

မဂ္ဂပစ္စယော

ဓမ္မစာပေ

မဂ္ဂဇင်း

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး

၏

ဆမိုင်းဝင် ဂါထာတော်

ကေစိတ္တံ ဝိစိန္နေတော
ကေမ္မံ သုနိဿတိ
သေတော
သေမော လောကေ
ကေရာဇာတိ ပါကဇော
သေတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ
သေတိ ဓမ္မ မုတ္တမံ
သေတိ မဂ္ဂ မဂ္ဂယု
သေတိ ပန တေ နမော။ ။

(ကျေးချက်ဂါထာ)

ဗားမဲ့ဆရာတော်(ညောင်ရမ်းခေတ်)

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်ကို မိမိတို့၏ နေအိမ်၊ မော်တော်ကား၊ ဈေးဆိုင် တို့တွင် ထားရှိပူဇော်ပါက စီးပွားလာဘ်လာဘများနှင့် အကျိုးထူးများ ရရှိပေမည်။

လာဘ်မိုးရွေဂါတာ

ဂါမေ ဝနေ စ သဗ္ဗတ္ထ၊
ဒေဝေဟိ မနုဿေဟိ စ။
အာဘတော နန္ဒလာဘောမေ၊
သဒါဟောတု ဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ်(၂၄၀)

☉ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ☉

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးရွေ) အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သန္ဓာဇင် အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - ကေလတ်၊ စိုးစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(မြ-၀၃၄၆၀)၊ အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဘုရင့်နှောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်မှ
ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(မြ-၀၄၈၃၉)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။

အုပ်ချုပ် - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၂၀၀ ကျပ်

စာအုပ်ချုပ် - ရှုဂီ၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - သန်းဇော်သစ်၊ ပညတ်၊ ဖိုးအောင်၊ စက္ခု၊ ကိုကိုကြီး၊ ကျော်ဦး
တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ မျက်နှာဖုံးဂရပ်ဖစ်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ
ရေးရာ သုတအကြံပြုကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်
အကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း
သံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော
မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် တိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်
မဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်
များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျောင်း

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ် (၂၄၀)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

မောင်သာလင်း၊ မြောင်းမြမောင်ညိုအောင်၊ ရဲမြင့်နောင်၊
မောင်သာယာ၊ ပြင်စည်အောင်(ခရာတော)၊ ဆုမွန်ဦး(ဟင်္သာတ)
နေသိုက်၊ ခက်လှိုင်းကျော်။

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရှာ

- ချစ်ကဝေ(ဇာတ်သိမ်း) _____ ၁၃၂
- အောင်ချိန်ဘွား _____ ၁၃၂
- ဘိုးတော်ကင်း(ဇာတ်သိမ်း) ၁၄၄ _____ ၁၄၄
- ကျော်မြသန်း _____ ၁၄၄
- ဝင့်ကြေး(ဇာတ်သိမ်း) ၁၅၈ _____ ၁၅၈
- ယိုး _____ ၁၅၈
- သစ္စာပါရမီ(၁) ၁၇၈ _____ ၁၇၈
- မဗေဒါ(ရောင်တီ) _____ ၁၇၈
- မေတ္တာရှင်... (၁) ၂၃၀ _____ ၂၃၀
- ဘုန်းပွင့်တေဇာ _____ ၂၃၀
- လှထဲကဘဝ ဘဝထဲကလူ(၆၆) ၂၇၈ _____ ၂၇၈
- လင်းရောင်တင် _____ ၂၇၈

တောင်ငူခေတ် လောကီပညာ တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍ

မောင်နန်းလှိုင် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

၈၁-၈၇

တစ်ချို့သောလူအတွက်
ခေတ်ရှည် ဂုဏ်မာရတတ်စွယ်ရာ
လူနှင့်ဆောင်စမ်းတရားကြီး၏
ထေရောမသာဒီနန္ဒါမေတ်အပြိုင်မှ
ပြင်စဉ်း

မားမဲ့ဆရာတော်

ဦးသန်း(ဇာတ်မိုးစွေ)
၈-၆၀

BURMESE CLASSIC .com

ခေတ်သုံးခေတ်အကျော် မားမဲ့ဆရာတော်

၈-၆၃

ဂန္ထီရဆရာတော် (B.Sc)

မလိုကုသာ ဒီ... ပြဿနာ

နန္ဒာစိုးကြယ်

စ - ၁၂၂

(၉ ၀ ၈ ၀ ၈ ၂ ၀ ၅)

BURMESE CLASSIC

ရောင်ပြန် ရသ

မလိုကုသာ ဒီ... ပြဿနာ

နန္ဒာစိုးကြယ် ၁၂၂

တရားရိပ်

မောင်တော်ထိန် ၁၉၄

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည်

ရွှေမြိတ်သောင်းတင် ၂၁၆

မော်တီမှာ ပြောခဲ့ကြတာ

မနုဿကျော်စင်း ၂၂၂

မဲ့စလွယ် မျက်နှာပုံး အရုံးမရှိ

နေပုည ၃၀၄

ရောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောကယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ) ၁၇၃

ပူနာကုရတနာ အရှုပ်တော်ပုံ(၉)

အောင်သန်းချစ် ၁၈၅

ဘုံဓမ္မတာ

လှမိုး(ပညာရေး) ၂၈၆

လူတွေသိ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ ၃၄၀

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ခေါက်တာစောယုနွယ် ၃၂၉

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

နိုင်ငံခြားရောက်မြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း

ခေါက်တာစောယုနွယ် ၃၃၈

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ / ကြော်ငြာနှင့် ဖြန့်ချိရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂ (ပထမထပ်)၊ ၃၆ လမ်း (အထက်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း - ၀၉ - ၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉ - ၄၂၁၀၀၅၉၂၅

ချစ်ကဝေ

အောင်ချိန်ဘွား

စ - ၁၂၂

ချစ်မိုးစွေ

အဆင်ပြေစေဖို့

ဆရာကြီးခေါ်သိင်္ခကိစ္စအောင်အောင်မြင့်မြင့်အေးအေး
ပေးအောင် ဖညာရရှိစွမ်း

၈ - ၁၅၃

ဘေးမဲ့ဆရာတော်၏ ဘေးရန်ကင်းကွာ စီးပွားဖြာသည့်
ဂုဏ်တော်ကွန်ရာ ၁၀၉

ငရဲသို့တစ်ခေါက်
ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ-ရေးသူ) ၁၁၂

ဘဝအမောင်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ
ဦးကောင်းထူး ၁၃၉

ယတြာကောင်းလျှင်(အဆင်ပြေစေဖို့)
မောင်မောင်မြင့်အေး ၁၅၃

သမ္မုဒ္ဒေရှင်းတမ်း
မောင်ပုတ်စည် ၁၅၅

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းများ(၃)
မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို) ၁၆၈

ကလေးနာမည်ပေးခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
တက္ကသိုလ်သစ် ၁၉၀

အိပ်မက်ထဲက မေတ္တာရှင်
မာလာရုံ ၂၀၅

ဝိညာနက္ခန္ဓာကို ပရမတ်ဖြင့်(၄၄)
မဟာထွန်း ၂၀၇

လောကီရေးရာ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြကွဒိန်
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ၉၃

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်
မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ၉၄

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
နွယ်သာကီအောင် ၉၅

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ
တောကကိုရင် ၉၇

ဇန်နဝါရီလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
နေမျိုးထွင်ခေါင် ၉၈

သည်လဖွားအတွက် ကံဇာတာ
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ၉၉

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ
ကေတီ-အောင်သိန်း ၁၀၀

ရောင်ခြည်တော်ထွက်သောပဋ္ဌာန်း
ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း ၁၀၃

(၆၁)နှစ်မြောက် အဘဘိုးမင်းခေါင်ထွက်ပွဲမှ ထူးခြားဖြစ်စဉ်
ကိုမောင်သန်းဝင်း ၁၀၇

စမတစ်ထောင်ဆရာတော် ချီးမြှင့်သော
ဣန္ဒြေ ဦးနုဝင်း မိုးလင်း ထူးခြားတဲ့
သတ္တဝါသင်ကြေ ကျင့်စဉ်တော်

■ ဂန္ထရုဆရာလှပျို (B.Sc) စာ - ၃၁

မြန်မာ့ရေးရာ

ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ် ဓာတ်သက်အမြင်နှင့် ကျင့်စဉ်ယတြာများ(၃၂) ၂၁၂

ဘုန်းပြည့်တေဇာဟိန်း ၂၁၃

မာယနက္ခတ်ပွားများအတွက် ဟောကိန်း ၂၁၉

ကာလီဒါချ်(မြန်မာပြည်) ၂၁၉

ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေသော် သာဓုခေါ်ရန်နိုင် ၂၂၆

အကျိုးအနန္တ ပြည့်ဝစေသော အင်းတော်ကြီး ပြေထက်ထွန်း(မြယမုံ) ၂၄၄

အစွမ်းထက်မြက် ပယောဂအင်းတစ်ကွက် တမာသင်းခိုင်(စက်မှုလယ်ယာ) ၂၄၇

ဣန္ဒြေသယ လိုတိုင်းရစေနိုင်သော အင်းမန္တန်တော်ကြီး ပြေထက်ထွန်း(မြယမုံ) ၂၄၉

ဆရာကြီးဦးလိန်လယ်၏ ကြီးထွား ထိတ်ထိတ် သံခြေချင်း၊ ဓား လှံ၊ သေနတ် ပြီးစေသည့် ရွှေအပ်အစီအရင် အေးရွှေ(ဦးကုန်း) ၂၅၅

တရုတ်ဂန္ထီရဆရာကြီးကြားကုံး၏ ဒိဝီမက်အဖွင့်ကျမ်း တက္ကနိုလ်မောင်တံခွန် ၂၅၇

ကံသုခချမ်းသာ ဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာ ဂန္ထီရဆရာကြီးဇာဂရ ၂၅၉

တစ်လအတွင်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ ခိုင်ယာရီ ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်) ၂၆၂

ဆရာကြီး မိုးဒူးပိုက်ဆံ၏ ၂၀၁၃ ခုနှစ်မြေနှစ်အဟော(ဇီဝင်ဘာလ) ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ၂၆၉

ကြီးပွားအောင်မြင်ရေးအတွက် အကြံပြုချက် ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်) ၂၇၁

ပတ္တန်း ၂၄ ပစ္စည်း အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်း(၁၁) သူတော်စင်မင်းအောင် ၂၇၄

စည်းချလည်းလုံ စီးပွားပုံတိုင်ရ ထူးစွမန္တန်ပါတကား စက်တင်ဘာငြိမ်း(ဟင်္သာတ) ၂၉၂

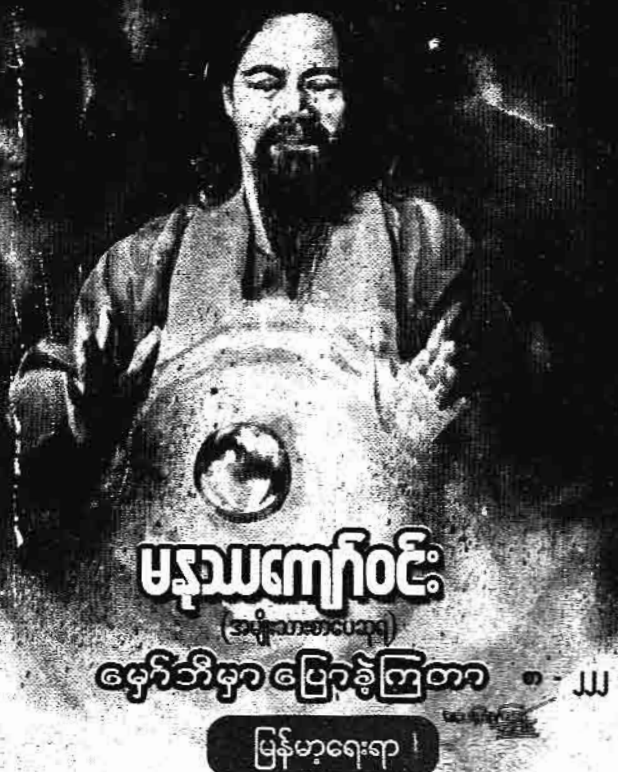
ကိုယ်တွေ့ အမေရိကားနယူးယောက်နှင့် ဝါရှင်တန်ဒီစီ မောင်ကောင်းမြင့် ၂၉၆

ပတ္တမြားရောင်မျက်လုံးရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး မော်တင်သိန်းဇော်ဇော် ၃၀၀

ဒက္ခိဏေယျဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်နည်း ဒေါက်တာသန်းမိုင်းလင်း ၃၁၀

ကြောင်းကျိုးမှုတ လူ့သာ ရေကျော်စိုးအောင် ၃၂၀

မုဒ္ဒယကျော်ဝင်း

(အချို့သောစာပေများ)

မှော်ဘီမှာပြောခဲ့ကြတာ ၂၂

မြန်မာ့ရေးရာ !

တွံတေးမြို့မှ ဗုဒ္ဓမြတ်ဆံတော်ရှင် အောင်မြေ(၉)ဌာန သိပ္ပံကိုကြီး(မင်းသီဟ)	၁၇
ရောဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးမှ ရှေးဟောင်းရှုပ်ပွားတော်များ ကိန်းဝပ်နေသော အကောက်တောင်သို့တစ်ခေါက် မြေညှူဝေ(ကျွမ်းမင်း)	၂၃
ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များနှင့် ကော့ဂွန်းဂူတော်ကြီး ကိုမောင်သန်းဝင်း	၂၇
စပတစ်ထောင်ဆရာတော် ချီးမြှင့်သော ကိုးနဝင်းမိုးလင်း ထူးခြားတဲ့ သတ္တဝါသင်္ကြေ ကျင့်စဉ်တော်	
ဂန္တီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)	၃၁
စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင် မဟာသတိပဋ္ဌာန်ဂုဏ်တွင်းဂိုဏ်း	
မာမက(သုတေသီ)	၃၅
ဓမ္မမာမက တရားရန်သင်းပြာ(၃)	
လေးသုစံ	၄၀
ရှေးဟောင်းစေတီလေးအား ပြန်လည်ပြုပြင်ရာတွင် တွေ့ကြုံရသော ဆန်းကြယ်သည့် မြစ်ရပ်များ	
ဦးစံဝင်းအောင်	၁၂၈
ဤသစ္စာစကား မှန်ကန်ပါသောကြောင့်	
ခင်မေမိုး(မင်းကျိတ်)	၂၄၀
ဂန္တီရဆန်သော နဂါးပွက်တောင်	
ပါမောက္ခမင်းစာတု	၂၉၈
အဘဘိုးဘိုးအောင်ဘိုးမင်းခေါင်နှင့်ကျွန်ုပ်၏အတွေ့အကြုံများ(၇)	
ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)	၃၁၂

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းဝင်ဂါထာတော်	၄၇
ဗားမဲ့ပေး သဗ္ဗသိဒ္ဓိဂုဏ်တော်ပုတီးနှင့် စွယ်စုံအသုံး ၄၄	
မဟော်ဂနီ(သမထ)	၄၄
ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် မန်ကျည်းတန်းဦးရွှေအိုး	
မင်းသိင်္ခ	၄၆
ညောင်ရမ်းမင်းနှင့် လောကီအစီအရင်ပညာများယုံကြည်မှု	
ဒေါက်တာနန်းလှိုင်	၄၉
ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ သရဏဂုံသစ္စာပြု၍ ရေးသားရသော စမအင်းအသုံးများ	
ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့်	၅၄
ပြည်ရွှေပေါက်ပင်ဆရာတော် ကျင့်ခဲ့သော	
ဗားမဲ့အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကျင့်စဉ်	
မြန်မားရှင်	၅၇
ဗားမဲ့ဆရာတော်	
ဦးသန်း(လာဘ်မိုးရွှေ)	၆၀
ခေတ်သုံးခေတ်အကျော် ဗားမဲ့ဆရာတော်	
ဂန္တီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)	၆၃
ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ သမိုင်းဝင်ဂါထာတော်	၇၀
ဗားမဲ့ဆရာတော် စီရင်ဆောင်ရွက်ပေးတော်မူခဲ့သော ဗျည်းအင်းနှင့် အကျိုးကျေးဇူးများ	
ဂန္တီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)	၇၁
ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး စီရင်သော ဝိသေသပတ္တနာ ဂါထာတော်ကြီး	
မရည်မွန်(ကျွဲဖျော်)	၇၆
အိပ်မက်ဖြင့်ပေးလာသော ရွှေကြတ်ထဲမှ ဗားမဲ့ကျင့်စဉ်တော်	
မြန်မားရှင်	၇၉
ရခိုင်ဗားမဲ့ဆရာတော်	
မင်းရိုန်အောင်	၈၂
တောင်ငူခေတ် လောကီပညာတစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍ	
ဒေါက်တာနန်းလှိုင်	၈၇

ဝိုင်ငံကြီး (၁၂)

ဗားမဲ့ဆရာတော်
(ညောင်ရမ်းခေတ်)

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်ကို မိမိတို့၏ နေအိမ်၊ မော်တော်ကာ၊ ဈေးဆိုင် တို့တွင် ထားရှိပူဇော်ပါက စီးပွားလာဘ်လာဘများနှင့် အကျိုးထူးများ ရရှိပေမည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းဝင် ဂါထာတော်

ကေစိတ္တံ ဝိစိန္တေတွာ
 ကေဓမ္မံ သုနိဿတိ
 ဒေသတော
 ဒေသမော လောကေ
 ကေရာဇာတိ ပါကဋ္ဌော
 ဒေသတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ
 ဒေသတိ ဓမ္မ မုတ္တမံ
 ဒေသတိ မဂ္ဂ မုဂ္ဂလ္လု
 ဒေသတိ ပနတေ နမော။ ။

ဤဂါထာသည် ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး အစဉ်ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခဲ့ပြီး ဗားမဲ့ အဆက်အနွယ် တပည့်များလည်း အစဉ်ရွတ်ဖတ် ခဲ့သော သမိုင်းဝင်ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

(ဧတိုးချက် ဂါထာဟုလည်း ခေါ်သည်။)

ဤဂါထာတော်ကြီးကို ၁၂၄၈ ခုနှစ်က အလုံးနယ် တောရ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးသည် နေ့စဉ် ဝတ်မပျက် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တော်မူလေသည်။

တစ်ညတွင် အဆိုပါ တောရကျောင်းသို့ လူဆိုးတစ်သိုက် ဝင်ရောက်လှယ်ကရန် အကြံဖြင့် လာကြ၏။ သို့သော် ကျောင်းကို ရှာ မတွေ့သဖြင့် အခက်တွေ့နေ၏။ မကျေနပ်သော ခေါင်းဆောင်လူဆိုးက တစ်ညလုံးရှာသည်။ သို့သော် မတွေ့။ အရက်တက်၍ ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဘုရားရှိခိုးသံကို ကြားသောအခါမှသာ သူတို့ တစ်ညလုံးရှာသော

ကျောင်းကို တွေ့ရလေသည်။ ထိုအခါ ဓားပြဗိုလ်သည် တပည့်များကို ပြန်လွှတ်၍ ဘုန်းတော်ကြီးထံ ဝင်ရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ငါ့ထံ၌ အကွယ်အကာဆေး တစ်စုံတစ်ရာ မရှိကြောင်း၊ ဤဧတိုးချက် ဂါထာတော်ကြီး ကိုသာ နေ့ညမပြတ် ရွတ်ဖတ်ကြောင်း ပြောကြားမိန့်တော်မူ၍ ချီးမြှင့်ပေးလိုက်လေသည်။

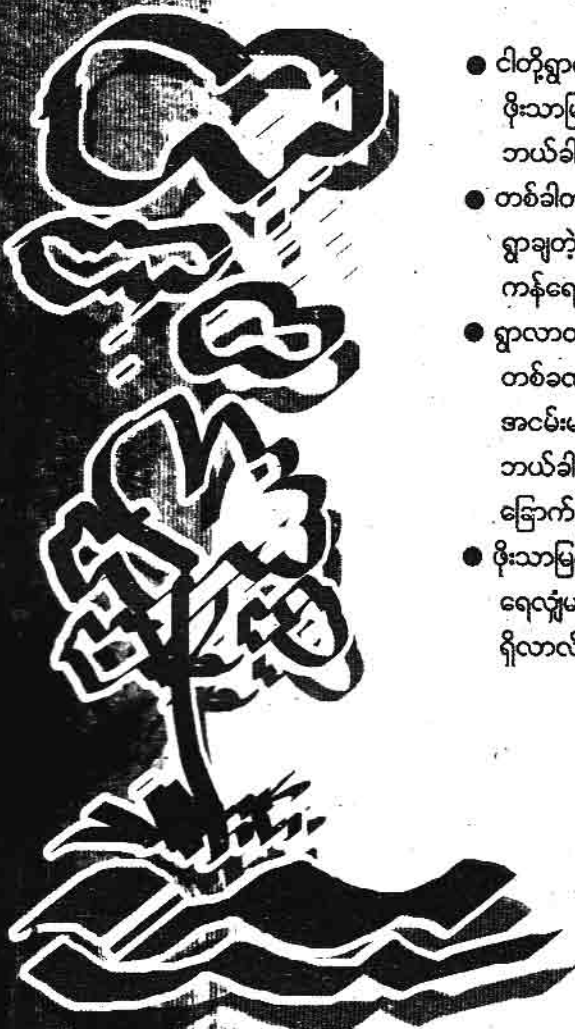
စစ်ပြီးခေတ် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောင်စုံသူပုန်များ ထကြွသောင်းကျန်းစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ရဲဘော်ဖြူ ဗိုလ်ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ဇနီးရွာသို့အပြန် သတင်းအရ ကွန်မြူနစ်များက ဖမ်းဆီးလျက် လက်ပြန်ကြီး တုပ်နှောင် ထားလေသည်။ အဆိုပါ ရဲဘော်ဖြူ ဗိုလ်ကြီးသည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက ဆရာတော် ဘုန်းကြီး သင်ပေးခဲ့သည့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းသည့် ဧတိုးချက် ဂါထာတော်ကြီးကို ကြိုးတုပ်ထားလျက်ရှိစဉ်ကပင် တရစပ် ရွတ်ဖတ်တော့သည်။

မကြာမီ ရဲဘော်နှစ်ယောက် လာခေါ်လျက် ရွာထိပ်သင်္ချိုင်းသို့ ကြိုးတုပ်လျက်ပင် ခေါ်သွားသည်။ ရွာထိပ် သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ ၎င်းကို ပေါက်တူးတစ်လက်ပေး၍ တွင်းတူးခိုင်းလေသည်။ ထိုတွင်းတူးပြီးလျှင် ၎င်းကို မုချ သတ်ပစ်တော့မည်မှာ သေချာသည်။ ထို့ကြောင့် ဂါထာတော်မြတ်ကို တွင်းတူးစဉ် တရစပ် ရွတ်ဖတ်နေသည်။ ရဲဘော်နှစ်ယောက်မှာလည်း သေနတ်ဖြင့်ချိန်လျက် အသင့်စောင့်နေသည်။

သူ့အား မြုပ်နှံမည့် တွင်းတူးပြီးလျှင်ဆဲဆဲ၌ ရဲဘော်တစ်ယောက် အူယားဖားယား ပြေးလာသည်။ လက်ထဲ တွင် စာတစ်စောင်လည်းပါသည်။ ထိုစာကို အစောင့်ရဲဘော်များအား ပြသလိုက်သောအခါ မှားယွင်းဖမ်းဆီးမိကြောင်း၊ ဤသို့ ပြုမူသည့်အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါရန် အစောင့်ရဲဘော်များက ပြန်၍တောင်းပန်သည်။ ထို့နောက် သူ့ကို လွှတ်လိုက် ပါသည်။ ဤကား ဧတိုးချက် ဘုရားဂုဏ်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးပင်တည်း။

ဖိုးသာမြကန် မောင်သာလင်း

- ငါတို့ရွာက
ဖိုးသာမြကန်
ဘယ်ခါမှ ရေမလုံတူး။
- တစ်ခါတလေမှာမှ
ရွာချတဲ့မိုးက
ကန်ရေတင်လည်း တစ်ခဏ။
- ရွာလာတုန်းကာလ
တစ်ခဏ
အငမ်းမရစုပ်သောက်
ဘယ်ခါမှ ဝပုံမပေါက်
ခြောက်မြဲတိုင်း ပြန်ခြောက်သွား။
- ဖိုးသာမြကန်
ရေလုံ့မယ့်နေ့
ရိုလာလိမ့်မယ် ယုံတုန်းဟေ့။ ။

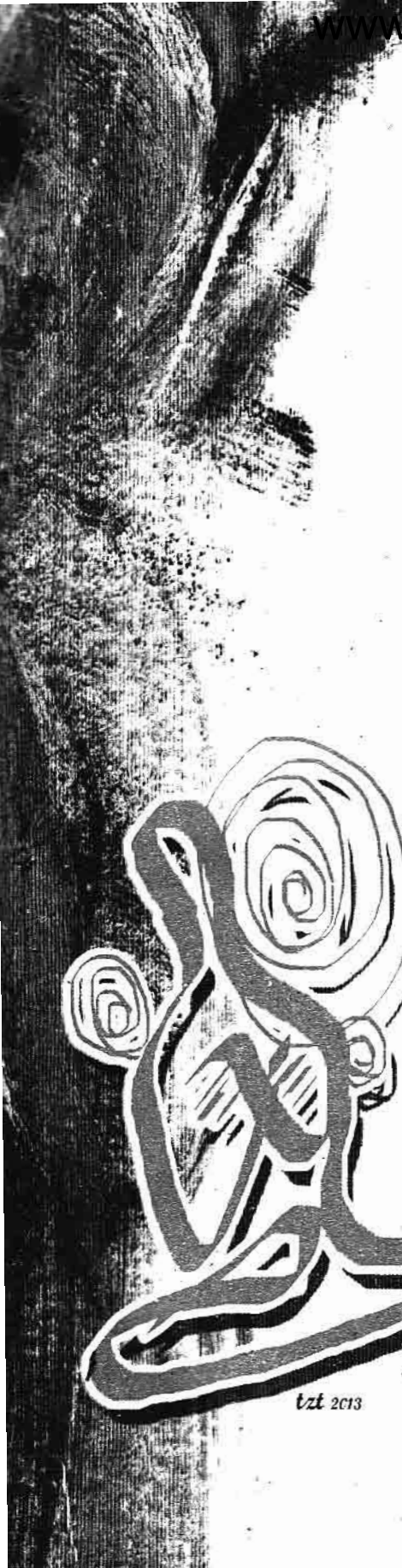
tzt 2013

ပိုးတုံးပိုး ဆုပွင့် (တသံတ)

- အဖေနဲ့အမေ
မွေးကတည်းက
ဘဝလက်ဖွဲ့
ခြေနှစ်ဖက်နဲ့ လက်နှစ်ဖက် ပါလာတယ်။
- ကြီးပြင်းရှင်သန်
မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ နှင်တံတွေရဲ့အောက်
မိုးမကြောက်
လေမကြောက်
ဝမ်းတစ်ပေါက်ကြောင့်
တစ်ခါတစ်ခါတော့ ကျောမှောက်
တစ်ခါတစ်ခါတော့ ပက်လက်လန်
ယက်ကန်ယက်ကန်နဲ့
အသက်မှန်မှန်ရှုလို့
ရေဆန်လမ်းတွေ ဖြတ်ခဲ့တယ်။
- သြော်...
ဒါပေမယ့်
ကံမခိုင် အခြေမလှတော့
သံတိုင်တွေယိုင်ရဆိုတဲ့
အဖြစ်တစ်ခုလို
လုပ်သမျှ လုံးပါးပါး
ကြံ့သမျှ အပျက်တွေနဲ့
ရတက်ပွေ အခက်တွေကြုံနေရ
ခြေမဲ့လက်မဲ့
ပိုးတုံးလုံးတစ်ကောင်ရဲ့ ဘဝ။ ■

tzt 2013

ဦးဆောင်သူ နေ့သိုက်

- ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ပူလောင်အောင်လုပ်တာလည်း သည်စိတ်
ကိုယ့်ကိုယ်ကို
- ငြိမ်းချမ်းအောင်လုပ်တာလည်း သည်စိတ်
ကိုယ့်ဝန်းကျင်ကို
- လောင်မြိုက်အောင်လုပ်တာလည်း သည်စိတ်
ကိုယ့်ဝန်းကျင်ကို
- အေးမြအောင်လုပ်တာလည်း သည်စိတ်
အပယ်လေးရွာ
- အောက်ဆုံးလွှာအထိ
- ဆွဲချသွားတာလည်း သည်စိတ်
အထက်မဂ်လမ်း
- တက်လှမ်းသွားတာလည်း သည်စိတ်
“စိတ္တေန နိယတေလောကော” တဲ့
- စိတ်သည် လောကကိုဦးဆောင်၏။ ။

tzt 2013

ကံ့ကော်တမ်းချင်း မောင်သာယာ

- ငှက်ရွှေ့ဥသြ သံချိုနောသည်
တောလည်းမခေါင်၊ တောင်လည်းမမော
အို...ကံ့ကော်တော။
- ကံ့ကော်ရနံ့၊ သင်းယုံထုံရီ
လေပြည်ညင်းခတ်၊ ပွတ်သပ်ထိနမ်း
သက်ပြင်းနွမ်းဟိုက်၊ သည်းခိုက်လွမ်းမော
သံယောဇဉ်ဦး၊ အချစ်ဦး၏
အရူးတစ်ပိုင်း၊ အရိုင်းရင်ခွင်
ခိုဝင်ကြည့်မှု၊ တဒင်္ဂတွင်
မြေအစပိုးအဆုံး၊ အလှဆုံးထင်
စိတ်ကူးယဉ်မိ၊ အကြင်နာစွက်
ညင်သာလက်နှင့်၊ ဖက်ပွေ့ပိုက်ထွေး
ခံတန်းလေးပေါ်၊ မှေးစက်ပျော်ရင်း
မွေ့လျော်အိပ်မက် ငါမက်မိ။
- ဪ...
ကံ့ကော်ပွင့်တို့၊ နွမ်းရင်ညှိုးကြေ
နေမဝင်အချစ်၊ ရင်ထဲနစ်စူး
နာကျင်ဖူးလို့၊ နှစ်ကူးလည်ရွှေ
မပျော်မွေ့နိုင်၊ အတွေ့အာရုံ
ကာမဂုဏ်နှင့်၊ အနမ်းပွင့်တွေ
တွက်ရေမရ၊ ဖွဖွဖြန့်ခင်း
ရင်တွင်းစူးရှ၊ သူမနှုတ်ခမ်း
အို...လွမ်းဖွယ်။
- ငှက်ရွှေ့ဥသြ သံချိုနောသည်
တောလည်းခေါင်ခေါင်၊ တောင်လည်းမောမော
အို...ကံ့ကော်တော။ ။

bzt 2013

မောင်တို့ရွာ

ပြင်စည်အောင် (အရာတော)

- ဟဲ့... နင်ဘယ်မှာလဲ
ငါပြောတာ ကြားလား
ရွာမှာ
ရေပြတ်ကုန်ပြီ
ရေငတ်ကုန်ပြီ။
- ဟဲ့... နင်ဘယ်မှာလဲ
ငါပြောတာ ကြားလား
ရွာမှာ
ထွန်လည်း မပွေ့နဲ့
လွန်ဆွဲနေသတဲ့။
- ဟဲ့... နင်ဘယ်မှာလဲ
ငါပြောတာ ကြားလား
ရွာမှာ
လယ်ကောင်းတွေ ရေကြီးလိုတဲ့
ဝယ်ရောင်းတွေ ရွှေသီးလိုတဲ့။
- ဟဲ့... နင်ဘယ်မှာလဲ
ငါပြောတာ ကြားလား
ကြားလား ငါပြောတာ။
- ဪ...
ရွာမှာ ရွာမှ
လေချိုတွေ များလာလို့
ရေချိုတွေ ရှားတာထင်။

lzt 2013

တမ်းချင်း ပြောင်းပြုမောင်ညိုဒေကာင်

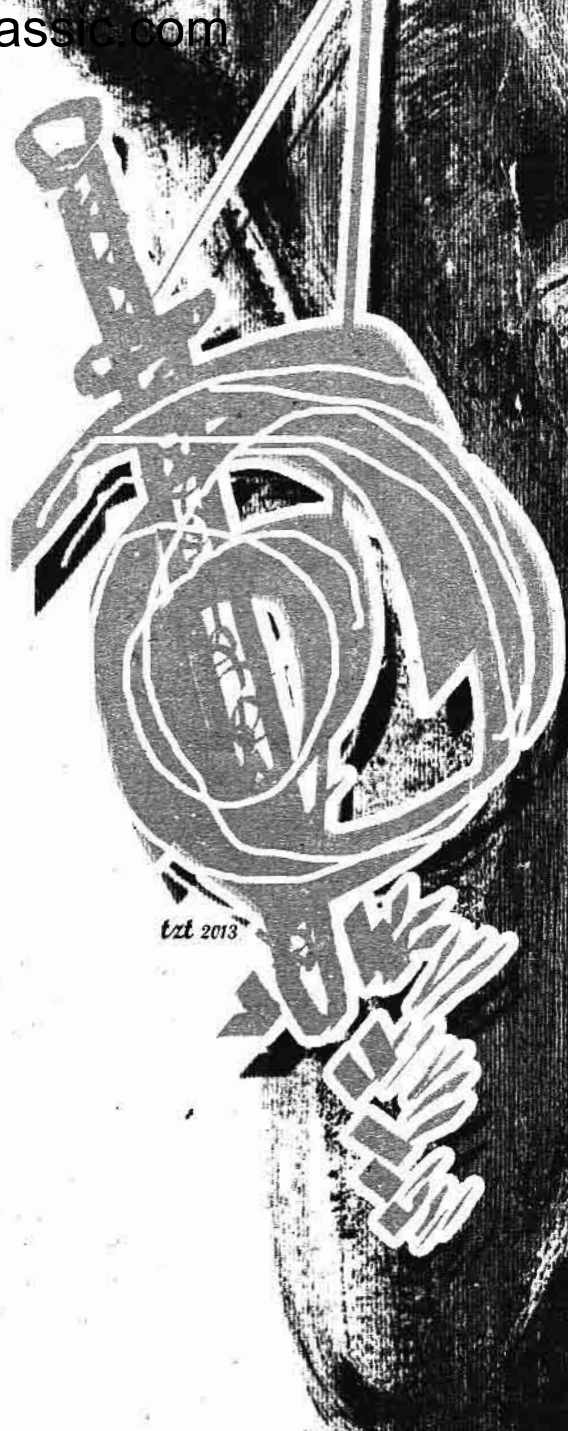
- တလိမ့်လိမ့်ပြေးတက်လာတဲ့ ဆန္ဒတွေကို
ဘဝက ရိုက်ခွဲဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်။
- အဲဒီအခါ
ငါ့အခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ
ဒေါသတွေ မြူဆိုင်းပျံ့လွင့်နေတယ်။
နိုင်တီတူးကွမ်းယာ တစ်ထုပ်ပြီးတစ်ထုပ်
ခြူးဆေးပေါ့လိပ် တစ်လိပ်ပြီးတစ်လိပ်
ဓားစာခံတွေ ဖြစ်နေလေရဲ့။
- သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ကျော်လာတာတောင်
ဘဝဟာ
မိုးမလင်းသေးဘူးလား။
- ဗေဒါကျပ်နေတဲ့ချောင်းကို လှေလှော်တက်ရင်
တက်ကျိုးသွားမှာ သေချာတယ်။
- လပြည့်ညကို မျှော်ကိုးရင်း
မိုတ်တုတ်မိုတ်တုတ် ကြယ်ကလေးတွေက
ခပ်လှလှမော်အယ်မတစ်ယောက် လှောင်ရယ်သလိုမျိုးရယ်သံ
အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်
ခံခဲ့ရပြီးပြီ။
- သွားတိုက်
မျက်နှာသစ်
အဝတ်အစားလဲပစ်သလိုမျိုး
ခဏအတွင်း သန့်စင်
ခဏအတွင်း အရောင်ပြောင်းနိုင်အောင်
ဘဝကို လျှော်ဖွပ်လို့ရရင် ကောင်းမယ်။
- အချစ်ရေ...
ရွက်နုတွေထိုးထွက်မလာနိုင်တာ
ရွက်ဟောင်းတွေ ကြွေမပေးလို့ပေါ့ကွယ်။ ■

1/21 2010

ကန္တဝင် ရဲမြင့်နောင်

- တပြုံးပြီးတပြက်ပြက်
ရောင်စုံတွေ ဖြာယုက်လို့
လက်ကိုင်ရိုးရွှေအိုရောင်နဲ့
လူရိုက်အောင် ဟန်သလား
ခုံညားထည် “ငှက်ကြီးတောင်”
ညှော်ခန်းဆောင်မှာ အလှချိတ်။
- ဆောင်းနောင်းရက် အခါလွန်
မာရသွန်လက်တွေနဲ့
သွက်နေတဲ့ မြက်ရှင်းစား
အမြင်မှာ သိမ်နပ်ငြားလည်း
အကျိုးဆောင်လူအများတွက်
အားရဖွယ် ကောင်းလွန်းလှချည်း။ ။

tzt 2013

တို့ရွာနတ်ပွဲ ခက်လှိုင်းကျော်

- “ဤကို ကျွဲဖတ်”
အဲဒီအရပ်ပြဇာတ်
တစ်ခန်းရပ်ခဲ့တာကြာပြီ။
- ဒီအရပ်နဲ့ ဒီဇာတ်
လမိုင်းမကပ်တော့
ဇာတ်ပြီးကတည်းက
ဇာတ်စီးခဲ့တဲ့သူကြီးသရုပ်ဆောင်
ရှောင်နေလိုက်တာ
ရွာမှာမရှိတော့တဲ့အတိုင်းပဲ။
- အမိန့်အတိုင်း ခိုင်းတာလုပ်တဲ့
သူကြီးလက်ကိုင်တုတ် “ဖိုးရှုပ်”
သူလည်း...
မိုက်ရုပ်မပြတော့ဘူး။
- ဇာတ်ခေါင်းကွဲတော့
ချောင်းထဲ ဝါးရှာဖွားရာ
ဇာတ်သမားတွေမှာ သနားစရာ
ကျက်ထားတဲ့ ဇာတ်စာတွေ မေ့ကုန်ပေါ့။
- ဒီကနေ့ဆိုတာ
မနေ့ကမှ မဟုတ်တာ
စာတတ်တဲ့ အနာဂတ်လေ
ရွာဇာတ်ကို မကြည့်ချင်တော့တာလည်း
သဘာဝပါပဲ။
- အင်တာနက်ထဲဝင်
ချက်တင်တွေချိတ်ဆက်
စကောင်းနက် မိုးလင်းမိုးချုပ်
ခလုတ်တစ်ချက်စမ်းမိပြီး
ကြိုက်တဲ့လှိုင်း ဖမ်းကြည့်နေကြပြီ။

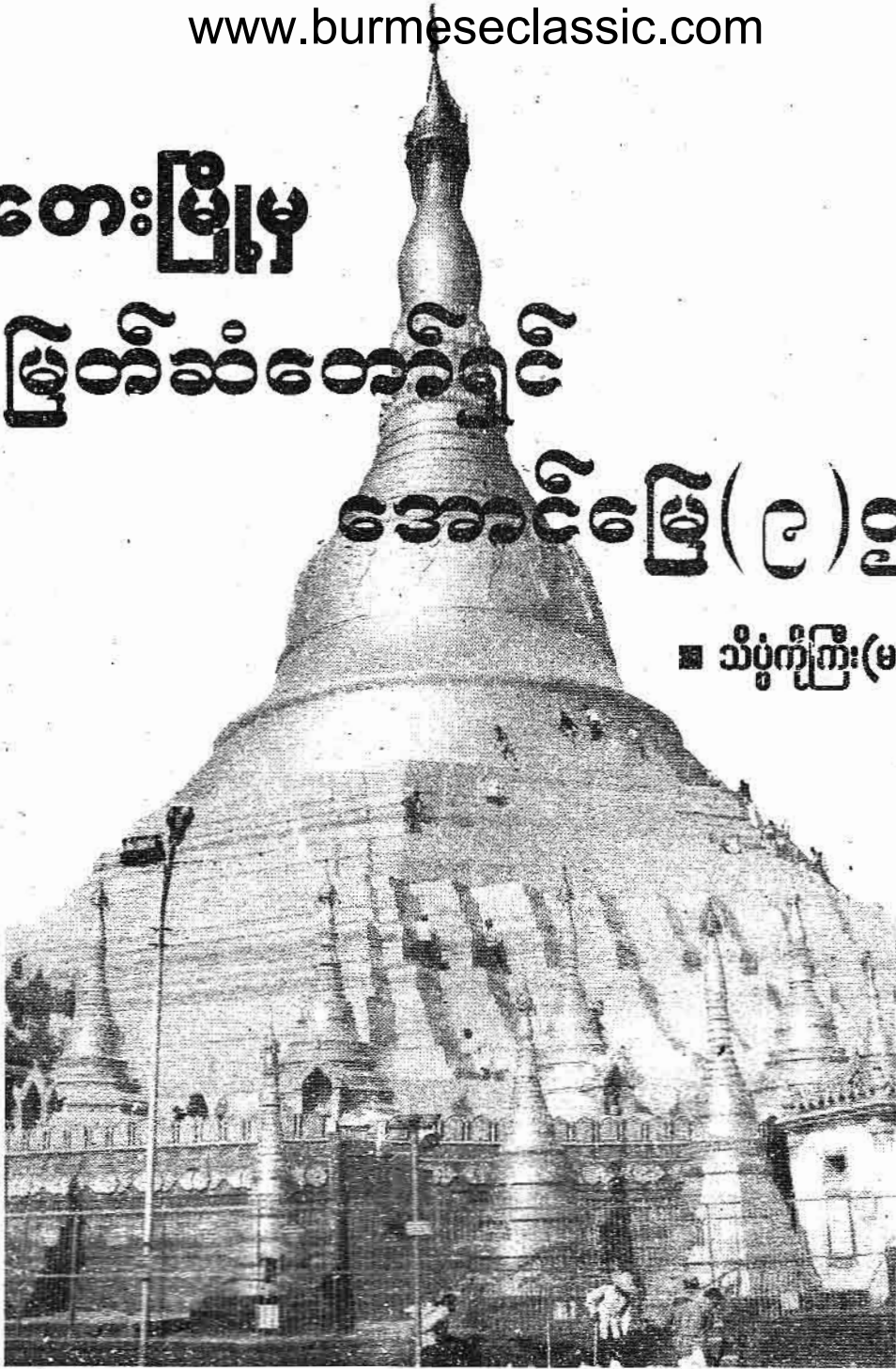
- ဒါတွေကို မသိမမြင်
ဟိုအရင်တစ်ခန်းရပ်ခဲ့တဲ့
“မလွမ်းဇာတ်” မျိုးကိုမှ သဘောကျ
တောကအမျိုးတစ်သိုက်
ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်
ဇာတ်တိုက် သီချင်းတိုက်
စိတ်ကြိုက်ပြင်ဆင်
လာမည့်ဘုရားပွဲမှာ စင်တင်ရင်လည်း
ကျွန်တော့်အမြင်
(အဲဒီရုံ)
လူဝင်မယ်မထင်ဘူး။

တွံတေးမြို့မှ

ဗုဒ္ဓမြတ်ဆံတော်ရှင်

အောင်မြေ့(၉)ဌာန

■ သိပ္ပံကိုကြီး(မင်းသီဟ)

တွံတေးမြို့သည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ပိုင်းခရိုင်တွင် တည်ရှိပြီး ရေလမ်း၊ ကုန်းလမ်းဖြင့် အလွယ်တကူ သွားရောက်နိုင်သော ဒေသဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကုန်းလမ်းခရီးမှသွားလျှင် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း အလွယ်တကူ သွားရောက်နိုင်ပါသည်။ ပန်းဆိုးတန်းသင်္ဘောဆိပ်မှ ဒလသင်္ဘောဆိပ်သို့ ဇက်ရေယာဉ်ဖြင့်ကူးလျက်၊ ဒလမြို့သို့ရောက်လျှင် တွံတေးသို့သွားမည့် မော်တော်ယာဉ်လိုင်းကားများရှိရာ အလွယ်တကူခန့်နှင်းပြီး တွံတေးမြို့နယ်၏ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ သာသနာ ကျက်သရေဆောင်ဖြစ်သော ရွှေဆံတော်စေတီမြတ်ကြီးအား ကြည့်ညှိလေးမြတ်စွာ ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

မှစ်ရှိ တစ်ဝဂ္ဂဘုရား၊ လိုဏ်ဂူတော်ဘုရားဘေးတွင် ညာဘက် ကြေးသွန်းဘုရားမျက်လုံးတော်သည် ပြဒါးသေနှင့် ပြဒါးသေ မျက်လုံးတော်တွင် သွပ်သေဓာတ်လုံးထည့်သွင်းထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဘယ်ဘက်တွင် အများပြည်သူ ခုနစ်ရက်သား သမီးများကိုးကွယ်သော ကရုဏာကြေးသွန်းဘုရားရှိပါသည်။

အဆွေစာရူသုအနေဖြင့် သာသနာ့ဝေပုလ္လ မဟာ သိမ်တော်ကြီးတွင် ငါးပါးသီလခံယူဆောက်တည်ပြီးသော အခါ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် အောင်မြေကိုနင်းရပါမည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၂)

၎င်းအောင်မြေကို သမင်အောင် မြေဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ကျားမှ သမင်အားလိုက်ရာ ဤကုန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ သမင်မှ ကျားအား တစ်ဖန်ပြန်၍ လိုက်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ သမင်အောင်မြေဟု ဆိုကြခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါ အောင်မြေတန်ဆောင်းရှိ ကြေးသွန်းဘုရား ဆင်းတုတော်၏ ဘယ်ဘက်၊ ညာဘက် ပခုံးတော်တွင် သင်္ကန်းတော်ရှိသည်။ ခြေတော်ရင်းမှ အင်္ဂတေပေါ်တွင် ခြေရာများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး ယခုအခါ သူ့အလိုလိုပျောက်သွားကြောင်း ကြားသိရပါသည်။

(ရွှေဆံတော်ဘုရားတောင်ဘက် ဦးကျော်ရွှေ တန်ဆောင်းတွင် သမင်အောင်မြေ ရှိပါသည်။)

ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး စိုက်ထူထားသည့် ကျောက်တိုင်

အဆိုပါ အောင်မြေကို အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြေ(၁) နှင်းသကဲ့သို့ ပြုဖွယ်ကိစ္စ မှန်သမျှပြုပြီး နင်းရပါမည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၃)

၎င်းအောင်မြေသည် ဩကာသ လောကအောင်မြေ ဖြစ်၏။ ဘုရင့်နောင် မင်းတရားကြီး၏ အောင်မြေဟူ၍လည်း ဆိုကြသည်။

၎င်းကို ကျောက်တိုင်အဖြစ် စိုက် ထူထားရာ ဇေယျသတ္တမ္မအောင်မြေ ကျောက်တိုင်ဟု အမည်သညာပြုပြီး ကျောက်တိုင်၏ သင်္ကန်းအကျဉ်းကို ဖော်ပြ

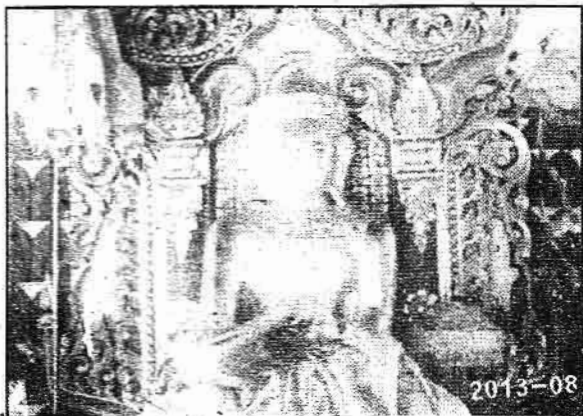
သမင်မှ ကျားအား ပြန်၍လိုက်နေပုံ

ထားသည်။ ကျောက်တိုင်၏သမိုင်းအကျဉ်း၌ ဘုရင့်နောင် မင်းတရားကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၉၂၆ ခုနှစ်၌ သူပုန် ဗိုလ်ချုပ် နာဂိန္ဒကို ဘုရားရင်ပြင်တော်၌ (ကျောက်တိုင်စိုက်ထူထား သောနေရာ)အပြီးတိုင် အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ အောင်တော်မူသော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကျောက်တိုင် အား စိုက်ထူတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၄)

အဆိုပါ အောင်မြေသည် သင်္ခါရလောကအောင်မြေ ဖြစ်၏။ ၎င်းအောင်မြေသည် ရှင်မထီးဘွဲ့ခံ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ ဘုရား အောင်မြေဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းဘုရားအား ရှင်အဇ္ဇ ဂေါဏ အရှင်မြတ်မှ ၎င်း၏မျက်လုံးတော် ကွယ်ခဲ့သည့်အခါ တွင် ဆိတ်မျက်လုံးတစ်လုံး၊ နွားမျက်လုံးတစ်လုံးထည့်၍ အကြောင်းပြုလင်းစေခဲ့၏။ ဘုရားအားတည်သောအခါ ဘုရား မျက်လုံးတော်၌ အကျဉ်းအကျယ်ပြုကာ ဘုရားရုပ်ပွားတော် အား နံနက် ကိုးမနီးခင် ညတွင်းချင်းအပြီးတည်ရသည့် အတွက် ၎င်းဘုရားအား “ ကိုးမနီးဘုရား” ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ သေးသည်။

၎င်းဘုရား ရုပ်ပွားတော်သည် အနောက်ဘက်မှခဦး တန်ဆောင်းတွင် တည်ရှိပြီး မူလနေရာမှ ဆံတော်ရှင်စေတီ တော် ခြေတော်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ပူဇော်နိုင်ရန်အတွက် လိုဏ်ဂူတော်တည်ထားသည်ကို တွေ့ရ ပါသည်။

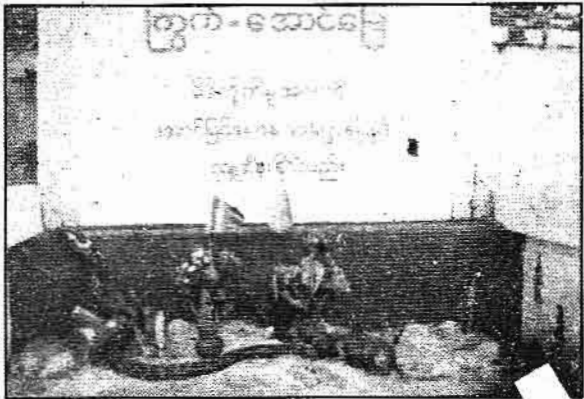
ရှင်မထီးဘွဲ့ခံ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏဘုရား

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၅)

၎င်းအောင်မြေသည် သတ္တလောက အောင်မြေ ဖြစ်ပြီး၊ ကြွက်အောင်မြေဟုလည်း ဆိုကြသည်။

မြွေမှကြွက်ကိုလိုက်၍ ကြွက်မှ မြွေကို ပြန်လိုက် ခဲ့သည်။ ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၉ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ကြွက်အောင်မြေသည် မိမိတို့ကိစ္စ အဝဝကို အောင်မြင်စေရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ လှူဒါန်းနိုင်သည် ဟူသော စာသားရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

၎င်းမှာ မြွေမှ ကြွက်အား လိုက်လံကိုက်ခဲရာ ၎င်းနေရာသို့ရောက်သောအခါ ကြွက်မှ မြွေသို့ ပြန်၍ကိုက် နေသည်ကို ဘုရားဖူးလာသူများနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့မှ တွေ့ရှိခဲ့ ရသည့်အတွက် ကြွက်အောင်မြေဟူ၍ သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၆)

၎င်းအောင်မြေသည် မဟာအောင်မြေဖြစ်ပြီး၊ သြကာသလောက အောင်မြေဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။

၎င်းအောင်မြေ၌ မိမိတို့ စိတ်အလိုဆန္ဒရှိရာကို ဆုတောင်းပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ အောင်မြေနင်းနိုင်ပါသည်။ အဆိုပါမဟာအောင်မြေ၌ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း နှစ်ဆန်း ၁ ရက် နေ့သို့ ရောက်ရှိပါက ရှမ်းဘုရားသံပုံစေတီတည်သော နေရာ လည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၇)

၎င်းအောင်မြေသည် သင်္ခါရလောက အောင်မြေ

မဟာအောင်မြေ(၆)

ရှမ်းဘုရားသံပုံစေတီတည်သည် မဟာအောင်မြေ(၆)

ဖြစ်၏။ သပိတ်တစ်လုံးကျောင်း ဆရာတော် ထွက်ရပ်ပေါက် အောင်မြေလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါနေရာတွင် ဦးဘမြင့်+ ဒေါ်သန်းညွန့်တို့အား ရည်စူး၍ သား မောင်လှထွန်း၊ သမီး မခင်ဝင်း(မိသားစု ကောင်းမှု)ဟု ရေးထိုးထားသည့် တန်ဆောင်းအတွင်း သပိတ်

တစ်လုံးဆရာတော် ထွက်ရပ်ပေါက်အောင်မြေဂူအား တွေ့ရှိ ရပါသည်။

သပိတ်တစ်လုံးဆရာတော်ထွက်ရပ် (၇)
သင်္ခါရလောကအောင်မြေ (သပိတ်တစ်လုံးဆရာတော် ထွက်ရပ်ပေါက် အောင်မြေ)

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၈)

သတ္တလောက အောင်မြေဖြစ်ပြီး မတ်ရပ်ကိုယ်တော် ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။ ထိုဘုရားမှာ ရစ်သုံး ရစ်၊ သျှောင်သုံးသျှောင်ဘုရားဖြစ်သည်။

အဆိုပါ အောင်မြေသည် တနင်္ဂနွေထောင့် ဆံတော် ရှင်ခြေရင်း ပစ္စယံ၌ သတ္တဝါတို့အား ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာပေးသနားတော်မူဟန် ကျောက်ဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်အား တစ်ဖြောင့်တည်း တည်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ် ပွားတော် ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရားရှင်၏ သျှောင်တော်မှာ သျှောင် သုံးဆင့်ရှိပြီး ခြေမျက်တော်ရင်း၌ ခြေရစ်သုံးရစ်ပေါ်လွင်စေ ပြီး လွန်စွာသပ္ပာယ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်အကြံမြောက် အဓိဋ္ဌာန်ပေါက်လိုသူများ အဆိုပါ အောင်မြေ၌ နင်းနိုင်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ(၉)

ငင်းအောင်မြေသည် သင်္ခါရလောက အောင်မြေ ဖြစ်ပေသည်။

အောင်မြေ(၉) ဓာတ်ပေါင်းစု ကြေးဆင်းတုဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်ပုံသည် ရွှေဆံတော် ဆံတော်ရှင်အထက်ပစ္စယံပေါ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ် ခံတော်မူသည်။ ယခင်က ဂေါပကရုံးခန်း

www.burmeseclassic.com

မတ်ရပ်ကိယ်တော်ရုပ်ပွားတော် (အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ့ ၈)

တန်ဆောင်းရှေ့ တိုက်ဂူတန်ဆောင်းတွင် တွေ့ရသည်ဟု သိခဲ့ရပါသည်။ ဓာတ်ပေါင်းစုဆိုသည်မှာ ပဉ္စလောဝါ ပဉ္စဝါးပါးဖြင့် စီမံပြုလုပ် သွန်းလောင်းထားသော ကြေးဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ရုပ်ပွားတော်တွင် စပေါ့ အစက်အဝိုင်းများ အရောင်မျိုးစုံထွက်နေပြီး နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ အရောင်အဆင်းအမျိုးမျိုး တွေ့ရပေသည်။ ဖြူသော ဘော်ရောင်၊ နီသော ဘော်ရောင်၊ ညိုသော ဘော်ရောင် ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဆံတော်ရှင် တွံတေးရွှေဆံတော်ဘုရား၏ ထူးခြားအောင်မြေ့များ ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ချိန်က ရတနာဘူမိ ဆရာတော်ဘုရား ပြောဖူးသည်မှာ အောင်မြေ့(၉)ခုအား အစဉ်လိုက် အဓိဋ္ဌာန်နှင့်လျှင် မိမိကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါက ရှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း အောင်မြင်သည်ဟု အဆိုကိုကြားဖူးခဲ့သည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ ဆန်းဟား ကုမ္ပဏီဦးကျော်တင့် သဘောသား၊ ပဲခူးမှ ကိုညိုညိုလွင်တို့ အောင်မြေ့အဓိဋ္ဌာန် နင်းခဲ့ရာ ကိုညိုညိုလွင်မှ သိန်းထီ ၂၆၃ သိန်း ပေါက်ခဲ့ရာ ရွှေဆံတော်ဘုရားအား ၁၀ သိန်းလှူပြီး၊ အောင်မြေ့(၈) သတ္တလောကအောင်မြေ့ဟု ရှစ်သုံးရစ်၊ သျှောင်သုံးသျှောင်ဘုရား လိုဏ်ဂူတော်အား ပြုပြင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဆံတော်ရှင် တွံတေးရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်အား မြန်မာပြည် အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးလာဖို့အတွက် သာသနာပြုမိတ်ဆွေများအား ဤဆောင်းပါးမှတစ်ဆင့် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။

သိပ္ပံကိုကြီး(မင်းသီဟ)

ဓာတ်ပေါင်းစု ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော်

အကောက်တောင်ပေါ်ရှိကြံတိုင်းဒေသ
ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်

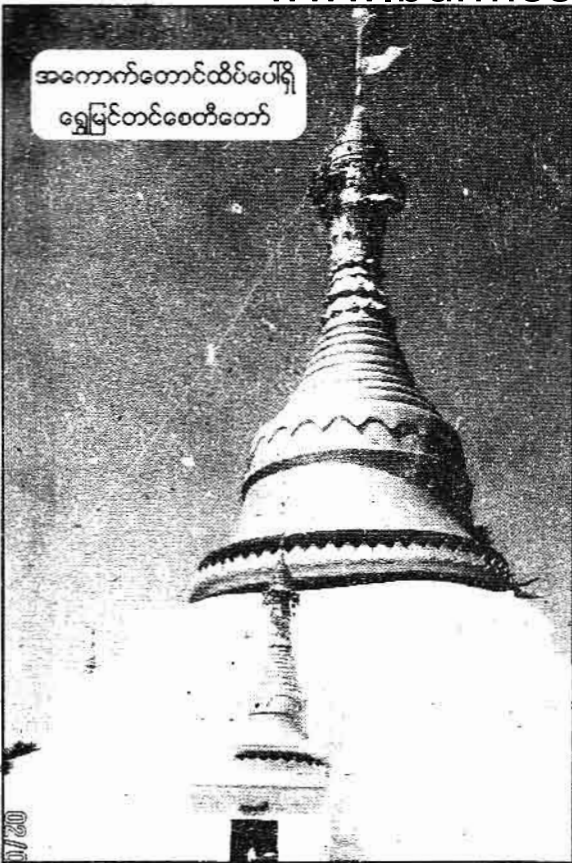

ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးမှ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များကိုနားဝင်နေသော အကောက်တောင်သို့ တစ်ခေါက်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များကို နားဝင်နေသော အကောက်တောင်သို့ တစ်ခေါက်
ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးမှ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များကို နားဝင်နေသော အကောက်တောင်သို့ တစ်ခေါက်
ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးမှ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များကို နားဝင်နေသော အကောက်တောင်သို့ တစ်ခေါက်

— မြမဇ္ဈဝေ (ကျုံ့မငေး) —

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးသည် ယခုအခါ ကောင်းမွန်နေပြီဖြစ်သော ကုန်းလမ်း ခရီးဟုခေါ်ရမည့် ကားလမ်းကြီးများ ကူးလူးဆက်သွယ်နေပြီဖြစ်၍ နေချင်းပေါက်သွားလာနေနိုင်ပြီဖြစ်ပါသည်။
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၏ အစွန်တိုင်းအစပ်မှ ထုံးဖိုမြို့နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၏ တိုင်းအစွန် ကြံခင်းမြို့တို့၏ နယ်နိမိတ် ထိစပ်နေသော ဧရာဝတီ ကမ်းနံဘေးသည် ကျောက်သား ကျောက်ဆိုင် တောင်တန်းများအဖြစ် တည်ရှိနေပါသည်။
ထိုကျောက်နံရံများတွင် အလွန်ထူးခြားသော ရှေးဟောင်းဗိသုကာလက်ရာများဖြင့် ကျောက်နံရံများသို့ ထွင်းထုထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များအား တအံ့တဩ ဖူးတွေ့ကြရမှာဖြစ်ပါသည်။

အကောက်တောင်ထိပ်ပေါ်ရှိ ရွှေမြင်တင်စေတီတော်

ခရီးစဉ်အရ ဦးစွာ ပြည်မြို့သို့သွားခဲ့ကြပါသည်။ ပြည် ရွှေဆံတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးကြဖို့ဖြစ်သော်လည်း အချိန်ကို ငဲ့သောအားဖြင့် ရွှေတောင်မြို့နှင့် ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကိုဖူးပြီး ခရီးစဉ်စီစဉ်သူ၏ အစီအစဉ်တစ်ခု ကြားဖြတ်အစီအစဉ်ဖြင့် အလှူဖွဲ့တစ်ခုသို့ဝင်ပြီး အပြန်ခရီးမှ အချိန်ကိုကြည့်ပြီး ဝင်မည် ဟုဆိုကာ ဦးတည်ရာခရီးဖြစ်သည့် “အကောက်တောင်” သို့ သွားခဲ့ကြပါသည်။ ကြံခင်းမြို့သို့အဝင်မှာ နံနက် ၉ နာရီကျော် နေပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် မကြာခင်မှာ “ထုံးဖိုမြို့” သို့အရောက် ကားရပ်သည့်နေရာမှာ ရောဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးဟု သိလိုက်ရ ပါသည်။

ထုံးဖိုမြို့၏ကမ်းခြေမှ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ရောဝတီ တိုင်းနှင့် ပဲခူးတိုင်းအစပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ကြံခင်းမြို့က ရောဝတီတိုင်း ထုံးဖိုမြို့က ပဲခူးတိုင်းဖြစ်နေပါသည်။ မြစ်ကမ်းခြေမှာ အသင့်ရှိနေသော စက်တပ်လှေကြီးနှင့် ခရီးစ ခဲ့ရပြန်ပါသည်။ မကြာခင်မှာ စက်ရိန်လျော့သွားပြီး ကမ်းစပ် သို့လှမ်းကြည့်ပါဟု ပြောလာသောစကားသံကြောင့် ကြည့် လိုက်သောအခါ တောင်နံရံများပေါ်တွင် ရုပ်ပွားတော်များ အစီအရီနှင့် ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

“အကောက်တောင်” နှင့် ကျောက်နံရံများတွင် ထွင်းထု ထားသော ရုပ်ပွားတော်များ မည်သို့သက်ဆိုင်သည်ကို သိချင် စိတ်ကလွန်ကဲနေသောကြောင့် ဒေသခံများကို မေးမြန်းမိသော အခါ “အကောက်တောင်”ဟု ခေါ်သော ဤကျောက်သား တောင်များသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်အခါကပင် တည်ရှိနေခဲ့ပြီး ရုပ်ပွားတော်များသည် မြန်မာပြည် အထက်

ထိုရုပ်ပွားဆင်းတုများသည် မုဒြာဟန်မျိုးစုံနှင့် ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ထွင်းထုထားပြီး ကျောက်နံရံနှင့် တစ်ထပ်ထဲကျ ဖြစ်ပေါ်ကိန်းဝပ်နေဟန်များသည် အလွန်ထူးလှပါသည်။

အချို့သော ရုပ်ပွားတော်များသည် ပျက်စီးယိုယွင်းစပြုနေ ပြီဖြစ်၏။ အချို့လည်း တောင်နံရံပြုပျက်ခြင်းကြောင့် ရောဝတီ မြစ်အတွင်း နစ်မြုပ်ခဲ့သည်ဟု ဒေသခံများကဆိုပါသည်။ ဤ ကျောက်သား နံရံကြီးနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲတည်ရှိ စံပါယ်နေတော် မူသောနေရာကို “အကောက်တောင်” ဟုခေါ်ပါသည်။

အံ့ဖွယ်ထူးထွေ ရုပ်ပွားတော်များကိန်းဝပ်ရာသို့ အမှတ် မထင် ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး မြန်မာပြည်၏ တိုင်းဒေသကြီး နှစ်ခုအတွင်းသို့ ဘုရားဖူးခရီးထွက် ရန်ဖြစ်ခဲ့ရသောအကြောင်း ပြုမှုနှင့် ခရီးစဉ်ကို ဦးဆောင်စီစဉ်သူ ဦးမျိုးကြီး၊ ဒေါ်အေးမြခိုင် သုခမိန် ဘုရားဖူးအပန်းဖြေ ခရီးသွားလုပ်ငန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဤခရီးကိုသွားနိုင်ရန် ပို့ဆောင်ပေးသူ ညီမလေးဒေါ်မိုးသူဇာ လွင် ကိုလည်းကောင်း ကျေးဇူးအထူးတင်မိခဲ့ပါသည်။

အကောက်တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ မနောမယ သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိစေတီတော်

ကျောက်နံရံအတွင်းထွင်းထုထားသော ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ

မုဒြာဟန်ပုံစံများစွာဖြင့် ထုဆစ်ထားသော ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တစ်ဆူ

အောက် အစုန်အဆန် ကုန်ရောင်းကြသော ကုန်သည်များမှ ခရီးတစ်ထောက်နားကြရာတွင် ရာသီဥတုအခြေအနေ ရောဝတီမြစ်ရေ အတက်အကျစောင့်ရှင်း ရက်ကြာစွာ ခိုနားနေရင်း ကျောက်သားများတွင် မိမိတို့ကိုးကွယ်ရာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော်ပုံဟန်ကို ထုဆစ်ရင်းရှိနိုးပူဇော်ခဲ့ကြသောကြောင့် အကောက်တောင်တွင် ထိုကဲ့သို့ ရုပ်ပွားတော်များတည်ရှိ ကိန်းဝပ်နေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အကြောင်းအရာများသည် မှန်ကန်နိုင်သော်လည်း ပိုမိုသေချာသော သမိုင်းကြောင်းကို သိလိုသောကြောင့် “အကောက်တောင်” တောင်မကြီးပေါ်သို့ ခြေလျင်လမ်းဖြင့် တက်ခဲ့ကြပြီး တောင်ပေါ်အရောက်၌ ဥပသကာကြီးများထံ မေးမြန်းမိပါသည်။ အကောက်တောင်သည် ကြံခင်းမြို့နှင့် ရေမိုင်ခရီး (၈)မိုင်အကွာတွင် တည်ရှိ ကျောက်တောင် အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။

ပဉ္စမသာဂါယနာတင် မန္တလေးမြို့တည် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဖြစ်သော မင်းတုန်းမင်းလက်ထက် အချိန်အခါက ရခိုင်ရိုးမတောင်စွယ် တောင်တန်းနှင့် ထိစပ်နေသော “တောင်ကြီး” “တောင်လတ်” “တောင်ငယ်” ဟူသည့် တောင်သုံးလုံးတွင် အကြီးဆုံးတောင်ကြီး၌ ရောဝတီမြစ်ကို မျက်နှာမူနေသော တောင်နံရံများတွင် ဗိသုကာ၊ ပန်းပုစသော အနုပညာများတတ်ကျွမ်းသည့် ကုန်သည်များ၊ ရောဝတီမြစ်အတွင်း အထက်အောက် စုန်ဆန်ကာ ကုန်ရောင်းသွားစဉ် ခရီးတစ်ထောက်နားခို၍ကောင်းသော ဤနေရာများတွင် ရက်ရှည်နားနေစဉ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားများထွင်းထု၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကုန်းဘောင် ခေတ်နှောင်းပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ ထိုတောင်ကြီး တည်ရာနယ်တစ်ကြောတွင် မြို့တော်ဝန်ဦးကောက်ရအား အခွန်တော်များကောက်ခံရန် စေခိုင်းခဲ့ရာမှ အခွန်အကောက် ကောက်ခံမှုကို အစွဲပြုခြင်း၊ မြို့တော်ဝန် ဦးကောက်ရကို ကိုယ်စားပြုခြင်းဖြင့်

ကျောက်နံရံပေါ်မှ ထွင်းထုထားသော ရုပ်တော်ပူရုပ်ပွားတော်မြတ်

ပျက်စီးယိုယွင်းနေပြီဖြစ်သော အကောက်တောင်၏ ရုပ်ပွားတော်များ

အကောက်တောင်ပေါ်သို့အတက်ခရီး၌လျောင်းတော်မူ ဘုရားအနီး ဘုရားဖူးများအမှတ်တရ

“အကောက်တောင်” ဟု ခေါ်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအမည် မတွင်ခင်အခါက “ရတနာပုံစံ” တောင်ဟုလည်း ခေါ်ခဲ့ကြပါ သည်။

အချို့သော ရှေးဟောင်းစာပေများတွင် ဘုရားလောင်း “ကျေးမင်း” ဘဝဖြစ်စဉ်အခါက ထိုတောင်တွင်နေထိုင်ခဲ့ပြီး တောင်ပေါ်၌ သစ်သီး သစ်ညများကို ကောက်ယူစားသုံးပြီး အလွန်ချိုသော သစ်သီးများကို အစဉ်ထာဝရကောက်ယူ စားသုံးခဲ့သဖြင့် “အစာကောက်တောင်” ဟု အမည်တွင် ခဲ့သည်ဟု ရေးသားထားပါသည်။

တောင်နံရံရှိ ရုပ်ပွားတော်များသည် ကုန်းဘောင်ခေတ် ထက် စောသောခေတ်အခါက လက်ရာများဖြစ်သည်ဟု လည်း သမိုင်းပညာ ရှင်များကဆိုပါသည်။ ဤကဲ့သို့ရှေးကျ သော အဖိုးတန်ကျောက်ဆစ် လက်ရာ ရုပ်ပွားတော်များသည် ရှေးအခါက မည်မျှရှိခဲ့သည်ကို အတိအကျမဖော်ပြနိုင်သော်

လည်း ယခုအခါ ရုပ်ပွားတော် မှုဖြာစုံ အရွယ်စုံ (၃၇၀)ခန့်သာ တည်ရှိတော့ကြောင်း ဆိုကြပါသည်။ “အကောက်တောင်” အထက်တောင်ပေါ်တွင် ယခုအခါ စေတီ၊ ဘုရား၊ ရုပ်ပွား ဆင်းတုများ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များနှင့်အတူ ရှေးဟောင်းသမိုင်း တွင် စေတီဘုရားများကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းလျက် သာသနာ မြေပြတ်နှင့် သာသနိက အဆောက်အဦများကို တင်တယ်စွာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ကုသိုလ်ရှင် စေတနာရှင်များ၏ ဒါနအား၊ ဒေသခံများ၏ စေတနာအားဖြင့် တောင်ပေါ်တွင် သာသနာ ပြုလုပ်ငန်းများအပြင်ဘာဝနာပွားကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများ အားထုတ် နိုင်သော အလုပ်စခန်းများလည်း ဖွင့်လှစ်ထားပါသည်။

အကောက်တောင်မကြီးပေါ်တွင် တည်ထားသော စေတီ မှာ “ရွှေမြင်းတင်” စေတီဟု ဘွဲ့အမည်တင်၍ သာသနာပြု ဆရာတော်အရှင်မြတ်မှာ “ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ” အရှင်မြတ်ဖြစ်ပါ သည်။ ခရီးစဉ်အရ တစ်နေ့တာအချိန်ပေးလေ့လာရင်း ဘုရားဖူး ခရီးစဉ်ဖြစ်သောကြောင့် သာယာရွှင်မြူးစိတ်ကြည်နူးစွာ ဖူးမြော်ခဲ့ရသော “အကောက်တောင်” သို့ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်ကို တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက်သင့်သော ခရီးစဉ်အဖြစ် စာရေးသူ ကျွန်မရင်တွင်း၌ အဆိုပြုချင်ပါက ကိုယ်တိုင်လည်း ထပ်မံသွားရောက်နိုင်ပါရန် ဆန္ဒပြုဆုတောင်းနေမိပါသည်။

မြမဉ္ဇူဝေ (ကျုံမငေး)

မြို့မ - စာရေးသူ၏ “အကောက်တောင်” သို့ ဘုရားဖူးခရီးမှတ်တမ်း (၃-၃-၂၀၁၃)

ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ

နှင့်

ကော့ဂွန်းရူတော်ကြီး

■ ကိုဗာဠာရုပ်ပွားဝင်း

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၄၁၉ ခုနှစ် တွင် ပုဂံပြည်ရှင် အနော်ရထာမင်းက ဘာသာရေးကိုအကြောင်းပြုပြီး သထုံပြည်ကြီးပြည်ရှင် မနုဟာမင်းအား စစ်ခင်းခဲ့ရာ သထုံပြည်ကြီး ပျက်စီးခဲ့ရပါသည်။

အနော်ရထာမင်းသည် မနုဟာမင်းနှင့် ပိဋကတ်တော်များ၊ ပညာရှင်များကို ပုဂံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ရာ ထိုအထဲမှ မုတ္တမမိဖုရားကြီး ရှောင်တိမ်းရာမှ ကော့ဂွန်းရူသို့ ရောက်ရှိသည်။ မိဖုရားကြီးရောက်ရှိချိန်တွင် ကော့ဂွန်းရူ၌ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိုးကွယ်မှုများ ရှိနေဟန်ရှိသည်။

မိဖုရားကြီးသည် ပုန်းအောင်းနေစဉ် အတွင်း စေတီများ၊ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များ၊ ရုပ်ကြွများကို ထုလုပ်ပူဇော်ခဲ့သည်။ မိဖုရားကြီးသည် ကော့ဂွန်းရူ၌သာမက အနီးပတ်ဝန်းကျင် ထုံးကျောက်လိုဏ်ဂူများ၌လည်း ဂံစေတီများ၊ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များ ထုလုပ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဂူအဝင်ဝရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ

ထို့ပြင် ကော့ဂွန်းဂူသို့ ရှေးယခင်က ရောက်ရှိခဲ့ကြသူများကို ကျောက်တောင်နံရံများ၊ အမိုးမျက်နှာကြက်များနှင့် ကျောက်ဆက်ပန်းဆွဲများတွင် ထုလုပ်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့၏ အလှူမှတ်တမ်းနှင့် ဆုတောင်းတို့ကိုလည်း ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ထုလုပ်ရာ၌ ယင်းခေတ်ကာလ၊ ယင်းဒေသ၌ ထွန်းကားနေသော လက်ရာများဖြင့် ပုံဖော်ခဲ့ကြပါသည်။

သို့ကြောင့် ကော့ဂွန်းဂူကို ပညာရှင်များ မျက်စိကျခဲ့သည်။ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များရှိရာ ကော့ဂွန်းဂူသို့ အေဒီ ၁၉ ရာစု အစောပိုင်းကတည်းက ရှေးဟောင်းနှင့် သမိုင်းပညာရှင်များက ကွင်းဆင်းသုတေသနပြုခဲ့ကြပြီး ကွင်းဆင်းသုတေသနမှတ်တမ်းများကို ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

ကော့ဂွန်းဂူသို့ ကွင်းဆင်းသုတေသနပြု မှတ်တမ်းများအရ ကော့ဂွန်းဂူ၌ ၁၈၂၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှသံအမတ်ကြီး

မစ္စတာဂျွန်ကရော့ဖို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ၁၈၃၅ ခုနှစ်တွင် သုတေသနပညာရှင် ရစ်ချက်တင်ပယ်က ကော့ဂွန်းဂူ နံရံကပ်ဆင်းတုတော်များကို တန် ၅၀၀ ရှိသော သင်္ဘောဖြင့် သယ်ဆောင်သွားမည်ဆိုက အုတ်ခွက်အားလုံး၏ ထက်ဝက်မျှကိုပင် သယ်ဆောင်မသွားနိုင်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။

၁၈၃၆ ခုနှစ် ဂျပန်အာဘီဇာန်

စာအုပ်ကို ပြုစုခဲ့သူ ဆရာယုဒသန် (ခေါ်) မစ္စတာဂျက်ဂျပ်ဆင်ယုဒသန်နှင့် အမေရိကန်သာသနာပြုအဖွဲ့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ၁၈၃၉ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ကျောက်စာဌာနမှ ကျောက်စာဝန် မစ္စတာ တော်စိန်ခိုနှင့်အဖွဲ့ကလည်းကောင်း၊ ၁၈၉၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း၌ မေဂျာအာရ်စီတမ်ပယ်နှင့်အဖွဲ့ကလည်းကောင်း ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

၁၉၄၀-၄၁ ခုနှစ်အတွင်း ရှေးဟောင်းသုတေသန ညွှန်ကြားရေးဝန်ဟောင်း ဦးလူဖောင်းနှင့် ဒေါက်တာဂျီအိတ်(ချ်)လုတ်တို့သည်လည်း ကော့ဂွန်းဂူသို့ ရောက်ရှိလေ့လာခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ဦးဖိုးလတ်၊ ဗိုလ်မှူးဘရှင်၊ ဦးနိုင်ပန်းလှနှင့် ဒေါက်တာဂျီအိတ်(ချ်)လုတ်တို့အဖွဲ့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး ကော့ဂွန်းဂူအား ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာန၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုအောက်၌ ထည့်သွင်းထားရှိခဲ့သည်။ ကွင်းဆင်းမှတ်တမ်းကိုလည်း ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ နှစ်ချုပ်အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြ

ဂူအဝင်ဝရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ

www.burmeseclassic.com

ခဲ့ကြသည်။

ကော့ဂွန်းဂူသည် ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်၊ ကော့ဂွန်းကျေးရွာအနီးတွင်ရှိသော ကော့ဂွန်းတောင်ပေါ် ထုံးကျောက်တောင်မှ ထုံးကျောက်သဘာဝလိုဏ်ဂူတော်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

လိုဏ်ဂူတော်အတွင်းနှင့် မြေပြင်ဘက် ကျောက်သားနံရံတို့တွင် သပ္ပာယ်လှစွာ မွမ်းမံခြယ်လှယ်ထားသော များပြားလှသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ တည်ရှိမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရှေးဟောင်းကမ္ဘည်းစာနှင့် ရှေးလက်ရာရုပ်လုံးရုပ်တုများ တွေ့ရှိရသောကြောင့်လည်းကောင်း ကျော်စောထင်ရှားပြီး မြန်မာ့သမိုင်းတွင် တန်ဖိုးကြီးမားသော ရှေးခေတ်လိုဏ်ဂူတစ်ခု ဖြစ်သည်။

မှတ်တမ်းအရ ကျိက္ခမီခရိုင်တစ်ခုတည်းမှပင် လိုဏ်ဂူပေါင်း ၄၀ ကျော်ရှိသည်။ ယင်းတို့အနက် ၂၁ ခုတွင် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် ပစ္စည်းများ တည်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓရုပ်တုတော်များနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ တည်ရှိသောကြောင့် နာမည်ထင်ရှားသော ဂူများအနက် ကော့ဂွန်းလိုဏ်ဂူသည် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သည်။ လိုဏ်ဂူအဝင်အထွေထွေ မြေပြင်ထက် ၁၀ ပေခန့်မြင့်သည့် ဂူတွင် မြေမြင့်ပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်လျက်ရှိပြီး ကျောက်စက်မိုးမျှော်တန်းများ ထိုးကျနေသည်။

ဂူအတွင်းပိုင်းနှင့် အပြင်ဘက်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် ချိင်တွင်းနက်တစ်ခုရှိပြီး ဂူထဲတွင် အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက်ရှိသဖြင့် နံနက်ခင်းနေရောင်ခြည်ကို ကောင်းစွာရနိုင်သည်။

ဂူအတွင်းမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များနှင့် ဂူနံရံပေါ်မှအုတ်ခွက်ဘုရားများ

အနောက်တောင်လေ တိုက်ခြင်းမှလည်း အကာအကွယ်ရထားသဖြင့် နေရာထိုင်ခင်းကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဂူတွင် ခြောက်သွေ့သော်ငြားလည်း အနည်းငယ် စိုစွတ်ထိုင်းပိုင်းနေသည်။

လိုဏ်ဂူအတွင်းပိုင်းနှင့် အပြင်ဘက်တို့တွင် အုတ်၊ ကျောက်၊ အင်္ဂတေ၊ သစ်သားတို့ဖြင့် ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ အရွယ်အစားအမျိုးမျိုး ထုလုပ်လျက် အနေအထားအမျိုးမျိုးဖြင့် စီမံထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များ၊ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ၊ စေတီပျက် စသည်ဖြင့် သမိုင်း

တစ်ခေတ် ဂူတို့၏ အနုပညာလက်ရာများကို ဖူးမြင်နိုင်သည်။

ကျောက်ကပ်၊ အုတ်ခွက်များနှင့် ရုပ်တုတော်များကို စီမံထားသည့်ပုံတို့မှာ စေတီပုံ၊ ပြာသာဒ်ပုံ၊ တံခွန်ကုက္ကားပုံ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗူပတိချွတ်ခန်း၊ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်အောင်တော်မူခန်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခန်း စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း သရုပ်ဖော်ပုံ အမျိုးမျိုးရှိကြသည်။ မူလအုတ်ခွက်ဘုရားများသည် ကာလရှည်ကြာသဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကွာကျသွားသောနေရာများတွင် ဒါယ

ကာအသစ်တို့က ထပ်မံ၍ အစားထိုး လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

အချို့သော ကျောက်ဆစ်ပန်းပု လက်ရာတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရုပ်တု မဟုတ်ဘဲ ဟိန္ဒူဘာသာ ဗိဿနန်းနတ် ရုပ်ဖြစ်နေသည်။ မွန်ရေးဟောင်းကမ္ပည်း စာ ပါရှိနေသဖြင့် အံ့ဩဖွယ်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ဤမြို့တွင်နေထိုင်သူ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးက ဤရုပ်ကို ထုထွင်းသည်ဟု ပညာရှင်တို့က သုံးသပ်ထားသည်။

ဂူတော်ကြီးအဝင် ခန်းမဆောင် တောင်ဘက် ကျောက်သားနံရံ ပထမ သံကောအတွင်း လူတစ်ရပ်ခန့်မြင့် သောနေရာ၌ သက္ကတဘာသာဖြင့် ရေး ထိုးထားသော ကျောက်စာသုံးကြောင်း ရှိသည်။ ထိုကျောက်စာ သုံးကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပါမောက္ခဒေါက်တာနိုင်ပန်း လှ ရေးသားပြုစုသော ရှေးဟောင်း သုတေသနစာပေများ စာအုပ်တွင် အလွန်ထူးဆန်းသော အရေးအသားဖြစ် ကြောင်း၊ ယင်းအက္ခရာရေးသားပုံသည် အေဒီ(၆)ရာစုတွင် ကမ္ပည်းထိုးခဲ့သော အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း ပလ္လဝနှင့် ကဗမ္ပ အရေးအသားနှင့် တူသည့်အပြင် ၎င်း ခေတ်ထိုး ခမာ (ခေါ်) ကမ္ဘောဒီးယား ရှေးဟောင်း အရေးအသားနှင့် တူနေ သည်ကိုတွေ့ရကြောင်း ဖော်ပြပါရှိသည်။

တောမိုရဟန်းဆရာတော်တစ်ပါး ၏အဆိုအရ ကော့ဂွန်းဂူနှင့် ပတ်သက် ၍ တန်ဖိုးမမြတ်နိုင်သော အထောက် အထားနှစ်ခု တွေ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။ ပထမအထောက်အထားမှာ ဓမ္မစကြာ လှည်းဘီးဖြစ်သည်။ ဓမ္မစကြာလှည်းဘီး ပုံသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အတွက် အထွတ်အမြတ်နေရာ အမှတ်အသား

တစ်ခုဖြစ်သည်။ ရှေးကျသော ယုံကြည် မှု အထိမ်းအမှတ်လည်း ဖြစ်သည်။

တောင်ဘက်စွန်း ကျောက်နံရံ တွင် ပထမအုတ်ခွက်များ ကပ်လှူဆင် မြန်းထားရာ စေတီပြာသာဒ်အထွတ်ရှိ သည်။ ဒုတိယအုတ်ချက်မှာ ကော့ဂွန်းဂူ တွင် လက်ရေးစင်း အမှတ်အသားပါ အုတ်ချပ်များ တွေ့ရှိရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အုတ်ချပ်များပေါ်တွင် လက်ချောင်းရာ များကို ရေးခြစ်ထားပေသည်။ ပျူခေတ် ကာလအတွင်းက တွေ့ရှိရသော လက် ရေးစင်းအုတ်ချပ်များနှင့် ဆင်ဆင်တူ လှသည်ဟု ဆို၏။

ကော့ဂွန်းဂူအတွင်းမှ မြန်မာနိုင်ငံ ၏ ပျူခေတ်သုံး အုတ်ချပ်မျိုးကို တွေ့ ရှိရသဖြင့် ဤလိုဏ်ဂူသည် ခရစ်နှစ် ဦးကာလခန့်ကပင် မြို့ပြယဉ်ကျေးမှု အဆင့်ရှိသော လူတိုင်း အသုံးပြုရာနေ ရာတစ်ခုဖြစ်မည်ဟု တွေးဆကြသည်။ သရေခေတ္တရာ၊ ဗိဿနိ၊ ဟန် လင်း၊ မိုင်းမော၊ တောင်တွင်း၊ ထားဝယ် နယ်ဘက်ရှိ သာဂရမြို့ဟောင်းတို့တွင် တွေ့ရသော ရှေးဟောင်းလက်ရေးစင်း အုတ်ချပ်များကိုလည်း ကော့ဂွန်းဂူတွင် တွေ့ရသည်။

ကော့ဂွန်းဂူအဝင် မုခ်ဦးမှစ၍ အတွင်းခန်းမဆောင် လိုဏ်ဂူတော် အတွင်း ထိပ်ပိုင်းအထိ ရှေးဘိုးဘွား သူတော်ကောင်းများ လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြ သော ရုပ်တော်မှု၊ ထိုင်တော်မှု၊ တင်ပျဉ် ခွေတော်မှု၊ လေ့လင်းတော်မှု ရုပ်ပွားတော် များစွာကို ဘုရားဖူးပရိသတ် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များ ဖူးမြော်ကြည့်ညိုနိုင်ပါ၏။

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ကော့ဂွန်းဂူ တော်ကြီးသို့ နိုင်ငံတော်တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်

ကြီးများ၊ တိုင်း/ပြည်နယ်/ခရိုင်/မြို့နယ် အဆင့်ရှိ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဌာန ဆိုင်ရာများ၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန ဦးစီးဌာနမှ သုတေသနဆရာကြီးများ၊ သမိုင်းပါမောက္ခဆရာကြီးများနှင့် အမြို့ မြို့အနယ်နယ်မှ ဘုရားဖူးပရိသတ်များ၊ နိုင်ငံခြားသားလေ့လာသူများ အဆက် မပြတ် ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ကော့ဂွန်းဂူ တော်ကြီးသို့ ရောက်လျှင် ခြင်္သေ့နှစ် ကောင်၊ လွတ်လပ်ရေးကျောက်တိုင်၊ နတ်ရေကန်၊ တောင်ပိုင်ဘိုးတော်ဖြူ နန်းဆောင်တို့ကို ရှေးဦးစွာ တွေ့နိုင်ပါ သည်။ ကော့ဂွန်းဂူသည် ဘားအံမြို့ နယ်နှင့် ၇ မိုင်ခန့်ဝေးပြီး အနောက် တောင်ဘက်ယွန်းယွန်းတွင် ရှိသည်။

ကော့ဂွန်းဂူရှိ ရှေးဟောင်းယဉ် ကျေးမှု အမွေအနှစ်များအား ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နိုင်ရန်အတွက် ရှေးဟောင်း သုတေသန ဦးစီးဌာနက ရှေးဟောင်း အထိမ်းအမှတ်နေရာအဖြစ် သတ်မှတ် ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင် ရွက်ခြင်းနှင့် ဝန်ထမ်းစီမံခန့်ခွဲသတ်မှတ် ခြင်းလုပ်ငန်းများကိုလည်း ဆောင်ရွက် ပြီးဖြစ်ပါသည်။ သမိုင်းဝင် ကော့ဂွန်းဂူ တော်ကြီးဆီသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် သွား ရောက်လေ့လာ ဖူးမြော်သင့်ပါကြောင်း။

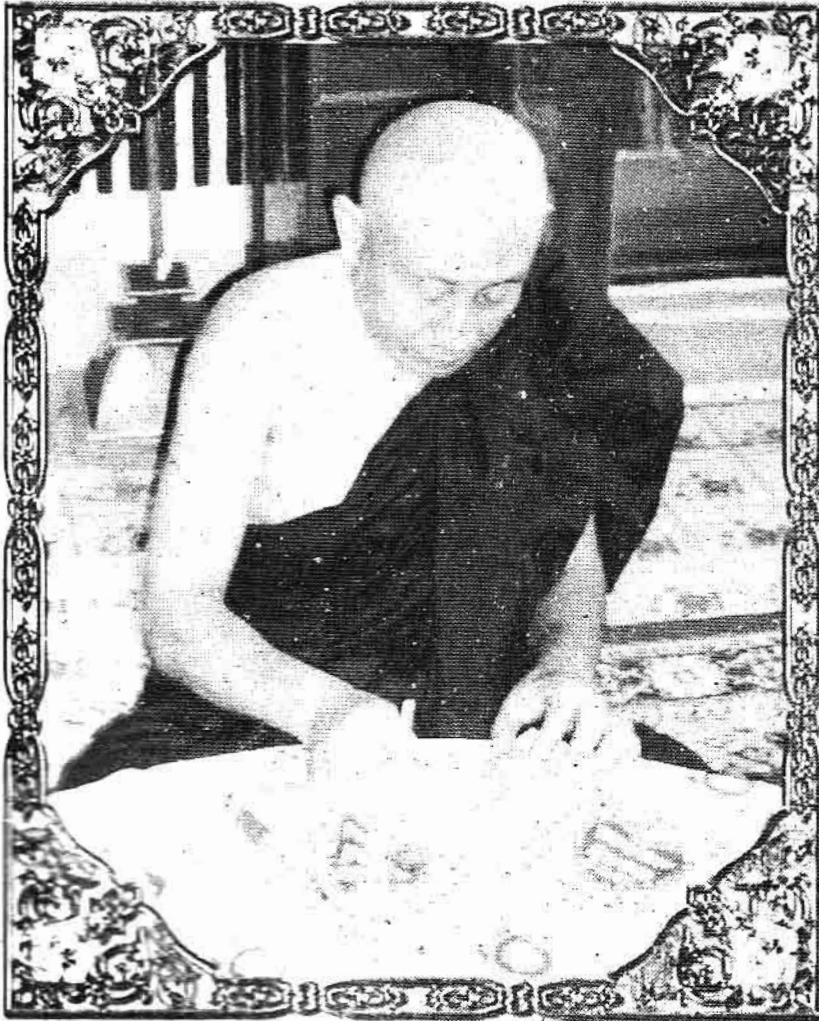
ကိုမောင်သန်းဝင်း

✦ ကိုးကား ✦

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ကော့ဂွန်း ဂူတော်ကြီး သမိုင်းစဉ်အကျဉ်း (ကော့ဂွန်းဘုရားဂူတော်ကြီး အကျိုးဆောင်အဖွဲ့၏ ဓမ္မဒါန)

စမတစ်ထောင်ဆရာတော် ချီးမြှင့်သော ကိုးနဂင်း မိုးလင်း ထူးခြားတဲ့ သတ္တဝါသင်္ကြေ ကျင့်စဉ်တော်

လွန်ခဲ့သော လေးလခန့်က စာရေးသူသည် မှော်ဘီမြို့ အလွန်ရှိ ဗုဒ္ဓသာသနာပြု စမတစ်ထောင်ဆရာတော် အရှင်အာစိတ္တ (စမဘုန်းဘုန်း)၏ သိက္ခာထပ်အလှူတော်မင်္ဂလာနှင့် ဝိဇာတမ္ပေးနေပူဇော်ပွဲသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ မတ်လ ၃၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်သည်။ စမတစ်ထောင်ဆရာတော်မှာ တနင်္ဂနွေသားဖြစ်သည်။ လွန်လေပြီးသောအခါက မှော်ဘီမြို့ စုပေါင်းရုံးမှတ်တိုင်မှ ဆင်း၍ သွားရသော ဆရာကြီးမင်းသိခံ၏ မွေးနေ့ပွဲအခမ်းအနားကို သတိရမိသည်။ အလွန်စည်ကား၊ ခမ်းနားကြီးကျယ်ခဲ့သော ခြံကြီး၊ ယခုတော့ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေနှင့် တောအုပ်ကြီးဖြစ်၍နေလေပြီ။ ဝမ်းနည်းစရာ၊ လွမ်းစရာကောင်းပါဘိ။

■ ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

စမဘုန်းဘုန်းမှ ညှဉ်ပရိသတ်နှင့် စာရေးသူအား မိတ်ဆက်ပေးပြီး စကားအနည်းငယ်ပြောသောအခါ မရောက် တာကြာပြီဖြစ်သော မှော်ဘီမြို့အစွန်နှင့် တစ်ချိန်က မရမ်း တလင်းနှင့် အဘမင်းသိင်္ခမွေးနေ့ပွဲအကြောင်း ပြောဖြစ်ခဲ့ သည်။ ဆရာတော်တွေ၊ အနုပညာရှင်တွေ မွေးနေ့ပွဲ ကြို တွေ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် အဘမင်းသိင်္ခပွဲကို မမီဟု ထင် သည်။ နောက်ဆုံးခရီးအထိပါ ဆိုပါတော့။ ဘယ်ပန်းချီရေး လို့မမီတဲ့ အဘ။

ဝိဇ္ဇာဓာန်နန်းများတွင် စမတစ်ထောင်ဆရာတော်ကို လက်အုပ်ချီနေသော အဘမင်းသိင်္ခပုံ၊ စမဘုန်းဘုန်းနှင့် တွဲရိုက်ထားသော ပုံတွေ ချိတ်ဆွဲထားတာ တွေ့ရသည်။ နောက်ဆုံး ဘာသာရေးအမြင်ကြည်လင်သွားသည့် အဘ မင်းသိင်္ခ၏ အမှတ်တရပုံရိပ်များ။

စမတစ်ထောင်ဆရာတော်သည် မျက်နှာတော် ကြည် လင်နေပြီး အစစအရာရာ သည်းခံစိတ်မွေးသည်။ ဒေါသဖြစ် တာ မတွေ့ရ။ အားလုံးအပေါ် ညီတူညီမျှ မေတ္တာထားတော် မူပါသည်။ မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲတွင် စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးသည်။ ငယ်သာငယ်၊ တန်ဖိုးရှိသော စာအုပ် ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်၏တပည့်များမှ ၃၀၀၀ ကျပ်နှင့် ရောင်းသည်။ ဤနေရာမှာ ပုံတော်တွေ၊ ဓာတ်ပုံ၊ အဆောင် တွေ များများပေးတာ မတွေ့ရပေ။ စမဘုန်းဘုန်းကိုယ်တိုင် ရာတန်ငွေစက္ကူတွင် “စမ” ရေးဆွဲပြီး သိဒ္ဓိတင်ကာ မေတ္တာ လက်ဆောင်ပေးတာ ရရှိခဲ့သည်။ အချို့ ငွေစက္ကူတွင် . . . “ဓ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ” အက္ခရာ စမလေးလုံး ရိုက်နှိပ်ထားသည်။ လာရောက်သူအားလုံးအား သက်သတ်လွတ် ထမင်းဟင်း သာ ကျွေးပါသည်။

ထိုစာအုပ်မှ ကိုးနဝင်း မိုလင်းရင် ထူးခြားတဲ့ သတ္တ ဝီသကြေ၊ စမဘုန်းဘုန်းကျင့်စဉ်တော်ကြီးဟု ပါရှိသည်။ စာအုပ်အမည်မှာ “ဣစ္ဆာသယလိုတရ ငွေထုပ်ကြီးနဲ့ စမ ဘုန်းဘုန်း” ဟု ရေးထားသည်။ မဟာဝိဇ္ဇာရေ မဟိဒ္ဓိပညာ ရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကိုးနဝင်း မိုးလင်းရင်ထူးခြားတဲ့ သတ္တဝီသကြေ
စမဘုန်းဘုန်းကျင့်စဉ်တော်ကြီး

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၅ နာရီ ၄၅ မိနစ်အချိန်တိတိ တွင် အိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ဆွမ်းတော် ၁ ပွဲ ဖယောင်း တိုင်အသေး ၅ တိုင်၊ သောက်တော်ရေချမ်း ၃ ခွက်၊ အောင် သပြေ ၁၀ ညွန့်တို့ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့်တကွ ရဟန္တာများ၊ သမ္မာဒေဝနတ် များ၊ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးများကို ပင့်ဖိတ်ပြီး သစ္စာဆိုဆောင်ရွက် ရမည်။ တရားထိုင်မည့်နေရာတွင် သစ်စိမ့် ၉ ရွက်ခင်းပြီး ထိုအပေါ်မှ ဖျာတစ်ချပ်ထပ်ခင်းပြီး “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” ကို ပုတီးတစ်လုံးချ၍ ပုတီးခြောက်ပတ် စိပ်ပါ။ ပြီးရင် မေတ္တာပို့ပါ။ မေတ္တာပို့ သည့်အခါတွင် ဗြဟ္မာရစ်မင်းကို ပါ ပို့ပါလေ။ “ငါအောင်ပြီ” ဟူ၍ သုံးခါဆိုပါ။ ပြီးလျှင် “အောင်စေ၊ နိုင်စေ၊ ပြီးစေ၊ အေးစေ” ဟူ၍လည်း ဆိုပါ။

ညနေ ၅ နာရီ ၄၅ မိနစ်အချိန်တွင်လည်း အထက် ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါ။ “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” ကို ပုတီး ၂၁ ပတ် စိပ်ပါ။ ပြီးလျှင် မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ လေ။ တနင်္ဂနွေနေ့ ပုတီးစိပ်ရသော ၆ ပတ်နှင့် ၂၁ ပတ်ပေါင်းကြည့်ပါက ၂၇ ရ၏။ ထို ၂၇ ကို ထပ်ပေါင်း ကြည့်ပါက ၉ ရ၏။ သတ္တဝီသကြေ ဖြစ်သည်။ အရာရာ အောင်မြင်သည်။ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကို ကျော်လွှားနိုင် သည်။ လောကီမှာ ဘောဂီရွှေတွေနဲ့ အနေမလွဲရအောင် ကြိုးစားပါက “ဝ” ပိုင်တယ်။ လိုတရ ရှိပြီးရင်းရှိတယ်။ သိဒ္ဓိ ဆောင်နိုင်တယ်။

အလုံးစုံပြီးဆုံးသွားသည့်အခါတွင် မိမိတရားထိုင်ရာ၌ အောက်မှာခင်းထားသော သစ်စိမ့်ရွက်များကို လမ်းဆုံတွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။ သင့်ထံတွင်ရှိနေသော အညံ့အခိုက်များ ပြေပျောက်ပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို မှချခံစားနိုင်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း အာမခံလိုက်ရလေသတည်း။

တနင်္လာသားသမီးများ

တနင်္လာနေ့ နံနက် ၇ နာရီ၊ ၁၈ မိနစ်အချိန်တိတိတွင် အိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ဆွမ်းတော် ၁ ပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင်အသေး ၅ တိုင်၊ သောက်တော်ရေချမ်း ၃ ခွက်၊ အောင်သပြေ ၁၀ ညွန့်တို့ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့်တကွ ရဟန္တာများ သမ္မာဒေဝနတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာခိုင်ကြီးများကို ပင့်ဖိတ်ပြီး သစ္စာဆိုဆောင်ရွက်ရမည်။ တရားထိုင်မည့်နေရာတွင် လက်ပံ ၉ ရွက်ခင်းပြီး ထိုအပေါ်မှ ဖျာတစ်ချပ်ထပ်ခင်း ပြီးလျှင် “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ”ကို ၁၅ ပတ် စိပ်ပါ။ ပြီးရင် မေတ္တာပို့ပါ။ မေတ္တာပို့သည့်အခါတွင် ဂြိုဟ်ရှစ်မင်းကိုပို့ပါလေ။ “ငါအောင်ပြီ”ဟူ၍ သုံးခါဆိုပါ။ ပြီးလျှင် “အောင်စေ၊ နိုင်စေ၊ ပြီးစေ၊ အေးစေ”ဟူ၍လည်း ဆိုပါ။

ညနေ ၄ နာရီ၊ ၅၄ မိနစ်အချိန်တွင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါ။ “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ”ကို ပုတီး ၁၂ ပတ် စိပ်ပါ။ ပြီးလျှင် မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါလေ။ တနင်္လာနေ့ ပုတီးစိပ်ရသော နံနက် ၁၅ ပတ်နှင့် ညနေ ၁၂ ပတ်ပေါင်းကြည့်ပါက ၂၇ ရ၏။ ထို ၂၇ ကို ထပ်ပေါင်းကြည့်ပါက ၉ ရ၏။ သတ္တဗီသကြော့ ဖြစ်သည်။ အရာရာအောင်မြင်သည်။ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကို ကျော်လွှားနိုင်သည်။ လောကီမှာ ဘောဂီရွှေငွေတွေနဲ့ အနေမလွဲရလေအောင် ကြိုးစားပါက “ဝ”ပိုင်သည်။ လိုတရ ရှိပြီးရင်းရှိသည်။ သိဒ္ဓိဆောင်နိုင်သည်။

အလုံးစုံ ပြီးဆုံးသွားသည့်အခါတွင် မိမိတရားထိုင်ရာ၌ အောက်မှာခင်းထားသော လက်ပံရွက်များကို လမ်းဆုံတွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါလေ။

အင်္ဂါသားသမီးများ

အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၆ နာရီ၊ ၃၆ မိနစ်အချိန်တိတိတွင် အိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ဆွမ်းတော် ၁ ပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင်အသေး ၅ တိုင်၊ သောက်တော်ရေချမ်း ၃ ခွက်၊ အောင်သပြေ ၁၀ ညွန့်တို့ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး မြတ်စွာဘုရား

ရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့်တကွ ရဟန္တာများ သမ္မာဒေဝနတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာခိုင်ကြီးများကို ပင့်ဖိတ်ပြီး သစ္စာဆိုဆောင်ရွက်ရမည်။ တရားထိုင်မည့်နေရာတွင် မလ္လ ၉ ရွက်ခင်းပြီး (မလ္လရွက်မရလျှင် ၅၄ မရန်းညွန့်၊ ပုဏ္ဏာရိက်ရွက်၊ ဘောလုံးပန်းရွက် တစ်မျိုးမျိုးအစားထိုးပါ) ထိုအပေါ်မှ ဖျာတစ်ချပ်ထပ်ခင်းပြီးလျှင် “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ”ကို ရှစ်ပတ်စိပ်ပါ။ ပြီးရင် မေတ္တာပို့ပါ။ ဂြိုဟ်ရှစ်မင်းပါပို့။ “ငါအောင်ပြီ” သုံးခါဆိုပါ။ ပြီးလျှင် “အောင်စေ၊ နိုင်စေ၊ ပြီးစေ၊ အေးစေ”ဟုလည်းဆိုပါ။

ညနေ ၆ နာရီ၊ ၂၇ မိနစ်အချိန်တွင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါ။ ပြီးလျှင် လိုရာဆုတောင်းပါ။ “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” ၁၉ ပတ်စိပ်ရမည်။ အင်္ဂါနေ့ နံနက် စိပ်ရသော ပုတီး ၈ ပတ်နှင့် ညနေ ၁၉ ပတ်ပေါင်းကြည့်ပါက ၂၇ ရ၏။ ၂ + ၇ = ၉ ရ၏။ သတ္တဗီသကြော့ ဖြစ်သည်။ အရာရာအောင်မြင်သည်။ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကို ကျော်လွှားနိုင်သည်။ လောကီမှာ ဘောဂီရွှေငွေတွေနဲ့ အနေမလွဲရလေအောင် ကြိုးစားပါက “ဝ”ပိုင်သည်။ လိုတရ ရှိပြီးရင်းရှိ၊ သိဒ္ဓိဆောင်နိုင်၏။

အလုံးစုံ ပြီးဆုံးသွားသည့်အခါတွင် မိမိတရားထိုင်ရာ၌ အောက်မှာခင်းထားသော လက်ပံရွက်များကို လမ်းဆုံတွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။

ပုဒ္ဂဟူးသားသမီးများ

ပုဒ္ဂဟူးနေ့ နံနက် ၆ နာရီ၊ ၄၅ မိနစ် အထက်ပါအတိုင်း ဘုရားကပ်လှူပူဇော်ပြီး သစ္စာဆိုပါ။ တရားထိုင်မည့်နေရာတွင် သစ်စိမ့် ၉ ရွက်ခင်းပြီး “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ” ၁၇ ပတ် စိပ်ပါ။ မေတ္တာပို့၊ “ငါအောင်ပြီ” သုံးခါဆိုပါ။ “အောင်စေ၊ နိုင်စေ၊ ပြီးစေ၊ အေးစေ” ဆိုပါ။

ညနေ ၅ နာရီ၊ ၄၅ မိနစ် ပုတီး ၁၀ ပတ်စိပ်ပါ။ ကျန်တာ အထက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ ၁၇ + ၁၀ = ၂၇။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

မွေးနေ့ နံနက် ၈ နာရီ၊ ၁၈ မိနစ်အချိန်တိတိတွင် အိမ်ဘုရားမှာ အထက်ပါအတိုင်း ကပ်လှူပါ။ သစ္စာဆို၊ မေတ္တာပို့ပါ။ တရားထိုင်မည့်နေရာတွင် လက်ပံ ၉ ရွက်ခင်းပြီး ထိုအပေါ်မှ ဖျာတစ်ချပ်ထပ်ခင်းပြီးလျှင် “သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ အရဟံ” ၁၉ ပတ် စိပ်ပါ။ အထက်ပါအတိုင်း ဆိုပါ။

ညနေ ၆ နာရီ၊ ၁၈ မိနစ်အချိန်တွင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါ။ “သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ အရဟံ” ၈ ပတ် စိပ်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါလေ။ ၁၉ + ၈ = ၂၇ ရ၏။ သတ္တဗီသကြေ၏။

အလုံးစုံ ပြီးသွားသောအခါ မိမိတရားထိုင်ရာ၌ အောက်မှာခင်းထားသော လက်ပံရွက်များကို လမ်းဆုံတွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးများ

မွေးနေ့နံနက် ၅ နာရီ၊ ၄၅ မိနစ်အချိန်တိတိတွင် အိမ်ဘုရားမှာ အထက်ပါအတိုင်း ကပ်လှူပူဇော်ပြီး သစ္စာဆို ဆောင်ရွက်ရမည်။ တရားထိုင်ရမည့်နေရာတွင် မရန်း ၉ ညွန့်ခင်းပြီး ထိုအပေါ်မှ ဖျာတစ်ချပ်ထပ်ခင်းပြီးလျှင် ပုတီး ၂၁ ပတ် စိပ်ပါ။ မရန်းမရပါက ပုဏ္ဏားရိက်ပန်းအညွန့်၊ မြရာရွက် အစားထိုးပြုလုပ်ပါ။ မေတ္တာပို့ပြီး အထက်ပါအတိုင်း ဆိုလေ။

ညဘက် ၈ နာရီ၊ ၁၈ မိနစ်အချိန်တွင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါ။ ၆ ပတ် စိပ်ပြီး လိုရာဆု တောင်းပါ။ ၂၁ + ၆ = ၂၇ ပတ်။ အလုံးစုံ ပြီးသွားသော အခါ မိမိတရားထိုင် ပုတီးစိပ်ရာ၌ အောက်မှာခင်းထားသော မရန်းညွန့်များကို လမ်းဆုံတွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါလေ။

စနေသားသမီးများ

စနေနေ့ နံနက် ၆ နာရီ၊ ၁၈ မိနစ်အချိန်တိတိတွင်

အိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ဆွမ်းတော် ၁ ပွဲ ဖယောင်းတိုင် အသေး ၅ တိုင်၊ သောက်တော်ရေချမ်း ၃ ခွက်၊ အောင် သပြေ ၁၀ ညွန့်တို့ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့်တကွ ရဟန္တာများ၊ သမ္မာဒေဝနတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးများကို ပင့်ဖိတ်ပြီး သစ္စာဆိုဆောင်ရွက်ရမည်။ (ထိုပုံစံမှာ ခုနစ်နေ့သားသမီးများ အားလုံးအတူတူပင်ဖြစ် သည်။) ပုတီးစိပ်ရုဏ်တော်လည်း တူပါသည်။ ကွာခြားမှုမှာ အောက်ခံအရွက်နှင့် ပုတီးပတ်ရေသာ ဖြစ်သည်။ စနေသား သမီးများ ဖျာအောက်မှာ လက်ပံ ၉ ရွက်ခင်းထိုင် ပုတီးစိပ် ရမည်။

ညနေ ၄ နာရီ၊ ၂၅ မိနစ်အချိန်တွင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါ။ နံနက် ၁၁ ပတ်နှင့် ညနေ ၁၇ ပတ် ပေါင်းကြည့်ပါက ၂၇ ရ၏။ အရာရာအောင်မြင်၊ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကို ကျော်လွှား၊ လောကီမှာ ဘောဂီရွှေ တွေ့နဲ့ အနေမလွဲရလေအောင် ကြိုးစားပါက “ဝ”ပိုင်သည်။ လိုတရ၊ ရိုပြီးရင်းရှိသည်။ သိဒ္ဓိဆောင်နိုင်သည်။ အလုံးစုံ ပြီးဆုံးသွားသည့်အခါတွင် လက်ပံရွက်များကို လမ်းဆုံတွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါလေ။

တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင် မဟာသတိပဋ္ဌာန်ငှက်တွင်းဂိုဏ်း

မာမက(သုတေသီ)

မြန်မာ့စာဆိုလောကတွင် ထင်ရှားသော မြဝတီဝန်ကြီးဦးစဉ် သားနှစ်ယောက်ရှိရာ တစ်ယောက်သောသားမှာ ဘကြီးတော်မင်းလက်ထက်၌ မင်္ဂလာဥယျာဉ်တော်ကို အုပ်ချုပ်ရသော မောင်မောင်လေး ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် ဘကြီးတော်မင်းလက်ထက်၌ ကျောက်တစ်လုံးကင်းနှင့် မင်းကွန်းကင်းနှစ်ရပ်ကို စီမံအုပ်ချုပ်ရသော ကင်းဝန်မင်းဦးကြွယ်ဝတွင် သမီးတစ်ယောက်၊ သားတစ်ယောက်ရှိရာ သမီးမှာ မခင်ငြိမ်းအမည်ရှိသည်။ ယင်းဦးမောင်မောင်လေးနှင့် ဒေါ်ခင်ငြိမ်းတို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်လာကြပြီးနောက် သားကြီး မောင်မြကြီး၊ သမီး ခင်နှင်းဦးနှင့် သားငယ် မောင်မြသီးတို့ ထွန်းကားလာသည်။ သားငယ် မောင်မြသီးကို ၁၁၉၃ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၇ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ သုံးချက်တီး ၁၁ ဖဝါးအချိန်တွင် ရွှေဘို၌ မွေးဖွားသည်။ မောင်မြသီးကို မွေးဖွားချိန်တွင် မိခင်ဒေါ်ခင်ငြိမ်းမှာ အသက် ၄၂ နှစ်ရှိပြီး ဖြစ်သည်။ မောင်မြသီး ထူးခြားချက်မှာ ခြောက်လ

စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင် မဟာသတိပဋ္ဌာန်ဂိုဏ်းကြီးကို ဦးစွာပထမ တည်ထောင်တော်မူသော ရွှေမင်းဝံ့ငှက်တွင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံတော် (၁၁၉၃ ခုနှစ်၊ ၁၂၇၂ ခုနှစ်)

1272
1193
795

သားအရွယ်ရှိသော်လည်း ငိုခြင်း၊ ရယ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခုနစ်လအရွယ်တွင် မိခင်နှင့် သီလရှင်ဒေါ်ဖွား ထိတို့က မဟာနန္ဒာကန်သို့ စီးဆင်းနေသော မူးချောင်းရေကို ချိုးပေးနေကြစဉ် လက်လွတ်ထွက်သွားသော မောင်မြသီးမှာ လှေငယ်သဏ္ဍာန် ပက်လက်လန် မျောပါသွားသဖြင့် မိခင်နှင့် သီလရှင်တို့က အလန့်တကြား အပြေးအလွှား ဆယ်ယူခဲ့ကြ ရသည်။ မောင်မြသီးကား ခုံကတော်ဖြစ်ခဲ့သော သီလရှင် ဒေါ်ဖွားထံလက်၌ ကြီးပြင်းလာရသူ ဖြစ်သည်။

မောင်မြသီး ၆ နှစ်အသားအရွယ်တွင် ပိဋကတ်သုံးပုံ နှင့်တကွ နက္ခတ်၊ ဗေဒင်ကျမ်း၊ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း စသည်တို့ကို တတ်ကျွမ်းသော စရစ်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ကောဏ္ဍညာဘိဝေထံ အပ်နှံခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော် သည် မောင်မြသီးကို မအပ်နှံမီကပင် အမွေးအတောင်လုပ် သော ကျေးသားတစ်ကောင် မိမိထံလာရောက်ပြီး ထူးဆန်း သောစကားကို သင်ယူသည်ဟု အိမ်မက်မြင်မက်ခဲ့ရာ မောင်မြ သီးဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်တော်မူသည်။ တစ်ညတွင် မောင်မြသီး သည် အခြားကျောင်းသား ကိုရင်များနှင့်အတူ စာဖတ်စာအံ ရင်း အိပ်ပျော်သွားသည်။ ဆရာတော်လည်း စာကြည့်ရင်း အိပ်ပျော်သွားရာ ပိဋကတ်ဓမ္မက္ခန္ဓာများ မိုးရေစွတ်နေသည်ဟု မြင်မက်သဖြင့် လန့်နိုးပြီး ပိဋကတ် စေတပုရပိုက်များထားရာ အဆောင်သို့ ကြွ၍ကြည့်ရာ မိုးယိုခြင်းမရှိ ပိဋကတ်များလည်း မိုးစွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဆရာတော်သည် မိမိ အဆောင်ခန်းသို့ ပြန်ကြွရာ စနဆောင်နှင့် ဝေတဝန်ဆောင် နှစ်ဆောင်ကြားအရောက်တွင် မောင်မြသီးအိပ်ပျော်နေသည် ကို တွေ့ရှိရသည်။ မိုးယိုနေပြီး မောင်မြသီးကိုယ်တစ်ခြမ်း

စွတ်စိုနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ မောင်မြသီးကို အိပ်မက် ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော် ယုံကြည်တော်မူသည်။

မောင်မြသီး အသက် ၁၃ နှစ်အရွယ်တွင် စရစ် ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ကောဏ္ဍညာဘိဝေကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ရှင်ပဏ္ဍဝ ဘွဲ့အမည် ရသည်။ ၁၂၁၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်တွင် စရစ်ကျောင်းဆရာတော်ကိုပင် ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ မိဘနှစ်ပါး၏ ပဗ္ဗယာနဂ္ဂဟကိုပင် ခံယူတော် မူသည်။ ပုဂံမင်းကိုနန်းချ၍ မင်းတုန်းမင်း ရွှေဘို၌ နန်းစံနေ စဉ် အရှင်ပဏ္ဍဝ တစ်ဝါအရ ၁၂၁၅ ခုနှစ်တွင် မင်းရှစ်ဆက် တိုင်တိုင် အမှုတော်ထမ်းခဲ့သော အဘိုးဖြစ်သူ အသက် ၈၇ နှစ်ရှိ မြဝတီမင်းကြီးဦးစ ကွယ်လွန်သည်။ မင်းတုန်းမင်းသည် ရွှေဘိုမှ အမရပူရသို့၊ အမရပူရမှ ရတနာပုံ မန္တလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့နန်းစံပြီးနောက် သင်္ဂဇာကျောင်းတိုက်ကို ဆောက် လုပ်ကာ ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဓမ္မအား ဘွဲ့တံဆိပ်ဆက်ကပ်၍ ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးအနောက်ပြင် ဒေးဝန်း အနောက်ပိုင်း၌ ပုဂံခေတ် မင်းယဉ်စော ဆရာသံဃရာဇာ ထေရ် စတင်နေသည်ကို အစွဲပြု၍ သင်္ဂဇာခေါ်တွင်သော ချောင်းရှိသည်။ ထိုချောင်းထိပ်၌ တည်ရှိသော ကျောင်းဖြစ် ၍ သင်္ဂဇာကျောင်းတိုက်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သင်္ဂဇာဆရာတော်သည် စကားအရာ၌ ဥပမာ ဥပမေယျ ကြွယ်ဝ၍ ထင်ရှားသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သာသနာရေးရာကိစ္စများကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ကာ သုမ္မောဆရာ တော် ရှစ်ပါးတွင် ဇာစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဦးပဏ္ဍဝ သည် သင်္ဂဇာဆရာတော်ထံ၌ ပညာဆက်လက်သင်ကြားနေ

ခုနစ်လအရွယ်တွင် မိခင်နှင့် သီလရှင်ဒေါ်ဖွားထိတို့က
မဟာနန္ဒာကန်သို့ စီးဆင်းနေသော မူးချောင်းရေကို ချိုးပေးနေကြစဉ်
လက်လွတ်ထွက်သွားသော မောင်မြသီးမှာ လှေငယ်သဏ္ဍာန်
ပက်လက်လန် မျောပါသွားသဖြင့် မိခင်နှင့် သီလရှင်တို့က
အလန့်တကြား အပြေးအလွှား ဆယ်ယူခဲ့ကြရသည်။

ခဲရာ သိက္ခာ ၅ ပါအရတွင် သက္ကတ၊ ပြာကရိက်ဘာသာ စာပေများ၊ ဗေဒ၊ နက္ခတ်၊ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း စသည် များ အပါအဝင် ပိဋကတ်စာပေများနှင့် ပတ်သက်၍ သင်္ဂဟ ဆရာတော် အားကိုးရလောက်အောင် သင်ယူတတ်မြောက် တော်မူသဖြင့် သင်္ဂဟတိုက်တွင် ပထမစာချအဖြစ် ချီးမြှောက် ခံရသည်။ သင်္ဂဟဆရာတော်၏ အဖွင့်အကျယ်ကိုလည်း ပြန်လည်အသစ်ရေး၍ မင်္ဂလာပုထိုးသောသနဝိသောဓနီ အမည်ဖြင့် ဦးစွာ ကျမ်းတစ်ကျမ်း ပြုစုတော်မူခဲ့သည်။

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးတွင် နန်းရမိဖူး ကြီး ၄ ပါ။ အဆောင်ရမိဖုရားကြီး ၄ ပါးအပြင် ထင်ရှားစေ မြို့စား ရွာစား မိဖုရား ၄၅ ပါ။ မထင်ရှားသော ကိုယ်လှို ၂၀၀ ဝယ် ၅၉ ပါ။ စုစုပေါင်း မိဖုရား ၁၀၄ ပါးပျံ့ရှိပြီး သား ၁၂၆၊ သမီးတော် ၅၈ ရှိကြောင်း နန်းတွင်းမှတ်တမ်း မှာ ဖော်ပြ ထားသည်။ သားတော်များ ငယ်ရွယ်စဉ် နံ့သာဖြင့် ၃၀ ကျန်ရှိကြောင်း သိရှိရသည်။ ယင်းသားတော်၊ သမီးတော် များအနက် ပထမရွှေရေးဆောင်မိဖုရားမှ ဖွားမြင်သော မြင်ကွန်းမြို့စားနှင့် မြင်းခုန်တိုင်မြို့စား မင်းသားညီနောင်နှစ်ပါး ပုန်ကန်၍ နန်းတွင်းအရေးတော်ပုံ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်။ အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းသား၊ မလွန်မင်းသား၊ ပြင်စည်မင်းသား တို့နှင့်တကွ မှူးကြီးမတ်ရာ စစ်သည်တော်အများ ကျဆုံးခဲ့ ကြရသည်။ မင်းတုန်းမင်းလည်း ပူဆွေးသောက ကြီးစွမ်း ရသဖြင့် ဆရာတော်များအား အေးယပ်တောင်ဆက်ကမ်း အေးတရားကို အဆက်မပြတ် နာကြားခဲ့သည်။ တံဆိပ်တော် ရ ထင်ရှားသော ဆရာတော်များ၏ အေးတရားကို နာကြားခဲ့ ရသော်လည်း မင်းတုန်းမင်းမှာ အေးငြိမ်းမှုမရဘဲ ရှိနေခဲ့ သည်။ နောက်ဆုံး၌ သင်္ဂဟဆရာတော်အလှည့် ရောက်ရှိ လာသောအခါ ဆရာတော်က ဦးပဏ္ဍဝအား တရားဟောရန် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဦးပဏ္ဍဝဟောကြားမည့် တရားကို ဆရာတော်သိရှိသောအခါ အများနှင့် ဟပ်စပ်မှု ကင်းလွတ်မည်စိုးရိမ်သောကြောင့် ဦးပဏ္ဍဝအား တရားဟော ကြားစေမှု မပြုတော့ဘဲ ကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ အေးတရား ကို ဟောကြားတော်မူသည်။ ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ပြန်လည် ဆောက်ရှိလာသောအခါ ဦးပဏ္ဍဝ အထုပ်ပြင်ဆင်နေသည်ကို တွေ့ရှိသဖြင့် မေးတော်မူရာ အနောက်ဘက် မင်းဝံတောင်

ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညထံသွားရန် ပြင်ဆင်နေပါကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်က မင်းဝံတောင်မသွားနှင့်ဦး နန်းတွင်းလိုက်၍ တရားဟောရမည်ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ဦးပဏ္ဍဝလည်း ဟောရန် ဝန်ခံလိုက်သည်။

ဦးပဏ္ဍဝတရားဟောရန် နန်းတွင်းကြွသည့်နေ့တွင် သင်္ဂဟဆရာတော်နှင့်တကွ လေးပြင်လေးရပ်မှ ဆရာတော် များနှင့် သံဃာတော်များလည်း လိုက်ပါလာတော်မူကြသည်။ ထိုအချိန်၌ ဦးပဏ္ဍဝသည် သိက္ခာ ၁၅ ဝါရရှိနေပြီး ဖြစ်သည်။ နန်းတော်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ စာတတ်ကျော်မော် ဆရာ တော်များ၊ သံဃာတော်များနှင့် မင်းမိဖုရား၊ မှူးကြီးမတ်ရာ စုံညီ ပရိသတ်ရှေ့မှောက်တွင် ဦးပဏ္ဍဝက အေးယပ်တောင်ကို လက်ခံယူတော်မူပြီး အတောင် ၃၀ မြင့်သော ဓမ္မာသန ပလ္လင်ပေါ်တက်၍ အေးတရားကို ဟောကြားတော်မူသည်။ ဦးပဏ္ဍဝ ဟောကြားတော်မူသော အချက်မှာ အနုပုဒေါ နိဗ္ဗာန် ဥပ္ပါဒေါသင်္ခိတံ တေဘုမ္မက လောကီအာပါဒါနိတရား ဟူသမျှ ဆင်းရဲတတ်၍ အပူသောက အေးငြိမ်းပေးနိုင်သော ပါရမီမင်္ဂလာစတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင် တရားကသာ အပူသောကကို အေးငြိမ်းပေးနိုင်ကြောင်း စသောအချက်များ ဖြစ်သည်။ ဦးပဏ္ဍဝ၏ တရားကို နာကြားရသောအခါ မင်းနှင့်တကွ နန်းတွင်းပရိသတ်များမှာ သဘောကျကြပြီး အပူငြိမ်းအေးခဲ့ သည်ဟု ဆိုသည်။ မင်း၊ မိဖုရားများ၏ ကြည်ညိုမှုကို ရရှိသဖြင့် မကြာခဏ နန်းတွင်းသို့ကြွ၍ တရားဟော ကြားတော်မူခဲ့ရသည်။ မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင် ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာ ခံယူတော်မူသည်။ ပညာဒီပ ကဝိဓဇ ဒိသာပါမောက္ခ တိပိဋကလာလင်္ကာရ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ဆက်ကပ်တော် မူသည်။ အကြီးဆုံးသမီးတော် ထိပ်စုကြီးမင်းသမီးကလည်း ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာမအဖြစ် ခံယူတော်မူသည်။

သင်္ဂဟကျောင်းတိုက်တွင် ပထမစာချအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော အရှင်ပဏ္ဍဝသည် သက်တော် ၃၆၊ သိက္ခာ ၁၆ ဝါအရတွင် နိက္ခမဓာတ် ရင့်သန်လာသည့် အတိုင်း စစ်ကိုင်းမင်းဝံတောင်သို့ သွားရောက်ခိုလှုံလျက် တရား ဘာဝနာ အားထုတ်လိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြလာသဖြင့် သင်္ဂဟ ဆရာတော်အား ခွင့်ပြန်ပြီး ပရိက္ခရာရစ်ပါး ယူဆောင်လျက် မင်းဝံတောင်သို့ ကြွတော်မူသည်။ မင်းဝံတောင်၌ သင်္ဂဟ

ဆရာတော်လည်း ၃ နှစ်နေ့၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးသည်။
 ယခု ဆရာတော်၏တပည့် ဦးကောဏ္ဍည သီတင်းသုံးလျက်
 ရှိသည်။ မင်းဝံတောင်တွင် ဥမင်လိုဏ်များ ရှိသည်။ ယင်း
 လိုဏ်ဂူသည် ဦးပဏ္ဍဝအတွက် ကျောင်းအမှတ်ပင် ဖြစ်
 တော့သည်။ မင်းဝံတောင်တွင် ရှေးအခါက ဝံသုတော်ဖြစ်နေ
 ခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရားက ယင်းဝံသုတော်ကို သာသနာပြုမင်း
 ဖြစ်မည်။ သံလျက်ခုံကျွန်းမြို့တည်၍ စည်းခုံတည်လိမ့်မည်ဟု
 ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ နောက်ဝံသုတော်မှာ အင်းဝစည်းခုံ
 ဒါယကာဖြစ်လာကြောင်း အဆိုရှိသည်။ ယင်းဝံသုတော်နေခဲ့
 သော တောင်ဖြစ်သောကြောင့် မင်းဝံတောင်ဟု ခေါ်ကြခြင်း
 ဖြစ်သည်။ မင်းဝံတောင်၌ အရှင်ပဏ္ဍဝ တရားအားထုတ်ခြင်း
 မပြုမီက “မမလေးရဲ့ ပန်စရာ၊ ရွှေမင်းဝံတောင်ပေါ်ရိုးက၊
 ပန်းချိုးခဲ့ပါ၊ ပန်းမာလာ အညာမှာ မြရည်လူးတယ်၊ ပန်ဝံပါ
 ဘူး၊ ပန်ပါတဲ့ ပန်ပါ၊ ရွှေမင်းဝံတောင်ပေါ်ရိုးဆီက၊ ပန်းချိုးခဲ့
 ပါ၊ အပွင့်ရယ်ဝါ၊ အညာမှာ မြရည်လူးတယ်၊ ပန်ဝံပါဘူး”
 ဟူသော အတိတ်တဘောင် ပေါ်ခဲ့ရာ အရှင်ပဏ္ဍဝအတွက်
 ဖြစ်ပေါ်လာသော အတိတ်ဘောင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အရှင်ပဏ္ဍဝသည် ပုစဉ်းငှက်များ တွင်းတူးထားရာ
 တွင်းဟောင်း၌ ဂူပြုလုပ်၍ ၃ နှစ်ကြာ တရားဘာဝနာ အား
 ထုတ်၍ နေတော်မူသည်။ သတိပဋ္ဌာန်တရား အားထုတ်တော်
 မူခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ အရှင်ပဏ္ဍဝသည် မင်းဝံတောင်
 ငှက်တွင်းဂူ၌ သီတင်းသုံး၍ သတိပဋ္ဌာန်တရား အားထုတ်ခဲ့
 သည်ကို အစွဲပြု၍ ငှက်တွင်းဆရာတော်၊ နောက်ပိုင်း၌
 ငှက်တွင်းဆရာတော်ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ သတိပဋ္ဌာန်အစ
 ငှက်တွင်းကဟူ၍လည်း ပြောစမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။ မင်းတုန်း
 မင်း၏ ပိဖုရားကြီးမြင့်မြို့စားနှင့် သမီးတော် ထိပ်စုကြီးတို့က
 ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းခဲ့ကြသဖြင့် ငှက်တွင်းချောင်လည်း
 ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အရှင်ပဏ္ဍဝသည် ငှက်တွင်းချောင်၌ ၁၅
 နှစ်ခန့် သီတင်းသုံးနေတော်မူပြီး စစ်ကိုင်းတောင်တွင်
 အဘယာရာမ ပြန်ကြီးချောင်းကို တည်၍ ပြောင်းရွှေ့သီတင်း
 သုံးခဲ့သည်။

သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးနောက် တိုင်းပြည်မငြိမ်မသက်
 ဖြစ်နေချိန်တွင် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝမှာ သက်တော် ၅၄၊
 သိက္ခာတော် ၃၄ ဝါ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ၁၂၄၈

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ
 ထန်းနှစ်ပင်အုတ်တိုက် ဝတ်ကျောင်းအတွင်းမှ
 သပိတ်လုံးပမာဏရှိသော ဖြူစင်တောက်ပသည်
 ရောင်ခြည်ဓာတ် အလင်းရောင်တစ်ခုသည်
 ထန်းနှစ်ပင် အုတ်တိုက်မှထွက်ကာ
 ရွှေစာရံဘုရားထီးတော်အား သုံးကြိမ်သုံးခါ
 လက်ယာရစ်လှည့်ပတ်ပြီး
 ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို
 အရုဏ်ဆွမ်းကပ်လာသော ဒကာ၊ ဒကာမများ
 ထင်ထင်ရွားရွားပင် တွေ့မြင်ကြရသည်။

ခုနစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၈ ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝသည်
 နောက်ပါတပည့် သံဃာများ လူကပ္ပိယများနှင့်တကွ လှေကြီး
 ဖြင့် ရေဝတီမြစ်စဉ်အတိုင်း အောက်ပြည်သို့ စုန်ဆင်းတော်မူ
 ခဲ့ရာ လှေတွင်ပင် ဝါကပ်တော်မူခဲ့ရသည်။ တော်သလင်း
 လပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့တွင် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့သို့ ရောက်ခဲ့
 သည်။ ရေလမ်းတစ်လျှောက်ရပ်နားရာ မြို့ရွာဒေသများတွင်
 ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည်။ တရားလည်း ဟောတော်မူခဲ့သည်။
 “အညားကြီး ပက်လက်မေ့၊ အောက်မှာတရားဟော၊
 အောက်ပြည်ကိုစုန်၊ ငြိမ်းပုံကိုပြောလိုက်ပါ၊ သထုံပြန်ခါနီးမှာ၊
 မိသက်နှင့်မိကြီး၊ ကျောင်းဆောက်အပြီး”ဟူသော အတိတ်
 တဘောင်များလည်း ကြိုတင်ပေါ်ခဲ့သည်။

ကွမ်းခြံကုန်းရောက်သောအခါ သင်္ဂဓဆရာတော်၏
 တပည့်ဖြစ်သော ဦးဥက္ကဋ္ဌ၏ လယ်ပေါ်ကျောင်းတွင် သီတင်း
 သုံးတော်မူသည်။ ဦးပဏ္ဍဝ ရောက်ရှိနေထိုင်လာသဖြင့်
 ဦးဥက္ကဋ္ဌ အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဆရာ
 တော်ဦးပဏ္ဍဝသည် လယ်ပေါ်ကျောင်း၌ နေထိုင်လျက် စာပေ
 ပို့ချခြင်း၊ တရားဟောခြင်းဖြင့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို
 ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ ကွမ်းခြံကုန်းဝန်းကျင်၌လည်း
 ဂုဏ်သတင်းပျံ့နှံ့ကျော်စောလာသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်
 ဦးပဏ္ဍဝရောက်ရှိပြီး တစ်နှစ် ၁၂၄၉ ခုနှစ်တွင် လယ်ပေါ်
 ဂိုဏ်း ဦးစီးနာယက ဖြစ်တော်မူလာသည်။ လယ်ပေါ်ဂိုဏ်း
 ကား ကွမ်းခြံကုန်းတောင်ပိုင်း မြောက်ပိုင်းဒေသနှင့် မှတ်ကျွန်း

ဒေသများဖြစ်ပြီး ကျောင်းပေါင်း ၃၀၀ ခန့် ရှိသဖြင့် ကြီးကျယ်သော ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် လယ်ပေါ်ဂိုဏ်း၏ ဂဏာဓိပတိဖြစ်တော်မူလာပြီးနောက် လောကုတ္တရာ စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင် သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်မှသစ်ကို တီထွင်၍ ဟောပြောတော်မူသည်မှစ၍ ရှေးဟောင်းစဉ်လာအရ လမ်းစဉ် မူဟောင်းဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့အကျင့် ပုညကိရိယာ ဌ်သာ အားရကျေနပ်သူများ ဆန့်ကျင်လာကြသဖြင့် အချင်းချင်း သဘောထားအယူအဆ စတင်ကွဲပြားလာကြသည်။ ဤသို့ကွဲပြားလာသဖြင့် သီးခြားဂိုဏ်းသစ်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝနှင့် အပေါင်းပါများအစုကို ငှက်တွင်းချောင်တွင် နေခဲ့သည်ကို အစွဲပြု၍ ငှက်တွင်းဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရွှေမင်းဝံတောင်၌ နေခဲ့သည်ကိုအစွဲပြု၍ ရွှေမင်းဝံဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငှက်တွင်းဂိုဏ်းဝင် ပရိသတ်များက ကောင်းစွာဆောက်တည်သော အာဇီဝဋ္ဌမ္မကသီလကို အစွဲပြု၍ အာဇီဝဋ္ဌမ္မကဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယင်းဂိုဏ်း သူဂိုဏ်းသားတို့ အလေးအနက်ထား ကျင့်မှတ်သော သတိပဋ္ဌာန်ကို အစွဲပြု၍ သတိပဋ္ဌာန်ဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းဝင်ပရိသတ်တို့အား ဟောကြားပြသသော စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင်တရားကို အကြောင်းပြု၍ စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင်ဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုအခါ စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင် မဟာသတိပဋ္ဌာန် ငှက်တွင်းဂိုဏ်း ဖြစ်လာသည်။

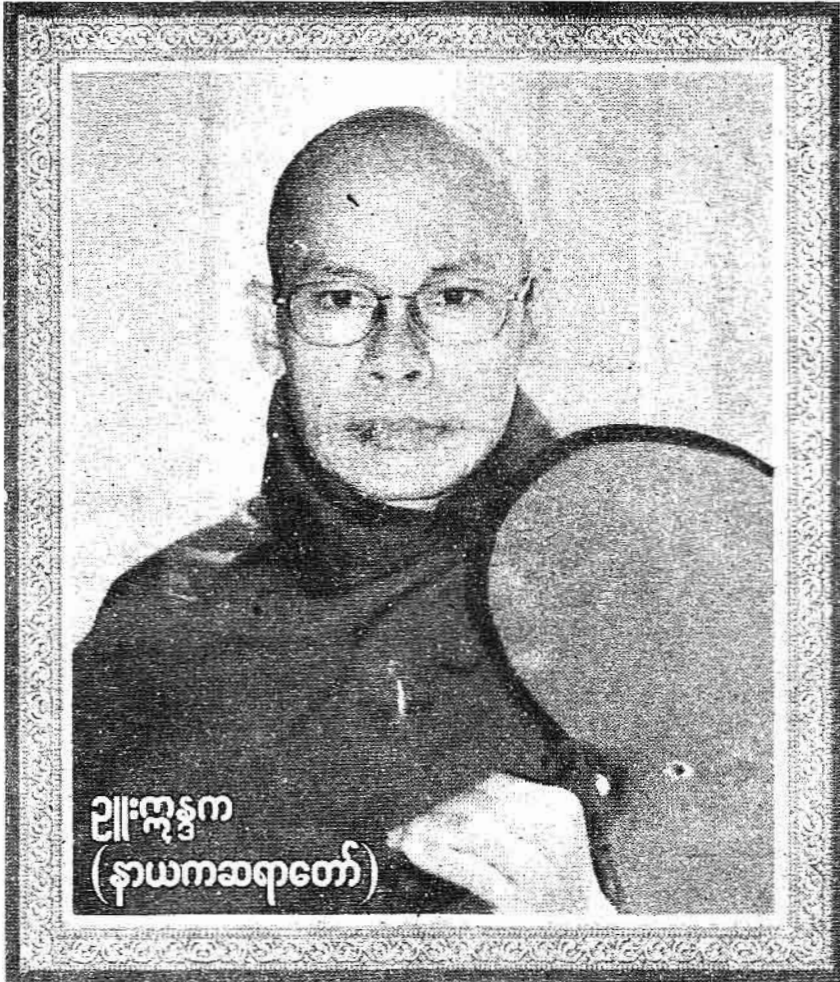
ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝသည် ဤသို့ ဂိုဏ်းကွဲပြားအချင်းပွားနေကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ လယ်ပေါ်ကျောင်းမှ ပြောင်းရွှေ့သွားလျှင် စကားနည်းရန်စံ ဖြစ်မည်ဟု သဘောရသဖြင့် ကွမ်းခြံကုန်းနှင့် ချောင်းတစ်ခုမျှခြားနေသော ဥယျာဉ်ခြံမြေ သုံးဧကကျော်ကို ကွမ်းခြံကုန်းမှ ဒေါ်ကြီးကြီးက ဝယ်ယူပြီး ပါရမီစံကျောင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သဖြင့် ဆရာတော်လည်း ၁၂၅၁ ခုနှစ်တွင် နောက်ပါသံဃာများ၊ ကပ္ပိယများနှင့်အတူ ပါရမီစံကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဆရာတော်သည် ပါရမီစံကျောင်းကို တုတော်ဦးဇောတာဘိဇေအား လွှဲအပ်၍ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍ စတုဘုမ္မိကမဂ္ဂင်ကျင့်စဉ်တရားကို ဟောကြား၍ သာသနာပြုတော်မူသည်။ ဒကာ၊ ဒကာမအများကြည်ညိုမှုကိုလည်း များစွာခံယူရရှိတော်မူသည်။

သာသနာလင်္ကာရ ပဋိပတ္တိကျမ်းကိုလည်း ၁၂၅၂ ခုနှစ်တွင် ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့သည်။ ဒေးဒရဲစသော ဒေသအချို့တွင် ဆရာတော်အား ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာတော်သည် လှည့်လည်တရားဟောကြားလျက် သက်တော် ၇၉၊ သက္ကတော် ၅၉ ဝါအရတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ ရှေးဦးစွာ ပွင့်ထွန်းရာ သထုံမြို့သို့ ကြွရောက်ရန် ဆန္ဒဖြစ်တော်မူလာသည်။ ဆရာတော်၏ဆန္ဒလည်း ပြည့်ဝတော်မူခဲ့ရသည်။ သထုံမြို့မှ ဒကာ၊ ဒကာမများက ဆရာတော်ကြီးအား သထုံမြို့သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးရန် လာရောက်ပင့်ကြသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၂၇၂ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၈ ရက်နေ့တွင် သထုံမြို့သို့ ကြွရောက်၍ ဒေါ်သက်၊ ဒေါ်ကြီးတို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ကျောင်းတွင် ဝါဆိုတော်မူပြီး တရားဓမ္မများကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ရာ ထိုနှစ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ ထန်းနှစ်ပင်အုတ်တိုက် ဝတ်ကျောင်းအတွင်းမှ သပိတ်လုံးပမာဏရှိသော ဖြူစင်တောက်ပသည့် ရောင်ခြည်ဓာတ် အလင်းရောင်တစ်ခုသည် ထန်းနှစ်ပင် အုတ်တိုက်မှထွက်ကာ ရွှေစာရတနာထီးတော်အား သုံးကြိမ်သုံးခါ လက်ယာရစ်လှည့်ပတ်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို အရုဏ်ဆွမ်းကပ်လာသော ဒကာ၊ ဒကာမများ ထင်ထင်ရှားရှားပင် တွေ့မြင်ကြရသည်။ ဒကာ၊ ဒကာမများ ကျောင်းသို့ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီး ကျိန်းစက်ရာ အခန်းတွင် ခုတင်ပေါ်တွင် ဆရာတော်ကြီးမှာ မလှုပ်မယှက် ကျိန်းစက်နေသည့်အလား ဘဝနတ်ထံပျံလွန်ကြွသွားတော်မူလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရှိကြရပါတော့သည်။

မာမက(သုတေသီ)

ဦးကျွန်က
(နာယကဆရာတော်)

ဓမ္မမာမက တရားရန် မင်းဖြာ

လေးသုစံ

ပထမနေ့ (11.4.12)

ပြီးခဲ့သည့် သင်္ကြန်ရက်များအတွင်း ကိုရီးယားသီလရှင် ဟေဆွန်စည်ထံ ထုထောင်ထားပါသော ဓမ္မမာမကရိပ်သာမှာ တရားဝင်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ကျောင်းအမ၊ ဘုရားအမကြီး ဟေဆွန်စည်၏ သဒ္ဓါတရားနှင့် လုံ့လဝီရိယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မမာမကဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် တရားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုဆောင်းပါးမှာ သင်္ကြန်တရားစခန်းမှ အတွေ့အကြုံတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မဟာစည်နည်းနှင့် တရားပြပေးနေပါသော ဓမ္မမာမကဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘွဲ့တော်မှာ သဒ္ဓန္တက္ကန္တက ဖြစ်ပါသည်။ တရားဟောရာတွင် တိုတိုနှင့် ထိထိမိမိ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဟောကြားတတ်ပါသည်။

ဓမ္မမာမကသို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် ပူပြင်းလောင်မြိုက်နေပါသော နွေရာသီဖြစ်သော်လည်း စိုက်ပျိုးရေးကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ရေလုံလောက်စွာ ရရှိမှုတို့ကြောင့် ရိပ်သာတစ်ဝင်းလုံးမှာ ပန်းမျိုးစုံဖူးပွင့်ဝေဆာ မွှေးပျံ့သာယာလွန်းနေခဲ့ပါ

၏။ ဝါးရုံပင်များ ယုတ်မိုးနေသည့် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လှပါသော မြေနှိလမ်းကလေးကလည်း စကြိုလျှောက်လှည့်ပါဟု ခေါ်ဆိုနေသယောင်။

ကျွန်မသည် သမ္မာသတိလမ်းရှိ ယောဂီအဆောင်နံပါတ်-၃၃ မှာ နေခဲ့ရပါသည်။ Malar International School မှ ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးငယ်သုံးဦးတို့က ဦးစွာ ရောက်နှင့်နေကြပြီး လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုခဲ့ကြပါသည်။

ညနေခြောက်နာရီတွင် စုပေါင်းတရားတိုင်ကြရာ ဓမ္မာရုံကြီးသို့ သွား

ရောက်ကြရ၍ တရားထိုင်ကြရပါသည်။ ည ၇း၃၀ နာရီတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်လာပြီး နဝင်ကိုးပါးသီလကို ချီးမြှင့်ပါသည်။ ထို့နောက် ကာယနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ ဆိုသည့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ ဝိပဿနာ အလုပ်ပေးတရားတော်ကို ဟောကြားပေးခဲ့ပါသည်။

အသက်အစိတ်မှစ၍ မဟာစည်ရိပ်သာကြီးမှာ တရားထိုင်ခဲ့ခြင်းနှင့် ရွှေမင်းခံနေမိ၍ ကျိုက်ထီးဆောင်းတို့မှာလည်း မကြာခဏ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းများရှိသော်ငြား ယခု ပထမဦးဆုံးရက်မှာတော့ မကြာခဏ ပြောင်းထိုင်နေရပါတော့သည်။

ဒုတိယနေ့ (12.4.12)

နံနက်သုံးနာရီကတည်းက နိုးနေခဲ့ပါသည်။ နံနက်လေးနာရီမှ ငါးနာရီအထိ တရားထိုင်ခဲ့ရာ စိတ်လွင့်ထွက်ခြင်း၊ ချက်ချင်းသလိုက်၊ မှတ်လိုက်၊ လွင့်လိုက်နှင့် ငါးနာရီမှ ခြောက်နာရီအထိ ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ သီလပေး၍ တရားဟောခဲ့ပါသည်။ ပြီးလျှင် အရက်ဆွမ်းစားကြရပါသည်။ ထို့နောက် စကြိုလျှောက်၍ တရားထိုင်ကြရသည်မှာ နံနက်ကိုးနာရီအထိ ဖြစ်၏။

နံနက် ဆယ်နာရီခွဲဆိုလျှင် နေ့ဆင်းအတွက် ညီညာစွာ တန်းစီကြရပါသည်။ နေ့ဆွမ်းစား၊ ခဏနားကြပြီးနောက် ၁၂ နာရီမှ ၂ နာရီအထိ စကြိုလျှောက်ခြင်း၊ တရားမှတ်ခြင်းများ ပြုရပါသည်။ ထို့နောက် သဒ္ဓမ္မရုံသို့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားခွေကို ဖွင့်ပေး၍ နာယူကြစေပါသည်။ ဝိပဿနာရှုမှတ်ခြင်း၏ အကျိုးတရားများကို နာယူကြရင်းဖြင့်

သဒ္ဓါ၊ ဆန္ဒ၊ လုံ့လစီရိယများကို တက်စေခဲ့ပါသည်။

ဝိပဿနာရှုမှတ်သူများအတွက် ရရှိနိုင်သည့် အကျိုးတရားတို့မှာ (၁)စိတ်ကြည်လင်ချမ်းသာရာရပါသည်။ (၂) စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုများမှ လွတ်မြောက်နိုင်ပါသည်။ (၃) ငိုကြွေးမှုများမှ လွတ်မြောက်နိုင်ပါသည်။ (၄) ကိုယ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်နိုင်ပါသည်။ (၅) လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပျော်ပါးမှုနည်းသွားပြီး ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတို့ဖြင့်သာ ပျော်မွေ့ခြင်းကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲမှု ကင်းနေပါသည်။ (၆) အင်္ဂုယာမဂ်ဉာဏ်ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။ (၇) နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသည်။ ဤအကျိုးတရားတို့ကို ရရှိနိုင်ရန်အတွက် ကိုယ်နှင့်အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲနှင့် အားထုတ်ကြရပါမည်တဲ့။

ဪ... ကိုယ်နှင့်အသက်ကို ငဲ့ကွက်စာနာတတ်လွန်းသော ကျွန်ုပ်တို့မှာဖြင့် ရာသီဥတုပြင်းမှုဒဏ်ကြောင့် ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျကာ မောပန်းနွမ်းနယ်နေခဲ့ကြပါပြီ။

ညနေ ငါးနာရီမှ ခြောက်နာရီအတွင်း ခေတ္တနားနိုင်ခဲ့ကြပြီ။ ခြောက်နာရီမှ ခုနစ်နာရီခွဲအတွင်း တရားထိုင်၊ စကြိုလျှောက်ရပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ယနေ့ညဟောကြားသော တရားတော်မှာ "မပြတ်ကျင့်က ချမ်းသာရ" ဖြစ်ပါသည်။

တတိယနေ့ (13.4.12)

နံနက်ပိုင်းတွင် "တရားမတွေ့နိုင်သော အကြောင်းများ" တရားတော်ကို နာကြားရသည့်အခါ ယခု တရားရှာနိုင်နေသေးသောဘဝကို တော်ပါသေးရုံဟု ဖြေသိမိရပါသည်။ တရားတွေ့၊ မတွေ့တော့ ... အင်း ...။

နေ့ခင်းပိုင်းမှာ နာကြားရသည့် တရားတော်မြတ်ကလည်း တရားကျင့်သူ ယောဂီသည် ခါးနာနေသည့်ဝေဒနာသည် ကဲ့သို့ ဖြည်းညင်းညင်သာစွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်က လိမ့်ကျပြီး ခါးကျိုးနေသူဖြစ်ခဲ့ရာ အမှီမရှိလျှင် ကြာရှည်စွာ မထိုင်နိုင်ပါသောကြောင့် ဓမ္မာရုံ၏ နောက်ဆုံးရိုး တိုင်ကြီးကို ဗိုထိုင်နေရသည့်အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်မိခဲ့ပါသည်။ သင်္ကြန်အကြိုနေ့ဖြစ်သဖြင့် အော်ဟစ်သံတွေ၊ သီချင်းသံတွေ၊ ရေပက်သံတွေသည် လေနှင့်အတူ မျောလွင့်ပါလာပြီး ကြားနေရပါတော့သည်။

ညဘက်တွင် ပိုင်းလော့ဆရာတော်အရှင်ဇေယျပဏ္ဍိတဟောကြားသော တရားတော်မြတ်ကို နာကြားရပါသည်။ သေသည်တိုင် မမေ့နိုင်တော့သည့် လင်္ကာလေးမှာ "ပြုသူအသစ်၊ ဖြစ်သူအဟောင်း၊ အဖေမှားလည်း အဖေမှန်တယ်၊ အမေမှားလည်း အမေမှန်တယ်" တဲ့။

ယနေ့ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတွင် မုန်တိုင်းအမျိုးမျိုးဒဏ်၊ မီးတောင်ပေါက်ကွဲ၊ ငလျင်လှုပ်၊ ရေကြီး၊ ရေရှား၊ မိုးခေါင်နှင့် ကပ်အမျိုးမျိုး၊ ဒဏ်အမျိုးမျိုး ဆိုက်နေခဲ့ကြပြီး ပြုလုပ်သမျှတွေလည်း မအောင်မြင်ကြသည်မှာ လူကြီးမိဘများအပေါ်မှာ ဂါရဝတရားတွေ လျော့နည်းကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးတို့အား မေ့လျော့ထားကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း စသဖြင့် ဟောကြားဆုံးမသွားခဲ့ပါသည်။

ခတုတ္ထနေ့ (14.4.12)

နံနက်ပိုင်းတရားတော်မှာ "စိတ်နှင့်အာရုံ အဆင်ပြေအောင်နေတတ်ဖို့ အရေးကြီးကြောင်း" တို့ကို နာကြားရပါ

သည်။ နံနက်ပိုင်းမှာ တရားမှတ်၍ကောင်း
နေခဲ့သမျှ နေ့ခင်းဘက်ဆိုလျှင် ချွေးများ
ယိုစီး၍ တရားနာရာလည်း စိတ်မဝင်စား
မိ။ ထိုင်၍လည်းမကောင်းနှင့်။ ဪ...
စိတ်နှင့်အာရုံ အဆင်ပြေအောင် မနေ
တတ်သေးသူကျွန်မ တရားရနိုင်ပါ့မလား။
သံသရာကြောမှာ မည်မျှမျောနေဦးမည်
မသိနိုင်။

ဓမ္မမာမက ဆရာတော်ကြီးသည်
မနက်လည်းဟော၊ ညမှာလည်းဟော၊
နေ့ခင်းမှာ တရားစစ်နှင့် တစ်ချက်လေးမှ
မနား။ ညဘက်တွင်ဟောကြားသည့်
တရားတော်က "ဘယ်လိုဗုဒ္ဓဘာသာမျိုး
လဲ" တဲ့။ နှုတ်တိုက်ချပေးခဲ့သည်လက်ကို
ရွတ်ဆိုရင်းနှင့် ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ဘယ်
အတန်းအစားထဲမှာ ပါနေပါလိမ့်" ဟု စစ်
ကြောမိပါသည်။

"အောက်တန်းမူလ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊
ကံကိုယ်ပိုင်ရှိ၊ မှန်သိမြင်လာ၊ အပယ်
ထင်လင်း၊ မြင်ရှင်းလက္ခဏာ၊ အထက်
တန်း၊ လေးခန်းမြင်သွား"

"သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားမြင်လျှင်
ဘယ်လိုအစား ငါကားပါဝင်၊ ငါ့ကိုယ်ငါ
မေး စစ်ဆေးပြုပြင်၊ အထက်တန်း တက်
လှမ်းဘာသာဝင်"

ပဉ္စမနေ့ (15.4.12)

နံနက်ပိုင်း တရားထိုင်ခဲ့ရာတွင်
လက်နှစ်ဖက်လုံးနှင့် ပါးပြင်များကို အပ်စူး
စူးလေးတွေနှင့် ထိုးဆွနေသကဲ့သို့ ငါး
မိနစ်မျှ ခံစားနေခဲ့ရပြီးမှ ကောင်းသွားပါ
တော့သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး အမှုန်လေး
တွေအဖြစ် ပြောင်းသွားပြီး စိတ်မှတ်လေး
နှင့်သာ အေးငြိမ်းနေခဲ့ပါ၏။ ဆရာတော်
ကြီးက တော့ ရန်သူကြီးကို ရန်သူမှန်းမသိ
ဘဲနှင့် ပေါင်းနေရသည်မှာ ဤခန္ဓာကြီးပါ
ဟု သံဝေဂတရားတွေကို နားဝင်အောင်

ဟောကြားသွားခဲ့ချေပြီ။
ယနေ့ညအတွက် "ဘုရားဖူးတတ်
ပါစေ" တရားတော်ကိုလည်း စိတ်ထဲစွဲခဲ့
ရပါသည်။

ဆဋ္ဌမနေ့ (16.4.12)

ဆရာတော်ဘုရားများ ဟောကြား
သွားခဲ့ကြသည့် တရားတော်များကား
တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ကောင်းလှပါဘိ။
တန်ဖိုးရှိလှပါဘိ။ လိုချင်စိတ်ပြင်းပြရမယ်၊
ကြိုးစားရမယ်၊ ဝီရိယထားရမယ်။ နိဗ္ဗာန်
ကို ဆုတောင်းတိုင်းမရ အာညောင်းရုံပဲ
ရှိမယ်ဟု ဟောကြားခဲ့ပြီးနောက် ရွတ်ဆို
ခိုင်းသည့် လက်ကလည်း ကျွန်မတို့
ယောဂီများကို တညတညကြီးပင်။

"နိဗ္ဗာန်ကိုရလိုကြောင်းနဲ့ ဆု
တောင်းတာလည်း များလှပါပြီ။ အလုပ်
မပါ ဗလာတောင်းတော့ အာညောင်းရုံပဲ
ရှိကြပါမည်။ တကယ့်ကို ရလိုရေးနဲ့ အား
ထုတ်ရင်တော့ ရနိုင်ပါပြီ။ တကယ်အား
ထုတ်၊ တကယ်လုပ်၊ အဟုတ်နိဗ္ဗာန် ရရ
မည်။ ခြင်ကလည်းကိုက်၊ ဝမ်းကဟိုက်၊
ပူအိုက်အိပ်ငိုက်သည်။ ကြိုးစားပမ်းစား
မရှုပွား၊ တရားမတက်မည်။ လက်ဆုံ
စကား၊ အချိန်များ၊ ကုန်သွားခက်တာ
များလှပြီ၊ လာလည်းသုည၊ ပြန်သုည၊
ခက်လှချေပြီ ... အို ယောဂီ"

သတ္တမနေ့ (17.4.12)

ဖြည်းဖြည်းကလို့မရဘဲနဲ့ လော
လောနဲ့ ကနေကြရတဲ့ လောကကြီးထဲမှာ
အားကိုးစရာအစစ်ဟာ ရွှေငွေရတနာ
ပစ္စည်း၊ မိဘနဲ့ သားသမီးတွေ၊ ဆွေမျိုး
တွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်
သာ အားကိုးစရာအစစ်ပါ ဆိုပြီး နံနက်
ပိုင်းမှာ တရားနာကြားခဲ့ရပါသည်။

ယနေ့နံနက်ပိုင်းရရှိသည့် တရား

အာရုံက ထူးခြားမှုရှိနေခဲ့ပါသည်။ ညာ
ဘက်ပါးပြင်တစ်ခုတည်းမှ သွေးများလှည့်
ပတ်စီးဆင်းနေသည်ကို သိနေခဲ့ပြီးနောက်
အအေးငွေ့များ သိသာစွာ ထွက်နေခဲ့ပါ
တော့သည်။ ခဏမျှကြာသောအခါ မျက်
နှာ၏ ဘယ်ဘက်ခြမ်းတစ်ခုလုံး မှောင်
အတိဖြစ်သွားပြီး ညာဘက်ခြမ်းက လင်း
လက်နေသည့်အာရုံကို အတန်ကြာရရှိ
ခံစားရပါသည်။ ထို့နောက်မှာတော့ ခန္ဓာ
တစ်ခုလုံး အရိုးစုအဖြစ် အာရုံရရှိခဲ့ပါ၏။

လွန်ခဲ့သည့် သုံးလေးရက်ကတည်း
ကပင် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားလိုက်၊
ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ လက်တွေ့မြောက်
တက်သွားလိုက်၊ ခြေကမြောက်တက်
သလို ဖြစ်သွားလိုက်နှင့်။ ညာဘက်ခြေ
ညှိုးတစ်ချောင်းတည်းမှလည်း အအေး
ငွေ့တွေ ထွက်နေသကဲ့သို့ သိသာစွာ
ခံစားရလိုက်နှင့်။ တစ်ခါ စိတ်တွေထွက်
သွားလိုက်၊ ပြန်သတ်ရလိုက်၊ ပြန်မှတ်
လိုက်နှင့် ...။

ယနေ့ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ ဖြစ်ပါ
သောကြောင့် ဓမ္မမာမက ဆရာတော်
ဘုရားကြီးသည် နံနက်ပိုင်း အရုဏ်တရား
ဟောကြားရုံသာမကဘဲနှင့် နံနက် ၉း၃၀
နာရီမှာလည်း နှစ်ဦးအလှူတရားပွဲကို
ကျင်းပပေးပြန်ပါသည်။

သေဖို့သွားနေကြရသည့် သံသရာ
ခရီးသည်များအချင်းချင်း ကျေးဇူးမြော်မြင်
၍ အပြစ်မမြင်ကြဘဲနှင့် မေတ္တာခန္တိနှလုံး
ကို ကျင့်သုံးနေထိုင်သွားကြပါရန် ဆုံးမ
ဩဝါဒများ ပေးခဲ့ပါသည်။ ညဘက်တွင်
သထုံ နေမိန္ဒြဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
"မြန်မာပြည်ဘွား ရဟန်းတစ်ပါး" တရား
တော်ကို နာကြားခဲ့ရပါ၏။

အဋ္ဌမနေ့ (18.4.12)

နံနက်ပိုင်းတွင် "သံသရာမှာ ကြီး

ပွားကြောင်းနှင့် သံသရာလွတ်မြောက်ကြောင်းတရားတော်ကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပြု၍ ရှင်းလင်းစွာ နာကြားခဲ့ရပါသည်။ ညဘက်မှာ ဟောကြားသည့် “ကောင်းဆိုး နှစ်သွယ် စံပြမယ်” တရားတော်သည် အကြိမ်ကြိမ်နာကြားရသော်လည်း နာယူ၍ မဝနိုင်ပါသော ‘ဓုဒ္ဓါဒ္ဓရာ’ ဘဝဇာတ်ကြောင်းဖြစ်၏။

တရားမှတ်ရာတွင် စိတ်လွင့်လိုက်၊ မှတ်လိုက်၊ ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားလိုက်၊ နှလုံးခုန်နေတာကို မှတ်လိုက်နှင့် အသက်ရှူနေသည့် အသိလေးသာ ရရှိနေပြီး ထိုင်၍ ကောင်းနေခဲ့ပါပြီ။ ကျဉ်တာတွေ၊ ထုံတာတွေကို ခဏနှင့် မှတ်နိုင်သွားပါ၏။

နဝမနေ့. (19.4.12)

“ရင့်မာတစ်ကျိပ်၊ နုမှာငါးရာ၊ နောင်လာရှစ်သောင်း၊ ဘုရားပေါင်းတဲ့၊ ဘုရားပေါင်းနောက်၊ တို့နှစ်ယောက်က၊ တို့နှစ်ယောက်နောက်၊ ခင်ကြီးပေါက်ပဲ” ဆိုသည့် ‘ခင်ကြီးပေါက်ရဲ့ ဆွေတော်မျိုး ဘော်များ’ တရားတော်ကို ဟာသလေး နော၍ နံနက်ပိုင်းမှာ နာကြားခဲ့ရပါသည်။ ဝိပဿနာတရားအရသာကို အမှန်ဘာကယ်လိုလားသူတို့သည် အမှန်အတိုင်း သိလာစေရန် ကြိုးစားရမည်။ အမြဲအမှတ်သတိနှင့် နေရမည်ဟု ဆုံးမဟောကြားပြီးနောက် အောက်ပါလင်္ကာကို ရွတ်ဆိုခိုင်းပါသည်။

“သတိဉာဏ်ယှဉ်၊ လုံ့လစိုက်၊ သဘာကြီးကို အရွဲ့တိုက်၊ တရားလမ်း နှစ် လိုက်သာလိုက်၊ ဘယ်သူကြိုက်ကြိုက်၊ မကြိုက်ကြိုက်၊ ဘုရားကြိုက်ဖို့ အဆွေစိုက်၊ အဲဒါမှပဲ တရားအမြိုက်၊ ရမှာလို့ စိတ်ချလိုက်”

ညဘက်တွင် ဆရာတော်ဦးခေမိန္ဒ ဆွေးနွေးအတိတ်တရားငါးပါးကို ဟော

ကြားခဲ့ပါသည်။

ဒေသမနေ့. (20.4.12)

နံနက်ပိုင်းတွင် ‘စိတ်ကိုပြုပြင်သောတရား’ကို နာကြားခဲ့ရပါသည်။ တရားမှတ်ရာတွင် နံနက်ပိုင်းမှာ ကောင်းနေခဲ့ပြီး နေ့ခင်းနှင့် ညဘက်မှာ ကောင်းစွာမရှုမှတ်နိုင်။ ပြန်ခါနီးမှပဲ စိတ်တွေဖောက်လာပြီထင်၏။ တရားစခန်းမှ ထွက်သည်နှင့် ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်တွေက တန်းစီပေါ်လာသဖြင့် မကြာခဏခေါင်းခါနေခဲ့ရသည်အထိပင်။

ညဘက်တရားပွဲသည် ‘နုတ်ဆက်တရား’ ဖြစ်၏။ စိတ်ဆိုးစိတ်ညံ့များနှင့် အကုသိုလ်ဖြစ်မည့် အကြောင်းမှန်သမျှတို့ကို နုတ်ပယ်သတ်ကြ၍ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်များဖြင့်သာ ကုသိုလ်ဖြစ်စေမည့် အကြောင်းတရားတို့ကို ဆက်နိုင်ကြရမည်ဟု နိဒါန်းပျိုးခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဥရုဝေလတောတွင် ရဟန်းတစ်ထောင်တို့ကို ဟောကြားချေချွတ်ခဲ့သည့် တရားတော်ကို ‘မီးလောင်ရင် ငြိမ်းကြပါ’ ဆိုပြီး ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ သံသရာခရီးသည်တို့၏ ဆယ့်တစ်မီးကို ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာများနှင့် ငြိမ်းမှ အေးငြိမ်းချမ်းသာရာ ရမည်ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ဇာတ်တော်များမှ ထုတ်နုတ်၍ ဟောတော်မူခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ယောဂီများကမူ ဤဆယ့်တစ်မီးတို့နှင့် ထွေးလုံးရစ်ပတ်တွယ်နေစေဖို့ နက်ဖြန်ပြန်ရန် ခြေလှမ်းပြင်နေခဲ့ကြပြီရော...။

မေတ္တာနှလုံးသားနှင့် (21.4.12)

“အိမ်က ဘယ်မှ ထွက်မပြေးပါ။ နေ့ဆွမ်းကိုတော့ စားသွားကြပါဦး။ တရားကိုလည်း နာသွားကြပါဦး။ ကိုရီးယားက

လူတွေ ဒီမှာတရားတစ်ခါလာအားထုတ်ရင် သိန်းတစ်ရာကုန်ပါတယ်။ အခု မြန်မာပြည်ကယောဂီတွေ အဲဒီလောက် မကုန်ဘဲနဲ့ တရားနာနေကြရတယ်။ တရားထိုင်နေကြရတယ်။ ဘယ်လောက် ကံကောင်းကြပါသလဲဗျာ”

ဤကဲ့သို့ နိဒါန်းချီးပြီး နံနက်ပိုင်းဟောခဲ့သော တရားမှာ ‘မေတ္တာပွားများ ကျိုးကြီးမား’ ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာ၏ တန်ဖိုးအာနိသင်တို့နှင့် အကျိုးကျေးဇူးတို့ကို ဟောပြောပြီးနောက် မြန်မာလူမျိုးများ စိတ်ဓာတ်မြင့်မားရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ မိမိကို တရားပေးသည့်နေရာ၊ တရားရှာနိုင်သည့်နေရာတို့ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်သွားမှသာ စိတ်ဓာတ်မြင့်သည့် လူမျိုးအဖြစ် ဂုဏ်တက်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုရီးယားတွင် တရားဟောခဲ့ရစဉ်က တရားပွဲပြီးသည်နှင့် သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပြီးမှသာ အိမ်ပြန်လေ့ရှိကြသည့် ကိုရီးယားလူမျိုးတို့၏ စိတ်ထားတို့ကို လည်း ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်များကို နာကြားခဲ့ရပါသည်။

ဤအဓိဋ္ဌာန်ဆယ်ရက်အတွင်း တရားဒေသနာများ ဟောကြားပေးခြင်းနှင့် တရားစစ်ခဲ့ပါသော ဆရာတော်များ အားစည်းကောင်း၊ လိုလေသေးမရှိစေရအောင် လှူဒါန်းကျွေးမွေးခဲ့ကြပါသော အလှူရှင်များအားလည်းကောင်း၊ ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ကြပါကုန်သော လုပ်အားပေးအဖွဲ့များအားလည်းကောင်း ကျေးဇူးတရားများနှင့်အတူ မေတ္တာနှလုံးသားတို့သည် ထာဝရတည်မြဲလျက် ရှိနေပေတော့မည်။ ။

လေးသူ့စုံ

မားမဲ့ပေး သမ္မသိဒ္ဓိဂုဏ်တော်ပုတီး နှင့် စွယ်စုံအသုံး

မဟော်ဂနီ(သမထ)

ထွက်ရပ်ပေါက် သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိရှင် မားမဲ့ဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် တပည့်များကို ချီးမြှင့်ခဲ့သော အစီရင် ပုတီးစိပ်နည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး ပထမတွဲ၊ စာမျက်နှာ(၄၅)တွင်လည်း အတိအလင်း ပြဆို ထားပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ပုတီးပြုလုပ်ပုံကပင် ထူးခြားလှ ၏။ ရွှေပြား ၉ ခုတွင် တစ်ခုစီ၌ အစဉ်လိုက် ရေးသားရန် မှာ (၁) အရဟံ၊ (၂) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ (၃) ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ (၄) သုဂတော၊ (၅) လောကဝိဒ္ဓ၊ (၆) အနုတ္တရော ပုရိသဓမ္မသာရထိ၊ (၇) သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ (၈) ဗုဒ္ဓေါ၊ (၉) ဘဂဝါ ဟု ရွှေတစ်ပြားလျှင် ဂုဏ်တော်တစ်ခု ညီညာစွာ ရေး၍ လက်ဖွဲ့ပြုလုပ်ရမည်။

ပုတီးခေါင်းအတွက် ရွှေပြားငယ် ၅ ခုတွင် (သံ) (ဝံ) (ပ) (မ) (ယျ) ဟု ရေးပါ။ ထို့ပြင် ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်အမျိုးမျိုး၊ ရတနာရွှေချိုင့်၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး စသော ဂုဏ်တော်ဂါထာများကို တတ်အားသရွေ့ ရေး၍ ပြောချပါ။ အခြားကောင်းနိုးရာရာ ဂါထာများလည်း ရေးသားပူဇော်နိုင်သည်။

ဂုဏ်တော်ပြာများကို သစ်စေးဖြင့်နယ်၍ သားရိုး လုပ်ပြီးမှ ယခုခင်ဂုဏ်တော်လက်ဖွဲ့များမှာ ပုတီးစေ့များ အပြစ် ကောင်းစွာမွမ်းမံ၍ အစဉ်လိုက် သီကုံးခြင်းဖြင့် ၉ လုံးပုတီးကို ရရှိမည်ဖြစ်၏။

စွယ်စုံသုံး ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြဆိုထားခဲ့ပါသည်။

(၁) ဘုန်းကျက်သရေတိုး၍ ပွင့်လန်းစေလိုလျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ”

(၂) အကြံဉာဏ်ကောင်းများ၊ အကူအညီ အထောက်ပံ့များ ပေါ်လာစေလိုလျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ”

(၃) အကြံစည်နှင့် ဆန္ဒတို့ အောင်မြင်လာစေလို လျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော”

(၄) ပြောသမျှစကား အောင်မြင်၍ မိမိစကားကို အမှန်ယူလာစေလိုလျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော”

(၅) ကျော်စောထင်ရှား၍ ပွဲလယ်တင့်စေလို လျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ”

(၆) ဆိုးသွမ်းသောလူ၊ နတ်၊ တိရစ္ဆာန်တို့ကို နှိမ် နင်း၍ ချစ်ခင်လာစေလိုလျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ”

(၇) သူတစ်ပါးဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းကယ်တင်လို လျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝ မနုဿနံ”

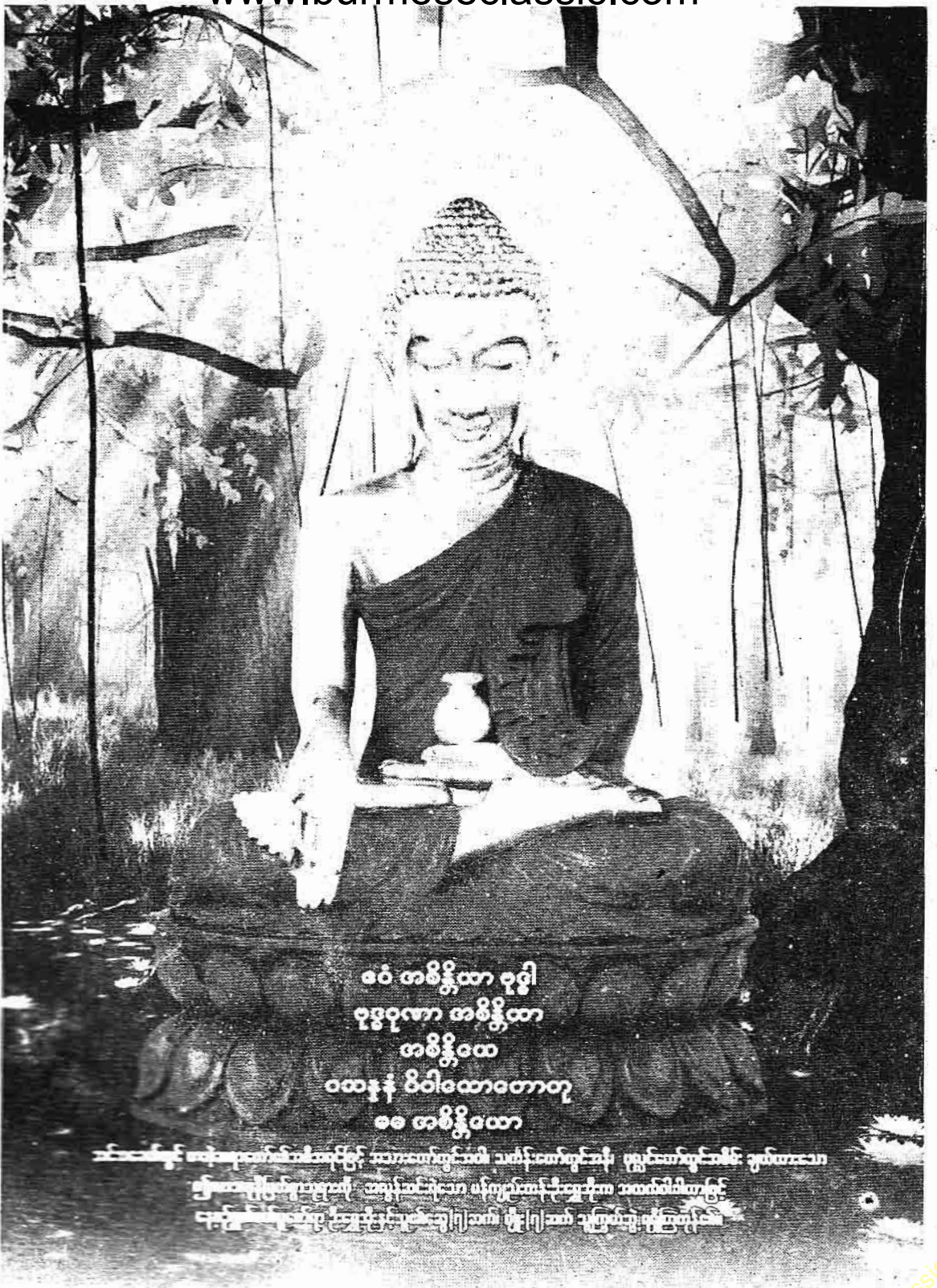
(၈) လောကုတ္တရာ သမာဓိ မှော်ကဲ့သို့ အရာရာ ကြံဆသလိုလျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ”

(၉) သူတစ်ပါး တုပြိုင်မခံ၊ ရိုသေခန့်ငြားစေလို လျှင် “သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ”

မိမိအလိုရှိရာ ဆန္ဒအလျောက် မိမိတတ်နိုင် သလောက် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ပုတီးစိပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အမြဲ လက်စွဲပြု ကျင့်ကြံအားထုတ်သင့်သော ပုတီးစိပ်နည်း ဖြစ် ၏။ ‘မဟာဓမ္မရာဇာ’ မည်သော မင်းကြီးသည် ဤပုတီး စိပ်နည်းကို ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ ရန်အပေါင်း ကြေပျက်၍ မင်းအပေါင်းခညောင်းရသော မင်းကြီး ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

(၉၆)ပါး ရောဂါမှစ၍ ကပ်ရောဂါများ၊ ပယောဂအနှောင့် ယှက်များကိုပါ နှိမ်နင်းနိုင်သော အစွမ်းထက် စွယ်စုံသုံး ပုတီးစိပ်နည်းကောင်းတစ်ခုကို ဆရာစားမချန် စေတနာ မှန်ဖြင့် ပူဇော်ရေးသား တင်ဆက်လိုက်ရပါတော့သည်။

မဟော်ဂနီ(သမထ)

ဧဝံ အဓိန္ဒိယာ ဓုတ္တိ
 ဓုတ္တုဇ္ဇာ အဓိန္ဒိယာ
 အဓိန္ဒိယေ
 ဝေဗ္ဗန္တံ ပိတိဝေယာဝေတာတု
 ဧဝံ အဓိန္ဒိယော

သံသယနှင့် အဆုံးအရှောင်ခံနိုင်ရန် ဘုရားထုတ်ဖော်သော သမာဓိသောရ်အား ပုဂ္ဂိုလ်ထုအား အားပေးသော
 ဤအကျိုးပြုပစ္စည်းကို အကျင့်ဆိုင်ရာ နိဂ္ဂဟိတသို့ အားပေးသော အထက်ပါအတိုင်း
 သောရ်အား ပုဂ္ဂိုလ်ထုအား အားပေးသော အကျင့်ဆိုင်ရာ နိဂ္ဂဟိတသို့ အားပေးသော

ဗားမဲ့ဆရာတော် နှင့် မန်ကျည်းတန်း ဦးရွှေအိုး

မင်းသိမ်

အင်းဝခေတ်တွင် ဖြစ်၏။

အင်းဘူရင်သည် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကို လွန်စွာ ယုံကြည် ကိုးကွယ်၏။ ထို့အတူ နန်းတွင်းသူ မင်းညီမင်း သား၊ ဝန်ကြီး၊ ဝန်ကလေး၊ အမတ်၊ ကလန်၊ သံပျင်မှအစ တိုင်းသူပြည်သား ဆင်းရဲသား မိလကျွတ်ပို့မကျန် ဆရာ တော်အား လွန်စွာကြည်ညိုကြကုန်၏။ ဆရာတော်လည်း ရဟန်းအဖြစ်နှင့်လည်း ကြည်ညိုရ၏။ ထို့အတူ မိမိတို့၌ ရှိသော အခက်အခဲများကိုလည်း ၎င်းတတ်ကျွမ်းသော လောကီပညာရပ်ဖြင့် အကူအညီပေးသည်ဖြစ်ရာ တစ်တိုင်း ပြည်လုံးက ရွှေတောင်ကြီးသဖွယ် အားထားကြရကုန်၏။

ဆရာတော်၏ ကျောင်းသင်ခန်းသည် လွန်စွာမှ ကြီးကျယ်၍ လွန်စွာမှလည်း ခမ်းနားသည်။ ဆရာတော် ၏ ကျောင်းကျက်သရေခန်း၌ လျှာဖွယ်ပစ္စည်းအပြည့်ရှိ၏။ ဆရာတော်၏ လာသမျှသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ ဧည့်ပရိသတ်ကို တတ်ကျွမ်းသောပညာဖြင့် ကံယ်မသည် ဖြစ်ရာ အစဉ်သဖြင့် ညောင်းညာကိုက်ခဲနေတတ်၏။

အင်းဝမန်ကျည်းတန်းနေ ဦးရွှေအိုး ဆိုသော သူဆင်းရဲကြီးတစ်ဦးသည် ဆရာတော်ကျောင်းသို့ အစဉ် သဖြင့် သွားရောက်၍ အစဉ်သဖြင့် ဆရာတော်၏ ခန္ဓာကိုယ် ကို နှိပ်နယ်ပေးရလေ၏။ ဆရာတော်၏ ခါးနှင့် ခြေသလုံး များသည် တောင့်တင်းနေသည်ဖြစ်ရာ နှိပ်ရုံဖြင့် မပေါက်ဘဲ တံတောင်ဖြင့် ထောင်းရလေ၏။

ကြာသောအခါ ဦးရွှေအိုး၏ တံတောင်သည် ကျွဲပခုံးများ ထ၍ နေပေတော့၏။ ဆရာတော်သည် မင်းညီ မင်းသား၊ သူဌေး၊ ကုန်သည်တို့အား လိုအပ်သော အစီ အမံများ လုပ်ပေးနေသည်ကို သူဆင်းရဲ ဦးရွှေအိုးသည် ဆရာတော်အား တံတောင်ဖြင့် နှိပ်ပေးရင်း ကြား၊ သိ မြင်၊ တွေ့ နေရလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ မင်းသားတစ်ပါးသည် ဆရာတော် ထံသို့ ရောက်လာပြီးလျှင်...

“ဆရာတော်ဘုရား၊ အခုအခါမှာ မြို့စားကြီး ရာထူး လစ်လပ်နေပါတယ်။ တပည့်တော်တို့ မင်းသားက သုံးပါးရှိပါတယ်။ သူရမလို ကိုယ်ရမလို ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီနေရာကို တပည့်တော် လိုချင်ပါတယ်ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားလိုက်လျှင်...

“ကောင်းပြီ ဒကာ”

ဟု ဆိုကာ ကွမ်းရွက်ပေါ်တွင် ထုံးဖြင့် စမရေး၍ ထိုမင်းသားအား ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ပေးပြီးနောက်-

“သုံးရက်အတွင်း ဒကာ လိုချင်တဲ့ရာထူးကို ရလိမ့်မယ်”

ဟုလည်း မိန့်မှာတော်မူလိုက်လေ၏။

ထိုမင်းသားသွားလျှင် အမတ်တစ်ဦး ရောက် လာပြန်၏။ ထိုအမတ်ကလည်း ဆရာတော်အား ဝတ်ပြု ပြီးလျှင်...

“ဆရာတော်ဘုရား အမတ်ချုပ်ရာထူး လစ်လပ် နေပါပြီ။ တပည့်တော်တို့ ငါးဦးဟာ အဲဒီနေရာကို ချိန်ရွယ် နေကြပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ဟာ အဲဒီနေရာကို အလွန်ပဲ လိုချင်ပါတယ်ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားလိုက်လျှင် ဆရာတော်သည် ထိုအမတ်အား သပြေညွန့် ခုနစ်ညွန့်ကို ဂါထာခုနစ်အုပ် စုပုံ၍ ပေးလိုက်၏။

ထို့နောက်...

“ဒါယကာ အမတ်၊ ငါးရက်အတွင်းမှာ အမတ် ချုပ်ရာထူး ရလိမ့်မယ်၊ သွားပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအမတ် ဆင်းသွားပြီး မကြာမီ၌ပင် ကုန်သည်တစ်ဦး ရောက်လာလေ၏။ ထိုကုန် သည်လည်း ဆရာတော်အား...

www.burmeseclassic.com

“ဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ ကုန်သည် လေးဖြစ်ပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ လုံ့လဝီရိယ လည်း ရှိပါတယ်၊ ကုန်သည်ကြီး ဖြစ်လိုလို့ ဆရာတော် ဘုရား ကယ်မပေးတော်မူပါ”

ဟု လျှောက်ထားပြန်လေ၏။ ဆရာတော်က ထို ကုန်သည်လေးအား အင်းတစ်ချပ် ချီးမြှင့်လိုက်ပြီးလျှင် . . .

“ကဲ ကုန်သည် ဒါယကာလေးရေ ဒီတစ်ပတ် အတွင်းမှာပဲ ကုန်တွေ အဆမတန် မြတ်စွန်းပြီး ကုန်သည် ကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

ဟု မိန့်မှာတော်မူကာ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ကုန် သည်လေးသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် ပြန်သွားလေ တော့၏။ ရက်များမကြာမီ၌ မင်းသားသည်လည်းကောင်း၊ အမတ်သည်လည်းကောင်း၊ ကုန်သည်သည်လည်းကောင်း လျှို့ဝှက်ပစ္စည်းအစုစုဖြင့် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ပြန် လည်ရောက်ရှိလာကြလေ၏။

မင်းသားကလည်း မြို့စားကြီး ဖြစ်သွားပြီဖြစ် ကြောင်း၊ အမတ်ကလည်း အမတ်ချုပ် ဖြစ်သွားပြီဖြစ် ကြောင်း၊ ကုန်သည်လေးကလည်း ဆရာတော်ပြောသည့် အတိုင်း .တစ်ခေါက်တည်းနှင့်ပင် ကုန်သည်ကြီးဘဝသို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ဆရာ တော်အား ကန်တော့၍ ပြန်သွားကြကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ဆရာတော်၏ကျောက် တံတောင်ဖြင့် ကျိတ်ပေးနေသော ဦးရွှေအိုးက . . .

“အရှင်ဘုရား လုပ်တာကိုင်တာတွေ တပည့် တော် ကြည့်နေတာကြာပြီ၊ အရှင်ဘုရားရဲ့ ပညာဟာ အားကိုးဖို့ အတော်ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော် တွေ သလောက်ဆိုရင် သာမန်မင်းသားငယ်လေးတစ်ပါး ထို့ မြို့စားကြီး ဖြစ်သွားအောင်၊ အမတ်ငယ်လေးတစ်ဦးကို အမတ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်သွားအောင်၊ ကုန်သည်လေးကို ကုန်သည်ကြီး ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ ပညာမျိုးပဲ။ ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသားတွေကို ကြီးပွားချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးတဲ့ ပညာမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ”

ဟု လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဆရာတော်သည် ထိုအခါ၌ အံ့ဩသွားလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က . . .

“ဟဲ့ ငရွှေအိုး နှင့် ဘာတွေပြောနေတာတုံး၊ ငါ ပညာဟာ ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသားတွေအတွက်လည်း အား ကိုးလောက်တဲ့ ပညာဖြစ်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးရွှေအိုးက . . .

“အရှင်ဘုရားကို တံတောင်နဲ့ ကျိတ်ပေးလို့ တပည့်တော် တံတောင်ဟာ ကျွဲပခုံးတွေ ဖြစ်နေပါပြီ။ တပည့်တော်လောက် ဆင်းရဲတဲ့လူဟာ အင်းဝတစ်ပြည်လုံး မှာတောင် မဟုတ်ဘူး၊ မန်ကျည်းတန်းတစ်တန်းလုံးမှာ လည်း တပည့်တော် အဆင်းရဲဆုံးပါပဲ။ ဆန်ကွဲနဲ့ မန်ကျည်း ရွက်နဲ့ ပြုတ်သောက်နေရတာ ကြာပါပြီဘုရား၊ တပည့် တော်ကို ကြီးပွားချမ်းသာအောင် ဘာလို့မလုပ်ပေးတာလဲ ဘုရား”

ဟု ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ လျှောက်တင်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဗားမဲ့ဆရာတော်က . . .

“နင်က ဒီလိုပြောသလား၊ နင် ငါ့ဆီမှာ ဘယ်နှခါ များ တောင်းဖူးသလဲ၊ နင့်ဟာနင် နင်းပေးတယ်၊ နှိပ်ပေး တယ်၊ အဲဒီအတွက် နင် ကုသိုလ်တွေ ရနေပြီပဲ၊ တို့လောကီ ပညာက မတောင်းရင် မပေးရဘူး၊ နင် မတောင်းတော့ ငါက မပေးဘူးပေါ့”

ဟု မိန့်လိုက်လျှင် သူဆင်းရဲ ဦးရွှေအိုးက . . .

“တောင်းမှပေးမယ်ဆိုရင် အခုပေးပါ၊ တပည့် တော် ငတ်လှပါပြီဘုရား”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဗားမဲ့ဆရာတော် က ပြုံးရယ်လျက် . . .

“နင် တော်တော်ချမ်းသာချင်ပြီကိုး ငရွှေအိုးရဲ့”

ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

“တပည့်တော်က ငတ်လို့ ချမ်းသာချင်တာပါ ဘုရား၊ လောကမှာ မချမ်းသာချင်သူ ရှိပါ့မလား”

ဟု ဦးရွှေအိုးက ပြန်လည်လျှောက်ထားလိုက်ရာ ဆရာတော်ဘုရားက . . .

“အေး အေး နင့်ဘုရားစင်မှာ ဆင်းတုတော် ရှိရဲ့လား”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“ရှိပါတယ်ဘုရား၊ ကျွန်းသားနဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ ခြောက်လက်မကိုယ်တော် ရှိပါတယ်”

ဟု ဦးရွှေအိုးက ပြန်၍လျှောက်ထားလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဗားမဲ့ဆရာတော်က...

“နင် အခုပြန်သွား၊ အဲဒီဆင်းတုတော်မှာ သင်္ကန်းတော်ကို အနီရဲရဲ ဆေးပြန်ခြယ်၊ ပလ္လင်တော်ကိုတော့ အစိမ်းရောင်တောက်တောက် ဆေးခြယ်၊ ခေါင်းတော်၊ မျက်နှာတော်၊ လက်ဝါးတော်ကိုတော့ တတ်နိုင်ရင် ရွှေချ၊ မတတ်နိုင်ရင် အဝါရောင်တောက်တောက်ကိုခြယ်၊ ပြီးတော့ ဒီဂါထာနဲ့ နေ့စဉ် ရေချမ်း၊ ဆွမ်းတော်၊ အမွှေး၊ ပန်းမန် စသည်တို့ကို ကပ်လျှံပြီး ချမ်းသာအောင် ဆုတောင်းပေတော့”

ဟု မိန့်လိုက်လေ၏။

ဦးရွှေအိုးလည်း ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဆရာတော်အား ကန်တော့ဦးချ၍ အိမ်သို့ပြန်ပြေးလေတော့၏။ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဆရာတော် မှာလိုက်သည့်အတိုင်း အဝါ၊ အစိမ်း၊ အနီတို့ကို ခြယ်ရန် ဆေးခြယ်တတ်သူထံသို့ သွားရောက်၍ အကူအညီ တောင်းလေ၏။ ဆေးခြယ်တတ်သူလည်း ဦးရွှေအိုးအား သနား၍ အခမဲ့ ခြယ်သပေးလိုက်လေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ဦးရွှေအိုးသည် ဆရာတော် မှာသည့် အတိုင်း ပြုလုပ်၍ ဆင်းတုတော်ကို ကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

တစ်ပတ်မျှ ကြာသောအခါ မည်သို့ဖြစ်သည် မသိ ငွေကြေးရှိသူတို့သည် ဦးရွှေအိုးကြီးအား ယုံကြည်စိတ်ချရသည်ဆိုကာ ဦးရွှေအိုးကြီးအား ငွေများပေး၍ အလုပ်များ စေခိုင်းကြလေ၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ဦးရွှေအိုးကြီးသည် အလုပ်နှင့် ငွေများ ရရှိလာလေ၏။ အကျိုးပေးကား မြန်လှ၏။ သုံးနှစ်မျှကြာသောအခါ အင်းဝမန်ကျည်းတန်းတွင် ဆန်ကွဲကျီ၍ သောက်နေရသော သူဆင်းရဲကြီး ငရွှေအိုးအား သူကြွယ်ကြီး ဦးရွှေအိုးဘွဲ့ကို အင်းဝဘုရင် ကိုယ်တိုင် ချီးမြှင့်ခဲ့လေ၏။

ဦးရွှေအိုးမှ ဆင်းသက်သော မျိုးဆက်ခုနစ်ဆက် တိုင်တိုင် ထိုဆင်းတုတော်ကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြလေ၏။ ထိုခုနစ်ဆက်လုံးအားလည်း ဘုရင်မင်းမြတ်သည် သူကြွယ်ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်ခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်၏။

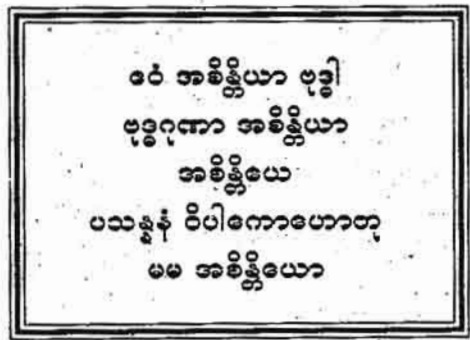
အထက်ပါအကြောင်းအရာများမှာ ကျွန်ုပ်ကြားဖူးသော ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်း

အရာများ ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းအရာများကို ဗားမဲ့သိဒ္ဓိကျမ်း၌ ဖော်ပြထားသော်လည်း မပြည့်စုံခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဤပညာကို လိုက်စားလာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဆရာပေါင်းများစွာ၏ ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများကို မြောက်မြားစွာ ကြားနာခဲ့ရဖူးပါသည်။

ထိုကြားနာခဲ့ရဖူးသော အကြောင်းအရာများထဲမှ တစ်ခုကိုသာ ထုတ်နှုတ်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ် ဖော်ပြသော အကြောင်းအရာသည်လည်း ပြည့်စုံသည်ဟု မဆိုသာပါ။ သို့သော် ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရား၏နည်းသည် လွန်စွာထိရောက်လှပေသည်။

တစ်ခါတွင် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ချောက်မြို့မှ မောင်သာဆိုင် ဆိုသူသည် လွန်စွာဆင်းရဲကျပ်တည်းနေပါပြီဟု ဝန်ခံသောကြောင့် ဤဘုရားမျိုး တစ်ဆူထုလုပ်၍ ပူဇော်စေခဲ့ရာ လုပ်ငန်းပိုင်၊ မော်တော်ပိုင် ဖြစ်သွားခဲ့ဖူးသည်။ တော်တော်များများသော သူတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်သည် ဤဘုရားမျိုး ပူဇော်စေခဲ့ပါသည်။

မိမိအိမ်၌ရှိသော ဘုရားဆင်းတုကို ဤအတိုင်း ခြယ်သလျှင်လည်း ရပါသည်။ မည်သည့်အသား ထုလုပ်ထားသည်ဖြစ်စေ ပလ္လင်တော် အစိမ်းရောင်၊ သင်္ကန်း အနီရောင်၊ အသားတော် ရွှေရောင်ဖြစ်လျှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်၏နည်းနှင့် ကိုက်ညီပါသည်။ ဖော်ပြထားသော ဂါထာနှင့် ပူဇော်ရုံသာ ရှိပါသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ
မင်းသိင်္ခိ

ညောင်ရမ်းမင်းနှင့် လောကီအစီအရင်ပညာများ

ယုံကြည်မှု

ဒေါက်တာနန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ဟာယုယရာတော်

ပထမဦးစွာအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ လောကီပညာ စတင်ဝင်ရောက်လာရာ လမ်းစကို တင်ပြလိုပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့်အတူ အရှေ့တောင် အာရှတစ်ခွင်သို့ ခရစ်နှစ်အစောပိုင်းကာလမှစ၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ယဉ်ကျေးမှုများကို ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာပါ သည်။ စစ်မှန်သော ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ စတင်ရောက်ရှိလာစဉ်ကပင် မဟာယန၊ တန္တရနှင့် ဗြဟ္မဏ အယူဝါဒများပါ တစ်ပါတည်း ဝင် ရောက်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဗိဿနိး ပျူမြို့ဟောင်းမှ တူးဖော်တွေ့ရှိရ သော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများသည် အိန္ဒိယပြည် တောင်ဘက်ရှိ နာဂအဇ္ဈနကုဏ္ဍ၊ အမရဝတီ၊ အရိကာ မေဒုမြို့ဟောင်းများတွင် တူးဖော်တွေ့ရှိရသော လက်ရာပုံစံများဖြင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူလှသည်ကို တွေ့ ရှိခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်၌ အမရဝတီ၊ နာဂအဇ္ဈနကုဏ္ဍမြို့ များတွင် ဗဟိသာသက ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းများ ထွန်း ကားနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုသာသနာဂိုဏ်းတို့မှာ ထေရ ဝါဒမှ ခွဲထွက်သွားခဲ့သော မဟာသံယိကဂိုဏ်းကဲ့သို့ ဂိုဏ်းကွဲများ ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် အပရသေလိယ ဂိုဏ်းမှာလည်း စေတီယဂိုဏ်းမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့သည်။

အမရဝတီ၊ နာဂအဇ္ဈနကုဏ္ဍ ကျောက်စာများတွင် မဟာသံယိကဂိုဏ်း၏ အမည်များကို ကျောက်စာများ၌ ဖော်ပြထား ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းဒေသမှ သာသနာပြုအဖွဲ့များ ပျူဗိဿနိးမြို့သို့ ရောက်ရှိလာမည်ဟု ခန့်မှန်း သိရှိနိုင်သည်။

ထို့အပြင် တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်း၍ သိရှိရသည်မှာ အိန္ဒိယပြည်မြောက်ပိုင်း၊ ဂန္ဒာရ၊ မထုရ၊ ပါလနှင့် အရှေ့

ဘင်္ဂလား၊ ဩရိသ(Orissa)မှ မဟာယာန၊ တန္တရဝါဒယိမ်း
နေသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၊ မြေပုံအုတ်ခွက်ဘုရား၊ ကြေး
သွန်းဘုရားဆင်းတု၊ နံရံပန်းချီ လက်ရာများနှင့် ဗိဿနိး
ပျူတို့၏ လက်ရာ၊ ပုဂံခေတ်ဦးလက်ရာများ တူညီနေ
ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ သို့ရာတွင် ခေတ်ကာလ ကြာ
ညောင်းလာခဲ့၍ အမှားအမှန်ကို တိကျသေချာစွာ ထုတ်
ဖော်ရန် မလွယ်ကူလှပေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တန္တရ၊ မန္တရ၊ ဗြဟ္မဏဝါဒ
အရိပ်အငွေ့များ ဗိဿနိးမြို့ဟောင်းတွင် တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်
သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ လောကီပညာ စတင်အခြေချလာခဲ့
ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ညောင်ရမ်းခေတ်ဝယ် လောကီ
အစီအရင်၊ အယူအဆများ အထင်ကရ ရှိခဲ့သည်မှာ
အဆန်းတကြယ်တော့ မဟုတ်ပါချေ။

လောကီပညာအဖွင့်

လောကီပညာရပ်ဟု ဆိုရာတွင် လောကလက်မှု
အတတ်ပညာများကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ ကိုးကွယ်
ယုံကြည်မှုနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပါပေသည်။ လောကီပညာ၌
အင်းအိုင်၊ ခါးလှဲ၊ လက်ဖွဲ၊ မန္တန်၊ ဂါထာ၊ မန္တရား၊ ဗေဒင်၊
ယတြာများအပြင် အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ စနည်း၊
ဘဝေါ စသော ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်လတ္တံ့သော အကောင်းအဆိုး
ဟောကိန်းများ၊ သိုက်များလည်း ပါဝင်ပတ်သက်ပေသည်။

အင်းဆိုသည်မှာ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ စက္ကူပြားများ
ပေါ်တွင် အကွက်ချ၍ ဂဏန်းသွင်းခြင်းကို ဆိုလိုပြီး၊
အကွရာသွင်းပါက အိုင်ဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။ ခါးလှဲနှင့်
လက်ဖွဲဟူသည် အင်း၊ အိုင် အချပ်များကို လိပ်၍ ခါး၌
လိပ်စည်းခြင်း၊ ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့နှောင်ခြင်းများကို ခေါ်သည်။
ဂါထာမှာလည်း ဥုံ၊မပါဘဲ ရွတ်ဆိုရပြီး၊ ဥုံ၊ခံပါက မန္တန်ဟု
ခေါ်သည်။ အလားတူပင် မန္တရားမှာ ဩောင်းခံပြီး ရွတ်ရ
ကြောင်း သိရှိရသည်။

မိမိအား ချစ်စေလို၍ဖြစ်စေ၊ မိမိရန်ဘက်ကို
တိုက်ခိုက်ပျက်စီးလို၍ဖြစ်စေ အင်း၊ အိုင်များကို အသုံးပြု
က စွမ်းနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ဓားပြီး၊ တုတ်ပြီး၊
ကျည်ကာ၊ လာဘ်ပွင့်၊ မျက်နှာပွင့် အစီအရင်များကို အင်း

များ၊ ဂါထာ၊ မန္တန် မန်းမှုတ်၍လည်း စွမ်းဆောင်နိုင်
ကြောင်း ယုံကြည်ကြသည်။

လောကီပညာ နောက်ထပ်ကဏ္ဍတစ်ရပ်မှာ
အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်များပင် ဖြစ်သည်။ သုံးပါး
ကာလ၊ အတိတ်ကို ညီမျှဆင်ခြင်၊ ပမာတင်၍ ယူငင်ခြင်း
ဟူသည်မှာ 'အတိတ်' အနာဂတ်ကာလမှာ ဖြစ်ပျက်ရာကို
ပြုလာတုံ့ရှောင်း၊ အကြောင်းတစ်၊ တွေ့မြင်ဘိသည်ကို
နှိုင်းညှိဆင်ခြင်၍ သိမြင်ခြင်းတည်းဟူသော 'နိမိတ်' ရှေ့၌
ဖြစ်လတ္တံ့သော တိတ်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာသော သီချင်း
မျိုးကို 'တဘောင်'၊ လိုအင်ခပ်သိမ်းကို နှိုင်းချိန်သိကျွမ်းရ
စေခြင်းအကျိုးငှာ ဦးစွာပြောဆိုသည်ကို ကြားရသော ဇန
ဝါစက၊ မာဂဘောသာတို့၏ အသံကို မှတ်ယူခဲ့ခြင်းကို
'စနည်း' ဟု ခေါ်သည်။

ဘုရားပုထိုး စေတီ ဆင်းတုတော်များမှ မျက်ရည်
ကျခြင်း၊ ချွေးတော်ထွက်ခြင်း၊ သွေးယိုစိမ့်ခြင်း၊ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းများ၊ ဇရပ်၊ နန်းတော်တို့ကို မီးစွဲလောင်ခြင်း၊
ကြယ်ဝင်၊ ကြယ်ခွတ်၊ သောကြာကြယ်နှင့် လနှင့်နန်းခြင်း
အစရှိသည်တို့ကို ဆက်စပ်၍ ရှေ့ဖြစ်စကား ဟောကိန်း
ထုတ်ခြင်းကို 'ဘဝေါ' ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဂျေဂျီဖရေဇာ(J.G.frazier)က လောကီပညာများ
ကို အနှစ်ချုပ်၍ နှစ်ပိုင်းခွဲခြားပြခဲ့သည်။ ပထမတစ်ပိုင်းမှာ
အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှဲ စသော ဆင်တူအုပ်စု၊ အတိတ်၊ နိမိတ်၊
တဘောင် စသော တူရာအုပ်စုများ ပါဝင်သည်ကို 'အသွင်
တူဥပဒေသ'(The Law of Similarity)ဟု ခေါ်သည်။

နောက်တစ်ခုမှာ ဆက်နွယ်မှု ဥပဒေသ(The
Law of Contact)ဟု သတ်မှတ်သည်။ အတိတ်၊ နိမိတ်များ
အဓိပ္ပာယ်ကောက် ဆက်စပ်တွေးယူပြီး ဟောကိန်းထုတ်
သည်ကို ဆိုလိုသည်။ အသွင်တူဥပဒေသကို(Homoeopathic
Magic)ဟု ခေါ်ပြီး၊ ဆက်နွယ်ဥပဒေသကို(Contagious
Magic)ဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။

လောကီပညာတွင် 'သိုက်' ဟူ၍လည်း ရှိသည်။
သိုက်ဝေါဟာရမှာ ပါဠိဘာသာ 'သုတိ' မှ ပြောင်းလဲလာ
ခြင်းဖြစ်သည်။ လျှို့ဝှက်စွာ ရတနာပစ္စည်းများ စုပုထား
သည့်နေရာဟု ဆိုကြသည်။ ဘုရားသိုက်၊ ဂဝံပတိသိုက်၊

ဘုဒိတ်တော်သိုက်၊ နဂါးသိုက် စသည်ဖြင့်ရှိသည်။ သိုက်စာ
ကို ညောင်ရမ်းခေတ် သာလွန်မင်း(အေဒီ-၁၆၂၉-၁၆၄၈)
တွင် ဇာဂရပုဏ္ဏား ရေးသားခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ရာ
တွင် မြန်မာ့သမိုင်းပညာရှင်ကြီးများက (၁၇ ရာစု)နှောင်း
ကာလက အမှန်တကယ် ရေးသားခဲ့သည်ကို အခိုင်အမာ
ဆိုကြသေးပေ။

ဗားမဲ့ဆရာတော် နှင့် ညောင်ရမ်းမင်း

ညောင်ရမ်းခေတ်တွင် ထေရဝါဒ သာသနာတော်
မှ အားကိုးအားထားပြုရသော ဆရာတော်ဘေ တောင်ဖီလာ
ဆရာတော် စသည်တို့မှာ ကျော်ကြားခဲ့သည်။ တန္တရ ဝါဒ
ဆရာတော်များကို တိုင်းရေးပြည်ရာကိစ္စများ၌ အတိုင်ဝင်ခံ
သဘောမျိုး ထားရှိသည်။ ထင်ရှားသော တန္တရဗဒ္ဒဘာသာ
ဆရာတော်မှာ ဗားမဲ့ဆရာတော်ပင် ဖြစ်သည်။ စစ်ရေး
စစ်ရာ၌ပင် ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ အကြံကို ဘုရင်ကိုယ်တိုင်
ရယူနာခံခဲ့ရသည်။ ဇာဂရ ပုဏ္ဏား၊ ဒေါရသီဝံ၊ ကုလာတေဇ
ပုဏ္ဏားများသည်လည်း နက္ခတ်ဗေဒင် ယတြာအစီအရင်
ဘက်၌ ထင်ရှားကြသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် မင်းအလိုကိုလိုက်၊ မင်း
ကြိုက်ကို ဖြေဆိုခြင်း မပြုချေ။

ညောင်ရမ်းမင်းက အိန္ဒိယသို့ စစ်ဦးလှည့်မည့်
အကြောင်း ဗားမဲ့ဆရာတော်အား လျှောက်ထားရာ ဆရာ
တော်က ဆုံးရှုံးမှုဖြင့်သာ ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်၍ ချီတက်စစ်
ပြုခြင်း မပြုရန် တားမြစ်တော်မူသည်။ ဤ၍ ဤမျှ
လောက်သာ နိုင်ငံအကျယ်အဝန်းကို ပိုင်ကာမျှဖြင့် အိန္ဒိယ
ကို စစ်ပြုမည်ဟူသော အကြံအစည်မှာ မကြံစည်။ မကြံ
အပ်သည့်အရေးကို ကြံစည်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ အချည်း
နီးသော အကြံအစည်ကို ကြံစည်မည့်အစား မိမိပြည်တွင်း
၌ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော စေတီ၊ ပုထိုး၊ ဘုရား၊ ကျောင်း၊
ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ သိမ်၊ ဇရပ်များကို ပြုပြင်ပါဟူ၍သာ
ရှင်းရှင်းပင် ဖွင့်ပြောဖြေဆိုခဲ့သည်။

မြို့တည် အစီအရင်များ

ညောင်ရမ်းမင်းသည် ၁၅၉၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
ရက်တွင် ဗားမဲ့ဆရာတော်အား အဝမြို့တည် အစီ

အရင်များ ပြုပေးတော်မူပါရန် မြို့ဝန်မှတစ်ဆင့် လျှောက်
တင်စေသည်။

“အရပ်ရပ်မှ လာသူသူ၊ လာလတ္တံ့သော ရန်သူ
ရန်ဘက်တိုက် နှောင့်ယှက်သော်လည်းကောင်း၊ နီးနီးစပ်စပ်
ရောက်သော်လည်းကောင်း၊ မရောက်မလာဝမ့်စေကြောင်း
ရေမြေရှင် သာသနာတော် တိုးတက်၍ ပြည်ထဲ (၄)မျက်နှာ
သာယာစည်ပင်သည်ဖြစ်၍ သားတော်အစည် မြေးတော်
အဆက်၊ မြစ်တော်အညွန့် အနွယ်တော်တိုင်း တည်ထား
အုပ်စိုးလျှင် အတိုင်းထက်အလွန်ဖြစ်၍ မည်အကြောင်း
ကိုဝိရည်၍ စီရင်တော်မူပါ လျှောက်ရမည်၊ ကျောင်းတော်
သို့ဝံ စာရေးကြီးမြို့ဝန် ခန့်ထား၍ လျှောက်စေန်တို့ဝံ
စီရင်...”

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ညောင်ရမ်းမင်း၏ လျှောက်ထားချက်အရ ဗားမဲ့
ဆရာတော်က မြို့တော်အစီအရင်များ ဆောင်ရွက်စီစဉ်
ရသည်။

အနောက်ဘက်တံခါးတွင် ခြင်္သေ့နှင့် ဆင်တိုင်း
ထွက်လာဟန်၊ ဆင်နှင့် ဝဠုန်ဝင်ဟန်။

အရှေ့ဘက်၌ ဝဠုန်နှင့် နဂါးထွက်ဟန်၊ ကျားနှင့်
ခြင်္သေ့ဝင်ဟန်။

မြောက်ဘက်၌ မြွေနှင့် ကျားထွက်ဟန်၊ အောင်
ဝင်းဟန်။

တောင်ဘက်၌ ကြောင်နှင့် ကြွက်ထွက်ဟန်၊
မြေခွေးနှင့် နဂါးဝင်ဟန်တို့ကို ယတြာအရ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

နန်းတော်တိုင် အစီအရင်

တိုင်ထိပ်တွင် ရွှေပြား၊ ငွေပြားအင်း စီရင်သည်။
နံရံ၌ နုရပတေ့မံ၍ နွားနောက်ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ ဗျိုင်းရုပ်၊
ကျွဲရုပ်၊ ဗိဿနိုးရုပ်၊ ဘုမ္မစိုးရုပ်နှင့် ပုရောဟိတ် (၄)ယောက်
တို့၏ အရုပ်ကို ဆေးစုံလုပ် ထုထားသည်။ ထို့ပြင် တံခါး
မျက်နှာကြက်များ၌ (၅၅၀)ပုံဝတ္ထုများ၊ သုဝဏ္ဏဘူမိအင်း၊
ရှင်ဥပဂုတ္တအင်း၊ အောင်းနမောနရာနိအင်း၊ အဌာနာနိအင်း၊
ဥဒ္ဒယာဝအင်း၊ သရဏဂုံအင်း၊ ကျယ်များကို စီရင်စေသည်။

ကြေးသွန်းသန်လျက်စွဲ အိန္ဒနတ်ရုပ်တစ်ထောင်
ကို မြို့စောင့်အဖြစ် ချထား၏။ ကြေးနီပြားအင်း ထည့်

ထားသော ကျောက်သေတ္တာ၊ ကျောက်အိုးနှင့် ရွှေပြား၊ ငွေပြား အင်းများကို မြို့တော်ပတ်လည်တွင် မြှုပ်နှံသည်။

အင်းဝပြတိုက်တွင် အင်းချပ်များ ထည့်ထားသော ကျောက် သေတ္တာတစ်လုံးကို ပြသထားသည်။

ညောင်ပင်(၁၀၀၀)ကို (၂)တစ် ခြား၍စိုက်သည်။ ညောင်ပင်စိုက်စဉ် မဟာကာလကာကြီးမန္တန်တော်၊ မဟာမာရဇိန်မန္တန်တော်တို့ကို မန်း၍ နတ်ပွဲအစုံ ခင်းကျင်းစေသည်။ နတ်ကွန်းများ ဆောက်လုပ်၍ အင်း၊ ယတြာ၊ ရန်နှိမ်မာနှိမ်၊ ရန်ပြိုမာန်ပြို အစီအရင်များ ပြုလုပ်သည်။ ကြီးကြပ်သူများမှာ ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ အာစရသူမြတ်၊ မြတ်မုနိသယ်ရာဇာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

အဝမြို့၏ တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်၊ အနောက်ဘက်များတွင် အောင်စွာနတ်ကွန်း တည်ဆောက်ပေးခြင်း၊ ညောင်ရမ်းမြေမှ ပါလာသည့် ငါးစီးရှင်နတ်ကိုလည်း နတ်ကွန်းတည်ဆောက်စေခြင်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့မှ ပါလာသော မင်းမိဖုရားနတ်၊ သောတပန်နတ်၊ စေတနတ်၊ ဘီလူး၊ ဂုဏ္ဍာန်နတ်၊ သိကြားမင်း၊ စတုလောကပါလနတ် စသော နတ်မင်းကြီး(၆)ပါးကို စစ်ကိုင်း၊ တံတားဦး၊ ပင်းယ စသော အရပ်ရပ်မှ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ် စသည်တို့ကို အုပ်ချုပ်ရေးအဆင့်ဆင့် အရာထမ်းများက တစ်နှစ်လျှင် (၂)ကြိမ် အတီးအမှုတ်၊ အကအခုန်များဖြင့် နတ်ပွဲပြုလုပ်ရကြောင်း အမိန့်တော်တစ်စောင်ကို ဖတ်ရသည်။

ရိုးရာနတ်ကိုးကွယ်မှု

ပုဂံခေတ်မှ နတ်မင်းကြီးများဖြစ်သော စည်သူမင်းကြီး၊ ရွှေဖျင်းညီနောင်၊ မင်းရဲကျော်၊ မင်းရဲထွေးတို့အတွက် စည်သူတိုက်ကို အသုံးကံကျွေးအဖြစ် ညောင်ရမ်းမင်းက သတ်မှတ်ပေးသည်။ စည်သူတိုက်မှ ရရှိသောကွမ်းဖိုး၊ အကောက်အစားတို့ကို နတ်များအတွက် သုံးစေသည်။

ညောင်ရမ်းမင်းသည် သားတော်ကြီး တပယင်းမင်းကို သတိုးမဟာဓမ္မရာဇာဘွဲ့နှင့် အိမ်ရှေ့အရာအပ်နှင်းပြီး၊ အိမ်ရှေ့အိမ်တော်ကို မသိမ်းမီ တစ်ရက်ကြို၍ နတ်အပေါင်းတို့ကို ပူဇော်ပသသည်။ နတ်သဘင်ခံသည်။ ပုဏ္ဏားတို့ကို ဒက္ခိကာသာခါရုပ်တု ထုလုပ်စေပြီး အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းခဲ့သည်။

သမီးတော် သီရိမုတ္တပန်ထွာမင်းသမီး၏ ဆံထုံးထုံး၊ နားသ၊ ထမင်းခွံ့၊ မင်္ဂလာအတွက် မန္တန်(၇)ရက် မန်းမူတ်၏။ ထိုအစီအစဉ်များကို ပုဏ္ဏားမဟာဓိပတိ၊ သီရိဓိပတိတို့က တာဝန်ယူ တွက်ချက်ရသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ အနောက်လွန်မင်းနှင့် သန်လျင်တိုက်ပွဲ

သန်လျင်စား ငလင်ကာ(Phillip De.Brito)နှင့် မုတ္တမစား ဗညားဒလတို့ ပူးပေါင်း၍ ၁၆၁၂ ခုနှစ်တွင် အင်းဝလက်အောက်ခံဖြစ်သော တောင်ငူကို လာရောက်တိုက်ခိုက်ရာ တောင်ငူမြို့ ပျက်ခဲ့သည်။

၁၆၁၂-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် အနောက်ဘက်လွန်မင်း ကိုယ်တိုင် သန်လျင်ကို ချီတက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ သန်လျင်ကို ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့ပြီး အကြိမ်ကြိမ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဗားမဲ့ဆရာတော်ထံသို့ အမတ်များကို စေလွှတ်၍ အကျိုးအကြောင်းကို လျှောက်တင်အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။

အနောက်ဘက်လွန်မင်း လွတ်လိုက်သော အမတ်တို့ကို ဗားမဲ့ဆရာတော်က တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ သင်္ကန်း(၁)စုံ၊ သပိတ်(၁)လုံး၊ အရိုး(၁)ချောင်း၊ မီးစွဲစ ထင်း(၁)တောင်ခန့်တို့ကို အမတ်တို့ကို ပေးလိုက်၏။ ဗားမဲ့ဆရာတော် ပေးလိုက်သည်တို့ကို အနောက်ဘက်လွန်မင်းက တွေ့လျှင် ကျောင်းကျွန်၊ ဘုရားကျွန်၊ အရိုးကောက်ခွင်သူနှင့် သုဘရာဇာတို့မှ ဆင်းသက်လာသူတို့ကို တပ်မှထုတ်၍ နေရပ်သို့ ပြန်ပို့စေ၏။ ပြီးမှ သန်လျင်ကို ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရာ အောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း သိရ၏။

အနောက်ဘက်လွန်မင်းသည် မျက်စိစုံမှိတ်၍ လက်ခံယုံကြည်တတ်သူ မဟုတ်ခဲ့ပေ။ နတ်ဟော မမှန်သည့် အခါတွင် နတ်ရုပ်များကို ပြစ်ဒဏ်ပေးသည်။ အဟော မှန်ပါကလည်း အဝတ်အစား၊ အစာမျိုး၊ ရိက္ခာများပေး၍ ချီးမြှင့်ပေးသနားတတ်သည်။

သာလွန်မင်းနှင့် နတ်ရွာစံချိန်အဟော

ညောင်ရမ်းခေတ်၌ သာလွန်မင်းသည် ထူးခြားထင်ပေါ်၍ လူသိများသည်။ တိုင်းရေးပြည်မှုကို ဂရု

တစိုက် စီမံဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း သမိုင်းတွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သာလွန်မင်းသည် လောကီအစီအရင်တို့၌ တတ်ကျွမ်းနားလည်သူတို့ကို လေးစားသည်။ သာလွန်မင်း၏ အမိန့်တော်တစ်ရပ်တွင်...

“အထူးထူးသော ဂဏန်း၊ ဟူးရားဟော၊ အထူးထူးသော ကမ္ဘာကျမ်း၌လာသော စကားဖြင့် ဟောနိုင်ခြင်း၊ ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ် လွှဲဖယ်ပြောက်ကြောင်း၊ မင်းနှင့် တကွ ပြည်သူလူထု ရဟန်းအား ဘေးရန်ကင်းကြောင်း အကျိုးရှည်စွာဖြစ်ကြောင်း နှံ့ပြားစေစုံတတ်စွမ်းသော ဗေဒင်အရာကိုရှာ၏။ ဤသို့ပင်သော သူတိုင်သည် မင်းကောင်းမင်းမြတ် လောကနတ်ဖြစ်သော မင်း၏ မိတ်ခင်ပွန်းတည်း။”

ဟူ၍ မိန့်တော်မူခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

အဇာဂုရုပုဏ္ဏားသည် သာလွန်မင်းတရားကြီး၏ အားကိုးယုံကြည်ခြင်းကို ခံရသူ ပုဏ္ဏားပင်ဖြစ်သည်။ အဇာဂုရုသည် သာလွန်မင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံမည့်အချိန် နေ့ရက်ကို အတိအကျ ဟောကိန်းထုတ်လိုက်သည်။ ထိုနေ့မှာ ၁၀၁၀ ပြည့်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော်(၁)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ ည(၄)ချက်တီးကျော်၊ ၂ နာရီ၊ ၂ ပါတ်၊ ၁၃ ပီဇနာ၊ ခရစ်နှစ်အားဖြင့် ၁၆၄၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ သာလွန်မင်းမှာ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ပကတိကောင်းမွန်နေသည်ဖြစ်၍ အဇာဂုရုပုဏ္ဏား၏ ဟောကိန်း မမှန်ခဲ့ပါလျှင် မယား၊ သားသမီး၊ ဆွေမျိုးများကိုပါ မီးတိုက်သတ်မည်ဟု မိန့်ခဲ့သည်။

အဇာဂုရုဟောသည့် နေ့ရက်မှာပင် သာလွန်မင်းတရားကြီးသည် ရုတ်တရက် အပြင်းဖျားကာ နတ်ရွာစံခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရ၏။

တင်ပြခဲ့သော ညောင်ရမ်းမင်းနှင့် လောကီအစီအရင်ပညာများ ယုံကြည်မှုကို သမိုင်းသုတေသနများဖြင့် တင်ပြပါသည်။ ပညာရှင်များ၏ သုတေသနပြုချက်များ ဖြစ်သည့် စာတမ်းများ၊ ဘွဲ့ယူကျမ်းများကို အားယူခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှဲ၊ ဂါထာ၊

မန္တန်များကို စိတ်ဝင်စားသူ ပရိသတ်အတွက် တစ်တပ်တစ်အား အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်မှု သမိုင်းအလျဉ်ကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ပါလျှင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာကို ပဓာနပြု၍ ဗေဒင်၊ ယတြာ၊ ဂါထာ၊ မန္တရာ၊ အဆောင်များအပြင် အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင် စသည်တို့ကိုပါ ခြံရံ၍ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဤယုံကြည်မှုများသည် ဗြဟ္မဏဝါဒပင် ဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာပြီးလျှင် ယုံကြည်မှုအရရှိဆုံးသော ဘာသာရေးမှာ ဗြဟ္မဏဝါဒပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဗြဟ္မဏဝါဒကို သမိုင်းပညာရှင်ဒေါက်တာထင်အောင်က သူ၏ A History of Burma (ယခု Myanmar) ကျမ်းတွင် Semi-Buddhistic Cult ဟု သုံးနှုန်းခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မြန်မာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ စစ်မှန်သော ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ခုတည်း မရှိခဲ့ကြောင်း၊ သမိုင်းပညာရှင် ဒေါက်တာသန်းထွန်းက သူ၏ခေတ်ဟောင်းမြန်မာရာဇဝင်ကျမ်းတွင် ဆိုထားသည်ကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိရသေးသည်။

လောကီပညာ၏ လေ့လာလိုက်စားသူများအတွက် ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဆွေးနွေးတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဒေါက်တာနန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ၁။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ မြန်မာပြည် ပထမတွဲ၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန။
- ၂။ ဗိဿနိမြို့ဟောင်း၊ ဦးအောင်သော် ရှေးဟောင်းသုတေသနညွှန်ကြားရေးမှူး။
- ၃။ ထိုလိုင်မင်း(၂)၊ ဒေါက်တာသန်းထွန်း သမိုင်းပါမောက္ခ(ငြိမ်း)၊ မြန်မာ့သမိုင်းအဖွဲ့ဝင်။
- ၄။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ၂၅၀၀ ခရီး၊ မောင်အံ့၊ မဟာဝိဇ္ဇာ(ဘုံဘေ)။
- ၅။ သုတေသနရုပ်ပြ အဘိဓာန်၊ မင်းဘူးဦးဩဘာသဘိဝံသ။

ဗားမုဲဆရာတော် ၏

သရဏဂုံသစ္စာပြု၍ ရေးသားရသော စ.မ အင်းအသုံးများ

ဗုဒ္ဓသရဏဂုံသစ္စာပြုနည်း

(၁) နတ္ထိမေ သရဏံအညံ၊
ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ ဝရံ၊
ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတုမေ ဇယမင်္ဂလံ။ ။

(၂) ဟောတုမေ အာယုဝပုနံ၊
ဟောတုမေ သုခဝပုနံ။ ။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အညံ-ရတနာသုံးပါးမှ တစ်ပါးသော။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဗုဒ္ဓေါ-သဗ္ဗညုတုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝရံ-မြတ်သော။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အာယုဝပုနံ-အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ သုခဝပုနံ-ချမ်းသာပွားများခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

[ဤပါဠိအနက်ကိုရွတ်၍ ဆုတောင်းသစ္စာပြုရာသည်။ သူတစ်ပါးတို့ ရည်မှတ်လျှင်(တေ-သင့်အား)ဟူ၍ ရွတ်ရမည်။]

ဤကား ဗုဒ္ဓသရဏဂုံ၌ သစ္စာ။

ဓမ္မသရဏဂုံသစ္စာပြုနည်း

(၁) နတ္ထိမေ သရဏံအညံ၊
ဓမ္မောမေ သရဏံဝရံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတုမေ ဇယမင်္ဂလံ။ ။

ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့်(ပွဲကျောင်း)

(၂) ဟောတုမေ အာယုဝပုနံ၊
ဟောတုမေ သုခဝပုနံ။ ။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အညံ-ရတနာသုံးပါးမှ တစ်ပါးသော။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဓမ္မော-တရားတော်သည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝရံ-မြတ်သော။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အာယုဝပုနံ-အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

[ဤပါဠိအနက်ကို ရွတ်၍ ဆုတောင်းသစ္စာပြုရာသည်။ သူတစ်ပါးသို့ ရည်မှတ်လျှင်(တေ-သင့်အား)ဟူ၍ ရွတ်ရမည်။]

ဤကား ဓမ္မသရဏဂုံ၌ သစ္စာ။

သံယာသရဏဂုံသစ္စာပြုနည်း

(၁) နတ္ထိမေ သရဏံအညံ၊
သံယောမေ သရဏံဝရံ၊
ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတုမေ ဇယမင်္ဂလံ။ ။

(၂) ဟောတုမေ အာယုဝပုနံ၊
ဟောတုမေ သုခဝပုနံ။ ။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အညံ-ရတနာသုံးပါးမှ တစ်ပါးသော။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ သံယော-ပရမတ္ထသံယာတော်သည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။

ဝရံ-မြတ်သော။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ဧတေနသစ္စ
 ဝဇ္ဇေန-ဤသို့ မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ-
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
 ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အယုဝပုနံ၊ အသက်ရှည်
 ခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်အား။ သုခဝပုနံ-ချမ်းသာပွားများ
 ခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

[ဤပါဠိအနက်ကိုရွတ်၍ ဆုတောင်းသစ္စာပြုရာ
 သည်။ သူတစ်ပါးအဖို့ ရည်မှတ်လျှင် (တေ-သင့်အား)ဟူ
 ၍ ရွတ်ရမည်။]

ဤကား သံယသရဏဂုံ၌ သစ္စာ။

အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ

ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲခြင်း

အနတ္တ၊ ငါ၏ခန္ဓာကိုယ် မဟုတ်ပါတကား။ ။

ဤသို့ သစ္စာပြုပြီး သရဏဂုံစမအင်းရေးနည်းမှာ
 မြင်းသွားဖြင့် ရေးရမည်ဖြစ်သည်။ ရွတ်ဆိုခြင်းမှ စမအင်း
 ရေးပြီးသည်အထိ သက်သတ်လွတ် (၉)ရက်စား၍
 အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ဝင်ရမည်။ စမအင်း ရေးရန်အတွက်
 သာသနာပွဲတစ်ပွဲ၊ ဝိဇ္ဇာပွဲတစ်ပွဲ၊ အင်းစမစောင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပွဲ
 တစ်ပွဲပေးပြီး သစ္စာတိုင်တည်ရမည်။ ရေးနည်း၊ ရေးဟန်
 မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁	၄	၇
၆	၉	၂
၃	၈	၅

(၁)	(၂)	(၃)	(၄)	(၅)	(၆)	(၇)	(၈)	(၉)
ဗ	ဇ	သ	ရ	ဏံ	ဝ	တ္ထ	မိ	စ
ဓ	ဇ	သ	ရ	ဏံ	ဝ	တ္ထ	မိ	ဓ
သံ	ယံ	သ	ရ	ဏံ	ဝ	တ္ထ	မိ	ဗ
ဗ	နိ	စွ	ဒု	က္ခ	အ	န	တ္ထ	ဝ

အထက်ပါအတိုင်း (၉)ကွက် (၄)ခါ ရေးပြီး
 အလျားလိုက်ဖြစ်စေ၊ ဒေါင်လိုက်ဖြစ်စေ လေးကွက်ပတ်
 လည်ကြီးဖြစ်စေ၊ နံပါတ်စဉ်အတိုင်း ရေးထည့်သွားပြီး
 အလယ်ကွက်လပ်တွင် စ-ဓ-ဗ-ဝ တစ်ခုစီထွင်း၍ ကိုယ်
 နှင့်ပတ်သက်ရာ သို့မဟုတ် လိုရာကို ရေးသွင်းရခြင်းဖြစ်
 သည်။ ရေးနည်းရေးဟန် အမျိုးမျိုးသည် မိမိစိတ်၌ ပေါ်
 သလို၊ ထင်သလို၊ မြင်သလို ရေးသားခြင်းမှာ မိမိနှင့်
 အပ်စပ်သော သုံးနည်းကိုသာ ရေးသွင်းရခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသရဏဂုံ စမအင်းကို စီရင်လိုသော် အလယ်
 ကွက်လပ်တွင် အလိုရှိသော စမကို သွင်းပါလေ။

- အညတဝ ဉာဏ်ပညာကြီး၏။
- အဋ္ဌဋ္ဌမ ခရီးသွားလျင်မြန်၏။
- ကစငသ နတ်များချစ်၏။
- သဝဂန စည်းစိမ်ဥစ္စာတိုးပွား၏။
- ဝနဒအ ဩဇာအာဏာကြီး၏။
- ဋတပဗ ကိုယ်ပျောက်၏။
- နယဝဟ ကိုယ်ပြုကို သူမမြင်။
- တဋ္ဌတဓ ပေါ့ပါး၏။
- လဋ္ဌဟဂ မေ့ထုံထိုင်း၏။

တစ်ဖက်စာမျက်နှာပါ စမကွက်များ ကွက်လပ်
 လွတ်များတွင် ပထမအတန်းတွင်(စ-ဓ-ဗ-ဝ)၊ ဒုတိယ
 တန်းတွင် (ဓ-ဗ-ဝ-စ)၊ တတိယတန်းတွင်(ဗ-ဝ-စ-ဓ)၊
 စတုတ္ထတန်းတွင်(ဝ-စ-ဓ-ဗ) ဤကဲ့သို့ရေး၍ စိတ်ဆန္ဒ
 အတိုင်း လိုရာကို သစ္စာပြု၍ သုံးရမည်။ ထို့အပြင်
 ထိုကွက်လပ်လွတ်များတွင် (အ-ည-တ-ဝ) (ပ-ဋ္ဌ-ဋ္ဌ-မ)
 (က-စ-င-သ) (သ-ဝ-ဂ-န) (ဝ-န-ဓ-အ) (ဋ-တ-ပ-ဗ)
 (န-ယ-ဝ-ဟ) (တ-ဋ္ဌ-တ-ဓ) (လ-ဋ္ဌ-ဟ-ဂ) ထိုစမများကို
 ထည့်သွင်းသွားပါက ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း၊ ခရီးသွားမြန်
 ခြင်း၊ နတ်ဒေဝတာများ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း၊ စည်းစိမ်
 ဥစ္စာတိုးပွားခြင်း၊ ဩဇာအာဏာကြီးခြင်း၊ အကွယ်အကာ
 ကိုပြောင်းကိုယ်ကာကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်လုပ်သမျှအား
 သူတစ်ပါး မမြင်နိုင်ခြင်းတို့၏ အကျိုးရလဒ်များ ဖြစ်ထွန်း
 စေပါသည်။ ဉာဏ်ဖြင့်ယှဉ်၍ သူတော်ကောင်းတရား
 ပွားများ၍ အောင်မြင်နိုင်ကြပါစေ။ ။

ဗ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

စ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

ဗ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

စ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

သံ	ရ	ဃ
ဝ		ယံ
သ	မိ	ကံ

အ	ဒု	န
အ		နံ
စ	ထွ	ကွ

သံ	ရ	ဃ
ဝ		ယံ
သ	မိ	ကံ

အ	ဒု	န
အ		နံ
စ	ထွ	ကွ

ဗ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

စ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

သရဏဂုံ စမအင်း

ဗ	ရ	ဃ	စ	ရ	ဃ
ဝ		နံ	ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ	သ	မိ	ကံ
အ	ဒု	န	သံ	ရ	ဃ
အ		နံ	ဝ		ယံ
စ	ထွ	ကွ	သ	မိ	ကံ

သံ	ရ	ဃ
ဝ		ယံ
သ	မိ	ကံ

အ	ဒု	န
အ		နံ
စ	ထွ	ကွ

ဗ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

စ	ရ	ဃ
ဝ		နံ
သ	မိ	ကံ

သံ	ရ	ဃ
ဝ		ယံ
သ	မိ	ကံ

အ	ဒု	န
အ		နံ
စ	ထွ	ကွ

ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့်(ပွဲကျောင်း)

ပြည်ရွှေပေါက်ပင်ဆရာတော်

ကျင့် ခဲ့ သေ ၁

ဖားမဲ့ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကျင့်စဉ်

မြန်မာ့ရုပ်

ကျွန်မ၏သူငယ်ချင်း မစိုးတစ်ယောက် လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ဝန်းကျင်က အစိုးရဝန်ထမ်းလစာဖြင့် မိသားစုရပ်တည်ရန် ရေရှည်မတတ်သာ၍ အလုပ်ထွက်ခဲ့သည်။ သူ့ရယူထားသည်က (LL.B) ဘွဲ့၊ အလုပ်ဝင်လုပ်ရတာ အစိုးရဘက်ခွဲတစ်ခုမှာ စာရေးမ ရာထူး၊ သူနှင့်အတူ ဘွဲ့ရသူများက ရှေ့နေလောကမှာ နာမည်ရ ကြီးပွားနေကြသည်။ သူ့ကိုမြင်တွေ့ထိုင်း...

“စိုးစိုး...နှင့်ဘဝကို ဒီလိုပဲ ချာလည်ဘဝနဲ့ မျှော်ပါနေမှာလား။ ကိုယ်ရထားတဲ့ ဘွဲ့နဲ့ ပညာရှင်ဘဝနဲ့ ဘဝကို လျှောက်စမ်းပါဟာ”

သည်လို အကြံပြုပြောလာကြသည်။ ရှေ့နေလောကထဲသို့ဝင်ပြီး ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် လုပ်ကိုင်စေချင်ကြသည်။ သူတို့ပြောတာလည်း အမှန်ပင်။ မစိုးက မြို့ထဲရုံးရှိရာ လာသည့်အခါ ကိုယ်ခြင်းတောင်းကိုယ်ဆွဲ လိုင်းကားတိုစီးရသည်။

သူငယ်ချင်းဥပဒေပညာရှင်များက တပည့်တပန်းအသိုင်းအဝိုင်း နှင့် အိတ်ကုဆွဲပေးသူနှင့် ပြီးတော့ တရားရုံးချိန်းလာလျှင် အမှုသည်က တက္ကစိတားကာ ပို့ပေးရသည်။ မျက်နှာကိုမော့ လို့ ယုံကြည်မှုနှင့် အလုပ်ခွင်ဝင်လေသည်။

ပထမတော့ လက်ရှိအလုပ်ကို ထွက်ရမှာ ချီတံ့ချတံ့ ဝေခွဲမရ။ နောက်တော့ ဆရာသမားများကို လိုက်လံစုံစမ်း ရှာဖွေတွေ့ဆုံ အကြံဉာဏ်ယူပြီး အလုပ်ထွက်လိုက်တော့ သည်။ အချို့ကတော့ ဝေဖန်ကြသည်။

မစိုးတို့၏ ဆရာသမားကလည်း ကောင်းပါသည်။ သည်လိုနှင့် အချိန်ယူတရားရုံးများသို့ ဆရာနှင့်လိုက်ပါရင်း အတွေ့အကြုံ ပညာယူခဲ့ရသည်။ သို့သော် မစိုးက ပင်ကိုစီမံ မှာ သနားတက်၊ ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်သဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါး သည့် အမှုသည်များသာ ကြုံဆုံရသဖြင့် သူများရှေ့နေများလို အကျိုးဆောင်ခ အပြည့်အဝမရရှာပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ အမှု သည်က လမ်းစရိတ်မရှိလို့ မစိုးကပင် အိတ်စိုက်၊ လမ်းစရိတ် ခံ၍ ရုံးချိန်းသွားရတာလည်း မကြာခဏပင်။

သည်တော့ မစိုးအတွက် အမှုလိုက်တော်ခြင်း။ သူလိုက်သောအမှုများ နိုင်ခြင်း စသည် ကောင်သတင်းရှိပေ မယ် အမှုအပ်သူရမှလည်း ဖြစ်ပေမည်။ မစိုးနှင့် ကျွန်မက ညီအစ်မရင်းနှယ် နေစားကြသူမို့ ကျွန်မပေးသော အကြံ ဉာဏ်၊ အဓိဋ္ဌာန်များဆိုလျှင် လက်ခံဆောင်ရွက်တတ်ခြင်း ကြောင့်...

“မစိုးရေ ... မစိုးလုပ်တဲ့အလုပ်က တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် နိုင်အောင် လျှောက်လဲချက်နဲ့ တိုက်ရတာမဟုတ်လား။ အဲ့ဒါ အမြဲတမ်းကျင့်နိုင်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကောင်းပေးမယ်။ ကျင့်စဉ်ဝင် နိုင်ပါ့မလား။”

“ဒါများ ပြောနေစရာလား။ မဝင်ပေးတဲ့ အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်ဆို မစိုးအမြဲလုပ်တာပဲဟာ”

“ဒါက ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ လက်ကိုင်ကျင့် စဉ်ပဲ။ အခု ပြည်မြို့ ရွှေပေါက်ပင်ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် တောရဆောက်တည်စဉ်က အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ကျင့်စဉ်၊ ကျင့် နည်းလည်း ဖြစ်တယ်။ မစိုးတို့လို အမှုခပ်သမီးနဲ့ အလုပ်လုပ် ကိုင်မေးရတဲ့ ရှေ့နေတွေနဲ့လည်း ကိုက်ညီတယ်”

“ကျင့်စဉ် ဝင်မယ်လေ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ

သာပြော”

မစိုးကတော့ ရွှေပေါက်ပင်ဆရာတော်၏ ကျင့်စဉ်အချို့ ဝင်ခဲ့ပြီး ထူးခြားတာများ ကြုံဖူးပြီး၍ ယခုလည်း စိတ်အား ထက်သန်လို့နေသည်။

ရှေးဟောင်း ဝိဇ္ဇာနိုင်ပညာရှင်ကြီး ထွက်ရပ်လမ်း မြန်း သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဗားမဲ့ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် မိကျောင်းပါးစပ် တွင်းမှ ရရှိသော ကြေးပုရိုက်ထံမှ ကျင့်စဉ်ဂါထာထူးဖြစ် ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဘုရားဖြစ်စကာလမှ ဘုရားရှင်ဘဝရောက်စဉ်ကာလတွင် အောင်မြင်ခဲ့သော ဘေးရန်အန္တရာယ် ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သည့် အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပဲ ဖြစ်ပါသည်။

အမှုအခင်း၊ အချုပ်အနှောင်ကိစ္စသာမက ရာထူး ဌာနနှုရ အပြိုင်အဆိုင်ကိစ္စ၊ အထက်လူကြီး ဗြိုဠ်ငံခံရခြင်း၊ စီးပွားပြိုင်ဘက်ဖြစ်ခြင်း၊ စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ အောက်လမ်း တိုက် ကြုံတွေ့ရသူများ ယခုအဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ အောင်မြင်သွား ကြလေသည်။ အချို့မှာ တစ်ကြိမ်မအောင်က နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ဝင်တာနှင့် အောင်ကြပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ဖြူစင်ပါစေ။ ဘုရားရှေ့မှာ ပုတီးတော့တိုင်စိပ်နေပါသည်။ သို့သော် စိတ်က လွင့်ပြီး “ဝါစာ” ပွားနေခြင်း၊ ငိုက်ဖျဉ်းခြင်း မရှိစေရပါ။ ဘုရား ရှင်အပေါ် ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် အာရုံသေသေချာချာပြု၍ ပုတီးစိပ်ပါ။ အချို့မှာ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ဝင်သည်ဟုဆိုသော် လည်း ပုတီးပတ်ရေပြည့်ဖို့သာအဓိက၊ လက်က ပုတီးလုံး ကိုင်၊ နှုတ်က ဘေးကလူနှင့် စကားတွေပြောပြီး ပုတီးစိပ်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်မမြောက်ပါ။

စိတ်ရော၊ ရုပ်ပါ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ဆောင်ရွက် ဆောက်တည်ပြီးမှ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ဝင်မှသာ စည်းဝင်၊ ဘောင်ဝင် ဖြစ်ပေတော့မည်။ ဆက်လက်၍ အောင်ခြင်းရှစ် ပါး ကျင့်စဉ်ကို ဖွင့်ဖော်ပေးပါမည်။

ထိုကျင့်စဉ်အား ယုံကြည်စွာ လစဉ်မှန်မှန် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခဲ့သော ရှေ့နေ မစိုးတစ်ယောက် အလုပ်များစွာ လက်ခံ ရပြီး ဝင်ငွေကောင်းလို့နေပေသည်။

www.burmeseclassic.com

အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကျင့်စဉ်

အောင်သူတကာတို့၏ ထွတ်ဖူး၊ အောင်ပန်းဆွတ်ခူး
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်()နေ
သား/သမီးသည် ()ခုနှစ်၊ ()လ၊ ()ရက်မှစ၍
ရှစ်ရက်တိုင်တိုင် တစ်နေ့လျှင် ပုတီးရှစ်ပတ်တိတိုဖြင့် အောင်
ခြင်းရှစ်ပါး အကျင့်မြတ်ကို ပွားများအားထုတ်ပါမည်ဟု သစ္စာ
အဓိဋ္ဌာန်ပြုအပ်ပါသည် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ဤသစ္စာစကား
သည် မှန်ကန်ပါ၏။

ထိုသစ္စာအရာ၌ အောင်ခြင်းရှိကြကုန်သော ဘုရား၊
ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကနှင့် အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ
ရဟန္တာနှင့် အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာ
တော်များနှင့် ဘိုးတော်များတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာတော်ရှိ
တပည့်နှင့် သူရသမား၊ စန္ဒီ၊ မေခလာ စသော ဒေဝီတို့
သည်လည်းကောင်း။

ဓဋ္ဌရဋ္ဌ၊ သိဂ္ဂဋ္ဌက၊ ဝိဂ္ဂပက္ခ၊ ကုဝေရ စသော နတ်မင်း
ကြီးလေးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာတာဂီရိ၊ ဟေမာဝတ၊
ပုဏ္ဏက၊ ဂုတ္တိယ စသော အရှေ့ရပ်စောင့်ကြပ် နတ်စစ်သူကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာဠ၊ ဥပကဠ၊ ဗိမ္ဗ၊ ဗိမ္ဗသေန
စသော တောင်အရပ်စောင့်ကြပ် နတ်စစ်သူကြီးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဟရိယ၊ ဟရဟရိယ၊ ပါ၊ ပိဂ်လ စသော
အနောက်အရပ် စောင့်ကြပ် နတ်စစ်သူကြီးတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သံယ၊ သံယုဋ္ဌိမ၊ သူသူရ၊ ဥဂ္ဂတေဓ စသော မြောက်
အရပ်စောင့်ကြပ် နတ်စစ်သူကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရေဋ္ဌ၊
ဓဋ္ဌရဋ္ဌ၊ သေဋ္ဌ၊ ကမ္မလ စသော အောက်အရပ်စောင့်ကြပ်
နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ လနတ်သား၊ နေနတ်သား၊
သိကြား၊ မြဟ္မာ စသော အထက်အရပ်စောင့်ကြပ် နတ်စစ်သူ
ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။

ဘုမ္မစို၊ ရုက္ခစို၊ အာကာသစိုတို့သည်လည်းကောင်း၊
တောစောင့်၊ တောင်စောင့်၊ မြို့စောင့်၊ နယ်စောင့်၊ သာသနာ
စောင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတွင်း ၃၇ မင်း၊ အပြင်
၃၇ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ သိုက်ဆက်၊ ဓာတ်ဆက်၊ နတ်ဆက်

တို့သည်လည်းကောင်း သက်သေအရာ၌ တည်ပါစေသော
အရှင်မြတ်ဘုရား...။

ဤသစ္စာ မကျိုးမပေါက်ခဲ့သော် တပည့်တော်အား
(-----)အောင်မြင်ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

လှူရန် ။ အောင်သပြေပန်း

ပုတီးစိပ်ပွားရန်

- (၁) မာရ် - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။
- (၂) အာဠာဝကယက္ခံ - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။
- (၃) နာဠာဂီရိ - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။
- (၄) အင်္ဂုလိမာလ စောရံ - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။
- (၅) စိဗ္ဗမာနံ - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။
- (၆) သစ္စကပရိဗ္ဗာဇာတံ - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။
- (၇) နန္ဒောပနန္ဒ နာဂံ - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။
- (၈) ဗကဗြဟ္မံ - ဝိနော ဝိတ် သောမံ ဇယံ ဒေတု သဗ္ဗဒါ။

(တစ်ပါးလျှင် ပုတီးတစ်ပတ်စီ စိပ်ပါ။)

မြေခိုးရှင်

ဗားမဲ့ဆရာတော်

ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)

ကေတုမတီ တောင်ငူမင်းဆက် ဘုရင့်နောင် ခရစ်နှစ် (၁၅၅၀-၁၅၈၁ ခုနှစ်)လက်ထက်တွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့သော ဗားကိုးပါး ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးများအကြောင်းကို 'ဟံသာဝတီမော်ကွန်း စာတမ်းများ' စာအုပ် စာမျက်နှာ ၃၉၉ တွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ-

- (က) ဗားမဲ့(သမဲ့လင်ကျောင်း)
- (ခ) ဗားထီ(ဧကရာဇ်ပင်ကျောင်း)
- (ဂ) ဗားမြိုက်(ငရုတ်ပင်ကျောင်း)
- (ဃ) ဗားတမော့(ကျောက်စွန်းကျောင်း)
- (င) ဗားကရာ(ခရာပင်ကျောင်း)
- (စ) ဗားတွဲ(ပထမကျောင်း)
- (ဆ) ဗားနိုင်း(အနန်းပင်ကျောင်း)
- (ဇ) ဗားထော်(ရွှေကျောင်း)
- (ဈ) ဗားနိုက်(ကန့်ကလာပင်ကျောင်း)

ဟူ၍ ဗား(၉)ဗား ဆရာတော်များ ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့သော် ဝိဇ္ဇာလမ်းလိုက်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ လောကတွင် ဗား (၄)ဗား ဖြစ်သော ဗားမြိုက်၊ ဗားတမ္မတ်၊ ဗားတမော့၊ ဗားမဲ့ ဟူ၍ ဗား(၄)ဗားကိုသာ အသိများကြသည်။

သမိုင်းဝင် ဗားမဲ့ဆရာတော်မှာ ဘုရင့်နောင်၏ သားတော်များဖြစ်သော ညောင်ရမ်းမင်း ရှင်သစ္စာ(၁၅၉၈--၁၆၀၆)နှင့် အနောက်ဘက်လွန်မင်း(မောင်လတ်)(၁၆၀၆-၁၆၂၈)မင်းတို့၏ မင်းဆရာ ဖြစ်တော်မူသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် တောင်ငူနယ်နှင့် ပဲခူးရိုးမ တောင်တန်းတစ်ဝိုက်ရှိ ရွာသာယာ ဟူသော ရွာကလေးတွင် ကိုအင်းတောင် နှင့် မဒေါင်းတို့မှ သက္ကရာဇ် ၈၈၄ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ ငယ်မည်မှာ မောင်နန္ဒ ဖြစ်သည်။ မောင်နန္ဒ အရွယ်ရောက်သောအခါ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးလက္ခဏထံ အပ်နှင်း၍ ရှင်သာမဏေအဖြစ် သွတ်သွင်းချီးမြှင့်သည်။ မောင်နန္ဒမှာ ငယ်စဉ်၌ ပါရမီရှင် ဖြစ်၍ သင်္ကန်းတောင်းကို တစ်ရက်တည်းနှင့် ချောချော မွေ့မွေ့ ရွတ်ဖတ်နိုင်သည်။ မှတ်ဉာဏ်လည်း အလွန်ကောင်းပေသည်။

ကိုအင်းတောင်နှင့် မဒေါင်းတို့သည် မောင်နန္ဒအား ရှင်သာမဏေအဖြစ် အလှူကြီးလှပေးခဲ့လေသည်။ မောင်နန္ဒအား ဆံချပေးနေစဉ် မဟာသိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာခိုရ်နှင့် ပန်းစားဘိလူးမ

မယ်ဝဏ္ဏတို့ ပေါ်လာသည်ကို ကိုအင်းတောင်နှင့် မဒေါင်းတို့ သာ မြင်တွေ့ရပြီး အခြားမည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှ မမြင်ရပေ။

“မောင်အင်းတောင် မင်းတာ ငါ့ရဲ့ညီလေးကို ငါ့ဆန္ဒအညီ သာသနာ့ဘောင် ပို့ဆောင်ခဲ့တဲ့အတွက် ငါ ဝမ်းမြောက်သလို မယ်ဝဏ္ဏလည်း သူ့သားလိုဖြစ်နေတဲ့ မောင်နန္ဒအတွက် ဝမ်းမြောက်အနုမောဒနာ ပြုပါတယ်။ သာဓု သာဓု သာဓု”

ဟူ၍ ရွတ်ဆိုကာ မယ်ဝဏ္ဏရော၊ မဟာသိဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇာဓိရိပါ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့၏။

ဤသို့ဖြင့် မောင်နန္ဒငယ်စဉ်ကပင် ဝိဇ္ဇာဓိရိများ လာရောက်၍ ကူညီပံ့ပိုးခဲ့သည်။ ကိုအင်းတောင်၊ မဒေါင်းနှင့် ကိုရင်ငယ် နန္ဒသာရတို့သည် ၎င်းတို့၏ နေရပ်မှာ ဟံသာဝတီ ရွှေမြို့တော်ကြီးသို့ သွားရောက်ခဲ့၍ လေးထပ်ကျောင်းဆရာ တော် သီတင်းသုံးတော်မူရာ လေးထပ်ကျောင်းတွင် သွား ရောက်တည်းခိုကြလေသည်။

ရှင်နန္ဒသာရသည် ဟံသာဝတီ ရွှေမြို့တော်ကြီးသို့ ရောက်ပြီး စာချအကျော် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဦးပဋ္ဌင်းများထံ ၌ ပုရိယတ္တိစာပေများကို နေ့မအား ညမအား သင်ယူခဲ့ရာ စာပေအရာ၌ ထူးချွန်သူတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ရှင်နန္ဒသာရသည် ဟံသာဝတီမြစ်(ပဲခူးမြစ်)ကမ်း နဖူးတွင် တစ်ပါးတည်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ပွားများစဉ် အဇ္ဈကြီးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ထိုအဇ္ဈကြီး သည် ‘သပြေပင်ရင်း၊ ရေကင်းလာပြီး၊ ကြေးပုရပိုက်၊ ပေးထိုက်ပါသည်’ ဟု ထပ်ကာတလဲလဲ သီဆိုရင်း ရှင်နန္ဒသာရ ၏ ရှေ့မှောက်တွင် အားရပါးရ ကခုန်လေတော့သည်။

ရှင်နန္ဒသာရသည် အဇ္ဈကြီးကို မြင်လျက်နှင့်ပင် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စိတ်၌ရှုမှတ်ရင်း စကြိုလျှောက် နေမိချေသည်။ အဇ္ဈကြီးမှာ အဝတ်စုတ်များ ထည့်ထားသည့် လွယ်အိတ်ဟောင်းကြီးကို မြေပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ပြီး ခဏထိုင်လေ၏။ ထို့နောက် ဟံသာဝတီမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ငေးမောကြည့်နေရင်းမှ...

“အောင်ပြီဟေ့ အောင်ပြီဟေ့ သပြေပင်ရင်း ရေ ကင်းလာပြီ၊ ကြေးပုရပိုက် ပေးထိုက်ပါသည်။ အောင်စေ အတည်”

ဟု ထပ်၍ဆိုရင်း မြစ်လယ်ကောင်သို့ အားရ ဝမ်းသာ ရယ်မောရင်း လက်ညှိုးထိုးပြနေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ရှင်နန္ဒသာရလည်း ကမ္ဘာ့အလုပ်ကိုရပ်ကာ အရှူးကြီး ညွှန်ပြရာဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုလေလျှင် ဧရာမ မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင်သည် ရှင်နန္ဒသာရ ရှိရာ မြစ်ကမ်း သို့ အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို ကိုက်ချိ၍ ကူးခတ်လာနေသည်ကို မြင်တွေ့ရ၏။

ရှင်နန္ဒသာရလည်း ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းကြောင့် စုံကဲ၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် မိကျောင်းကြီးမှာ ရှင်နန္ဒသာရ၏ ရှေ့တည့်တည့်ရှိ မြစ်ကမ်းဆိပ်မှ သပြေပင်ရင်းတွင် ဦးခေါင်း ဝပ်စင်း၍ မေးတင်နေလေ၏။

“အို... ဒကာကြီး ဤမိကျောင်း၏ အာခံတွင်း၌ ကိုက်ချိထားသော အရာဝတ္ထုကို ဆောင်ကြဉ်း၍ ပေးပါလော့”

ဟု ရှင်နန္ဒသာရက အရှူးကြီးအား ပြောသောအခါ အရှူးကြီးမှာ တခုန်ကာဖြင့် ကမ်းစောင်းသို့ ဆင်းသွားပြီး မိကျောင်းပါးစပ်တွင်းမှ အရာဝတ္ထုကိုယူကာ ရှင်နန္ဒသာရထံ ပေးလေ၏။ ထိုအရာဝတ္ထုမှာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ် သော ကြေးနီပုရပိုက်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ရှင်နန္ဒသာရ၏ လက်ထဲသို့ ကြေးနီပုရပိုက် ရောက်သွားသောအခါ မိကျောင်း ကြီးမှာ ကမ်းဦးကို သုံးကြိမ်ဦးခိုက်၍ ရေထဲသို့ ငုပ်လျှိုးပျောက်

“သပြေပင်ရင်း၊ ရေကင်းလာပြီ၊ ကြေးနီပုရပိုက်၊ ပေးထိုက်ပါသည်၊ အောင်ပြီ... ဟေ့ အောင်ပြီ”

ဟူ၍ ထပ်ခါတလဲလဲ သိဆိုကုန်ရင်း အရှူးကြီးမှာ ရှင်နန္ဒသာရအနီးမှ ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော်၏ ဘုန်းကံပါရမီကြောင့် ကြေးနီပုရပိုက်ကို လက်ခံရရှိလေသည်။

ထိုပုရပိုက်တွင် တန္တရယာန၊ မန္တယာန၊ ဝိဇ္ဇာယာန၊ လောကီကိစ္စများဖြစ်သော အင်း၊ အိုင်၊ လက်ဖွံ့၊ မန္တန်၊ ယတြာ၊ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင်များ ပါရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကြေးနီပုရပိုက်တွင် ပါရှိသော ဝိဇ္ဇာယာနလောကီ အစီအရင်သည် အလွန်အဆင့်အတန်းမြင့်၍ စွမ်းအင်သိဒ္ဓိ နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် ညောင်ရမ်းမင်း ရှင်သစ္စာကို လောကီမန္တန် အစီအရင်များ သင်ကြားပေးခဲ့၍ အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအချုပ် နှစ်ဂါထာကိုလည်း သင်ပေးခဲ့သည်။ ထိုဂါထာ ဖြင့်ပင် မင်းအဖြစ် ရာဇဝလ္လင်ပေါ်သို့ တက်နိုင်ခဲ့သည်။

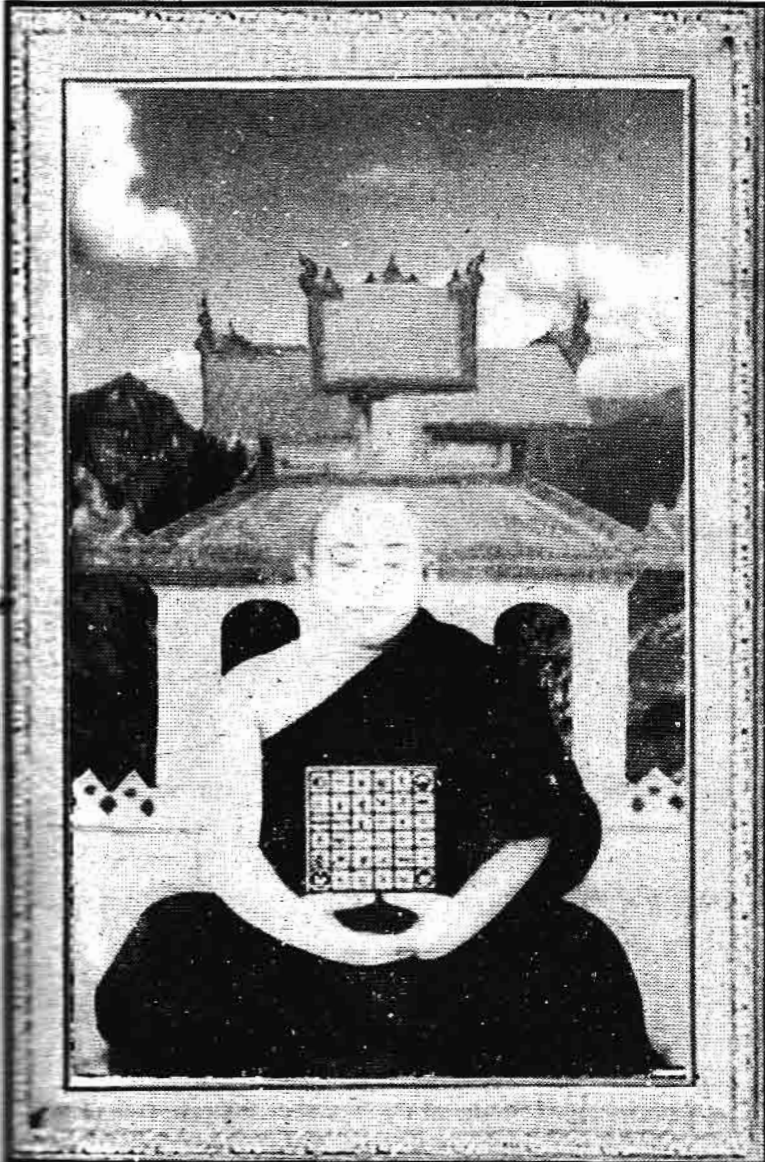
ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီး ရှင်သစ္စာ နတ်ရွာစံပြီး နောက် သားတော် အနောက်ဘက်လွန်မင်း နန်းတက်ခဲ့ သည်။ ထိုမင်းသည်လည်း ဗားမဲ့ဆရာတော်ကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ အမိန့်အရ သက္ကရာဇ် ၉၇၂ ခုနှစ်တွင် တောင်ငူကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

ပထမံ ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာဓိရိ မဟာဂန္ဓာရိ ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် သက္ကရာဇ် ၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ထွက်ရပ် လမ်းသို့ ကြွမြန်းခဲ့လေသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ သမိုင်းဝင်ဂါထာတော်
က စိတ္တံ ဝိစိန္တေတွာ၊ ကေမေဓံ သုနိဿတိ၊
ဧသေတော ဧသမော လောကေ၊ ကေ ရာဇာတိ
ပါကဋေ၊
ဧသတိ သမ္မာသမ္ပုဉ္ဇံ၊ ဧသတိ ဓမ္မ ဗုတ္တမံ၊
ဧသတိ မဂ္ဂ ဗုဂ္ဂယျ၊ ဧသတိ ပန တေ နမော။

ဦးသန့်(လာဘ်မိုးဇွေ)

ခေတ်သုံးခေတ်အကျော် ဗားမဲ့ဆရာတော်

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများစုအနေဖြင့် တစ်ချိန်က နာမည်ကျော်ကြားခဲ့သော ဗားမဲ့ဆရာတော်ဟူသော အမည်ကို ကြားဖူးကြမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် လောကီပညာရပ်၊ ဂမ္ဘီရဝိဇ္ဇာပညာရပ်နှင့် ဆက်စပ်နေသူများအနေဖြင့် ကျေးဇူးရှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကို ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြ၊ ဗားမဲ့အစီအရင်များကို စီရင်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြပါသည်။

ဗားနှင့်ပတ်သက်၍ ဗားမဲ့၊ ဗားတမော့၊ ဗားတမ္ပတ်၊ ဗားမြိုက်ဟူ၍ ဗားလေးပါး ထင်ရှားသော ဆရာတော်လေးပါး ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုဗားလေးပါးတွင် အထင်ရှားဆုံးမှာ ဗားမဲ့ဆရာတော် ဖြစ်ပါသည်။

အစပထမတွင် ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗားမဲ့မဟိန္ဒိကျမ်းရင်းကြီးပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းသာ ဖတ်မှတ်သိရှိရပါသည်။ တစ်ဖန် လွန်ခဲ့သော ၁၆ နှစ်က လာဘ်မိုးစွေစာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့သော မောင်ကြည်မွန်(မြကန်သာ)၏ ဗားမဲ့ဆရာတော်အကြောင်း ဖတ်ခဲ့ရသည်။ တတိယဖတ်ရသော စာအုပ်မှာ “ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ကလေးဝအဘိုးဆရာတော်” ဥဂ္ဂါမင်း(မဏ္ဍိုင်)၏ စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်

ဗားမဲ့ဆရာတော်

ဗားမဲ့နှင့် ကလေးဝအဘိုး ဆရာတော်

ဘွင် ဆရာတော်တာဝဇာတ်ကြောင်းထက် ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ အင်းစမဲဂန္ထိရပစ္စည်းများ ဦးစားပေးဖော်ပြထားတာ တွေ့ရှိရပါ သည်။ ထိုစာအုပ်အရ ကလေးဝအဘိုးဆရာတော်နှင့် ဗားမဲ့ ဆရာတော် ဆက်နွယ်မှုရှိသည့်အဆိုမှာ ယုံကြည်လောက် ပေသည်။ အချို့က ဗားမဲ့ဆရာတော် ပုံနှစ်ပုံဖြစ်နေခြင်းကိစ္စ ဇဝေဇဝါဖြစ်ကြ၏။ မုတ်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့်ပုံက အမှန် လား၊ သက်န်းဝတ်ထားသော ဘုန်းကြီးပုံက အမှန်လားဟု မေးကြသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် အတိအကျ မဖြေနိုင်ပေ။ ဤသို့နှင့် မွန်ပြည်နယ်၊ ဇင်းကျိုက်တောင်နှင့် ဗားမဲ့ကုန်း ရောက်သွားသောအခါ ကွမ်းမန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆုံတွေ့ရသည်။ ကလေးဝအဘိုးဆရာတော်ပြီးလျှင် ဒုတိယ ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ဆက်နွယ်မှုရှိသော ဆရာတော်မှာ ကွမ်းမန်းဆရာတော်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံခဲ့ပါသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်သာသနာပြုခဲ့သော ဗားမဲ့ကုန်းတော်သို့ သုံးခေါက်ရောက်ပါသည်။ ထိုဗားမဲ့ကုန်းသာသနာပြုစခန်း အကြောင်း ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ စိတ်ဝင်စားလျှင် ကိုယ်တိုင်သွားရောက်လေ့လာ အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်နိုင်သည်။ ကွမ်းမန်းဆရာတော်(ဗဟန်း)အား စာရေးသူ မရှင်းတာလည်းမေးသည်။ ဆရာတော်မှတ်စုမှ စာမျက်နှာ အချို့တွင်လည်း ဗားမဲ့ဆရာတော်အကြောင်း ဖတ်ရသည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရှမ်းလမ်းဘက်ရှိ ဗားမဲ့ဆရာ တော် တည်ခဲ့သော ရတနာမာရ်အောင်စေတီသို့ သုံးလေး ကြိမ်သွားမေးမြန်းမှတ်သားပြီး ဘုရားသမိုင်းလည်း ရေးသား ခဲ့ပါသည်။ ထိုဘုရားတွင် ရှေးဟောင်းကုန်းတော် ဓာတ်ပုံ ဟောင်းနှင့် ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ ရှားပါးဓာတ်ပုံ ဓာတ်ပုံရိုက်

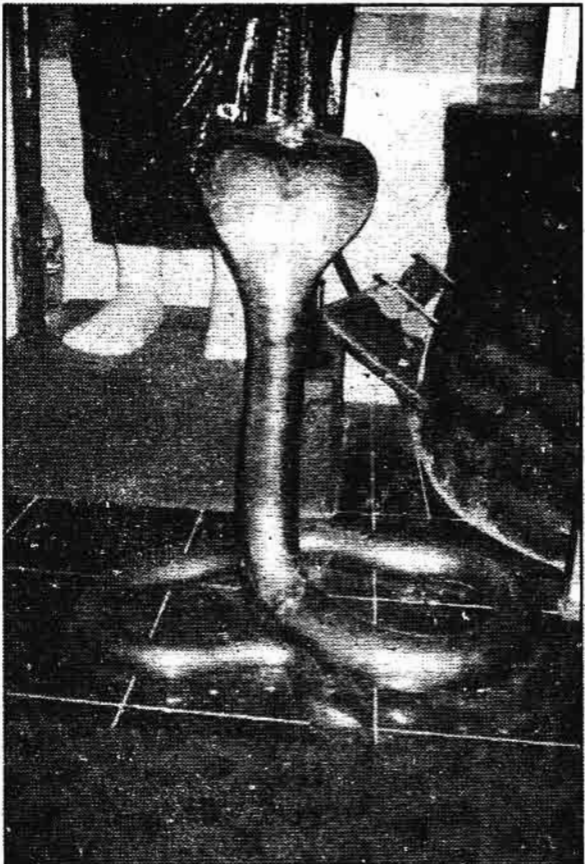

ရတနာမာရ်အောင်စေတီရှိ ဗားမဲ့ဆရာတော် ကြေးဆင်းတုတော်ကြီး

ယူလာပါသည်။ ထိုပုံလည်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ကွမ်းမန်းဆရာတော်နှင့် ဆုံတွေ့ပြောဆိုနေစဉ်ကပိုင်း ဗားမဲ့ ဆရာတော်သည် ခေတ်သုံးခေတ်တွင် ထင်ရှားတော်မူခဲ့ပြီး ခေတ်သုံးခေတ်အကျော် ဗားမဲ့ဆရာတော်ဟု မှတ်တမ်းတင်နိုင် ခဲ့ပါသည်။

ပုဂံခေတ်၊ ဟံသာဝတီခေတ်နှင့်၊ အင်းဝခေတ် သုံးခေတ်စလုံး ဗားမဲ့ဆရာတော် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ပါ သည်။ ပုဂံခေတ်(အနော်ရထာ၊ မန္တဟာမင်းများလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၄၀၀ ကျော် ပတ်ဝန်းကျင်) ဗားမဲ့ဆရာတော် မွေးဖွားရာဇာတိကို မောင်ကြည်မွန်(မြကန်သာ)မှ တောင်ငူ နယ်နှင့် ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းတစ်ဝိုက် တီကိုးတီဟူသော အရပ်ဒေသများမှ ချောဝတီ(ခေါ်)ပေါင်းလောင်းတိမ်အရပ်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ပေါင်းလောင်းထိပ်အရပ် ရွာသာယာဇာတိ ဟု ဆိုသည်။ ဗားမဲ့မဟိန္ဒိကျမ်းရင်းတွင် ရခိုင်နယ်စပ်ဗားမဲ့ တောင်ခြေရွာ၌ သက္ကရာဇ် ၉၃၃ တွင် ဖွားမြင်သည်ဟု

ဗားမဲ့ဆရာတော် စီရင်တော်မူခဲ့သော
မြွေမင်း(ဗားမဲ့ကုန်း)

ဗားမဲ့မူလဟေဓိဘုရား

ဖော်ပြထားသည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော်ပြုစုသူက မွေးဖွားရာဇာတိ ဖော်ပြထားသော်လည်း မွေးသက္ကရာဇ်အတိအကျ ဖော်ပြ မထားပေ။ အမှန်စင်စစ် ပုဂံခေတ်အစောပိုင်းကာလတည်းက ဗားမဲ့ဆရာတော်ရှိနေ၍ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၃၀၀ ကျော်ဖြစ်နိုင် ပါသည်။ ဗားမဲ့ရေစင်ဖလား၊ ဗားမဲ့ပစ္စည်းအချို့တွင် သက္ကရာဇ် ၈၀၀၊ ၈၃၁ စသည်ဖြင့် ရေးထိုးထား၍ ၉၃၃ မဖြစ်နိုင်တာ သေချာပါသည်။ ဝိဇ္ဇာခိုင်သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ဗားမဲ့ဆရာတော် သည် လူ့ပြည်သို့(အထူးသဖြင့် မြန်မာပြည်)ရောက်ရှိ သာသ နာပြုပုံမှာ အချိန်အခါကျ၍ လာခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ပုပ္ပါးရောက်ရှိလာသလို ပုံစံမျိုး (ရုပ်ကိုမသုံး နှစ်ကိုသုံး)ဟု ဆိုထားပါသည်။ ဗားမဲ့၊ ဗားတမော့ကျမ်းတွင် မွေးရာဇာတိ ရာမညတိုင်း၊ မွေးသက္ကရာဇ် ၈၈၄ ခုနှစ်ဟု

ဟားမဲ့ရေစင်ဖလားနှင့် ရေပျံကရား

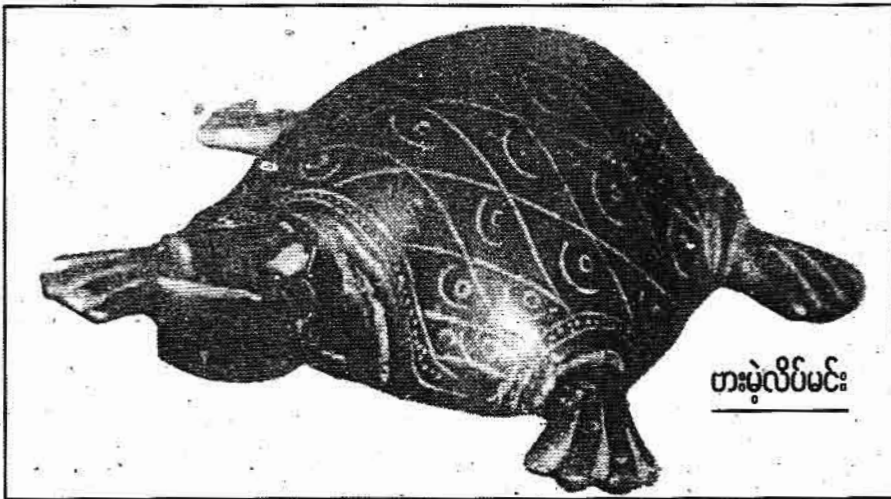
ရေးထားသည်။ ထိုသို့ကွဲပြားနေမှုကို ကြည့်ရုံဖြင့် ဝိဇ္ဇာခိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မွေးဖွားရာဇာတိ၊ မွေးသက္ကရာဇ်အတိအကျ မသတ်မှတ်နိုင်တာ လက်ခံပါသည်။

ဟားမဲ့ဆရာတော်ဘဝ စတင်ပုံ၊ ဟံသာဝတီပြည်မှ စထားသည်။ ဟံသာဝတီပြည်ကြီး၌ ရှင်သာမဏေပြုလုပ်ပြီး

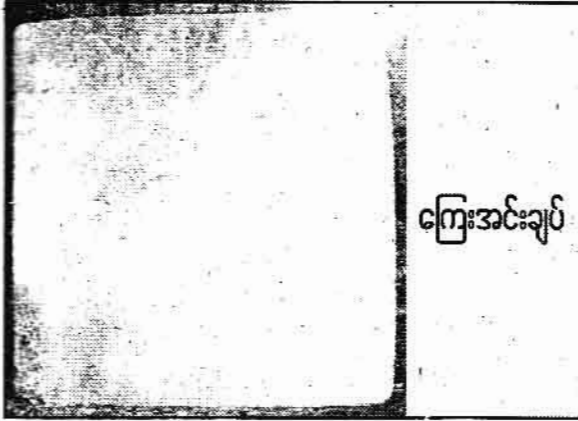

ဝိဇ္ဇာဓာတ်ပြာအိုး

စာပေဝိဇ္ဇာကတ်တို့ကို သင်ကြား၍ နေတော်မူ၏။ ဘွဲ့တော်ကား “နန္ဒသာရ” တည်း။ တစ်ရံရောအခါ နေ့တစ်နေ့၌ ဟံသာဝတီမြစ်ကမ်းသို့ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူရာ သူရူးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကြုံသည်။ မြစ်လယ်မှ မိကျောင်းတစ်ကောင်သည် ကြေးနီပုရပိုက်ကို ကိုက်၍ ပေါ်လာပြီးလျှင် ကမ်းသို့ကူးလာ၏။ ထိုအခါ သာမဏေက သူရူးအား “ကြေးနီပုရပိုက်ကို လှယူပါ” ဟု ပြောလျှင် သူရူးလည်း ဆင်း၍လှ၏။ ရှင်နန္ဒသာရလက်ထဲ ကြေးနီပုရပိုက်ရောက်သည်နှင့် မိကျောင်းကြီးမှာ ကမ်းဦးကို သုံးကြိမ်ဦးခိုက်လျက် ဗွမ်းခနဲ ရေထဲသို့

ဟားမဲ့လိပ်မင်း

ကြေးအင်းချပ်

ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားလေတော့၏။

“သပြေပင်ရင်း၊ ရေကင်းလာပြီ၊ ကြေးနီပုရပိုက်၊ ပေးထိုက်ပါသည်။ အောင်ပြီဟေ့...အောင်ပြီ” ဟူ၍ ထပ်ခါ တလဲလဲ သီဆိုကခုန်ရင်း အရှူးကြီးများ ရှင်နန္ဒသာရအနီးမှ နေ၍ ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

မိကျောင်းကြီးမှာ နတ်မိကျောင်းဖြစ်ပြီး အရှူးကြီးဆို သည်မှာလည်း နတ်၊ သိကြား တစ်ပါးပါး လူယောင်ဖန်ဆင်း လာတာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ရှင်နန္ဒသာရလက်ထဲ ရောက်ရှိနေ သော ကြေးနီပုရပိုက်များမှ လောကီဆိုင်ရာ ပညာရပ်အမျိုး မျိုးကို လေ့လာကြည့်သော်လည်း နားမလည်၊ စုံစမ်းမေးမြန်း မရဘဲ တစ်နှစ်တာအချိန်ကာလ ကုန်သွားပါသည်။ တစ်ည ညီ သ၌ ဗားမဲ့ဆရာတော် ဖြစ်လာမည့် ရှင်နန္ဒသာရအမည်ရှိ သော ရဟန်းပျိုသည် အင်ကြင်းပင်အောက်တွင် “ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ” ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများနေတော်မူ၏။ အတိတ်ဘဝ ညီအစ်ကိုတော်ခဲ့သော ဝိဇ္ဇာခိုရ် “မဟာသိဒ္ဓိ” နှင့် ဆုံတွေ့

ဗားမဲ့ခေါင်းလောင်း

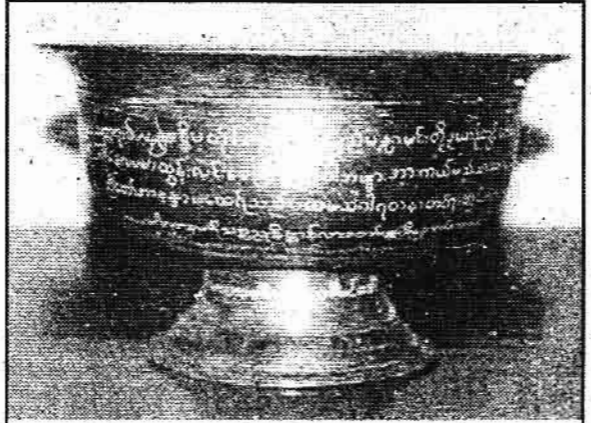

သပွသိဒ္ဓိဓာတ်ချုပ်သေတ္တာ

သည်။ ထိုဝိဇ္ဇာခိုရ်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ပုပ္ဖိုးတောင်အရှေ့ဘက် ကျောက်ဂူရှိ အင်းဘီလူးထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ မေးပြီး ဟံသာဝတီသို့ ပြန်လာသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော် သာသနာပြုဘဝ စတင်ပုံကို ဝင်းကျိုက်တောင်အနီး ဗားမဲ့ကုန်းအောင်မြေမှ စတင်ခဲ့သည်။ ဗားမဲ့ကုန်းနေရာသည် ရှေးယခင်က ပင်လယ်ကမ်းစပ်နေရာ ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် ဆရာတော်သီတင်းသုံးခဲ့သော ကျောင်းရှိသည်။ တရားအားထုတ်သော လိုဏ်ဂူရှိသည်။ ကွမ်းမန်းဆရာတော်မှ အိပ်မက်အရ ညွှန်ပြသော ထိုနေရာ တွင် ကျောင်း၊ မဟိဒ္ဓိဗားမဲ့ဂူတို့ကို တည်ဆောက်ထားပါသည်။ ရာဇဝင်ကျမ်းများတွင် သထုံမင်းဆရာတော်ဟု ရေးသည်။ သထုံမင်းမှာ မန္တဟာမင်းဖြစ်သည်။ ဟံသာဝတီမန္တဟာမင်း လက်ထက်၊ ပုဂံပြည်အနော်ရထာနန်းတက်ချိန်မှာ သက္ကရာဇ် ၄၀၆ ဖြစ်သည်။

ဗားမဲ့ပရိသတ်များ ကြားဖူးကြသည့်အတိုင်းပင် ဗားမဲ့

ပန်းကန်တော်

ဆရာတော်သည် ကြေးနီပုရပိုက်မှ ရရှိသော အင်းစမ ဂါထာ အတတ်ပညာဖြင့် သထုံမင်းနှင့် ဟံသာဝတီပြည်သူပြည်သား များကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်ကျောင်းပြင်ပ ကမ်းစပ်တစ်နေရာ တွင် ကုလားလေးနှစ်ယောက်ကို သတိမေ့မျော သောင်တင် နေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရာမှ ကောက်ယူမွေးစားခဲ့သည်။ ဦးကုလား မဟာရာဇဝင်ကြီးတွင် သူ့ရဲကောင်းကုလားညီနောင်အကြောင်း စာမျက်နှာ ၁၆၂ တွင် ဖော်ပြထားပုံမှာ... ယင်းသောအခါ သထုံပြည်ဝယ် သင်္ဘောပျက်လေသော် ကုလားညီနောင်နှစ် ယောက်တို့သည် ဗျတ် (ခေါ်) ဗျတ္တတစ်ချပ်ကိုစီး၍ သထုံပြည် သို့ရောက်လာ၏။ သထုံမင်းဆရာတော်ထံတွင် ဝင်၍ မြစွဲ ကြလေ၏။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးသည် ညီနောင်တို့ကို ချစ်ခင် လေးမြတ်တော်မူ၍ အပါးတွင် မပြတ်စေပါးတော်မူ၏ဟု ရေးထားပါသည်။ (တော်ဂျီဖိုလ်ဝင်သား မစားရမီကပင် အစွမ်း ထက်အင်း၊ စမ မန္တန်အတတ်ပညာ သင်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆို ပါသည်။) ဗျတ်ဝိ၊ ဗျတ္တ ညီနောင်နှစ်ဦးတွင် သထုံမင်းမှ ဗျတ်ဝိကို အဆုံးစီရင်ခဲ့သည်။ ဗျတ္တပုဂံသို့ပြေး၍ အနော်ရထာ မင်းထံ ခိုလှုံသည်။ အနော်ရထာ သထုံပြည်လာတိုက်သော် ဗျတ္တအကူအညီကြောင့် သထုံမင်းကို နိုင်ခဲ့သည်။ အနော် ရထာမင်းစောသည် ဓာတ်တော်မွေတော်၊ ရတနာများ၊ ပိဋကတ်စာပေများ ဆင်မြင်းရတနာ၊ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်တတ် အရိယာသံဃာတော်တို့နှင့်အတူ မနုဟာမင်း သားမယားတို့ ကို ယူဆောင်တော်မူခဲ့၍ နေပြည်တော်၊ ပေါက္ကရာဇ်သို့ ပြန်တော်မူခဲ့လေ၏။ (ဦးကုလားရာဇဝင်) ဗားမဲ့ဆရာတော် သည် ပေါက္ကရာဇ်သို့ ကြွတော်မမူဘဲ ဆရာတော်သည် ဟိမဝန္တာရှိ စိတ္တယမျိုး တရားကျင့်ဖော် သူတော်စင်တို့ထံ တောဝင်၍ သူ၏ခေတ်တစ်ခေတ်ကို လူမသိ၊ သူမသိ အဆုံး သတ်ခဲ့လေ၏ဟု ဆရာတော်မှတ်စုတွင် ရေးသားထားပါသည်။

ဟိမဝန္တာသို့ရောက်ပြီး ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ကြွတော်မူစဉ် မဟာဗောဓိညောင်ပင်အောက်၌ မြတ်စွာဘုရား ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးပါး အား တရားဟောတော်မူပုံကို အာရုံပြုကြည့်သောအခါ ပထမဦးဆုံး မြတ်စွာဘုရား ဆံတော်ရစ်ပတ်ခွေနေပုံ မြင်တော် မူ၏။ ဒုတိယ ပဉ္စဝဂ္ဂီများ တရားနာကြားနေပုံ အာရုံပြု၍ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများ ထားရှိသည်။ အရှင်

ကောဏ္ဍည တရားထူးရပြီး ရဟန္တာဖြစ်ပုံ အာရုံပြုပြီး သင်္ကန်း တော်အတိုင်း ဝတ်ဆင်ထားတော်မူပြီး ကျန်ပဉ္စဝဂ္ဂီလေးပါး အာရုံပြုကာ ဒီတီအဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသောပုံဟု ဆရာ တော်မှ ရှင်းပြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သျှောင်ထုံး နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့် ပုံတော်သည် ဆာဒူးကြီးပုံ မဟုတ်ပေ။ ဗားမဲ့ဆရာတော်အစစ်ဟု ယုံကြည်စေချင်သည်။

ဟံသာဝတီခေတ် ဘုရင့်နောင် နန်းမတက်မီနှင့် နန်းတက်ပြီး သက္ကရာဇ် ၉၇၀ ကျော်တွင်လည်း ဗားမဲ့ဆရာ တော် ထင်ရှားလာခဲ့ပါသည်။ ငါးဆူဒါယကာမင်းကြီး လက် ထက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီရွှေမြို့ တော်တွင် လေးထပ်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးအား ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ “အရှင်နန္ဒသာရ”ဟူသော ဘွဲ့တော်ဖြင့် ပေါ်ထွန်းလာ သည်။ လောကီထွက်ရပ်ပေါက်လမ်း ပညာများကို စိုက်လိုက် မတ်လိုက် လိုက်စားလေ့ကျက်၍ လက်တွေ့ပေါက်မြောက် အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ သက္ကရာဇ် ၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီငါးဆူဒါယကာမင်းက ဗားမဲ့ဆရာတော်အား အလို မကျသဖြင့် ညောင်ရမ်းမြို့သို့ အပို့ခံရသည်။

ဗားမဲ့နှင့် ညောင်ရမ်း

ညောင်ရမ်းမြို့၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ညောင်ရမ်းမြို့စား မင်းရဲနန္ဒမိတ်(ခေါ်) မောင်သစ္စာက ဆရာ တော်အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ကိုးကွယ်ခွင့် ရလိုက်ခြင်းမှာ မောင်သစ္စာ၏ ဘဝနောင်ရေးအတွက် ကံ ကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။

ထိုမျှသာမကသေး မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်း၌လည်း ညောင် ရမ်းခေတ်၏ သမိုင်းစာမျက်နှာသစ်များကို ရေးသားနိုင်ခဲ့သဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာဖြင့်လည်း ကံကောင်းသည်ဟုပင် ဆိုရမည်။ မင်းသားမောင်သစ္စာမှာ ဘုရင့်နောင် (ခေါ်) ဟံသာ ဝတီဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီး၏ သားတော်အငယ်ဖြစ်သည်။

ညောင်ရမ်းခေတ်

ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် မင်းသားမောင်သစ္စာအား လောကီပညာမန္တန်အစီအရင်များကို သင်ကြားပေးတော်မူ

သည်။ ယင်းမန္တန်များအနက် “အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအချုပ်မန္တန်” နှစ်ဂါထာလည်း ပါဝင်သည်။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအချုပ် ဂါထာတော်

- ၁။ မာရံ ယက္ခံ ဂဇံ စောရံ စိဉ္စမာနဉ္စ သစ္စကံ၊
နာဂံ ဗကံ ဝိနိ ဝိနော၊ ဟောတု မေ ဇယမဂံလံ။
- ၂။ မာရံ အာဠာဝကံ ဟတ္ထိ၊ အဂံလိမာလ စိဉ္စမာ၊
ကုဋန္တံ နာဂရာဇဉ္စ၊ ဗကံ အဝိနိ တေလော။

ဆရာတော်သင်ကြားစီရင်ပေးသနားတော်မူသော ယင်းနှစ်ဂါထာကို မောင်သစ္စာသည် နေ့စဉ် ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်ခဲ့ရာမှ သက္ကရာဇ် ၉၅၉ ခုနှစ်တွင် မင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိကာ အင်းဝပြည်ကြီးကိုလည်းကောင်း အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်တည်ထောင်တော်မူနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် ညောင်ရမ်းခေတ်၊ အင်းဝ ခေတ်တွင်လည်း ထင်ရှားကျော်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီးဟူသော အမည်ဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံသမိုင်းတွင် ထင်ရှားခဲ့သည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော်အား ကြည်ညိုလေးစားတော်မူပြီး “နန္ဒသာရကဝိဇေ” ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ် တော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ကျောင်းဆောက်ကိုးကွယ် တော်မူခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရှင်ပင်နံကိုင်း တောင်ခြေအနီး ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သော ကျောင်းရှိသည်။ ဗားမဲ့ကျောင်းအမည်မှာ ကျိုက်ပဒိုင်ဖြစ် သည်။ မွန်ဘာသာဖြင့် ကျိုက်-ဘုရား၊ ပဒိုင်-ကျောင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဘုရားစေတီကျောင်း၊ အင်းဝခေတ်တွင်ရှိ သော ဗားကရာကျောင်းတော်ပုံစံမျိုးဖြစ်ပြီး ထိုကျောင်းထက် ငယ်သည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် ကာယသိဒ္ဓိ၊ ဝိယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ အစရှိသော သိဒ္ဓိလမ်းများကို အကြွင်းမဲ့ပြီးမြောက်ခဲ့ပြီး ရိုန်းဆာယာအတတ်၊ သက်ပြောင်းကိုယ်ခွာအတတ်များကို လည်း အလုံးစုံတတ်မြောက်အောင်မြင်တော်မူသည်။ ထို့အပြင် ဗားမဲ့ရေပျံကရားနှင့် ရေစင်ဖလားတစ်စုံ(အမြဲရေသံကြားရပြီး ရေမရှိဘဲ ရေထွက်လာခြင်း)၊ ဗားမဲ့ကြေးပုရဂိုက်၊ ဓာတ်လုံး၊ နှောင်သိဒ္ဓိ စကြာတောင်စေ့၊ ဗားမဲ့သံသေဇယ်အိုး၊ မိကျောင်း

ရုပ်၊ စမလိပ်၊ အရိနန္ဒာလုံထည့်ထားသော သေတ္တာ၊ ဗားမဲ့ ကြွက်မင်း၊ ကြေးကလပ်နှင့် မေ့စကြာတရားဦးဟော ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော် စသည့် ဂန္တီရပစ္စည်းအမျိုးမျိုး စီရင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ ဥဂ္ဂိုမင်း(မလ္လဝိုင်)စာအုပ်တွင် ပုံများ ဖော်ပြထားသည်။

သက္ကရာဇ် ၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ညောင်ရမ်းမှ ရန်ကုန်(အဂုံ) သို့ ကြွတော်မူပြီး ရတနာမာရ်အောင် စေတီတော်နှင့် တာဝဂူ ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား တည်ထားကိုးကွယ် တော်မူသည်။ ထိုစေတီ(ရှမ်းလမ်း)တွင် ကြေးဆင်းတု ဗားမဲ့ ရုပ်တုကြီးကို ကြည်ညိုစွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၆၇ ၌ ညောင်ရမ်းမင်းတရား ကြီး ကံတော်ကုန်သည်။ သားတော် အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာက ဖဟာဓမ္မရာဇာဟူသော ဘွဲ့ခံ၍ နန်းတက်သည်။ ခမည်းတော် ၏ ဆရာအရင်း ဗားမဲ့ဆရာတော်အား နန်းဦးဆရာတော် အဖြစ် အရိုအသေပြု ကိုးကွယ်ကာ ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။ ထိုမင်းလက်ထက်တွင် ကျေးဇူးရှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး ထွက်ရပ်စခန်း ကြွမြန်းတော်မူ ခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်၏ ပညာရပ်များဖြစ်သည့် ဗားမဲ့၊ ဗားတမော့ လေးကျမ်းတွဲမှာ အထူးထင်ရှားသည်။ စတုတ္ထတွဲ မှာ ရှားပါးနေ၏။ ဗားမဲ့မဟိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး နှစ်တွဲလည်း ထင်ရှားပါသည်။

ဂန္တီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ သမိုင်းဝင် ဂါထာတော်

ကေ စိတ္တံ ဝိစိန္တေတွာ၊ ကေဓမ္မံ သုနိဿတိ။
သေတော သေမော လောကော၊ ကေ ရာဇာတိ ပါကဇော။
သေတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သေတိ ဓမ္မ မုတ္တမံ။
သေတိ မဂ္ဂ မုဂ္ဂယု၊ သေတိ ပန တေ နမော။

ရှည်သွန်းချက်

ဤဂါထာသည် ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုံရားကြီး
အစဉ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခဲ့ပြီး ဗားမဲ့အဆက်အနွယ်
တပည့်များလည်း အစဉ်ရွတ်ဆိုခဲ့သော သမိုင်းဝင်
ကျေးဇူးချက်ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

(ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ပုံကို ကူးယူ၍ မိမိတို့နေအိမ်ဂေဟာတွင် ထားပါက
စီးပွားလာဘ်လာဘများ ရရှိပေမည်)

ဗားမဲ့ဆရာတော်

စီရင်ဆောင်ရွက်ပေးတော်မူခဲ့သော

ပျဉ်းအင်းနှင့် အကျိုးကျေးဇူးများ

— ဂမ္ဘီရဆရာလှပျိုး (B.Sc) —

ကျေးဇူးရှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးသည် မြန်မာပြည် သူပြည်သား ခုနစ်နေ့သာသမီးများအတွက် ဗားမဲ့လက်တွေ့ အစီအရင်များကို ဆောင်ရွက်စီရင်ပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် အုပ်ရေ ၂၀၀၀ ထုတ်ဝေခဲ့သော ဗားမဲ့-ဗားတမော့ လက်တွေ့အစီအရင်ကျမ်း (ပ-ဇ-တ)သုံးတွဲ မှာ အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေနေရသော စာအုပ်များဖြစ် သည်။ စတုတ္ထတွဲမှာ ရှားပါးပျောက်ကွယ်နေ၏။ အဟောင်း ဆိုင်အချို့တွင် မိတ္တူကူးရောင်းတာ တွေ့ဖူးသည်။ အနိမ့်ဆုံး ဈေး ၅၀၀၀/- ကျပ် ရောင်းသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော် အစီအရင်များကို လေ့လာသော အခါ အင်းစမ၊ ဂါထာမန္တန်၊ ဆေးနှင့် ဆေးပင်၊ ရုပ်တုနှင့် ဝတ်အစီအရင်၊ ပုတီးလက်ဖွဲ့ အဆောင်အစီအရင် စသည်ဖြင့် အခန်းကဏ္ဍမျိုးစုံ တွေ့ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် ညောင်ရမ်း ခေတ်တွင် ထင်ရှားပြီး ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီး၏ အောင်မြင် မှုများမှာ ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ ဝိဇ္ဇာယာန လောကီအစီအရင် နှင့် ဆက်နွယ်နေကြောင်း သမိုင်းသုတေသီပညာရှင်တို့က ဆိုထားကြသည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော်မွေးသက္ကရာဇ် ၈၈၄ အမှန် ဟု ယူဆပြီး စုတိကမ္မဇရပ် ချုပ်ငြိမ်းသောခုနှစ် ၉၇၂ ခုနှစ် အမှန်ယူဆပါက သက်တော် ၈၈ နှစ်တွင် ထွက်ရပ်စခန်း

ကြွမြန်းတော်မူသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အနည်းဆုံး ၂၀ ကျော် မှစ၍ လောကီကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဆိုပါက နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော် ဆောင်ရွက်စီရင်မှု ပြုခဲ့သည်မှာ သေချာသည်။ ထိုနှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်အတွင်း စီရင်ဆောင်ရွက်မှုများသည် ကျမ်းတစ်စောင်၊ စာတစ်အုပ်နှင့် မလုံလောက်နိုင်ပေ။ ရှေးအခါက ကြေးပုရိုက်၊ ပေစာ၊ ကျောက်စာနှင့် ရေးထား ခဲ့သည်ဆိုပါကလည်း အားလုံး ပြန်လည်စုဆောင်း၍ မလွယ် ကူနိုင်ပေ။

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် စာရေးသူ အထက်က ဖော်ပြ ထားခဲ့သော စာအုပ်သုံးအုပ်နှင့် ဗားမဲ့မဟိန္ဒီကျမ်းရှင်ကြီး (ပ- ခု)နှစ်အုပ်တွဲ စုစုပေါင်း ငါးအုပ်သာ လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။ အချို့စာအုပ်ပေါ်မရောက်တာတွေလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ ဗားမဲ့- ဗားတမော့ လက်တွေ့အစီအရင်ကျမ်းကို ၉၀၁၄၄၈ တွင် ကျမ်းပြုဆရာ ဆရာညိုမှ ပြုစုထားသည်။ ကျမ်းဦးအစတွင် လက်ဖွဲ့ကိုဖြစ်စေ၊ အင်းကိုဖြစ်စေ၊ ဆေးကိုဖြစ်စေ မည်သည့် ဝိဇ္ဇာယာနလောကီပညာကိုပင်ဖြစ်ဖြစ် စီရင်ပြုလုပ်တော့မည် ဆိုလျှင် ရှေးဦးစွာ အုန်းငှက်ပျော့ပွဲ တင်ရမည်။ ပွဲတင်ပသပြီး စီရင်ပြုလုပ်ပါက ပို၍အစွမ်းထက်မည်၊ ပို၍ အကျိုးအာနိသင် ခံစားရမည်။

www.burmeseclassic.com

လောကီအစီအရင်များကို လေ့လာသောအခါ အင်း၊ အိုင်၊ ခလဲ့၊ လက်ဖွဲ့၊ စမ၊ ဆေးတော်၊ အဆောင်ရပ် စသည်ဖြင့် ပညာရပ်အမျိုးမျိုးရှိရာ အများအားဖြင့် အင်း/စမ အသုံးများသည်။ ကွမ်းမန်းဆရာတော်၊ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်၊ ဝေပုလ္လရာမ ဆရာတော်၊ ဆရာအောင်၊ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင် စသည် ရဟန်းရှင်လူ ဝိဇ္ဇာခိုရ်တို့သည်လည်း အင်းစမ အသုံးပြုကြတာ များပါသည်။ ထိုပညာရပ်များသည် ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာပညာရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

အင်းအိုင်ဆိုသည်မှာ အလိုရှိအပ်သော အာနိသင် ထွက်ပေါ်လာစေရန် သမာဓိခိုင်မြဲစွာနှင့် ဓာတ်ခံဓာတ်အုပ်စိတ်ရန် စသည်တို့ကို ဆင်ခြင်၍ အကွာရာဝဏ္ဏဗျည်း၊ သရတည်းဟူသော စမအကွာရာနှင့် ဂြိုဟ်ဆင်ဂြိုဟ်ကွက် စသော ဂဏန်းတို့ကို အကွက်ပြု၍လည်းကောင်း၊ အဆင့်ဆင့်ပြု၍လည်းကောင်း စီရင်ခြင်းကို အင်းအိုင်ပညာဟု ခေါ်သည်။

“အင်း”ဆိုသည်မှာ အကွက်ထဲ၌ အကွာရာများ ထည့်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အိုင်”ဆိုသည်မှာ အကွက်ထဲ၌ ဂဏန်းများ ထည့်ခြင်းဖြစ်သည်။

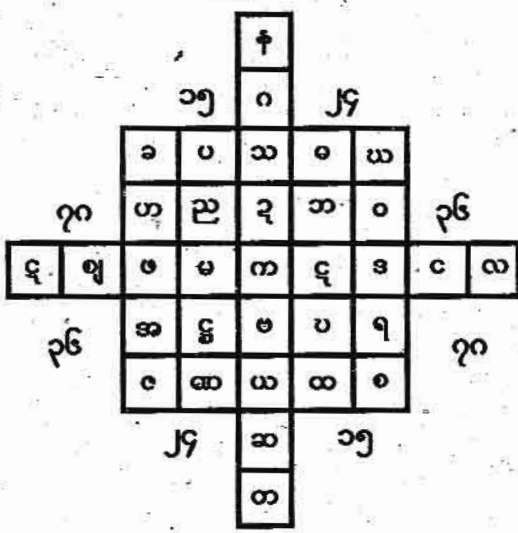
အချို့ ကိန်းဂဏန်းနှင့် ဗျည်းအကွာရာ တွဲသုံးတာ ရှိသလို အင်းလေးထောင့်တွင် မိတ်ဓာတ်၊ ရန်ဓာတ် အရံထည့်သုံးတာလည်း ရှိသည်။ ကိန်း+ဗျည်းကို (ရပ်+နာမ်)ဟု ခေါ်ဆိုလေ့ရှိကြသည်။

သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားသည် ဆရာတော်ကြီး၏ ပင်မအနစ်ချုပ် မဟာမင်းမြတ်ကြီး ကျမ်းစာအုပ် မျက်နှာဖုံးတွင် ဗားမဲ့ဆရာတော် ထိုင်တော်မူပုံ(လက်ထဲတွင် အင်းချုပ်)ကိုင်ထားပုံ ပူဇော်ထားသည်။ အင်းဝိဇ္ဇာ ဗားမဲ့အကျော် အရှင်နန္ဒသာရ၏ ဝုဏ်ကျေးဇူးကို ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လောကီပညာရှင်အများစုသည် ဗားမဲ့ဆရာတော် ချီးမြှင့်သော ဂါထာတော်၊ ပုတီးစိပ်၊ မန္တန်၊ အင်းစမနှင့် လွတ်သူမရှိပေ။ မှော်ဘီမြို့အစွန် မရမ်းတလင်းခြံကြီး စည်ပင်ခဲ့စဉ်က ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခသည် ဗားမဲ့ဆရာတော်ရပ်တု ထုလုပ်ပူဇော်ထားပြီး မိကျောင်းတစ်ကျောင်း ကြေးပုရပိုက်ကိုက်ချီလာပုံလည်း ပြုလုပ်ထားသည်။ နှုတ်ခမ်းမွေး မှတ်ဆိတ်မွေးထားသောပုံ (သို့မဟုတ်) ခေါင်းတုံးနှင့် ဘုန်းကြီးပုံ နှစ်သက်

ရာ ပူဇော်နိုင်သည်။ ဝိဇ္ဇာဟူသည် ရုပ်ကိုမသုံး၊ နာမ်ကိုသာ သုံးသည်။ လှုပ်စံ/မျက်နှာပုံစံ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကိုကြည့်ပြီး ဘုန်းကြီး၊ ယောဂီ၊ ဆာဒူး၊ ရသေ့၊ ကုလား၊ ဗမာ၊ တရုတ်ခွဲခြား၍ မရပေ။ အတွင်းစိတ်(နာမ်)တို့ကို ကြည့်ခွဲရမည်။ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ကို ရသေ့ဟုပြောသူ ရှိသလို ဘိုးဝါယမဟု ခေါ်ခွဲသုံးသူလည်း ရှိ၏။ ဆရာတော် ယောဂီရောင်သင်္ကန်း၊ ယောဂီရောင်လှိုချည်ပုံ ဝတ်ထားသောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ အဓိကမှာ ရဟန်းသိက္ခမချဖို့ အရေးကြီးသည်။ စာဖတ်သူတို့ မျက်စိထဲ မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။ ပလေကပ်လှိုချည်ဝတ်၊ ပလေကပ်လှိုချည်ပတ်ချည်ထားသော ဆရာတော်ကြီး ဦးဦးထောကို ရဟန်းမဟုတ်ပါဟု မည်သူဆိုပုံပါသနည်း။ (မှတ်ဆိတ်နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် မတ်တတ်ရပ်၊ အပေါ်သင်္ကန်းရောင်၊ အောက်အဖြူရောင်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဗားမဲ့ဆရာတော်မဟုတ်ပါဟု စိတ်တွင် ဇေဇေဝါ မဖြစ်ကြပါနှင့်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်စီရင်ခဲ့သော အင်းပညာရပ်အမျိုးမျိုး မှ “က”မှ “အ”အထိ အလယ်ဝင်သုံးလှကေသီအင်းတော်များအကြောင်း ရေးသားဖော်ပြပေးပါမည်။ စာအုပ်တစ်အုပ်နှင့် တစ်အုပ် အင်းကွက်ပုံစံ ကွဲလွဲမှု ရှိတတ်သည်။ အင်းသွား မှန်ဖို့နှင့် အင်းဆံမှန်ဖို့ အရေးကြီးသည်။

“က” အလယ်ဝင်အင်း

“က” အလယ်ဝင်အင်း မိတ္တူကူးအသုံးချနိုင်သည်။ ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲမည်ဆိုပါက “ခ” အက္ခရာ(တနင်္ဂနွေထောင့်) မှ စတင်၍ ရေးဆွဲရမည်။ မြင်းသွားပုံစံ ရေးရသည်။ အက္ခရာ ရေးသွင်းရတွင် “က” ကာရော စ ဗုဒ္ဓရူပံ “က” ဒုက္ခ ကုသလ ဓမ္မံ၊ နမောဗုဒ္ဓါယ “က” ဟု ဆိုရေးရမည်။ (ခ) ရေးပါက “ခ” အစားထိုးဆိုပါ။ အချို့ကျမ်းတွင် “အက္ခရာ မေကဉ္စ ဗုဒ္ဓ ရူပံ “က” ဟု ဆိုရေးနိုင်သည်။ “အက္ခရာတစ်လုံး ဘုရားတစ် ဆူ တည်ပါစေသတည်း” ဟု ဆိုရေးနိုင်သည်။ ထိုသို့ “က” အလယ်ဝင်အင်းမှ “အ” အလယ်ဝင်အင်းအထိ ၃၃ အင်း ရှိသည်။ အဘယ့်သို့ခံက “အ” အလယ်ဝင် အိမ်အေးစေဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်။ “အ” အလယ်ဝင် ရေးဆွဲ ပလတ်စတစ် လောင်းပြီး ရေထဲထည့်စိမ်ခိုင်းလေ့ရှိသည်။

“အင်း” ကို အာပေါဓာတ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်း ရေစိမ် ပက်ဖျန်း၊ ရေစိမ်သောက်၊ အအေးဓာတ်ဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ တောဇောဓာတ် ဖယောင်းတိုင်ပတ်၊ မီးထွန်း၊ အင်းပြားပေါ် ဖယောင်းတိုင်တင်၊ မီးပူဇော်ဆုတောင်းခြင်း အဓိကနှစ်မျိုး ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြသည်။ အေးဆေးတည်ငြိမ်လိုသော ကိစ္စ၊ မပြောင်းရွှေ့လိုခြင်း တည်တံ့ခိုင်မြဲလိုခြင်း စသည်တို့ကို ရေဓာတ်အသုံးပြုသည်။ လျှင်မြန်၊ ပြောင်းရွှေ့ လှုပ်ရှားလို သောကိစ္စ မီးဓာတ်သုံးသည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို အလျင် အမြန်ပြီးစီးအောင်မြင်စေရန် မီးထွန်းနိုင်သည်။ မီးမထွန်း၊ ရေစိမ်သာ ကြေးပြား၊ ငွေပြား၊ ရွှေပြားတွင် ချပြီး ဆောင်နိုင် သည်။

ဗျည်းအင်းများ ဂုဏ်ထူး(အကျိုးကျေးဇူး)

“က” အလယ်ဝင်အင်းကား မြေကြီးအထွန်တူသော ဘုန်းတန်ခိုးပညာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ “ခ” အင်း နှုတ်ရက်သားသမီးတို့၏ ကြည်ညိုလေးမြတ်ခြင်းခံရ၏။ “ဂ” အင်းနတ်သိကြားတို့နှင့် တွေ့နိုင်၏။ “ယ” အင်း မိုးကြိုးလောင် နေကင်းသည်။

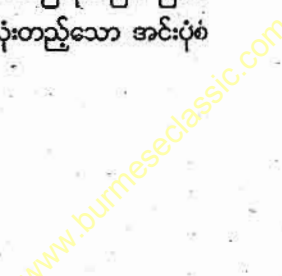
မှတ်ချက် ။ ။ “ဂ” အင်းကို ငါးဆူဒါယကာမင်း အား ဗားမဲ့ဆရာတော်ပေး၍ သိကြားကိုယ်တိုင် လာကူ၏။ “ယ” အင်းမှာ အင်းဝနန်းတော် ၎င်းမြတ်နား၌ စီရင်ထား၏။ “င” အင်း ဆင်မြင်းကျွဲနွား ပေါများ၏။ “စ” အင်း စက်မက်

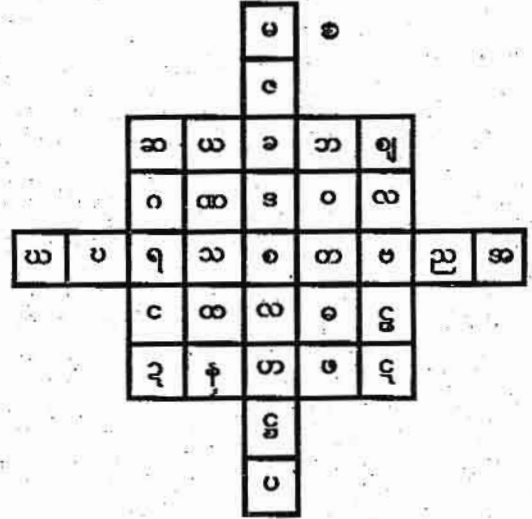
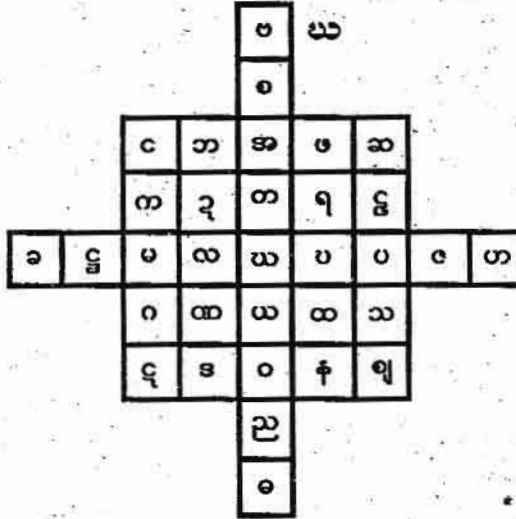
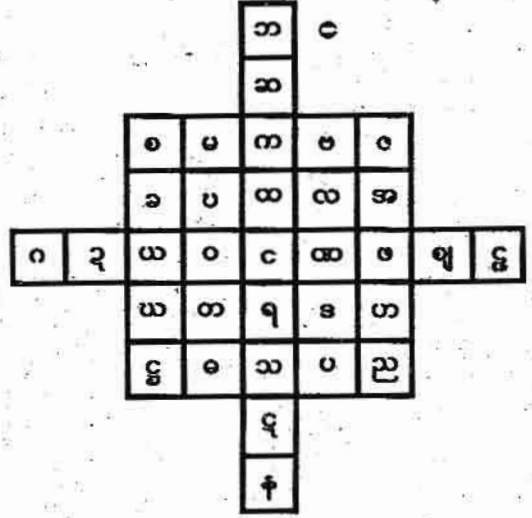
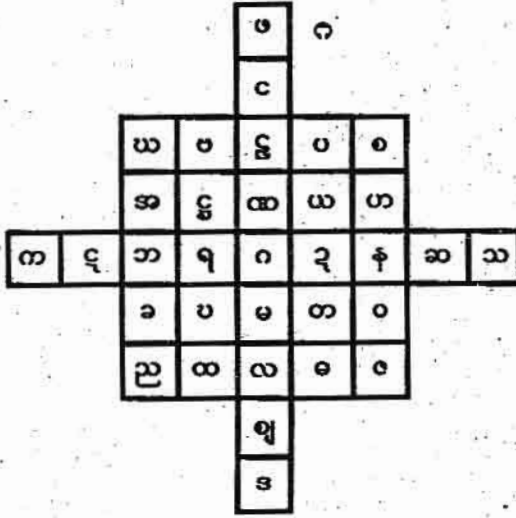
အင်္ဂါမရှိ၊ (အမရပူရရွှေမြို့တော်) ဗဟိုရည်တော်ကြီးတွင် စီရင် ထားသည်။ “ဆ” အင်း အဆိပ်ဟူသမျှ နိုင်၏။ “ဇ” အင်း အကြံဟူသမျှ အောင်၏။ “ဈ” အင်း ရန်အပေါင်းကို နိုင်၏။ “ည” အင်း မြွေနဂါးနိုင်၏။ “ဋ” အင်း နတ်မိစ္ဆာတို့ကို နိုင်၏။ “ဌ” အင်း တစ္ဆေမြေမှတ် ကြောက်၏။ “ဍ” အင်း ရန်သူပြေး၏။ “ပ” အင်း ရေပေါ်ပေါ်၏။ “ဏ” အင်း မကောင်းကြံ အမြန်ဖြစ် ၏။ “တ” အင်း အပြိုင်အဆိုင် အတိုက်အခိုက် နိုင်၏။ “ထ” အင်း ရန်ပြေပျောက်၏။ “ဒ” အင်း မိုးကို တိတ်စေ၏။ “ဓ” အင်း ကာယသိဒ္ဓိပြီး၏။ “န” အင်း မောင်ကျ၏။ မိုးအုံ့စေ တတ်၏။ ရွာတတ်၏။ “ပ” အင်း လေကြီးမိုးကြီး ကျစေတတ် ၏။ “ဖ” အင်း ရေကြီးစေတတ်၏။ “ဗ” အင်း ကမ်းပြိုစေတတ် ၏။ “ဘ” အင်း ရေကို မီးလောင်စေတတ်၏။ “မ” အင်း ကျောက်ပိုင်ကျောက်ခဲ ကွဲစေတတ်၏။ “ယ” အင်း ရေထွက်စေ တတ်၏။ “ရ” အင်း ရေစီးစေတတ်၏။ “လ” အင်း အမှောင်ကို လင်းစေတတ်၏။ “ဝ” အင်း ယားယံစေတတ်၏။ “သ” အင်း အယားပျောက်၊ အနာပျောက်စေတတ်၏။ “ဟ” အင်း အကြီး အကဲဖြစ်စေတတ်၏။ “ဋ” အင်း တိုင်း ခရိုင်၊ ခြံနယ် ကျယ်စေ၊ ခြံနယ်ချဲ့တိုင်းရ၏။ “အ” အင်း ဆေးဝါးမန္တန်အပေါင်း ကျေပျက် စေတတ်၏။ ပယောဂအနှောင့်အယှက် နိုင်၏။

မှတ်ချက် ။ ။ ဗျည်းအင်းတစ်မျိုးလျှင် အင်း ၃၃ အင်း စသည် ပွားများချဲ့ထွင်နိုင်သောကြောင့် ဗျည်းအင်း အကျိုးပေါင်း ၃၀၀ ကျော်၊ ၄၀၀ ကျော်ခန့် ထိုထက်အလွန် လည်း ပွားများနိုင်၏။ ဉာဏ်ရှိတိုင်းချဲ့က မဆုံးနိုင်ကုန်။ များစွာကျယ်ဝန်း၏။ တစ်ခု၊ တစ်ခုမှာ အနက်အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးစီ ဖြစ်၏။ အကျိုးချင်း မတူချေ။

ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င၊ စ အလယ်ဝင်အင်းများ ဖော်ပြပေး လိုက်သည်။ ထောင့်လေးထောင့် အင်းပတ်လည်တွင် အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း (ပိတ်ဓာတ်) လိုရာ ဆန္ဒ အောင်စေနိုင်စေ၊ ပိုင်စေ စသည်ဖြင့် ရေးသားနိုင်သည်။ ပလတ်စတစ်လောင်း ဆောင်ထားနိုင်သည်။ မီးပူဇော်နိုင်သည်။

ဂဏန်းအင်းမှာ ဗျည်း ၃၃ လုံး ၁ = က မှ စချပြီး ၃၃ = “အ” အလယ်ဝင်ကို ပြထားသောပုံ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဝါသူများ ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲစီရင်နိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ မိမိကြိုက်နှစ်သက်သော၊ အသုံးတည့်သော အင်းပုံစံ

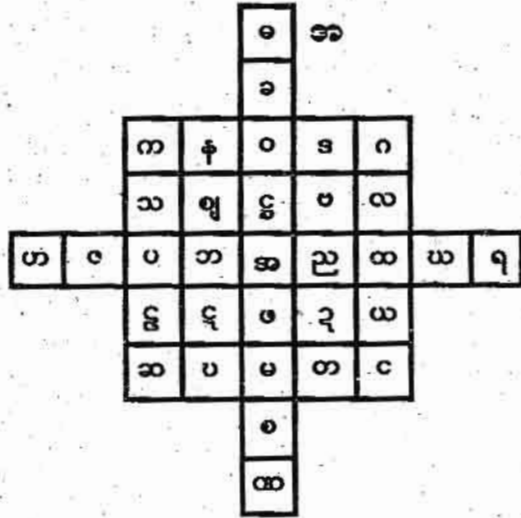
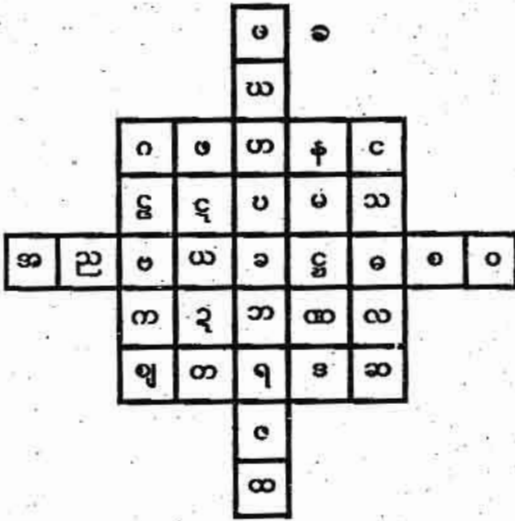

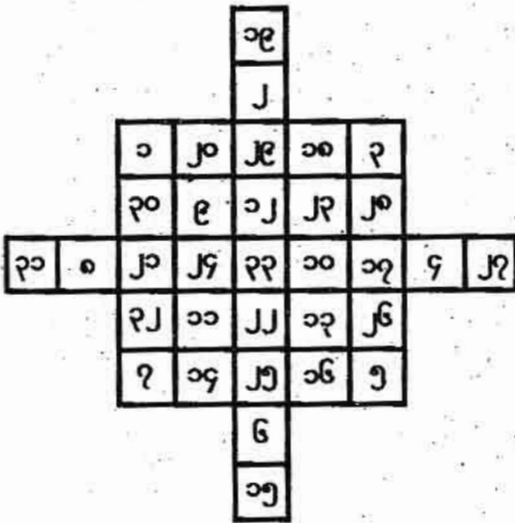
စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ အချို့က အင်းကို မိတ္တူကူး ဆောင်ရွက်လျှင် အစွမ်းမထက်နိုင်ဟု ယူဆကြသည်။ ဆရာ တော်၊ ဆရာရသေ့၊ ဆရာကြီးအချို့ အင်းစာရွက်များ မိတ္တူပွား ပေးလေ့ရှိပါသည်။ ပေးသူနှင့် ယူသူ(လက်ခံသူ) ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါအရေးကြီးသည်။ ယုံကြည်စွာဆောင်ရွက်လျှင် အစွမ်း ထက်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲပါက စနစ်တကျ ညီညာစွာ ရေးဆွဲရမည်။ အကွရာရေးသွင်းရာတွင် အသက်အောင်ရေး သွင်းလျှင်ပင် အသက်ဝင်နိုင်ပါသည်။ ရွှေတွင်လည်း အကွရာ

ရေးသွင်းနည်း ဖော်ပြထားသည်။ ပီယသိဒ္ဓိစွယ်စုံကျမ်းတွင် အကွရာရေးသွင်းနည်းနှစ်နည်း တွေ့ရသည်။ စမအကွရာသွင်းသောအခါ ရွတ်ဆိုရန်ကား... ဝဲ-စ-အဋ္ဌမဂ္ဂဂါနိ၊ တိပိဋကတ္ထယံ၊ သုညဓေ တဝိဿတိ။ စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ စသွင်းလျှင် စသွင်းနည်းကိုမိမိ စ- နေရာမှ စသွင်း၍ ရွတ်ဆိုပါ။ တစ်နည်း...

“ခ” အလယ်ဝင်အင်း

ဂထန်းအင်း

ဆို သိဒ္ဓိတင်ပါ။)

ဗျည်းအင်းတော် ၃၃ ခုတွင် အစ “က” အလယ်ဝင် နှင့် အဆုံး “အ” အလယ်ဝင်အသုံးများ အဆောင်ပြုလုပ်လေ့ ရှိသည်။

အင်းအသက်သွင်းဂါထာ

ဥုံ ဇမ္ဗူဒီပါ၊ ကျယ်စွာပတ်လုံး၊ ကျွန်းလုံးနဲ့ပျံ၊
ဒေဝ ဒေဝါ နတ်တကာတို့၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ဓမ္မ-သံဃာ၊
မြတ်စက်တော် အာဏာကြောင့်၊ မကြာချက်ချင်း၊ ငါ၏
အင်းကို၊ သွင်းလောင်းအသက်၊ နတ်ရင်ငွေနှင့်၊ ပွေ့ကာ
ဖက်၍ အသက်ဝင်စေသော်။ (ခုနစ်အုပ်စုတ်)

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ...။

ဂန္ထီရသရာလှမဂ္ဂါး(B.S.C)

“ဥုံ အက္ခရာ မဇ္ဈဌာနေ” ဟု ဆို၍ အင်းဆံသွင်းပါ။

အင်းသိဒ္ဓိတင်ဂါထာ

ဥုံ-သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ မဟာသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်
တောင်းထက် ဆရာထက် (အနည်းဆုံး ခုနစ်ခေါက် ရွတ်

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး စီးရလ်သော

ဝိသေသပတ္တနာ

ဂါထာတော်ကြီး

ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လောကီပညာအစီအရင်များ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်ကြောင်းကို လူသိများ ထင်ရှားခဲ့လေသည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အစီအရင် ဂါထာတော်များမှာလည်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကိုသာလျှင် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ညွှန်းဆိုဖွဲ့၍ ပါဠိ၊ အနက်၊ စသည်တို့ကို ဖော်ပြကာ ဂါထာတော်များ စီရင်ခဲ့သည်ကို ကျွန်မ လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားစီရင်ခဲ့သော ဂါထာတော်များထဲမှ ဝိသေသပတ္တနာဂါထာတော်ကြီးကို ကျွန်မ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။ ထိုဂါထာတော်ကြီး၌ စာပိုဒ် ၁၄ ပိုဒ်ရှိသည်။ အောက်ပါ ဂါထာတော် ၁၄ ပိုဒ်ကို နံနက်စောစော သီလခံယူဆောက်တည်ပြီးလျှင် မိမိသက်စေ့ထက် တစ်ခေါက်ပို၍ ရွတ်ဆိုရပါသည်။ သုံးရက်အတွင်း ကောင်းမြတ်သော အိပ်မက်တို့ ၊ နတ်တို့ ထင်ရှားစွာ ပြပေလိမ့်

မည်။ ၁၄ ရက်ကြာသော် ထူးမြတ်သော အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိခံစားရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုဝိသေသပတ္တနာဂါထာတော်ကြီး ၁၄ ပိုဒ်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုပွားများပါက ဩဇာအာဏာကြီးမားခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့ ကြောက်ရွံ့ရှိသေခြင်း၊ မိမိပြောသမျှ စကားကို နာခံကြခြင်း၊ မြတ်သောလာဘ်ကို ခံယူရရှိခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၏ အလိုဆန္ဒနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပေါများခြင်း၊ ကောင်းသော အခြွေအရံတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ဘုန်းကြီးခြင်း၊ ခုနစ်ရက် သားသမီးတို့ပင်မက နတ်များကပင် ချစ်ခင်စွာ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရပါသည်။ ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ကြပါကုန်။

ဝိသေသပတ္တနာဂါထာတော်များ
၁။ ဣန္ဒြိ ဣန္ဒြိ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိစိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊
ဝန္ဓေသာရ ဂုဏောပေတံ၊ တေနမှာ တုလဣန္ဒြိမာ။

မရည်မွန်(ကျိုပျော်)

အဟံ-ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိဣဒ္ဓိဝိလာသဂ္ဂ၊ ဣဒ္ဓိစိန္တေယျ သံယုတ္တံ-ပကတိသောတန်ခိုး၊ အလွန်တင့်တယ်သော တန်ခိုး၊ မကြံစည်နိုင်သော တန်ခိုးနှင့် ကောင်းစွာ ယှဉ်တော်မူထ သော၊ သာရဂုဏော ပေတံ-ဂုဏ်တော်ကို၊ ဝန္တေဝန္တာမိ-ရှိခိုး ပါ၏။ တေနပုညေန-အကျိုးအားကြောင့်၊ အတုလဣဒ္ဓိမာ- အတုမရှိသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အမှီ-လို၏။

၂။ ဝါစာ ဝါစာ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဝါစာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊ ဝန္တေသာရ ဂုဏောပေတံ၊ တေနမှာ တုလဝါစကော။ အဟံ-ငါသည်၊ ဝါစာ ဝါစာ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဝါစာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ-ပကတိသော စကား၊ အလွန်တင့်တယ်သော စကား၊ မကြံစည်နိုင်သော စကားနှင့် ကောင်းစွာ ယှဉ်တော်မူထ သော၊ သာရဂုဏော ပေတံ-ကို၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏။ တေနပုညေန-ကြောင့်၊ အတုလဝါစကော-အတုမရှိသော စကားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အမှီ-လို၏။

၃။ ဉာဏ ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဉာဏစိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊ ဝန္တေသာရ ဂုဏောပေတံ၊ တေနမှာ တုလဉာဏဝါ။ အဟံ-ငါသည်၊ ဉာဏ ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ၊ ဉာဏစိန္တေယျ သံယုတ္တံ-ပကတိသော ဉာဏ်၊ အလွန်တင့်တယ်သော ဉာဏ်၊ မကြံစည်နိုင်သော ဉာဏ်နှင့် ကောင်းစွာ ယှဉ်တော်မူထသော၊ သာရဂုဏော ပေတံ-ကို၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏။ တေန ပုညေန-ကြောင့်၊ အတုလဉာဏဝါ-အတုမရှိသောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ အမှီ-လို၏။

၄။ သဗ္ဗံ ဟေ မဉ္ဇ ရတနံ၊ ဂေဟံဝတ္ထု ဘောဇနံ၊ တဒညေပိ ယထာစိတ္တံ၊ မာပေယျ တံနမေဇိနံ။ ယောဇိနော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗံ-ငွေကို လည်းကောင်း၊ ဟေမဉ္ဇ-ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ရတနံ-ပုလဲ ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဂေဟံ-ကျောင်းအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု-အဝတ်ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ-အစာကိုလည်း ကောင်း၊ တဒညေပိ-ထိုမှတစ်ပါး အလုံးစုံမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ ယထာစိတ္တံ-စိတ်ရှိတိုင်း၊ မာပေယျ-ဖန်ဆင်းတော်မူနိုင်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၅။ သဗ္ဗံ ဟေ မဉ္ဇ ရတနံ၊ ဂေဟံဝတ္ထု ဘောဇနံ၊ တဒညေပိ ယထာစိတ္တံ၊ မာပေယျ ကမ္မဇိဒ္ဓိယာ။ အဟံ-ငါသည်၊ သဗ္ဗံ-ငွေကို လည်းကောင်း၊ ဟေမဉ္ဇ- ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ရတနံ-ပုလဲ ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဂေဟံ-ကျောင်းအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု-အဝတ်ပုဆိုး ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ-အစာကိုလည်းကောင်း၊ တဒညေပိ-ထိုမှတစ်ပါး အလုံးစုံမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ ယထာစိတ္တံ-စိတ်ရှိတိုင်း၊ မာပေယျ-ဖန်ဆင်းနိုင်၏။

၆။ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂရတနော၊ သဒ္ဓါဒိ ရတနောမုနိ၊ သတိပဘုတိရတနော၊ ဝန္တေတံ ပုရိသုတ္တမံ။ ယောမုနိ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနော-ဗောဇ္ဈင်တည်းဟူသော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ၏။ သဒ္ဓါဒိရတနော-သဒ္ဓါအစရှိသော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သတိပဘုတိရတနော-သတိအစရှိသော ရတနာမျိုးစုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပုရိသုတ္တမံ-ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တံမုနိ-ကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၇။ စက္ကာဒိ သတ္တရတနံ၊ မုတ္တာဒိ ရတနံသုတံ၊ ဝတ္ထုပုဘုတိရတနံ၊ ဆန္ဒက္ခယေ လဘာမဟံ။ စက္ကာဒိ သတ္တရတနံ-စက်အစရှိသော ရတနာခုနစ်ပါး ကိုလည်းကောင်း၊ သုတံ-တင့်တယ်စွာသော၊ မုတ္တာဒိ-ရတနာ၊ ပုလဲ အစရှိသော ရတနာခုနစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုပု ဘုတိရတနံ-အဝတ်အစရှိသော ရတနာမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ-သည်၊ ဆန္ဒက္ခယော-အလိုရှိသောခဏ္ဍံ၊ လဘာမိ- ရစေသတည်း။

၈။ သမ္ပန္နစိတ္တ သင်္ကေပေါ၊ ယထာကင်္ဂတမာပကော၊ ဧကေနစန ဘိဘူတောယော၊ သဗ္ဗဘိဘူ နမေဇိနံ။ ယောဇိနော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပန္နစိတ္တ သင်္ကေပေါ-ပြည့်စုံပြီးသော စိတ်အကြံရှိတော်မူ၏။ ယထာ ကင်္ဂတမာပကော-အလိုရှိတိုင်း ဖန်ဆင်းတော်မူနိုင်၏။ ဧကေနစိ- တစ်စုံတစ်ယောက်သော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတည်း။

အနတ်တူတော၊ မနိပ်စက်နိုင်၊ သဗ္ဗဘိဘူ၊ အလုံးစုံသော၊
လှ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့ကို လွှမ်းမိုးတော်မူနိုင်စွမ်း၊
တံတိန်-ကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၉။ သဗ္ဗ ပရဝသံ ဒုက္ခံ၊ သဗ္ဗ သာရိယံ သုခံ၊
သဗ္ဗ မေဝသံ အတ္တံ၊ သဗ္ဗ မိဿရိ ယန္တံမေ။
သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော၊ ပရဝသံ-သူတစ်ပါးတို့၏ အလိုသို့
လိုက်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲ၏။ သဗ္ဗ-ခပ်သိမ်းသော၊
ဣဿရိယံ-အစိုးခြင်းသည်၊ သုခံ-ချမ်းသာ၏။ သဗ္ဗ-အရာ
ခပ်သိမ်းသည်၊ မေဝသံ-ငါ၏အလိုသို့ လိုက်သည်၊ အတ္တံ-
ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ-ခပ်သိမ်းသော၊ ဣဿရိယန္တံ-အစိုးရ
ခြင်းသည်ကား၊ မေ-ငါအား၊ အတ္တံ-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀။ နိတ္ထိ တိဝစနံ ဒုက္ခံ၊ ဒေဟီတိ ဝစနံတထာ၊
တသ္မာ နတ္ထိတိ ဒေဟီတိ၊
ဗာမေ ဟောတု ဘဝါတဝေ။
နိတ္ထိ တိဝစနံ-မရှိဟုဆိုခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲ၏။
ဒေဟီတိဝစနံ-ပေးပါဟု ဆိုခြင်းသည်လည်း၊ တထာ-ထို
အတူ၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲ၏။ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ နတ္ထိတိ-မရှိဟု၍
ဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဟီတိဝစနံ-ပေးပါဟု ဆိုခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝါတဝေ-ဘဝကြီးငယ်၌၊ မေ-ငါအား၊
မာဟောတု-မဖြစ်စေသတည်း။

၁၁။ မုတ္တ ယုတ္တ ပဋိဘာဏော၊ အာဒေယျ ဝစနောသဒါ၊
ပုရဏ္ဍာ သယဝိညျာ၊ ထေတောပစ္စယိမဏ ဘဝေ။
သောအဟံ-ထိုငါသည်၊ မုတ္တ ပဋိဘာဏော-အသင့်
လွတ်လွတ် ဆိုတတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊
အာဒေယျဝစနော-သူခပ်သိမ်းတို့ဟူသော ခုံတည်းဟူသော
စကားရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပုရဏ္ဍာသယဝိညျာ-သူတစ်ပါး
အလိုဆန္ဒကို သိတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ထေတော-မသွေ
မလှန် မြဲမြံသောစကားရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယိမဏေ-
သူခပ်သိမ်းတို့ယုံကြည်သော စကားရှိသည်လည်းကောင်း၊
ဘဝေ-လို၏။

၁၂။ နာညုပက္က မရေဏေ၊ သဗ္ဗာရမိဝိသာဝရော၊
အဆဇ္ဇာ ဘဒ္ဒဏယောပိ၊ အဗန္ဓကယုဝိဂ္ဂတော။
နာညုပက္က မရေဏေ-သူတစ်ပါးလုံ့လဖြင့် သေခြင်း၊
မရှိသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာရမိဝိသာဝရော-အလုံးစုံသော
လက်နက်အဆိပ်တို့ကို ကာကွယ်နိုင်သည်လည်းကောင်း၊
အဆဇ္ဇာ ဘဒ္ဒဏယော-မပြတ်မစုတ်နိုင်သော ကိုယ်ရှိသည်
လည်းကောင်း၊ အဗန္ဓကယုဝိဂ္ဂတော-မနှောင်မဖွဲ့နိုင်၊ မဖျက်
ဆီးနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ အမှီ-လို၏။

၁၃။ ကောသာရဟဏ မတ္တမ္ပိ၊ အကာယေဗျမိဟောတုမေ၊
ကာယစိတ္တ သုခေါနိစ္စံ၊ ဘဝေယျ ဒီယဒီဝိတော။
ကောသာရဟဏ မတ္တမ္ပိ-ဆံခြည်ချောင်းပျံလောက်သော်
လည်းကောင်း၊ မေ-၏။ ကာယေ-၌၊ ဗျမိ-အနာသည်၊
မာဟောတု-မဖြစ်စေသတည်း။ နိစ္စံ-အမြဲ ကာယစိတ္တသုခေါ-
ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒီယဒီဝိတော-
အသက်ရှည်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျ-လို၏။

၁၄။ မနဿာန အတိက္ကမ္မ၊ ဒေါဝါနံဝိယ ဘောဇနံ၊
ဝတ္တံ ဘောဝါစမေ ဟောန္တု၊ ပရိဝါရာတိ သုန္ဒရာ။
မနဿာနံ-ပကတိလူတို့ထက်၊ အတိက္ကမ္မ-သာလွန်၍၊
ဒေါဝါနံဝိယ-နတ်တို့ကဲ့သို့၊ မေ-ငါ၏။ ဘောဇနံ-အစာသည်
လည်းကောင်း၊ ဝတ္တံ-အဝတ်ပုဆိုးသည်လည်းကောင်း၊
ဘောဝါစ-စည်းစိမ်းဥစ္စာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရာစေ-
အခြံအရံတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတိသုန္ဒရာ-အလွန်ကောင်း
မြတ် လျှောက်ပတ်တင့်တယ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။
ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း ကိုယ်စိတ်နလုံး ရွှင်ပြုံး
ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

မရည်မွန်(ကျုံးပျော်)

✦ ကျမ်းကိုး ✦
မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး (ဒုတိယတွဲ)

အိပ်မက်ဖြင့်ပေးလာသော

ရွှေကြူတ်ထဲမှ

မားမဲ့ကျင့်စဉ်တော်

မြနန်းရှင်

ကျွန်မတို့ အသက်အရွယ်များ တ ငါးဆယ်ကျော်၊ ခြောက်ဆယ်တန်း တွေ၊ ငယ်စဉ်ကလို ခြေလှမ်းတွေက ဖိတ်နောက်ကိုယ်မပါနိုင်တော့။ ဒီကြား ထဲ လောကဝံအလှည့်အပြောင်း ကြုံ ဆုံကြရတာလည်း ရှိသေးသည်။ ထို ကြောင့် လောကီနယ်အပူငွေမှာ ရှူ နှိတ်ရင်း အတ္တ၊ အတ္တနိယ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ သတ္တယဒိဋ္ဌိတွေ ပါးနိုင်သမျှပါးအောင် နှုတ်ရင်း ဘာဝနာလမ်းစဉ်ကို ဂရု

တစိုက် ပျက်ယွင်းမှုမရှိစေရန် အား ထုတ်နေရသည်။
ကျွန်မတို့ သက်တမ်းစေ့ နေခွင့် ရမည့် အသက်ငါးဆယ်မှ ခုနစ်ဆယ် အထိ လူ့သက်တမ်းနေခွင့် (ခုနစ် ထောင်)ကျော်မျှသော ရက်ပေါင်းထဲမှာ ရက်ပေါင်း ထောင့်ရှစ်ရာကျော် ကုန် လွန်သွားချေပြီ။
ထို့ကြောင့် သမုဒယသံယောဇဉ် ကြီးက ဖြတ်ရန်ခက်သည့်ကြားမှ ယခု

လို ဝါတွင်းကာလမှာရော၊ ဝါပကာလ များတွင် အာစိဏ္ဍကံ အဓိဋ္ဌာန် ကုသိုလ်အပြင် ဝါတွင်းဥပုသ်ရက်တိုင်း နဝင်သီလတည်ဆောက်နေထိုင်ခြင်း၊ သက်သက်လွတ် စားသုံး၊ သီလဖြင့် ကုသိုလ်ပွား၊ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် နေလေ သဖြင့် ထူးခြားသော အိပ်မက်ထူးကို မက်ခဲ့သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ဝါဆိုလ ပြည့်ကျော်နေ့ နံနက်အရုဏ်တက်မှာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်မသည် နေ့စဉ် ပဋ္ဌာန်း

ပစ္စယုဒ္ဒေသကို အရုဏ်မှာ အာစိဏ္ဍကံ ပူဇော်လေ့ရှိသည်။ အိပ်ရာမှ မနိုးထမီ အိပ်မက်ပေးလာခြင်းဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် ဘုရား၊ ရဟန္တာနှင့် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်း ဆိုင်ရာများ၊ သာသနာ့မိခင်၊ ဖခင်များ၊ ဓာတ်၊ နတ်၊ သိုက်မကျန် ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာဗို့သ အမှုဝေကုသိုလ်အကြောင်း ဆက်ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်မသည် ခရီး တစ်ခုကို သွားနေပါသည်။ သာယာ သော ရှင်ခင်း၊ တောင်းကုန်းများရှိ သည်။ တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်သို့ လှမ်း တက်ရာ ကျွန်မကဲ့သို့ပင် လမ်းလျှောက် တက်လာသော မိန်းမချောငယ်ငယ် လည်း တွေ့ရသည်။ သူ၏ ဆံနွယ် ရှည်များက စည်းနှောင်မထားပေမယ့် ကျက်သရေရှိလှသည်။ တောင်ကုန်း ထိပ်အရောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရပ် နေကြပြီး စကားမဆိုဖြစ်ပါ။ လှမ်း၍ သာ ကြည့်နေမိကြသည်။ ပြီး ... ခပ်ချောချော လူငယ်တစ်ဦး၊ ပိုးပုဆိုး ဝတ်နှင့် မိန်းမငယ်ဆီ ဦးတည်တက် လာနေသည်။

ကျွန်မရပ်နေသော အနီးမှာ မိကျောင်းသတ္တဝါတစ်ကောင် ချောင်း မြောင်းရှိရာမှ ကုန်းပေါ်တက်လာပြီး ရှိနေပါသည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ရွှံ့နွံစက်များ သန့်စင်သွားအောင် ခါချ နေသည်။ သူ့အာခံတွင်းထဲဝင်ရောက် နေသော ရွှံ့နွံရေများကို အန်ထုတ် လိုက်သည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ် သန့်ရှင်း သွားလေမှ ကျွန်မအနီး တိုးကပ် ရောက်ရှိလာပြီး သူ၏ မိကျောင်းပါးစပ် အား ဖွင့်ဟထားကာ ကျွန်မ၏ အမိန့် ပေးမှုကိုနာခံရန် ငေးကြည့်နေရှာသည်။ ကျွန်မ၏လက်အတွင်းမှာ ပရိတ်

ချည်မျှင်နှင့် ထုံးဖွဲ့ထားသည့် ကျော့ ကွင်း ရောက်ရှိလို့နေသည်။ မိကျောင်း ခေါင်းဝင်ဆုံရုံမျှ ခွေထားသော ကျော့ ကွင်းအား မိကျောင်း၏ ဦးခေါင်းကို စွပ်နှောင်လိုက်သည်။ ခွေးလည်ပတ် ကြိုးတပ်ကာ ခေါ်သွားသကဲ့သို့နွယ် ထိုမိကျောင်းသည် ကျွန်မရှေ့ဆက် မည့်ခရီးကို လိုက်ပါလာလေသည်။ ကျွန်မ လူသွားလမ်းကြောအတိုင်း လျှောက်၍ မိကျောင်းအား ကြီးဆွဲခေါ် သွားစဉ် စောစောပိုင်းက တောင်ကုန်း ပေါ်တက်လာသော လူရွယ်လည်း တောင်ကုန်းထိပ်သို့ရောက်ကာ မိန်း ကလေးအနားမှာ ခြေစုံအတူရပ်ပြီး ကျွန်မနှင့် မိကျောင်းအား လှမ်းကြည့် နေကြသည်။

ပြီး... လူရွယ်မှ လှမ်း၍ ကျွန်မ ကြားသာအောင် လှမ်းပြောလေ၏။

“ဘာဖြစ်လို့ အပင်ပန်းခံပြီး ခေါ် သွားနေတာလဲ၊ မိကျောင်းပါးစပ်ထဲက ရွှေကြူတံကိုယူပြီး ဖွင့်ကြည့်၊ ရွှေ ကြူတံထဲမှာ ကျင့်စဉ်ပါတယ်။ ဖွင့်ပြီး ကျင့်ပါတော့လား။”

ဟူ၍ ဖြစ်သည် ...။

(၉. ၈. ၂၀၁၃) နေ့တွင် ‘နေလ’ ဂျာနယ်တိုက်မှာ ဆရာကြီး နေလှိုင်း မင်းနှင့်ဆုံစဉ် အဖြေရှာမရသော အိပ် မက်စဉ်ကို ပြောပြသည်။ ရွှေကြူတံထဲ မှာက ‘အင်း’ပညာ၊ စမပညာ၊ ဓာတ် ပိုင်းဆိုင်ရာတွေက ကျွန်မဉာဏ်မမီ သော စာလုံးတွေနှင့် ...။ ကျွန်မ မကျင့်ဖြစ်သေး။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ် သို့ ဆက်နွယ်လာသည် မသိပါ။

ဆရာနေလှိုင်းမင်းက ဂန္ဓာရီတွေ လွန်စွာ အလုပ်လုပ်သူဆိုတော့ - “အစီမရေ ... အဲဒါ ဗားမဲ့

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဓာတ်ပေးတာလေ။ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးက မြစ်ကမ်းအနီး ဗုဒ္ဓါနုဿတီနဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှု၊ ကြံ လျှောက်ရင်း အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ရှားတစ် ယောက်က ‘အောင်ပြီဟေ့ ... အောင် ပြီ။ သပြေပင်ရင်း၊ ရေကင်းလာပြီ၊ ကြေးပုရပိုက်၊ ပေးထိုက်ပါသည်။ အောင်စေသတည်း’ လို့ ဆိုပြီး မြစ် လယ်ကောင်ကို ဝမ်းသာအားရ ရယ် မောရင်း လက်ညှိုးထိုးပြနေသတဲ့။

ဗားမဲ့ဆရာတော်က ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ကို ရပ်ပြီး အဲဒီအရူး ညွှန်ပြရာ ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်တော့ ရောမ မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင်က ဗားမဲ့ ဆရာတော်ရှိရာဘက်သို့ ကူးခပ်လာ တယ်။ ပါးစပ်ထဲမှာလည်း တစ်စုံတစ် ခုကို ကိုက်ချီလာကြောင်း သတိထား မိတယ်။ မိကျောင်းကြီးက ဗားမဲ့ဆရာ တော်ရဲ့ ရှေ့တည့်တည့် မြစ်ကမ်းပေါ် ဦးခေါင်းဝပ်စင်း မေးတင်ထားနေနေ တယ်။

ဒါနဲ့ ဗားမဲ့ဆရာတော်က အရူး ကို မိကျောင်းပါးစပ်ထဲက ပစ္စည်းကို ယူဆောင်ခိုင်းပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ကြေးနီပုရပိုက်ဖြစ်နေတယ်။ ဗားမဲ့ ဆရာတော်လက်ထဲ ကြေးနီပုရပိုက် ရောက်ရှိတာနဲ့ မိကျောင်းက ရေထဲ ပြန်ပြီး ငုပ်လျှိုးသွားတယ်။ အရူးက လည်း တဘောင်နိမိတ်ဆိုရင်း ထွက် ပြေးသွားခဲ့တယ်။

အတိတ်ဘဝက ညီအစ်ကိုတော် ခဲ့တဲ့ ဝိဇ္ဇာခိုရ်က ပေးလာတာတဲ့။ အဲဒီ ကြေးနီပုရပိုက်ထဲမှာက မဟာသိဒ္ဓိ ကျမ်းရင်းကြီး။ ဗားမဲ့ ဗားတမော့ အစီ ရင်ကျမ်းတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရတာလေ။ လောကီကြောင်းအရ လက်တွေ့

အကျိုးထူးရရှိစေတဲ့။ အင်း... စမ၊
ဂါထာ၊ မန္တန်တွေ ပါဝင်တယ်လို့ သိရ
တယ်။ အဲဒါ အစ်မကြီးကို ပညာစဉ်
ပေးတာလေ။ လူတိုင်းရနိုင်တာ မှတ်
လို့။ ဗားမဲ့ဓာတ်နဲ့ ပတ်သက်တာ ကြုံ
လာရမယ် ထင်တယ်”

ဟူ၍ အိပ်မက်ကို ပိုင်းခြားပြပါ
သည်။

xxx xxx xxx

၂၃-၉-၂၀၁၃ နေ့ လေအန်
ကုန်းစကားပိုင်းမှာ မင်္ဂလာသတင်း
တစ်ခု ကြားရသည်။ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၊
လာဘ်မိုးစွေစာပေတိုက်မှ ဦးသန့်
(လာဘ်မိုးစွေ) ရေးသားပြုစုသော စာ
အုပ် အုပ်ရေ ၃၂၃ အား မြန်မာပြည်
စာကြည့်တိုက်များအတွက် ပြန်ကြား
ရေးဌာနမှ ဝယ်ယူကြောင်း ကြားရ
သည်။ စာရေးသူ၊ ထုတ်ဝေသူ
အတွက် အုပ်ရေ တစ်ပြိုင်တည်း ဝယ်
ယူခြင်းခံရတာ ဂုဏ်ယူဝမ်းသာစရာ
မဟုတ်ပါလား။ ကာမကံရှင်တော့
မသိ။ ကျွန်မတို့မှာ ကြားရုံမျှဖြင့်ပင်
“ဟာ...” “ဟယ်...” နှင့် အံ့ဩ
ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်ရလေသည်။

အတန်ကြာမှ မိုးရေထဲမှာ ပိုရ
သော အပြုံးမျက်နှာဖြင့် ဦးသန့်ရောက်
လာသည်။ အားလုံး ဝမ်းသာအားရ
နှုတ်ဆက် ဂုဏ်ပြုကြသည်။ ကျွန်မ
ထည်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ဂုဏ်ပြုခဲ့
သည်။ ထိုအခါ ဆရာ... ကျွန်မ
အား -

“ဆရာမ... ခုတု
စာမူတစ်ပုဒ်
ဟု စာမူတေး... ၂။ ဦးသန့်
အားအဆုံးမှာ ကျွန်မ၏ရုပ်ခန္ဓာတွင်

ကြက်သီးမွေးညင်းထသည်အထိ ဓာတ်
သက်ကာ ပြုလာသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်မ
အား ဗားမဲ့ဓာတ်အိပ်မက်ပေးသော
ကျင့်စဉ်ထဲက အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာ
အား အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ အရေးကြီးကိစ္စ
တစ်ခုအတွက် ရွတ်ဆောင်ရာ အောင်
မြင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အကြောင်း
တိုက်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤဂါထာသည် ညောင်ရမ်းမင်း
သားဘဝမှ နေ့စဉ် ရွတ်ပွားပူဇော်လာ
ရာ ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီးဘဝ
ရောက်ရှိအောင် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည့်
အောင်ခြင်းရှစ်ပါး မန္တန်အချုပ်ဖြစ်သည်။

ပြည်မြို့၊ ရွှေပေါက်ပင်တောရ
ဆရာတော်သည်လည်း ပဲခူးရိုးမတော
ကြီးအတွင်း ဝုတင်ဆောက်တည်ရာ
တွင် ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ အောင်ခြင်း
ရှစ်ပါး ကျင့်စဉ်ဖြင့် အနှောင့်အယှက်
များအား အောင်မြင်စွာ ကျော်လွှားခဲ့
ဖူးကြောင်း သိရသည်။ ဗားမဲ့ကျမ်းတွင်
ပါရှိသော ...

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဂါထာတော်
ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးထူးများ
မှာ ...

(၁) ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်း
ကာကွယ်စေသည်။ (၂) ရန်အမျိုးမျိုး
ကို အောင်နိုင်စေသည်။ (၃) ဘုန်း
တန်ခိုးကြီးမားစေသည်။ (၄) သွားလေ
ရာ ချစ်ခင်သူပေါများစေသည်။ (၅)
မိမိအပေါ် မကောင်းကြံစည်သူရှိက
ကြိုတင်သိမြင်နိုင်သည်။ (၆) စည်းစိမ်
ချမ်းသာအရာ၌ အထွတ်အထိပ်သို့
ရောက်နိုင်သည်။ (၇) ကပ်သုံးပါးဘေး
မှ လွတ်ကင်းနိုင်သည်။ (၈) သာသနာ

ကို စောင့်ရှောက်ရာတွင် သူမတူ
အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။

စသည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ
မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း
သိရပါသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်
သက်များအား ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့်
ဆက်စပ်သော ပဋ္ဌာန်းဆက် ဆက်စပ်
မှ တွေ့ကြုံစေခြင်း၊ အိပ်မက်မက်စေ
၍ ဓာတ်သက်နိုးထစေခြင်းဖြင့် ဖွင့်
ဖော်ပေးခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။

ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း မိသားစု
အတွင်း အရေးကြီးကိစ္စတစ်ခုကို
ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယခုလည်း
ကမ္ဘာအရေး၊ မြန်မာ့အရေး၊ တိုင်းရေး
ပြည်ရွာအရေး၊ ဘာသာသာသနာ
အရေးအရ ရန်အပေါင်း ကျော်လွှားနိုင်
အောင် ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ ဓာတ်ကို
ဆောင်၍ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာ
တော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ပွားပူဇော်ကြ
ပါကုန်။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဂါထာတော်

- (၁) မာရံ ယက္ခံ ဂဇံ စောရံ
စိဉ္စ မာနဉ္စ သစ္စကံ။
နာဂံ ဗကံ ဖိနောဇိနိ
ဟောတု မေ ယေမင်္ဂလံ။
- (၂) မာရံ အာဠာဝကံ၊ ဟတ္ထိ
အဂုံလိမာလ စိဉ္စမာ၊
ကုသန္တံ နာဂ ရာဇဉ္စ
ဗကံ အဇိနိ တေသော။
မိမိသက်စေ့ (သို့မဟုတ်) ပုတီး
တစ်ပတ်ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါ။

မြန်မာ့ဂွင်

ရခိုင် ဗားမဲ့ဆရာတော်

မင်းဖျံ့အောင်

မြန်မာ့သမိုင်းစဉ် ဟံသာဝတီ ပြည့်ရှင် နန္ဒဘုရင်၊ အင်းဝပြည့်ရှင် ညောင်ရမ်းမင်းကြီး၊ အနောက်ဘက် လွန်မင်းကြီး၊ သာလွန်မင်းကြီးလက် ထက်တော်များတွင် ဂန္ဓာရိပညာရှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး ထွန်းကားခဲ့သော ကာလနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုမှာပင် ရခိုင်မြောက်ဦးရွှေပြည်၌လည်း ဗားမဲ့ ဆရာတော်ဟူသော ဂန္ဓာရိပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တစ်ဦး ထွန်းကားခဲ့ဖူး လေသည်။

ဗဒ္ဒဘုရားရှင် မျက်မှောက်တော် ၌ သွန်းစက်တော်မူသော မဟာမုနိ

ဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ် သီတင်းသုံး တော်မူရာ မဟာမုနိကုန်းတော်မြောက် ဘက် သိပ်မဝေးလွန်းသောအရပ်တွင် တောလယ်အောင်စင် တောင်တန်းဟူ ၍ ရှိသည်။

ထိုတောလယ်အောင်စင်တောင် တန်း၏ အနောက်ဘက်အနီး အစပ် တွင် ကိုးဆယ့်ကိုးတောင်ဟူသော တောင်တန်းတစ်ခု အပါအဝင် တည်ရှိ နေသည်။ ထိုတောင်တန်းကို ကိုး ဆယ့်ကိုးတောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှာ တောင်ပိုကြီးငယ် ကိုးဆယ့်ကိုးလုံး ဆက်စပ်သွယ်တန်းနေသောကြောင့်

ထိုသို့သမုတ်သည်ဟု ဆို၏။ ထို တောင်ပို ကိုးဆယ့်ကိုးလုံးထဲတွင် ဗားမဲ့တောင်ဟူသော တောင်ပိုတစ် လုံး ပါရှိသည်။ ထိုဗားမဲ့တောင်ခြေရင်း ၌ တည်ရှိသောရွာကို ဗားမဲ့တောင်ရွာ၊ ဗားမဲ့ရွာဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

ရခိုင်မြောက်ဦးရွှေပြည် ကောင်း စားစဉ်ကာလ ထိုဗားမဲ့တောင်အနီး ဗားမဲ့ကျေးရွာမှာ နောင်တွင် ဗားမဲ့ ဆရာတော် အရှင်နန္ဒသာရဟု နာမည် ထင်ရှားလာမည့် ကလေးငယ်တစ်ဦး ကို သက္ကရာဇ် (၉၃၅)ခုနှစ်၌ မွေးဖွား သန့်စင်ခဲ့သည်ဟု ရခိုင်ရာဇဝင်မှတ်

တမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ဤနေရာ၌ နှိုင်းယှဉ်စေဖန် စောကြောစရာ၊ သုထေသနပြုစရာ ကောင်းသည်သာမက၊ မြိုင်ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏစင်ရေးသားစီရင်သော ဗားမဲ့ဝိဇ္ဇာမဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီးထဲတွင် ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာကို ရခိုင်ရိုးမတောင်ခြေအစပ် ဗားမဲ့တောင်ခြေရွာ၌ မွေးဖွားသည်ဟု ဖော်ပြထားမှုကိုပင် ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကိုးဆယ့်ကိုးလုံး တောင်တန်းဝင် ဗားမဲ့တောင်ခြေရင်း ဗားမဲ့ရွာ၌ မွေးဖွားသော ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာ ကလေးငယ်အရွယ် ရောက်သည်ရှိသော် ဗားမဲ့ရွာရွာဦးကျောင်းဆရာတော်က ရှင်နန္ဒသာရဟု အမည်ပေးလျက် ရှင်သာမဏေပြုပေးပြီး စာပေသင်ကြားပေးခြင်း၊ လောကုတ္တရာစာပေ သင်ကြားပေးခြင်း၊ အခြေခံလောကီပညာများ သင်ကြားပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးသည်။ ရှင်နန္ဒသာရ သာမဏေလေးသည် ဉာဏ်ထက်မြက် သွက်လက်သောကြောင့် တစ်ထွာပြလျှင် တစ်လံထက်မက တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်နေသောကြောင့် မြောက်ဦးနေပြည်တော်ရှိ စန္ဒာမ၊ ရတနာဗိမာန်၊ ပရက္ကမ၊ ဂုဏဿူ၊ နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူ အစရှိသော ထင်ပေါ်ကျော်စောသည့် ကျောင်းတိုက်ကြီး ၃၃ တိုက်အပါအဝင်ဖြစ်သော ဗားမဲ့ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ လောကီ၊ လောကုတ္တရာစာပေများ၊ အတတ်ပညာများ သင်ကြားပေးရန် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့လေသည်။ ထိုဗားမဲ့ကျောင်းတိုက်၌ လောကုတ္တရာစာပေထက်ပို၍ ကိပ်ပညာများကိုသာ ဦးစားပေး

သင်ကြားလေ့ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် အင်းအိုင်၊ ခါးလှည့်၊ ဂါထာမန္တရာ၊ ဆေးဝါး၊ အင်္ဂါရတ်လုပ်ရတ်စသော ဂမ္ဘီရပညာများကိုသာ အဓိကပြု သင်ကြားပေးလေ့ရှိသည်။ နတ်တိုက်ကလည်းရှိ၊ ဓာတ်ခိုက်ကလည်းရှိသော ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာ ရှင်သူငယ် နန္ဒသာရအဖို့ တိုင်းရက်သော ပက္ကလာ မိုးရွာတာနဲ့ အဆင်သင့်ဖြစ်သွားလေသည်။ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရအတွက် ပါရမီအကြောင်းရင်းခံရှိသည့် အလျောက် ထိုအင်းအိုင်ခါးလှည့်စသော လောကီပညာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်သွားလေသည်။

ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် တစ်ဆယ်ကျော် ငါးနှစ်ပတ်လည် လူငယ်ပီပီ လက်တည့်စမ်းသပ်လှီစိတ်၊ စူးစမ်းလေ့လာလိုစိတ် တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ရှေ့နောက်မဆင်ခြင်၊ တဖွတ်ထိုး စမ်းသပ်စူးစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ မြောက်ဦးပြည်ရှင်မင်းကြီးကိုယ်တိုင်က အာရုံမစိုက်၊ ဂရုမပြုဘဲ မနေနိုင်ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် ကိုယ်ပျောက်ဆေးများ ဖော်စပ်သုံးဆောင်ကာ ပြည့်ရှင်မင်းသုံးဆောင်နေသော စားတော်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်သုံးဆောင်ခြင်း၊ ကောက်ရိုးရုပ်များကို နာနာရုပ်အတတ်ဖြင့် စစ်သည်ရဲမက်အဖြစ် ဖန်တီးကာ ဘုရင့်စစ်သည်တော်များရှိရာ စစ်စခန်း၊ ကင်းစခန်းများသို့ စေလွှတ်လျက် အနှောင့်အယှက်ပေး ကျီစယ်ခြင်း၊ နန်းတွင်းအဆောင်များထဲရှိ မောင်းမမိသံစသော မင်းမှုထမ်းများကို အနီးအနားရှိ သက်မဲ့ပစ္စည်းများကို မှော်သက်

သွင်း ရွေ့လျားစေလျက် အထိတ်တလန့်ဖြစ်အောင် နောက်ပြောင်ခြင်း၊ အဆောင်တစ်ခုက ပစ္စည်းကို နောက်အဆောင်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိအောင်၊ အတွင်းက ပစ္စည်း အပြင်သို့ရောက်ရှိအောင်၊ အပြင်ကပစ္စည်း အတွင်းသို့ရောက်ရှိအောင် ဖလှယ်ပြောင်းရွှေ့ထားခြင်း စသော ကိုးရိုးကားရားကိစ္စများကို မကြာခဏ ပြုလုပ်တတ်သဖြင့် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအဖို့ အလွန်မျက်စိစပါးမွေး စူးလှပေသည်။

ထိုအထဲတွင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးနှင့် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရတို့ ထိပ်တိုက်တွေ့မှုတစ်ခုကို မရှောင်သာ မလွှဲသာ ဆုံကြုံလိုက်ရတော့သည်။ နှစ်စဉ်တော်သလင်းလရောက်တိုင်း မြောက်ဦးရွှေနန်းတော်၏ တော်ဝင်မိသားစုနှင့် မင်းစိုးရာဇာတို့သည် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။ ထိုလှေသဘင်ပွဲတော်တွင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီလျှင် ပြိုင်လှေတစ်စီးကျဖြင့် မဖြစ်မနေ ပြိုင်ပွဲဝင်ရလေ့ရှိသည်။ ဥပမာဆိုရသော် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်လည်း ပြိုင်လှေတစ်စီးဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်ရသည်။ မိဖုရားကြီးသည်လည်း ပြိုင်လှေတစ်စီးဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်ရသည်။ တခြားမိဖုရားများ၊ ကိုယ်လုပ်တော်များသည်လည်း ပြိုင်လှေတစ်စီးကျစီဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်ရသည်။ အိမ်ရှေ့မင်းသားနှင့် တခြားမင်းညီမင်းသားတို့လည်း ပြိုင်လှေတစ်စီးကျစီဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်ရသည်။ ဝန်ကြီး၊ မှူးကြီး၊ မတ်ကြီး၊ စစ်သူကြီးတို့သည်လည်း ပြိုင်လှေတစ်စီးကျစီဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်ရသည်။

ထိုသို့ ပြိုင်လှေတစ်စီးကျစီဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာဖြင့် ဝင်ရောက်

ယှဉ်ပြိုင်ရလေ့ရှိပြီး နိဂုံးချုပ်လိုက်တော့ အပြီးသတ် ဗိုလ်လုပွဲတွင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးပြိုင်လှေတော်နှင့် မိဖုရားကြီးပြိုင်လှေတော်တို့ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ရလေ့ရှိကာ နောက်ဆုံး၌ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ ပြိုင်လှေတော်က အနိုင်ရပိုင်လွှဲသွားလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ဖြစ်နေသည်မှာ တစ်နှစ်မဟုတ်၊ နှစ်နှစ်မဟုတ်၊ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဖြစ်၏။

ဤနှစ်စဉ် နောက်ဆုံးရလဒ်ကို မကျေမနပ် မခံမရပ်နိုင်သော မိဖုရားကြီးသည် သူမ၏ ပြိုင်လှေတော် အနိုင်ရပိုင်လွှဲနိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို မရမက စုံစမ်းရှာဖွေရာ နောက်ဆုံး ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျှာ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရအား တွေ့ရှိသွားလေသည်။ မိဖုရားကြီးက သူမ၏ပြိုင်လှေတော် အနိုင်ရပိုင်လွှဲရေးအတွက် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရထံ အကူအညီ တောင်းခံရာ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရက အင်းကွက်တစ်ကွက်အား စီရင်ပေးပြီး ထိုအင်းကွက်အား မိဖုရားကြီးပြိုင်လှေတော်၏ လှေဦးထိပ်တွင် မြှုပ်နှံလျက် လှေသဘင်ပြိုင်ပွဲ ဝင်ရောက်ရန် အကြံပြုလိုက်လေသည်။

တကယ်ပင်လျှင် ထိုနှစ်လှေသဘင်ပွဲ၌ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး ပြိုင်လှေတော်နှင့် မိဖုရားကြီး ပြိုင်လှေတော်တို့ နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲတွင် အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ကြရာ မိဖုရားကြီး ပြိုင်လှေတော်က အပြတ်အသတ် အနိုင်ရပိုင်လွှဲသွားခဲ့လေသည်။ တစ်ကြိမ်ကတစ်ခါမှ အနိုင်ရပိုင်လွှဲမှုမရှိဘဲ ယခု၊ မိဖုရားကြီး ပြိုင်လှေတော်က အနိုင်ရပိုင်လွှဲသွားသောကိစ္စကို လက်သင့်မခံနိုင်သည့် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်

အကြောင်းရင်းကို လျှို့ဝှက်စွာ စုံစမ်းဖော်ထုတ်စေရာ နောက်ဆုံးတွင် သူ့မျက်စိ စပါးမွေးစူးနေသော ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ လက်ရာမှန်း သိရှိသွားလေသည်။

ထိုအခါ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ ထက်မြက်ထူးချွန်မှုကို သဘောပေါက်သွားကာ သူ၏ ထီးနန်းစည်းစိမ်၊ အသက်စည်းစိမ် လုံခြုံတည်မြဲမှုအတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ သောကရတက်ပွားလာခဲ့ရသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည် ရာဇပရိယာယ်ဆင်ဥပါယ်တံဖျဉ်သုံးကာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါများသောအသွင်ဖြင့် ရှင်သူငယ်ထံ ချဉ်းကပ်ဝတ်ထားလျက် ကျောင်းဆောက်လှူလိုသဖြင့် အလှူခံယူတော်မူပါရန် ကျိုးနွံစွာ လျှောက်ထားလေသည်။

ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရက အလှူလက်ခံတော်မူလိုသဖြင့် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည် မြောက်ဦးနေပြည်တော်နှင့် မနီးမဝေး တောင်ကုန်းတစ်ခုအနီးတွင် ကျောင်းတစ်ဆောင်အား နှေးကွေးစွာ ဆောက်လုပ်စေပြီး ခြို့တောင်ကုန်း၌ ကျောက်လိုဏ်ဂူတစ်ခုကို လျင်မြန်စွာ ထွင်းဖောက်ပြုလုပ်စေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနှစ်ဝါဆိုချိန် နီးကပ်သွားသော်လည်း ကျောင်းက မပြီးစီးနိုင်ဘဲ ကျောက်လိုဏ်ဂူသာလျှင် ပြီးစီးနေသည့်အတွက် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးက ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရအား အချိန်မီ ကျောင်းမပြီးစီးနိုင်သည့်အတွက် တောင်းပန်ခယပြီး ကျောက်လိုဏ်ဂူတော်တွင် ယခုနှစ် ဝါဆိုလိတင်းသုံးရန် ပင့်ဆောင်သဖြင့် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူတွင်း၌ ထိုနှစ် ဝါဆို

သီတင်းသုံးလေသည်။
ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူအတွင်းမှာ တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံပွားများအားထုတ်ခြင်း၊ အင်းအိုင်ခါးလှည့်၊ ဂါထာမန္တန်၊ အဂ္ဂိရတ်၊ လုပ်ရတ် စသော လောကီပညာများကို အားထုတ်ပွားများ ကျင့်ကြံခြင်းများကို တစ်ဝါတွင်းလုံး နေ့နှင့်အမျှ၊ ညနှင့်အမျှ ပြုလုပ်နေသဖြင့် ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူအပြင်သို့ ထွက်ခွာချိန် မရှိသလောက် ရှိနေခဲ့သည်။ ဤသည်ကို အလစ်ချောင်းနေသော ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည် ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူထဲ၌ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ ရှိနေစဉ်တုန်းမှာ ၎င်းလိုဏ်ဂူကို ကျောက်တုံး၊ အင်္ဂတေများဖြင့် အလုပ်ပိတ်ဆို့လိုက်လေသည်။ ၎င်းလိုဏ်ဂူထဲ၌ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် သူ့အလိုအလျောက် ဇီဝိန်ကြွ သေဆုံးစေလိုသော စေတနာဖြင့် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးက ထိုသို့ပြုမှုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ပြုပြီး ရက်အတန်အကြာ၌ သီတင်းဝါလကျွတ်သွားသည့်အခါတွင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည် ကျောက်လိုဏ်ဂူထဲက ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ သက်မဲ့ရုပ်ကလာပ်ကို ထုတ်ယူသင်္ဂြိုဟ်ရန်အတွက် ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူအား ပိတ်ဆို့ထားသည်များကို ဖယ်ရှားဖွင့်လှစ်စေလိုက်သည်။
ထိုအခါ မယုံကြည်နိုင်စရာ တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးနှင့် အပေါင်းပါတို့သည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဟ ချောက်ချားအံ့ဖွယ်သရဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။ ယင်းအဖြစ်မှာ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် ကျန်းကျန်းမာမာ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ ရွှင်ပြုံးစွာဖြင့် ထိုလိုဏ်ဂူထဲမှ ထွက်၍

လာသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထိုအခါ ပြည်ရှင်မင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို လျှင်မြန်စွာ ဆည်ယူလိုက်ကာ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ အစွမ်းသတ္တိကို အမွမ်းတင် ချီးကျူး ထောပနာပြုလုပ်လိုက်ပြီး လှူဖွယ် ပစ္စည်းအထူးထူးကို ဆထက်ထမ်းပိုး ပြု ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး အရင်က ထက် ကြည့်ညိုသယောင်ပြုကာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လေ၏။ အကြံသမား ပြည်ရှင်မင်းကြီးသည် ကျောင်းကို ပြီးစီးအောင် မဆောက်လုပ်စေဘဲ အချိန်ဆွဲလျက်နေစေကာ ထိုကျောက် လိုဏ်ဂူအတွင်း၌သာ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရကို သီတင်းသုံးနေစေရန် စီမံထားလေ၏။

အလစ်ချောင်းနေသော ပြည်ရှင်မင်းကြီးသည် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရတစ်ပါးတည်း ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ရှိနေစဉ် ထိုကျောက်ဂူအား ပိတ်ဆို့မီးရှို့သတ်ဖြတ်ရန် စေခိုင်းကြိုးစားလေသည်။ ဤအကြံမိ၌ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် အင်းအစွမ်း၊ မန္တန်အစွမ်းဖြင့် ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူ၏ ကျောက်ခေါင်မိုးကို ဖောက်ထွင်းထွက်၍ လွတ်မြောက်အောင် ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားနိုင်လေသည်ဖြစ်၏။ သို့သော် ရှေ့ကို ကြိုတင်တွက်ချက် အကွက်ချတတ်သော (ဝါ) လိမ္မာပါးနပ်သော ပြည်ရှင်မင်းကြီးက နေပြည်တော်တစ်ခွင် တိုင်းပြည်တစ်ခွင်က ထွက်လမ်း၊ ဝင်လမ်းများအား လက်မရွံ့စစ်သည် ချောက်တစ်ဖွဲ့များဖြင့် ကျပ်တည်းစွာ ဝိတ်ဆိုလျက် ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာဖွေစေသည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် ကံစွမ်း၊ ဉာဏ်စွမ်း၊ ပညာစွမ်း ထက်မြက်သော

ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် လက်မရွံ့တပ်သားများကြားထဲမှ လက်မတင်လေး ရှောင်တိမ်းနိုင်ပြီး ကစ္ဆပဒဒီ (ကုလားတန်)မြစ်ဆိပ်တစ်ခုက လှေမြန်တစ်စီးကို ယူငင်ကာ မြစ်ကြေကို စုန်ဆင်းထွက်ပြေးလေသည်။

သို့တစေ ပြည်ရှင်မင်းကြီး၏ သေမင်းတမန် လက်မရွံ့တပ်သားတို့ ကလည်း ကုန်းကြောင်း၊ ရေကြောင်းမှ နေ၍ အသေရရ၊ အရှင်ရရ ဖမ်းဆီးရန် အရိပ်မာ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါကြလေသည်။ ကစ္ဆပဒဒီ(ကုလားတန်)မြစ်ဝဆီသို့ ရောက်လေလေ၊ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ လှေမြန်နောက်က လိုက်ပါလာသော လက်မရွံ့တပ်သား လှေမြန်များ များသည်ထက် များပြားလာခဲ့သည်။ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ လှေမြန်ကို လက်မရွံ့တပ်သားများ၏ လှေမြန်များက ဝိုင်းဝန်းဖမ်းဆီးရန် လုံးပန်းလာကြသည်။ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် ထိုရန်သူလှေမြန်များကြားမှ ပညာစွမ်း၊ ဉာဏ်စွမ်း၊ ဝီရိယစွမ်းများ အသုံးပြုကာ လှည့်ပတ်တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်အောင် သည်းထိတ်ရင်ဖိုစွာ ကြိုးစားနေရသည်။ ကစ္ဆပဒဒီ(ကုလားတန်)မြစ်ဝယခု စစ်တွေမြို့အနီးအရောက်မှာ ကင်းမြီးကောက်လက်မလို ညှပ်ပူညှပ်ပိတ်ပြုလုပ်လာသော လက်မရွံ့တပ်သား လှေမြန်များလက်မှ လွတ်မြောက်ရန်အတွက် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ လှေမြန်သည် ရှေ့သို့ တစ်ဟုန်တည်း လျှော်ခတ်လာရာ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ရောမကျောက်ဆောင်တန်းကြီးတစ်ခုကို ဘွားခနဲတွေ့လိုက်ရသည်နှင့် တဒဂံအတွင်းတွင် ရှင်သူ

ငယ်နန္ဒသာရသည် နံဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်နှင့် နောက်ကျောတွင် လက်မရွံ့တပ်သားတို့ လှေမြန်များနှင့် ရှေ့တည့်တည့်တွင် ကျောက်ဆောင်တန်းကြီးကြားထဲတွင် ဆူးကြားက ဘူးသီးလို ညှပ်ပူညှပ်ပိတ်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရအဖို့ နံဘေးနှစ်ဖက်နှင့် နောက်ကျောဘက်ကို လှည့်လိုက်လျှင် ကျားရဲတွင်းကို မျက်စိစုံမှိတ်ခုန်ဆင်းသလို ဖြစ်မှာသေချာသဖြင့် ရှေ့တည့်တည့်က ကျောက်ဆောင်တန်းကြီးကို ဖောက်ထွင်းသွားမှ ဖြစ်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လှုပ်တစ်ပြက်အတွင်း အင်းတစ်ကွက်ကိုချကာ ရှေ့တည့်တည့်မှ ကျောက်ဆောင်တန်းကို ပစ်ပေါက်လိုက်လေသည်။ တစ်ယုဟုတ်ချင်းမှာပင် 'ဝုန်း'ခနဲ မြည်ဟည်းကာ ထိုကျောက်ဆောင်တန်းကြီး ကျိုးပေါက်ကာ လှေမြန်တစ်စီးသွားစာ အပေါက်ဝတစ်ခုဖြစ်သွားလေသည်။ ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ၏ လှေမြန်သည် ထိုအပေါက်ဝမှ လျှင်မြန်စွာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ပြီး ပင်လယ်ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ လက်မရွံ့တပ်သားများ၏ လှေမြန်သည် များပြားလှသောကြောင့် ထိုအပေါက်ဝမှ ထွက်နိုင်ရန် ကြန့်ကြာသွားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုကျောက်ဆောင်တန်းကို ရှောင်တိမ်းနေရသောကြောင့်လည်းကောင်း ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရလှေမြန်ကို လိုက်မီရန်ထားလိုက်၊ ရိပ်ရိပ်ကလေးတွေပင် မတွေ့လိုက်တော့ပေ။ နောင်တွင် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရက အင်းဖြင့်ပစ်ပေါက်၍ ကျိုးပေါက်သွားသော ကျောက်ဆောင်တန်းနေရာကို အင်းပေါက်ဝဟု ယခုထက်တိုင် ခေါ်

ဝေါ်နေကြသည်။ ထိုအင်းပေါက်ဝကား တခြားမဟုတ်။ ယခု စစ်တွေမြို့အနီးမှ အင်းပေါက်ဝဆိုသော နေရာပင်ဖြစ် သည်။ ပြီးနောက် ပြောမုန် ကြွင်းကျန် နေသောအချက်က ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ကို ဖြတ်ကျော်ကူးသန်း လွတ်မြောက် သွားသော ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရသည် ဟံသာဝတီ ပဲခူးရွှေပြည်သို့ ရောက်ရှိ သွားပြီး ၎င်း၌ပင် အခြေစိုက်နေထိုင် လေတော့သည်ဟူ၏။

ထိုမှတစ်ပါး နောက်အရေးကြီး သော အချက်တစ်ခုက ရှင်သူငယ်နန္ဒ သာရကို ဗားမဲ့ကျေးရွာဇာတိဖွားဖြစ် သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မြောက် ဦးရွှေပြည် ဗားမဲ့ကျောင်းတိုက်တော် ထွက် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း မားဗားမဲ့ဘုန်းကြီး(ဗားမဲ့ဆရာတော်ဟု သမုတ်ခေါ်ဆိုကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ မြောက်ဦးနေပြည်တော်အနီး ဗားမဲ့ ဆရာတော် ရှင်သူငယ်နန္ဒသာရ သီတင်းသုံးသော ကျောက်လိုဏ်ဂူ တော်ကို ယခုထက်တိုင် ဗားမဲ့ဂူဟု ခေါ်တွင်လျက် ရှိနေသေးသည်။ ရှင်သူ ငယ်နန္ဒသာရ အင်းအစွမ်း၊ မန္တန် အစွမ်းဖြင့် ခေါင်မိုးမှ ဖောက်ထွင်းသွား သည့် အပေါက်ဝရှိနေသော ဗားမဲ့ဂူ သည် ယနေ့မြောက်ဦးမြို့အနီးတွင် ယနေ့တိုင် ရှုမြင်နိုင်ပေသေးသည်။

တကယ့်တကယ် လေ့လာစိစစ် စောကြောကြည့်မည်ဆိုလျှင် ညောင်တီ၊ ဝေသာလီ၊ ပဉ္စာ၊ ပရိတ်၊ ဝေဠဝက်၊ လောင်းကြက်၊ မြောက်ဦး စသော ရှေးဟောင်း မင်းနေပြည်တော်များ ထွန်းကားခဲ့သော ယနေ့ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့နယ်နှင့် ကျောက်တော် မြို့နယ်ထဲတွင် ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ ဗားမဲ့

ကျောင်း စသော ဗားမဲ့ဆိုင်ရာနှင့် စပ်လျဉ်းနေသော နေရာဌာနများ ရှိ သည်ကို သတိထား သုတေသနပြု ဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပေသည်။

ယနေ့ ကျောက်တော်မြို့နယ် တွင် မဟာမုနိဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ် သီတင်းသုံးရာ မဟာမုနိဘုရား ကုန်း တော်နှင့် မနီးမဝေးရှိ တောလယ် တောင်စဉ်တောင်တန်းအဝင်အပါး ကိုးဆယ့်ကိုးတောင်တန်း၌ ရှင်သူငယ် နန္ဒသာရ မွေးဖွားရာ ဗားမဲ့တောင် ကုန်းနှင့် ဗားမဲ့ရွာဟောင်းနေရာရှိ သည်။ ကျောက်တောင်မြို့ပေါ်ရှိ ရပ် ကွက်တစ်ခုဖြစ်သော ယမ္မတော်ရပ် ကွက်ကို အရင်တုန်းက ဗားမိ(ဗားမဲ့) ရပ်ကွက်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည်။ ဗားမဲ့ တောင်ခြေ ဗားမဲ့ရွာ ပြုပျက်ပြီးနောက် ထိုမှ ရွာသူရွာသားတချို့ ဤရပ်ကွက် ၌ အခြေစိုက်နေထိုင်ကြရာမှ ဗားမိ (ဗားမဲ့)ရပ်ကွက်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြ ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ထိုကျောက် တော်မြို့၌ ဗားမိ(ဗားမဲ့)ဘုရား၊ ဗား ကရားဘုရားဟု တထင်တရှားရှိနေပေ သေးသည်။

တစ်ခါ မြောက်ဦးမြို့နယ်ထဲတွင် ဆိုခဲ့သော ခေါင်းမိုးဟောင်းလောင်း ပေါက်နေသော ဗားမဲ့ဂူနှင့် ရှေးခေတ် တုန်းက ထင်ရှားခဲ့သော ကျောင်း တိုက်ကြီး ၃၀ ဝင် ဗားမဲ့ကျောင်းတိုက် တော်ကြီး၏ ကျောင်းတော်ရာသည် လည်း တထင်တရှား ရှိနေပေသေး သည်။ ပြီးနောက် အလေးဂရုပြု စူး စမ်းလေ့လာ သုတေသနပြုစရာ ကောင်းသည်က မြောက်ဦးခေတ် (အင်းဝခေတ်၊ ဟံသာဝတီခေတ်၊ ညောင်ရမ်းခေတ်နှင့် ခေတ်ပြိုင်)၌

ထင်ပေါ်ခဲ့သော ဗားမဲ့ကျောင်းတိုက် ကြီးသည် ဝေသာလီခေတ်(ပုဂံခေတ် နှင့် ခေတ်ပြိုင်)ကပင် ဆရာစဉ်သမား ဆက် အစဉ်မပြတ် ရှိခဲ့လေသလား ဆိုခြင်းတို့ပင်ဖြစ်၏ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ဝေသာလီပြည်ရှင် သီရိဓမ္မာ စန္ဒြားမင်း(ပုဂံသိုက်တိုင်မင်းနှင့် ခေတ် ပြိုင်)လက်ထက်က ဗားမဲ့ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသမာဓိနှင့် ဗားကရာဆရာ တော် အဂ္ဂမဟာသာမိတို့သည် အင်း အိုင်ခါးလှည့်၊ မန္တန်စသော လောကီ ပညာရေးရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် ပေါက်မြောက်တော်မူခဲ့သည်။

သမိုင်းရာဇဝင် အမှတ်အသား တချို့နှင့် သုတေသနပြုဖို့ အလွန် အမင်းကောင်းလှပေသည်။

နောက်အရေးကြီးအချက် တစ် ခုက ဟံသာဝတီကိုရောက်သွားသော ရခိုင်ဗားမဲ့ဆရာတော် ရှင်နန္ဒသာရ သည် ဘာဖြစ်သွားသည်ကိုလည်း အထူးတူးဖော် သုတေသနပြုရန် လိုအပ်ပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့၊ ကျောက် တော်မြို့သို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိခဲ့လျှင် ကျောက်တော်မြို့မှ ဗားမဲ့ဘုရားနှင့် ဗားကရာဘုရားသို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ကြရန်နှင့် မြောက်ဦးမြို့သို့ရောက်လျှင် ဗားမဲ့ဂူနှင့် ဗားမဲ့ကျောင်းတိုက်တော် ရာ၌ ဓမ္မသံဝေဂယူရင်း ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အကျင့်စရဏ ပွားများကြရန် အကြ ကောင်းပြု သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရ ပေသည်။

မင်းရှိန်အောင်

တောင်ငူခေတ် လောကီပညာ တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍ

ဒေါက်တာနန်းရှင် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

တစ်မျိုးသားလုံးအတွက်
ဇာတိပုည ဂုဏ်မာနတက်ဖွယ်ရာ
ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏
ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်အပြင်မှ
မြင်ကွင်း

ရွှေချည်းနှင့်နှင်း၊ စုံသည့်အင်နှင့်
နတ်ရှင်စံခန်း၊ ပြာသာဒ်နန်းလည်း
ဝင်းရွန်းပြောင်ပြောင်၊ ခုနစ်ဆောင်နှင့်
အရောင်မြူးဝှန်း၊ ဝေယျာန်သို့
တံခွန်အတွက်၊ ဖောတီရည်သည်။
(သခင်ကြီးချောင်း)

ရှေ့တန်ခူးလဆန်း ၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ (၉ မတ်၊ ၁၅၅၁)* တွင်ရမည်ဟု ပုဏ္ဏားတို့က လျှောက်တင်ခဲ့၏။ ထိုနေ့မှာပင် သမိန်ထောရာမကို လက်ရမ်းမိ၍ ပုဏ္ဏားတို့အား မဟာဓမ္မရာဇဝဂ်အမည်နှင့် တကောရွာကို စားစေ၏။ ရွှေပုံနစ်ကြိမ် ကျုံးယူကြောင်း ရာဇဝင်၌ ဆို၏။

ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်

နန်းတော်၏ တင့်တယ်လှပမှုကို ဟံသာဝတီနေပြည်တော်သို့ လာရောက်နေထိုင်ခဲ့သည့် ပေါ်တူဂီလူမျိုး ဖရိုင်းယာ ဆူဇာက မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်မှာ -

နန်းတော်၏ တင့်တယ်လှပပုံသည် အယုတ်ဆုံးနေရာမှာပင် လှပသေ ပန်းချီနှင့် ရွှေပိန်းများရှိပေသည်။

အချို့သော နန်းတော်အဆောင်များ၏ အမိုးသည် ပကတိရွှေသားများဖြင့် ပိုးထားသည်။ အချို့အခန်းများတွင် လူလုံးမျှကြီး၍ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်များ စီခြယ်ထားသော ဘုရင်များ၊ ပိဖုရားများ၏ ရွှေစိုင်း၊ ရွှေခဲရုပ်တုတော်များကို စီထားသည်။^{၁၁}

ဤအချက်သည်ကား နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦး၏ မှတ်တမ်းတစ်စိတ်တစ်ဒေသပင် ဖြစ်၏။ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏ ကမ္ဘောဇသောဒီ နန်းတော်ကြီးသည်ကား တင့်တယ်လှပကြောင်း ထင်ရှားစေပါ၏။ စိတ်ကူးဖြင့်မုန်း၍ မင်းတရားကြီး၏ နန်းရင်ပြင်ထက် တစ်ခဏ မတ်တတ်ရပ်ကြည့်ချင်စမ်းလှ၏။ ကမ္ဘောဇသောဒီ နန်းတော်ဖြင့် စပ်လျဉ်းနေသော လောကီပညာများဟူ၍ မရှိသလောက်ပင်။ သို့သော် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီးက နန်းတော်သစ်ကို မတည်မီ အပြည်ပြည်ထောင်ရှိ ဟူးရားပုဏ္ဏားတို့အား နေပြည်တော်သို့ ဆင့်ခေါ်စေ၍ တွက်ချက်တင်ပြသော မြို့ပုံစံများ ဆက်သစေခဲ့သည်။^{၁၂} ဟူ၍ သမိုင်းပါမောက္ခဆရာကြီး ဦးကျော်ဝင်းက

ဥဿရောအမတ်ကြီးရေးသားခဲ့သော ဟံသာဝတီအရေးတော်ပုံကျမ်းကို ကိုးကားတင်ပြခဲ့သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်ကြီးသည်လည်း မြန်မာ့လောကီပညာရပ်ဖြင့် နွယ်နေဦးမည်ဟု ယူဆစရာရှိပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၉၂၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၀ ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၂ နိုဝင်ဘာလ ၁၅၆၆ နေ့တွင် မြေတူးပြီး ၁၂ မတ်လ၊ ၁၅၆၇ တွင် ဟံသာဝတီမြို့တော်ဝန်းကျင်ကို ကျုံးစတူးသည်။

သက္ကရာဇ် ၉၁၅ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၀ ရက်၊ သောကြာနေ့တွင်^{၁၃} နောက်ပါမျိုးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိ ပေါင်းများစွာ ခြံရံလျက် ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်သို့ တက်တော်မူကြောင်း သိရသည်။

ရွှေစည်းခုံခေါင်းလောင်းစာ

မြန်မာတို့ထက် မွန်လူမျိုးတို့က မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကို လုပ်လေ့လုပ်ထရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဓမ္မစေတီမင်းက သူ၏ သာသနာပြုဆောင်ရွက်ချက်များကို ကလျာဏီကျောက်စာ၌လည်းကောင်း၊ ရွှေတိဂုံရင်ပြင်ဘော်ရှိ ကျောက်စာများကိုလည်းကောင်း ကမ္ပည်းမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဆယ်ယူရန် ကြိုးစားကြဆဲဖြစ်သည့် ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်း၌လည်း မှတ်တမ်းကမ္ပည်းစာများ အပြည့်ရေးထိုးထားကြောင်း နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦး၏ ခရီးသွားမှတ်တမ်းအရ သိရှိရ၏။

ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ခေါင်းလောင်း မျက်နှာစာပတ်ပတ်လည်တွင် မွန်၊ မြန်မာ၊ ပါဠိ သုံးဘာသာဖြင့် စာများရေးထိုးခဲ့၏။ ဤစာများကို အမတ်ကြီးဗညားဒလ၏လက်ရာဟု ဆရာကြီးဒေါက်တာနိုင်ပန်းလှက ယူဆပေ^{၁၄}သည်။

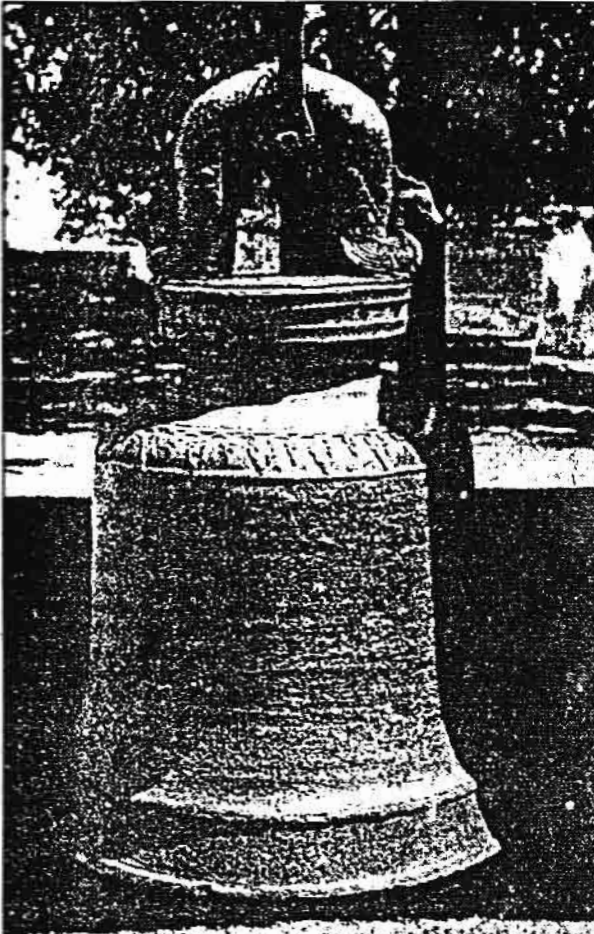
ခေါင်းလောင်းစာများမှာ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး

* အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် မေဒီကျူဒါ (၁၅၁၆-၅၈)လက်ထက် ဖြစ်သည်။ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းက အားသာချိန် ဖြစ်ပြီး ပရိုတက်စတန် ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းကမူ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံနေရချိန်လည်း ဖြစ်သည်။
၁၀။ တောင်ငူခေတ် လူမှုရေး ကျောင်ဝင်ဦး၊ ပါမောက္ခ၊ သမိုင်းဌာန၊ စာ-ဆီ။

^၁ စပိန်ကို ဆန့်ကျင်သည့် နယ်သာလန်တော်လှန်ရေးစခိုက် ဖြစ်သည်။
၂၀။ ရွှေစည်းခုံခေါင်းလောင်း စာကြောင်းရေ ၇-၈။
၂၁။ ဗညားဒလ၊ ဒေါက်တာနိုင်ပန်းလှ။

၁၇။ ယင်းစာ-ဆီ။

ခရစ်နှစ် ၁၅၅၇ ခုနှစ်၊ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး သွန်းလုပ်လှူဒါန်းခဲ့သော
ကြေးခေါင်းလောင်း၏ အတွင်းအပြင်မြင်ကွင်း

“နောင်အနာဂတ် လာလတ်မည့် မင်းကေရာဇ်တို့သည်လည်း သာသနာတော်ကို ငါချီးပင့်သကဲ့သို့ ချီးပင့်စေသတည်း” (ခေါင်းလောင်းစာကြောင်း-၃၃)

၏ ဘာသာသာသနာ ဆောင်ရွက်ချက်များကို တွေ့ရှိရပြီး လှေခင်းတော်၊ ဘုရားဆုပန်ပုံနှင့် ရက်စွဲတတ်ပုံတို့ကိုပါ တွေ့ရှိရသည်။ ခေါင်းလောင်းသွန်းတော်မူသည့် နေ့ရက်ကို - “သက္ကရာဇ် ၉၁၉ ခု၊ နယုန်လပြည့်လွန် ၁၁ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ပြိဿလင်၊ ပုဏ္ဏတိထိ၊ ရာဇနက်သက်၊ သောကြာနဝင်း၊ သောကြာတြင်း၊ သောကြာယောဂကာလ”^{၂၂}

ဟူ၍ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ နေကောင်းရက်မြတ်ရွေးချယ်ခဲ့ပြီး လောကီပညာ ဗေဒင်အယူအဆများ ရှိခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားစေပါ၏။

ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံနိမိတ်

၁၇ စက်တင်ဘာလ ၁၅၆၂ ရက်နေ့တွင် ဘုရင့်

^{၂၂} ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင်လက်ထက်၊ စည်းရုံးရေးစွမ်းရည်ကို တင်ပြခြင်း သီတာ၊ မ၊ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ယူကျမ်း (သမိုင်း) ရန်ကုန်၊ စာ-၁၄၇။

နောင်မင်းတရားသည် ရခိုင်သို့ စစ်ချီသိမ်းပိုက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ယင်းနောက် ၃၀ အောက်တိုဘာလ၊ ၁၅၈၂* အင်္ဂါနေ့တွင် နတ်ရွာစံခဲ့သည်။ နတ်ရွာလားခါနီး၌ -

- မဟာစေတီတော်နှင့် ကျိုက်ကိုဘုရား ရောင်တော်ပြခြင်း။

- ဟံသာဝတီမြို့၌ ရေကြီး၍ လှေစီးခြင်း။
- ဒေသပွယ် အရပ်၌ ပတ္တမြားမိုးရွာခြင်း။
- တောင်အရပ်မှ တာရာကြယ်များ အခိုးထွက်ခြင်း။
- နံများစွာကျခြင်းများ ဟူ၍ ပဲခူးဟံသာဝတီတစ်ဝိုက် အတိတ်ထူး နိမိတ်ထူးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

သားတော်နန္ဒဘုရင်၏ အမှာများ

ခေတ်အဆက်ဆက် ရာဇဝင်သမိုင်းဆရာတို့က နန္ဒဘုရင် (၁၅၈၁-၁၅၉၉)ကို အဖြစ်ပို့ခဲ့ကြ၏။ ထိုင်းသို့ အကြိမ်ကြိမ်ချီတက် တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ သို့သော် မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ ယခုတိုင် ထိုင်းနိုင်ငံ အမျိုးသားပြတိုက်၌ နန္ဒဘုရင်နှင့် ထိုင်းဘုရင် ဗြဿဓိနရာဇ်တို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်းအနီး၌ ထိုင်းဘုရင် ကျကျန်ခဲ့သော သေနတ်ကို ခင်းကျင်းပြသထား⁺ ၏။ နန်းစံသက် ၁၈ နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး စစ်မက်ထူပြောခဲ့၏။ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌လည်း ဟံသာဝတီနေပြည်တော်ရှိ မွန်တို့ကို ယုံကြည်တော်မမူဟု ဆိုပြီး ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ခဲ့၏။ ရဟန်းတော်များကိုလည်း လူဝတ်လဲစေခဲ့သည်။ ထိုအတွင်း၌ “ဘားမဲ့ဆရာတော်၊ ဘားတမော့ဆရာတော်” မွန်ရဟန်းများလည်း ညောင်ရမ်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အခြား မွန်ဘုန်းတော်ကြီးများကိုလည်း ယွန်းပြည်၊ ရှမ်းပြည်သို့ ပို့ခဲ့သည်။

ဘားမဲ့နှင့် ဘားတမော့ ဆရာတော်တို့ကို ၁၅၉၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် နန္ဒဘုရင်က ဟံသာဝတီမှ ဖယ်ရှားခဲ့၏⁺⁺

* အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ရိုမ်း၌ ပထမအကြိမ် ကသစ်လစ် ပဋိညာဉ် စာတမ်း သစ်ကို ထုတ်ပြန်သောနှစ် ဖြစ်သည်။

+ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်း၊ ကျော်သက်၊ ဒေါက်တာ၊ သမိုင်း ပါးမာကွ၊ ရန်ကင်းတက္ကသိုလ်၊ ၈-၂၀၅၊ မှန်နန်း တ၊ ၁၉၅၆၊ ၈-၆၄။

++ မဟာရာဇဝင်သစ် (တတိယတွဲ) ၈-၂၂၈။

နန္ဒဘုရင်၏ အကုသိုလ်အကျိုးဆက်ဟူ၍ မဆိုနိုင်။ နောက်တစ်နှစ် ၁၅၉၅၊ ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ဟံသာဝတီမြို့အနံ့ ကြွက်ကျလာခဲ့သည်။ မင်းရဲကျော်စွာ၏ ကျွန်များက ဓား၊ လှံများဖြင့် သတ်ဖြတ်နှိမ်နင်းရာ မနိုင်ခဲ့ချေ။ စပါးကျီများ အဖောက်ခံရ၍ နေချင်းညချင်းဆိုသလို ဟံသာဝတီ၌ အစာရေစာ ရှားပါးလားခဲ့သည်။ ယင်းနောက် ဆန်ဈေးနှုန်းများ မဆမတန် မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ ဆန်တစ်တင်းကို ကြေးစင်တစ်ရာပေး၍ ဝယ်ခဲ့ရသည်။^၂

အဆုံးတစ်နေ့၌ နန္ဒဘုရင်ကို နတ်သျှင်နောင်သည် မယ်တော်မိဖုရားကြီးဖြင့် တိုင်ပင်၍ ၂၀၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၆၀၁⁺ ရက်နေ့တွင် လုပ်ကြံခဲ့သည်။ နန္ဒဘုရင် ကံကော်တုန်ခါနီး၌ . . .

- ဘုရားငါးဆူ မီးလောင်၏။
- ကိုယ်လုပ်တော်တစ်ယောက်၏ လက်ရုံးတွင် “သတ္တေယောရာနံ၊ အင်္ဂါနံ၊ သံညံ” ဟု နတ်တို့ရေလာကြောင်း ရာဇဝင်တွင်တွေ့ရ၏။

အဓိပ္ပာယ်မှာ . . .

သတ္တေ = သတ္တရာဇ်သည်၊ ယော = နှစ်၊ ရာ = ရှစ်၊ နံ = ခုနှစ်၊ အင်္ဂါနံ = အင်္ဂါမင်းသည်၊ သံညံ = သုန်းလတ္တံ့ ဟု ပညာရှိများက အဓိပ္ပာယ်ဖော်သည်။ ၂+၈+၇ = ၁၇ သည် နန္ဒဘုရင်၏ နန်းစံနှစ်ကို ဆိုလိုကြောင်း သိရ၏။

ဘားမဲ့ဆရာတော်အပါအဝင် မွန်ရဟန်းအတော်များများ နယ်နှင့်ခံရခြင်း၊ လူဝတ်လဲခံရခြင်းများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလတွင် ဟံသာဝတီရှိ ရုပ်တုတော်များ ချွေးယိုခဲ့၏။[▲] ၃၊ ဩဂုတ်လ၊ ၁၅၉၄ နေ့တွင် နန်းတော်မိုးကြိုးအပစ်ခံရခြင်းများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

၂၃။ မှန်နန်းရာဇဝင် (တတိယတွဲ) ၁၉၅၆၊ ၈-၁၀၁ နှင့် ၁၆ နှင့် ၁၇ ရာစုက ထိုင်းလူမျိုး မြန်မာမင်းမှတ်တမ်းများ ယဉ်ကျေးမှုမဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၅) ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ၈-၉၅။

+ စပိန်နိုင်ငံတွင် တတိယမြောက်ဖီးလစ်(၁၅၇၈-၁၆၂၁) လက်ထက် ဖြစ်သည်။

▲ မဟာရာဇဝင်သစ်၊ တ/တွဲ၊ ၈-၂၂၉။

ဓားပြ၊ လုံခြုံ၊ သေနတ်ပြ

ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင် မင်းတရားလက်ထက် မြန်မာ့ တပ်မတော်တွင် “ဓားပြ၊ လုံခြုံ၊ သေနတ်ပြ”သည် လက်ရွေးစင် ဘုရင့်နောင်” စစ်သည်တွေရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုစစ်သည်တော်များမှာ မြန်မာတိုင်းရင်းသားမျိုးစုံအပြင် တရုတ်၊ ထိုင်း၊ လင်ဇင်း စသည့် တိုင်းနိုင်ငံဘက်ကလည်း ပါဝင်နေသည်။

ထိုစစ်သည်တော် ကွန်မန်ဒို(Commando) တွေကို ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီးက သီဟိုဠ်စစ်ကူပေးသည့် နေရာ၌ အသုံးချခဲ့၏။ ၂၃ ဇူလိုင်၊ ၁၅၇၆ ခုနှစ်မှာ သီရိလင်္ကာ (သီဟိုဠ်) မွေပါလမင်းက စွယ်တော်မြတ်တစ်ဆူနှင့် သမီးတော်ကိုပါ သင်္ဘောဖြင့် တင်၍ ပို့ခဲ့သည်။ ထိုနောက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေကို နှိမ်နင်းရန် စစ်ကူတောင်းခဲ့သည်။ ထိုအခါ မြန်မာ ရေမြေအရှင်သည် လက်ရွေးစင် ကွန်မန်ဒို ၂၄၀၀ ကို စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ထိုစစ်သည်များမှာ -

ကသည်း	၁၀၀
ကျိုင်းတုံ	၁၀၀
စည်ခွင်	၁၀၀
တနင်္သာရီ	၁၀၀
တရုတ်	၁၀၀
ထားဝယ်	၁၀၀
မိုင်းမော	၁၀၀
မြန်မာ	၅၀၀
မွန်	၅၀၀
ယိုးဒယား	၅၀၀
လင်ဇင်း	၁၀၀
ပေါင်း	၂၄၀၀

ထိုစစ်သည်များသည် ဓား၊ လှံ၊ ဒိုင်း၊ ကာ ထိုးခုတ် ထစားပါသော်လည်း အရှုအနု အထိအခိုက်မရှိခဲ့ပေ။ အရက် ဆေးစာ အဝသောက်ပြီးသည့်အခါ ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ဝက်များ ညီ သတ်ဖြတ်၍ သွေးစိမ်းရဲရဲဖြင့် စားသောက်ကြသည်။^{၂၄}

^{၂၄} မုန်နန်း တတိယတွဲ၊ စာ-၃၄၊ ၃၅၊ ၆၅၊ ရွှေစည်းခုံခေါင်းလောင်း စာကြောင်းရေ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၆ ရာစုနှစ်က ယိုးဒယားလူမျိုး မြန်မာလူမျိုး မြန်မာမင်းမှထမ်းများ။

ချွန်သုံးသပ်ခြင်း

တွေ့သမျှ မြင်သမျှသော တောင်ငူခေတ်၏ လောကီ ပညာအခန်းကဏ္ဍကို တင်ပြခဲ့ပါသည်။ လောကီပညာရပ်သည် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် ပတ်သက်လျက်ရှိသည်။ ထို လောကီပညာရပ်၌ အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ စနည်း၊ ဘဝေါ၊ ဗေဒင်ယတြာ၊ အင်းအိုင်ခါးလှည့်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ စုန်း၊ ကဝေ၊ မှော်၊ အဂ္ဂိရတ် ဟူ၍ အမယ်ပေါင်းစုံရှိသည့် အနက် အတိတ်၊နိမိတ်ကောက်ခြင်း၊ တဘောင်စနည်းပေါ်ခြင်း၊ ဗေဒင်ယတြာနှင့်အညီ အခါကောင်းရွေးချယ်ခြင်း၊ ယတြာချေခြင်းများကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အပိုဆောင်း၍ တွေ့ရှိရသည်မှာ ဓားပြ၊ တုတ်ပြ၊ သေနတ်ပြသည့် စစ်သည်များ ဘုရင့်နောင်မင်းတရား၏ တပ်မတော်အတွင်း ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့သမိုင်းတစ်လျှောက် လောကီပညာ ယုံကြည်မှုတွင် ယနေ့တိုင် ရေပန်းစားနေသော ဘားမဲ့ဆရာတော်တို့၏ ချင်းရာထုပွတ် တစ်ပိုင်းတစ်စကိုလည်း ရာဇဝင်ကျမ်းများ၌ တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ တောင်ငူခေတ်တွင် “ဘား(၄)ဘား”ဟု လောကီပညာ၌ မသိသူမရှိ ကျော်ကြားလှသည်။ သို့သော် တောင်ငူခေတ်၌ ဘားလေးဘားမက ရှိခဲ့ကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။

၁။ ဘားမဲ့ဆရာတော်၊ ၂။ ဘားတမော့ဆရာတော်၊ ၃။ ဘားနံဆရာတော်၊ ၄။ ဘားတိဆရာတော်၊ ၅။ ဘားကိုးဆရာတော်၊ ၆။ ဘားလောဆရာတော်။^{၂၅}

ဟူ၍ ရာဇဝင်ကျမ်းများ၌ “ဘား(၆)ဘား”ကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ရာဇဝင်ကျမ်းအရေးတော်ပုံကျမ်းအရလည်း မွန်တို့တွင် အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ ဗေဒင် စသော လောကီပညာ ယုံကြည်မှုများ အလွန်တွေ့ရှိရသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် နိမိတ်ထူး၊ အတိတ်ထူးများသည် မင်းတို့နတ်ရွာလားမည့်အခါ တိုင်းပြည်လူများ ဘေးဒုက္ခရောက်မည့်အခါ၊ နိုင်ငံရေးအလျဉ် တစ်ဆစ်ချိုး အကောင်းအဆိုး ပြောင်းလဲလာမည့်အခါ၌ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိကြောင်း

^{၂၅} တောင်ငူခေတ် လူမှုရေးစာတမ်း၊ ကျော်စဉ်းဦး၊ ပါမောက္ခ၊ သမိုင်းဌာန၊ ရန်ကုန်၊ စာ-၁၂၉။

သတိထားမိခဲ့သည်။ တော်လဲခြင်း၊ ငလျင်လှုပ်ခြင်း၊ ကြယ်
ကြွေခြင်း၊ မိုးကြိုးပစ်ခြင်း စသော နိမိတ်များကို ဆန်းစစ်ပါ
လျှင် ပထဝီဆိုင်ရာ မိုးလေဝသနှင့် ဇလဗေဒဆိုင်ရာ ဖောက်
ဖောက်ပြန်ပြန် ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်စဉ်များဟုပင်
ဆိုရမည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ၌လည်း ပုဗ္ဗာနပရိတ်တော်ကို
မကောင်းသော အတိတ်၊ နိမိတ်၊ မင်္ဂလာမရှိသော ငှက်၊
တောရဲတိရစ္ဆာန်များအား ကင်းစင်ပပျောက်စေရန် ရတနာ
သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို နှလုံးသွင်း၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာစာပေလောက၏ ပဏ္ဍိတ်ကြီး
တစ်ဆူဖြစ်သော လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်မောင်ကြီးက-

“တိတ်ထူး၊ နိမိတ်ထူးများကို မယ့်ဘူးဟူ၍
အရမ်းမထင်သင့်။

ရေးရာဝေငါး သာသနာဝင်နှင့် နိမိတ်တိတ္ထိ
ကျမ်းများ၌ တိတ်၊ နိမိတ်အကြောင်းအရာများကို ပြဆို
လျက်ရှိပေသည်။”^{၂၆}

ဟူ၍ တပင်ရွှေထီးဝတ္ထုတော်၌ ဆရာကြီးက မှတ်
ချက်ရေးခဲ့ဖူးသည်။

နိဂုံးချုပ်ဆိုရသော် ဤမြန်မာလောကီပညာဆိုင်ရာ
သမိုင်းသုတ ဆောင်းပါးသည် တောင်ငူခေတ် လူမှုရေး၏
အခန်းကဏ္ဍကို အကျယ်ချဲ့ပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ တစ်
နည်းဆိုပါသော် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်၏ ယုံကြည်မှုဆိုင်
ရာ တစ်ကဏ္ဍကိုလည်း ထုတ်နုတ်တင်ပြခြင်းလည်း ဖြစ်
သည်။ မိမိတို့ အားသန်ရာအမြင်များဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်နိုင်
ပါသည်ဟုဆိုရင်း အဆုံးသတ်စကား ဆိုလိုက်ရပါ၏။

ကုလင်္ဂသေ ရက္ခတု
မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ကျမ်းကိုးကားစာရင်း

၁။ ကျော်ဝင်းဦး၊ ပါမောက္ခ၊ သမိုင်းဌာန၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
‘တောင်ငူခေတ်လူမှုရေးစာတမ်း’၊ ပညာပဒေသာစာစောင်
အတွဲ(၇) အပိုင်း(၂)၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ၁၉၇၁။
၂။ ကျော်ဝင်းဦး၊ ပါမောက္ခ၊ သမိုင်းဌာန၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်

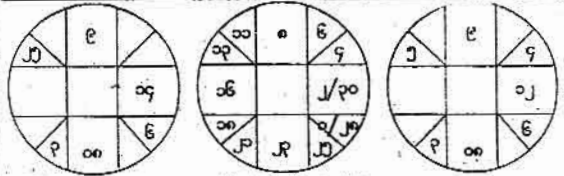
၂၆။ တပင်ရွှေထီး ဝတ္ထုတော်ကြီး စာ-၃၃၅။

တည်းဖြတ်သည့် မဟာရာဇဝင်သစ်(တတိယတွဲ) မြတ်မိခင်
ဝံသာနရက္ခိတအဖွဲ့၊ ၁၉၉၈ ခု၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ပထမအကြိမ်။
၃။ ကျော်သက်၊ ဒေါက်တာ၊ P.H.D(UK)၊ ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့်
သိပ္ပံတက္ကသိုလ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမိုင်းဌာန။
၄။ တင်ဦး၊ ပုဂံဝန်ထောက်၊ မဟာဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးဆောင်၊ ကဗျာ
ဗန္ဓာသာရကျမ်း၊ ပထမအကြိမ်၊ လယ်တီပဏ္ဍိတပုံနှိပ်တိုက်၊
ရန်ကုန်၊ ၁၉၆၉ ခုနှစ်။
၅။ ဒီပဲရင်းဆရာတော်၊ အနာဂတတင်ကျမ်း၊ မဟာသိပ္ပံစာပေ၊
၁၉၉၀၊ ပဉ္စမအကြိမ်၊ ရန်ကုန်။
၆။ နိုင်ပန်းလှ၊ ဒေါက်တာ၊ ပါမောက္ခ၊ B.Sc, P.H.D,
L.L.D(LA) ရာဇဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း၊ ဒုတိယ အကြိမ်၊
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်။
၇။ နိုင်ပန်းလှ၊ ဒေါက်တာ၊ ပါမောက္ခ၊ B.Sc, P.H.D, L.L.D၊
ဗညားဒလ၊ သုတေသနစာပေများ၊ မွှေးစာပေ၊ ရန်ကုန်။
၈။ မောင်မောင်ကြီး၊ ဦး၊ လယ်တီပဏ္ဍိတ၊ မဟာဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူး
ဆောင်၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ တပင်ရွှေထီးဝတ္ထုတော်ကြီး၊
(ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမတွဲ ပေါင်းချုပ်)
ကာယသုခပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၁၉၇၁
ခုနှစ်။
၉။ သီတာ၊ မ၊ ဆင်ဖြူများရှင်လက်ထက်၊ စည်းရုံးရေး ဇွမ်းရည်ကို
တင်ပြခြင်း၊ မဟာဝိဇ္ဇာတွဲယူကျမ်း၊ သမိုင်းအထူးပြု၊ ရန်ကုန်။
၁၀။ သန်းထွန်း၊ ဒေါက်တာ၊ ၁၆-၁၇ ရာစုက ထိုင်းလူမျိုး မြန်မာ
မင်းမူထမ်းများ၊ ယဉ်ကျေးမှုမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၈/၅။
၁၁။ အမျှင်ဆရာတော်၊ ဗေဒမကျဉ်မာလာ(ခေါ်)ဗေဒင်ခေါင်း
ဆောင်ကျမ်း၊ ပ+ဒပေါင်းချုပ်၊ ပညာရောင်ခြည်စာပေဌာန၊
ရန်ကုန်၊ တတိယအကြိမ်၊ ၁၉၉၁ ခုနှစ်။
၁၂။ ဩဘာသာဘိဝံသ်အရှင်ဆရာတော်၊ သုတေသနသရုပ်ပြ
အဘိဓာန်၊ သုခမ္မဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ တတိယအကြိမ်၊ ၁၉၉၇
ခုနှစ်။
၁၃။ ရဟန်းရှင်လူပညာရှိများ မှန်နန်းရာဇဝင်၊ တတိယတွဲ၊ ၁၉၅၆
ခုနှစ်၊ ကိုလှမောင်၊ မန္တလေးမြို့။
၁၄။ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ မြန်မာစာပေ ညွှန်ပေါင်းကျမ်း
(ပထမတွဲ)။
၁၅။ HAVEY, H.E
History of Burma, 1967, Landon
၁၆။ Randon House Canda, 1964
Great Events Of World History

ရောင်ပြန်ပွဲရက်: ပြက္ခဒိန်

၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ - တပို့တွဲလ
2014 JANUARY

ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	1 ဝ ကရင်သစ်နေ့	
ကြာသပတေး Thursday	2 ၂ ရက်ရာဇာ	
သောကြာ Friday	3 ၃	
စနေ Saturday	4 ၄ လွတ်လပ်နေ့ ရက်ရာဇာ၊ ယာအုတ်ကြမ်း	18 ၃ ရက်ရာဇာ
တနင်္ဂနွေ Sunday	5 ၅	19 ၄ ယာအုတ်ကြမ်း
တနင်္လာ Monday	6 ၆	20 ၅
အင်္ဂါ Tuesday	7 ၇ အမြို့စုတ်ရက်	21 ၆
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	8 ၈	22 ၇
ကြာသပတေး Thursday	9 ၉ ရက်ရာဇာ	23 ၈ ရက်ရာဇာ
သောကြာ Friday	10 ၁၀	24 ၉
စနေ Saturday	11 ၁၁ ရက်ရာဇာ	25 ၁၀ ရက်ရာဇာ
တနင်္ဂနွေ Sunday	12 ၁၂ ရက်ယုတ်မာ	26 ၁၁
တနင်္လာ Monday	13 ၁၃	27 ၁၂ ရက်ယုတ်မာ
အင်္ဂါ Tuesday	14 ၁၄	28 ၁၃
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	15 ၁၅ ပြာသိုလပြည့်	29 ၁၄
ကြာသပတေး Thursday	16 ၁ ရက်ရာဇာ	30 ၁၅ ရက်ရာဇာ၊ ပြာသိုလကွယ်
သောကြာ Friday	17 ၂	31 ၁ အမြို့စုတ်ရက်

၁၅. ၁. ၂၀၁၄ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၃၀. ၁. ၂၀၁၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း ဂြိုဟ်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄. ၁. ၂၀၁၄ အင်္ဂါနေ့ နေ့လယ် ၁ နာရီ ၅၁ မိနစ် ၁၀ စက္ကန့်တွင် မကာရ ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- အင်္ဂါသည် - ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၈. ၁. ၂၀၁၄ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲ ၂ နာရီ ၅ မိနစ် ၈ စက္ကန့်တွင် မကာရရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂၇. ၁. ၂၀၁၄ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၀ နာရီ ၃၄ မိနစ် ၃၄ စက္ကန့်တွင် ကုံရာသီ သို့ ပြောင်းသည်။
- ကြာသပတေးသည် - မေထုန်ရာသီ၌ ဝကြသွားသည်။
- သောကြာသည် - ၇. ၁. ၂၀၁၄ အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၁ နာရီ ၉ မိနစ် ၂၀ စက္ကန့်တွင် နေ့ရာသီသို့ ပြန်ဝင်သည်။
- စနေသည် - တူရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ရာဟုသည် - တူရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

(၇. ၁. ၂၀၁၄)ရက်နှင့် (၃၁. ၁. ၂၀၁၄)ရက်တို့ သည် အမြို့စုတ် ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြို့စုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

- တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် ထောက်ကြံ့ပင် စိုက်ပါ။
- တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သြဇာပင် စိုက်ပါ။
- အင်္ဂါသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် စိန်ပန်းပင် စိုက်ပါ။
- ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်အရပ်တွင် လောက်သေပင် စိုက်ပါ။
- သောကြာသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ပိတောက် ပင် စိုက်ပါ။
- စနေသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် သစ်အုံး၊ သစ်အယ်ပင် စိုက်ပါ။

အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန်

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

● မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၃)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ■

သည့်လအတွက် ကျောင်းသောရက်

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

နွယ်သင်္ကေအောင်

၂၀၁၄ သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။
 နှစ်ဟောင်းတစ်နှစ် ချုပ်ငြိမ်း၍ နှစ်သစ်ကာလ မင်္ဂလာအခါသမယသို့ ရောက်ရှိ ခဲ့ပြန်ပါပြီ။ ၂၀၁၃ သည် ထောင့်ချိုးတစ်ခု၌ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီကော။ သည်အခါဝယ် ပန်းကလေး ပန်း ဟန်ကလေးပြဖို့ရာအတွက် ထောင့်အကွယ်မှ ပေါ်ထွက်လာပါပြီ။ ၂၀၁၃ ၌ ထင်ဟပ်ခဲ့ သော ပုံရိပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင်ခန်းစာယူဖွယ်တွေလည်း ရှိခဲ့ကြမည်။ ဘဝစာမျက်နှာ မင်္ဂလာနှစ်သစ်အခါသမယ၌ ဆင်ခြင်သတိပြုဖွယ်များကို ဆင်ခြင်သတိပြုရင်း ဘဝတက် လမ်းကို တက်လှမ်းကြရပေလိမ့်မည်။ လောကကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်းများကို လုပ် ဆောင်ရင်း သံသရာအတွက်ပါ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ရပေလိမ့်မည်။ သည့်အတွက် အခြေခံ ကျသော လောကီရေးရာ အောင်မြင်စေကြောင်းအတွက် ဤအခန်း ဤကဏ္ဍကို တင်ဆက် နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စကားဦးသန်းရင်း...

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာ၊ အဆောက်အအုံများဝယ် ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း တူးဖော်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၇)၊ (၁၅)၊ (၂၁)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖော် ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၉)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် မော်တော်ကားများ၊ ယာဉ်အမျိုးမျိုးများ ဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်း တို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ရေသတ္တဝါဖမ်းဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် ရေနေသတ္တဝါများဖြစ်ကြသော ငါးတို့အား ဖမ်းဆီးဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အာဝါဟာဝိဟ မင်္ဂလာပွဲများ ကျင်းပပြုလုပ်ရန် အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ ခရီးဝေးကွာသွားဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၈)၊ (၃၀)၊ စသောရက်များသည် ရပ်နီးရပ်ဝေးခရီးများ သွားလာဖို့ရာ ရက်ကောင်းရက်မြတ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ကျင်းပပြုလုပ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ဆောင်ရွက်ရ မည့်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ ကျောင်း/အိမ်ဆောက်ရာ ရက်မြတ်မဟာ

ဇန်နဝါရီလ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက် ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ ရှင်ပြု၊ နားသ ပြုဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသခြင်း စသည့် ဘာသာရေးမင်္ဂလာများ ပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ အိမ်ပြောင်း၊ အိမ်သစ်တက်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၈)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် နေအိမ်ပြောင်း ရွှေ့ခြင်း၊ ဆောက်လုပ်ပြီး အိမ်အသစ်သို့ တက်ရောက်ခြင်း များအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၅)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ပတ် သက်သည့် သီးနှံမျိုးစေ့များကြဲဖို့ရာအတွက် အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁) စသောရက်များ သည် ရေတွင်းရေကန်များတူးဖော်ဖို့ရန်အတွက် အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ပညာစတင်သင်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် ပညာသင် ပညာထူးများ စတင်သင်ယူဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက် များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ အောင်ဘာလေထိထိုးဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အောင်ဘာလေထိထိုးဖို့ရာ အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၈။ မင်္ဂလာအခါပေးဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေးနိုင်သည့် ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

နွယ်သာကီအောင်

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

□ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည် အားလျော်စွာ မြေလွတ်မြေရိုင်းတွေလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာလည်း သြဇာမြေဆီ ကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှသီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးရာကိုစဉ် နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့ လိုသလို အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည်အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေ စိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလအခါသမာ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ ဇန်နဝါရီလ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅) ကျရောက်သောရက်များ၌ အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ဥယျာဉ်မြေတို့ကို ထွန်ယက်ခြင်း၊ အပင်တို့အား ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချဲ့နွယ် အမှိုက်သရိုက်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ အသီးအနှံတို့ကို ရိတ်သိမ်းခြင်း၊ ဥအမြစ်တို့ကို တူးဖော်ခြင်းတို့အား ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၂။ ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀) ကျရောက်သောရက်များ၌ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၄။ ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၃)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၆)၊ (၂၈) ကျရောက်သောရက်များ၌ သီးနှံမျိုးစေ့တို့ကို ကြရန် သင့်လျော်လှပါကြောင်း လိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ပါသည်။

၃။ ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၇) ကျရောက်သောရက်များ၌ လယ်မြေ၊ ယာမြေ

■ တောကကိုရင်

ဇန်နဝါရီလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် 'နန္ဒာတီထီ' တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်နိုင်ကြပါသည်။

၂။ ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် 'ဘဒြာတီထီ' တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်း၊ မင်္ဂလာဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။

၃။ ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် 'ဇောတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စသော အမှုကိစ္စများတို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် 'ရိတ္တာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကား

ထောင်ခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၅။ ဇန်နဝါရီလ (၅)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် 'ပုတ္တာတီထီ' တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၆။ ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၃၁) စသည်ရက်များသည် 'အဒြိတ္တစုတ်' တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ မကောင်းကြံ့နေစေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စရပ်မျိုးကိုမဆို ဆောင်ရွက်ပါက အောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်ပါသည်။

၇။ ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် 'ရက်ရာဇာ' တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး၊ စီးပွားရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာ့မြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိုတံအစရှိသော တီထီမြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၉၈ ရာဇဂြိုဟ်

သည်လဖွားအတွက် ကံဇာတာ

နေ့နဝါရီလတွင် ဖွားမြင်သူများ

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အလုပ်ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆင်မပြေမှုများ၊ ရန်များမှုများ ရှိနေတတ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သည်းခြေ၊ သလိပ်နှင့် သက်ဆိုင်သော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ သားသမီးတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိတ်သောကရောက်စရာများ ကြုံရတတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်မှုရေးရာနှင့်ပတ်သက်၍ ချစ်သူနှင့် ပြေလည်မှုမရဘဲ ဖြစ်နေတတ်သည်။ အမှုအခင်းများ တွေ့ကြုံရပါက ပြီးပြတ်အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ စိတ်လက်ချမ်းသာခြင်းများ ခံစားရပါလိမ့်မည်။

ရွှေငွေရတနာကျောက်မျက်မျိုးစုံတို့ ရောင်းဝယ်ခြင်းမှ အကျိုးအမြတ်များ ရရှိတတ်ပါသည်။ လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားစွာ နေထိုင်ရမည်။ အားလုံးထဲတွင် ထင်ပေါ်ကျော်စောနေတတ်သည်။ ထို့အတူ မျက်စိအမြင်ဆိုင်ရာ အားနည်းခြင်းရောဂါလည်း ရရှိခံစားရတတ်သည်။ အဝေးရောက်နေသော အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ သတင်းစကားများ ကြားရတတ်သည်။ စပါး၊ ကုလားပဲ၊ ခဲ၊ ပဲအမျိုးမျိုး စသည်တို့ ရောင်းဝယ်မှုကိစ္စများ၌ အကျိုးခံစားရတတ်ပါသည်။ အလုပ်ကိစ္စအတွက် ခရီးထွက်ခြင်း ကြုံမည်။

စကားအပြောအဆို ဂရုစိုက်ရန်လို၏။ သို့မဟုတ်ပါက လွဲချော်မှုများ၊ ဆုံးရှုံးမှုများနှင့် ကြုံရတတ်သည်။ စွပ်စွဲမှုခံရတတ်သည်။ အလိမ်အကောက်ခံရတတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူ၏ အထင်လွဲမှုကြောင့် ပစ်ပယ်ခြင်းမျိုး ခံရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေး၌ မီးဝေးချိတ်ပမာ ဖြစ်နေပါလျှင် ပြန်လည်အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာတွင် စပါး၊ ပဲ၊ နှမ်း ဝယ်ယူသိုလှောင်ထားပါက ခြောက်လလွန်မြောက်လျှင် အမြတ်အစွန်းရမည်။ ကြံသကာ၊ သကြား၊ ဆီတို့ ရောင်းဝယ်ပါက နှစ်လအတွင်း အကျိုးများ၏။ ဆေးဝါးပစ္စည်း၊ သစ်တောထွက်ပစ္စည်း၊ ဓာတ်ငွေ့ကုန်ကြမ်းများ ထင်သလောက် အကျိုးမပေးနိုင်ပါ။ လူမှုရေးကိစ္စများ၊ ဘာသာရေးကိစ္စများဘက် အာရုံစိုက်ပေးပါက ထူးခြားမှုများနှင့် ကြုံတွေ့လာပါလိမ့်မည်။

ယတြာပြုလိုပါက ... ထမင်းဦးပေါင်းပေါ် သကြားဖြူး၍ ဆွမ်းတော်ကပ်ပေးပါ။

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

တရုတ်နက္ခတ္တ မေဒင်ပညာ

၂၀၁၄ ခုနှစ် ၊ ဇန်နဝါရီလ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန် ၊ ရှောင်ရန် နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ပျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနိုင်၏။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားနိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်၊ ၁၃ ရက်နှင့် ၂၅ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ မိတ်ဆုံနိုင်၏။ အကျိုးထူးပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မြေကြီးမဆွရ။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးမပေးနိုင်ပါ။ စိုက်ပျိုးရေး မလုပ်ကိုင်ရပါ။ အခန်းခုတင်နေရာမချရ။ မချကောင်းသေး။ မီးဖို၊ မီးဖိုဆောင်၊ မီးဖိုခန်းမပြင်၊ မဆောက်လုပ်ရ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မချုပ်ဆိုရ။ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှု မပြုလုပ်ကြရပါ။ အရှုံးပေါ်တတ်၏။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ သားကောင်ဖမ်းနိုင်၏။ သင်ကံကောင်းနေပါလိမ့်မည်။ ဆံသ ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း ပြုနိုင်၏။ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်၊ ၁၄ ရက်နှင့်

၂၆ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင် ဖွင့်နိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသေးသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံခြင်း မပြုနှင့်။ အကျိုးရှိမည် မဟုတ်ပါ။ ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း၊ ငှားခိုင်း၊ ငါးအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း မလုပ်ရ။ အကျိုးမရှိပါ။ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ခရီးမထွက်ကောင်း။ ကုန်သွယ်မှု မလုပ်ရ။ စာချုပ် မချုပ်ရ။ သတိထားပါလေ။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်၏။ ဆုတောင်းပွဲ လုပ်နိုင်၏။ မြောင်းဖောက်နိုင်၏။ ရေတွင်း ရေကန် တူးဖော်နိုင်၏။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တည်ထောင်နိုင်ပါသည်။ ငါးဖမ်းနိုင်၏။ ငါးခိုင်း၊ ငါးအရောင်းအဝယ် လုပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း လက်မထပ်သင့်သေး။
ခေတ္တခဏ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မစောင့်နိုင်ပါက အကျိုး
ယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် မီးဖိုခန်း မပြင်ရ၊ မဆောက်
လုပ်ကောင်း၊ ဈေးဆိုင်သစ် မတည်ရ၊ မဖွင့်ရ။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလတွင် သင် ကံနိမ့်နေရှာ၏။ ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၊ အလှူအတန်း များများလုပ်ပေးပါ။ ဘုန်းကြီး
ဆွမ်းကျွေးပါ။ မိဘ၊ ဆရာ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ မမေ့
အပ်ချေ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း မပြုလုပ်ရ။ ရေ
ကြောင်းခရီး မထွက်ရ။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီးရ။ လေကြောင်း
ခရီးကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ကြရပါမည်။ စီးပွားရေး တိုးချဲ့မှု
လုပ်ငန်း ခေတ္တခဏ ရပ်နားထားသင့်၏။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေး လုပ်ကိုင်လျှင် မြင်းနှစ် မွေးသူများနှင့်
မလုပ်ကိုင်ဘဲ အခြားမွေးနှစ်ဖြစ်သော မြွေနှစ်မွေးသူများ၊
နဂါးနှစ်မွေးသူများ၊ ကျားနှစ်နှင့် ယုန်နှစ်မွေးသူများတို့နှင့်
ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ပါ။ ကြီးပွားတိုးတက်ပါလိမ့်မည်။
ဆုတောင်းပွဲ လုပ်နိုင်၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း အကျိုးပေး
ပါလိမ့်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ဝိုဒေါင်ဖွင့်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မီးဖို၊ မီးဖိုခန်း၊ မီးဖိုဆောင် မပြင်ရ။ မဆောက်
လုပ်ကောင်း ခိုက်တတ်ပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့်
မကိုက်ပါ။ မလုပ်သင့်။ အရှုံးပေါ်မည်။ ထို့ပြင် အိမ်ရာ
ပြောင်းရွှေ့ခြင်း မပြုရ။ ခရီးမထွက်ရ။ အန္တရာယ်များ၏။

နွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ လုပ်နိုင်၏။ လုပ်လျှင် အကျိုးထူး
ခြားပါလိမ့်မည်။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ပါ
သည်။ မည်သည့်ပြဿနာမျှ မရှိပါချေ။ လုပ်သာလုပ်ပါ
လေ။ ထို့ပြင် အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း လုပ်နိုင်ပါသည်။ အကျိုး
ရှိ၏။ (အကျိုးပေးမည်။)

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးမထွက်သင့်ပါ။ သစ်ခုတ်ခြင်း၊ သစ်ဖောင်
မျှောခြင်း၊ သစ်လုပ်ငန်း၊ သစ်အရောင်းအဝယ် မလုပ်သင့်
ပါ။ အရှုံးပေါ်နိုင်သည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ ထို့ပြင်
လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း မပြုသင့်သေးပါ။ ခဏစောင့်ဆိုင်း
ပါဦး။ အကျိုးယုတ်တတ်လေသည်။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းနိုင်၏။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့
နိုင်ပါသည်။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနိုင်
၏။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ စိုက်ပျိုးရေး
လုပ်နိုင်၏။ ဇန်နဝါရီလ ၇ ရက်နှင့် ၁၉ ရက်နေ့သည်
ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီသစ် မတည်
ထောင်သင့်သေးပါ။ ခေတ္တခဏ စောင့်ပါဦးလေ။ အကျိုး
ယုတ်တတ်ပါသည်။ ဆုတောင်းပွဲ မလုပ်သင့်သေး။
အကျိုးရှိမည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင် ငါးပိုက်ကွန်ရက် လုပ်ငန်း
မလုပ်သင့်။ အရှုံးပေါ်မည်။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်၏။ ငွေထုတ်ချေးလျှင် အကျိုးရှိပါ
လိမ့်မည်။ ငါးပိုက်ကွန်ရက် လုပ်ရောင်းလျှင် ကိုက်မည်။
ဈေးဆိုင်သစ်တည်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ ဆုတောင်းပွဲ လုပ်နိုင်ပါ

သည်။ ထို့ပြင် သင်တန်းတစ်ခုခုတက်လျှင် အဆင်ပြေ
ချောမော အောင်မြင်ပေလိမ့်မည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။
ဇန်နဝါရီလ ၈ ရက်နှင့် ၂၀ ရက်နေ့တို့သည် ရက်ကောင်း
မင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အိမ်ရာ မပြောင်းရွှေ့သင့်သေးပါ။ ခေတ္တခဏ
စောင့်ဆိုင်းပါဦးလေ။ ဝိုဒေါင် မဖွင့်ရ။ ပြဿနာတက်လိမ့်
မည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။

နဂါးနှစ်ပွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ လုပ်နိုင်၏။ လုပ်လျှင် အကျိုးရှိနိုင်
ပါလိမ့်မည်။ တောအမဲလိုက် သားကောင် ဖမ်းနိုင်၏။ သင်
ကံကောင်းနေပါလိမ့်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်မထပ်
သင့်သေး။ ပြန်လည်စဉ်းစား သုံးသပ်ပါလေ။ အကျိုးယုတ်
တတ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရေမြောင်းမဖောက်ရ။ ရေတွင်း၊
ရေကန် မတူးဖော်ရ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ ငါးပိုက်ကွန်ရက်
ရောင်းဝယ်ခြင်းလုပ်ငန်းနှင့် မကိုက်ပါ။ မလုပ်ရပါ။

မြွေနှစ်ပွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲလုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ အိမ်ရာ
ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ အရောင်း
အဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပါ။ ပြဿနာ မရှိပါချေ။ ငွေထုတ်
ချေးနိုင်၏။ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ အကျိုးပေးပါလိမ့်
မည်။ ထို့ပြင် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းနိုင်၏။ ဇန်နဝါရီလ ၂၂
ရက်သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေကြောင်းခရီး မသွားရ။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီး
ကြရ။ ဘေးအန္တရာယ် စောင့်ကြိုနေတတ်၏။ အရက်ချက်

လုပ်ငန်း မလုပ်သင့်။ မကိုက်ပါ။ အနွှေးပေါ်မည်။ ထို့ပြင်
ဈေးဆိုင်သစ် မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။

မြင်းနှစ်ပွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သစ်ခုတ်လုပ်ငန်း၊ သစ်ဖောင်မျောလုပ်ငန်း၊ သစ်
အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးပေးမည်။
လုပ်ပေးပါ။ တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ သားကောင် ဖမ်းနိုင်
၏။ သင် ကံကောင်းနေပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

သန့်စင်ခန်း၊ အိမ်သာ မဆောက်လုပ်ကောင်း။
ခေတ္တခဏ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီသစ် မတည်ထောင်သင့်သေးပါ။
ဈေးဆိုင်သစ် မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ ရောင်းဝယ်မှု နားထားပါ။

သိတ်နှစ်ပွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်၏ ကံကြမ္မာ ညှိုးနွမ်းနေရှာ၏။
ဘာသာရေး ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ များများလုပ်ပေးပါ။
ဘုန်းကြီး ဆွမ်းကျွေးပါ။ အလှူအတန်း များများလုပ်ပေး
ပါ။ ဥပုသ်သီလစောင့်ပါ။ ဥပုသ်သီလ မပျက်ပါစေနှင့်။
မကြာမီ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း၊ ခရီးထွက်ခြင်း၊
အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း ခေတ္တခဏ စောင့်ဆိုင်း ရွှေ့ဆိုင်းပါ
ဦးလေ။ မစောင့်နိုင်ပါက အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ သတိ
နှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မတိုးချဲ့ပါနှင့်ဦး။
အကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ကေတီ - အောင် သိန်း (ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်)

Ref: -

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ
၂၀၁၃-ခုနှစ်၊
Hong Kong(China)

ရောင်ခြည်တော်ထွက်သော

ပဋ္ဌာနိ

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင် အောက်ရှိ ရွှေပလ္လင်တော်၌ ကဆုန်လ ဩဠာနေ့ ပဌမယာမတွင် ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်၊ မဇ္ဈိမယာမ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပစ္ဆိမယာမ၌ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို အနုလောမ၊ ပဋိလောမ အားဖြင့် နှလုံးသွင်းတော်မူ၍ အရုဏ် တက်ခါနီးကာလသို့ အရောက်တွင် “သဗ္ဗညုတ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။”

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ သည်၏ အခြားမဲ့၌ အရုဏ်တက်၏။ ထပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့မှစ၍ ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို နှလုံး သွင်းတော်မူလျက် တစ်ထက်ဝယ်(တစ် ဆိုင်တည်း)တည်းဖြင့်သာလျှင် နေတော် မူ၏။

ထိုအခါ အချိုသော တန်ခိုးငယ် သည် နတ်တို့သည် ဘုရားမဖြစ်သေး။ ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့သည် ရှိကုန်သေး၏ဟုအထင် ရောက်ကာ ယုံမှားသံသယဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ သမာပတ်မှ ထတော်မူကာ တန်ခိုးငယ်သော နတ်တို့ ၏ ယုံမှားခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏။

ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ထို သမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ တန်ခိုးငယ်သော နတ်တို့၏ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်အံ့ သောငှာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ပြီး လျှင် တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူ၏။ ထိုသို့ နတ်အချို့၏ ယုံမှားမှုကို ပယ် ဖျောက်ပြီးသော် ပလ္လင်တော်မှ စဉ်းငယ် အရှေ့သို့မိုသော နောက်အရပ်၌ ရပ်

တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် လေးသင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ ကာလပတ်လုံး ဖြည့်တော်မူအပ်သော ပါရမီတော်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရသော ရွှေပလ္လင်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဗောဓိပင်ကိုလည်းကောင်း ပမိတ်သော မျက်စိဖြင့် ကြည့်တော်မူ လျက် ခုနစ်ရက်နေတော်မူရာ ထိုအရပ် သည် “အနိမိသ”စေတီမည်ပေ၏။

ထို့နောင်မှ . . . ပလ္လင်၏လည်း ကောင်း၊ ရပ်တော်မူရာ နေရာ၏လည်း ကောင်း၊ အကြား၌ အရှေ့အနောက် အလျားရှည်သော ရတနာစင်္ကြံ၌ စင်္ကြံ ကြွတော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ ခုနစ်ရက် လွန်စေသောကြောင့် ထိုအရပ်သည် “ရတနာစင်္ကြံမ”စေတီမည်၏။

ထိုမှတစ်ဖန် နောက်အဖို့၌ နတ်

တို့သည် ရတနာအတိအကျအိမ်ကို ဖန်ဆင်းကြကုန်၏။ ထို“ရတနာယရ” ရွှေအိမ်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူ လျက် အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းကို ဆင်ခြင် တော်မူ၏။

ထိုခုနစ်ကျမ်းတို့တွင် “ကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသလာဓမ္မာ၊ အဗျာကတာ ဓမ္မာ” အစရှိသည်တို့ဖြင့် “ဓမ္မသင်္ဂဏီ” ကျမ်းကို ဦးစွာဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ထို ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်မှ ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့ သည် မထွက်ကုန်။

ထို့နောင်မှ “ဝိဘင်း” ကျမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

ထို့နောင်မှ “ဓာတုကထာ” ကျမ်း ကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

ထို့နောင်မှ “ပုဂ္ဂလပညတ်” ကျမ်း ကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

ထို့နောင်မှ “ကထာဝတ္ထု” ကျမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

ထို့နောင်မှ “ယေကေစိ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ သဗ္ဗတေကုသမ္ပလာ” ကျမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ယမိုက်ဆယ်ကျမ်း ကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ယမိုက်အဆုံးရှိ သော ခြောက်ကျမ်းသော အဘိဓမ္မာ တို့ကို ဆင်ခြင်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား၏ ကိုယ်တော်မှ ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည် မထွက်ကုန်သေး။

ထို့နောင်မှ “မောတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော” အစရှိသော ၂၄ ပစ္စည်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ထိုသို့ “တိကပဋ္ဌာန်း”၊ “ဒုကပဋ္ဌာန်း”

အစရှိသော ပဋ္ဌာန်းနှစ်ဆယ့်လေးကျမ်း ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူသော မြတ် စွာဘုရားအား စင်စစ်အားဖြင့် သဗ္ဗ ညုတဉာဏ်တော်သည် ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌ သာလျှင် အခွင့်ရတော်မူ၏။

ဥပမာဆိုသော်ကား တိပိရ၊ တိပိ ဂီလ ငါးကြီးတို့သည် ရှစ်သောင်းလေး ထောင်ယူဇနာ အနက်ရှိသော မဟာ သမုဒြာ၌သာလျှင် ကွန်မြူးခြင်းအခွင့် ကို ရသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သည်လည်း ကေနစင်စစ်အားဖြင့် ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌သာလျှင် ကွန်မြူးရာ၊ ကျက်စားရာ အခွင့်ရ၏။

ဤသို့ရအပ်သည့် အခွင့်ရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်တို့ဖြင့် အလွန် သိမ်မွေ့လှစွာသော တရားအလိုတော် အတိုင်း သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်မှ ခြောက် ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက်ကုန်၏။

ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော် တို့မှာ ညိုသောရောင်ခြည်တော်၊ ရွှေ သောရောင်ခြည်တော်၊ နီသောရောင် ခြည်တော်၊ ဖြူသောရောင်ခြည်တော်၊ မောင်းသောရောင်ခြည်တော်၊ ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက်ရောင်ခြည်တော်တို့ ဖြစ်ပေ၏။

(၁) ညိုသောရောင်ခြည်တော်

ဆံတော်၊ မုဆိတ်တော်၊ မျက်လုံး တော်တို့၏ ညိုသောအရပ်တို့မှ ညို သောရောင်ခြည်တော်တို့သာ ထွက်ကုန် ၏။ ထိုအခါ ညိုသောရောင်ခြည်တော် တို့ဖြင့် အရပ်မျက်နှာတို့၌ အောက် မည်းညိုပွင့် မျက်စဉ်းမှုန်တို့ကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ တလွဲလွဲခပ်အပ်သော ပတ္တမြား

ညို ယပ်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောင်း စွာဖြန့်အပ်သော ကျီးဥပုဆိုးကဲ့သို့လည်း ကောင်း ညိုသောအဆင်း ဖြစ်ကုန်၏။

(၂) ရွှေသောရောင်ခြည်တော်

ရွှေသောအဆင်းရှိသော မျက်လုံး တော်အရေတို့မှ ရွှေသောရောင်ခြည် တော်တို့သည် ထွက်ကုန်၏။ ရွှေသော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် အရပ်မျက်နှာတို့ သည် ရွှေရည်အတိ လွှမ်းဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရွှေပြားပုဆိုးကို ကောင်း စွာဖြန့်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မလ္လာ ကို ကျအမှုန်ဖြင့် ပြွမ်းဘိသကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ မဟာလှေကားပန်းပွင့်တို့ကဲ့ သို့လည်းကောင်း အရပ်မျက်နှာတို့သည် ထင်ကုန်၏။

(၃) နီသောရောင်ခြည်တော်

အသားတော်၊ အသွေးတော်၊ နီ သောအဆင်းရှိသည့် မျက်လုံးတော်တို့မှ နီသောရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက် ကုန်၏။ ထိုအခါ အရပ်လေးမျက်နှာ တို့သည် ကောင်းစွာနီမြန်းသော ကံမ္မလာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လယ်ခေါင် ရန်းပွင့်၊ ပေါက်ပွင့်၊ မိုးစွေပွင့်တို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာနီမြန်းသော ချိပ်ရည်တို့ဖြင့် သွန်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ထင် ကုန်၏။

(၄) ဖြူသောရောင်ခြည်တော်

သွားတော်၊ အရိုးတော်၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသည့် မျက်လုံးတော်တို့မှ ဖြူ သောရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက်

ကုန်၏။ ထိုအခါ အရပ်မျက်နှာတို့သည် တလွဲလွဲခပ်အပ်သော ဖြူစင်လှသည့် ငွေယပ်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သင်းခွေး ကြာဖြူ၊ ရေညနဲ၊ မုလေး၊ ကြက်ရုံး အစရှိသော ပန်းဆိုင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

(၅) မောင်းသောရောင်ခြည်တော်

ခြေသည်းတော်၊ လက်သည်းတော်၊ ခြေဖဝါးတော်၊ လက်ဖဝါးတော် အစရှိသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်မှ မောင်းသောရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက်ကုန်၏။ ထိုအခါ အရပ်မျက်နှာတို့သည် အထူးထူးသော ပတ္တမြားနီစသည့် နီမောင်းသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြွမ်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာနီမောင်းသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြွမ်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ နီမောင်းသော ကြာနီ၊ လယ်ခေါင်ရန်းသော ပန်းတို့၏ ဝတ်မှုန်တို့ဖြင့် ပြွမ်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တလွဲလွဲခပ်အပ်သော ပတ္တမြားနီ ယပ်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အလွန်နီမောင်းသော နီရည်တို့ဖြင့် သွန်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ထင်ကုန်၏။

(၆) ပြိုပြိုပြက်ပြက်သောရောင်ခြည်တော်

နဖူးသင်းကျစ်တော် အစရှိသော နီယံတော်၏ အရပ်တော်တို့မှ ပြိုပြက်သော ရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက်ကုန်၏။ ထိုအခါ အရပ်မျက်နှာတို့သည် လျှပ်စစ်နွယ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြွမ်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊

ကောင်း၊ နေရောင်ကြောက်သော မှန်ရောင်၊ ဖလ်ရောင်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နေရောင်ကြောက်သော မေ့ရှောင်ရွှေရောင်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း ထင်ကုန်၏။

ဤသို့ ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော် ထွက်ကုန်၍ တစ်ခဲနက်သောမြေကို စွဲလှမ်းကုန်၏။ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသော ဤမြေကြီးသည် လောပိုး၊ ဦးပြီးသော ရွှေခိုင်တုံးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မြေကြီးကိုခွဲ၍ မြေအောက်က ခံသောရေကို စွဲလှမ်းကုန်၏။

ထိုအခါ မြေကြီးကိုခံသော လေးသိန်းရှစ်သောင်းအထုရှိသည့် ရေသည် ရွှေညွန့်ပျောင်းတို့ဖြင့် သွန်းဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ရေအထုကိုခွဲ၍ ရေအောက်ကခံသောလေကို စွဲလှမ်းကုန်၏။

ကိုးသိန်းခြောက်သောင်း အထုရှိသော လေသည် ကောင်းစွာအောက်အပ်သော ရွှေတုံးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကိုးသိန်းခြောက်သောင်းအထုရှိသော လေကို ထုတ်ချင်းလျှိုသွား၍ အောက်အရေဇာကာသ ဟင်းလင်းအပြင်သို့ ပြေးလေကုန်၏။

အထက်အဖို့ဖြင့်ကား ထိုခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည် တက်ကုန်၍ ဓာတုမဟာရပ် နတ်ပြည်တို့သို့ စွဲလှမ်းလေကုန်၏။ ထိုဓာတုမဟာရပ် နတ်ပြည်တို့ကို ထုတ်ချင်းလျှိုသွား၍ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့ကို စွဲလှမ်းကုန်၏။

ထို့နောင်မှ ယာမာ၊ ထို့နောင်မှ တုသိတာ၊ ထို့နောင်မှ နိမ္မာနရတ်၊ ထို့နောင်မှ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်ပြည်ကို

စွဲလှမ်းကုန်၏။ ထို့နောင်မှ ဗြဟ္မာပါရိသဇာ၊ ဗြဟ္မာပရောဟိတာ အစရှိသည့် ကိုးဘုံသော ဗြဟ္မာပြည်တို့သို့ စွဲလှမ်းကုန်၏။

ထို့နောင်မှ ဝေဟဖိုလ်၊ ထို့နောင်မှ သုဒ္ဓါဝါသ၊ ငါးဘုံတို့ကို စွဲလှမ်းကုန်၏။ သဒ္ဓါဝါသ ငါးဘုံတို့ကို ထုတ်ချင်းလျှိုသွား၍ အာကာသာနဗ္ဗယတန်၊ ဝိညာနဗ္ဗယတန် အစရှိသော အရူပလေးဘုံတို့ကို စွဲလှမ်းကုန်၏။ ထိုအရူပလေးဘုံတို့ကို ထုတ်ချင်းလျှိုသွား၍ အထက်အဇောကာသ ကောင်းကင်ပြင်သို့ ပြေးလေ၏။

ဖီလာဖြစ်သော အဖိုအားဖြင့် ကား အတိုင်းမသိ အဆုံးမရှိသော လောကဓာတ်တို့ကို ပြေးလေကုန်၏။ ရောင်ခြည်တော်ထွန်းလင်းရာ အရပ်တို့၌ လစိမာန်တို့သည် အရောင်အဝါမရှိကုန်။ နေစိမာန်တို့သည် အရောင်မရှိကုန်။ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာတို့၏ အရောင်တို့သည် မထွန်းပနိုင်ကုန်။

နတ်၏ ဥယျာဉ်စိမာန် ပဒေသာ၊ တန်ဆာရောင်တို့သည်လည်း မရှိကုန်။ စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်းတိုင်တိုင် ကိုယ်ရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင်သော ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်လည်း နေထွက်သောအခါ ပိုစုန်းကြူးကဲ့သို့ဖြစ်၏။

လ၊ နေ၊ နက္ခတ်တာရာ၊ နတ်တို့၏ ဥယျာဉ်စိမာန် ပဒေသာတို့သည် အပိုင်းအခြားမူသာ ထင်ကုန်၏။ ဤမျှလောက်သော အရပ်ဌာနတိုင်တိုင် ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်သာလျှင် လွှမ်းမိုးအပ်သည်ဖြစ်၏။ ဤသို့သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့၏ ထွန်းလင်း

တောက်ပခြင်းတို့သည် ဘုရားသဗ္ဗညု
တို့အား ဝိဇ္ဇာန်တော်မူသော တန်ခိုး
တော်တို့၏ အရာလည်းမဟုတ်။ ဘာဝ
နာဖြင့်ပြီးသော တန်ခိုးတော်၏ အရာ
လည်း မဟုတ်ချေ။

အလွန်သိမ်မွေ့လှစွာသော ရတနာ
တို့ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏ အသွေးတော်သည်
ကြည်၏။ ဟာဒယဝတ္ထုရုပ်သည်လည်း
ကြည်၏။ အရေအဆင်းတော်သည်
လည်း ကြည်၏။ ထိုသို့ကြည်ခြင်း
ကြောင့် ထွန်းပလေသတည်း။

ဤသို့ ဓမ္မသင်္ဂဏီအစ ပဋ္ဌာန်း
ကျမ်းအဆုံးရှိသော အဘိဓမ္မာခုနစ်
ကျမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူလျက် ခုနစ်
ရက်လွန်စေ၏။ ထိုအရပ်သည် ရတနာ
ယရစေတီ မည်၏။

ဤသို့ ဗောဓိပင်၏အနီး၌ လေး
သတ္တာဟာကို လွန်စေပြီး၍ ငါးသတ္တာဟ
မြောက်၌ ဗောဓိပင်မှ အရှေ့မျက်နှာ
အဖို့၌ “အပေါလာ” အမည်ရှိသော
ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်ရင်းသို့ ကပ်
တော်မူ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝိမုတ္တိရသာ
ကို ခံစားတော်မူလျက် တစ်ထက်ဝယ်
တည်းဖြင့် နေတော်မူ၏။

ထိုအပေါလ၌ နေတော်မူသော
အခါ ယုတ်မာသော နှလုံးသားရှိသော
မာရ်နတ်သားသည် “ဤမျှလောက်
သော ကာလပတ်လုံး အစဉ်တစိုက်
လိုက်၍ ယုတ်မာသောအဖြစ်ကို ကြည့်
ရူပါသော်လည်း ဤရဟန်းကြီး၌ တစ်စုံ
တစ်ခုမျှ ချော်ချွတ်သောအရာကို ငါ
မမြင်ချေ။

ဤရဟန်းကြီးသည် ငါ၏နိုင်ငံကို

လွန်ရလေ၏ဟု နှလုံးမသာခြင်းသို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍ ခရီးမ၌ ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်ကာ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး
သော အကြောင်းတို့ကို ကြံအောက်မေ့
၍ မြေ၌ တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြောင်း
သော အရေးအကြောင်းတို့ကို ငင်၏။
မာရ်နတ်၏ ရေးခြစ်ဟန်ကား
ဤသို့တည်း။

(၁) ဤရဟန်းကြီးကဲ့သို့သော
ဒါနပါရမီကို မဖြည့်ခဲ့ချေသောကြောင့်
ဤရဟန်းကြီးနှင့်တူစွာ ငါမဖြစ်ရချေ။

(၂) ထိုအတူ ဤရဟန်းကြီးကဲ့
သို့ သီလပါရမီ၊ (၃) နိက္ခပါရမီ၊ (၄)
ပညာပါရမီ၊ (၅) ဝီရိယပါရမီ၊ (၆)
ခန္တီပါရမီ၊ (၇) သစ္စာပါရမီ၊ (၈) အဓိ
ဋ္ဌာန်ပါရမီ၊ (၉) မေတ္တာပါရမီ၊ (၁၀)
ဥပေက္ခာပါရမီတို့ကို ငါမဖြည့်ရချေ
သောကြောင့် ဤရဟန်းကြီးနှင့်တူစွာ
ငါမဖြစ်ရဟု ဆယ်ခုမြောက်အရေး
အကြောင်းကို ငင်၏။

(၁၁) ထိုအတူ ဤရဟန်းကြီးကဲ့
သို့ သူတစ်ပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော၊
သူတစ်ပါးတို့၏ ဣန္ဒြေရင့်ခြင်းကို သိ
တတ်သော၊ ဣန္ဒြိယပရေပရိယတ္တိ
ဉာဏ်ကို ရခြင်း၏အထောက်အပံ့ဖြစ်
သော ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို ငါ
မဖြည့်ချင်သောကြောင့် ဤရဟန်းကြီး
နှင့်တူစွာ ငါမဖြစ်ရဟု ဆယ်တစ်ခု
မြောက် အရေးအကြောင်းကို ငင်၏။

(၁၂) ထိုအတူ ဤရဟန်းကြီးကဲ့
သို့ သူတစ်ပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော၊
အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို
သိတတ်သော “အာသယာနဿယဉာဏ်”
ကို။

(၁၃) ထင်္ဂိကျော်လည်သော ဇာတိတ
သတ္တဝါအပေါင်းကို အာရုံပြု၍ အလွန်
သနားတတ်သော မဟာကရုဏာသမာ
ပတ်တည်းဟူသော ဉာဏ်ကို။

(၁၄) အံ့အံ့အံ့သော တန်ခိုး
ပြာဠိဟာကို ဖြစ်စေနိုင်သော “ယမက
ပါဠိဟာရိယ” ဉာဏ်ကို။

(၁၅) မြေ၊ တောင်၊ တိုက်၊ နံရံ
ရွာအစရှိသည်တို့သည် ဆီးတားပိတ်ပင်
ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သော “အနာဝရ”
ဉာဏ်ကို။

(၁၆) ထိုမှတစ်ပါး ဤရဟန်းကြီး
ကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသည့်
အလုံးစုံသောတရားတို့ကို အကြွင်းမရှိ
သိမြင်နိုင်သော “မဟာကြိယာ သော
ဓနဿစိတ်” နှင့် ယှဉ်သော သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို ရခြင်း၏အကြောင်းအထောက်
အပံ့ဖြစ်သော ပါရမီဆယ်ပါးတရားတို့
ကို ငါမဖြည့်ရချေ။ ထိုသို့ မဖြည့်ရချေ
သောကြောင့် ဤရဟန်းကြီးနှင့်တူစွာ
ငါမဖြစ်ရချေဟု တစ်ဆယ့်ခြောက်
ကြောင်းမြောက်သောအရေးကိုငင်နေ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်မှ
ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်ပေါ်လာသော
တရားများကို မဖော်ပြတော့ပါ။ အသံ
မစဲ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲများလည်း အရပ်ထဲ
တွင် ကျင်းပနေပါသည်။ ဝတ်အသင်း
များကလည်း ရွတ်ဆိုပူဇော်နေကြပါ
သည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းရနေမည်ဟု
ယုံကြည်ပါသည်။

(ဒုတိယ မဲထီးဆရာတော်၏
မာလာလင်္ကာရ ဝတ္ထုတော်ကြီးမှ)

ဆင်ဖြူကျွန်းဒေအင်သိန်း

(၆၀)နှစ်မြောက် အဘဘိုးမင်းခေါင်ထွက်ပွဲမှ ထူးခြားဖြစ်စဉ်

စာရေးသူသည် အဘဘိုးမင်းခေါင် အတ္ထုပ္ပတ္တိ နှင့် ဖြစ်စဉ်ထူး၊ ကျင့်စဉ်ထူး ဟူသော ဆောင်းပါးရှည်ကြီး တို့ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပေးပို့ခဲ့ရာ အဘဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ဆက်နွယ်သော ဓာတ်ပုံပေါင်း ဝေဆာစွာဖြင့် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါဝင် ခဲ့သည်။

တစ်ဖန် ရောင်ပြန်အယ်ဒီတာ ဦးသန့်(လာဘ်မိုးစွေ) မှ အဆိုပါ ဆောင်းပါးရှည်ကြီးကို (၆၀)နှစ်မြောက် အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ထွက်ပွဲအထိမ်းအမှတ် မေတ္တာလက်ဆောင် ဟူ၍ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေဒါနပြုသည်။ ပီတိပွားစရာဖြစ်သလို စာရေးသူအတွက်လည်း အမှတ်တရ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ပုပ္ပားသို့ ရောက်ဖူးခဲ့သော် ငြားလည်း အဘဘိုးမင်းခေါင် ထွက်ပွဲကျင်းပရာသို့ မရောက် ခဲ့ဘူးသေးချေ။ သို့ဖြင့် တခုတ်တရ (၆၀)နှစ်မြောက် အဘဘိုးမင်းခေါင်ထွက်ပွဲရှိရာ ပုပ္ပားတောင်တော်မြတ်သို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပုပ္ပားတောင်ကလောင်အနီးရှိ ရွှေမန်ကျည်းတော တွင် တည်းခိုဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘထွက်ပွဲသို့ လာရောက်ကြ သူတွေ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားနေသည်။ ကားကြီး၊ ကား ငယ် အသွယ်သွယ်သည်လည်း ဝင်လာလိုက် ထွက်သွား လိုက် ရှိသည်။

ရွှေမန်ကျည်းတောတွင် သီလရှင်အဆောင်များ ထိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။ သီလရှင်များ၏ အဆောင် တွင် အဘထွက်ပွဲလာရောက်ကြသူအပေါင်းမှ ခေတ္တခဏ တည်းခိုကြသည်။

ရွှေမန်ကျည်းတောနေရာတစ်ဝိုက်သည် ခန့်မှန်း ခြေအားဖြင့် ကိုက်(၅၀၀)ပတ်လည်ခန့် ရှိသည်။ ယင်း နေရာတစ်ဝိုက်တွင် အဘဘိုးမင်းခေါင် တရားကျင့်ရာ နေရာနှင့် နေကသိုက်ရှုနေရာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

(၆၀)နှစ်မြောက် 'အဘဘိုးမင်းခေါင် ထွက်ပွဲ သည် လွန်စွာစည်ကားလှသည်။ အကျယ်ချဲ့ မရေးလို တော့ပြီ။ အဓိကအကြောင်းက စာရေးသူ၏ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို ဖော်ပြလို၍ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် အဘထွက်ပွဲ ပြုလုပ်ရာသို့ လေ့လာကြည့်ရှုပြီး တည်းခိုရာအနီးရှိ ဆိုင်တွင် နေ့လယ်စာ ထမင်းစားသည်။ ပြီးနောက် ဈေးတန်းတစ်လျှောက် လျှောက်ကာ ပုပ္ပားပြန်လက်ဆောင်အချို့ကို ဝယ်သည်။ ဈေးတန်းအဆုံးတစ်နေရာတွင် တောင်ဝှေးကိုထောက်ရင်း ကတ္တရာလမ်းတစ်လျှောက် ဖြည်းညင်းစွာ သွားနေသော ဘုန်းကြီးအိုတစ်ပါးကို တွေ့ရလေရာ ဆွမ်းကပ်လိုစိတ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘုန်းကြီးအိုထံသွားကာ...

“အရှင်ဘုရား ဆွမ်းကပ်ပါရစေဘုရား”

“ဒကာက ထွက်ပွဲလာတာလား၊ ဘုန်းကြီး ဆွမ်း ကိစ္စ ပြီးပြီ၊ အကုန်ပြီးပြီ”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“အေး.. အဘဘိုးမင်းခေါင်က ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးကွဲ့၊ အဘက ရုပ်ကို မသုံးဘူး၊ နာမ်ကိုပဲ သုံးတယ်။ အကာကို ပစ်ပြီး အနှစ်ကိုပဲ ရှာတယ်။ လူကို မကြည့်ဘူး၊ မူကိုပဲ ကြည့်တယ်။ သရုပ်ကို မကြည့်ဘူး၊ အလုပ်ကိုပဲ မြင်အောင် ကြည့်တယ်။

ဝါဝါမြင်တိုင်း ရွှေမဟုတ်ဘူး။ လောကမှာ အတု တစ်ထောင်၊ အယောင်တစ်သိန်း အပလိန်းအနန္တတဲ့၊ ပညာမျက်စိနဲ့ မြင်အောင်ကြည့် သတိနှင့် မကွာစေနဲ့”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“မာယာမှာ ဆရာ မရှာပါနဲ့၊ တပည့်က အဆင် သင့်ဖြစ်တဲ့အခါ ဆရာက ရှာပြီး လာပါလိမ့်မယ် မှတ်ထား ကွဲ့”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“ဝိဇ္ဇာမှာ လိပ်စာ မရှိဘူး၊ မရှာနဲ့ကွဲ့၊ ဝိဇ္ဇာတွေက သူ့သား သူ့မြေးတွေ ရှိရာကို အချိန်တန်ရင် ရောက်လာ မှာ။ သားမြေးတွေဘက်က သူတော်ကောင်း အကျင့်ကို ကျင့်ကြ၊ စိတ်သာချ ဝိဇ္ဇာမ၊မှာ။ ဘုရားဖက်တော့ အသက် ရှည်၊ တရားဖက်တော့ အမျက်ပြေ၊ သံဃာဖက်တော့ အခက်ဝေသကွဲ့၊ ရတနာစစ် ရတနာမှန် သုံးပါးအမြဲ ဦးထိပ်ထား၊ သရဏဂုံသီလ မပျက်စေနဲ့၊ ငါးပါးသီလ လုံခြုံအောင် ထိန်းထား”

“တင်ပါဘုရား၊ ဝတ္ထုအလှူငွေ ကပ်ပါရစေဘုရား”
“မလိုဘူး ဒကာ၊ မလိုဘူး၊ ဘုန်းကြီးမှာ ပြည့်စုံ

တယ်၊ အားလုံးပြည့်စုံတယ်၊ ရော့ . . ဒီစာရွက်ယူထား၊ ဘုန်းကြီး အလုပ်ရှိသေးတယ်၊ အလုပ်ရှိတယ်၊ အလုပ် . . အလုပ် . . . အလုပ် . . .”

ဘုန်းကြီးအိုကြီးသည် တောင်ဝှေးထောက်၍ ဖြည်းဖြည်းစွာ ထွက်ကြွသွားသည်။ ဘုန်းကြီးအိုကြီးသည် ဝိဇ္ဇာတစ်ပါးလေလားဟု တွေးဆရင်း လှမ်းမျှော်၍ ထိခြင်း ငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးလိုက်သည်။ ရှိခိုးအပြီး တစ်ဖန်လှမ်းကြည့် သော် မတွေ့ရချေတော့။

ဘုန်းကြီးအိုကြီး ပေးခဲ့သည်မှာ စာရွက်တစ်ရွက် ဖြစ်သည်။ စာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

နေ့စဉ် အက္ခရာဘာဝ မင်္ဂလာ

“အ-ကာရောစ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ အ ဒုက္ခံ နမော ဗုဒ္ဓါယ အ” ဟူ၍ ရွတ်ကာ လက်ခလယ်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ‘အ’ အက္ခရာရေး။ (တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ)

“က-ကာရောစ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ က ဒုက္ခံ နမော ဗုဒ္ဓါယ က” ဟူ၍ ရွတ်ကာ လက်ခလယ်ဖြင့် နဖူးပြင်ကို ‘က’ အက္ခရာရေး။ (တနင်္လာနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ)

“စ-ကာရောစ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ စ ဒုက္ခံ နမော ဗုဒ္ဓါယ စ” ဟူ၍ ရွတ်ကာ လက်ခလယ်ဖြင့် နှာခေါင်းထိပ်ကို ‘စ’ အက္ခရာရေး။ (အင်္ဂါနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ)

“ရ-ကာရောစ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ရ ဒုက္ခံ နမော ဗုဒ္ဓါယ ရ” ဟူ၍ ရွတ်ကာ လက်ခလယ်ဖြင့် လျှာပေါ်ကို ‘ရ’ အက္ခရာရေး။ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ)

“မ-ကာရောစ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ မ ဒုက္ခံ နမော ဗုဒ္ဓါယ မ” ဟူ၍ ရွတ်ကာ လက်ခလယ်ဖြင့် ညှပ်ရိုးကို ‘မ’ အက္ခရာရေး။ (ကြာသပတေးနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ)

“သ-ကာရောစ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ သ ဒုက္ခံ နမော ဗုဒ္ဓါယ သ” ဟူ၍ ရွတ်ကာ လက်ခလယ်ဖြင့် ရင်ညွန့်ကို ‘သ’ အက္ခရာရေး။ (သောကြာနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ)

“ထ-ကာရောစ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ထ ဒုက္ခံ နမော ဗုဒ္ဓါယ ထ” ဟူ၍ ရွတ်ကာ လက်ခလယ်ဖြင့် ချက်ကို ‘ထ’ အက္ခရာရေး။ (စနေနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ)

မှတ်ချက် - အက္ခရာ ရှုပေန ဗုဒ္ဓရူပံ ဟူသော ပါဠိတော်ထောက်ကာ မိမိတို့၏ အိမ်တော်မင်္ဂလာ၊ ကျောင်းတော် မင်္ဂလာမှ တစ်ပါးသောနေရာသို့ ထွက်ခွာသွားတိုင်း နေ့အလိုက် နေ့စဉ်အက္ခရာဘာဝ မင်္ဂလာတို့ကိုပြုလျှင် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး စသော ကိစ္စတို့၏ အတိုက်အခိုက်များသာမက အသက်အန္တရာယ်အထိ ဖြစ်ပေါ် ကာမည့် အတိုက်အခိုက်တို့ကို အောင်စေနိုင်ပါသည်။ ပြုလုပ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါသည် ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

‘အဘက် ရွတ်ကို မသုံးဘဲ နာမ်တို့ပဲ သုံးတယ်’ ဟူသော စကားအရ ဘုန်းကြီးအိုကြီးသည် အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နာမ် ကိန်းဝပ်ပြီး ဖြစ်တည်နေလေသလောဟု အတွေးပွားစရာပင်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကဋ္ဌသာရ

ဟောကြားတော်မူသော

ဘေးမဲ့ဆရာတော်၏ ဘေးရန်ကင်းကွာ စီးပွားဖြာသည့်

သတိတော်သဒ္ဓါစာ

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ
 အရဟံ ဝတ သော ဘဂဝါ
 အရဟန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 အရဟန္တံ သိရဿ နမာမိ
 ပထမော ဝဇိရပါကာရော
 သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ။

၂။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝတ သော ဘဂဝါ
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သိရဿ နမာမိ
 ဒုတိယော ဝဇိရပါကာရော
 သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။

၃။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဝတ သော ဘဂဝါ
 ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ သိရဿ နမာမိ
 တတိယော ဝဇိရပါကာရော
 သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော။

၄။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော
 သုဂတော ဝတ သော ဘဂဝါ
 သုဂတံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 သုဂတံ သိရဿ နမာမိ
 စတုတ္ထော ဝဇိရပါကာရော
 သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော။

၅။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓံ
 လောကဝိဒ္ဓံ ဝတ သော ဘဂဝါ
 လောကဝိဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 လောကဝိဒ္ဓံ သိရဿ နမာမိ
 ပဉ္စမော ဝဇိရပါကာရော
 သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓံ။

- ၆။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ
အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဝတ သော ဘဂဝါ
အနတ္တရံ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
အနတ္တရံ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ သိရသာ နမာမိ
ဆဋ္ဌမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ
အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ။
- ၇။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာ ဒေဝ မနဿာနံ
သတ္တာ ဒေဝ မနဿာနံ ဝတ သော ဘဂဝါ
သတ္တာရံ ဒေဝ မနဿာနံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သတ္တာရံ ဒေဝ မနဿာနံ သိရသာ နမာမိ
သတ္တမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာ ဒေဝ မနဿာနံ။
- ၈။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓေါ ဝတ သော ဘဂဝါ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဗုဒ္ဓံ သိရသာ နမာမိ
အဋ္ဌမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ။
- ၉။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ
ဘဂဝါ ဝတ သော ဘဂဝါ
ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဘဂဝန္တံ သိရသာ နမာမိ
နဝမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ။
- ၁၀။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓံ
လောကဝိဒ္ဓံ ဝတ သော ဘဂဝါ
လောကဝိဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
လောကဝိဒ္ဓံ သိရသာ နမာမိ
ပဉ္စမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓံ။
- ၁၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော
သုဂတော ဝတ သော ဘဂဝါ
သုဂတံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

- သုဂတံ သိရသာ နမာမိ
စတုတ္ထော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော။
- ၁၂။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ
အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ
အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဝတ သော ဘဂဝါ
အနတ္တရံ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
အနတ္တရံ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ သိရသာ နမာမိ
ဆဋ္ဌမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ
အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ။
- ၁၃။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဝတ သော ဘဂဝါ
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ သိရသာ နမာမိ
တတိယော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော။
- ၁၄။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာ ဒေဝ မနဿာနံ
သတ္တာ ဒေဝ မနဿာနံ ဝတ သော ဘဂဝါ
သတ္တာရံ ဒေဝ မနဿာနံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သတ္တာရံ ဒေဝ မနဿာနံ သိရသာ နမာမိ
သတ္တမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာ ဒေဝ မနဿာနံ။
- ၁၅။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝတ သော ဘဂဝါ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သိရသာ နမာမိ
ဒုတိယော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။
- ၁၆။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓေါ ဝတ သော ဘဂဝါ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဗုဒ္ဓံ သိရသာ နမာမိ
အဋ္ဌမော ဝဇိရပါကာရော
သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ။

၁၇။ သော ဘဂဝါ ဣတိပ အရဟ
 အရဟံ ဝတ သော ဘဂဝါ
 အရဟန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 အရဟန္တံ သိရသာ နမာမိ
 ပထမော ဝဇီရပါကာရော
 သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ။

၁၈။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ
 ဘဂဝါ ဝတ သော ဘဂဝါ
 ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 ဘဂဝန္တံ သိရသာ နမာမိ
 နဝမော ဝဇီရပါကာရော
 သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ။

xxx xxx xxx

ဤဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို ဈေးရောင်းရင်း ဦးပဉ္စင်းပေး
 သွားသော စာရွက်ကိုကြည့်ပြီး အားအားရှိတိုင်း ကြည့်၍
 ရွတ်ဖတ်သည်။ ဈေးဝယ်သူလာရင် ခဏစာရွက်ချထားပြီး
 ဈေးရောင်းသည်။ ဈေးဝယ်သူ ပြတ်သွားသောအခါ ကြည့်၍
 ရွတ်ပြန်သည်။ ကြည့်၍ ရွတ်ပါများတော့ အလွတ်ရလာသည်။
 အလွတ်ရ၍ ရွတ်ဆိုသည့်အခါ အခေါက်အရေအတွက်
 မှာလာသလို ဈေးရောင်းရမှုကလည်း သွက်လာပြီး အရောင်း
 အဝယ်လိုက်လာသည်။ အိမ်ဆိုင်ကလေးမှ အိမ်ဆိုင်ကြီး
 ဖြစ်လာသည်။

အရောင်းအဝယ် ကောင်းလာ၍ အမရပူရ တောင်
 သမန်အင်းတစ်ဖက်ရှိ ဆွေမျိုးများကိုပင် အတိုးအပွား ချစား
 နိုင်သည်အထိ ဖြစ်လာသည်။ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကိုမှ နှုတ်မှ
 အကျင့်ပါနေ၍ အားအားရှိတိုင်း ရွတ်ဆိုနေမိသည်။

တစ်နေ့တွင် နွေရာသီ ကိုင်းယာများ သိမ်းချိန်တွင်
 အလှူရတောင်သမန်အင်းတစ်ဖက်ကမ်းရှိ ဆွေမျိုးများထံ
 အတိုးအပွား သွားရောက်သိမ်းယူသည်။ ညနေချမ်းတွင်
 အကြွေးဆပ်လိုက်သော ငွေဒဏ္ဍန်းကို အထုပ်ထုပ်ပြီး ခေါင်း
 သိရွက်ကာ ပြန်လာခဲ့သည်။ နှုတ်ကတော့ အလေ့အကျင့်
 မျိုးသော ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကိုပဲ ရွတ်ဆိုလာမိသည်။
 အိမ်ဆိုင်တွင် အရက်သမား လူဆိုးတစ်စုသည် အခေါ်ကြီး
 ကျွတ်ကြီးနှင့်ပြန်လာမည့် အခြေအနေကို သိကြ၍ တောင်

သမန်တံတားတစ်ဖက်ကမ်း ဗားကရာကျောင်းတိုက်ပျက်ကြီး
 အနီးရှိ ရှောက်ဆူးချုံ၊ မိုးနံ့စာချုံအတွင်းမှ စောင့်ပြီး ဓားပြ
 တိုက်ရန် ကြံစည်ကာ စောင့်နေကြသည်။ အခေါ်ကြီး တံတား
 မှ ကျော်ဖြတ်လာသည်ကို အဝေးမှ မြင်ကြရသည်။ အဝေးမှ
 လာစဉ်က တစ်ယောက်တည်းဟု ထင်ရသော်လည်း အနီး
 ကပ်လာ၍ မြင်ရသောအခါဝယ် အခေါ်ကြီးရှေ့နောက်တွင်
 သေနတ်ဖြင့် ကပ်လိုက်လာသော ပုလိပ်နှစ်ဦးကို မြင်ကြရ
 လေသည်။ ထိုအခါ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက ကြောက်ရွံ့ပြီး

“ဟေ့ကောင်တွေ... မလုပ်ကြနဲ့တော့။ ငါက အခေါ်
 ကြီးတစ်ယောက်တည်း ပြန်လာမယ်ထင်နေတာ။ အခုတော့
 အခေါ်ကြီးက အာဂ အခေါ်ကြီးပဲကွ။ ပုလိပ်အစောင့်အရှောက်
 တွေတောင် ခေါ်လာတယ်ဟ”ဆိုပြီး အခေါ်ကြီးကို ဓားပြ
 မတိုက်ရဲတော့ဘဲ အသာရှောင်ထွက်ပြေးကြရလေသည်။

အမှန်မှာ အခေါ်ကြီးတွင် မည်သည့် အစောင့်
 အရှောက်မှ ခေါ်လာသည်မဟုတ်ပါ။ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာတန်ခိုး
 ဖြင့် နတ်ဒေဝါများက စောင့်ရှောက်ခြင်းမျှသာဖြစ်ပါသည်။

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ၏ အကျိုးကျေးဇူးတရားနှင့်
 ပတ်သက်၍ “ဗုဒ္ဓဂုဏ်-မြတ်ဂါထာ”အမျိုးမျိုး စာအုပ်တွင်
 အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
 ယုံကြည်စွဲမြဲစွာ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းပြုပါက -

အန္တရာယ်ကင်းသည်၊ လာဘ်လာဘာပေါသည်၊ လူချစ်
 လူခင်ပေါသည်၊ ရိုသေလေးမြတ်သူပေါသည်၊ စီးပွားဥစ္စာ
 တိုးတက်သည်၊ ရာထူးရာခံ တိုးတက်သည်။

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို ရွတ်ဆိုပွားများပြီးတိုင်း အောက်
 ပါ မေတ္တာပို့ကို ပို့၍ အမျှဝေရပါမည်။

“ဤဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို ကြားနာကြရကုန်သော
 အားလုံးသော ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ အရံစောင့်
 နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ သာသနာစောင့်နတ်၊
 လောကံပါလနတ်၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ယက္ခ၊ သီကြား၊
 ဗြဟ္မာ၊ အသူရာနတ်တို့နှင့်တကွ သုံးဆယ့်တစ်တို့၌ ကျင်လည်
 နေထိုင်ကြကုန်သော ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်
 ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။ ယခုရွတ်ဆိုပြုရသော ကုသိုလ်
 အဖို့ကိုလည်း အမျှပေးဝေပါကုန်၏။”

အားလုံး ကြားကြားသမျှ အမျှ-အမျှ-အမျှ ယူတော်
 မူကြပါကုန်လော။ ။

ငရဲသို့ တစ်ခေါက်

ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ ရှေးသူ)

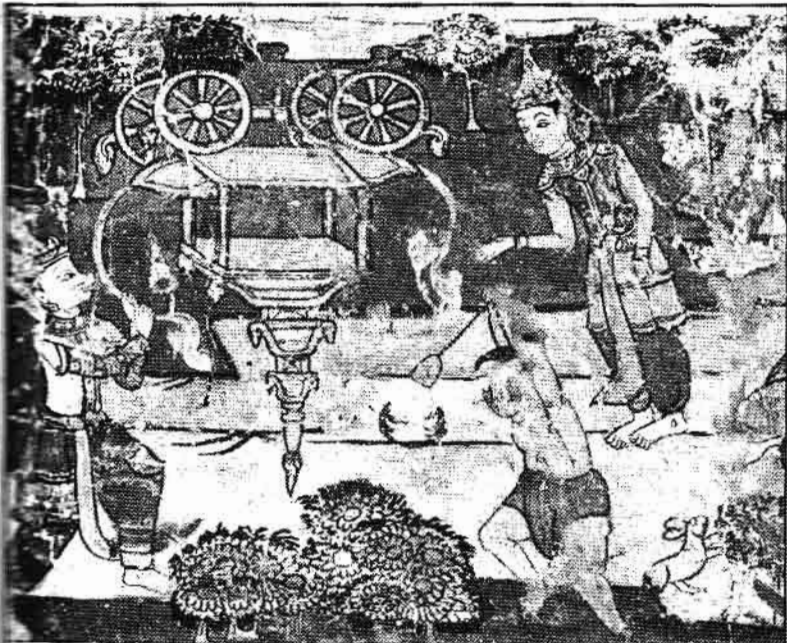
အိမ်နီးနားချင်း ကလေးတစ်ယောက်က ဆယ်တန်းစာမေးပွဲအတွက် “ဆောင်းတစ်ညအိပ်မက်” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာစီစာကုံးရေးလိုပါသည်။ အချက်အလက်ရှာပေးပါဟု အကူအညီ တောင်းလာ၏။ ဘယ်လိုမျိုးလဲဟု ပြန်မေးမိတော့ ဆောင်းတွင်းအိပ်မက် ကယောက်ကယက်ဖြင့် ငရဲပြည်သို့ တစ်ခေါက်ရောက်ရသည့်အကြောင်း ရေးချင်ပါသည်။ ငရဲကျွန်းခြင်းအကြောင်း

ရင်း၊ ငရဲအမျိုးမျိုး၏ ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် ငရဲကျွန်းနေရသော ငရဲသားများ၏ ကြောက်ရွံ့ဖွယ်အဖြစ်ဆိုးများကို ဖွဲ့နွဲ့ရေးသားပြီး အိပ်မက်မှ လန့်နိုးသွားသောအခါ ငရဲခံရမည်ကိုကြောက်ရွံ့သွားပြီး မမှန်တာမလုပ်၊ မဟုတ်တာမပြောဘဲ ကောင်းသောစိတ်ထားကာ၊ ကောင်းသည်များကိုသာလုပ်တော့မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ချမှတ်လိုက်သည်ဟုရေးမည်ဟု သူစိတ်ကူးထားကြောင်းပြောပြသည်။

ငရဲဆိုတာရှိသလား၊ မရှိသလား ရှိရင်ဘယ်နေရာမှာရှိသလဲ၊ ဘယ်လိုမျိုးတွေ ခံစားရသလဲ၊ ငရဲသို့မကျရောက်အောင် မည်သို့ပြုမူနေထိုင်မလဲဆိုသည်များကို ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကြီးဖန်များစွာစဉ်းစားခဲ့၊ ငြင်းခန်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် ယနေ့တော့ ထိုသို့ စစ်ကြောဝေဖန်ဖို့ အချိန်မဟုတ်။ သူ့ကိုပညာရေးအကူအညီတစ်ခုပေးရန်သာ ဖြစ်၏။ သူကလည်းငရဲကို ယုံခြင်းမယုံခြင်းထက်

ဂယာမြို့၊
တိဗက်ကျောင်းမှ
နံရံအလှဆင်
ပညာပေး
ပန်းချီကားကြီး

ပုဂံနံရံဆေးရေးပန်းချီမှ စာတ်တော်သရုပ်ပြပုံ

ဆက်တတ်ရာရာ ချောက်ချားဖွယ်
အိပ်မက်အဖြစ်သာ ရေးလိုခြင်းဖြစ်
သည်။ ငရဲအကြောင်း သိပ္ပံနည်းကျ
သဘာဝနည်းနည်းနဲ့ မဟုတ်ပေ။ ထို့
ကြောင့် ငရဲနှင့်ဆိုင်သမျှကို ရှိနှင့်ပြီး
သာ စာအုပ်စာတမ်းများမှာသာ ရှာ
ကြည့်ပေးလိုက်မိသည်။ သူ့ကိုလည်း
သိပ္ပံလွတ်လပ်စွာရေးရန်၊ ပါဠိပါဠိသာ
များကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ရေးပြီး အမှား
များစေရန် ငရဲခန်းတစ်ခုချင်းအမည်ကို
ရေးဖို့ မှာလိုက်သေးသည်။ စိတ်ကူး
အတိုင်းကစားသော၊ အဖွဲ့အနွဲ့ကို ဦး
ဆောင်သော စာစီစာကုံးမျိုးသာဖြစ်
ကြောင်းလည်း သတိပေးလိုက်၏။ အချက်
အလက်အတိအကျ မလိုအပ်ဟု နား
မည်ကာ ရိုးရိုးစင်းစင်းလေးနှင့် လှ
ပျော်တတ်ဖို့ကိုလည်း မှာကြားမိ
သည်။

ငရဲဆိုတာကြောက်ဖို့လား

သူကလေးကို ငရဲအကြောင်း
အချက်အလက်များ ရှာပေးအပြီးတွင်
ကိုယ်ဘာသာစဉ်းစားနေမိ၏။ ကိုယ်တို့
ငယ်ငယ်တုန်းကလည်း ဘုရားကျောင်း
ကန်များသို့ ရောက်ပြီဆိုလျှင် ချိတ်ဆွဲ
ပြသထားသော ပန်းချီကားများကို ဝေး
ကြည့်ကြမြဲ။ ပန်းချီကားများအောက်
တွင် ရေးထားသော သရုပ်ဖော်စာများကို
လည်း စာလုံးပေါင်းပြီး တစ်မော့မော့
ဖတ်နေတတ်ကြသည်။

ပြီးလျှင် စိတ်ထဲစွဲအောင် မှတ်မိ
နေသည်ကတော့ ငရဲခန်းများပင် ဖြစ်
လေ၏။ နှုတ်ခမ်းရဲရဲပြုကြီးမှာ အစွယ်
များပြူးထွက်နေသော ငရဲသားများ၏
ခေါင်းတွင် ချိတ်များလည်း ပေါက်နေတတ်
သေးသည်။ မီးပြင်းတိုက်ထားသော ဆီပူ

အိုးမိုးပြဒယ်ကြီးထဲတွင် လူတွေကို
ထည့်ကြော်နေ၏။ လူတွေကလက်ကို
မြှောက်ကာ ကြောက်လန့်တကြားအော်
ဟစ်နေကြ၏။ ခက်ရင်းခွကြီးတွေနှင့်
ပါးစပ်ကို ဆွဲဖြဲနေသော ပုံများလည်း
ရှိသေးသည်။ ဗိုက်ကိုဖောက်ကာ အူ
တွေဆွဲနှုတ်နေသောပုံများလည်း တွေ့နိုင်
၏။ တချို့တန်ဆောင်းများထဲတွင် ရုပ်ကြွ
ပုံတွေလည်းရှိရာ ပိုလို့ကြောက်ဖို့ကောင်း
သေးသည်။ ဗိုက်ဆံအကြွေထည့်လိုက်
လျှင် မီးတွေတဖျပ်ဖျပ်လက်ကာ အရပ်
တွေလည်ပြီးထွက်လာသော၊ အော်သံ
ဟစ်သံတွေပင်ပါသော မှန်ဘုံးလေးနှင့်
ပြသည့် ငရဲခန်းများဆိုလျှင်ဖြင့် လက်ဝါး
ကာပြီး လက်ချောင်းများကြားကနေပင်
မကြည့်ရဲကြည့်ရဲ ကြည့်ကြသေးသည်။

အဲဒါ မကောင်းတာလုပ်လို့ခံရတာ၊ အဲဒါ
ဆဲလို့ခံရတာ၊ အဲဒါ လိမ်လည်လို့ခံရ
တာ၊ အဲဒါ လူကြီးတွေကလည်း ပုံများ
ကိုပြကာ မခြောက်လန့်ကြသည်။ ကိုယ်
တို့ကလည်း ကြောက်လန့်ခဲ့ကြသည်။

တစ်လောက ကိုကိုးကျွန်းသို့
ရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်း၏တစ်ခုတည်း
သော ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ဆရာတော်
က သူဦးစီးတည်ဆောက်ထားသော
ဓမ္မာရုံနှင့် ဇရပ်များတွင် ငရဲခန်းများ၊
ဇာတ်နိပါတ်တော်များကို ပန်းချီဖြင့်ရေး
ဆွဲပြထား၏။

သည်ပန်းချီကားလေးတွေကို သူ
သိပ်ဆွဲပြချင်သဖြင့် ကြိုးပမ်းခဲ့ရပုံကို
လည်း မိန့်ကြားခဲ့၏။ ကိုယ်က ဒါဟာ
အလွယ်ကူဆုံးနဲ့ အထိရောက်ဆုံး
ပညာပေးခြင်းပါပဲဘုရားဟု ပြန်လျှောက်
ခဲ့သည်။ ဘယ်ပန်းချီဆရာက လာဆွဲ

သံတွဲမြို့၊ ဗောဓိကုန်းကျောင်းမှ သင်ခန်းစာပေးရုပ်ကြွပန်းချီများ

ပေးပါသလဲဘုရားဟု မေးမိတော့ ဒီကို ဘယ်ပန်းချီဆရာက လာပါမလဲ ဒကာ ကြီးရယ်၊ ဘုန်းကြီးသူငယ်ချင်း ရဟန်း တစ်ပါးက ဆွဲတတ်လို့ သူ့ကိုပင့်ပြီး ဆွဲ ခိုင်းရတာဟု မိန့်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်ကပင် ယုံကြည်စွဲမှတ်ခဲ့မိ၏။ နည်းနည်းကြီးပြင်းလာတော့ စာ တွေပေတွေ ပိုဖတ်မိသည်။ အဖွဲ့အနွဲ့ ကောင်းသောစာများကို ဖတ်ရပြီး ငရဲ

ခန်းကလည်း ခြောက်လွန်းသည်-ဘဲ ခန်းကလည်း မြောက်လွန်းသည်ဟု သော စကားများလည်း ကြားလာရ၏ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ငရဲဆိုသည် ကိုသံသယဝင်လာမိပြီး၊ နတ်ဘုံသည် လည်း တကယ်ရှိပါမလားဟု စဉ်းစာ ချင်လာသည်။ သို့သော် ငယ်ဘဝက စွဲမှတ်လာသောအသိဖြင့် မကောင်းတာ လုပ်လျှင် ဆိုးတာတွေနှင့်တွေ့မည် ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာတွေ နှင့် တွေ့မည်ဟု လွယ်လင့်တကူ မှတ် သားနေမိမြဲ။ ခိုးဖို့ဝှက်ဖို့၊ လိမ်ဖို့ညှာ လက်တွန်းနှုတ်ဆွဲနေတတ်မြဲ။ အရွယ် ငယ်ငယ်မှာက သူများပစ္စည်းခိုးတာ လိမ်ပြောတာ၊ လူ့ကြီးမိဘစကား နှာ မထောင်တာလောက်ကိုသာ မကောင်း ဟု သိခဲ့သော်လည်း ကြီးလာသောအခါ ဒုစရိုက်မျိုးစုံကို တွေ့လာရ၏။ မကောင်း မှုတစ်ခုချင်းစီအတွက် သက်ဆိုင်ရာဝ

ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုနှင့် ဆုပေးဒဏ်ပေးစံနစ်

ထို့ပြင် ဆုပေးဒဏ်ပေးစံနစ်သို့ ပင် ကောင်းတာတွေလုပ်လျှင် ခံစားရ မည်ဖြစ်သော ကောင်းသည့်ဘုံဘဝများ ကိုလည်း ရေးဆွဲပြသထားသေးသည်။ နတ်သမီးလေးတွေ ပန်းတွေဝေနေ အောင်ပန်ထားသော ဗိမာန်များကိုတော့ ကောင်းတာလုပ်သူတွေ ရောက်ကြ သတဲ့။ စောင်းငြင်းတူရိယာတွေနှင့် လည်း မငြီးအောင်စံစားပျော်ပါးနိုင်သတဲ့။ နတ်ဘုံနတ်နန်း ဆိုသည်များကဖြင့် ကြည်နူးသာယာဖွယ်ကောင်းလေစွဟု

သံတွဲမြို့၊ ဗောဓိကုန်းကျောင်းမှ သင်ခန်းစာပေးရုပ်ကြွပန်းချီများ

ကို ငရဲမင်းကြီး သတ်မှတ်ပေးရ ခက်
လောက်အောင်ပင် များပြားလာလေ
သည်။ သို့သော် ဘယ်ငရဲသို့ဟု သေ
သေ ချာချာမသိနိုင်တော့ပေမင့် မဟုတ်
တာလုပ်လျှင် မကောင်းတာခံရမည်ကို
ဘာ အရိုးစွဲနေပေပြီ။

ဇာတကဇာတ်တော်များနှင့် အကျိုးအာနိသင်

အရွယ်အတန်အသင့်ရလာပြီး
စာရံဖတ်မိလာသောအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဆင့်ကျေးမှုများနှင့် ပိုမို ထိတွေ့ရှင်းနိုး
ထားပြန်သည်။ ထိုစဉ် စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ကောင်းလှသော ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်
နိပါတ်တော်များ ထဲထဲဝင်ဝင်သိလာရ
၏။ တိရစ္ဆာန်ဘဝများဖြင့် ပြောကြား
ဆိုကြ ပြုမူလုပ်ရားကြသမျှကို ဟုတ်ပါ
သောဟူသော သံသယအတွေးထက်
ဇာတ်တော်များ (Jataka Stories) သည်
အဘယ်အသိအမြင်ကို ပေးပါသလဲ ဆို
သည်ကိုသာ ရှာဖွေမိတော့သည်။
ဇာတ်တော်များမှ ကိုယ်စားပြု ဇာတ်
ကောင်များသည် ဒဿနတစ်ခုခုကိုဖြင့်
သွေးမြေကိုလည်း သတိထားမိလာ၏။

ပုဂံဘုရားများတွင် နံရံဆေးရေး
နံနီ (Mural Painting) များ ရေးဆွဲရ
ခြင်းအကြောင်းရင်းတွင်လည်း ဂူဘုရား
အတွင်းကို အလှတန်ဆာဆင်ခြင်း
အပြင် ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို ပျံ့နှံ့စေ
ထိခြင်းလည်းပါသည်ဟု သိရလေသည်။

သို့ဖြင့် ဇာတ်တော်များကပေး
သည့် သင်ခန်းစာများကိုသာ ယူမိလေ
သည်။ ဆောင်းတစ်ညအိပ်မက်
ခံရသည့် ငရဲသို့တစ်ခေါက် သွားကြည့်ချင်

သံတွဲမြို့၊
ဗောဓိကုန်း
ကျောင်းမှ
သင်ခန်းစာပေး
ရုပ်ကြွပန်းချီများ

သော ကလေးအတွက် အချက်အလက်
ရှာဖွေရင်း ငရဲနှင့် နိဗ္ဗာန်ဘုံများသို့ ကိုယ်
လည်းရောက်သွားမိပြန်သည်။ ထိုအခါ
ကုသိုလ်-အကုသိုလ်အမှုများ၏ အကျိုး

ပေးများဖြစ်သော ထိုနေရာများ၏ ဒုက္ခ
သုခ အဖုံဖုံကို ပြန်လည် တင်ပြနိုင်လာ
ပါတော့သည်။ ငရဲခန်းကို အများဆုံး
ဖော်ပြသည်ကား နေမိမင်းဇာတ်တော်

ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ညီတော်အာနန္ဒာ မေးလျှောက်သဖြင့် “နေမိမင်းဇာတ် တော်”ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

**နေမိမင်း၏
ငရဲသို့ လှေလာရေးခရီး**

နေမိမင်းသား မင်းဖြစ်လာသော

အခါ အလှူပေးခြင်း၊ သီလစောင့်ခြင်း များ ပြုခဲ့၏။ နေမိမင်း၏ သီလဂုဏ် ကြောင့် လေးစားကြည်ညိုကာ ဖူးမြင် လိုသောနတ်များက နတ်ပြည်သို့ ပင့် ဖိတ်လေသည်။ မာတလီ နတ်ရထားမှူး မှ ပင့်ဆောင်ယူခဲ့ရာ ငရဲပြည်ကိုဖြတ် သော လမ်းကြောင်း၊ နတ်ပြည်ကိုဖြတ် သော လမ်းကြောင်းဟုရှိရာ ဘယ်လမ်း

ဖြင့်သွားလိုပါသလဲဟု မေးလျှောက်၏ ထိုအခါ နတ်ပြည်ကိုကား မလွဲမယွှေ ရောက်တော့မည်ဖြစ်၍၊ အကုသိုလ် ဒုစရိုက် ညှဉ်းပန်း၍ ကြမ်းတမ်းဆင်း စွာခံကြရသော ငရဲသူ၊ ငရဲသားတို့ကိုသာ ကြည့်လိုပါသည်ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

ပုထုဇွေလူသားတို့သည် နိဗ္ဗာန် မရောက်သေးသမျှ အိုကြ၊ နာကြ၊ ယေ ကြရ၏။ ၃၁ ဘုံဝင်အတွင်းတွင် ကရွတ် ခွေပေါ်တွင် ကင်းသတ္တဝါလျှောက်သလို တလည်လည်နေကြရ၏။ ယင်းသို့လည် နေကြစဉ် အထက်ကောင်းကင်ဘုံ သုဂတိဘုံဌာနတို့၌ နေကြရသူတို့က အနည်းငယ်သာရှိပြီး မရှိသလောက်ရာ ပါး၏။ အောက်ဆုံး ဒုဂ္ဂတိဘုံတို့ နေကြရသူတို့ကား ရေတွက်၍ပင်မရနိုင် အောင်များ၏။

အောက်ဘုံတို့တွင် အပါယ်လေ ဘုံသည် ထင်ရှား၏။ ယင်းလေးဘုံတွင် ငရဲဘုံသည် ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ ငရဲဘုံတွင်လည်း သဒ္ဓိဝ ကာဠသုတ်၊ သယံတ၊ ရောရဝ၊ မဟာ ရောရဝ၊ တာပန၊ မဟာတာပန၊ မဟာ အဝီစိငရဲ စသဖြင့် ငရဲကြီး ရှစ်မျိုးရှိ၏။ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်ဟု ခေါ်ကြ၏။ ထိုအပြင် ဥဿဒငရဲ ယမလောကီငရဲ လောကန္တ ရိုက်ငရဲဟု ငရဲအမျိုးမျိုးကွဲပြားလျက် ရှိ၏။ ထိုမကောင်းမှုပြုလျှင် ထိုငရဲ ဤမကောင်းမှုပြုလျှင် ဤငရဲဟူ၍လည်း ရှိသေး၏။

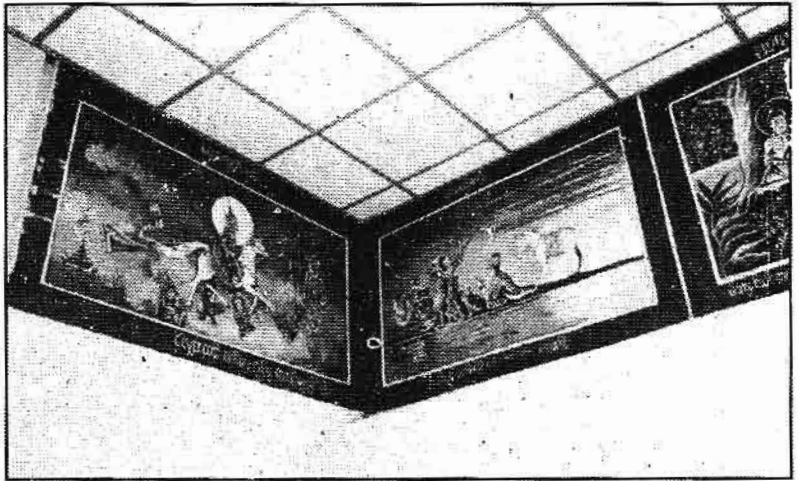
ထိုငရဲပြည်တို့သည် မြေကြီး၏ အောက်၌ အဆင့်ဆင့်တည်ရှိကြ၏။ ငရဲမြို့တို့သည်ကား သံတံတိုင်းရှိသည့် လေးထောင့်မြို့များဖြစ်ပြီး မီးအလုံးဘုံ

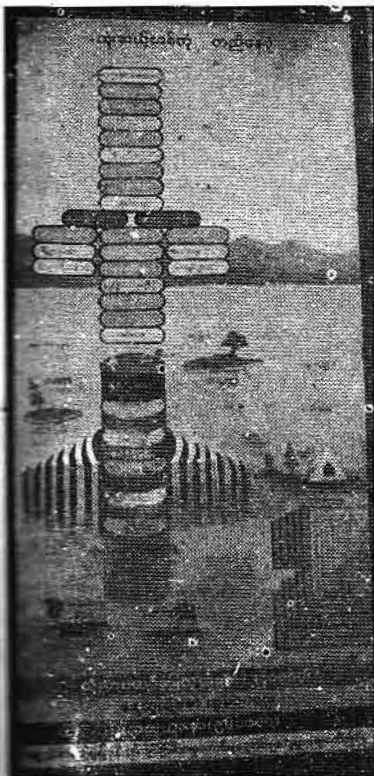
ကိုကိုကျွန်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ပညာပေး ဇာတ်တော်လာ ပန်းချီကားများ

www.burmeseclassic.com

ကိုကိုကျွန်း၊
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ
ပညာပေးဇာတ်တော်လာ
ပန်းချီကားများ

မြစ်ကြီးနားမြို့၊
အံတော်စေတီဝင်းမှ
စကြဝဠာဖွဲ့စည်းပုံပန်းချီကား

တောင်လောင်ကာ ကမ္ဘာပျက်
အောင် တည်နေလေ၏။ ထိုခရီးတွင်း
အသုတို့သည် မီးကိုသာပိုင်ဆိုင်ကာ
အောင်ပင် မိတ်ဆွေဖွဲ့ပြီး နေကြရလေ
အသုတို့အတွက် မီးသည်ပင်လေ။
အောင်ပင်ရေဖြစ်၏။ အယူအဆများ

ခြင်း၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာခိုး
ခြင်း၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို အဟုတ်ဟု
ယုံကြည်ခြင်း၊ မမှန်ကန်သော စကားဆို
ခြင်း၊ ပစ္စာနန္တရိယကံ၊ နိယတဝိစ္စာဒိဋ္ဌိကံ
တို့ကိုပြုခြင်း၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆဲရေး
ခြင်းစသော မကောင်းမှုအကုသိုလ်
ကမ္မပထဗလဝဂ်သည် ထိုသူများကို
စီရင်အပြစ်ပေးကြကုန်၏။ ယင်းခရီးတို့
တွင် အမိအဖအပေါ် မိုက်ရိုင်းရက်စက်
ခဲ့သူ၊ ရဟန်းသံဃာတို့အပေါ် ပစ်မှားခဲ့
သူ၊ နေ့စဉ် သူတစ်ပါးအသတ်သတ်
သူတို့ ရောက်ကြရသော လောကန္တရိုက်
ခရဲသည်ကား ထိတ်လန့်စရာအကောင်း
ဆုံး၊ အဆိုးဆုံးပင်ဖြစ်ချေသည်။

ထိုခရီးကြီးရှစ်ထပ်၏ ပထမဆုံး
သောခရဲသည်ကား သဒ္ဓါင်းခရဲဖြစ်၏။
သို့ဖြင့် နတ်ရထားမှူး-မာနလိလည်း
ထိုသဒ္ဓါင်းခရဲ၏ အရံဖြစ်သော ဥဿဒ
ရက်ခရဲပြည်သို့ ရထားကို အရင်ဦးဆုံး
ခရီးနှင်လေ၏။ ထိုခရဲမှစ၍ ကြောက်
ဖွယ်လိလိ ပြင်းထန်လှသည့် ဆင်းရဲ
အမျိုးမျိုးကိုခံစားနေကြရသည့် ခရဲပြည်
၁၅ ခုသို့ နေမိမင်းအားလှည့်လည်

ပြသရာ အောက်ပါခရဲများသို့ ရောက်ရှိ
မြင်တွေ့ခွင့်ရလေသည်။

**လက်ရုံး၊ ဘောဂဗလ၊
အာဏာအားကိုးဖြင့်
အနိုင်ကျင့်ခဲ့သူများအတွက်
ကြိမ်ပိုက်ချောင်းခရဲ**

ဝေတရဇာတီ ဥဿဒရက်ခရဲခန်း
ကား ကြိမ်ပိုက်ချောင်းခရဲ ဖြစ်သည်။
ခါးစပ်တွင် သံကြာရွက်များ ချိတ်ဆွဲထား
ပြီး အလျှံတထိန်ထိန်တောက်နေသော
သံရည်ပူဖြင့်ဖြည့်ထား၏။ မြစ်ချောင်း
တစ်ပြင်လုံးကို သင်ဓုန်းခွေးသွားဖြင့်
စီစိုက်ထား၏။ ထွန်တုံးပမာ သံဆူးများ၊
သံခက်ရင်းခွများ၊ သံဆူးကြိမ်နွယ်များ
လည်း ဖုံးလွှမ်းကာ ညီးညီးတောက်
လောင်နေ၏။ သန်လျက်၊ လုံ၊ ချွန်း
တောင်း၊ ဆောက်ပုတ်ကိုင်စွဲသော ခရဲ
ထိန်းများက ခရဲသားများကို ချောင်းစပ်
နားတွင် ထိုးခုတ်ရိုက်နက် ညှဉ်းဆဲကြ
ကုန်၏။ မခံနိုင်ကြဘဲ ပြေးလွှားရုန်းကန်
သောခရဲသားများကား ထက်မြဲသော

သံကြိမ်ဆူးများရှိသော ကြိမ်ပိုက်ထဲသို့ ကျကာ ခန္ဓာကိုယ်တို့သည် အပိုင်းပိုင်း အပေါက်ပေါက် ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ အနစ် တစ်ထောင်မျှ ထိုငရဲကိုခံပြီးသည့်နောက် တွင်လည်း ငရဲသားများသည် သံဆူးပေါ် ကျပြန်ကာ တံစို့ကင်သောငါးကဲ့သို့ တံကျင်လျှိုလျက် မီးကင်ခံရ၏။ ထိုအထက် ကိုမခံနိုင်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းမိလျှင် သူတို့၏ အာခေါင်ကို သံများချိတ်တို့ ဖြင့် ချိတ်ဆွဲပြန်လေ၏။ အော်ဟစ်နေ သော အာခံတွင်းကို ပူလောင်ပြင်းပြ သော သံထွေရဲရဲဖြင့် လောင်းချဖြည့် သိပ်ပြန်၏။ ထိုငရဲကိုခံစားရသူတို့ကား လူဖြစ်စဉ်က လက်မောင်းလက်ရုံး အားကိုးဖြင့်၊ ဘောဂဗလအားကိုးဖြင့်၊ ဘုန်းပညာအာဏာဖြင့် နိမ့်ပါးသူတို့ကို အနိုင်ကျင့်ခဲ့ ခုက္ခပေးခဲ့သူများပေတည်း။

ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ် ရက်စက်လှသော ငရဲများ

သုနခ ဥဿဒရက် ငရဲခန်းကား ကြောက်မက်ဖွယ် ခွေးကျားကြီး ငရဲဖြစ် ၏။ ဆင်ကောင်ကြီးလောက်ရှိသော ခွေး များ၊ လှည်းဘီးလောက်ရှိသော ကျီး၊ လင်းတ၊ သိမ်းငှက်များက လူဖြစ်စဉ်က ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ၊ ဝန်တို၊ ဆဲဆိုနှုတ် ကြမ်း လူညစ်ညမ်း ငရဲသားများကို တစ်စစဖြစ်အောင် ကိုက်ဖြတ် ဆိတ် ပေါက် ထိုးယူဆွဲပစ်၏။ အာသုာငမ်းငမ်း ကိုက်ဆွဲစားသောက်လျက် ငရဲသားတို့ ၏ အသားတို့ကုန်ခန်းကာ အရိုးချည်း သာ ကျန်စေလေ၏။

သဇောတိ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း

တွင် ငရဲသားများကို ညီးညီးပြောင် ပြောင်တောက်လောင်နေသော သံမြေ ပြင်၌ ရိုက်နက်ကြိမ်းမောင်းကာ သွား စေ၏။ ထိုစဉ်တွင် ငရဲသားများကို ထန်း ပင်အလုံးမျှလောက်ကြီးသော လှံတံဖြင့် အစဉ်တစိုက်လိုက်လံကာ ထိုးနက်ရိုက် ခတ်လျက် စိမ့်ညက်ညက်ကျေစေ၏။ လူဖြစ်စဉ်က သီလအကျင့်ကောင်းသူ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းတတ်သူ၊ ကုသိုလ် တရား၌ မွေ့လျော်သူများကို မနာလို မရှုစိမ့်ဘဲ စောင်းမြောင်းပြောဆိုသူ၊ ချုပ်ချယ်နှုတ်ကြမ်း ပရမ်းပတာဆဲရေး သူများခံရသော ငရဲဖြစ်လေသည်။

အင်္ဂရကာသုဥဿဒရက် ငရဲခန်း သည်ကား မီးကျီတွင်းငရဲ ဖြစ်၏။ လက် နက်စွဲကိုင်သော ငရဲထိန်းတို့က ငရဲသား များကို မီးကျီတွင်းသို့ ရိုက်ချဆင်သက် စေလျက်၊ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ မီးကျီခဲကို ကြီးစွာသော သံခြင်းတောင်းကြီးဖြင့် သွန်းလောင်းကျစေ၏။ တချို့ ငရဲသား တို့ကလည်း မီးကျီစုထဲသို့ သူတို့ကိုယ် တိုင် အမ်းမရ ဦးခေါင်းထိုးစိုက်ကာ ပွတ်မွေ့နေကြ၏။ တကယ်မဟုတ်ဘဲ အပေါ်ယံလောကွတ်စကားမျှဖြင့် လှူ ချင်တန်းချင်ယောင်ဆောင်သူ၊ သူများ လှူသော ပစ္စည်းတို့ကို အကျိုးမဲ့ဖျက်ဆီး သုံးဆောင်ပစ်တတ်သူ၊ လူဖြစ်စဉ်က အလိမ္မာလွန်ကာ မိမိကိုယ်ကျိုးရှာ ငါ့ဖို့ သမား တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သူများ ခံကြရသော ငရဲဖြစ်၏။

လောဟကုမ္ဘိဥဿဒရက် ငရဲခန်း မှာ သံအိုးငရဲဖြစ်၏။ တောင်ကြီးပမာရှိ သော သံအိုးကြီး၌ ညီးညီးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည့် သံရည်ပူများရှိ

နေ၏။ ထိုအထဲသို့ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး ချကာ ပေါ်လိုက်၊ မြုပ်လိုက်ဖြင့် ငရဲခံကြ ရသူ ငရဲသားတို့ကား၊ လူတာဝန်စဉ်က အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၊ သံယာတို့ကို မကောင်းသောအမျက် ဧေါသစိတ်ဖြင့် ရိုက်နက်နှိပ်စက်ခဲ့ဖူး သူများပေတည်း။

ဒုတိယ လောဟကုမ္ဘိ ဥဿ ဒရက် ငရဲခန်းဆိုသည်မှာ ဒုတိယသံ အိုးကင်းငရဲဖြစ်၏။ ရဲရဲတောက်နီနေ သော သံကြိုးဖြင့် လည်ပင်း၌ဦးခေါင်း စောက်ထိုးထားကာ စည်းနှောင်လျက် ရဲရဲညီးညီး သံရည်ပူဖြင့်ဖြည့်သော သံအိုးကင်းအတွင်းသို့ ငရဲသားများကို တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ ပူးနှောင်ချည်တုပ်၍ ဖြစ်စေ ပစ်ချကြလေ၏။ ထိုအပြစ်သား များကား ကြက်-ငှက်-ခို-ချိုးများကို လည်တွင်ရစ်စည်းလျက် ဖမ်းဆီးကာ၊ ကြိုးဖြင့်တုပ်လျက် ညှစ်လိမ်ချိုးဖဲ့ရိုက် နက်ကာ စားသုံးသူ၊ ရောင်ချခဲ့ကြသူ ငှက်ခတ်သမားမုဆိုးများပေတည်း။

ပူလောင်ပြင်းပြ

ဒုက္ခများလှသော ငရဲများ

တပေါဒါနဒီ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း မှာမူ ငရဲသားတို့သည် ပူပြင်းတောက် လောင်သော သံမြေကိုနင်းလျက် ပြာပူ မြစ် ငရဲသို့ ဆင်သက်နေကြရ၏။ ထိုသူ တို့ကား ခဲ၊ အဖျင်းအမှော်၊ ဇီးစေ့များပါ သော စပါး၊ လူး၊ ဆပ်၊ ပြောင်း၊ ပဲများကို မကောင်းသောစိတ်ထား အမြတ်အစွန်း ရလိုမှုများဖြင့် ဆန်ကောင်း၊ ပဲကောင်း များအဖြစ် လိမ်လည်လှည့်စား မသမာ

မူများပြုကာ ရောင်းဝယ်သိုလှောင်နေကြသော စပါးကုန်သည်များပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကုန်သည်ပွဲစား ငရဲသားများသည် ထိုသံရည်ပူမြစ်ကို အေးကြည်သော မြစ်ပြင်အသွင်ထင်ယောင်ပြီး အမြင်မှားကာ နင်းလျှောက်သက်ဆင်းသွားနေကြ၏။ ရေငတ်ပါက ပြာပူရည်ကိုပင် သောက်စေလျက် နှုတ်ခမ်း အာစောက်၊ လည်ချောင်း နှလုံးသည်းပွတ်၊ အူသိမ်တို့ကို အပူလောင်ကာ အပိုင်းပိုင်းပြတ်ထွက်စေ၏။

သတ္တိဟတဥဿဒရက် ငရဲခန်း၌ကား ကြမ်းတမ်းရက်စက်သော ငရဲထိန်းများက လက်နက်၊ ခက်ရင်း၊ ချွန်းတောင်းများကိုင်စွဲကာ ငရဲသားများကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၏။ နံပါးတစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်သို့ ပေါက်အောင် ဖက်ရွက်ခြောက်ကိုသီသကဲ့သို့ သီခြင်း၊ ထိုးဆွခြင်း၊ ချိတ်ငင်ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ ပြု၏။ ထိုငရဲကား သူတစ်ပါးဥစ္စာ၊ အိမ်ခြံ၊ နံရံတို့ကို ခိုးယူဖောက်ဖျက် လုယက်သူ၊ မြင်း-ကျွဲ-ဝက်-ကြက်-ငှက်-နွား-ဆိတ်တို့ကို ခိုးယူရောင်းချ အသက်မွေးသူတို့အတွက် ငရဲပေတည်း။

သုနာပထဥဿဒရက် ငရဲခန်း ဟုဆိုသော အသားစုငရဲတွင်ကား ငရဲထိန်းတို့သည် ဆောက်ပုတ်၊ ခက်ရင်း၊ လှိုင်ဘဲ၊ သန်လျက် ဓားလက်နက်များကိုစွဲကိုင်ကာ ငရဲသားများကိုထိုးခုတ်၊ ကွပ်မျက်၊ လက်နက်ကစားခြင်းဖြင့် နိပ်စက်ကလူပြုကြ၏။ ဝင်းဝင်းညီးသော သံမြေတွင် မရင်မသေ ရိုက်နက်ပုတ်ခတ်လျက် နိပ်စက်ချင်တိုင်း နိပ်စက်လျက်လည်း ငရဲသားတို့၏ အပြစ်

ကား မပြေပျောက်နိုင်သေး။ ငရဲထိန်းတို့သည် အသားငါးများကို ဈေးတင်ရောင်းသလို ငရဲသားများကို စီတန်းခင်းကျင်းကာ အကြိမ်ကြိမ် ညှဉ်းဆဲပြန်လေ၏။ ထိုအသားစုငရဲသည်ကား တံငါသားသတ်သမား၊ လူဆိုးတုံကြမ်းများ၊ သူတို့နှင့် အပေါင်းအသင်းလုပ်ကာ ထိုးကူအားပေးသူများအတွက် ငရဲပေတည်း။

ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်ဖွယ်သောငရဲများ

မုတ္တကရီသဥဿဒရက် ငရဲခန်းသည်ကား မစင်ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်တွင်း ငရဲဖြစ်ပေသည်။ ငရဲသားတို့သည် နံစော်သိုးပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ် အနံ့ဆိုးတလှောင်းလှောင်း လှိုင်လျက်ရှိသော မစင်ရည်၊ မစင်ဖတ်တို့ကို ပလုတ်ပလောင်၊ သိပ်သွင်းစားသောက်နေကြ၏။ ထိုသူများကား စင်ကြယ်သော သူကောင်းများကို ရိုးစွပ်ယုတ်မာ အပြစ်ရှာသူ၊ ချစ်ခင်ဖွယ် ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသူ မိတ်ဆွေများကို ပြစ်မှားသူ၊ တံစိုးလက်ဆောင်မက်၍ မတရားသဖြင့် နိပ်စက်ခြင်းပြုသူ ထောင်မှူးထောင်ကြပ်၊ လက်မရွံ့အာဏာသား လူကြမ်းတို့ပင်တည်း။

လောဟိတပုဗ္ဗဥဿဒရက် ငရဲခန်းတွင် ရွံ့ရှာဖွယ် ပုပ်သိုးညှိဟောက်သွေးပြည် အရိအရွဲတို့ကို ဆွဲကာဆုပ်ကာ တွေ့ရာမရွေး နှုတ်မဆဲအောင် စုံမက်ခုံမင်စွာ လျက်ကြစားကြသူများလည်း ရှိသေးသည်။ ထိုသူတို့ကား ရဟန်းသံဃာ သက်ကြီး ရွယ်အိုများကို ဖောက်ပြန်စိတ်ဝင်ကာ မမွေးမကျွေးဘဲ အငတ်ထားခဲ့သူ၊ နိပ်စက်သတ်ဖြတ်

သုတ်သင်ခဲ့သူ၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲ ဒုက္ခပေးခဲ့သူများပေတည်း။

ဝိဒ္ဓံဝိဟတဥဿဒရက် ငရဲခန်းဟူသည်လည်း ရှိသေး၏။ ထိုငရဲတွင် ငရဲသားများသည် သံများကောက်ဖြင့် အာစောက်လျှာရင်း ထွင်းဖောက်ထိုးချိတ်ခံရသူ၊ သံမြေအပြင်ဝယ် နင်းနိပ်စေလျက် တံတွေးဖွားဖွားထွေးခံရသူ၊ သံမီးတောက်တလင်းပြင်တွင် ခြေလက်လှီးဖျက်လျက် ရိုက်နက်ခံရသူများ ဖြစ်နေကြ၏။ ထိုသူတို့ကား လူ့ဘဝက မသမာစွာ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသူ၊ ရာပြတ်၊ ပွဲစား၊ ရှေ့နေ ခံသမာဓိလူကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

ယောက်ျား-မိန်းမတို့ ခံကြရသော ငရဲများ

သံပရိဘိန္ဒ ဂတ္တာဒိ ဥဿဒရက် ငရဲခန်းဟူသည်မှာ မိန်းမများသာခံရသော ငရဲဖြစ်၏။ ထိုငရဲသားမိန်းမများ၏ ကိုယ်ကို ငရဲထိန်းများက အပြတ်ပြတ် ခုတ်ပိုင်းပြီး၊ အပေါက်များစွာ ထွင်းပေါက်လျက်၊ ခါးအောက်ပိုင်းကိုယ်လုံးကို သံမြေထဲမြှုပ်ထား၏။ လေးဖက်လေးတန်မှ သံလုံးကြီးများလိုမိုကာ နင်းကျိတ်လျက် ကိုယ်ခန္ဓာကို အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကြေမွသွားစေ၏။ ထိုမိန်းမများကား ကာမဂုဏ်ကြူးပြီး သူတစ်ပါးယောက်ျားကို လင်မြှောင်ထားသူ၊ မိမိလင်မသိဘဲ မာယာဖြင့် ယောက်ျားတစ်ပါးနှင့် တိမ်းမှားဖောက်ပြားခဲ့ဖူးသူများပေတည်း။

အဝံသီရမတန ဥဿဒရက်

ငရဲခန်းတွင်ကား ငရဲထိန်းတို့သည် လက်နက်အသီးသီးစွဲကိုင်လျက် ငရဲသားများကို ထောင်းထောင်းထအောင် ရိုက်နှက်တွန်းထိုးကာ ခြေနှစ်ချောင်းကိုင်ညှစ်၍ ခေါင်ငင်ယူဆောင်လာ၏။ ထို့နောက် အရှိန်ကြီးသော မီးကျိုးစုငရဲသို့ ဦးခေါင်းတောက်ထိုးပစ်ခဲ့ကြလေ၏။ ထိုငရဲကိုခံရသော ယောက်ျားငရဲသားတို့ကား... မကောင်းစိတ်ပွား ယုတ်မာသောတဏှာသမား၊ ကာမဂုဏ်ကျူးသူ မသူတော်များ၊ ခိုးစားခိုးကြောင်ပြုသူများဖြစ်ကြ၏။

ကောဠိသိမ္ဗလိဝန ဥဿဒရက် ငရဲခန်းမှာ လက်ပံတောငရဲ ဖြစ်လေ၏။ ထိုငရဲသည်ကား မှားသောအယူရှိသူ၊ စောင်မကြည့်ရှုတတ်သော နတ်မိစ္ဆာကြီးများကိုသာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့သူ၊ ရတနာသုံးပါးမယုံကြည်သူ၊ ဇနီးမောင်နှံများ၊ လင်မယားများအတွက် ဖြစ်၏။ ငရဲထိန်းများက တစ်ပင်လုံးမီးလျှံတောက်လောင်နေသော အမြင့်တစ်ယူဇနာရှိလက်ပံပင်အထက်၌ ငရဲခံမည့် ဇနီးမယားကို နေစေ၏။ လင်သည်ကိုကား အပင်ရင်း၌ထားကာ ငရဲထိန်းတို့က သန်လျက်၊ လှံတံတို့ကိုစွဲကိုင်လျက် “မယားထံရောက်အောင်တက်” ဟု ရိုက်နှက်ပုတ်မောင်းရင်း ခိုင်းစေကြလေ၏။ လက်ပံဆူးတို့က တက်လာသော ထိုလင်ကို ခြစ်ကုတ်လေ၏။ နာကျင်၍ ပြုတ်ကျလျှင် ပြန်တက်စေ၏။ ထိုအတူ မယားကိုလည်း ဆင်းစေ၊ တက်စေ၏။

သို့ဖြင့် နေမိမင်းကြီးသည် ငရဲပြည်တွင်ပင် အချိန်များစွာကြာသွားလေ၏။ အကြောင်းမူကား ကုသိုလ်၏ အကျိုးထက် အကုသိုလ်၏ ဆိုးကျိုးက

ကြီးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ နတ်တို့၏ အသက်သည် တို၍၊ ငရဲသားတို့၏ အသက်ကား ရှည်လှချေ၏။ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် ငရဲပြည်တို့ကို မာတလိလိုက်လံပြသနေမည်ဆိုလျှင် နေမိမင်း၏ သက်တမ်းသာ ကုန်ဆုံးမည်။ ငရဲပြည်တို့ကို ကုန်အောင်ကြည့်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု စဉ်းစားမိရာ၊ အလွန်လျှင်မြန်သည့် နတ်သားကိုစေလွှတ်၍ ငရဲပြည်မှပြန်လှည့်ကာ နတ်ပြည်သို့ တောက်လျှောက်လာရန် ပြောကြားစေ၏။ မာတလိလည်း ဤမျှလောက်ဖြင့်ပင် ကျေနပ်ပါရန် ဘုရားလောင်းအား တောင်းပန်၍ ငရဲပြည်မှပြန်တက်ကာ နတ်ပြည်သို့ ရေရှုလေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် မာတလိလည်း ငရဲပြည်မှတက်၍ ကောင်းကင်ခရီးနှင့်လေသော် ဝိရတီဘုံခန်းသို့ ရောက်လေ၏။ ကျယ်ဝန်းသော ရွှေမြေပြင်ဝယ် မွှေးသင်းပျံထုံသော ဥယျာဉ်ရေကန်နှင့် ရတနာမျိုးစုံသော ဘုံငါးဆင့်ဗိမာန် ရှိနေ၏။ ဗိမာန်အတွင်း သလွန်ပေါ်ဝယ် နတ်သမီးငယ်တစ်ထောင် ဝန်းရံခစားနေသော တင့်တယ်လှသည့် ဝိရဏီနတ်သမီးကိုတွေ့မြင်နိုင်၏။ ထိုဘုံမြင့်စံ နတ်သမီးသည်ကား ယခင်ဘဝဟောင်းက အစေခံဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း မိမိအရှင်သခင်က သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကပ်ရာတွင် ကြည်ရွှင်သော စေတနာသဒ္ဓါဖြင့် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့၏။ (မိခင်သည် ကြာရှည်စွာခွဲပြီး အဝေးမှပြန်လာသော သားကိုပြုစုသကဲ့သို့) လှိုက်လှဲပျူ ငှာစွာပြုလုပ်ပေးခဲ့သော ကုသိုလ်ကြောင့် ယခုဘုံတွင် စံစားရခြင်းဖြစ်လေ၏။

ဝဋ်မှာအမြဲ ငရဲမှာအပ

ဘုရားလောင်းသည် အတိတ်ဘဝက သူကြွယ်မျိုး၌ဖြစ်စဉ် ပစ္စည်းတစ်ခုကိုအကြောင်းပြုကာ ညီဝမ်းကွဲနှင့် ခိုက် ရန်ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုရန်ပြီးကြောင့်ပင် ညီဝမ်းကွဲအား လိမ်လည်လှည့်ဖြား သွေးဆောင်ကာ တောင်ချောက်ကြားသို့ ခေါ်ပြီး ကျောက်ခဲဖြင့် ထုရိုက်သတ်ခဲ့လေ၏။ ထိုမကောင်းမှုကြောင့် ငရဲ၌ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံရသည်။ သို့စင်လျက်လည်း မပြီးဆုံးသေး။ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ယခုနောက်ဆုံးဘဝတွင် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်စောင်းမှ ဒေဝဒတ်ဆင်သည့် ကျောက်မောင်းမှ ပဲ့စဉ်ထွက်သော ကျောက်လွှာချပ်ကြောင့် ခြေမတော်တွင် သွေးခြေညှစ်ခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နောင်တမဇ္ဈန်ဘဝတွင် ငရဲစသော အပါယ်သို့ကျစေတတ်သော အတိတ်အကုသိုလ်ကံများသည် အကျိုးမပေးနိုင်တော့သဖြင့်(ငရဲမှာအပ) ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် အတိတ်အကုသိုလ်ကံ-ကမ္မဝဋ်တရားများကမူ အကြောင်းအကုသိုလ်ကံများနှင့်တူသည့် အကျိုးဝိပါကဝဋ်တရားများကို လက်ရှိအရိယာဘဝမှာပင် ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၊ အကျိုးပေးနိုင်ပါသေးသဖြင့် ဝဋ်လိုက်ခြင်း၊ ဝဋ်လည်ခြင်းများဖြစ်ကာ(ဝဋ်မှာအမြဲ) ဖြစ်လာတော့သည်။

ဒေဝဒတ်၏နောက်ဆုံးလက်နက် သို့မဟုတ် သံဃာသင်းခွဲခြင်း

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင်၏

အသက်ဘေးကို ထိခိုက်သည်အထိ ကြံစည်ဒုက္ခပေးခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ ထို့နောက်တွင်ကား မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာစက်ကိုပျက်အောင် နောက်ဆုံးနည်းဖြင့် လုပ်ဆောင်ပြန်၏။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးမှ သူ့အားယုံကြည်သော ရဟန်းအချို့ကို သင်းခွဲလေသည်။ သံဃာအုပ်စုခွဲထုတ်ခေါ်ယူသွားပြီး ဂယာသီသတောင်တွင်သာ အမြဲနေထိုင်ရန်ကြံစည်လေတော့၏။

လူလောကနယ်ပယ်တွင် (မြတ်ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အဂ္ဂသာဝက၊ ရဟန္တာ၊ မိခင်၊ ဖခင်၊ သက်ဝါကြီး သီလသမာဓိရှိသူ၊ အတတ်ပညာပေးသည့်ဆရာ၊ တရားဓမ္မပေးသည့် ရဟန်းရှင်လူ ဆရာ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့် ကူညီထောက်ပံ့သူ) စသည် မပြစ်မှားထိုက်သော ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါး ရှိ၏။ ဒေဝဒတ်နှင့် အဇာတသတ်သည် ထိုခင်ပွန်းတို့ကို ပြစ်မှားကြသူများတည်း။

နောက်ဆုံးတွင် ဒေဝဒတ်သည် အမြင်မှန်ရပြီး ဘုရားရှင်အားကန်တော့ဖို့ ဂယာသီသတောင်မှ သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့လာခဲ့သော်လည်း ထိုအကုသိုလ်ကံများကြောင့် မြေမျိုခဲ့ပြီး အဝီစိငရဲသို့ ကျသွားကြရှာ၏။ သို့သော် ဘုရားရှင်က “ဒေဝဒတ်သည် ဤကမ္ဘာမှ တစ်သိန်း၏အထက်၌ အဋ္ဌိဿရမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လတ္တံ့”ဟု ဂါထာဆို၍ ဒေဝဒတ်သေခါနီး အဝီစိငရဲသို့မကျမီတွင် ဗျာဒိတ်ပေးစီတန်မူခဲ့လေသည်။

အဗတတ်မင်းအဖြစ်မှ သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်သူမင်းအဖြစ်သို့

အဇာတသတ်မင်းသည် အဗတတ်သား ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေဝဒတ်မြေမျိုသွားပြီးနောက်တွင် မိဘကိုစော်ကားခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကြောင့် ပဉ္စာနန္ဒိယကံကြီးထိုက်ကာ မိမိဆရာ ဒေဝဒတ်ကဲ့သို့ မြေမျိုလေဦးမည်လား။ မိမိကိုလည်း သားတော်အဇိတက ပြန်သတ်လိမ့်မည်လားဟု တုန်လှုပ်ချောက်ချားကာ ထိတ်လန့်လာခဲ့လေ၏။ သောကဖြင့် အိပ်မပျော်သောညများကို ဖြတ်သန်းနေရ၏။ ထိုနောက်တွင်ကား ဆရာဇိဝကကျေးဇူးဖြင့် ဘုရားရှင်၏ထံပါးသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ တရားစစ် တရားမှန်ကို နားလည်သွားကာ စားဝင်အိပ်ပျော်ဖြစ်သွားတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရားအား ကြည့်ညိုကိုးကွယ်လာမိသည်နောက်တွင် ဘုရားရှင်၏သာသနာတော်ကို ထိပါးနှောင့်ယှက်လာသမျှကို နှိမ်နင်းဖယ်ရှားပေးခဲ့၏။ သာသနာကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူ သာသနာဒါယကာတစ်ဦးလည်းဖြစ်လာ၏။ သို့သော် အဇာတသတ်သည် သောတာပန်တော့ ဖြစ်မသွားပေ။

ထူးခြားသော သာသနာပြုမင်းဖြစ်လာသဖြင့် အဇာတသတ်သည် ဖခင်အားသတ်မိခဲ့သည်ကံကြောင့် အဝီစိငရဲသို့ကား မကျရောက်တော့ချေ။ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်များအား ပြစ်မှားနှိပ်စက်သတ်ဖြတ်သူတို့ခံရာ လောဟကုန္ဒီငရဲသို့သာ ရောက်တော့သည်။ ထိုလောဟ

ကုန္ဒီငရဲ၌ (ယနေ့တိုင် နှစ် ၆၀၀၀၀ မျှ)ခံပြီး၍ လွတ်မြောက်လျှင်ကား နောက်ထပ် ပါရမီထပ်ဖြည့်ခဲ့သဖြင့် (ဝိဇိတာဝီ-ဘွဲ့အမည်ဖြင့်) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မြတ်စွာဘုရားက ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ငရဲနှင့်ဝင်တို့၏ အကျိုးသက်ရောက်ပုံများ ငရဲတဝင်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းပုံများကို အပြည့်မပြုသိနိုင်ပါသည်။ ငရဲရှိသည် မရှိသည်ထက် မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းသော ဒုက္ခတစ်ခုကို ခံစားပေးဆပ်ရမည်ဟုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုက အကြမ်းဖျင်း အသိတစ်ခုပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ငရဲကိုကြောက်ပြီး မကောင်းမှုရှောင်လျှင်လည်း ဘဝတွင် အမြတ်တစ်ခုတော့ထွက်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအမြတ်သည်ကား သာယာလှပအေးငြိမ်း ချမ်းသာသော ဘုံခန်းလေး တစ်ခုဖြစ်လိမ့်မည်ဟု...။

ကိုအေးမြင့်

(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သူ)

စာပေအကိုးအကား

- ရတနာမွန်၊ ၁၉၉၉၊ ဇူလိုင်၊ အရှင်ကုမာရ(မင်းဘူး)၊ စာ-၂၇။
- ဇာတ်တော် ငါးရာငါးဆယ် ဦးမြင့်ဆွေ၊ မဟာဝိဇ္ဇာ(လန်ဒန်) အရှေ့တိုင်းပညာဌာန၊ မန္တလေး တက္ကသိုလ်။

မလိက္ကသာ နှို... ပြိတ္တာ

နန္ဒာမိုးကြယ်

(ဝေ တ ဝ ဣ | တို)

ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်ပေါ်မထွန်းမီ
 ဘုရားရှင်လက်ထက်က ဖြစ်ချေ
 ထိုကာလ၌ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
 မိတ်ဆွေတွင်းမှ ဆင်းသက်လာခဲ့သည့်
 ညီရင်းအစ်ကိုပမာ လွန်စွာမှ
 ဩသည့် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး ရှိလေ
 သယ်ခါကြည့်ကြည့် သူတို့နှစ်ဦးကား
 နှစ်ဦးနှင့် တတွဲတွဲနှင့်။ သူတို့နှစ်
 ဘက်၏ ချစ်ခြင်းတရားကား အံ့ဩ
 ကောင်းလောက်အောင်ပင် ကြီးမား

“ဟေ့ ... သူငယ်ချင်း။ ငါတော့
 လူ့ဘောင်လောကကြီးကို ငြီးငွေ့လာပြီ
 ကွာ။ ဒါကြောင့် ရဟန်းဝတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်
 လိုက်ပြီ”
 “ဆို ... မင်းတစ်ယောက်တည်း
 သည်လိုမျိုးလုပ်မသွားနဲ့လေ။ မင်းရဟန်း
 ပြုရင် ငါလည်း ရဟန်းပြုမှာပေါ့ကွ။
 ဘယ် ... နေလိမ့်မတုံး”
 “ဟေး ... ဒါမှ ငါ့သူငယ်ချင်း
 ကွ”
 သည်လိုပုံ သည်လိုမျိုး ချစ်ခြင်း
 စိတ်တွေက ထပ်တူညီမျှခြင်းပြုလောက်

သည်။ ယခုလည်းပဲ တစ်ဦးက ရဟန်း
 ဘဝပြောင်းလဲလိုက်တော့ ကျန်တစ်ဦးက
 လည်း လေးပင်ဖင်နွဲ့မနေဘဲ ချက်ချင်းဆို
 သလိုပင် ရဟန်းဘဝသို့ လိုက်လံကူး
 ပြောင်းလိုက်တော့သည်။
 ထိုရဟန်းနှစ်ပါးက ရဟန်းဝတ်နှင့်
 အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင် သီတင်းသုံးကြ၏။
 သီလဝတ္တကို စောင့်ထိန်းကြ၏။ သည်
 အတွက် ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းတို့က
 ကြည်ညိုကြလေရာ ရွာ၌ ကျောင်းသင်္ခန်း
 ဆောက်လုပ်ပြီး ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်
 ကြလေ၏။ သို့ဖြင့် ရဟန်းနှစ်ပါးလည်း

ဒို့သန္တကဟူသည့် နှစ်ပါးပိုင် ကျောင်းထိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်လာကြလေသည်။

ထိုရဟန်းနှစ်ပါးသည် နေ့စဉ်နေ့ တိုင်း ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်ကြ၏။ ပြန် လာသောအခါ ကျောင်းသစ်ခန်း၌ အတူ တကွပင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြ၏။ ဆွမ်းစား မြီးသည်ရှိသော် တရားလေ့ဖြင့် မွေ့ လျော်ကြကုန်၏။

အဆိုပါ ကျောင်းသစ်ခန်းကလေး ကား သစ်ရိပ်၊ ဝါးရိပ်၊ တောတောင်ရိပ် တို့ဖြင့် အေးချမ်းလျက် သန့်ရှင်းသပ်ရပ် ကာ နေချင့်စဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ဖြင့် အဆိုပါ ကျောင်းသစ်ခန်းကလေးရှိရာသို့ အာဂန္တု ရဟန်းတစ်ပါး ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထို အာဂန္တုရဟန်းမှာ ရဟန်း၏ အမူအကျင့် တို့မရှိ။ အတ္တကြီးမား။ အလိုရွမ္မက်ပွား များသူ ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော် ကြီးနှစ်ပါးဖြစ်သော ကိုယ်တော်ကြီး၊ ကိုယ်တော်လေးတို့က ထိုအာဂန္တုရဟန်း အား ကျောင်းသစ်ခန်း၌လက်ခံပြီး ကောင်း မွန်စွာပင် ဆက်ဆံကြကုန်၏။ ဆွမ်း၊ ကွမ်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာတို့သာမက အစစ အရာရာ ပြည့်စုံအောင်ထားကြ၏။ သို့ ဖြင့် နှစ်ရက်၊ သုံးရက် လွန်မြောက်လေ သော် ကျောင်းထိုင်ကိုယ်တော်တို့က -

“ငါ့ရှင် ... ငါတို့ဆွမ်းခံထွက်တဲ့ အခါ သင်တစ်ပါးတည်း ကျောင်းသစ်ခန်း မှာ ငြီးငွေ့နေမှာပေါ့။ ငါတို့နဲ့ ဆွမ်းခံလိုက် ခဲ့ပါလား။ ရပ်လေ့၊ ရွာခလေ့ကို သိရ တာပေါ့”

“တင်ပါဘုရား ...။ တပည့်တော် ဆွမ်းခံလိုက်ခဲ့ပါမယ်ဘုရား”

သို့ဖြင့် ခါတိုင်း နှစ်ပါးတည်းသာ ဆွမ်းခံနေရာမှ ထိုနေ့မှာတော့ အာဂန္တု ရဟန်းလိုက်ပါခဲ့သည့်အတွက် သုံးပါးဖြစ် လာခဲ့၏။ ရွာသူရွာသား ဒကာ၊ ဒကာမ

အပေါင်းမှာလည်း သဒ္ဓါတရားပြည့်စွာ ဖြင့် ဆွမ်းခံဖွယ်ဘောဠေ အချို့အချဉ် တို့ကို အလှူပယ်ဖြင့် လောင်းလှူကြ ကုန်၏။ ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ရလျှင် အာဂန္တုရဟန်း၏စိတ်၌ တစ်မက်ခြင်း၊ သာယာခြင်းများ လှိုင်းဂယက်ထသွား လေ၏။

“ဒီရွာက ဒကာ၊ ဒကာမတွေဟာ တယ်ပြီးတော့လည်း သဒ္ဓါစိတ်ထက်သန် ကြတာပါပဲလား”

သည်သို့တွေးမှတ်လျက် ဒုတိယ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ တတိယနေ့တွင် လည်းကောင်း ဆွမ်းခံလိုက်ကြလေ၏။ ဆွမ်းခံရာမှပြန်လာသည်ရှိသော် ကျောင်း ထိုင်ကိုယ်တော်နှစ်ပါးနှင့်အတူ ဆွမ်းစား ၏။ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးစီးလေသောအခါ ကျောင်းထိုင်ကိုယ်တော် နှစ်ပါးသည် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး နေရာချင်းခွဲလျက် အသီးသီး တရားဓမ္မတို့နှင့် မွေ့လျော်နေ ကြ၏။ ထိုအချိန်ဝယ် အာဂန္တုရဟန်း ကား သလွန်ညောင်စောင်းထက်၌ ဒူး ထောင် ပေါင်ကား လဲလျောင်းရင်း အမတွး နယ်ချဲ့၍နေလေ၏။

သူ၏ စိတ်အာရုံထဲမှာတော့ နေ ချင်စရာ၊ မွေ့လျော်စရာကောင်းလှစွာ သော ဤကျောင်းသစ်ခန်းကလေးကို လည်းကောင်း၊ ကြည့်ညိုသဒ္ဓါလွန်ကိစ္စ ဖြင့် လှူကြတန်းကြ၊ ကိုးကွယ်ဆည်း ကပ်ကြကုန်သော ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို လည်းကောင်း တွေးရင်းတွေးရင်း အထင်း သားပင် မြင်ယောင်လာမိတော့၏။

“သည်ရွာကလေးဟာ ငါတွေ့ဖူး တဲ့ ရွာတွေနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ တကယ့် ကို သာယာလှတဲ့ ရွာကလေးပဲ။ ကိုး ကွယ်ကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေဆိုရင် လည်း အလှူရစေက် လက်နဲ့မကွာဆို သလို တကယ့်ကို ရှာမှရှားပဲ။ ပြီးတော့ ဒီကျောင်းသစ်ခန်းကလေးဟာဆိုရင် အရိပ်

အာဝါသ၊ ရေမိုးတို့နဲ့ ပြည့်စုံလှပါရဲ့။ တကယ်တော့ ငါဟာ ဟိုဟိုသည်သည် ခရီးမဆန့်တော့ဘဲ ဒီကျောင်းသစ်ခန်း ကလေးမှာပဲ ချမ်းချမ်းသာသာနေသင့် တော့တယ်။

ဟူး ... ဒါပေမဲ့ ခက်နေတာက ဒီကျောင်းသစ်ခန်းဟာ ငါပိုင်တဲ့ ကျောင်း သစ်ခန်းမဟုတ်တာဘဲ။ တကယ်ပိုင်တာက ကိုယ်တော်နှစ်ပါး။

ငါဟာ ဒီကျောင်းသစ်ခန်းမှာ ဆက် ပြီးနေသွားမယ်ဆိုရင် ကိုယ်တော်နှစ်ပါးရဲ့ နောက်လိုက်ဘဝပဲ ဖြစ်မယ်။ ကျောင်းထိုင် အာဝါသိကတော့ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျောင်းနေ အာဂန္တုရဟန်းသည်ရဟန်းပဲ ဖြစ်မယ်။ ဒါဖြင့်ရင် ... ငါဘာလုပ်ရမလဲ ... ငါဘာလုပ်ရမလဲ”

အာဂန္တုရဟန်းလည်း မတွေး ကောင်းသည်တို့ကို တွေးနေမိလေပြီ။ မပြုသင့်သည်တို့ကို ပြုမိအောင် ကြံစည် နေမိလေပြီတကား။

နေ့တစ်နေ့ ကုန်ဆုံး၍ ညဉ့်ဦးယံ သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေပြီ။

ကိုယ်တော်ကြီးသည် ဘုရားဝတ် ပြုပြီးသည်နောက် ဣရိယာပုတ်မျှတ စေရန်အတွက် ကျောင်းသစ်ခန်းရှေ့၌ လမ်းဖုံဖုံ၌ စကြံလျှောက်နေလေ၏။ အာဂန္တုရဟန်းအဖို့ အခွင့်ကောင်းရရှိဖို့ရာ အတွက် အကွက်ကောင်းကို ငုံ့လင့်နေ လျက်ရှိချေ၏။

ကိုယ်တော်ကြီးလည်း အတန်ကြာ စကြံလျှောက်ပြီးသည်ရှိသော် ကျန်းစက် ရန်အတွက် ကျောင်းသစ်ခန်းပေါ်သို့တက် ကာ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်လေ၏။ ဤတွင် အာဂန္တုရဟန်းလည်း ချောင်းနေ ရာမှ ကဗျာကယာပင် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သွားလေ၏။ ကိုယ်တော်ကြီး

www.burmeseclassic.com

လည်း ခြေသံကြား၍ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အာဂန္တုရဟန်းကို တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် တအံ့တဩဖြစ်သွားရလေ၏။

“ငါ့ရှင် ... အခါမဲ့ အချိန်ကြီးမှာ အခန်းထဲကို ဘာကြောင့် ဝင်လာရသတုံး”

“အရေးကြီးတဲ့စကားကို လျှောက်ထားစရာရှိလို့ပါဘုရား”

“ဘာများတုံး ... ငါ့ရှင်”

“ဒီလိုပါဘုရား ...။ အချိန်အခါ မဟုတ်တာကိုသိပေမဲ့ ကိုယ်တော်လေးက အရှင်ဘုရားရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုထိပါးလို့ တရားမဲ့ပြောဆိုတာ တပည့်တော် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်မိတာနဲ့ အခုလို လာရောက်လျှောက်ထားရတာပါဘုရား”

“နေစမ်းပါဦး။ ငါ့ရဲ့ညီတော်က ဘယ်လိုများ ပြောသတဲ့တုံး”

“အရှင်ဘုရား ... ကိုယ်တော်လေးက အရှင်ဘုရားကို ဝိနည်းသိက္ခာ မစောင့်စည်းဘူး။ ရဟန်းဖြစ်ပါလျက်နဲ့ သမထ၊ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာလုပ်ငန်းတွေ ဆိုရင်လည်း သူ့လို ကြီးပမ်းအားထုတ်မှု မရှိဘူး။ ပေါ့ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပေါ့စားတဲ့သူ ရယ်လို့ စွပ်စွဲပြောဆိုနေပါတယ်ဘုရား”

အာဂန္တုရဟန်း၏စကားကို ကြားရတော့ ကိုယ်တော်ကြီးအဖို့ အနည်းငယ် တွေ့ဆုံဖြစ်သွား၏။ သည့်နောက်မှ သတိဝင်လာ၍ -

“ငါ့ရှင် ... အဲသည်လို မပြောပါနဲ့။ သည်လိုစွပ်စွဲပြောဆိုတာဟာ မသင့်လျော်ပေဘူး။ ငါ့ညီတော် ငါ့သူငယ်ချင်းဟာ သည်လိုမျိုး ပြောမှာမဟုတ်ဘူး။ ငါဟာ လူ့ဘဝမှာတုန်းကတည်းက သူ့နဲ့ အတူ နေလာခဲ့တာပဲ။ သူ့ရဲ့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့ စိတ်သဘောထားကို ငါမသိဘဲနေမှာတဲ့လား။ သူဟာ ငါ့အပေါ်ကို ဘယ်တော့မှ သည်လိုမျိုး ပြောမှာ

မဟုတ်ဘူး ငါ့ရှင်”

သည်လိုမျိုး တုံ့ပြန်စကားကို ကြားလိုက်ရတော့ အာဂန္တုရဟန်းအဖို့ အနည်းငယ်တော့ အကြံရခက်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် အလျော့ပေးမ။ ကရုဏာသံစဉ်ဖြင့် အသာအယာပင် သပ်လျှိုလိုက်ပြန်၏။

“အရှင်ဘုရား ... အရှင်ဘုရားဟာ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်လှပါပေရဲ့။ ဒီလောက်တောင် ကိုယ့်အပေါ် ခါးခါးသီးသီး အယုတ္တ၊အနတ္တ၊အ-မနာပတွေ ပြောဆိုမေ့ပါလျက် သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်တာကို တပည့်တော် လေးစားအံ့အားသင့်ရပါတယ်ဘုရား။ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဆိုရင်

အနေနဲ့ တဖြည်းဖြည်းတော့ သိလာပါလိမ့်မယ်ဘုရား”

အာဂန္တုရဟန်းလည်း ထိုသို့ပြောဆိုလျှောက်ထားပြီးနောက် ကိုယ်တော်ကြီး၏ အခန်းတွင်းမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။

ကိုယ်တော်ကြီးမှာတော့ အိပ်ရာထက် ကျောခင်းလိုက်သည့်တိုင်အောင် ခါတိုင်းကဲ့သို့ ကျိန်းစက်မပျော်နိုင်ခဲ့ ...။

“သူ့ပြောတာတွေက ဟုတ်များဟုတ်နေမလား”

ဟူသည့် အတွေးတို့က ရက်ကန်းရှယ်လာကြချေ၏။

သည်အနေအထားကပင် အာဂန္တု

**အဆင်းမှာ ရွှေရောင်ကဲ့သို့
ဝင်းဝင်းဝါဝါရှိသော်လည်း အပုပ်နံ့ကမူ
တထောင်းထောင်း။ ယင်ဟွေကလည်း
တလှောင်းလှောင်း။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း
ပိုးလောက်လန်းတွေက ရွစ်တက်နေသည်။
သည့်အတွက် အရှင်နာရဒလည်း ပြိတ္တာ၏
အဖြစ်သနစ်ကို စူးစမ်းမေးမြန်းတော်မူလေ၏။**

သည်လိုမျိုး ဘယ်မှာ သည်းခံနိုင်မှာတဲ့လဲ။ အရှင်ဘုရားကတော့ ပါရမီသမ္ဘာရင့်တဲ့အတွက် သည်းခံနိုင်တာ ဖြစ်မှာပါ။

ခုလို ပြောရတာကလည်း တပည့်တော်အနေနဲ့ ကိုယ်တော်လေးအပေါ်ကို မလိုမုန်းထားစိတ်ရှိလို့ မကျေမနပ်ဖြစ်လို့ ပြောဆိုလျှောက်ထားနေတာ မဟုတ်ရပါဘုရား။ အရှင်ဘုရားရဲ့အကျိုးကို လိုလားလို့ စေတနာကိုအရင်းခံပြီး လာရောက်သတိပေးပြောကြားတာပါဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့စကား မှန်-မမှန် အရှင်ဘုရား

ရဟန်းအတွက် ထိရောက်သော ထိုးနှက်ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်တကား။

အာဂန္တုရဟန်းလည်း ကိုယ်တော်ကြီးကိုစွဲပြီးပြန်တော့ မြားဦးကို ကိုယ်တော်လေးထံလှည့်လိုက်ပြန်သည်။ မဟုတ်မမှန်သောစကားတွေဖြင့် သပ်လျှိုလိုက်ပြန်သည်။

သည့်နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကျောင်းထိုင်ကိုယ်တော်နှစ်ပါးအဖို့ အာသဝေါကုန်

ခန်းပြီးသည့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဟုတ်
သေးလေရကား တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး
ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်လျက် စိတ်ဝမ်း
တွေကွဲကြတော့သည်။ မေးထူးခေါ်၊
ပြော ဆက်ဆံခြင်းတွေ မရှိတော့။ ရှေး
အခါက ဆွမ်းခံကြလည်း အတူ၊ ဆွမ်း
စားလည်း အတူတူ။

ယခုမှ 'သူက ငါ့ကို ဆိုရက်လေ
ခြင်း၊ ငါ့ကို သူက ပြောရက်လေခြင်း'
ဟူ၍ သံသယပြောဆိုချက် နှစ်ဝင်လျက်
စိတ်ဝမ်းတွေ အကွဲကြီးကွဲကွာ တစ်ပါး
မျက်နှာတစ်ပါး မကြည့်ချင်ကြတော့ဘဲ
နောင်တော်ကြီးက ကျောင်းကို စွန့်ခွာ
သွားတော့၏။

"ဪ... သူက သည်လိုလုပ်
တော့ ငါက ကျောင်းကိုလိုချင်လို့ ဖက်
တွယ်နေတယ်ပေါ့လေ။ ဟွန်း... ဝေး
သေး။ သင်းတောင်မှ ကျောင်းကို စွန့်
နိုင်သေးတာ။ ငါကရော ဘာဖြစ်လို့ မစွန့်
နိုင်ရမှာတဲ့တဲ့"

သည်သို့ဖြင့် နှစ်ပါးစလုံး ကျောင်း
သစ်ခန်းမှာ မရှိကြတော့။

ထိုအခါ အာဂန္တုရဟန်းသည်
အောင်ပွဲရကိုင်တော် ဖြစ်လာခဲ့တော့၏။
မိမိ၏ သပ်လျှိုဖြူခွဲမှုကြောင့် အလဲလဲ
အပြိုပြို ဖြစ်သွားရပြီမို့ အခန့်သားပင်
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ဖြစ်လာခဲ့တော့၏။

နောက်ရက် ဆွမ်းခံထွက်ကြသည့်
အခါ ကိုယ်တော်ကြီးနှစ်ပါးကို မတွေ့
မမြင်ရသည့်အထွက် ဒကာ၊ ဒကာမတို့
က မေးမြန်းကြကုန်၏။

"အရှင်ဘုရား... မထေရ်ကြီးနှစ်
ပါး ဘာကြောင့်များ ဆွမ်းခံမထွက်ကြ
တာလဲဘုရား။ မကျန်းမမာလို့များလား"

ထိုအခါတွင် အာဂန္တုရဟန်းလည်း
နှမ်းလျှိုညှိုးငယ်သော သွင်မူရာပြောင်း
လျက် -

"ဒကာတို့ မေးလို့သာဖြေရမှာ။

အဲသည် မထေရ်နှစ်ပါးရဲ့အဖြစ်ကို မပြော
ချင်တော့ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား။ တပည့်
တော်တို့ကို ပြောပြပါ"

"အင်း... ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့
ဝမ်းနည်းဖို့ကောင်းသလို၊ ရှက်ဖို့လည်း
အင်မတန်မှ ကောင်းလှတယ်။

ညတုန်းကပေါ့... မထေရ်နှစ်ပါး
ဟာ ဘယ်ကဘယ်လို ဖြစ်တယ်မသိပါ
ဘူး။ တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး ရဟန်းတို့နဲ့ မအပ်
စပ်တဲ့ ကြမ်းတမ်းတဲ့စကားတွေနဲ့ အပြန်
အလှန် နှုတ်လှန်ထိုးကြတယ်။ ငါ့အနေနဲ့
ဝင်ရောက်တောင်းပန် ဖျန်ဖြေပါသေး
တယ်။ ဒါပေမဲ့... မရပါဘူး။ ငါဘယ်
လောက် တောင်းပန် တောင်းပန် ငါ့
စကားတွေဟာ အရာမရောက်ခဲ့ပါဘူး။
တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး 'နင်ရှိတဲ့ကျောင်း ငါ
မနေဘူး'လို့ဆိုပြီး ထွက်သွားကြတော့
တယ်။ ဘယ်လောက်တားတား မရတဲ့
အတွက် ငါတစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်
ခဲ့တာပေါ့"

"ဖြစ်မှဖြစ်ရလေတယ်။ ဒါဆိုရင်
အရှင်ဘုရားကိုပဲ တပည့်တော်တို့ တောင်း
ပန်ပါရစေ။ တပည့်တော်တို့ချွာရဲ့ကျောင်း
မှာ ကိုးကွယ်စရာ ရဟန်းသံဃာ မရှိဘူး
ဆိုရင်ဖြင့် တပည့်တော်တို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ
ဖြစ်သွားကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်
တပည့်တော်တို့ကို သနားကရုဏာထား
တဲ့အနေနဲ့ သည်ကျောင်းမှာပဲ သီတင်း
သုံးပြီး တပည့်တော်တို့ကို ဆုံးမဩဝါဒ
ပေးတော်မူပါဘုရား"

"အင်း... ကောင်းပေပြီ ဒကာ
တို့"

သို့ဖြင့် အကြံပိုင်သော အာဂန္တု
ရဟန်းအဖို့ သူ့အင်မတန် လိုချင်တောင့်
တခဲလေသော ကျောင်းသစ်ခန်း ကျောင်း
ထိုင်ဘုန်းကြီး ဖြစ်လာခဲ့တော့၏။

သို့ရာတွင်... အတိတ်တစ္ဆေဟူ

သည် ခြောက်လွန်တတ်စမြဲ။ ကျိန်းစက်
တော့မည့်အခါတိုင်း သူ့ကျူးလွန်မိခဲ့
သည့် မကောင်းမှုဒုစရိုက် ရုပ်ပုံလွှာတွေ
က တဖျတ်ဖျတ်။

"ငါများပြီ။ အများကြီးများခဲ့ပြီ...။
ဘာမဟုတ်တဲ့ ကျောင်းသစ်ခန်းအဆောက်
အအုံကလေးကို မက်မောတစ်စွန်းပြီး
အချင်းချင်းလည်းချစ်ခင်၊ သီလဝန္တလည်း
ရှိကြတဲ့ သူတော်ကောင်း အရှင်မြတ်နှစ်
ပါးကို ငါ့သွေးခွဲလိုက်ပြီ။ ငါဟာ သံဃာ
ချင်း သင်းကွဲအောင်လုပ်ခဲ့တာမို့ သံဃာ
ဘေဒက ကံကြီးထိုက်တော့မှာပါလား"

နောင်တဟူသည် နောင်မှတရ
လေသည်မဟုတ်လော။

ယခုလည်း... ထိုရဟန်းအဖို့
နောင်တတရားတို့၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုကို
မချီအောင်ခံစားရင်း ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူး
ပြောင်းသွားခဲ့ရလေပြီတကား။

ပျဉ်းပြိုင်နှစ်ကြောင်း မဆုံနိုင်
ကောင်းဟု ဆိုသော်ငြား တစ်ပါးနှင့်တစ်
ပါး အထင်အမြင်လွဲမှားလျက် ကျောင်း
ကိုစွန့်ခွာသွားကြကုန်သော မထေရ်နှစ်ပါး
ဖို့ တစ်ရွာမှတစ်ရွာ၊ တစ်မြို့မှတစ်မြို့
ပြောင်းကြသီတင်းသုံးရင်းဖြင့် ရွာတစ်ရွာ၌
မထင်မှတ်ဘဲ ဆုံစည်းခဲ့ကြရချေ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဂရုထားမည့်သူတို့
မရှိလေမှ ရင်တွင်းစကားတို့ကို ဖွင့်ဟမိ
ကြ၏။

"ငါ့ရှင် ဘာကြောင့် ဒီလိုစကား
ဆိုရတာလဲ"

"တပည့်တော် လုံးဝမဆိုပါဘူး။
အရှင်ဘုရားကသာ ဆိုခဲ့တာ"

"ဟာ... မဟုတ်တာ။ ငါလည်း
မဆိုခဲ့ပါကလား"

"ဒါဆို... တစ်ခုခုတော့ လွဲမှား
နေပြီထင်တယ်"

နှစ်ပါးစလုံး အကြောင်းရင်းမှန်ကို စစ်ဆေးကြည့်လိုက်၏။ ထိုအခါတွင် အဖြေကို တွေ့ရ၏။

“ဒါဟာ အာဂန္တုရပန်းရဲ့ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်မှုပဲ ဖြစ်ရမယ်။ တို့များ အဲသည်ရွာကို ပြန်ကြွသွားကြစို့ရဲ့”

“ကောင်းတယ်ဘုရား၊ ကောင်းတယ်”

နှစ်ပါးစလုံး တစ်ပါးအပေါ်တစ်ပါး သံသယတွေပျောက်ကာ အမှန်ဘဝ အခြေ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ရပ်ရွာကို ရောက်တော့ ဒကာ၊ဒကာမအပေါင်းက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ကျောင်း သခံမီးကို အပ်ကြ၏။ အာဂန္တုရပန်းမှာ တော့ သူတရားကိုသူ စီရင်သွားခဲ့လေပြီ။ မထေရ်နှစ်ပါးလည်း သတိသံ ဝေဂရ ခြင်းများစွာနှင့်အတူ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ကြရာ မကြာမြင့်မီမှာပင် အာသဝေါတရား ကုန် ခန်းပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက် ကြလေတော့၏။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက် ...။

အရှင်နာရဒ သီတင်းသုံးသည် ကား ဂိဇ္ဈာန်တောင်တွင် ဖြစ်၏။ ဂစ္ဆ ကုန်တောင်ကြည့်လျှင် လင်းတကြီး တစ်ကောင် နားနေသလားဟု ထင်မှတ် ရ၏။ အရှင်နာရဒသည် ထိုတောင်ကို အမှီသဟဲပြုရင်း ရာဇဂြိုဟ်သို့ နေ့စဉ် နေ့တိုင်းပင် ဆွမ်းခံထွက်ကြလေ၏။

တစ်နေ့သည့် ဆွမ်းခံထွက်ကြွလာ ရာလမ်း၌ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် အပုပ်နံ့များကို ရခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ လက် တစ်ဖက်ဖြင့် နှာခေါင်းကိုပိတ်လျက် တောင်းပုံကြည့်လိုက်လေသောအခါ ပြိတ္တာ ထစ်ဦးကို တွေ့မြင်လိုက်ရတော့သည်။

ထိုမြင်တွေ့လိုက်ရသော ပြိတ္တာ ကား ဆန်းကြယ်၏။ အဆင်းမှာ ရွှေ ရောင်ကဲ့သို့ ဝင်းဝင်းဝါဝါရှိသော်လည်း အပုပ်နံ့ကမူ တထောင်းထောင်း။ ယင် တွေကလည်း တလောင်းလောင်း။ တစ် ကိုယ်လုံးမှာလည်း ပိုးလောက်လန်းတွေ က ရွစ်တက်နေသည်။ သည့်အတွက် အရှင်နာရဒလည်း ပြိတ္တာ၏ အဖြစ်သနစ် ကို စူးစမ်းမေးမြန်းတော်မူလေ၏။

“အရှင်ဘုရား ... တပည့်တော် ဟာ ကသပဘုရားရှင်လက်ထက်အခါ က သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ တပည့်တော်ဟာ ရဟန်း ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ သူတစ်ပါးပိုင်တဲ့ ကျောင်း သခံမီးကို အလိုရမ္မက်ကြီးခဲ့ပါတယ်။ ဒါ ကြောင့်ပဲ အချင်းချင်းချစ်ခင်ပြီး သီလဝန္တ ရှိကြတဲ့ ကျောင်းထိုင်ကိုယ်တော်နှစ်ပါး ကို စိတ်ဝမ်းကွဲအောင် ကုန်းတိုက်ခဲ့ပါ တယ်။ သံဃာတော်နှစ်ပါး စိတ်ဝမ်းတွေ ကွဲပြီး ကျောင်းသခံမီးကိုစွန့်သွားတော့ တပည့်တော်လည်း ကျောင်းသခံမီးကို ပိုင်ဆိုင်လိုက်ရပါတယ်။ တကယ်တော့ တပည့်တော်ဟာ သံဃာကို သင်းခွဲသူ၊ သံဃာဘေဒကကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲသည်ဘဝက ကွယ်လွန်တော့ တပည့်တော်ဟာ အရှင်ဘုရားတွေမြင် ရတဲ့အတိုင်း ရွှေဝါရောင်သင်္ကန်းကို လွှမ်း ပတ်ထားတဲ့အတွက် အဆင်းဟာ ရွှေလို တော့ ဝင်းဝါပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ သံဃာဘေဒက ကံကြီးထိုက်ထားလို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အပုပ်နံ့တွေ တခြောင်းခြောင်းထွက်နေပါ တော့တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ပိုး တွေ၊ လောက်တွေ တဖွားဖွားတက်လို့။ အဲသည်ပိုးလောက်တွေရဲ့ စားသောက် ခြင်းကိုလည်း ခံနေရပါတယ်။ တပည့် တော်ဟာ မကောင်းမှုဒုစရိုက်တွေကြောင့် ကသပဘုရားရှင်နဲ့ ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူတဲ့ကာလကြား အဝိစိငရိမာ

ကျခံခဲ့ရပါတယ်။ ငရဲကလွတ်တော့ အခု လို ပြိတ္တာဘဝနဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံစားနေရ ပါတယ်ဘုရား။

အရှင်ဘုရား ... လူတို့ဟာ အရှင် သူမြတ်တွေရဲ့ သြဝါဒစကားတွေကို လေးစားစွာ နာယူလေ့ ရှိကြပါတယ်။ အရှင်ဘုရားအနေနဲ့ တပည့်တော်ကို စံနမူနာပြုပြီး လူတွေ သံဝေဂရရှိကြလေ အောင် တရားဟောပေးစေချင်ပါတယ်။ ဟောရမယ့်တရားကတော့ ‘ချစ်သူချင်း မုန်းဒေအင် ကုန်းချောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ဖို့ တရား’ပဲ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

ထိုသို့လျှောက်ထားပြီးသည့်နောက် ပြိတ္တာလည်း ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့ ၏။ အရှင်နာရဒလည်း ဆွမ်းခံကြပြီး သည့်နောက် ဆွမ်းစား၏။ ပြီးလေသော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းဟော်သို့သွား၍ ဘုရား ရှင်အား မိမိတွေကြုံဆုံစည်းခဲ့ရာ ပြိတ္တာ ၏အကြောင်းကို လျှောက်ထားတော်မူ လေ၏။

ဘုရားရှင်လည်း ထိုပြိတ္တာ၏ ကြောင်းရာထုပ္ပတ်ကို သာဓကပြု၍ ရောက်ရှိလာကြသော တရားနာပရိသတ် အပေါင်းအား ပိသုဏဝါစာ-ချစ်သူချင်း မုန်းဒေအင် ကုန်းချောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရ မည့် ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေ၏။

တရားဒေသနာတော် ဆုံးလေ သည်ရှိသော် တရားနာပရိသတ်တို့လည်း သတိသံဝေဂတရားများ ရရှိကြပါလေ သတည်း။

နန္ဒာမိုးကြယ်

ကျမ်းကိုး - ပေတဝတ္ထု၊ ၃၇၈၀ဂ်၊ ပုတိုမှစပေတဝတ္ထု။

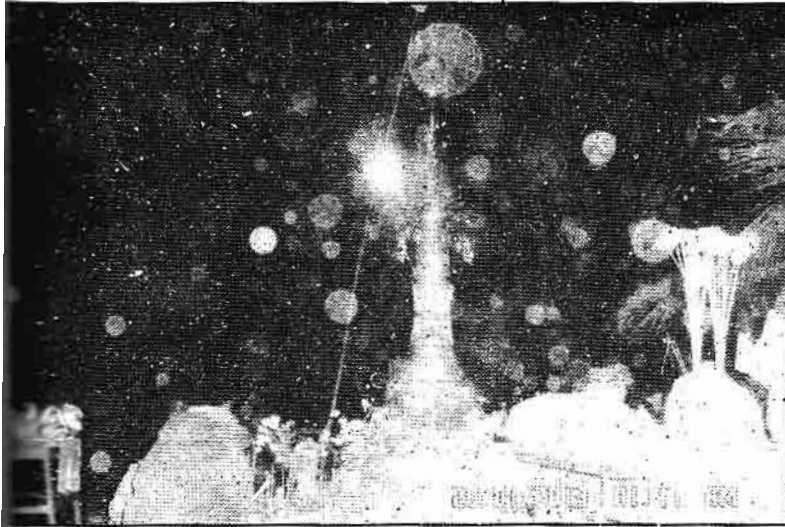
ရှေးဟောင်းစေတီလေးအား ပြန်လည်ပြုပြင်ရာတွင် တွေ့ကြုံရသော ဆန်းကြယ်သည့်ဖြစ်ရပ်များ

■ ဦးစံဝင်းအောင်

တစ်ခါတစ်ရံတွင် လက်တွေ့၌ တွေ့ကြုံရသော ကိစ္စရပ်များသည် စိတ်ကူးယဉ်ထက် ဆန်းကြယ်၏။ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် စဉ်းစား၍မရနိုင်ပါ။ ဤစေတီလေးသည် စာရေးသူ ပြုပြင်ထိုက်၍ (ဝါ) ပဋ္ဌာန်းဆက်ဟု ပြောမည်ဆိုလျှင်လည်း ပြောနိုင်ပါသည်။ စေတီလေးမှ သစ်ပင်၊ ဆီးပင်နှင့် ချုံနွယ်များ အကြားတွင် ပြုပြင်မည့်သူမရှိဘဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်ရှိနေပြီး စာရေးသူ တွေ့ရှိသည့်အချိန်တွင် ပြုပြင်လိုသည့် စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်လာပါသည်။ အင်္ဂု၊ မြို့နယ်၊ မဲလီကုန်းမြို့ ဆူးပဒေါင်း ကွင်းရွာ၏ နောက်ကျောဘက် လယ်ကွင်းများကြားတွင် ရှိနေပြီး ရွာသူရွာ

သားများအနေနှင့်လည်း အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ပင် နေလာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုရွာတွင် ချမ်းသာသောသူများ ရှိကြသော်လည်း အခြား အလှူများသာ လုပ်ခဲ့ပေမယ့် ဤစေတီကို ပြုပြင်ရန် စိတ်ကူးမပေါ်ခဲ့ပါ။ ထိုရွာ၌ လက်ရှိနေထိုင်သော ဘုရားဘေးပတ်ပတ်လည်မှ လယ်ကွင်းများကို ပိုင်ဆိုင်သည့် ကိုဖိုးစံညွှန် ကိုယ်တိုင်ကပင် အကိုရေ . . . ကျွန်တော်တို့လည်း ဒီဘုရားလေးဘေးမှာ လယ်လုပ်နေပေမယ့် ဒီဘုရားလေးကို ပြုပြင်ဖို့ စိတ်ကူးမပေါ်ခဲ့မိဘူး။ အခြား အလှူအတန်းတွေသာ လုပ်ခဲ့တာ။ အဲကိုနဲ့ကျမှ ဒီဘုရားလေးကို ပြင်ဖြစ်သွားတာ။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဝမ်းသာ

ပါတယ်”ဟု ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ဤစေတီလေးကို ၁၂၉၂ ခုနှစ်က တည်ထားခဲ့ကြောင်း၊ ပလ္လင်အုတ်ခုံတွင် ရေးသားထားပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် နှစ်ပေါင်း ၇၃ နှစ်ရှိသောကြောင့် ထိုရွာရှိ အသက်အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့် ဦးခင်မောင် မွေးသည့်အချိန်၌ ဤဘုရားလေးကို တည်ခဲ့သဖြင့် မှတ်မိသူများ မရှိပါ။ ရွာမှ စုပေါင်း၍ တည်သည်ဟု ပြောပါသည်။
ပထမဆုံးထူးခြားချက်မှာ ဤစေတီကို ပြုပြင်ရန် ပြောထားသည့် ပန်းရန်မှာ ပျက်ကွက်သွားသဖြင့် ပထမပန်းရန်ထက်ကောင်းသည့် နောက်ပန်းရန်ဆရာတစ်ဦးနှင့် တွေ့သွားပါ

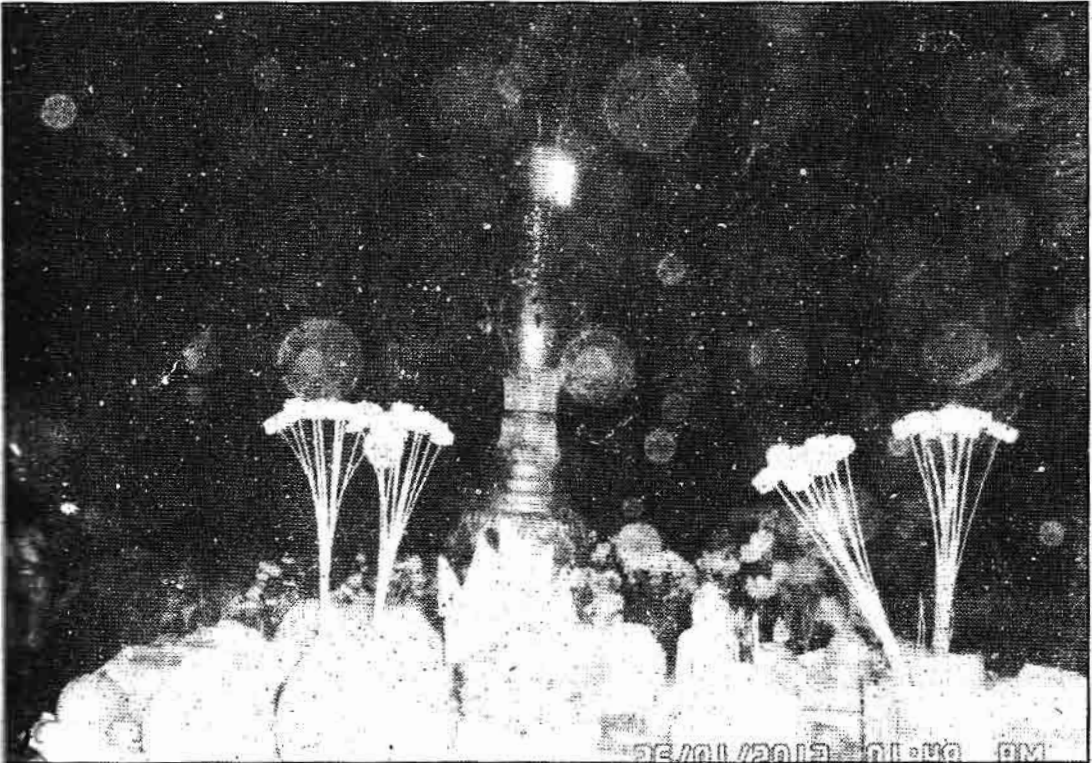

ကာ အချိန်နာရီဝက်ကျော် ငြိမ်သက်စွာ ဖြင့် ဖူးမြော်နေသည်ကို ပန်းရန်နားချိန် တွင် ထမင်းစားနေကြသည့် ပန်းရန် ဆရာနှစ်ဦးနှင့် ဘုရားဥလာ၍ ဝေယျာ ဝစ္စလုပ်ပေးနေသည့် ရွာလူကြီး ဦးဖိုးနှစ် တို့ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ကြရပါသည်။ ၎င်းအချိန်က စာရေးသူမှာ ဘုရားနှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စများရှိ၍ အပြင်သို့သွားနေသောကြောင့် မှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံ မရိုက်လိုက်နိုင်ပါ။

ပုတ်သင်ညိုအား အချိန်အတော် ကြာကြာ စောင့်ကြည့်နေပြီး ပန်းရန် ဆရာတို့မှလည်း ဆက်လုပ်စရာ ရှိနေ သေး၍ ဖယ်ရှားပေးရန် ပုတ်သင်ညို အနီးသို့သွား၍ ပြောရာ လူစကား နား လည်သကဲ့သို့ ပန်းတင်ခုံမှဆင်းကာ ဘုရားဘေးမှပတ်၍ လယ်ကွင်းထဲသို့

ညို ထီးတော်ကိုလည်း မူလထယ်ထား ထီးတော်ထက် ပိုမိုကောင်းမွန် သပ်ရပ်နိုင်ခဲ့သည့် ထီးတော်နှင့် တင်ဖြစ် သွားပါသည်။ စတင်ပြုပြင်သည့်နေ့ နေ့ထယ် ၁:၀၀ နာရီအချိန်တွင် စေတီ

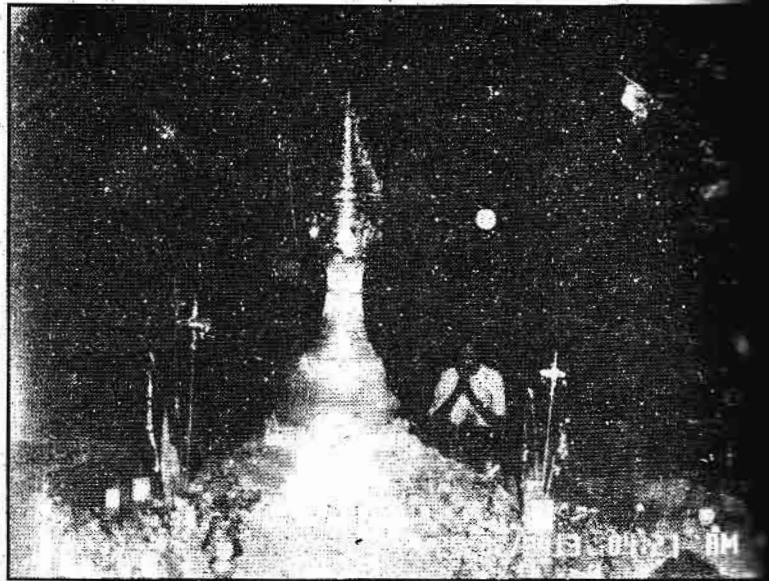
ပန်းတင်ခုံပေါ်သို့ မည်သည့်အချိန်က ရောက်ရှိနေမှန်းမသိသည့် ပုတ်သင်ညို အဝါရောင်တစ်ကောင်အား မလှုပ် မယှက်ဘဲ ပန်းတင်ခုံပေါ်သို့ လက်နှစ် ဖက်တင်၍ ဘုရားဘက်ကို ဦးခေါင်းပြု

ပြေးဝင်သွားပါသည်။ ပုတ်သင်ညိုလာ သည့်အချိန်မှာ နေ့လယ် ၁:၀၀ နာရီ အချိန်ဖြစ်သဖြင့် ဘုရားတွင် နေချစ်ချစ် တောက်ပူနေပါသည်။

ပြုပြင်ပြီးနောက် ဘုရားတွင် ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲပြုလုပ်ကာ ရေစက်ချပြီး သည့် နောက်တစ်နေ့ ပြာသိုလပြည့် ကျော် ၂ ရက်၊ ည ၉ နာရီအချိန်ခန့် တွင် ဘုရားသို့လာ၍ ပန်း၊ ဆီမီးများ လှူဒါန်းပူဇော်ကြသည့် ဆူးပဒေါင်းကွင်း ရွာမှ မိန်းကလေးများနှင့် ရွာသားအချို့ စေတီမှ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်သည်ကို ဖူးကြရသည်။

၁၃၇၄ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့ ညတွင် ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲကျင်းပ ပြီး၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့ နံနက်တွင် ရေစက်ချမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပါသည်။ တပို့ တွဲလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့ညတွင် ထပ်မံ ၍ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲပြုလုပ်ပြီး တပို့တွဲ လပြည့်နေ့ နံနက်တွင် ထမနဲဆွမ်း ကပ်လှူပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းပွဲပြုလုပ်သည့် ပြာသိုလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့ညတွင် စေတီအားရိုက်သော ဓာတ်ပုံများ၏ ဖလင်တွင် စေတီပတ်ပတ်လည်အပေါ် ဌ ရောင်စုံစက်ဝိုင်းများ ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ရောင်စုံစက်ဝိုင်းများမှာ တစ်ပုံနှင့်တစ်ပုံ တူညီမှုမရှိပါ။ ဒုတိယ အကြိမ် ပဋ္ဌာန်းပွဲပြုလုပ်သည့် တပို့တွဲ လဆန်း ၁၄ ရက်၊ ညဦးဝိုင်းတွင် ဓာတ် ပုံရိုက်ရာ၌ ထူးခြားမှုမရှိဘဲ ည ၁၀ နာရီအချိန်ခန့်တွင် ရိုက်သောပုံ၌ စေတီ ၏ ညာဘက်အပေါ်တွင် လဝန်းကဲ့သို့ ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက် ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ ရပါသည်။ ပထမအကြိမ် ပဋ္ဌာန်းပွဲပြု

လုပ်သည့်ည၌ ပဋ္ဌာန်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဦးလှသိန်း(ကိုင်းတောကွင်းရွာ) ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေချိန်၌ ရိုက်သောဓာတ်ပုံတွင် မဏ္ဍပ်၏နောက်ဘက် ရာဇမတ်ကွက် များတွင် စက်ဝိုင်းလုံးများ ပေးနေသည် ကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရပါသည်။ ဤစေတီလေးကို စောင့်ရှောက်နေ သော သိုက်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက် စသည့် မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များက လာ ရောက်ဖူးမြော်ကြသည်ဟု ထင်ပါသည်။ စာရေးသူကိုလည်း ဤစေတီကို စတင် ပြုပြင်သည့်နေ့နှင့် ပြုပြင်ပြီးနောက်ရက် တွင် သိသာအောင် ပြသပါသည်။

စာရေးသူ ဤစေတီလေးကို ပြု ပြင်သည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ လာရောက် ဖူးမြော်ကြသူတို့ ကုသိုလ်ရစေရန် ရည် ရွယ်ချက်တစ်ခုသာ ရှိပါသည်။ မိမိပြု ပြင်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖူးမြော် ကြသူတို့ ကုသိုလ်တိုးပွားလျှင် မိမိ လည်း ကုသိုလ်ရ၊ ဖူးမြော်ကြသူတို့ လည်း အကျိုးများမည် ဖြစ်ပါသည်။

နာမည်ရစေလို၍ ပြုပြင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဆူးပဒေါင်းကွင်း ရွာသူရွာသားများ ကုသိုလ်တရားတိုးပွားပြီး အကျိုးများ ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ချဲ့တောထဲက ဘုရား ကို ပြုပြင်သည့် တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ စသော ကိလေသာချို့မှု လွတ်မြောက်၍ “နိဗ္ဗာန်တရားရာ ခရီးကိုလ၊ စိတ်ဖြူတရားရှာလိုပိုးပါသည့် ဘုရားအကြီး” အနေနှင့် နိဗ္ဗာန်ကိုသာ တစ် တည်းသော ရည်ရွယ်ချက်ထား၍ ပြု ပြင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အသိပညာနည်းလမ်း အဖြာဖြာ တိုးပွားစေသည့် တိက္ခာတရား ဂန္ထိရာဇာဏ်၊ ဘူရိ၊ ဟာသ၊ ဝေဒနာတရား တို့ဖြင့် အရောင်လှုံ့သည့် ရောင်ပြ မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းအား သိစေအပ်ပါသည်။

ဦးစံဝင်းအောင်
(မြို့နယ်တရားသူကြီး-ဒိုင်းဝမ်)

www.burmeseclassic.com

“ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဒါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေ” အတွက် အလှူရှင်များဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ဆရာတော်ဦးအာစာရလင်္ကာသီရိသည် ၁၃၅၆-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၁၆.၂.၁၉၅၅) ကြာသပတေးနေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ် သံတွဲမြို့ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါရမီရှင်များအား စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဒါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေသို့ စတင်ရောက်ရှိပြီး တောရစုတင် အကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ဖြင့် စတင်ကြွရောက် သာသနာပြုတော်မူပါသည်။

၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁ ရက်(၂၅.၈.၁၉၅၅) သောကြာနေ့တွင် ပနွက်တင်၍ ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ (၂၃.၃.၁၉၅၅)နေ့တွင် ဆုတောင်းပြည့် အနောက်ရွှေတိဂုံစေတီတော်နှင့် အရှေ့စေတီရှစ်ဆူတို့ကို တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၇၅ သိန်းကျပ်၊ ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် (၂၄.၁၀.၁၉၅၉) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မူလသစ်ကောက်ရွာ အများကောင်းမှု ကိုးနဝင်းစေတီတော်အား ကျောက်ထီးတော်ဟောင်းချ၍ ရွှေထီးတော်အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းဆန်း ၁ ရက်(၁.၉.၁၉၅၉) သောကြာနေ့တွင် ပနွက်တင်၍ ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်(၂၇.၃.၂၀၀၃) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အမြင့် ၂၁ တောင်ရှိ ရွှေထီးတော် ဘုံနှစ်ဆင့်မြင့် တော်ပေါင်းခု အနောက်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်အား တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၃၀၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၅ ရက် (၂၈.၃.၂၀၀၁) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော် ရွှေထီးတော်ကင်းမဲ့နေသော ဝှံ့မြို့ ရေကျော်ကျေးရွာရှိ ရွာလယ်မင်းဗာကြီးကောင်းမှုစေတီတော် ရွှေထီးတော် အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၅ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက် (၄.၁.၂၀၀၇) ကြာသပတေးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၉၀ ကျော် မြို့ကျပျက်စီးနေသော မိန်းတောလေးကျေးရွာ လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်ပြုပြင်ဆောင်ရွက်၍ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့(၉.၂.၂၀၀၉) တနင်္လာနေ့တွင် ဓမ္မာရုံကြီးအပါအဝင် ရေစက်သွန်းချပြီးစီးခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀၀ သိန်း ကျပ်ကျော်၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်(၁၆.၁၀.၂၀၀၈) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဉာဏ်တော်အလျား ၅၄ ပေရှိ အေးငြိမ်းချမ်းသာလျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်တည်ထားဆောင်ရွက်ပြီး၊ ၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၃၀.၁.၂၀၁၀)နေ့တွင် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော် ကုန်ကျခဲ့ပြီး အားလုံးကောင်းမှုအတွက် ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေခဲ့ပြီး ဆက်လက်၍ တောင်ခြေရင်ပြင်တော်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ တောင်ပေါ်တက်ရောက်ပူဇော်ခြင်း မပြုနိုင်သူများအတွက် ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့်ရှိ မုစလီနွာနဂါးရုံ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားထော်တစ်ဆူ တောင်တော်၏ ကျက်သံရေဆောင် အဝင်မုခ်ဦးတစ်ဆောင်နှင့် သောက်ရေ သုံးရေအတွက် အစိစိစက်ရေ တွင်းအား အနက်ပေ ၄၀၀ တူးဖော်သော်လည်း ရေချိမ့်ရရှိပါသောကြောင့် သောက်ရေအတွက် ဂါဏ် ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန်တစ်လုံး ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်လိုပါသောကြောင့် စသည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို တစ်ဦးတစ်ယောက်သော်လည်းကောင်း၊ အသင်းအဖွဲ့နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဖိတ်လှူဒါန်းနိုင်ကြပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

လှူဒါန်းနိုင်သော ပစ္စည်းအမျိုးအမည်နှင့် တန်ဖိုး

- ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့် ရုပ်ပွားတော်အပါအဝင် ရောင်တော်ဖွင့်အပြီး ၅၀ သိန်းကျပ်
- အကျယ် ၁၅ ပေ အမြင့် ၁၂ ပေ မုခ်ဦးအလှူရှင်အမည်ပါပြီး ၄၅ သိန်းကျပ်
- ဂါလံ ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန် ၁ လုံး ၄၀ သိန်းကျပ်

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုသူများ

- လှာဘ်မိုးစွေစာပေ ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅
- နာယကဆရာတော် ဖုန်း - ၀၉-၇၃၁၃၉၃၃၆၊ ၀၉-၄၂၀၂၃၅၄၅၈
- ဦးကျော်သူထိုက် ဖုန်း - ၀၉-၅၁၁၉၄၀၇

ပျစ်ကလေး ဖေဖေ အောင်ချစ်သူ

ပန်းချီ တိုးတိုး

ချစ်ကဝေ

အောင်ချိန်ဘူး

(ယခင်လမှ အဆက်)

ထောင်ပိုင်ကတော်ကြီး မခွက်ရီဘက်ကာပေးဝမ်းက စစ်ကလေး တိမ်ခိုးထင်ကျော်ကို ပစားပေးသလို ထောင်ပိုင်၏ သမီး စင်သီယာပေးဝမ်းကတော့ သူ့ကို မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်အောင် ဗွဲလန်းလေ၏။ လပေါင်းများစွာ ကြာလာ၏။

“ဒီဇာတ်ပုံကြီး အိုင်အိုင်ခန်းထဲ ပြောင်းချိတ်ပေးပါလား ကိုထင်ကျော်” စင်သီယာသည် ရှစ်နှစ်

သမီးကတည်းက မြန်မာပြည်ကို မိဘတာဝန်ကျရာ လိုက်ပါခဲ့သူဖြစ်၍ မြန်မာစကားအတော်ပြောတတ်သည်။

“မှန်တင်ခဲ့နောက်ကို... ကလစ်ကျသွားလို့ ကောက်မရဘူး။ လာရွှေပေး ကိုထင်ကျော်” စင်သီယာကကိုထင်ကျော်ကို သူ့အိပ်ခန်းထဲသို့အရောက်သွေးဆောင်လာသည်။

“ခုတင်တိုင်က ချောင်နေတယ်။ လာကြပ်ပေးအုံးကို ထင်ကျော်”

စင်သီယာက ခုတင်ပေါ်အထိ ရောက်အောင် သွေးဆောင်သည်။ ကြေးပွတ်လုံး ခုတင်ကတိုင်များကိုဝက်အူရစ်ကြပ်ပေးနေသည့် ကိုထင်ကျော်ကို ခါးကဖက်၍ ခုတင်ပေါ်လှဲချသည်။

ကိုထင်ကျော် စိတ်မခိုင်တော့။ ယောနယ်က ချစ်သူလေးကို အဝေးမှ လွမ်းဆွတ်ရင်း... အနီးက ဝေဠုဝတီနှင့် သက်တူရွယ်တူလောက်ရှိသော စင်သီယာ၏ သာယာမှုပေးသည့်အတွေ့အနောက်သို့ လိုက်မှားမိခဲ့သည်။

မိန်းမတို့မာယာ သဲကိုးဖြာဟုဆို၏။ စင်သီယာက မာယာထောင်ချောက်နှင့် တိမ်ခိုးထင်ကျော်ကို ဖမ်း၏။ တိမ်ခိုးက ဤအနောက်တိုင်း သူ့ ကလန်ကလားကို အသုံးချရန် မာယာတစ်သိန်းအပလိန်းအနန္တနှင့် ကြံဆောင်၏။ အဖြေရလတ်ကား၊ တိမ်ခိုးထင်ကျော် ထောင်မှ လွတ်ခြင်းတည်း။

ထော လွတ်ပြီးအချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခု ကြာလျှင် သူ့သမီးနှင့် ပေးစားရန် ထောင်ပိုင်ကြီးက မလွှဲမရှောင်သာ စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထောင်ပိုင်ကတော်က ကျေနပ်သဘောတူခဲ့သည်။

သို့သော်... ထောင်ကလွတ်သော စစ်ကလေး တိမ်ခိုး

ထင်ကျော်သည် ဇောင်းကလွတ်သော မြင်းလို့ ပြေးထွက်ရာ ခြေရာကောက်၍ပင်မရအောင် ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ ဟိုအစမှ သတင်းကို ပြန်ကောက်ပြီး ကြွက်နဖားတောင်ခြေမှတစ်ဆင့်ရှေ့ကို တိုးရှာရင်း ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း အရှေ့ပိုင်းနံ့သော်လည်း ကိုထင်ကျော်ကို မတွေ့ရသောအခါ စင်သီယာ တိုးတိုးလဲရွာ၏။

သို့သော်... စင်သီယာသည် ခေသူလေးမဟုတ်။ သူ့အမေကလည်း ခေသူကြီးမဟုတ်။ သူတို့သည် အင်္ဂလိပ်ပြည် စကော့တလန်မျိုးရိုးများ ဝီဖီ စကော့တလန်ကုန်းမြင့်မှ Witch ခေါ် စုန်းမျိုးနွယ်စုက ဆင်းသက်လာသူများဖြစ်ကြသည်။ ကိုထင်ကျော် ရှိရာဒေသကို စုန်းအတတ်ပညာနှင့် လိုက်ရှာသောအခါ စုန်းဓာတ်ကွန်မြူးရာ ဒေသကို ဓာတ်ဓာတ်ချင်းကူးကာ မြန်မြန်သိသွား၏။

ဤတွင် တိမ်ခိုးထင်ကျော် သူတို့ဆီ အမြန်ပြန်လာအောင် Witch Craft ခေါ် စုန်းအတတ်ပညာနှင့် ဓာတ်ရိုက်ခေါ်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ချစ်သူမိန်းမချောလေး ဝေဠုဝတီ၏ ရင်ခွင်၌-ပြန်ရောက်နေပြီဖြစ်သော တိမ်ခိုးထင်ကျော်သည် ကလက်တက်တက် ဘိုမကို

မေ့ပစ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဆတ်ခနဲတွန့်သွားသည်။ တိမ်ခိုးထင်ကျော် ဝေဠုဝတီ တို့ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်၌ ထိုင်၍ စကားပြောနေခိုက် ခြံစည်းရိုး အပြင်ကပ်လျက်ပေါက်နေသော ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကိုင်းပေါ်က မိန်ကောင် ဝှံ့ဆီကာ ထိုးလိုက် သံကြောင့် တွန့်တုံသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

မောင်ဝေရီသရောညနေ ဝင်စတွင် အသံလာရာကို မော့ကြည့်သော တိမ်ခိုးထင် ကျော် ငှက်ဆိုးမိန်ကောင်ကို မြင်သည်။ မိန်ကောင်၏ မျက်နှာဖြူဖြူသည် ကြည့်နေရင်း စင်သီယာ၏ မျက်နှာပေါ်လာ သည်။ "ပြန်လာခဲ့ ကိုထင် ကျော်၊ Come back to me Darling" စင်သီယာက ညှို့ မျက်လုံးဖြင့် ခေါ်နေ၏။

"အိုးမိုင်ဂေါ့၊ ဗုဒ္ဓ ကယ် ပါဘုရား" တိမ်ခိုးထင်ကျော် လန့် အော်မိသည်။

"ဘာလဲ . . . ဘာလဲဟင် မောင်ကြီးတိမ်ခိုး"

ဝေဠုဝတီက မျက်နှာဖြူ ဖတ်ဖြူရော်နှင့် ဖြစ်နေသော တိမ်ခိုးထင်ကျော်ကြည့်ရာကို လိုက်ကြည့်သည်။ သာမန်လူ များဆိုပါက မိန်ကောင်ကိုသာ မြင်ရမည်။ ယခုတော့ စုန်း ပညာ အဆင့်မြင့်သော ဝေဠု ဝတီ မြွေမြွေချင်းခြေမြင်လေ၏။

"ဟယ် . . . ဟိုကုလားဖြူ မ၊ မောင်ကြီးကို လာခေါ်တယ်။ သူက ဘာမို့လို့ ဟောဒီ၊ နယ်ကို ကျူးပြီး ဒီပုံစံနဲ့ ဝင်ရဲ ရတာလဲ"

"သူလား . . . မောင်ကြီး ပြောဖူးတဲ့ ထောင်ပိုင်သမီးပဲ။ ဒီကို ဒီလိုနည်းနဲ့ လာတတ် သတဲ့လား"

"မောင်ကြီးတိမ်ခိုး၊ သူ့ကို လွမ်းတမိတာတော့မဟုတ်ပါ ဘူးနော်"

"မဟုတ်ရပါဘူး၊ မောင် ကြီးက ဟိုမှာတုန်းကသာ ဟောဒီနဲ့မဝယ်ဝတ်ကို အမြဲ လွမ်းတခဲ့တာပါ"

"မောင်ကြီးဖက်က ဝတီ အပေါ်ထားတဲ့ စိတ်ခိုင်မြဲပါ တယ်နော် . . . သေချာလား"

"သေချာပါတယ်"

"ကောင်းပါပြီရှင်၊ ဒါဆို ဒီမျက်နှာဖြူမကို ဝတီတို့ ဖယ် ရှားလို့ရပါတယ်။ ဟောဒီမှာ အမေရေ . . . မောင်ကြီး မချစ် လို့ စွန့်ပယ်ခဲ့တဲ့ ဟိုဘိုမ ဒီ အထိလိုက်နေ့နောက်ယုတ်နေပြီ။ ကြည့်ပေးပါဦး"

ထိုအခါ ဒေါ်စန္ဒီထွက် လာကြည့်သည်။

"အောင်မယ် . . . ရာရာ စစ၊ နင်တို့ ပညာလေးလောက် နဲ့ ဟောဒီ . . . နယ်အထိ လာ ပြီး ငါ့ကို အံ့တုရသလား။ ဒီလို မိုက်ရိုင်းတဲ့ညဏ်နဲ့ လာမချိုး နဲ့။ အခု ဒူးထောက်ပြီး စကား

နာခံမလားမျက်နှာဖြူကောင် မလေး။ ဆင်းခဲ့စမ်း"

မိန်ကောင်က သစ်ကိုင်း ပေါ်တွင် စုတ်ထိုးဆဲ။

"အော . . . ဒီလိုလား၊ လာလေ"

ဒေါ်စန္ဒီက လက်ကို ဝှေ့ ရမ်းလိုက်ရာ မီးဖိုဘက်မှ ကိုင် ၍ ထွက်လာသည့် လက်နီး စုတ် ကြီးလွင့်တက်သွားသည်။ လင်းတငှက်ကြီးဖြစ်သွားသည်။ ထိုအခါ မိန်ကောင် သည် သုတ်ခနဲ ထပျံကာ သစ်ကိုင်း တွေ ကြားထဲမှ တိုးဝှေ့၍ ပျံ ပြေးသွားလေ၏။ လင်းတကြီး မောင်ပြုပြုထဲ လိုက်၍မမိတော့။

"အမေ . . . သူကလဲ စုန်း မျိုးထဲကလား"

"အေး . . . သမီး။ ဒါသူတို့ နိုင်ငံက နာမည်ကြီး ဝစ်ချ် စုန်းမျိုးပဲ။ ကြည့်ရတာ အမေ တို့ဆီက ရူပဝိပရိစုန်းခြောက် မျိုးထဲက အဆင့်လောက်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ စက်စုန်းလေး မျိုးထဲက အဆင့်လောက်လဲ ရှိနိုင်တယ်"

"ဒါဆို . . . ကဝေပျံ စုန်း အဆင့် ကျော်ပြီး ဂန္ဓဗ္ဗစုန်း အဆင့်ရှိတဲ့ အမေက နိုင်မှာ ပါနော်"

"နိုင်ပါတယ်။ အခုလာ လမ်းကို ခြေရာကောက်နေ တယ်။ တိမ်ညွန့်စားတဲ့ သမီး လဲ သူတို့ကို နိုင်မှာပါ။ နောက် တစ်ခါ လာမခေါ်နိုင်အောင်

လိုက်ပိတ်ကြတာပေါ့"

ဤသို့ဖြင့် နောက်နေ့ မန္တလေး ရတနာပုံက ပျံတစ် လာသော လင်းဆွဲကြီးကို ထင် ဝက်ငှက်ကြီးတစ်ကောင်က စောင့်ပြီး ထိုးလိုက်ရာ ဖမ်းဆီး သော်လည်း ပြုတ်ကျသွားလေ သည်။

နာနာရုပ်ဖန်ဆင်း၍ လင်းဆွဲသဏ္ဍာန် ပျံတက်ခဲ့ သော စင်သီယာပေးဝစ်ခမော့ သူ့အိပ်ခန်း၊ သူ့ကုတင်ပေါ် ထိုင်လျက်ကနေ ဘိုင်းကနဲ မွေ့ယာပေါ် ပစ်လဲလေ၏။ ကုတင်ခေါင်းရင်း၌ ထွန်းညှိ ထားသော ဖယောင်းတိုင်မှာ လည်း ဟုတ်ကနဲ ငြိမ်းကုန် ကြသည်။

"အို . . . သမီးလေး၊ အိုး မိုင်ဂေါ့"

ဆိုကာ သူ့မိုင်ရီတက် ကာပေးဝစ် ပြေးဝင်လာ သည်။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလို ထောင်ပိုင်ကြီး မစ္စတာလျင်မိပေးဝစ်ပါ ရောက် လာသည်။

"ဟာ . . . ဘလက်ဒီဖူး၊ ဟိုဘက်က စုန်းမတွေ အား ကြီးကြမ်းတယ်။ ဇော်ဂနီထက် မြင့်တယ်။

သွားမလုပ်ပါနဲ့ဆိုတာ တားမရ ဘူး။ အခုခံရပြီ။ နေဦး၊ အခုပဲ လန်ဒန်ကို ဝံ့ဟယ်လီဂရမ်ပို့ မယ်။ ငါ့ညီဟာ တို့စကော့ တလန် စုန်းမျိုးရဲ့ အမွေဆက်

ခံသူတွေထဲမှာ ပညာအမြင့် ဆုံးရထားတယ်။ သူ့ကို ဒီက အကြောင်းစုံ ရှင်းပြပြီး ခေါ်ရမယ်"

ထိုနေ့မှစ၍ စင်သီယာဟေးဝန် အိပ်ရာမှ မထနိုင်ဘဲ လဲနေခဲ့သည်။ တစ်ပတ်ကြာ သော် လန်ဒန်တွင် ကမ္ဘာကျော် လူသတ်မှုများ ဆက်တိုက် ဖြစ်ပွားသည်။ ညည - လူပြတ်သော နေရာတွင် အမျိုးသမီးများအသတ်ခံရသည်။ သတ်ပုံမှာလည်း ကမ္ဘာကို မိန့်စိန်တုန်စေသည့် အလွန်ရက်စက်သောနည်းဖြစ်၏။ ကြောက်မက်စက်ဆုပ်ထိတ်လန့်ဖွယ်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ ပုလိပ် ဝင်ထောက်များပင် အလောင်းတို့ စစ်ဆေးရာ၌ ရင်တုန်ပန်းဘုန် ဖြစ်ကြရသည်ဟူ၏။

ထူးခြားချက်မှာ အသတ်ခံရသည့် အမျိုးသမီးသည် အဝတ်အင်္ကျီများ အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာဆုတ်ဖြဲခံထားရပြီး ခေါင်းရင်းနှင့် ခြေရင်းဘက်တွင် ဆံညှပ်၊ ဆံထိုး၊ ကလစ်သေည့် အလှပြင်ကိရိယာလေးများနှင့် ရင်ထိုး၊ လည်ဆွဲ၊ ပုတီး၊ ငွေလေးများကို စိ၍ချထားသည်။ ပထမတွင်မူ ပုလိပ်အရာရှိများအနေဖြင့် အဆိုပါအရာဝတ္ထုကလေးများ ဘာကြောင့် ဘာပုံစံထားပစ်ခဲ့ကြောင်းမသိကြ။ နောက်မှ နေ့ရပ်ညာ ဝါသနာပါသည့်

စကော့တလန်ပုလိပ်မင်းကြီးကဖော်ထုတ်ပြောပြနိုင်ခဲ့သည်။

အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကလေးများကို ကြယ်စု ၉ စု(တာရာကြီးကိုးလုံး)၏ တည်နေပုံအတိုင်း တစ်ကြိမ် တစ်မျိုးအသီးသီး စီချထား ကြောင်းတွေ့ရှိဖော်လှုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ လူသတ်မှုများသည် စကော့တလန်ယာဒ်ခေါ် နာမည်ကြီး ပုလိပ်စုံထောက်အဖွဲ့က ပတ္တရောင်လှည့်ခြင်း၊ ကင်းပုန်းချခြင်းဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည့် ကြားက လူပေါင်း ၁၂ ယောက်ကို ဤအတိုင်း ရက်ရက်စက်စက် သတ်နိုင်ခဲ့သည်။ အသတ်ခံရသည်မှာ အားလုံး အမျိုးသမီးချည်း ဖြစ်သည်။ အားလုံးပြည့်တန်ဆာအမျိုးသမီးချည်း ဖြစ်သည်။

အဝတ်စများ ဖြတ်ပြီး အစိတ်စိတ်ကိုက်ထားပုံ စသည်တို့မှာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ခွဲစိတ်တတ်သူဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်တစ်ယောက်သာ မဟုတ်ခဲ့လျှင် ဤသို့ ကျကျနန ခွဲစိတ်ဖြတ်တောက်ရန် အချိန်အနည်းဆုံး တစ်နာရီကျော်ကြာမှဖြစ်မည်။ ပုလိပ်များ ဥဒဟိုသွားလာလှုပ်ရှားစောင့်ကြည့်နေသည့်ရက်များအတွင်း ဤမျှကြာအောင် လူသတ်နေပါက သေချာပေါက် မိနိုင်

သည်။ ယခုတော့ လူလစ်သည်နှင့် ဤအတိုင်းသတ်ဖြတ်ပြီး ဖြတ်တောက်ပြီး ခွဲစိတ်သွားသူမှာ ကျွမ်းကျင်လှသည့် ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်ရမည်။ သို့တစေ၊ ဆရာဝန်များ မကျန်သေချာစောင့်ကြည့်နေသည့်ကြားက ၂ လအတွင်း သားကောင်လူအမျိုးသမီး ၁၂ ယောက် ဤပုံစံချည်းအသတ်ခံခဲ့ကြသည်။ နောက်ထပ် သေသေချာချာပို၍ စောင့်ကြပ်ခဲ့သော်လည်း လူသတ်မှုများ လုံးဝရင်သွားသည်။ လူသတ်ကောင်ကား ခြေရာအတိအကျကောက်မရခင်၊ သဲလွန်စမရမီအနိုင်နှင့် ပိုင်း၍ လုံးဝငုတ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားသည်အတွက် ကမ္ဘာကျော် စကော့တလန်ယာဒ်စုံထောက်အဖွဲ့သည် လက်သည်လုံးဝမပေါ်သည့် လူများတန်းစီပြီး ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်မှုကြီးကြောင့် နာမည်ပျက်ခဲ့သည်။ သမိုင်းတွင် အမည်းစက်ကျန်ရစ်သော ထိုလူသတ်

မှုကြီးကို Jack The Ripper လူသတ်ကောင်၏ အမူဟု နောက်သမိုင်းဆက်ဆက်မှတ်တမ်းတွင်ကျန်ရစ်သည့် တရားခံလက်သည်မပေါ်၍ အမှုပိတ်ရသည့် လူသတ်မှုကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

တကယ့်ဖြစ်စဉ်ကား ဂမ္ဘီရဆန်လွန်းလှသည့် စကော့တလန်ကုန်းမြင့်မှ Witch ခေါ် စုန်းမျိုးရိုးတို့၏ မျိုးနွယ်ဆက်တွင် ဒေါက်တာ ဂျော့ဂျီယာဟေးဝန်သည် အထက်မြက်ဆုံး စုန်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ ဂျော့ဂျီယာဟေးဝန်သည် မြန်မာပြည် မန္တလေးမြို့က သူ့အစ်ကိုထောင်ပိုင်ကြီး ဂျင်မီဟေးဝန်၏ ကြေးနန်းကို ရသောအခါ မျက်ခန်းထောင်သွားသည်။ အံတင်းတင်းကြိတ်လိုက်သည်။ "ငါ့နှမကို လွန်လွန်ကျူးကျူး ကြံပြီးမှ လက်ထပ်မယူတဲ့ ကောင်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် သွားဆုံးမမယ်။ သင်းတို့က ခုန်းတွေဆိုပြီး ငါ့နှမကို ပြုစားထားနိုင်ကြတယ်လို့ပြောတယ်။ စကော့တလန်စုန်း တွေကြသေးတာပေါ့။ ဒီနယ်သား ငါ့နှမကို ချစ်လှချည်ရဲ့ဆိုပြီး ခြေထောက်လာဖက်ပြီး ယူခွင့် တောင်းရတဲ့အထိ ငါလုပ်ပြမယ်"

ဤသို့ ကျုံးဝါးပြီးနောက်

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာဂျော်ဂျီယာဟေး ဝမ်းသည် စကော့တလန်စုန်း တို့၏ အမြင့်ဆုံး ပီယဆေးနှင့် အစွမ်းအထက်ဆုံး ကဝေ အတတ်ကို အမြင့်ဆုံးရအောင် လေ့လာကျင့်ကြံသည်။ အမျိုး သမီး ၁၂ ယောက်ဆိုရာ၌ ယောက်ျားများနှင့် ဆက် ဆံဖူးသည့် ၁၂ ယောက်၏ သွေးနှင့် သူ့ပီယဆေးကို ဖော်စပ်ရမည်။ ထို့ပြင် ထိုသို့ ယောက်ျားတည်းဟူသော ဆန့် ကျင်ဖက်လိုင်တို့နှင့် များများ ဆက်ဆံဖူးသည့် မိန်းမတို့၏ ဂါဝန်စကို အမွှာအမွှာကိုရှု ရရာ တစ်စီနှင့် ဆေးဖော်ရ မည်။ ကလီစာများ၊ အင်္ဂါများ ဖြန့်ကြဲခြင်းဖြင့် မှော်သွင်းရ မည်။

ဤသို့လူသတ်မှုကို နာနာ ဘာဝတို့က ကာကွယ် ဖုံးအုပ် ပေးထားခြင်းဖြင့် စောင့်ကြည့် သော ပုဂ္ဂိုလ်များ မျက်ကွယ် ဖြစ်အောင် အမျိုးသမီးအသုံး အဆောင်များကို ဘာရာကြယ် စုပုံ စီထားရမည်။ ဤနည်း အတိုင်း ဒေါက်တာဂျော်ဂျီ ယာဟေးဝမ်း အောင်မြင်စွာ လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် လူ ၁၂ ယောက်သတ်ပြီးသည်နှင့် အစစအရာရာ ကြိုတင်စီစဉ် လားသည်အတိုင်း ဖြန့်မာ ပြည်သို့ သင်္ဘောဖြင့် ထွက်ခွာ ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းမှ တစ်ဆင့် ဧရာဝတီသင်္ဘော

ဖြင့် မန္တလေးသို့ အရောက် လာခဲ့သည်။

“ငါ့နမလေး ဘယ်လိုနေ သေးလဲ”

“အန်ကယ်၊ ကြေးနန်းနဲ့ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း စီမံလုပ်ဆောင် လို့ ထနိုင်သွားပါပြီ။ ဒါပေမယ့် လူတွေဆီ ဆက်သွယ် တိုင်း အနှောက်အယှက် အ တားအဆီးနဲ့ချည်း ကြုံရတယ် အန်ကယ်ဂျော်ဂျီ”

“မပူနဲ့ အခု အန်ကယ် ကိုယ်တိုင် ရောက်လာပြီ။ ကြောင်စုန်းကို လွှတ်တော့ ခွေးစုန်းနဲ့တားတယ်။ မြွေစုန်း ကိုလွှတ်တော့ ခင်ပုတ်ဆိုတဲ့ လင်းပိုးငှက်နဲ့လင်းဝက်ငှက် တွေက စားပစ်တယ်။ ရတယ်။ ဒီဥကစပြီး ပွဲကြီးပွဲကောင်း တွေ့ရမယ်”

ဒေါက်တာ ဂျော်ဂျီယာ ဟေးဝမ်းသည် အစိုးရခန့်စာ ဖြင့် ပခုက္ကူဆေးရုံတွင် တာဝန် ကျလေသည်။ မကြာမီ

လယ်သမားတစ်ဦး ပိုး ထိလေ၏။ မြွေကိုက်ခံရခြင်း ဖြစ်သည်။ မြွေပွေးဖြစ်၍ ချက်ချင်း ပခုက္ကူဆေးရုံကို ပို့ ပေးမည်သူကြိုသည်။ လယ် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့် တိမ်ခိုးထင် ကျော်လည်း မနေသာဘဲ လူ ကြုံနှင့်အတူ ပခုက္ကူဆေးရုံသို့ သူ့လယ်သမားကို လိုက်ပို့ဖြစ် သည်။

ပခုက္ကူရောက်သော်လည်း

ဝရမ်းပြေးသူပုန်ဟောင်းစစ်က လေး တိမ်ခိုးထင်ကျော်ကို သူ ပုန်နှင့် ဆက်သွယ်မှုဆိုကာ ပုလိပ်က ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။ သူ့ကို မန္တလေးထောင်သို့ ချက် ချင်း ပို့လေ၏။

ထောင်ထဲမပို့ဘဲ ထောင် ပိုင်ကြီးအိမ်သို့ အပို့ခံရသည်။

“အောင်မလေး . . . ဒါလင်ရယ်၊ ဒီဘဝ ပြန်မှတွေ့ ပါ့မလားလို့ စင်သီယာဖြင့် ငို လိုက်ရတာ”

“အော် . . . လက်စသတ် တော့ ကျုပ်ကို ဒီလိုအမှုဆင် ဖမ်းတာက စင်သီယာနဲ့ ပေါင်း ခိုင်းမလို့ပေါ့”

“ဟုတ်လိုက်လေ မောင် ထင်ကျော်၊ ကျုပ် သမီးယူရင် ထောင်မကျဘူး။ မယူရင် ထောင်ထဲဝင်၊ ဘယ်လမ်းရွေး မလဲ”

“အကျပ်ကိုင်တဲ့သဘော ကို မကြိုက်ဘူး။ ထောင်ထဲကို သာပို့”

“အိုး . . . မောင်မင်းကို အကျပ်ကိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ စင်သီယာကိုလည်းကြည့်ပါဦး” ထိုအခါမှ စင်သီယာကို တိမ်ခိုးထင်ကျော် သက်မူမိ သည်။

“ဒါလင်ရယ် . . . စင်သီ ယာမှာ ဒါလင်ကိုယ်ပွားလေး လွယ်ထားရတာ လေးလရှိပါ ပြီ။ ကိုယ့်ရင်သွေးကို ချစ်ရင် စင်သီယာကို ခွဲမသွားပါနဲ့”

တော့”

စစ်ကလေးသဘောပေါက် သွားသည်။ စင်သီယာကိုယ် ဝန်မှာ သူ့ရင်သွေးဖြစ်ကြောင်း သံသယမရှိနိုင်။ သူ့မှာ တာဝန် ရှိချေပြီ။ ကလေးအဖေဖြစ် တော့မှတော့ တာဝန်ယူမှ ယောက်ျားကောင်းပီသတော့ မည်။ ဤစိတ်မျိုးဖြစ်အောင် ပယောဂနှင့်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စင်သီယာ နှင့် အတူနေရန် သဘောတူ လိုက်ရသည်။ ယခု စင်သီယာ နှင့်နေ၊ စင်သီယာကျွေးသော အစားအသောက်များကို စား သောက်ရင်း စင်သီယာကို သူ ချစ်လာသည်။ ပို၍ ပို၍ချစ် လာသည်။ သို့တစေ၊ စင်သီ ယာနှင့် အတူအိပ်ရမှာ တစ် ကိုယ်လုံး ယား၍ ယား၍လာ တတ်သည်။

“ဒါလင် . . . ဘာဖြစ်တာ လဲ၊ စင်သီယာကိုမချစ်လို့လား”

“ချစ်ပါသောကော ဒါ လင်ရာ”

“ဒါဆို စင်သီယာကို အနားမကပ်ဘဲ အတင်းခွာ နေတာ ဘာသဘောလဲ”

“အဲ . . . အဲ . . . နှလုံး သားထဲက ချစ်ပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် အမှန်ပြောရရင် စင်သီ ယာနဲ့ ကိုယ်ချင်းထိရင် ယား တယ်၊ ပူတယ်၊ စပ်တယ်။ အဲဒါ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”

“ဟာ . . . ဒါဆို အန်ကယ်”

ကျော်ဂျီကို ပြောရမယ်။ ပခုက္ကူကို ကြေးနန်း ရိုက်ရမယ်။ ဒါလင့်ကို သူ ဘူးသွင်း သွတ်လိုက်ပြီ”

ဟုတ်ပါသည်။ အမှန်က စစ်ကလေးတိုမိခိုးထင်ကျော်ကို ဝေဠုဝတီက သူ့မိခင်စေခိုင်းချက်အရ ကြိုတင်စီမံထားပြီး ဖြစ်သည်။ လိုလိုမယ်မယ် နန္ဒဗ္ဗအပင်းထည့်၍ ချုပ်ကိုင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ လျှပ်တစ်ပြက်တိုက်ကွက်မိကာ စစ်ကလေးပါသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ စင်သီယာထံ ရောက်သောအခါ အန်ကယ်ဒေါက်တာကျော်ဂျီယာဟေးဝန် ဝီရင်ထားသော ယောက်ျား အများနှင့် ဆက်ဆံဖူးသည့် မိန်းမ ၁၂ ယောက်ထံက သွေးဖြင့် ဖော်စပ်ထားသည့် ဝိယဆေးကို အခပ်ခဲရသောကြောင့် တိုထင်ကျော် စင်သီယာကို သွေးက ချစ်သွားခြင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယောမြို့က ဝေဠုဝတီသည် သူ့မောင်ကြီးစစ်ကလေးတိုမိခိုးထင်ကျော် အဖမ်းခံရပြီး ဆိုသည်နှင့် မိခင်ဒေါ်စန္ဒီနှင့်အတူ စက္ခုအာရုံနှင့် မြန်ကြည့်ကြသောအခါ အလွန်ထူးဆန်းသော အတတ်ဖြင့် အနောက်တိုင်းသား အတတ်ပညာရှင်တစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် စင်သီယာဆိုသည် ဘုံမက ရအောင် ခေါ်

သွားကြောင်းသိရသည်။ ထိုအခါ ဒေါ်စန္ဒီလည်း အစွမ်းကုန် ပြုရ လေတော့သည်။ လိပ်ပြာကို ဂန္ဓဗ္ဗတောင် ထိပ်လွတ်တင်ပြီး ဘက္ခ ပညာရပ်ဖြင့် စကော့တလန် ပညာကို တိုက်ခိုက်ရလေသည်။

သူ့သေ ကိုယ်သေ မြိုင်ပွဲကြီးမှ တကယ်ပွဲကြီးပွဲကောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ တိဗက်၊ ဂန္ဓာလရာမိ၊ အာဖရိက၊ အီဂျစ်၊ ကက်ရှ်မီးယားစသော ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ကုဝေမွှော်ဆရာကြီးများပင် လာရောက်ကြီးကြပ်ပေးသည့် စိန်ခေါ်ပွဲပြီး ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ဖက်စလုံးအသုံးပြုသော တိရစ္ဆာန်များက မျိုးစုံသည်။ ကိုယ်စားလွတ်သော ပရလောကမှ ဝိညာဉ်များလည်း ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နာနာဘာဝများပင်အငြိမ်မနေရ။ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် သင်းဖွဲ့ပါကြရသည်။ ထိုသို့သော ပညာပြိုင်ပွဲမျိုးကား သုံးရက်မှ ငါးရက်အတွင်း အရှုံးအနိုင်ပေါ်လေ့ရှိသည်။

ယခုပွဲ၌ နယ်မှ ဝါကြီး သဘာကြီး အစဉ်အလာကြီးသည့် ကဝေကြီး ဒေါ်စန္ဒီအနိုင်ရလေ၏။ ဆိုင်ရာပိုင်ရာတို့၏ ဝိုင်းဝန်းမေတ္တာရပ်ခံချက်ဖြင့် ဒေါက်တာကျော်ဂျီယာဟေးဝန် ဘဝခန္ဓာ

ချွေခဲ့ရသည်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားရသည့် စင်သီယာဟေးဝန်ကိုတော့ ကလေးမွေးပြီးသည်အထိ အသက်ကို ချမ်းသာရာပေးခဲ့သည်။ သို့သော် ပညာနူးသည့် ဘက်က ဤကလေးကို တာဝန်မရှိတော့။ ပညာနိုင်သည့် ဝေဠုဝတီတို့ဖက်ကသာ တာဝန်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

“ဝတီ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့ ဒီကလေးကို လက်ခံပါတယ်”

သူ့မောင်ကြီးကို တကယ်ချစ်သည့် ဝေဠုဝတီက ရဲရဲတာဝန်ယူသည်။ ထို့ကြောင့် ယောမြို့တွင် သတင်းလွင့်ခဲ့သည်။ မန္တလေးက စစ်ကတိမ်ခိုးထင်ကျော် ထောင်ကလွတ်၍ ဝေဠုဝတီလိုက်သွားပြီ၊ ဟိုမှာပဲ နေထိုင်ကြမည်ဟူ၍။

“မောင်တိမ်ခိုးက မန္တလေးမှာ ခြေချုပ်နဲ့နေရမယ်။ အဲဒါကြောင့် သမီးကို ဟိုခေါ်သွားပြီး လက်ထပ်ပေးခဲ့တယ်”

ဒေါ်စန္ဒီက ဤသို့ပြောပြီး ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဆေးဆရာကြီး ဦးဘိုးယွန်း လိုက်ပါလျက် ဝေဠုဝတီကို မန္တလေးသို့ ခေါ်သွားကြလေ၏။

သူတို့သည် မန္တလေးရောက်လျှင် အရှေ့ပြင်၌ နေထိုင်ပြီး စင်သီယာဟေးဝန်ကလေးမွေးသည်အထိ စောင့်ကြရသည်။ နောက် ၄ လကြာ

သော် စင်သီယာဟေးဝန်က သမီးလေးကို မွေးဖွားလေ၏။ သမီးလေးကို ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးရင်း မိခင်စင်သီယာ သွေးသွန်ကာ အသက်ပါ ပါသွားလေတော့သည်။ ထိုအခါ ကျမှ စင်သီယာမွေးသည့် သမီးလေးကို ဝိုက်လျက် စစ်ကလေးတိုမိခိုးထင်ကျော် သူ့ချစ်သူ ဝေဠုဝတီရိုရာ အရောက်လာခဲ့သည်။ သမီးလေးက ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကလေးမို့ Snow White ဟု ခေါ်ကြသည်။ သူတို့က မြန်မာပီပီမနှင်းဖြူဟု အမည်ပေးလိုက်ကြလေ၏။

ဤတွင် မနှင်းဖြူ၏ အမေအရင်းမှာ ဒေါ်ဝေဠုဝတီမဟုတ်ဘဲ ဘိလပ်သူ စင်သီယာဟေးဝန်ဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် အဖွား၏ အဖွားလူဝင်စားသည့် မအိချိုဖြူ ဘုံမလေးပုံပေါက်ခဲ့သည့် ဇာတ်လမ်းရှင်းသွားလေတော့သည်။

“ဒီဇာတ်လမ်းဟာ . . . ပညာသည်တွေ ဖြစ်တဲ့ စင်သီယာဟေးဝန် မိသားစုနဲ့ ဒေါ်ဝေဠုဝတီတို့ မိသားစုတွေသာ ဂယနဏသိကြတာကိုး။ ဝေဠုဝတီက စစ်ကလေးရိုတဲ့ မန္တလေးကိုလိုက်ပြီး သုံးနှစ်လောက်နေပြီးမှ သူတို့တစ်အိမ်လုံး မြို့ကို ပြန်ပြောင်း

ခဲ့ကြတာ။ ဒီတော့ အတွင်း
ဇာတ်လမ်းအမှန်ကို

ဘယ်သူမှ မသိခဲ့ကြဘူး။
မနင်းဖြူဟာ ဝေဠုဝတီရဲ့သမီး
လို့ပဲသိကြတယ်။ စင်သီယာရဲ့
သမီးလို့ မသိခဲ့ကြဘူးပေါ့”

ဆရာကြီး ဦးဘချိုက
နိဂုံးချုပ်ဇာတ်သိမ်းပေးလေ
၏။

“ဒါနဲ့ဒေါက်တာ ဂျော်ဂျီ
ယာဟေးဝတ် သေမှုနဲ့ ထောင်

ပိုင်ကြီးတို့က တရားမစွဲဘူး
လားခင်ဗျ”

ဒေါက်တာ မျိုးမြင့်ဇော်

က စောဒကတက်မိသည်။
“အိမ်... ပညာလေ...
လောကီပညာ၊ ဂမ္ဘီရပညာ၊
ပညာချင်းပြိုင်လို့သေတာ...
ဘယ်သူက ဘယ်လိုတရားစွဲ
မှာလဲကွဲ့၊ ဒေါက်တာဂျော်ဂျီ
ယာသေပုံကိုလည်း ကြည့်ဦး။
စပို့ရှပ်နီရဲ့ရဲဝတ်ပြီး ဆေးရုံ
ဂိတ်ဝကအထွက် ကျခတ်ခံရ
လို့ သေတာ။ ဘယ်သူ့ကို
တရားစွဲမလဲ... ကိုင်း...”

“ဒါပေမယ့်... ပညာ
သည်ချင်းမို့ ထောင်ပိုင်ကြီးနဲ့
သူ့ကတော် မစွက်ရဲဘက်ကာ
က ဘယ်သူ့လက်ချက်ကြောင့်
ဆိုတာ သိသားပဲ။ ကျေနပ်
သတဲ့လား”
“အေး... ဖဲယားဖိုက်တဲ့။
ဒီလူတွေက ဒီအတိုင်းခံယူကြ
တာပဲ။ ပြီးတော့ သူတို့ညီဟာ
လန်ဒန်မှာ အပြစ်မဲ့ မိန်းက
လေး ၁၂ ယောက်တောင်
သတ်ခဲ့တာပဲ။ အဲဒီအမှုက
ပေါ်ရင်သေစားသေစေ စက်
တိုင်တာကရမှာ။ အခု မြန်မာ
ပြည်လာပြီး ဇာတ်သိမ်းသွား
တော့ အင်္ဂလန်မှာ ပုလိပ်တွေ
ကားယားကြီး ကျန်ရပြီး... ”

ရက်စက်တဲ့ လက်သည်မပေါ်
ဘဲ လူသတ်မှုကြီး တရားခံမ
ပေါ် အမှုပိတ်ခဲ့ရတာ နာမည်
ပျက်ကျန်ရစ်ခဲ့တာ ဒီနေ့တိုင်ပဲ
ဟေ့”

“အင်း... တရားခံ
ဘယ်သူလဲဆိုတာ ဒီဇာတ်လမ်း
ကို ကြားရရင်ကမ္ဘာက ယုံမယ်
မထင်ပါဘူးဗျာ”

ဦးလွန်းချို၏ မှတ်ချက်
ကို အားလုံး ဇဝေဇဝါဖြစ်
လျက် ငြိမ်နေကြလေသတည်း။

အောင်ချိန်ဘူး

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc) ၏ ဆဌမမြောက်
ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်သက္ကတပေဒင် နှင့် ယတြာများ

ထွက်ပြီ

တစ်အုပ်ဝယ်ထား၊ တစ်မိသားစုလုံး ဘယ်နှစ်မှာ
ဘယ်ဂြိုဟ်ခွင် သက္ကတ(သက်ရောက်)နေပြီလဲ...
ဖတ်လို့ရ ကိုယ်တိုင် ယတြာချေလို့ရမည်
ပေဒင်ပညာပေးစာအုပ်။

တစ်နှစ်စာမတုတ်...
ဘဝတစ်သက်စာ....

ရန်ကုန်၊ မန္တလေး
ပဲခူး၊ မော်လမြိုင်
စာအုပ်ဆိုင်များသို့
ဖြန့်ချိလို့က်ပြီ။

ဖြန့်ချိရေး

- ကြံတိုင်းအောင်စာပေ
- အမှတ်(၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက်(၁)လမ်း၊
- ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဖုန်း-၀၉ ၄၂၀၀ ၄၇၈၆၉

တန်ဖိုး - ၁၂၀၀ ကျပ်

နယ်မှ (၅)အုပ်ထက်မနည်း ငွေပို့မှာလျှင် အာရောက်ပို့ပေးမည်။

ဘဝအမောစင်မယ့် လှတောတစ်ခွင် ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး

ပမာပုံဒိုင်းနိုင်းရရင်

နယ်ခွဲအစိုးရလက်ထက်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်တစ်ဦးသည် လှတောရွာသို့ ရောက်လာသည်။ ဇနီးဖြစ်သူလည်း လာပါသည်။

ရွာသူရွာသားတို့သည် ဝန်ထောက်ကတော် ပါလာသည်ဆိုသောကြောင့် ကြည့်လိုမြင်လိုကြသည်။ သိပ်ချောသိပ်လှလိမ့်မည်ဟုလည်း မုန်းဆထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူကြီးအိမ်သို့ မယောင်မလည်သွားကြကာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ကြည့်ကြသည်။ ဝန်ထောက်ကတော်ကို မြင်ရပြီးတော့ ထုတောသားတစ်ဦး ကောက်ချက်ချလိုက်သည်ကမူ -

“ဝန်ထောက်ကတော်...ဝန်ထောက်ကတော်ဆိုတော့ ထုလိုက်လေ၊ ချောလိုက်လေလို့ ပြောရမလား၊ အောက်မေ့ထားပါတယ်။ ဟလိုလေးလေးလကွယ်...ခုတော့ဖြင့် ဘီလူးမ

သံပရာခြမ်းကိုက်ထားသလို မျက်နှာကို ရှုံ့တွန့်နေတာပဲ” ဟု၍ ဖြစ်ပါသည်။

★ , ★ ★

ဘာများကြာလို့လဲ

ပတ်ဝန်းကျင် ဒေသန္တရဗဟုသုတ လေ့လာသူတစ်ဦးက လှတောရွာလယ်သမားများ လယ်အကြောင်း၊ မိုးရေအကြောင်း၊ စပါးအကြောင်းများကို မေးမြန်းနေသည်။ လယ်သမားသည် မိုးနည်းသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ညည်ညူပြနေသည်။ ထိုအခါ လေ့လာသူက အားပေးသည့်သဘောဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိလိုသည့်သဘောဖြင့်လည်းကောင်း -

“မိုးမလာလည်း မူးရေကတော့လာတယ်မဟုတ်လား” ဟု ပြောလေရာ -

“မူးရေလာချိန်က မီးခဲပေါ် ယင်နားသလောက်တောင် မကြာပါဘူးဗျာ”

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

(လှတော့နယ်တစ်ဝိုက်တွင် ရေပေးမြောင်းကို “မူး” ဟု ခေါ်ပါသည်။)

ငုတ်တုတ်လေးတောင် မြင်ရတယ်

ပတ်ဝန်းကျင် ဒေသန္တရဟုသုတ လေ့လာသူသည် အကြောင်းအရာကိုလည်း သိချင်၊ လှတော့သားပြောသော စကားကိုလည်း ကြားချင်သဖြင့် စပ်မိစပ်ရာ ဆက်၍ပြောနေ ဖြစ်သည်။ စောစောက မိုးဦးတစ်ကြိမ်ကျသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုမိုးရေဖြင့် ထွန်ယက်ပြီးလောက်ပြီ၊ ပျိုးကြဲပြီးလောက်ပြီဟု လည်း ထင်သည်။ ထင်သည့်အတိုင်းပင် -

“ယခင်တစ်မိုးကျပြီးပြီဆိုတော့ ထွန်ယက်ပြီးလောက် ပြီပေါ့။ စိုက်တန်သလောက်လည်း စိုက်ပြီးရောပေါ့နော်”

ဟု ခန့်မှန်းပြောပြမိလေသည်။

ဤတွင် လှတော့လယ်သမားသည် စိတ်မရှည်နိုင် တော့ဟန်နှင့် ဤသို့ပြောလိုက်သည်။

“ဟလိုလေး... ဆရာသမားရယ်၊ မိုးဦးရွာတယ်ဆို တာက ပျားချေးခါသလောက်ရှိတာပါ။ ထွန်ယက်ဖို့နေနေ သာသာ လယ်တွေမှာဖြင့် ပပ်ကြားကိုအက်လို့၊ ပပ်ကြားအက် ထဲ ငုံ့ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် အစိစိကျနေတဲ့ ဒေဝဒတ်ကို ငုတ်တုတ်လေး မြင်နေရတော့တာပါပဲဗျာ။”

မောင်းထောင်းစားမယ်ဆိုရင်

တစ်ခါက ရဲသားတစ်ဦးသည် ဝက်လက်ကားလမ်း အတိုင်း မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးပြီး လှတော့ဘက်သို့ လာလေ သည်။ ပင်စင်းရွာနှင့် လှတော့ရွာအကြား လေသာကွေ့ အရောက်၌ မော်တော်ဆိုင်ကယ် ပျက်လေတော့သည်။

လှတော့ရွာက နွားကျောင်းသားလေးများသည် ရဲသား ကြီး ဆိုင်ကယ်ပြင်ရာအနားသို့ လာရောက်ကြည့်ရှုနေကြ

သည်။ ရဲသားကြီးသည် ဆိုင်ကယ်ကို နှိုက်လိုက်၊ ချွတ်လိုက်၊ ပြင်လိုက်၊ တပ်လိုက်၊ ပြီးလျှင် ခြေနင်းကို နင်းပြီး နှိုးလိုက် လုပ်နေသည်။ နှိုးမရပြန်လျှင် နှိုက်လိုက်၊ ချွတ်လိုက်၊ ပြင် လိုက်၊ တပ်လိုက်၊ နင်းလိုက်၊ နှိုးလိုက် လုပ်ပြန်သည်။ သို့သော် စက်က မနိုး။ အကြိမ်ကြိမ် ဆောင့်ဆောင့်နင်းနေရသဖြင့် ရဲသားကြီးမှာ ခွေးများ ဒီးဒီးကျနေတော့သည်။ ထိုအခြေအနေ ကို မြင်နေရသော နွားကျောင်းသားတစ်ဦး ပြောလိုက်သည် ကား -

“ဟလို... လေးလေး... ဦးလေးကြီးရယ်၊ မောင်းများ ထောင်းစားမယ်ဆိုရင် ဦးလေးကြီး တိုက်တောင်ဆောက် လောက်ပါပြီဗျာ”

ဟူ၍ ဖြစ်သတည်း။

မိုင်းတွေတောင် စွဲသွားတယ်

ဝက်လက်မြို့ကို မီးလောင်စဉ်က ဖြစ်သည်။ မီးက လည်း အတော်ကြီးသည်။ မီးလောင်ပြီးနောက်နေ့၌ လှတော့ ကားဆိပ်သို့ ခရီးသည်များ ခေတ္တရပ်နားလိုက် ထိုမီးအကြောင်း ကို စကားစမိကြသည်။ ခရီးသည်တို့က -

“ဝက်လက်မီးက တော်တော်ကြီးလို့လားဗျ”

ဟု မေးလေရာ လှတော့သားက ဤသို့ဖြေလိုက် လေသည် ဆိုပါသည်။

“ဟလိုလေးလေး... မီးကတော့ သိပ်ကြီးတာပေါ့ဗျာ။ မီးလောင်တဲ့ ပေါက်ကွဲသံတွေကြောင့် ကျုပ်တို့ လှတော့ရွာ ကလူတွေ လန့်ပြီး နိုးကုန်ပါရောလား။ မိန်းမအချို့ဆိုရင် ပြန်မအိပ်ကြတော့ဘဲ လောင်တဲ့မီးရောင်နဲ့ အချင်းချင်း ခေါင်း ကသန်း ရှာနေကြတယ်လေ”

လှတော့နှင့် ဝက်လက်သည် ခုနစ်မိုင် ဝေးပါသည်။ စစ်ကိုင်းမြို့ကို လောင်သောမီးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း လှတော့သားတစ်ဦးက ပြောလိုက်သည်မှာ -

“စစ်ကိုင်းလောင်တဲ့ မီးတောက်ကြီးတွေ မြင်လိုက်ပုံ ကတော့ လကို ကျပ်ခိုးမိုင်းစွဲသွားတော့တာပဲ”

ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

ခပ်ပြီးတော့ထောင် ထောင်းရတယ်

လှတောရွာသားနှင့် ပင်လင်းရွာသားတို့သည် ဝက်လက် သွား ကားလမ်းပေါ်တွင် စကားစမြည်ပြောရင်း စပါးနဲ့ အကြောင်းကို စကားစရောက်သွားသည်။ ပင်လင်းရွာသားက ဂုဏ်ယူသည့်အနေဖြင့် -

“ကျုပ်တို့ရွာက ဦးဘိုးလန်းကြီးရဲ့ စပါးပုံကြီး ကြီးလိုက် ပုံကတော့ ခေါင်းပေါင်းကျွတ်ကျအောင် မော့ကြည့်ရတယ်”

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ လှတောရွာသားက -

“အဲဒီလိုရင် ခင်ဗျားတို့ရွာက စပါးပုံဟာ ကြီးတယ်မဆို နိုင်သေးပါဘူး။ ကျုပ်တို့ရွာအဝယ်ခိုင်က စပါးပုံနဲ့စာရင် ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကျုပ်တို့ရွာအဝယ်ခိုင်က စပါးပုံကြီးကတော့ ကြီးမကြီးမပြောနဲ့၊ ညညဆိုရင် ဖိုးလမင်း ကြီးထဲက အဘိုးကြီးက ဒီစပါးပုံထဲက ခပ်ခပ်ပြီး ထောင်းနေ တော့တာပဲ”

ဟူ၍ ပြောလိုက်လေသတည်း။

လဲတောင်မှ သေလောက်ပြီ

လှတောသားတို့အား တောသားဆိုပြီး အထင်သေး ပါက မှားသွားပေလိမ့်မည်။

တောသားဖြစ်၍ တောစကားတွေ ကျွမ်းသကဲ့သို့ ခေတ်အထာနဲ့ ခေတ်စကားတွေကိုလည်း ရေလဲနှင့် သုံးတတ်သူများ ဖြစ်ကြ၏။

တစ်နေ့သို့ လှတောသားတစ်စုသည် လူများ ကြိတ် ကြိတ်တိုးနေသည့် မုန့်တီဆိုင်သို့ ရောက်သွားကြလေ၏။ လူများသည် ထိုင်စားရုံမက ရပ်တောင်စားနေသည့်ကြားက အလှည့်မကျသေးသဖြင့် တန်းစီစောင့်နေရသူများမှာလည်း တစ်ပုံတစ်ပင်။

မုန့်တီသည်ခမျာလည်း လက်ကူတစ်ယောက်ပဲရှိ သည့်အတွက် မနိုင်မနင်းဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် လှတောသား တစ်ယောက်က အတွေးခေါင်ပြီး စကားစလေ၏။

“မုန့်တီသည်မှာ လက်လေးဖက်ပါရင် အတော်အဆင် ပြေသွားမှာပဲ”

ဟု ဆိုလေ၏။ ဤတွင် နောက်တစ်ယောက်က -

“ရိဘော့စက်ရုပ်တစ်ရုပ် အနားထားပြီး မုန့်ပြင်ခိုင်း ရင် မကောင်းဘူးလား”

“မင်းစက်ရုပ်က နံနံပင်ထည့်မလား။ ငရုတ်သီးကော ဆိုတာတွေ မေးတတ်မှာမဟုတ်ဘူးကွ။ ပဲကပ်ကြော်သမားကို ဘူးသီးကြော်၊ ဘူးသီးကြော်သမား အလွတ်ကြီးပေးနဲ့ ကျွိုင်ပတ် ကုန်မှာ”

တတိယလူက -

“အေး...ငါ ရပ်ကြည့်နေတဲ့အတွင်းမှာ မုန့်တီသည် လက် ခရီးသွားတာ ဆိုင်ရုံနဲ့ ဝါရင်တန့် အသွားအပြန် ဆယ် ခေါက်လောက်ရှိတယ်။ နှိုက်ဟယ်၊ ထည့်ဟယ်၊ ကော်ဟယ်၊ ခပ်ဟယ်နဲ့ လူနို့သာပေါ့ကွာ။ မင်းရိဘော့စက်ရုပ်ဆိုရင် ရှောင် ဖြစ်ပြီး အမလေးတ လဲသေပြီ”

သူတို့စကားကြောင့် မုန့်စားသူတွေ ရယ်ရလွန်းသဖြင့် သီးကုန်ကြရပါလေသတည်း။

မနည်းကို ကြိုးစားရဦးမယ်

လှတောသား လူကြီးသူမများသည် ရွာရှိလူငယ်များ ကို ကြီးပွားတိုးတက်စေချင်၏။ လူချွန်လူကောင်းများ ဖြစ်စေ ချင်၏။ သို့ရာတွင် မုန့်ချက်နဲ့ နမ်းထွက်က မကိုက်။

သည်အတွက် ယခုကဲ့သို့ ညည်းချလိုက်တော့သည်။

“ပညာအရာနဲ့သာ ယဉ်ရမယ်ဆိုရင် ကျည်းကန်သား ဘုရားဖြစ်တောင် လှတောသားက ဒေဝဒတ်အဆင့်မီအောင် မနည်းကြိုးစားရဦးမယ် ကိန်းဟေ့” ဆိုပါကလား။

စိုးရိမ်နေရတယ်

တစ်ခါတုန်းက ရန်ကုန်-သန်လျင် သီတာနှစ်စင်းတဲ့ ကူးတို့သင်္ဘောအား စီးနင်းလာသည့် လှတောသားသူငယ်ချင်း နှစ်ဦးထဲမှ တစ်ယောက်က ကောင်းကင်အမြင့်၌ ဝဲပုံနေသည့် အကောင်များကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း -

“စင်ရော်တော့ မဟုတ်ပါဘူးထင်ပါကွာ”

“နင့်အမေကလွှား...စင်ရော်က ဒီလောက်အမြင့်

www.burmeseclassic.com

ကြီးတက်ပြီး ဝံ့ပုံမနေဘူးကွ။ နောက်ပြီး စင်ရော်က ဖြူဖြူ သူတို့က မည်းမည်း။ မှတ်ထား၊ အဲဒါ လင်းတဟာ..လင်းတ”
“ဟာ...ဘယ်က လင်းတရမှာလဲ။ အဲဒါ စွန်ကွ။ လင်းတတွေက နိုင်ငံခြားထွက်ကုန်ကြပြီ။ သွားလွန်းလို့ တော်ကြာ တို့တိုင်းပြည်မှာ လင်းတပျောက်မှာတောင် စိုးရိမ် နေရတယ်ဟေ့”

ဖယောင်းမိုး

ရန်ကုန်ပြန် လှတောသားဦးကြီးတစ်ယောက် သိမ်ကြီး ဈေး(စီ)ရုံအောက်တွင် အညာအထိခံခဲ့ရ၏။ ထိုအဖြစ်အား

“ခေါက်ထီးတစ်လက် တစ်ထောင်ကျော်ဆိုတာ ငါသိ တာပေါ့။ စက်လှေကားရွှေနေတဲ့ ဈေးပေါက်ဝ ပလက်ဖောင်း ပေါ်မှာ ခေါက်ထီးရောင်းနေတာ တွေတယ်။ ခေါက်ထီးတစ် လက် တစ်ရာတည်းရယ်တဲ့။ ငါမယုံဘူး။ ဒါကြောင့် လှည့် တောင်မကြည့်ဘူး။

အဲ...ဒါပေမယ့် ရှေ့နားရောက်တော့ တမင် လျှော့ ရောင်းတာဗျ။ မဆစ်ပါနဲ့။ သုံးစရာမရှိလို့ ရောင်းတာပါတဲ့။ ခပ်နွမ်းနွမ်းလူတစ်ယောက်နဲ့ ထီးရောင်းသူ အချေအတင် ပြောနေကြသကဲ့။

ဒါနဲ့ မေးကြည့်တော့ နှစ်ရာတဲ့။ ပိုက်ဆံလိုလို့ ရောင်း တာဖြစ်လောက်ရုံဆိုပြီး ဖွင့်ကြည့်တယ်။ အကောင်းပဲ။ အဲဒါ နဲ့ ငါလည်း မဆစ်တော့ဘဲ ဝယ်လာတာ။

ဟလိုလေး...တို့ခေတ်က စော်ရကားမျက်လှည့် မဟုတ်ဘူးဟေ့။ ခေတ်တာကားမျက်လှည့်နဲ့ တွေ့ခဲ့တာကလား။ ထီးပိတ်အဟောင်းကြီးကို ဖယောင်းတိုက်ထားတဲ့ထီး၊ နေပူ ထဲဖွင့်ဆောင်းလိုက်ပါ။ စီးကျလာတဲ့ ဖယောင်းရေတွေများ မိုးရွာသလားမှတ်ရ။ တာဝတိံသာတောင် လျှံထွက်သွား မတတ်”

တရော်၊ ပက်ကျို၊ ရုံးပတီ

လှတောသူတစ်စု ဝက်လက်ကအပြန် ကားပေါ်၌ အတင်းပြောလာကြ၏။

အထည်ဆိုင်ရှင် မိန်းမအကြောင်းကို ပြောကြသည်။
“ကြည့်စမ်းပါဦး။ သုံးရာနဲ့ရောင်းရမယ်ဟာ ငါးရာနဲ့ ပြောပြီး လျှော့တော့ တစ်ဆယ်တဲ့။ တစ်ဆယ်လျှော့တာ တောင် အကယ်ဒမီအိုင်တင်နဲ့။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်စားဖို့ ကောင်းတယ်”

ဤတွင် နောက်အဖော်များက -

“ဈေးစကားပြောတာ ပက်စက်တာ။ အပြောကတော့ ခွဲပျစ်နေတာပဲ”

“အေးလေ...တရော်ရည်တွေ ရွဲလာတဲ့ပက်ကျို ရုံးပတီဟင်းပန်းကန်ထဲ မှောက်လျက်လဲထားတဲ့အတိုင်း ပဲတော့”

လှည်းနှင်းခဲရတဲ့ ယပ်တောင်စုတ်

ပခန်းရွာ ဘော်လီဘောအသင်းသည် ရေစကြိုတက် ၍ မြို့နယ်ဘော်လီဘောပြိုင်ပွဲ ဝင်နွဲ့ခဲ့ပါ၏။ ပြိုင်ဘက်အသင်း နှင့် လက်ရည်သိပ်မကွာသော်လည်း အမှတ်အနည်းငယ်နှင့် ကပ်ရုံးခဲ့သည်။

ရုံးသဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း ဝိုင်းအပြစ်တင်ကြ၏။

ထိုအခါ ကြားထဲက လူကြီးတစ်ယောက်က ဖြေသိမ့် ပေးလေ၏။

“လောကခံဆိုတာ ပူစီဖောင်းလိုပဲကွ။ ပိန်ချင်ခဏ၊ ဖောင်းချင်ခဏပဲ။ သူတို့သဘောမပေါက်လို့ နှာခေါင်းရုံတာ။ အားမငယ်ကြပါနဲ့ကွာ”

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကလည်း လူကြီးစကားကို ထောက်ခံပြီး အားပေးပုံက -

“အသွားတုန်းကတော့ အားပေးတဲ့လူတွေ အပြည့်နဲ့ ဘောသမားတွေကို သတို့သားလောင်းလား မှတ်ရ။ မျက်နှာ ကြီးလိုက်ပုံဖြင့် ဆင့်မျက်နှာ အငှားတပ်ထားတဲ့အတိုင်း ဟော...ရုံးလို့ ပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ မျက်နှာငယ်လိုက် ပုံများ ယပ်တောင်စုတ် လှည်းနှင်းခဲရတာနဲ့မခြား”

ဟူ၍ ဖြစ်လေသတည်း။

■ ဦးကောင်းထူး

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်စာရင်းအမှတ် 0412 YR 004687
ရိုင်းစင် ၇/၂၀၀၈၊ တစ်ဆယ့်လ (တိုး) - ၁၃၂

အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တံဆိက (စာနယ်ဇင်း) ၀၃၀/၀၀၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့အကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

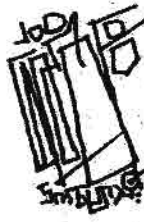
ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို သူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းငါ့ အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ပုန်ကန်ဖြူ၊ မန္တလေးဖြူနှင့် မုံရွာဖြူ၊ မော်လမြိုင်ဖြူ၊ ပြန်ဟူးဆေးပျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းပထိုက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း-၀၃-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၂
မုံရွာဆရာမိုး - ပုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၅)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၅)

www.burmeseclassic.com

၆၀:၀၀
အိမ်
၆၀:၀၀

ဘိုးတော်ကင်း

ယခင်လမှ အဆက်-၅၂

ကျော်မြသန်း

အပျိုစင်ကလေး ခုနစ်
ယောက်၏ လက်ဖဝါးကလေး
များကို ခုနစ်ကြိမ်ဆုပ်ကိုင်၍
ဆင်ကူးပေးနေစဉ် ကျွန်တော်
က သူ့မှာထားသည့်အတိုင်း
ဘေးမှ လေးလေးစားစားလုပ်ကိုင်
ပေးခဲ့၏။ ယခု အပြင်သို့နှစ်
ယောက်တည်း ထွက်လာသော
အခါတွင်မူ။

“ဘယ့်နယ်လဲဟေ့ သူငယ်
သင်း မင်းနာမည် ပြောင်းဖို့
ကောင်းနေပြီကွ”

“ကဲ- ဆိုစမ်း ဘာ . . .
နောက်အုံးမလိုလဲ”

“မနောက်ပါဘူးကွ၊ ဘိုး
ဆော်ကင်း နာမည်ကို ဘိုးတော်
ကဲကောင်းလို့ ပြောင်းခိုင်းမလိုပါ”

“မနာလိုတဲ့ လူတွေဟာ ဒီ
လိုဘဲ ပျက်ချော်ချော် ပြောတတ်
ကြတာဘဲ၊ မင်းလဲ ဖိုးကဲကောင်း
မြင်ချင်ရင်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေါ့
ကွ”

“ငါက ဒီလိုမှန်း မသိလို့ပါ
ကွ နို့လား ဘိုးတော်ဖြစ်နေတာ
ကြည့်လိုပြီ ဒါနဲ့ သူငယ်ချင်း မင်း
အဖို့ သူ့ရသတိဆေးတောင့်
တကယ်ဘဲ စွမ်းသလားကွ”
“ဒါတော့ ယုံကြည်မှုပေါ့
သူငယ်ချင်း ဆရာဝန်တယောက်
ပေးပေးက ခင်ဗျားမှာ ဘာရော
ဆိုဘူးဆိုရင် လူနာက သိပ်

မကျေနပ်ဘူးကွ နားကြပ်ကလေး
နဲ့ ဟိုထောက် ဒီထောက်လုပ်ပြီး
ခင်ဗျားမှာ ဘာရောဂါမှ မရှိပါဘူး
ဆိုရင် ကျေနပ်သွားတာဘဲ မ
ဟုတ်လား”

ဘိုးတော်ကင်း၏ အဖြေမှာ
မဆိုပါ။ ယုံကြည်ချက်သည်သာ
အဓိကဖြစ်၏။ သူ့ရသတိဆေး
တောင့် ရထားသူကလည်း သူ့ရ
သတိမယ်တော်ကြီး စောင့်
ရှောက်နေပြီဟု ယုံကြည်လျှင်
ထိုသူအတွက် အားဆေးစာခွက်
ဖြစ်နေမည်မှာ သေချာသည်။ သို့
ဆိုပါမူ လူနာအတွက် ဆရာဝန်
ရှိရမည်ဖြစ်သလို မိမိကိုယ်ကို
မိမိ မယုံကြည်သူအတွက် စိတ်မ
ချသူတွေအတွက် ဘိုးတော်များ
ရှိ ရှိရပေမည်သာ။

“နေပါအုံး သူငယ်ချင်း
သူ့ရသတိမယ်တော်ဟာ ဗမာ
မယ်တော်လား ကုလားမယ်
တော်လား”

“ငါလေ့လာရသလောက်
တော့ မြန်မာကျမ်းတွေမှာလဲ ရှိ
တယ်၊ ဟိန္ဒူကျမ်းမှာလဲ ရှိတယ်
ကွ၊ ဗမာက ဒေဝီ(၉)ပါး ရှိတယ်
လို့ ဆိုတယ်၊ ဟိန္ဒူဒေဝီပုဂ္ဂိုလ်
အလာကတော့ ဒေဝီ(၇)ပါးလို့
ဆိုတယ်ကွ၊ သက္ကတ အင်္ဂလိပ်
အဘိဓာန်ကြီးမှာတော့ သူ့ရသ
တိဟာ မြစ်စောင့်နတ်သမီး ညီ

မခုနှစ်ဦး ရှိတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်
လဲ ရုပ်ခွဲ(၇)ရုပ်ခွဲနိုင်တယ်လို့ ဆို
ထားတယ်”

တူညီတာ တစ်ခုကတော့
ဟိန္ဒူ ဗြဟ္မဏ ဘာသာဝင်တွေ
ရော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရော
အလေးအမြတ်ထားပြီး ကိုးကွယ်
ကြတာဘဲ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံမယ်
တော်ကြီးသည် နှုတ်၊ စကား၊
ပညာတို့ကို စောင့်ရှောက်တယ်၊
ဗေဒင်သုံးပုံ ဗေဒင်လေးပုံကို
စောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတာတော့
ဟိန္ဒူတွေရော ဗမာတွေရော တ
ကယ်ဘဲ ယုံကြည်ကြတာဘဲ”

“ဒေး . . . မင်းပြောတာ
တော့ရှင်းပါရဲ့ ဒါက ကျမ်းစကား
လာ သဘောကိုး၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ရ
သတိမယ်တော်ကြီးကို တွေဖူး
ပါတယ်လို့ ရေးကြတဲ့ လူတိုင်း
ကတော့ အိန္ဒိယတိုင်းသူ ရုပ်မျိုး
ရှိတယ်၊ ကုလားမင်းသမီးလို့ လှ
တယ်၊ ချောတယ်၊ ဆာရီဝတ်ရုံ
ကို ဝတ်တယ်လို့ ရေးကြတယ်၊
ဒီတော့ ကုလားမယ်တော်ဖြစ်မှာ
ပေါ့၊ ကုလားမယ်တော်ဆိုရင်လဲ
ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲလို့
စဉ်းစားစရာဖြစ်ပြန်ရော၊ ဇာတ်
လမ်းကနည်းနည်း ရှုပ်တယ်ကွ၊
အဲဒါကို မင်းတို့ ဘိုးတော်တွေ
က ရင်းဖို့ကောင်းတယ်”

ကျွန်တော်ပြောသည်ကို

ဘိုးတော်ကင်းက ဘာမှပြန်မ
ပြောတော့ပေ။ သူ့လည်း စဉ်း
စားနေဟန် ရှိသည်။ နောက်မှ
သူက ပြောပြသည်။ ကျွန်တော်
အမေးနှင့်တော့ မဆိုငါ၊ ဘာဘဲ
ဖြစ်ဖြစ် နက်ဖြန် သူ့လုပ်ငန်းကို
အကူအညီပေးဖို့ ပြောလာသည်။
ကျွန်တော်ကလည်း ဘာဘဲဖြစ်
ဖြစ်ကူညီရန် တာဝန်ရှိသည်မို့
ကူညီပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက်
၏။ စကားတပြောပြောနှင့်
လျှောက်လာကြရင်း တုတ်တုတ်
တို့ မိသားစုဂေဟာသို့ ပြန်လာကြ
သည်။

တုတ်တုတ်တို့ တိုက်အ
တွင်း ဧည့်သည်များ ရောက်နေ
ကြသည်။ တုတ်တုတ်တို့ မိသား
စုအပြင် ဧည့်သည်လေးယောက်
အသက် ငါးဆယ်ကျော်
ယောက်ျား မိန်းမနှစ်ယောက် အ
သက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိ အပျိုကြီးဟန်
ဖမ်းထားသည့် အမျိုးသမီးတစ်
ယောက်အပျိုလေးတစ်ယောက်။
ကျွန်တော်တို့ ထိုက်ထဲဝင်သွား
သည်နှင့် တုတ်တုတ်၏ ခင်ပွန်း
က နေရာဆီးပေးပြီး ဧည့်သည်
များနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။
“ဆရာကြီးကို လာစောင့်နေတဲ့
ဧည့်သည်တွေပါ။ ကျွန်တော်
အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေတွေပါဘဲ
ပွဲစားကြီးဦးချစ်မောင်နဲ့ ပွဲကတော်

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်မြမေတို့ပါ။ ဒါက ကျွန်တော် တို့ ဆရာကြီး ဘိုးတော်ကင်း ဒီမိတ်ဆွေကြီးကတော့ ဆရာ အေးမောင်ပါ။

ဘိုးတော်ကင်းနှင့်အတူ ကျွန်တော်ကိုပါ မိတ်ဆက်ပေး ၏။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း တွေ့ ရတာဝမ်းသာကြောင်း ပြန်လည် နှုတ်ဆက်ပြီး ဘိုးတော်ကင်းက လာရင်းကိစ္စကို မေးသည့်အခါ တုတ်တုတ်၏ ခင်ပွန်းကပင် ညွှန်ပြသပေးမည်ဟု ဘိုးတော် ကင်းနှင့် တွေ့လိုသည်ကိစ္စပြော ပြပါသည်။

ဒါက ဦးချစ်မောင်ရဲ့ သမီး ငယ်ပါ။ ဟောဒီသမီးက ဆယ် တန်းရောက်နေပါပြီ။ ကျွန်တော် သမီးအကြီးနဲ့ အတူတူပါဘဲ။ ဒီ သမီးက စာမေးပွဲဖြေတော့မယ် လုပ်တိုင်း စာမေးပွဲခန်းထဲ ဝင် လိုက်တာနဲ့ မူးမူးနေတယ်။ စာ မေးပွဲ မဖြေနိုင်တော့ဘူး။ ကျန် တဲ့ အချိန်တွေမှာတော့ ရိုးရိုးဘဲ စာမေးပွဲဖြေတော့မယ်လို့ စာ ကျက်ရင် စာမေးပွဲဖြေဖို့ ပြင်ဆင် လိုက်ရင် မူးတော့တာဘဲ။ ဆရာ ဝန်တွေနဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်တော့လဲ ဘာရောဂါမှ မရှိဘူးလို့ ပြောပါ တယ်။ အဲဒါ ဆရာကြီးနည်းနည်း ကြည့်ပေးစေချင်လို့ပါ။

ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးတော် သမီးကလေးအတွက် ကျွန်မတို့ မှာ တစ်နေ့မှ စိတ်မအေးရဘူး။ စာမေးပွဲအချိန်ကြာမှ လာလာဖြစ် နေတော့ ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားမရ အောင် ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ကျန် တဲ့ အချိန်တွေမှာတော့ အ ကောင်းပကတိပါဘဲ။ ဖျားတယ်

နားတယ်လို့လဲ မရှိပါဘူး။ အဲဒါ ဘိုးတော်နဲ့ပြောဖို့ ရန်ကုန်တောင် ဆင်းလာမလို့ပါ။ ခုတော့ ဒီမှာ ဘိုးတော်ရောက်နေတယ်ဆိုတာနဲ့ ဘိုးတော်ကိုပြောချင်လို့ပါ။ အဲဒါဘိုး တော်ကို တောင်းပန်ပါရစေ ဟု ပွဲကတော်ကြီး ဒေါ်မြမေကပါ ဝင်ရောက် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ပါ သည်။

သူတို့ပြောစကားအရ က လေးမလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက် သည့်အခါ ခေါင်းကလေးငုံပြီး လက်သည်းကလေးများ ပွတ်နေ သည်။ သူ့မျက်နှာတွင် ဘာမှထူး ခြားမဲ့ မရှိပါ။ အသားဖြူဖြူ ကိုယ်လုံးသေးသေးသွယ်သွယ်နှင့် ယဉ်စစ်မျက်နှာပိုင်ရှင်မလေးမှာ အေးအေးလေး ထိုင်နေရာ သည်။

“ကောင်းပါပြီ။ ကျွန်တော် သေသေချာချာ စစ်ဆေးပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ မနက်ဖြန်ကစပြီး အထူး ကိစ္စလေးရှိတဲ့အတွက် သုံးရက် လောက်တော့ စောင့်ရပါမယ်။ သဘက်ခါ နေ့လယ်ပိုင်းကိုတော့ ဦးနဲ့ဒေါ်ဒေါ်တို့နှစ်ယောက်လဲ ခ ငာလာစေချင်ပါတယ်။ အချိန်ကို တော့ တုတ်တုတ်ချိန်းပါမယ်”ဟု ဘိုးတော်ကင်းက အဖြေပေး လိုက်ပါသည်။

ဘိုးတော်ကင်း အဖြေကို ကြားရသည့်အခါ ဦးချစ်မောင် ရော ဒေါ်မြမေကပါ ကျေးဇူး စကား အထပ်ထပ်ပြောပြီး ပြန် ခွင့်တောင်း၍ ဘိုးတော်နှင့် တုတ် တုတ်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန် သွားကြသည်။

စမ်းသပ်ပွဲကြီးကိုမူ မဖော်

ပြတော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာ အအေးသောက်ရင်း တုတ်တုတ် တို့ မိသားစုနှင့် ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း နာရီဝက်လောက် စကားပြောပြီး အိပ်ရာဝင်ရန် ထခဲ့ ကြ၏။ အပေါ်ရောက်သည်နှင့် ဘိုးတော်ကင်းမှာ ခြေလက်ဆေး မျက်နှာသစ်ပြီး ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ပုတီးစိတ်ရန် ပြင်ဆင်နေသည်။ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာမဝင်မီ ဘုရားရှစ်ခိုးသည့် အလေ့ရှိသဖြင့် သူ့ဘေးမှ အသားလေး ဝင်ထိုင် ပြီး ဘုရားရှစ်ခိုးပါသည်။

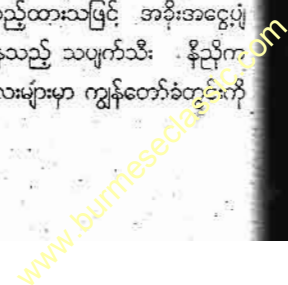
ဘုရားရှစ်ခိုးပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်လှဲရင်း စိုင်းကော်လို့ ခြုံပေါ် ရောက်ဦးမည့်အဖြစ်ကို တွေးနေ မိသည်။ ဘိုးတော်ဓာတ်ကူးသည် ကိုလည်းကောင်း၊ မြင်ဘူး၊ ကြား ဘူးသော်လည်း ဆေးကုသခြင်း ကို မမြင်ဘူးသေးပါ။ အခုတော့ မျှော်လင့်မထားဘဲ မြင်ရအုံးမည် ဖြစ်သဖြင့် ဘိုးတော်တွေအ ကြောင်း လေ့လာနေသည့် ကျွန်တော်အဖို့တော့ အမြတ် ထွက်မည် မဟုတ်ပါလား။ အိပ်ရာ ထဲ လှဲရင်း ဘိုးတော်ကင်းနှင့် အာလူးပေးရန် စောင့်နေသော် လည်း တော်တော်နှင့် ဝင်မလာ ပါ။ ဆေးကြိတ်ပွဲလည်း ဦးဆောင် ရမည်။ ဆေးလည်းကုရဦးမည် ဆိုတော့ ကျနေသည့် အရှိန် လေးကိုပြန်မြင်ရန် ကြိုးစားနေ သည်ထင်ပေ။ တုတ်တုတ်တို့ တိုက်ရောက်တော့ ဘာရန်ဒီနှင့် ကြက်ဥတို့ ခေတ္တ လက်လွှတ်ပြီး ပုတီးကို ပြန်ကိုင် နေရသည့် ဘိုးတော်ကင်း၏ အဖြစ်မှာ ဓာတ်သိ ကျွန်တော်အဖို့တော့

သနားစရာဟု ပြောရသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘိုး တော်ကင်းကို စောင့်ရင်းမှ အိပ် ပျော်သွားသည်။ သူ့ဘယ်အချိန် လာ အိပ်ရာဝင်သည်ကို မသိ တော့။ မိုးလင်းမှသာ သူနှင့်ပြန် ၍ ဆုံပေသည်။ သူက မနက် လေးနာရီထဲ၍ ပုတီးစိပ်ပြီးပေးပြီး ဒီနေ့ဆေးကြိတ်ပွဲအတွက်လား အရှိန်ပြန်တင်ဖို့ အတွက်လားမ သိပေ။

ဘိုးတော်ကင်းဟူသော နာ မည်တလုံးနှင့် နေလာပြီ။ ဆေး ကုသည့်အခါ ပရောဂစမ်းသည့် အခါ ကိုယ်ယိုကားယားဖြစ်မှာ စိုးရိမ်ပြီး ပုတီးစိပ်နေသလားဟု ကျွန်တော် နောက်ပြောင်သော အခါ ငြင်းလည်းမပြင်သာဘဲ ပြုံး ပြုံးကြီး လုပ်နေသည်။

မနက် လက်ဖက်ရည်ပွဲမှာ သက်သတ်လွတ် လက်ဖက်ရည် ဟုဆိုကာမူ ပြင်ဆင်ထားသည့်မှာ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာပင်။ ဆီတွေအိုင် နေသည့် ပဲပြုတ်ကျော်ပွဲထဲတွင် နီနီရွှေကြက်သွန်ကျော်များမှာ ပဲ ပြုတ်ကို မမြင်ရအောင် ဖုံးနေ သည်။

ပေါင်မုန်ကင် ရွှေရွက်လေး ပေါ်တွင် သုပ်ထားသည့် ဗုဒ္ဓန် ထောပတ် ဥကလေးများမှာ စား ချင်စဖွယ်။ ရွှေပန်းခွက်တွေ ပတ် လည်ဝိုင်းနေသော ပန်းကန်ပြား ကြီးထဲတွင် ထည့်ထားသည့် ရွှေ ပန်းသီးလေးလုံးက သရေယိုစရာ တလုံးစီချွေပြီး ရေခဲသေတ္တာထဲ ထည့်ထားသဖြင့် အခိုးအငွေ့ပျံ နေသည့် သပျက်သီး နို့ညိုက လေးများမှာ ကျွန်တော်ခံတွင်းကို

ရင်းရန် စောင့်နေသည့်တသွင် ခံချေ၏။

လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး သည့်အခါ တုတ်တုတ်တို၏ ဖယ် ခလီယာကားကလေးနှင့် ထွက် ခဲ့ကြသည်။ ဘိုးတော်ကင်းဘဝ မရောက်မီက ခင်မောင်ဦးကို ဆန်းကျမ်းဗေဒင်သင်ပေးလိုက် သည့် ဦးပဉ္စင်းကို အဆင်သင့် တွေ့ရသည်။ ဝတ်ဖြည့်ပြီးနောက် ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်းများ ပြောရင်းမှ ခင်မောင်ဦး၏ ဥပ ဋ္ဌာယ်ဆရာတော်အကြောင်း လျှောက်ထားသည့်အခါ ဆရာ တော်နှင့်တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ရ ကြောင်း၊ ဆရာတော်ကလည်း ခင်မောင်ဦး အကြောင်းအမေး ရှိ ခြင်း ဦးပဉ္စင်းက ပြန်ပြောပါ သည်။

ခင်မောင်ဦးက ဆရာတော် ဘာများ အမှာရှိကြောင်းလျှောက် ထားသည့်အခါ ဦးပဉ္စင်းက မ ပြောချင် ပြောချင်ဖြစ်နေသည်။ ခင်မောင်ဦးက "ဆရာထော်အမိန့် ခိုတာ ပြောစမ်းပါ ဘုရား"ဟု အတင်းလျှောက်တော်မူ-

"ဆရာတော်ကတော့ ထူး သူးထွေထွေ မပြောလိုက်ပါဘူး။ ဆရာတော် အလေ့အတိုင်း ဒဏာကြီးကို ဆရာတော်က နှ မြှာဟန်ရှိတယ် ထင်ပါရဲ့ ဒေါ မနှသနဲ့ တခွန်းဘဲ အမိန့်ရှိ လိုက်တယ်"

"လောက်ဆိုတာ ချီးထံမှာ နေရမှာမှ ပျော်တဲ့သတ္တဝါတံ ခို အမိန့်ရှိလိုက်တယ်"

"ဆရာတော်အမိန့်ရှိတာ မှာပါဘူး ဘုရား၊ ဆရာတော်

အမိန့်ရှိတဲ့အတိုင်း တပည့်တော် ဖြစ်နေပါတယ်။ တပည့်တော် ဆရာတော်ကျေးဇူးကို ထောက် ထားပြီး လောက်မဖြစ်အောင် ပြန်ကြိုးစားပါမယ် ဘုရား"

ခင်မောင်ဦး ဤသို့ လျှောက်ထားနေစဉ် သူ၏မျက် နှာတွင် နောင်တရသည့် အရိပ် များ ထင်ဟပ်လျက်ရှိပါသည်။ ခင်မောင်ဦးအပေါ် ချစ်စရာ မှာ ဒါပဲဖြစ်ပါသည်။ အမှားကို ဝန်ခံတတ်ခြင်းနှင့် ပွင့်လင်းခြင်း ပင်။

နောက်ပိုင်းတော့ ဦးပဉ္စင်း နှင့် ခင်မောင်ဦးတို့မှာ ဆန်းကျမ်း အကြောင်း စကားဆက်နေကြ ရာ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မဝင် စားသည်နှင့် ကျောင်းဝိုင်းထဲ လျှောက်ကြည့်ရင်း အချိန်ဖြန်း နေလိုက်ရသည်။ တစ်နာရီ လောက်ကြာမှ ခင်မောင်ဦးပြန် ဆင်းလာသဖြင့် အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ ကြသည်။

ဦးပဉ္စင်းထံမှ ပြန်လာပြီး နောက် ခင်မောင်ဦးမှာ မျက်နှာ သိပ်မကောင်းသဖြင့် ခါတိုင်းလို မနောက်တော့ဘဲ ခပ်အေးအေး နေလိုက်ပါသည်။

အိမ်ပြန်ရောက် ထမင်းစား ပြီးသည့်အချိန်တွင် ဘိုးတော် ကင်းက ယနေ့လေးနာရီလောက် မဟာမြတ်မုနိဘုရား သွားလို ကြောင်း တုတ်တုတ်က အဆင် သင့် စီစဉ်ထားမည့်အကြောင်း ပြောကြပြီး တရားနပ်လိုက်သည် ကျွန်တော်တရားနပ်နေချိန်တွင် ဘိုးတော်ကင်းနှင့် တုတ်တုတ်တို့ ညဆေးကြိတ်ပွဲ လုပ်ငန်းအတွက်

ပြင်ဆင်နေကြသည်။ ကျွန်တော် တရားနားသည့် အချိန်တွင် ဘိုး တော်ကင်းက ကျွန်တော်ကိုခေါ် ပြီး ည နေရာချထားပုံ အစီအ စဉ်နှင့် ကျွန်တော်လုပ်ရမည့် အ ပိုင်းကို ပြောပြသည်။

ဆေးကြိတ်ပွဲ ပြင်ဆင်ပုံမှာ စနစ်ကျပါသည်။ ဟုတ်သည် မ ဟုတ်သည် အပထား၍ ဘိုး တော်ကင်းအမည်ခံ ခင်မောင်ဦး ၏ စံနစ်တကျ လုပ်တတ်သည့် ပုံစံကြောင့် သူ့ကို ကိုးကွယ်သူ များက သူ့အပေါ် အထင်ကြီးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထမင်းနှစ်နပ် မုနိမုနိစားရ ရေးအတွက် တွန်းကန်လှုပ်ရှား နေကြသည့် လူတွေမှာ လောက ကြီးတွင် ဒုနှင့်ဒေး။ ချမ်းသာဖို ဆိုသည်မှာ စိတ်ကူးထဲတွင်ပင် မတွေ့ဝံ့ကြသူများမှာလည်း အန တာဂမ။ ထိုအထဲမှာ ကားနှစ်စီး က သုံးစီး တိုက်တစ်လုံးက နှစ် လုံး ငွေတစ်သိန်းက နှစ်သိန်းဖြစ် အောင် မျက်နှာပွင့်အောင် မ သေးပါ။ ထိုလူအလွှာ အကြိုက် ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနေရသည့် ဘိုးတော်ကင်းတို့လို လူများ၏ ဒုက္ခမှာ ပို၍ကြီးမည် ထင်ပါ သည်။

လောကတွင် ထမင်းစားဖို့ လှုပ်ရှားသည့် လူအလွှာနှင့်ထမင်း အတွက် မပူပင်ရသော်လည်း ပို၍ ချမ်းသာအောင် လှုပ်ရှား နေရသည့် လူအလွှာတို့၏ ဒုက္ခ ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် ရာခိုင် နှုန်းအားဖြင့် ငါးဆယ်ချင်း ညီမျှ ပေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ရှင်တော်

ဗုဒ္ဓက ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်း သာသည်ဖြစ်စေ၊ ရုပ်-နာမ်ဝ၏- ခန္ဓာကို ပိုင်ဆိုင်သူ မုနိသမျှတွင် တကယ်ရှိသည်မှာ ဒုက္ခသာလျှင် တည်းဟု ဟောကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ် ပေသည်။

ညနေ လေးနာရီလောက် တွင် ကျွန်တော်တို့ မဟာမြတ် မုနိ ဘုရားသို့ သွားကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ထံပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားရောက်သည့် အချိန်မှာ လူရှင်းနေသဖြင့် ခင် မောင်ဦးမှာ မဟာမြတ်မုနိကိုယ် တော်ကြီးကို စူးစူးစိုက်စိုက် အာ ရုံပြုလျက် ပုတီးစိပ်နေသည်။

ဦးပဉ္စင်းထံမှ တဆင့်ကြား ရသည့် ဆရာတော်၏ လောက် နှင့် ချီးသည် ဘိုးတော်ကင်း၏ ဘဝတွင် စွဲငြိသွားပြီး ထင်ပါ သည်။ ဘိုးတော်ကင်းမှာ ပုတီး ပြန်ကိုင်ဖို့ အာရုံများလာသည်။ လွတ်နေသော သူ့စိတ်များကို ပြန်လည်ထိန်းချုပ်ရန် ကြိုးစား နေသည်။ သူ့ထံတွင် ရှိခဲ့သည့် သတ္တိတူးများကို ပြန်လည်နိုးဆွ နေသည်။ အမှန်တော့ ဘိုး တော်ကင်း သတိပြန်လည်လာ ပြီး ထင်သည်။ သို့သော် မမ၏ ရင်ခွင်ထက်မှ ရန်းကန်ထရန် ကြိုးစားမည်လား၊ ဆက်လက်မေး စက်နေမည်လား ဆိုသည့်ကိုမူ မည်သူမှ ပြောနိုင်လိမ့်မည် မ ဟုတ်။

ည(၆)နာရီ ထိုးသည်နှင့် ဆေးကြိတ်ပွဲအတွက် လူစုံ ရောက်နေကြပြီ။ ဆေးကြိတ်ပွဲ ဝင် အပျိုဝင်ခန့်ဖော်အပြင် လေ့ လာသူ အပျိုကြီး၊ အပျိုလေးများ

လည်း ရောက်နေကြသည်။ ဘိုးတော်ကင်းက အမိန့်မပေး သေးသဖြင့် မည်သူမှ အပေါ် မတက်ကြရသေး။ အောက်ထပ် တွင် စုရုံးနေကြရသည်။ ဘိုး တော်ကင်းမှာ ယောဂီရောင်အ ခတ်များ ဆင်မြန်းလျက်၊ ပွဲရှေ့ တွင် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သော အိမ်ခြံမြေဖြင့် မလှုပ်မရှား ထိုင်နေ သည်။ သူတို့စကားနှင့်ဆိုရလျှင် သမထအာရုံ ဝင်စားနေသည်ဟု ဆိုရမလား မသိ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နောက် ကနေကြည့်သည့်အခါ ခင်မောင် ဦး၏ ပုံဟန်များ ကွယ်ပျောက် ပြီး စုန်းဝင်စားနေသည့် ဟိန္ဒူ ဂုရုကြီးတစ်ယောက် သဏ္ဍာန် ထင်ဟပ်နေသည်။ သည်တကြိမ် တော့ ကျွန်တော်ပင်လျှင် ခင် မောင်ဦးအပေါ် အထင်ကြီးသွား သည်ဟု ဝန်ခံပါရစေ။

ဆေးကြိတ်ပွဲအတွက် ဦးစီး ဦးကိုင် စီစဉ်သူ တုတ်တုတ်မှာ မူ တပြုံးပြုံး။

ဆေးကြိတ်ပွဲမလုပ်မီ ဘိုး တော်ကင်းမှာ ဘုရားကို ခဏ ခဏသွားရုံမက တိုက်မှာလည်း ခဏ ခဏ ပုတီးစိပ်နေသဖြင့် တုတ်တုတ်က အတော်လေး ကျေနပ်နေဟန်ရှိသည်။

ဒီတစ်ခါ ဘိုးတော် တော် တော် ကြီးစားပမ်းစား လုပ်နေ တယ်။ တုတ်တုတ်တော့ အားလဲ ရ၊ အလွန်က ဝမ်းသာနေတယ်” ဟု ကျွန်တော်ကို ဖွင့်ပြောခဲ့ သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ “အ မလေး ဘိုးတော်က တုတ်တုတ်

တို့အတွက်ဖို့ ဒီလောက် ကြီးစား ပမ်းစားလုပ်နေတာ ဖြစ်မှာပါ” ဟု လူပေါ် လူဖော်လုပ်နည်းကိုသုံး၍ မြှောက်ပင်ပေးလိုက်သည်။ စား သာအောင်ပါ။ ခေတ်စကားနှင့် ပြောတော့ ပို၍ကြည်အောင်ပါ။ ကျွန်တော် ပါးစပ်ကို ဘာရိုတ်အုပ်ထားလိုက်ရပါသည်။ လောက်နှင့်ချီးအကြောင်းများ ပြောလိုက်လျှင် တုတ်တုတ်ခမြော ပန်လက်လန်သွားပေလိမ့်မည်။ ဆေးကြိတ်ပွဲစ ပါးတော့ မည်။

ရွှေတဝက် မျက်မှန်ကိုင် တပ်လျက် ယောဂီရောင် ခေါင်း ပေါင်းနှင့် ခင်မောင်ဦး၏ ပုံကို ဘိုးတော်ဟု ပြောရမလား။ မင်း သားကြီးပုံဟု ပြောရမလား။ ကျွန်တော်အမြင်က မင်းသား။ တုတ်တုတ်တို့အမြင်က ဘိုးတော် ပေါ့။

အပျိုစင် ခုနစ်ယောက်က သူ့ရှေ့တွင် တန်းစီနေပါသည်။ လေလာသူ အပျိုအကြီးအသေး များက နောက်နားမှ တန်းစီ လျက်။

ကျောက်ပြင်နှင့် ပန်းများ မှာ အဆင်သင့်။ ကျွန်တော်က လည်း ဘိုးတော်ဘေးတွင် အ သင့်။

ကျွန်တော်ကို ဘိုးတော် က မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော်က တနင်္ဂနွေသမီးဟု အော်လိုက်သည်။ (သင်ကြား ထားသည့် အတိုင်းပါ)

တနင်္ဂနွေသမီး ကျောပြင် ရှေ့ရောက်သည်နှင့် ဘိုးတော် ကင်းထံမှ သူရဿတီဂါထာကို

ရွတ်ဆိုသံထွက်လာသည်။ ဘိုးတော်ကင်းက မျက်စိ ပိတ်လျက် ဂါထာရွတ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်က တနင်္ဂနွေသမီးကို စရန် အချက်ပေးလိုက်သည်။ တနင်္ဂနွေသမီးက ကျောက်ပြင်ပေါ်တွင် ပန်းများကို ကြိတ်သွေးနေစဉ် ဘိုးတော်ကင်း က မာန်ပါပါသဖြင့် သူရဿတီ ဂါထာကို ရွတ်နေသည်။ မြန်မာ သံနှင့် မဟုတ်ပါ။ ကုလားသံနှင့် ဖြစ်ပါသည်။

“အွန်”ဟု ဘိုးတော်ကင်း အော်လိုက်သည့်အခါ အမျိုးသမီး များ လန့်သွားကြ၏။ ဤ-ကို မာန် ပါပါ ဥာဏ်ကရိုဏ်း ကျကျရွတ် လိုက်သောအခါ အွန်ဟု အသံ ထွက်သည် ထင်ပါသည်။

သူရွတ်နေသည်မှာ နား ထောင်၍ နားဝင်ပီယံရှိသား။

“အွန်” ကြေပီငှက်တံ၊ သမ္မန္တ။ ဆဗ္ဗဆိဒ္ဓိ၊ ဆခါဝဟံ။ ဂျီဝုဗ်ဂ္ဂမေ၊ နိသ္မိဒိတွာ။ မဲ-ဓာရေတ၊ သရဆွတီ။

ဘိုးတော်ကင်းက အထက် ပါအတိုင်း ဂါထာကို မပြတ်ရွတ် နေစဉ် ကျွန်တော်က တစ်ဦးပြီး တစ်ဦး၊ တနင်္ဂနွေပြီး တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္ဂနွေပြီး အဂါ၊ အလှည့်မများ အောင် ဆေးကြိတ်ဖို့ အမိန့်ပေး နေရသည်။

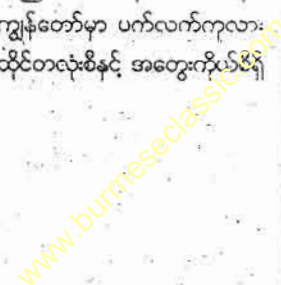
ဘိုးတော်ကင်း၏ ဂါထာက ဘဲ စွမ်း၍လား။ အပျိုစင်ခုနစ် ဖော်၏ လှုပ်ရှားဟန်ကဘဲ ကြည့် ကောင်း၍လား မသိပါ။ ကျွန်တော်ပင် စိတ်ပါလက်ပါဖြစ် လာသည်။

ခုနစ်ယောက်ပြည့်သည့်အ ခါ၊ ဆေးကြိတ်နေသည့် အပျို စင်များကို ရပ်ရန် အချက်ပြလိုက် ပြီး အချိန်းအချက်လုပ်ထားသည့် အတိုင်း ကျွန်တော်က ကြေးစည် သုံးချက် ထုလိုက်၏။ ကြေးစည် သံလည်းဆုံး “အွန်”သံလည်း ပျောက်၊ စီးကိုက်-ဝါးကိုက်ပင်။

ပထမနေ့ ဆေးကြိတ်ပွဲမှာ အောက်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားသည်။ ကြိတ်၍ရသော ပန်းများကို မယ် တော်ပွဲသို့ အပ်ရသည်။ ပွဲအင် ခြင်းကိုစွဲကိုတော့ ဘိုးတော်ကင်း ကဘဲ လုပ်သွားသည်။ ဘိုးတော် ကင်းနှင့် ကျွန်တော်မှာ ချွေးပြန် နေသလို အပျိုစင်လေး ခုနစ် ယောက်၏ နဖူးပြင်တွင်လည်း ချွေးကလေးတစ်စုံ ဖြစ်နေကြ သည်။

ဆေးကြိတ်ပွဲအပြီးတွင် အ ပျိုခုနစ်ဖော်နှင့် ကျွန်တော်တို့မှာ တုတ်တုတ် ပြင်ထားသည့် အ အေးခွက်များ ကိုင်ထားလျက် ဝ ကားတပြောပြောနှင့် ကြည်နေပါ ပြီ။ အပြုံးပန်းတွေစေနေသည့် တုတ်တုတ်၏ အသံစာစာက လေးမှာ တတိုက်လုံးသို့ လွှမ်း နေ၏။

နောက်ဆုံးတွင် “ဘိုးတော် တို့လဲ အနားယူကြပါအုံး၊ တုတ် တုတ်လဲ ကလေးမလေးတွေ ပြန်ပို့လိုက်အုံးမယ်” ဟု တုတ် တုတ်၏ အဘိယာဇက စကား ဖြင့် ပထမနေ့ ဆေးကြိတ်ပွဲကို အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းလိုက်ပါ သည်။ ဘိုးတော်ကင်းနှင့် ကျွန်တော်မှာ ပက်လက်ကုလား ထိုင်တလုံးစီနှင့် အတွေးကိုယ်မိန့်ရှိ

ထက် ငြိမ်သက်စွာပင် အနားယူလိုက်သည်။ သူကတော့ ဘာတွေ့တော့နေသည် မသိ။ ကျွန်တော် အတွေးမူလိုက်သည်မှာ စိတ်ညှိုးပညာ၏ သဘောသို့။ အကြောင်းမှာ ယနေ့ ဘိုးတော် အမည်ခံအချို့၏ လူဟန်များတွင် စိတ်ညှိုးအတတ်ပညာများ ရောထွေးနေသလားဟု အတွေးပေါ်လာသည်။ သူတို့ ပြောသမျှကို သံကြည်၍ သူတို့စေခိုင်းသမျှကို အကြွင်းမဲ့ လက်ခံလုပ်ကိုင်နေခြင်းမှာ စိတ်ညှိုးအတတ်ပညာနှင့် ဆက်စပ်နေသလားဟု တွေးမိပါသည်။

အရှေ့တိုင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဆားကြီးများ၏ ကျင့်စဉ်တွင် စိတ်ညှိုးပညာများ ပါဝင်နေကြောင်း သာဓကများ တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဝိဇ္ဇာပညာသည် စိတ်ဝေဒနာရှင်များ ကုသရာတွင်လည်း ကောင်းရာဝေဒနာများ ဖော်ထုတ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ လူငယ်များ၏ အကျင့်စာရိတ္တ ထိန်းသိမ်းရာတွင်လည်းကောင်း စသည့် အတတ်ပညာတို့တွင် အသုံးပြုနိုင်သည်။ ဝိဇ္ဇာစိတ်ပညာ၏ အဓိကအလက် တစ်ခုဖြစ်သော စိတ်ညှိုးပညာသည် သိစိတ်ကို နှိပ်ချပိုင်၍ မသိစိတ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်းရှိသော ပညာရပ်ဟု ဆိုကြားများက အဆိုပြုခဲ့ကြောင်း မှတ်သားမိပါသည်။

စိတ်ညှိုးခြင်းပညာကို (အထက်ကို) ဒေါက်တာ ဂျိုးဇက်ဖလ် သာဆိုသူက ၁၈၈၄-ခုနှစ်က အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း မြန်မာ

စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ (၄)တွင် ဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုဖူးပါသည်။ မြန်မာစွယ်စုံကျမ်းအတွဲ(၄) တွင်...

“ဒေါက်တာဖရိုက်သည် ဖရိုင်းယာဆိုသူ ဆရာဝန်တစ်ဦး နှင့်အတူ စိတ်ရောဂါစွဲကပ်သူ လူနာများကို “စိတ်ညှိုး” ကုသခဲ့ရာမှစ၍ လူတို့၏ အသိစိတ်တွင် မမှတ်မိတော့သော အချို့အတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက်များသည် မသိစိတ်တွင် ဆက်လက်ကိန်းအောင်းနေသေးသည် ဟူသော အချက်ကို တစတစ ရှိပ်စားမိလာခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ စိတ်ညှိုးသော အတတ်ပညာသည် သမိတ္တတ(စိတ်ရှိသော)သတ္တဝါကို မဆိုထားဘိ စိတ်လည်းမရှိ၊ အသက်လည်းမရှိသော (အစိညာဏ အဝီဝ) အရာဝတ္ထုများကိုလည်း ညှိနှိုင်းစွမ်းရှိပေသည်။

ခင်မောင်ဦး မီးကသိုဏ်းရှုခဲဘူးသည်ဆိုရာတွင် စိတ်လည်းမရှိ၊ အသက်လည်း မရှိ။ အရာဝတ္ထုကို ညှိညညသဘောဖြစ်လေမည်လား မသိပေ။

စိတ်လည်းမရှိ၊ အသက်လည်း မရှိသော အရာဝတ္ထုကို စိတ်ညှိုးအတတ်ပညာဖြင့် ညှိခဲ့ဖူးသည် သာဓကတစ်ခုကို ဖတ်ရှုခဲ့ဘူးပါသည်။

အချိန်မှာ ၁၉၃၈-ခုနှစ်။ အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် နေရာမှာ ကာလကတ္တား မီးရထားဘူတာရုံကြီးတွင်။

ထိုစဉ်က အိန္ဒိယပြည်ကို အုပ်စိုးသူမှာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ။

တနေ့တွင် ကလာကတ္တား ဘူတာရုံ၌ ရပ်ထားသည့် ဘုံဘေမြို့သို့ ထွက်ခွာမည့် မီးရထားကြီးပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါကြမည့် ခရီးသည်များမှာ နေရာအသင့်ယူပြီး မီးရထားကြီးထွက်ခွာမည့် အချိန်ကို စောင့်မျှော်နေကြ၏။ ရထားထွက်ရန်မှာ မိနစ်ပိုင်းမျှသာ လိုတော့၏။

ထိုရထားဖြင့် လိုက်ပါရန် နောက်ထပ်ရောက်လာသည့် ခရီးသွားများ ဘူတာအတွင်းသို့ ဝင်မလာကြပေ။ ခရီးသွားအားလုံး လိုလိုပင် ရထားကြီးပေါ်သို့ ရောက်နေကြပေပြီ။ ထိုစဉ် ဟိန္ဒူ ဆားကြီးတစ်ယောက်သည် ရေသောက်သည့် ခရားက တဘက်၊ ဒုတိကတဘက်လိုက်သော တွဲထဲတွင် လက်မှတ်စစ်များက ခရီးသည်များကို လက်မှတ်စစ်နေသည်ဖြစ်ရာ၊ ရထားပေါ်သို့ ကမန်းကတန်း တက်လာသည့် ဆားကြီးကိုလည်း လက်မှတ်စစ်များက လက်မှတ်စစ်ရန် တောင်းကြ၏။ ဆားကြီးက သူတွင် လက်မှတ်မရှိပါ။ သူသည် တရားကျင့်နေသည့် ဆားကြီးဖြစ်၍ သူတွင် ပိုက်ဆံလည်း မရှိကြောင်း အဖြေပေးလိုက်၏။

ဆားကြီး၏ အဖြေကို ကြားသောအခါ လက်မှတ်စစ်များက လက်မှတ်မရှိလျှင် မည်သူမဆို ရထားစီး၍ မရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ရထားပေါ်မှ အမြန်ပြန်ဆင်းရန် အမိန့်ပေးကြသည်။ ဆားကြီးကလည်း လက်မှတ်စစ်များကို အမျိုးမျိုး မေတ္တာရပ်ခံ၍ တောင်းပန်ရှာသည်။

လက်မှတ်စစ်အချို့က ဆားကြီးကို လိုက်ပါခွင့်ပေးလိုသော်လည်း ဗိုလ်စိတ်ပေါက်နေသည့် စိတ်ဆတ်သည့် လက်မှတ်စစ်တစ်ဦးကမူ စကားရှည်မနေနဲ့ ပါးစပ်ပိတ်ထားဟု ပြောပြီး ဆားကြီးရထားပေါ်မှ ဆွဲချလိုက်ပါသည်။

ဆားကြီးက ကျုပ်လို သူတော်စင်တစ်ယောက်ကို ဤမျှ ရိုင်းပြော မလုပ်သင့်ကြောင်း မင်းတို့ ငါ့ကို ဆွဲချဖို့ မလိုဘူး။ အေးအေးသက်သာပြောရင်လဲ ငါဆင်းသွားဖို့ အဆင်သင့်ဘဲ။ မင်းတို့ ငါ့ကို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းလုပ်တဲ့အတွက် မင်းတို့ ဒုက္ခတွေ့ရလိမ့်မယ် ဟုပြောပြီး ဘူတာတွင်းမှ ထွက်သွား၏။

ဆားကြီးကို ဆွဲချသည့် လက်မှတ်စစ်ကမူ ဆားကြီးကို ရွံရှာသည့်ဟန်ဖြင့် တံထွေးထွေးပြီး ဒန်ဘာလန်ဒီဖူးလိုက်၏။

ထိုစဉ်ဂါတ်တိုလိတ်မှ ဝိစိသံနှင့် အလံတရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရမ်း၍ ရထားထွက်ရန် အချက်ပေးလိုက်၏။

ခေါင်းတွဲဆီမှ ဥဩသံပေး၍ ရထားထွက်ရန် စက်ဖွင့်ပြီး အရှိန်တင်ပေးလိုက်၏။ ရထားသံဘီးများမှာ မွတ်နေအောင်လည်နေသော်လည်း ရထားကြီးသည် နေရာမှ တလက်မမှ မရွေ့တော့ပေ။

မီးရထား အမှုထမ်းများမှ ပျားပန်ခတ်သွားကြ၏။ သူတို့လုပ်သက်အတွင်း တခါမှ ဤသို့မတွေ့ကြုံဘူးသဖြင့် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိကြပေ။ သံဘီးတွေ မွတ်နေအောင်

လည်နေပါလျက် ရထားကြီးက နေရာမှမရွေ။

မီးရထားအင်ဂျင်နီယာများ မှာလည်း အပြစ်ရှာရန် ခေါင်းတွဲ ပြေးလိုက်၊ တွဲအောက်ကြည့် လိုက်၊ အင်ဂျင်စက်တွေ စစ်ဆေး လိုက်နှင့် အပူအပြင်း ကြီးစား ပမ်းစား ရှာဖွေသည့်အတိုင်း၊ ခေါင်းတွဲမှ ဂါတ်မိုလ်တွဲအထိ ချို့ယွင်းချက်ကို ရှာမတွေ့ကြပေ။

စက်ကို ဘယ်လိုစစ်ဆေးသပ် စစ်ဆေးသပ်မောင်းမောင်း၊ ဘီးတွေ သာ လည်နေသည်။ ရထားကြီး မှာ ရေညှိတလက်မမှ မရွေ။

ထိုစဉ် ဆာဒူးကြီးနှင့် ပြဿနာဖြစ်သည့်တွဲမှ လူတစ် ယောက်က အင်ဂျင်နီယာများကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည့် အခါ အင်ဂျင်နီယာများက လက် မှတ်စစ်များနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်း ပြီးနောက် လက်မှတ်စစ်များနှင့် မီးရထား အမှုထမ်းများသည် ဆာ ဒူးကြီး ထွက်ခွာရာဘက်သို့ လူ ခွဲလျက် လိုက်လံရှာဖွေကြ၏။

လူစုခွဲ၍ ရှာဖွေရာတွင် အ ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က ဆာဒူးကြီးကို ချောင်း ဘေး၊ ရေစပ်တစ်ခုတွင် ရေ ကသိုလ်းရုံနေကြသည်ကို တွေ့ ကြရ၏။ ဆာဒူးကြီးကို တွေ့သော် လည်း မည်သူမှ အနားမကပ်ရဲ ကြပေ။ ထိုအဖွဲ့က ရုံပိုင်ကိုယ် တိုင် ပါဝင်သည့်ဖြစ်ရာ ရထား အချိန်မီ မထွက်နိုင်လျှင် သူ့အ ပေါ်တွင် တာဝန်ဖြစ်နေသဖြင့် အရဲစွန့်၍ ဆာဒူးကြီးနားကပ်ပြီး ရထားပေါ်မှ ဆင်းသွားသော ဂုရု ကြီးဟုတ်မဟုတ် မေးမြန်သော အခါမှဆာဒူးကြီးကဟုတ်ကြောင်း

ဖြေလိုက်သည်။ ရုံပိုင်ကြီးက သူ့လူတွေကို ခွင့်လွှတ်ဖို့နှင့် ရထားကြီးမထွက်နိုင်၍ ဒုက္ခ ရောက်နေသဖြင့် သူနှင့်တကွ ခရီးသည်များကို သနားလျှင် ရထားကြီးဆီသို့ ပြန်တည်လိုက် ပါရန် ရှိခိုးဦးတင် တောင်းပန်ခဲ့ပါ သည်။

ဆာဒူးကြီးက ဘာမှပြန်မ ပြောဘဲ သူတို့နှင့်အတူ ဘူတာ သို့ လိုက်လာပြီး သူတက်ခဲ့သည့် တွဲပေါ်သို့ တက်ထိုင်ပြီးမှ ရထား ထွက်နိုင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြော လိုက်ရာ တကယ်ပင် ရထား ထွက်နိုင်ခဲ့၏။ အလွန်ထူးဆန်းအံ့ ဩဖွယ် အဖြစ်အပျက်ကို တွေ့ ကြရပေသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်အကြောင်း ကို ရုံပိုင်ကြီးနှင့် ရထားအမှုထမ်း များက သက်ဆိုင်ရာသို့ အစီအ ရင်ခံပြီးနောက် အချိန်ကို အလွန် လေးစားတန်ဖိုးထားလေ့ ရှိသည့် အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံသည် အင်္ဂလန် ပြည်ရှင် ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်ဖြင့် အိန္ဒိယတပြည်လုံးတွင် ဆာဒူးများအား မီးရထားအခမဲ့ စီးနင်းခွင့်ပေးရန် အမိန့်ထုတ်ပြန် ခဲ့ကြောင်း ဖတ်ရှုရဖူးပါသည်။

အထက်ပါဖြစ်ရပ်ကိုကြည့် လျှင် စိတ်ညှိပညာ ဆုံးခန်းတိုင် ပေါက်ရောက်လျှင် မည်မျှထိ အောင် အစွမ်းထက်သည်အား ရှိသည်ကို တွေ့နိုင်၏။

ဘိုးတော်ကင်း လုပ်သမျှ ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် ကျွန်တော် ဝိတ်အစဉ်တွင် ဘိုးတော်ကင်းနှင့် စိတ်ညှိပညာကို တွဲလျက်မြင်နေ ပီ၏။ ခွဲကြည့်ရန် ကြိုးစားသော်

လည်း မရပေ။ အတွေးမှရာ ဘက်သို့ စိတ်အမြင် ဖြန့်ကြက် နေမိစဉ် တုတ်တုတ်ပေးလာ သည့် ဂျင်းသုတ်ပန်းကန်ကြောင့် အတွေးများ ပျောက်သွား၏။

သက်သတ်လွတ်သမားများ အတွက် အထူးတလည် သုတ် ထားသည့် တုတ်တုတ်၏လက် ရာ ဂျင်းသုတ်မှာ စားကောင်းလှ ၏။

သို့သော် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပြုတ်၍ ကျွေးသည့် သက် သတ်လွတ် ဟင်းလျာများ ကြောင့် ထမင်းစား မြိန်ခဲ့သဖြင့် ရသာမွန်ဂျင်းသုတ်ကို ကျွန်တော် ဝိတ်က များများ လက်မခံနိုင် တော့ပေ။

အကောင်းချည်း စားနေရ သည့် ဝမ်းဗိုက်မှ တက်လာသည့် အချိန်ကြောင့် ကျွန်တော် မျက် လုံးများက အိပ်ရာထဲ ဝင်ပါတော့ ဟု တိုက်တွန်းနေပါပြီ။

တုတ်တုတ်တို့၏ တာဝန် ကျေပွန်မှုကို စိတ်ထဲမှ ချီးမွမ်း ရင်း အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။

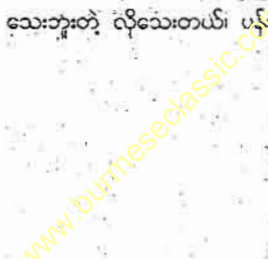
အိပ်ရာထဲတွင် ရောက် သည့်အခါ မျက်ခွံများ လေးနေ သည့်တိုင်အောင် တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်သေးပါ။ စိတ်အစဉ်က ရန်ကုန်တွင် ကျန်နေသည့် မိ သားစုထံ ရောက်သွားပြန်သည်။ ကျွန်တော်က ဘိုးတော်ကင်းကို အမိမြဲ၍ တုတ်တုတ်၏ ဧရာမ တိုက်ကြီးပေါ်တွင် စားဖွယ်အစုံ စုံ၊ သောက်ဖွယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဝိမ် ရစ်နေရစဉ် ကျွန်တော် မိသားစု မှာ ဆန်နှင့် ရေနံဆီအတွက် သမ ဝါယမဆိုင်သို့ အခါခါ အ

ခေါက်ခေါက် ပြေးလွှာနေရသည် ကို မြင်ယောင်နေမိပြန်သည်။ ဘဝ၏ အတက်အကျ အနိမ့်အမြင့်ဟူသည်မှာ တခဏ ခြင်း ဖြစ်ပေါ်တက်သည့်သဘော ကို ဆင်ခြင်ရင်း အတင်းမျက်စိ မှိတ်၍ အိပ်ပစ်လိုက်ရ၏။

မိုးလင်းသည်နှင့် စား သောက်ဖွယ်ရာတွေ စုံလင်လှ သည့် လက်ဖက်ရည်စားဖွဲ့ကြီး တွင် တုတ်တုတ်၏ အိပ်မက်ဒေ သနာကို ကြားနာရပြန်သည်။ ည က အိပ်မက်ထဲတွင် တောက် ပြောင်သော ဝတ်ရုံများ ဝတ်ဆင် ထားသည့် မိန်းမလှတစ်ဦး သူ အိမ်ထဲဝင်လာပြီး စားစရာများ လာပေးသည်။ ပါးစပ်က ဘာမှ မပြောသော်လည်း လက်ဟန် ခြေဟန်နှင့် မုန့်တွေစားဖို့ ပြော သဖြင့် သူက စားလိုက်ရာ သူ တကိုယ်လုံး ကောင်းကင်သို့ ထိုး ပျံတက်သွားကြောင်းများပါသည် အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြရင်း အဓိပ္ပာယ်ကို ဘိုးတော်ကင်းအား မေးပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ မေးသမျှ ဖြေမည့် ဆရာဖြေ "ဘိုးတော် ကင်း"ကလည်း ချက်ခြင်း အ တိတိကောက်၍ ဖြေလိုက်၏။

"တုတ်တုတ်တို့တော့ ရေ ကို ဒီထက်ကြီးပွားဦးမှာ သေချာ တယ်၊ သေချာဆို မြေကြီးလက် ခတ် မလွဲဘူး။ ကြံစည်ထားတဲ့ အကြံအစည်တွေရှိရင် ဒီချိန်မှာ စလုပ်တော့ အမြင့်တက်ဖို့ အ ချိန်ရောက်ပြီဆိုတာ ပြတာဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ အကျင့်ဘက်က မပြည့် သေးဘူးတဲ့ လိုသေးတယ်၊ ပန်း

ထေးတွေကိုတွေ့လျက် လှမ်းမ
တိုင်လိုက်နိုင်တာ အကျင့်လိုတဲ့
သဘောကိုပြတာဘဲ”

“အမေးက နွားကျောင်း
သား အဖြေ ပညာရှိဆို မဟုတ်
ထား”

အခန်း(၁၂)

နေ့ကိုစကားသည့် ဘိုးတော်
အသားမဖြူမည့် နာ
ခေါင်းကြီးကြီး ကိုယ်ထည့်ဝဝ
အမြဲဖြူဖွေးနေသည့် တက်ထရွန်
အင်္ကျီ လုံချည်နှင့် တက်ထရက်
ခေါင်းပေါင်းကို အကျအနပေါင်း
ပြီး ငွေလေးကြီးတစ်လုံး ရေတွင်
ချ၍ ထိုင်နေတတ်သည်။

လူစည်ကားရာ ဘုရားများ
ဘုရားပွဲများသို့ သူ အမြဲရောက်
သည်။

သူလုပ်ပုံကလေးမှာ ယဉ်
ယဉ်ကလေး။

မည်သူ့ကိုမှ မကြည့်။ မိုး
ပေါ်မှ နေလုံးကိုလှမ်းပြီး စကား
ပြောသည်။ မြန်မာစကားနှင့် မ
ဟုတ်။ ပါဠိ၊ သက္ကရိုက်ဘာသာ
များလည်း မဟုတ်။ မာဂစကား
လည်း မဟုတ်သော စကားတစ်
မျိုးဖြင့် ပြောသည်။ သူ့အဆိုက
တော့ ဒေဝတာ ဘာသာစကား
ဟု ဆိုသည်။ နေမင်းကြီးနှင့် ဒေ
ဝတာစကား အပြန်အလှန် ပြော
သည်ပေါ့။

သူက နေ့ကိုကြည့်လိုက်
ကောင်းပြောလိုက်၊ နားထောင်
လိုက်။ မည်သူမှ မမေးလျှင်
သည်း နေမင်းကြီးနှင့် စကား
အပြန်အလှန် ပြော
သောပျက်။ မေးသူရှိလျှင် ငွေ
လေးထဲသို့ ပိုက်ဆံထည့်ရ

သည်။ ထိုအခါ သူက နေနှင့်
စကားပြောလိုက် မေးသူကို ပြန်
ဟောလိုက်။ မေးသူက မေး
သည့် မွေးခွန်းကို သူက နေ့ကို
မေးလိုက် ဟောလိုက်။ ဟော
လိုက်မေးလိုက်နှင့် တော်ပြီဆို
လျှင် လက်ဝါးကာပြတတ်သည်။

နောက်တစ်ယောက်...
ဤသို့ဖြင့် ပထမတစ်
ယောက် နှစ်ယောက်မှ နောက်
လူအုပ်ကြီးတစ်ယောက်ပြီး တစ်
ယောက် မေးကြသည်။ ကြာ
လျှင် တိုးမပေါက်တော့။ သူက
တစ်နေရာထဲတွင် အမြဲမနေ။
လှည့်လည်သွားလာတတ်သည်။
သူ့ရှေ့ရှိ ငွေလေးကြီးထဲသို့
ပိုက်ဆံထည့်လိုက်လျှင် “နေမင်း
ကြီးကို ပူဇော်ပါ၏” ဟု ပြောမည်။
သူကလည်း သူနည်းနှင့်သူ
စားသာသည်။ မေးမြန်းသူတွေက
မနည်း။ မြန်မာလူမျိုးများသည်
ဖေဒင်မေးခြင်းကို ဝါသနာထုံ
သည့် လူမျိုးများဖြစ်ရာ ဟောသူ
ရှိလျှင် မေးသူရှိဖို့အတွက် မပူရ
ပါ။

သို့သော် နည်းရိုးဖြင့်မရ။
တီထွင်ရမည်။ တီထွင်ပြီးလျှင်
စားပေရော့။ သူ၏ အမည်က
“ဘိုးတော် တေလေ” တဲ့။

သူက နေ့ကသိုဏ်းကို
အောင်မြင်ပြီး ဘိုးတော်အမည်ခံ
ယူထား၏။

အကြောင်းမသိလျှင် လူ
ပြက်ကိုပင် မင်းသားဟု ထင်
တတ်သည့် ကျွန်တော်တို့ လူ
မျိုးနှင့် သူ့ဟန်မှာ အဝင်ဝင်ကျ
ဖြစ်နေသည်။ လပေါ်ရောက်ခဲ့
သည့် လူသားများသည် လပေါ်

မှ နေထွက်ပုံကို မြင်ခဲ့ရသော်
လည်း နေမင်းကြီးနှင့် စကားမ
ပြောခဲ့ရပါ။ မြင်ရုံသာမြင်ရ မ
ကြင်ရမောင်ကို ဖြစ်ခဲ့ကြသော်
လည်း သူက မြေကြီးပေါ်မှ နေ
မင်းကြီးကိုပင်လှမ်း၍ စကားပြော
နိုင်သူ ဖြစ်၏။

လပေါ် ရောက်ခဲ့သည့် သိပ္ပံ
ပညာအစွမ်းမှာ သူ၏ပညာနှင့်
ယှဉ်လိုက်သည့်အခါ ဆင်နှင့်
ကြွက်ပမာ ဆိုရပေမည်သာ။

အမှန်ကတော့ သူသည်
ဘိုးတော်တေလေ ဖြစ်အောင်
မည်သို့မျှ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့
ရခြင်း မရှိပါ။ သူ၏ မူလအလုပ်
မှာ ဗန္ဓုလပန်းခြံ သံတိုင်ဘေး
တွင် မနက်မိုးလင်းမှ ညနေသို့
တိုင်အောင် တထည်ထဲသော
ဘန်ကောက်လုံချည် တထည်
ထဲသော အယ်(လ်)ပါကား အ
နက်ရောင် အပေါ်အင်္ကျီကို ဝတ်
လျက်၊ ကျောက်သင်ပုန်းကို
ကျောက်တန်ကလေးနှင့် တ
တောက်တောက်ခေါက်နေသည့်
အင်္ဂါဇွာ အဟောဆရာသာ ဖြစ်
ပေသည်။

တနေ့ကုန်သော်လည်း တ
ခါတရံတွင် အပြန်လမ်းစရိတ် မ
ရှိသဖြင့် ကုန်းကြောင်းလျှောက်
ခဲ့ရသည်။ သူများကိုသာ ဟော
နိုင်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မဟော
နိုင်သည့် အင်္ဂါလိပ်ဇွာဆရာမျှ
သာ ဖြစ်၏။

သူကား ဘုရားပေါ်ရောက်
သည့်အခါ ဘယ်တော့မှ မရှိဖို့။ နေ့စဉ်
ပုဆိန်ပေါက်ပင် ဦးမချ။ နေ့စဉ်
ဆိုသလို ရောက်နေသဖြင့်
ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးမှာ အိမ်

ဘုရားဖြစ်နေသည်။ တခါတရံ
စိတ်လိုလက်ရ ရှိမှသာ ဘုရား
ပေါ်ရှိ ရေသည်များလို အသံနေ
အသံထားနှင့် အော်ဟစ်ရိုခိုး
တတ်၏။

ထိုနေ့က အိမ်ပြန်လိုက်
လျှင် နောက်တစ်နေ့ လမ်းစ
ရိတ်ရှိတော့မည် မဟုတ်သဖြင့်
အိမ်မပြန်တော့ဘဲ ဘုရားပေါ်
တွင် ဟိုရောက် ဒီရောက် အချိန်
ပြုန်းနေရာမှ ရွှေတိဂုံစေတီတော်
ကြီး၏ အရိပ်အာဝါသကို ခိုလှုံ
နေသည်။ တစ်ခုသော ဇရပ်မှ
ဘိုးတော်တစ်ယောက်ကို သွား
တွေ့သည်။ ဘိုးတော်အနားတွင်
စိန်ရောင် ရွှေရောင်တွေ တဝင်း
ဝင်းတောက်နေသည်။ နှစ်လုံး
ထပ် ပန်းထိုးခေါင်းအုံးကြီးပေါ်
တွင် လက်တဖက်ထောက်၍
ဟန်ပါပါ ထိုင်နေသည်။ ဘိုး
တော်နားတွင် ပျံ့ပျံ့အိတ်တွေ ဝိုင်း
ဝိုင်းလည်နေသည်။ တချို့က ခြေ
ဆုပ်လက်နယ်ပြုလျက်။

သူက အပြင်ဘက်မှ အ
သာအကဲခတ်ကြည့်နေသည်။
ဘိုးတော်နားတွင် ရစ်ဝဲနေသည့်
လူတွေမှာ လေ့လာသွား။ နောက်
ထပ် နောက်ထပ် ထပ်၍သာတိုး
လာသည်။

ဇရပ်အပြင်ဘက်မှ အကဲ
ခတ်ကြည့်နေရင်း သူ့စိတ်အစဉ်
က အတွေးနယ်ထဲသို့ ဝင်သွား
သည်။ “ငါသည် တပင်တပမ်း
သင်ကြားထားသောပညာနှင့်
လုပ်ကိုင်စားသောက်ပါသော်
လည်း ဘယ်ကြောင့်ဘိုးပင် မရ
သည်အခါရှိသည်။

ဤဘိုးတော်ကြီးမှာတော့

စားဘို့လဲမပူရ။ အိပ်ဘို့လဲမပူရ သည့်ပြင် နှစ်ထပ်ခေါင်းအုံးကြီး ပေါ်မှာ လက်ထောက်ပြီး ချွေရံ သင်းပင်းတွေကလည်း ဝိုင်းဝိုင်း လည်နေသည်။ သူ၏ဘဝကား အေးချမ်းလှပေစွ။ ငါ့မှာ တနေကုန် အညောင်းထိုင်လို့မှ စားဘို့ပင်မရ။ အနိပ်အနင်း ပြုစု ပေးမည့်သူမှာ ဝေလာဝေ။ သူ မှာတော့ နှိပ်ပေးမည့်လူ၊ နင်းပေး မည့်လူတွေကိုတောင် တော်ပါ ဟုတားနေရသည်။

ဤဘိုးတော်ကြီးမှာတော့ စားဘို့လဲမပူရ။ အိပ်ဘို့လဲမပူရ သည့်ပြင် နှစ်ထပ်ခေါင်းအုံးကြီး ပေါ်မှာ လက်ထောက်ပြီး ချွေရံ သင်းပင်းတွေကလည်း ဝိုင်းဝိုင်း လည်နေသည်။ သူ၏ဘဝကား အေးချမ်းလှပေစွ။ ငါ့မှာ တနေ ကုန်အညောင်းထိုင်လို့မှ စားဖို့ပင် မရ။ အနိပ်အနင်း ပြုစုပေးမည့် သူမှာ ဝေလာဝေ။ သူမှာတော့ နှိပ်ပေးမည့်လူ၊ နင်းပေးမည့်လူ တွေကိုတောင် တော်ပါဟု တား နေရသည်။ဘဝချင်းကား ခြားနား လှ ပေစွ။ မိုးနှင့်မြေ ကွာခြား သလိုသာပ။ ဘဝအကျိုးပေး သန်သည့် လူများကျတော့ သန် လိုက်သည့် အကျိုးပေး။ ဘဝ အကျိုးပေး မသန်သူများမှာ နံချာ လိုက်သည်မှ သူ့အပြင်၊ နောက် ကမရီတော့ဟု တောင်စဉ်ရေမရ အတွေးနယ်ချဲ့ နေမိသည်။

အိပ်တော့မည်ဟု လှဲနေပါ သော်လည်း အိပ်မပျော်ပါ။ ဟို ဘက်လိုမို့ သည်ဘက်လိုမို့ရင်း ဟိုစဉ်စား၊ သည်စဉ်စားနှင့် သူ ခေါင်းထဲသို့ အမှတ်မထင် အကြံ

တစ်ခု ဝင်လာသည်။ ပေါ်လာ သည့် အကြံကို ဒလစပ်-ဒလ စပ် စဉ်းစားရင်း သူ့မျက်နှာမှာ ပြုံးလိုက် မဲ့လိုက်ဖြစ်နေသည်။ သူက ဘုန်းကြီးလူထွက်လည်း ဖြစ်နေသဖြင့် ဝိနည်းအပြစ်မှ လွတ်ပါမလာဟု ထည့်ထည့်စဉ်း စားတတ်၏။ ဝိနည်းလွတ်မလွတ် ဆင်ခြင်ခဲ့သည်မှာ အကျင့်ပါနေ ပြီဖြစ်သဖြင့် လူပြန်တော်ဘဝ ရောက်နေသည့်တိုင် ဝိနည်းက သူ့ခေါင်းထဲက မထွက်သေး။

နောက်ဆုံးတွင် သူဆုံးဖြတ် ချက် ချလိုက်နိုင်ပါပြီ။ ခံရမှာ နောက်ဘဝ၊ စံရမှာ ယခုဘဝ။ နောက်ခါလာ နောက်ခါဈေးပေါ့။ လုပ်တော့မည်ဟု ယတိပြတ်ဆုံး ဖြတ်လိုက်၏။ ဒီလောကကြီးမှာ ထူးချင်လည်းထူးမှ။ ရူးချင်လည်း ရူးမှ နေကျသည်မို့ သူလုပ်မည့် လုပ်ငန်းကို သူများထူးအောင် လုပ်ရန် အစီအစဉ်တွေ တချိုး တစ်ခု စဉ်းစားရင်း ပီတိရသကို ခံစားပြီး အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

နောက်တစ်နေ့မှစ၍ ဗန္ဓု လပန်းခြံ သံတိုင်နားမှ အင်္ဂါစိတ္တ ဆရာကြီးပျောက်သွားခဲ့ပါပြီ။ မိုးလင်းသည်နှင့် ဆရာ တော်ထံတွင် လွယ်အိတ်ထားခဲ့ ပြီး လက်တစ်စာရှိ ကျောက် ဖြူကလေးတွေ ဝိုင်းထားသည့် ကျောက်နီလက်စွပ်ကြီးကို ပြည့် သူပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းရေးဌာနသို့ ပို့လိုက်၏။ ရလာသည့် ငွေက လေးပိုက်လျက် အိမ်ပြန်လာပြီး မိန်းမဖြစ်သူကို ငွေအနည်းငယ် ပေးလိုက်၏။

“ရှင်မ၊ မင်း ငါပေးခဲ့တဲ့ငွေ

ဈေးရောင်းပြီး ဝမ်းကျောင်းပေးအုံး ငါတော့ အကြံတစ်ခုအတွက် သွားတော့မယ်။ အကြံအောင်ရင် ပြန်လာမယ်”ဟု မှာကြား၍ အိမ် မှ ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် တစ်လခန့် ကြာသည့်အခါ နေမင်းကြီးနှင့် အမြဲတမ်း စကားပြော၍ အကြား အမြင်ဟောသည့် ဘိုးတော်တေ တေအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြား လာခဲ့ပေသည်။

ဘိုးတော်တေလာမှာ နေ့ ဘက်တွင် နေမင်းကြီးနှင့် စကား ပြော၍ ညဘက်တွင် မဒီကညာ နှစ်ပါးကို ဘယ်ညာတွဲလျက် ချစ် တေးစကားဆိုရင်း စိမ့်စိမ့်မိန့်မိန့် ကြီး လောကီ အရသာကို ခံစား လျက် ရိုချေပြီ။ နေမင်းကြီးနှင့် စကားပြောအဖြစ် တစ်နေ့နှစ် ဆယ်အထက် ဘိုးတော်တေတေ အပါးတွင်ချွေရံသင်းပင်းများလည်း ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေပေပြီ။ ဤသို့ သော ဘိုးတော်များမှာ ဘိုးတော် လောကတွင် အင်းအား မသေး တော့ပါဟု။ သည်နောက်တော့ တော်တိုးတွေအကြောင်း ဆက် လက် လေ့လာခွင့် မကြုံကြိုက် တော့ပါ။ ကျွန်တော်မှာ နိုင်ငံ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။ ဘိုးတော် ကင်းနှင့်လည်း အဆက်ပြတ် သွားပါသည်။ တစ်နှစ်ကျော်ကြာ မှ ရန်ကုန်သို့တစ်ခေါက် ခေတ္တ ပြန်လည် ခြေချခွင့်ရခဲ့သဖြင့် ပထမဆုံး ကျွန်တော်၏ဘိုးတော် ကင်းကို တွေ့ဆုံရန်သွားခဲ့၏။ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ အထဲကို လုံးဝဝင်ခွင့်မရသည့်အပြင် ဘိုး တော်ကင်း အမည်ပြောလိုက်

သည်နှင့် မောင်းထုတ်ခြင်းခံခဲ့ရ ၏။ တိုက်ကြီးရှင်ခေါ်ခင်မေချော က ဘိုးတော်ကင်းနာမည်ကို သူ ၏တိုက်အရိပ်တွင်ပင် မပြောရ ဟုအမိန့်ထုတ်ထားလိုက်ပေပြီ။

ဘိုးတော်ကင်းက သူ့ချစ် သောမမ၏ အမှောင်ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်၍ အလင်းရှိရာသို့ ထွက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ပါ။ ဘိုးတော်ကင်း(ခေါ်)ခင်မောင် ဦးကိုရှာဖွေရန် အနီးစပ်ဆုံး သတင်းပေးနိုင်မည့် ရီထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်မေးလိုက်သည်။ ရီစာပြနေသည့်ကျောင်းသို့ ဖုံးဆက်မေးသည့် အခါတွင် မူ ကျွန်တော်လုံးဝမပျော်လင့်ခဲ့သည့် ယုံကြည်နိုင်စေရာ အလျဉ်းမရှိ သည့် သတင်းစကား ကြားလိုက် ရ၏။

“ရှင် သူငယ်ချင်းတော့ ဒေါ်ခင်မေချောနဲ့ အပြတ်ရင်းပြီး ဘိုးတော်ဘဝနဲ့ ဂိုဏ်းဆရာဘဝ ကို စွန့်လိုက်ပါ။ အခုတော့ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းထောင် ပြီး စာပြနေလေရဲ့ ဒီအချိန်ဆို ရင် အိမ်မှာ မီးဖိုတို့ သားသား တို့နဲ့ ဆော့နေပေါ့။ အိမ်ကိုဆက် ဆက်သွားလိုက်ပါအုံး တဲ့။

ဘိုးတော်ကင်းအမည်ခံ ခင်မောင်ဦးမှာ ပူလောင်သော ဒေါ်ခင်မေချောရင်ခွင်မှ ရုန်းထွက် လျက် အေးမြသော ရီ၏ရင်ခွင် ထဲ၌ ပြန်လည်ခိုနားခဲ့လေပြီ။ ကောင်းပါလေစွ၊ ကောင်း လေစွ၊ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ် လိုက်ပါသည်... ဘိုးတော်ကင်း မေတ္တာအသင်္ချေ-အနန္တဖြင့် ကျော်မြသန့်

အဆင်ပြေစေဖို့

ပထမအကြိမ်

ဆရာကြီးမင်းသိမ်ကဦးမောင်မောင်မြင့်အေးတို့
ပေးသော ပညာရပ်များ

“ကဲ . . . ကိုမောင်မောင်မြင့်အေးရေ ထမင်းကလည်း စားလို့ကောင်း ရေခဲရေ ကလည်း
သောက်လို့ကောင်း၊ ကဲ . . . ဒီတစ်ခါတော့ မင်းကြည့်ရတာ တစ်ခုခု မပြေသလိုဘဲ ပြောပါဦးကွ”
ဟု ထမင်းစားပြီး စီးကရက်ဖွာရင်းနှင့် ဆရာကြီးက ပြောလိုက်၏။

ကျွန်တော်က ...

“ဒီလို ဆရာကြီးရေ အလုပ်ကလေးက အောင်မြင်ပြီဆိုရင် ဟိုကတိုက် ဒီကတိုက်နဲ့ အတိုက်အခံကလည်း များတယ်။ မျှော်လင့်ထားတဲ့ ငွေကြေးတွေကလည်း မရနဲ့ ကြွေးကလည်းနည်းနည်းတင် နေသေး တယ်။ အဲဒါတာလုပ်ရမလဲ” ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီးက စီးကရက်ကို လက်နှင့် ပြာချွေလိုက်ပြီး...

“ရပ်မှာ အန္တော၊ နာမ်မှာ စရေ ဆိုတာရှိတယ်ကွာ အဲဒီအန္တော နဲ့ စရေ အန္တောနဲ့ နဝင်း ခင်းလိုက်ရင် ထူးထူး ခြားခြား ကံပွင့်တယ် အလုပ်ပြည့်တယ်။ ထင်ရှားတဲ့ အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်စေတယ် တဲ့ကွာ”

အန္တောဆိုတာ တနင်္ဂနွေနဲ့ စနေအတွဲ စရေ ဆိုတာ ၃ နဲ့ ၈ နှစ်ခုအတွဲ ၃ ဂ၊ နဝင်းဆိုတာက ၈ ဇာန်တစ်လုံးထဲကို ပေါင်းက ၉ ဖြစ်နေတဲ့ဂဏန်း။ အဲဒါမျိုးကို ဒီလိုစီရင်ရင်တယ်။ လင်ပန်းတစ်ချပ်ပေါ် မှာ အဝကျယ်တဲ့ ပုလင်းတင်၊ အဖုံးဖွင့်၊ အဲဒီထဲမှာ ပေါက်ပေါက် အပြည့်ပြည့်၊ အဲဒီပေါက်ပေါက်ပေါ်မှာ ထီးစိုက်ပြီးထား ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်က...
“အဲဒီလို လုပ်ရင်ရလား။ အဲဒါက တယ်မှာထားရမှာလဲ”

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာကြီးက...
“အေး... ငါပြောတော့လွယ်တယ်။ အဲဒါကို အလုပ်စားပွဲ ငွေသိမ်းကောင်တာ ပေါ်မှာ တင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် စနစ်ကျ ဖို့တော့ လိုသေးတယ်” ဟု ပြောပြီး ခုံပေါ်တွင် မြေဖြူဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရေလိုက်၏။

လင်ပန်း = ၄ + ၅ = ၉
ပုလင်း = ၅ + ၄ = ၉

အဲဒါကိုကြည့်ရင် နဝင်းဓာတ်တွေ ဆောင်ထားတာပြင်ရမယ်။ ပေါက်ပေါက် ဆိုတာ ထူးခြားတာက ကြာသပတေး ၂ လုံးဆင့် အောက်ဓာတ် ဒါကြောင့် မက်လာပွဲတွေမှာ သုံးကြတယ်။

ပေါက် + ပေါက်
၅ + ၅ = ၁၀
အဲဒါကိုကြည့်ရင် ၁ + ၀ ဆိုတော့ အန္တော ဓာတ်ပဲ။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် ၂ ခုပေါင်း ရင် ၁၉+၁၉=၃၈ စရေဓာတ် ၃+၈ ၊ အဲဒီတော့ ပေါက်ပေါက် တစ်မျိုးထဲက နဝင်းကော ၊ စရေကော မိနေတယ်။

အဲဒီပေါ်မှာ ထီးစိုက် ၇ + ၃ = ၁၀ အန္တောဓာတ်၊ ဒါကြောင့် လင်ပန်းပေါ် ပုလင်းတင်၊ ပုလင်းထဲ ပေါက်ပေါက်ထည့် အဲဒီပေါက် ထီးစိုက် တော့ အန္တော စရေ

အန္တောနဲ့ နဝင်းကိုက် အစီအရင် ဖြစ်မနေဘူးလား။”

ဟု ဆေးလိပ်သောက်ရင်း ပြောပြလိုက် မြေဖြူဖြင့် ခုံနက်ပေါ်ရေးလိုက်နှင့် ကျွန်တော်ကို ရှင်းပြနေ၏။

ကျွန်တော်က...
“ဆရာကြီး ကျွန်တော်က မေခင် မတတ်တော့ အန္တောတို့၊ စရေတို့၊ နားမလည်ဘူး။ အဓိက က လင်ပန်းပေါ် ပုလင်းတင်၊ ပုလင်းထဲ ပေါက်ပေါက်ထည့် ပေါက်ပေါက်ထဲ ထီးစိုက်ပြီး အလုပ်စားပွဲပေါ် တင်၊ အဲဒီလိုတင်ရင် လာဘ် ပွင့်တယ်။ ဒါပဲ မဟုတ်လား။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ် ဆရာကြီးတို့ ပညာရပ်အနေနဲ့ အချိန်တို့ အခါတို့ ဆိုတာ ရှိတော့ အဲဒါတော့ ကျွန်တော်ကို ဝေးလေးနဲ့တော့ ဆွဲပြမှ ဖြစ်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ...
ဆရာကြီးက...
“အေးပါကွာ မင်းကပြောလိုက်ရင် မေခင် မတတ်တာဘဲ ပြောပြောပြီး ငါ့ဆီက ယတြာတွေ တောင်းတောင်း နေတာ အခုခါဆွဲပြတဲ့ ဝေးအတိုင်းသာ လုပ်ပေ တော့ကွာ”

ဟု ပြောပြီး အောက်ပါ ဝေးကို ဆွဲပြလိုက်လေတော့သတည်း။

နံ့သာ	ထောင့်	မျက်နှာပူရန်အရပ်
တနင်္ဂနွေ	ရာမာထောင့် (၁+၈=၉)	အနောက်မြောက်
တနင်္လာ	စနေထောင့် ((၂+၇=၉)	အနောက်တောင်
အင်္ဂါ	သောကြာထောင့် (၃+၆=၉)	မြောက်
ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေးထောင့် (၄+၅=၉)	အနောက်
ကြာသပတေး	ဗုဒ္ဓဟူးထောင့် (၅+၄=၉)	တောင်
သောကြာ	အင်္ဂါထောင့် (၆+၃=၉)	အရှေ့တောင်
စနေ	တနင်္လာထောင့် (၇+၂=၉)	အရှေ့
ရာမာ	တနင်္ဂနွေထောင့် (၈+၁=၉)	အရှေ့မြောက်

ဆရာကြီးက ပြောသကဲ့သို့
၀၁၀၀၀၀၀၀

သမ္ဗုဒ္ဓေါ့ကိတာတော်ကြီးတမ်း

မောင်ပုတ်စည်

သမ္ဗုဒ္ဓေါ့ကိတာတော်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်လောက် ထက်မြက်
တယ်၊ ထူးခြားတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ဆရာတော်၊ သမားတော်ကြီးများ၊
ဆရာဆရာများ ရေးသားပေးထားကြတာ အများကြီးပါ။

စာရေးဆရာကြီးငယ်တို့ကလည်း ကိုယ်တွေ့အံ့ဖွယ် ဖြစ်ရပ်တွေ
ရေးသားကြတာ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်တွေမှာ မကြာခဏ ဖတ်ရှုရပါတယ်။
ဒါ့အပြင် အစွမ်းထက်သော သမ္ဗုဒ္ဓေါ့ကိတာတော်ကြီးနှင့် တကယ်ဖြစ်ရပ်များ
သမ္ဗုဒ္ဓ၏ အကျိုးကျေးဇူး၊ သမ္ဗုဒ္ဓနှင့် ကိုယ်တွေ့ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်မှန် စသဖြင့်
စာအုပ်စာတမ်းတွေ ထုတ်ဝေကြတာကိုလည်း ဖတ်ရှုရပါတယ်။

အဲဒီစာအုပ်တွေထဲမှာ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကြောင့် အသက်
ဘေးက လွတ်မြောက်သွားတာတွေ၊ သူနိုးဓားပြ ဖီးဘေးက
ကင်းသွားတာတွေ၊ တကယ်ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်မှန်တွေကို
ဖတ်ရပါတယ်။ ကြက်သီးမွေးညင်း ထစရာပါပဲ။ တော်တော်
ကို ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေပါပဲ။ သမ္မုဒ္ဒေရဲ့ အစွမ်း
ပေါ့။ သို့သော် စာအုပ်ထဲမှာ ဖတ်ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေပါ
လက်တွေ့ မမြင်ဖူးသေးပါဘူး။

အခု ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ကလေးတစ်ခု တင်ပြပါမယ်။
လောလောဆယ် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေတဲ့ ဂမ္ဘီရစာရေးဆရာ
ကြီးတစ်ဦး သူ့ရဲ့သား ပန်းချီဆရာ လူငယ်တစ်ဦး (နာမည်
မှန်တွေကို မြှုပ်ထားပါရစေ။)

အဖေက ဘာသာရေးကြည်ညိုတော့ သားကိုလည်း
ညွှန်ပြသင်ကြားတာပေါ့။ ဒီတော့ သားငယ်ကလည်း အရမ်း
နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်။ လိမ္မာယဉ်ကျေးတယ်။

မကြာသေးမီက စင်ကာပူနိုင်ငံကို အလုပ်လုပ်ဖို့ သား
ငယ်က သွားတယ်။ တရားဝင်တော့မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်
ဘုရားတရားမမေ့ဖို့ အထူးသဖြင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို အမြဲ
ရွတ်ဖို့ မှာလိုက်တယ်။ သားကလည်း နားထောင်တယ်။

စင်ကာပူရောက်တော့ အလုပ်ဝင်တယ်။ တစ်လ၊
နှစ်လအတွင်း အိမ်ကို ငွေပို့နိုင်တယ်။ အဆင်ပြေတယ်။
ဌားနေတဲ့အိမ်မှာတော့ လူက အစုံပဲလေ။ များသောအားဖြင့်
တော့ ခပ်ဆိုးဆိုးတွေက များပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ငါးလလောက်ကြာတော့ အတော်လေး
အသားကျပြီး နေတတ်ထိုင်တတ်၊ သွားတတ်နေပြီပေါ့။
သမ္မုဒ္ဒေဂါတော့ မပြတ်ရွတ်တယ်။ တစ်နေ့ မနက်မှာတော့
မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်ဆို ရဲတွေရောက်လာပြီး ဝင်ဖမ်းပါလေရော။

ဒီအချိန်မှာ သူက ရေအိမ်ထဲက ထွက်လာတယ်။
ရဲဝင်ဖမ်းပြီးဆိုတာ သိတယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းလေးယောက်ကို
လည်း ဖမ်းသွားတယ်။ သူ့ကိုလည်း ရဲတွေက တွေ့တယ်။
ခေါ်ပြီထင်တာပေါ့။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေတော့ သမ္မုဒ္ဒေပဲ
ရွတ်နေတယ်။ ရဲက သူ့ကိုကြည့်ပြီး ဘာမှမပြောဘဲ ထွက်
သွားတယ်တဲ့။ ဒီတော့မျှ သူ့လွတ်ကျန်ခဲ့မှန်းသိတယ်။ သားက
ပြောပြတယ်။

“အဲဒီတော့ ကောင်းတယ် ဘာဘရဲ့။ ရဲနဲ့ ကျွန်တော်

မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့သားနဲ့ ပြုံးပြီး သားကို ထားခဲ့တယ်။
ဟိုကောင်တွေပဲ ခေါ်သွားတယ်။ သားလည်း ရှောင်ထွက်ဖို့
လုပ်နေတုန်း ကဆိုးချင်တော့ ရဲတစ်ယောက် ပြန်တက်လာ
တယ်။ သားလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘဲ ကြောင်ပြီး
ကြည့်ရင်းနဲ့ ကြက်သေသေပြီး ဝိုင်နေမိတယ်။ သူ့ပစ္စည်းလား
ဘာလားတော့မသိဘူး။ တစ်ခုခုကျန်ခဲ့လို့ ပြန်လာယူလား
တော့ မပြောတတ်ဘူး။ ထူးခြားတာကတော့ သားကို သူ
လုံးဝမမြင်တဲ့ပုံပဲ ဘာဘရဲ့...တဲ့။

ကျွန်တော်ကတောင် သားစကားကို ပြန်နောက်လိုက်
တယ်။ “အေးပေါ့ကွာ။ သားက သမ္မုဒ္ဒေကျေးဇူးနဲ့ ကိုယ်
ပျောက်သွားတာဖြစ်မှာပေါ့” လို့။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီရှင်းတမ်း၊ ဒီဖြစ်ရပ်ကလေးက
တော့ အခုလောလောဆယ် မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ ပြုလို့ရတဲ့၊ တွေ့
လို့ရတဲ့ သက်ရှိထင်ရှား ကိုယ်တွေ့ပါ။

အခုလောလောဆယ် ဖခင်စာရေးဆရာကြီးက
အသက်ငါးဆယ်ကျော်၊ သားငယ်ပန်းချီဆရာက အသက်
သုံးဆယ်ကျော်၊ စားရေးနေဆဲ၊ ပန်းချီရေးနေဆဲ အသက်ရှင်
လျက် ရှိနေဆဲပါ။

သမ္မုဒ္ဒေနဲ့ပတ်သက်ပြီး နောက်ထပ် အံ့ဖွယ်သရဲ
သူကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံတွေကိုလည်း ပြောပြမယ်တဲ့။ ဆက်လက်
ရေးသားပါမယ်။ ဒီရှင်းတမ်းကိုတော့ ဒီမူနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်လိုက်
ပါဦးမယ်။

မောင်ပုတ်စည်

သမားဝဉ်ဆဝက်
ဆေးစွမ်းထက်မြက်

ဆေးတိုက်ပုထုတ်လုပ်ဆော
မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ

သမားဝဉ်ဆဝက်
ဆေးစွမ်းထက်မြက်

ဆေးတိုက်ပုထုတ်လုပ်ဆော
မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ

BURMESE
CLASSIC
COM

BURMESE CLASSIC

ဝဋ်တြေး (၁၂)

(ဇ ဝ တ် သိ ခ် ပို င်)

ကျွန်ုပ်သည် ဖိုးတစ်ကတ်ဟုခေါ်
 သင်တန်းကို တက်ရောက်အောင်
 ဆောင် နာမည်ကြီးဟိုတယ်တစ်ခု
 ခွင့်လှစ်သော PCE ခေါ် Ship
 သင်တန်းအား တက်ရောက်ပြန်
 သင်တန်းကာလမှာ နစ်လကြာ
 ထိုသင်တန်းတွင် နိုင်ငံတကာ
 နည်းများအား အမြွက်မျှသင်
 အထူးသဖြင့် ဆရာများက

သင်တန်းအတွေ့အကြုံများကိုသာ သင်
 ကြားပေးခြင်းဖြစ်၏။ သင်တန်းပြီးဆုံးခါ
 နီးတွင် သင်ယူထားသော ဟင်းချက်
 နည်းများအား ကိုယ်တိုင်စိတ်ကြိုက်
 ဈေးဝယ်၍ ကိုယ်တိုင်ချက်ရ၏။ သင်
 တန်းသားများထဲတွင် အချို့သည်
 အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်နေသူများဖြစ်ပြီး
 ဟိုတယ်များ၊ စားသောက်ဆိုင်များတွင်
 လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသူများဖြစ်ရာ သူတို့

အတွက် အခက်အခဲမရှိလှဘဲ ကျွန်ုပ်
 အတွက်မူ စွန့်စားခန်းကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်
 ပေ၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ကြိုးစားမှု
 ကြောင့် အောင်လက်မှတ်တစ်ခုတော့
 ရနိုင်ခဲ့၏။ အချို့ အောင်လက်မှတ်ပင်
 မရလိုက်သူများလည်း ရှိ၏။ ထိုအတော
 အတွင်း ကျွန်ုပ်သည် ဥပုသ်စောင့်ရမည့်
 ရက်များတွင် ဝတ်မပျက်အောင်လည်း
 ကောင်း ညပိုင်းတွင် အဘိုးသူတော်

ကြောင့် သင်ပြထားသည့်အတိုင်း တရားထိုင်ခြင်းအလုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မပျက်အောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်လေ၏။ ထိုအတောအတွင်း အဘိုးသူတော်ကြောင့် နှင့်လည်း မတွေ့ဖြစ်တော့ပေ။ ရွှေမြစ်နံတို့၏ သတင်းမှာလည်း အငွေပျံသကဲ့သို့ လွင့်ပျံပျောက်ကွယ်၍ သွားပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုရက်ပိုင်းအတွင်း၌ Pass Port စာအုပ်ပြုလုပ်ခြင်း၊ CDC ခေါ် သင်္ဘောလုပ်သက်မှတ်တမ်းစာအုပ်ပြုလုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်ရပြန်၏။ SSA ခေါ် ၁၀ ရက် သင်တန်းကိုလည်းကောင်း၊ SID ခေါ် သင်္ဘောသားမှတ်ပုံတင်စာအုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆက်တိုက်ဆိုသလို ပြုလုပ်ရလေ၏။ ထို့နောက် နှစ်ပတ်ခန့်ကြာမြင့်သော PSCRB သင်တန်းကို တက်ရပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အချိန်ခုနစ်လလောက်အတွင်း လိုအပ်သည့်သင်တန်းများကိုလည်းကောင်း၊ စာအုပ်များကိုလည်းကောင်း ပြီးစီးအောင် ပြုလုပ်ရလေ၏။

အားလုံးအသင့်ဖြစ်သောအခါ လိုင်းချိတ်ရလေ၏။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်ရလေ၏။ ထိုကိစ္စများအား တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေ ဝါရင့်သင်္ဘောသားကြီး ကိုအောင်ကျော်ထွေးကို အားကိုးရလေ၏။ ကိုအောင်ကျော်ထွေးသည် ကျွန်ုပ်အား သင်္ဘောအတွေ့အကြုံများကို အခါအားလျော်စွာ ပြောပြလေ၏။

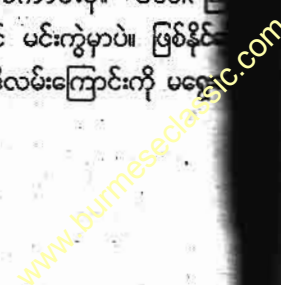
“ဒီမှာ ကောင်လေး၊ မင်းသင်္ဘောတက်မယ်ဆိုရင်တော့ ဗမာများတဲ့ သင်္ဘောကို မတက်လေနဲ့ကွ။ ဗမာများရင် ပြဿနာများတယ်။ ဗမာတွေက သင်္ဘောပေါ်မှာ အချင်းချင်းသစ္စာမရှိကြ

ဘူး။ နောက်ပြီး တစ်ခုသတိထားရမှာက သင်္ဘောမှာ ကပ္ပတိန်ကြီးက အဓိကကွ။ ကပ္ပတိန်မကြိုက်လို့ကတော့ မင်းရောက်တဲ့အရပ်ကနေ ဒိုးပေတော့ပဲ။ အဲဒါဆိုရင်တော့ မင်းဘဝ သွားပြီ။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ကပ္ပတိန်ကလည်း သုံးယောက်ထက် ပိုထုတ်လို့မရဘူး။ သုံးယောက်ထက်ပိုရင် နောက်တစ်ယောက်ပြတ်တဲ့ သူဟာ ကပ္ပတိန်ပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကုမ္ပဏီက လူရှာရမလွယ်ဘူးလေကွာ။ တစ်ခေါက်ပြီးသွားရင်တော့ ပြဿနာမရှိတော့ဘူး။ အေးဆေးဖြစ်သွားပြီ။ သင်္ဘောတစ်ခေါက်လိုက်ပြီးတိုင်း CDC လို့ခေါ်တဲ့ သင်္ဘောလုပ်သက်မှတ်တမ်းစာအုပ်မှာ တုံးထုရတယ်။ သင်္ဘောသားတစ်ယောက်အတွက် ဒါအသက်ပဲ။ သင်္ဘောဘယ်နေခေါက်တက်ပြီးပြီဆိုတာကို မေးစရာမလိုဘဲ စာအုပ်ကြည့်တာနဲ့ သိနိုင်တယ်။ ဒီနေရာမှာ တစ်ခုက ရှိပြန်ရောကွ။ တကယ်ကုမ္ပဏီကြီးတွေက သင်္ဘောသားအသစ်ဘယ်တော့မှမခေါ်ဘူးကွ။ ခေါ်ရင်လည်း တကယ်ပညာရှင်တွေပဲ ခေါ်လေ့ခေါ်ထရှိတယ်။ အခု မင်းတို့လိုက်ဖို့ လုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့ ကုမ္ပဏီဆိုတာတွေက တကယ်တော့ အေးဂျင့်အဆင့်ပဲရှိတာ။ ကုမ္ပဏီကြီးတွေကို လူရှာပေးတဲ့ အဆင့်လောက်ရှိတာ။ အခု မင်းတို့ပြောပြောနေတဲ့ ရိုက်ကြေးဆိုတာလည်း မဲဒီအေးဂျင့်တွေကိုပေးရတာ။ လိုင်းကောင်းရင် ကောင်းသလို သိန်း ၂၀၊ သိန်း ၃၀ စသည်အားဖြင့်ပေါ့။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီကြီးတွေ တကယ်လိုလို့ခေါ်ရင် ပိုက်ဆံမပေးရဘူး။ အဲဒီတော့ သူတို့က

ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ မင်းတို့သင်္ဘောလုပ်သက်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို နောင်တစ်အုပ်ထပ်ပွားရတယ်။ အဲဒီပွားစာအုပ်မှာ တစ်ကြိမ်တက်ပြီးကြောင့် တုံးထုထားရတယ်။ အစစ်ကတော့ မင်းတို့ကိုင်ထားပေါ့။ တကယ် ဆာဗီယာတွေ ဘာတွေပြတဲ့အခါကျတော့မှ ထုတ်ပြရတယ်။ ကျွန်တို့အချိန်မှာတော့ အတိုက်ပဲ ကိုင်ထားရတယ်။ ပြဿနာတွေ မရှိဘူး။ ရတယ်။ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ လိမ်ပြီးတက်တာပဲကွာ။ ခုနပြောတဲ့ ရိုက်ကြေးဆိုတာလည်း လိုင်းကောင်းရင် ကောင်းသလို ဈေးပေါက်တာပေါ့။ ဒါတွေက မင်းထားဖို့ပြောတာပါ။ နောက်တော့လည်း မင်းဟာမင်း သိလာမှာပါဟု စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြလေ၏။ နောက်တစ်ရက်တာက မင်းအခုတက်မှာ Cook နော်။ မင်းသင်တန်းတွေ ဘာတွေလေတက်ထားရဲ့လား။”

“တက်တာကတော့ အစ်ကိုနဲ့နှစ်လသင်တန်းတော့ တက်ထားတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တတ်လားဆိုရင်တော့ မတတ်ပါဘူး။”

“အေး... အဲဒါ ပြဿနာ နည်းနည်းရှိတယ်ကွ။ မြန်မာများတဲ့သင်္ဘောတက်မှ အဆင်ပြေမယ့်သင်္ဘောရှိတာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းက ဟင်းချာမှ မကျွမ်းတာ။ တို့အာဆီယံနိုင်ငံသားတွေ ပါတာကရတယ်။ ဗမာစာလည်း သူတို့စားနိုင်တယ်။ မဟုတ်ရင်တော့ Cook ကြီးကောင်းမှ။ Cook ကြီးမကောင်းရင် မင်းကွဲမှာပဲ။ ဖြစ်နိုင်တော့ကွာ ဒီလမ်းကြောင်းကို မရှောင်

ချင်ပါဘူး။ ခုနေ့ ငါပြောတော့ မင်းလက် ခံချင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်း နောက်တော့မှ လက်ခံလာလိမ့်မယ်။ အချိန်က စကားပြောတဲ့သဘောပေါ့။ အေးကွာ... မင်းကကောင်းပါစေကွာ”

ကျွန်ုပ်သည် ကိုအောင်ကျော် ထွေးနှင့် လမ်းခွဲပြီးနောက်ပိုင်း သင်္ဘော တက်ရန်အတွက် လိုက်လံစုံစမ်းခြင်း များ ပြုလုပ်ရ၏။ ကုမ္ပဏီအချို့နှင့် ဆက်သွယ်ထားရ၏။ သူတို့က အဆက် အသွယ်ရလျှင် လမ်းချိတ်မည်ဟု ပြော ၏။ ထိုရက်အတွင်း ကျွန်ုပ်သည် ဥပုသ် စောင့်ခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်းများကိုလည်း ဝတ်ပျက် လုပ်လျက်ရှိ၏။ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရ လျှင် အလုပ်အကိုင်အဆင်ပြေရန် အတွက် ရည်ရွယ်၍လုပ်သည်ဟုပြော လျှင် ပို၍မှန်ပေလိမ့်မည်။ ထိုရက်ပိုင်း အတွင်း ကုမ္ပဏီအချို့ ဆက်သွယ်လာ သော်လည်း လစာနည်းခြင်း၊ မိမိလုပ် တတ်သော အလုပ်နှင့် မကိုက်ခြင်း၊ လူရသွားခြင်းတို့ဖြစ်ကာ အဆင်မပြေ နိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။ ရွှေမြစ်စိန်မှာလည်း ထွန်အတွက် ဗေဒင်မေးခြင်း၊ ယတြာ ခြင်းများ ပြုလုပ်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ရပ်ကွက်ထဲတွင် မကြာမီ သင်္ဘောတက်တော့မည်ဟု သတင်းကြီး ထွက်ရှိ၏။ ထိုသတင်းနှင့်အတူ ကျွန်ုပ် နေ့လိုက်တော့ ကြာညိုဆိုတဲ့ကောင်က ခြေစိန်ကိုရော၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုပါ အိုင်သိမ်းတော့မှာပဲဟုလည်း တီးတိုး စကားများ ပြောလျက်ရှိ၏။ ရွှေမြစ်စိန်က နှင့် မောင်ကြာညိုတို့ လွတ်လွတ် မှုလပ် ပျော်ပါးနိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်ုပ်

အား မြန်မြန်လှော်ထုတ်နေသည်ဟု လည်း ပြောဆိုနေကြ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအတင်းစကားများအား ကြားမိသည် တိုင် ရွှေမြစ်စိန်အပေါ် နည်းနည်းလေးမှ စိတ်မကွက်မိဘဲ ရှိသည်အပြင် တမင် သက်သက် သူများမိသားစုအရေးကို ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီး လိုက်ပြောနေ ကြတယ်ဟုလည်း ထင်မိ၏။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် အဘိုး သူတော်ကြောင်နှင့် တွေ့ခိုက် ထို အကြောင်းများအား ပြောမိရာ အဘိုး သူတော်ကြောင်က -

“ဒီမှာ လူလေး၊ မင်းအဲဒါတွေ ခေါင်းထဲထည့်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ။ ကိုယ် လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကိုသာ ခေါင်းထဲထည့် ထားစမ်းပါ။ လူလေးကို ကျွန်ုပ်ပြောမယ်၊ သေသေချာချာနားထောင်။ လာမယ့် အင်္ဂလိပ်လို ၁၅ ရက်နေ့ကျရင် ဗိုလ် တထောင်စေတီတော်ရဲ့ လုပ်သားပေါင်း စုံ ဓမ္မာရုံမှာ တရားစခန်းဖွင့်လိမ့်မယ်။ လူလေးက ၁၇ ရက်နေ့ကျရင် ဘာ အလုပ်ပဲရှိရှိ အဲဒီနေ့တစ်နေ့လုံး တရား သွားထိုင်ရမယ်။ အဲဒီနေ့မှာ လူလေး အတွက် ထူးခြားလိမ့်မယ်။ သွားဖြစ် အောင်သွားပါ”

ကျွန်ုပ်သည် ထိုရက်အတွင်း သင်္ဘောလိုင်းများနှင့် ချိတ်ဆက်သော် လည်း လစာမကောင်းခြင်း၊ လိုင်း မကြိုက်ခြင်း စသည်အား မဆင်မပြေ မှုများနှင့်သာ ကြုံတွေ့လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် သည် တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ပျက်ခြင်းဖြစ်မိ ၏။ အစိုးရအလုပ်ကလည်း ထွက်ပြီးနေ ပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ဆပ်လည်းစူး၊ စားလည်းရှား ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်သည် တရားထိုင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်လျက်ရှိသည့် အပြင် တစ်ခါတစ်ရံ ယောဂီဝတ်စုံနှင့် ပင် တွေ့နေရသောအခါ ရပ်ကွက် အတွင်း၌ ကျွန်ုပ်အား ဒီကောင် သင်္ဘော တက်ခါနီးမှ ရူးများသွားပြီလားဟူသော အမနာပ ဝေဖန်ပြောဆိုမှုများကိုလည်း ခံရပေသေး၏။ အချို့ကလည်း သင်္ဘော မြန်မြန်တက်ရဖို့ ယတြာလုပ်တာဖြစ်မှာ ပါဟုလည်း ဖျော့ဖျော့ညင်သာ ပြောသူ များလည်းရှိသေးသဖြင့် တော်ပေသေး၏။

ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂလိပ်ရက် ၁၇ ရက်ပြောက်သောနေ့တွင် ဗိုလ်တ ထောင်စေတီတော်သို့ နံနက်စောစော ရေမိုးချို၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ထမင်း ချိုင့်တို့ကိုထည့်ကာ ထွက်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်ရောက်သွားသောအခါ ပထမဆုံး အချိန် တရားစခန်းဖွင့်လှစ်ရန် မြင်ဆင် နေကြပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထမင်းချိုင့် ကလေးအား သင့်တော်ရာတွင်ထားကာ အမျိုးသားများထိုင်ရာ ရှေ့ပိုင်းနေရာ လွတ်တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်၍ နေရာ ယူလိုက်ရ၏။ အားလုံးမှာ ငြိမ်သက်နေ ကြပြီး ဆရာကြီး၏ ဟောပြောမှုအစဉ် တွင် နှစ်မျောကာ နာသီးဖျားမှ ဝင်လေ၊ ထွက်လေကို မိအောင်ဖမ်း၍နေရ၏။ သို့သော် စိတ်တို၏သဘောသည် ထိန်း ရခက်သည့်သဘောတရားအတိုင်း တစ် ခါတစ်ခါ လွတ်ထွက်သွားပြီးနောက် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောတက်ရန် ကိစ္စများဆီ သို့လည်းကောင်း၊ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများဆီသို့လည်းကောင်း၊ ရွှေမြစ် စိန်နှင့် မောင်ကြာညိုတို့ထံသို့လည်း ကောင်း ရောက်သွားတတ်၏။ သတိပြန်

ဝင်လာသောအခါ စိတ်ကိုထိန်း၍ နှာသီး
ဖျားဆီသို့ ပြန်ပို့ရ၏။ သတိမလွတ်စေ
ရေးအတွက် သတိကပ်ထားရသည်မှာ
ပင်ပန်းလှသည်ဖြစ်ခြင်း။ တရားရူပတ်
ရခြင်းသည် အပြောလွယ်သလောက်
အလုပ်ခက်သည့်အလုပ် ဖြစ်ပေ၏။
ကျွန်ုပ်သည် စိတ်အား နှာသီးဖျားတွင်
ငြိမ်အောင်ထားကာ ဝင်လေ/ထွက်လေ
ကို သတိဖြင့်မှတ်ရင်း ဆရာကြီး၏
ဟောပြောနေမှုကိုလည်း တစ်ဖက်က
လိုက်လံမှတ်သားနေရ၏။ ဆရာကြီး
သည် ယခုအခါ ဉာဏ်စဉ်များအကြောင်း
ကို ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ ဆရာကြီးဟော
ပြောပြသော ဉာဏ်စဉ် ၁၆ ပါးအား
ကျွန်ုပ်မှတ်မိသလောက် ဖော်ပြရလျှင်
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

(၁) နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်

တရားအားမထုတ်ခင်တုန်းက သိ
ထားတဲ့ လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေ၊
တိရစ္ဆာန်တွေ၊ သူပဲ၊ ငါပဲ၊ အမျိုးသားပဲ၊
အမျိုးသမီးပဲ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ မောင်နီ၊
မောင်ဖြူ၊ မဖြူ၊ မနီ၊ ခေါင်း၊ လက်၊
ကိုယ်၊ ခြေ စသည်အားဖြင့် ထင်လာခဲ့
ပေမယ့် တကယ်တမ်း ဝိပဿနာတရား
ကို ရှုမှတ်ပွားများအားထုတ်လိုက်တဲ့
အခါမှ ဖောက်ပြန်နေတာက ရုပ်တရား၊
ဖောက်ပြန်တာကို သိနေတာက နာမ်
တရားလို ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ပိုင်းခြားပြီး
သိမြင်ခြင်းကို နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်လို့
ခေါ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဝိပဿနာရဲ့ အခြေ
ခံဉာဏ်ဖြစ်ပြီး ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် (၁)
ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်

အဲဒီ ရုပ်၊ နာမ်တွေရဲ့ ဖောက်ပြန်
ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ သဘောအမူအရာတွေ
အပေါ်မှာ မြင်တွေ့ပြီးနေတဲ့ အရှုခံ ရုပ်၊
နာမ်တွေရဲ့ ဖောက်ပြန်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့
သဘောအမူအရာတွေဟာ ဖြစ်ချင်တိုင်း
ဖြစ်၊ ပျက်ချင်တိုင်း ပျက်နေကြသလား
ဆိုတော့ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်တွေဟာ ဖြစ်ချင်
တိုင်းဖြစ်၊ ပျက်ချင်တိုင်းပျက်နေကြတာ
မဟုတ်ဘဲ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်
ဦး၊ အကြောင်းနဲ့အကျိုး၊ ကြောင်းကျိုး
ဆက်နွယ်ပြီးမှ ဖြစ်ပျက်နေကြတာပါ
လားဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာတာ
ကို ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။
ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် (၂) ဖြစ်ပါတယ်။

(၃) သမ္မဿနဉာဏ်

ဒီဉာဏ် ရင်သန်လာတဲ့အခါမှာ
ရှေ့ဘဝဆိုတာ ရှိသလား၊ နောက်ဘဝ
ဆိုတာ ရှိသလား၊ ငါကောင်ဆိုတာ ရှိ
သလား၊ ငါကောင်ဆိုတာ မရှိဘူးလား
စတဲ့ ငါနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အတွေးအခေါ်
အယူအဆတွေ ပျောက်သွားတယ်။
ငါဆိုတာ နာမ်စားသုံးထားတာပဲ။ မရှိဘဲ
နဲ့ ရှိတယ်လို့ အယူမှား၊ အမှတ်မှားတာ
ဒီဦး၊ ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာ ဒီဦးပြုတ်နေ
တယ်။ အဲဒီတော့ လှုပ်ရှားနေတဲ့
သဘောအမူအရာတွေ တွေ့လို့ မမြဲဘူး
အနိစ္စ၊ စံစားကြည့်ရင် ဆင်းရဲတယ်
ဒုက္ခ၊ မပြဲဆင်းရဲနေတာ အစိုးမရဘူး
အနတ္တ လက္ခဏာတွေကို ဆင်ခြင်သုံး
သပ်တဲ့ သမ္မဿနဉာဏ်ဟာ ဝိပဿနာ
ရှုစဉ်ရဲ့ ဉာဏ်စဉ် (၃)ပဲ ဖြစ်တယ်။

(၄) ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်

ဝိပဿနာတရားကို ရှုမှတ်ပွား
များ အားထုတ်ပြီးနေတဲ့အခါမှာ ကြည့်
နေရင်း ကြည့်နေရင်း ဘွားခနဲ ဘွားခနဲ
ဖြစ်ခြင်းရဲ့အစကို မြင်တွေ့ရသလို
လျင်မြန်လွန်းလှတဲ့အတွက် တည်မှုကို
မမြင်ရဘူး။ ကြည့်နေရင်း ကြည့်နေရင်း
ကနေ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ပျောက်သွားတဲ့
ပျက်ခြင်းရဲ့အဆုံးကို မြင်တွေ့ပြီးနေရ
မယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို
သိတဲ့ဉာဏ်ကို ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်လို့ ခေါ်
တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာအနေနဲ့ ပြောရ
ရင် ခဲတစ်လုံးကို လေထဲ မြှောက်ပစ်
လိုက်တဲ့အခါ ခဲလုံးက တက်သွားပြီး
ပြန်ကျလာတာကို တွေ့ရတယ်။ လေထဲ
မှာ ခဲလုံးတည်နေတာ၊ ရပ်နေတာကို
မတွေ့ရဘူး။ အဲဒီတော့ ခဲလုံးတက်သွား
တာ ဖြစ်တဲ့သဘော၊ ခဲလုံးပြန်ကျလာ
တာ ပျက်တဲ့သဘော၊ တည်တဲ့သဘော
ကို မမြင်ရဘူး။ အဲဒီ ဥပမာအတိုင်းပဲ
ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကိုသိတဲ့ဉာဏ်ကို
ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်လို့ ခေါ်တာပဲ ဖြစ်
တယ်။ ဉာဏ်စဉ်အနေနဲ့ (၄)ပေါ့။

(၅) ဘင်္ဂဉာဏ်

နာခေါင်း ငယ်ထိပ်၊ ရင်ပြင်၊ နှလုံး
စသည်အားဖြင့် တစ်ခုကိုတစ်ခု အာရုံ
စူးစိုက်ပြီးတော့ ရှုမှတ်တဲ့အခါ အရှုခံ
ရုပ်အပေါ်မှာ ရှုစိတ်ကိုကပ်ပြီး လိုက်တဲ့
အခါ ဖောက်ပြန်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ သဘော
အမူအရာတွေကို ရှုတဲ့စိတ်က သိနေ
မယ်။ အဲဒီ သိနေတဲ့စိတ်က လျင်မြန်
သလို အရှုခံ ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ ဖောက်ပြန်
ဖြစ်ပျက်နေတာကို လျင်လျင်မြန်မြန်

သိလာမယ်။ လျှင်မြန်လွန်းတဲ့အတွက် ဖြစ်မှုကို မသိနိုင်ဘူး။ တည်မှုကို မသိနိုင်ဘူး။ အပျက်တွေကိုပဲ မြင်တဲ့ ဘင်္ဂါ ဉာဏ်ကို တက်သွားတာဖြစ်တယ်။ အဲဒါကို ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် နံပါတ်(၅)လို့ သတ်မှတ်ရတယ်။

(၆) ဘယဉာဏ်

အဲဒီလို အပျက်တွေကို မြင်လာတဲ့အခါကျတော့ အခုလည်းပျက်နေတယ်။ ရှေ့ကလည်း ပျက်နေခဲ့တယ်။ နောက်လည်း ပျက်ဦးမှာပဲဆိုပြီး ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်တွေရလာတဲ့အပေါ်မှာ အပျက်တွေကိုမြင်လို့ ကြောက်တဲ့စိတ်ဝင်လာတာဟာ ဘင်္ဂါဉာဏ်ကနေ ဘယဉာဏ်ကို ကူးပြောင်းသွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် (၆)လို့ သတ်မှတ်ရပါမယ်။

(၇) အာဒိနဝဉာဏ်

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာမှာ တစ်ပါးပါးကို မမေ့မလျော့သော သတိနဲ့ ရှုမှတ်ပွားများလာတဲ့အခါကျတော့ မိမိရရှိထားတဲ့ ရုပ်နာမ်တွေအပေါ်မှာ အပြစ်တွေမြင်လာပြီး ကြောက်ရွံ့တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်လာမယ်။ ကောင်းတာထို မတွေ့ရဘူး။ ထင်ရှားအောင်ပြရရင် မနက်အိပ်ရာကထရင် မျက်နှာသစ်ရတယ်။ သွားတွေတိုက်ရတယ်။ ကျင်ကြီးစွန့်ရတယ်။ ကျင်ငယ်စွန့်ရတယ်။ ဒါအပြင် ဘဝဟောင်းကပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတွေရဲ့အကျိုးဆက်တွေကိုလည်း ခံရသေးတယ်။ ဒါတွေဟာ ဒီရုပ်နာမ်တွေကို ရလာတဲ့အပေါ်မှာ အပြစ်တွေမြင်လာတယ်။ အဲဒီလို

အပြစ်တွေမြင်လာတာကို အာဒိနဝဉာဏ်လို့ ခေါ်တာပဲဖြစ်တယ်။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့်တော့ (၇)ဖြစ်တယ်။

(၈) နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်

အဲဒီလို မိမိရရှိထားတဲ့ ရုပ်နာမ်တွေပေါ်မှာ အပြစ်တွေမြင်လာတဲ့အခါ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်တွေကို လိုချင်တဲ့စိတ်တွေ ကုန်ခန်းလာလိမ့်မယ်။ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်တွေအပေါ်မှာ ငြီးငွေ့လာလိမ့်မယ်။ တရားအားထုတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေပါ ကုန်ခန်းလာလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ ရုပ်နာမ်ပေါ်မှာ ငြီးငွေ့တဲ့စိတ်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာတာကို နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်လို့ ခေါ်တာပဲဖြစ်တယ်။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် (၈)လို့ ခေါ်တယ်။

(၉) မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်

ဒီလို ငြီးငွေ့တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ရှုရမယ်။ အဲဒီလို ပျင်းရိငြီးငွေ့လာတာကို ရှုမှတ်နေတဲ့အခါကျတော့ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်တွေကို ဘယ်သူလိုချင်ဦးမလဲ။ မလိုချင်တော့ဘူး။ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်တွေကနေ လွတ်ထွက်ချင်လာတယ်။ လွတ်ထွက်ချင်တဲ့စိတ်၊ လွတ်မြောက်ချင်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာတာကို မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်လို့ ခေါ်တာပဲဖြစ်တယ်။ အဲဒါကိုတော့ ဉာဏ်စဉ် (၉)လို့ ခေါ်ပါတယ်။

(၁၀) ပဋိသင်္ခါဉာဏ်

လွတ်မြောက်ချင်ရင် လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်။ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်တွေက လွတ်မြောက်

ဖို့အတွက် မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာရရှိအောင် တရားရှုမှတ်ပွားများရမှာပဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီနိဗ္ဗာန်ဆိုတာကို ရောက်ဖို့အတွက်ကလည်း ဘယ်ယာဉ်၊ ဘယ်ရထားနဲ့မှ သွားလို့ရတာမဟုတ်ဘူး။ ဝိပဿနာဆိုတဲ့တရားကို ကြိုးစားကျင့်ကြံ အားထုတ်မှ ရောက်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ အရှုခံရပ်တွေရဲ့ ဖောက်ပြန်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့သဘောကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင်တွေ့နေရတဲ့အတွက် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုတဲ့ လက္ခဏာတစ်ပါးပါးကို အခက်အခဲမရှိ ရှုမှတ်လာနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီဉာဏ်ကို ပဋိသင်္ခါဉာဏ်လို့ ခေါ်တာပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဉာဏ်စဉ်ကတော့ နံပါတ်(၁၀) ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၁) သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတစ်ပါးပါးကို မမေ့မလျော့ သတိတရားတွေနဲ့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တဲ့ အခါကျတော့ စိတ်က နှစ်စိတ်မဖြစ်ဘူး။ တစ်စိတ်တည်းပဲဖြစ်မယ်။ အတိတ်အကြောင်းတွေကိုလည်း မတွေးမိတော့ဘူး။ အနာဂတ်အကြောင်းတွေကိုလည်း မတွေးမိတော့ဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်မိမိရဲ့ ကမ္မဉာဏ်တရားအပေါ်မှာပဲ စူးစိုက်ရှုမှတ်နေတဲ့အတွက် သင်္ခါရတရားတွေအပေါ်မှာ မတွေးမိ၊ အကြံမိတော့တဲ့အတွက် သင်္ခါရနယ်ပယ်က လွတ်မြောက်တယ်ဆိုတဲ့ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို ရောက်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကိုတော့ ဉာဏ်စဉ် (၁၁)လို့ ခေါ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၂) အနုလောမဉာဏ်

သင်္ခါရတရားတွေဆိုတာက လေးလံတဲ့သဘောတွေ ရှိပါတယ်။ သင်္ခါရနယ်ပယ်က လွတ်မြောက်တယ်ဆိုတော့ ပေါ့ပါးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အနုလောမဉာဏ်ကို ဘယ်လိုသိနိုင်မလဲလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက မြောက်တက်သွားသလို လေထဲမှာလွင့်ပါးပြီးတော့ နေသလို၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ ခံစားနေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဉာဏ်ကို အနုလောမဉာဏ်လို့ ခေါ်တာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့်တော့ (၁၂)ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၃) ဂေါတြဘူဉာဏ်

အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ မိမိတို့ ရှုမှတ်နေတဲ့ ဓာတ်တရားတွေဖြစ်တဲ့ ပူတယ်၊ အေးတယ်၊ ထုံတယ်၊ ကျဉ်တယ်၊ လှုပ်တယ်၊ ခါတယ်၊ ရမ်းတယ်၊ ရွရွပွပွနေတယ်၊ ယားယံနေတဲ့ သဘော အမူအရာတွေဟာ မမြင်မတွေ့တော့ဘဲ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မယ်။ အရှင်ရုပ်ချုပ်သွားတဲ့သဘော ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအရှင်ရုပ် ချုပ်သွားလို့ရှိရင် ရှုစရာမရှိတော့ဘူးဆိုပြီး လိုက်မရှာပါနဲ့၊ ရှုနေတဲ့ စိတ်ကိုပဲ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုတဲ့ လက္ခဏာတစ်ပါးပါးနဲ့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီး ဆက်ရှုနေလိုက်ပါ။ အဲဒီရှုနေတယ်ဆိုတဲ့ အသိစိတ်ပါ တဒင်္ဂချုပ်ငြိမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ အကြာကြီးမချုပ်ဘူး။ အဲဒါကို နာမ်ချုပ်ငြိမ်းတာ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဂေါတြဘူဉာဏ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် (၁၃) ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၄) မဂ်ဉာဏ်

အဲဒီ နာမ်ချုပ်ငြိမ်းလိုက်တာနဲ့ မဂ်ဉာဏ်ဆိုတာ လှစ်ခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲဆို ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်သလို ဝင်းခနဲ၊ လက်ခနဲ အလင်းရောင်ထွက်သွားသလောက် မြန်ပါတယ်။ အဲဒါကို မဂ်ဉာဏ်လို့ခေါ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ “မဂ်”က တစ်ကြိမ်ပဲ ကျတယ်။ ပြန်ဝင်စားလို့လည်းမရဘူး။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် (၁၄)ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၅) ဖိုလ်ဉာဏ်

မဂ်ဉာဏ်ကျပြီးတာနဲ့ တစ်ဆက်တည်း ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ သိနိုင်အောင်ပြောရရင်တော့ ပန်ကာလေတိုက်တယ်။ အမြဲတမ်းတိုက်မနေဘူး။ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ထိတယ်။ အဲဒီအခါမှာ လေလာထိတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် အေးတဲ့သဘောပါတာကြောင့် အေးခနဲ၊ အေးခနဲ ဖြစ်သွားတာကို သိမယ်။ လေပြတ်သွားတဲ့အခါမှာ ပူတဲ့သဘောပါတာကြောင့် ပူခနဲ၊ ပူခနဲ ဖြစ်သွားတာကို သိမယ်။ အဲဒီလို လေးသွားတဲ့သဘော၊ ပေါ့သွားတဲ့သဘော၊ တင်းကျပ်တဲ့သဘော၊ ပွသွားတဲ့သဘော အမူအရာတွေကို ရိပ်ခနဲ၊ ရိပ်ခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲ သိသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုသိခြင်းဟာ ဖိုလ်ဉာဏ်ရဲ့သဘောပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့်တော့ (၁၅)ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၆) ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်

မဂ်က တစ်ကြိမ်ကျတယ်။ ဖိုလ်က နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ကျတယ်။ အဲဒီဖိုလ်ဉာဏ်ကျပြီးရင် အေးငြိမ်းသွားမှာ

ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအေးငြိမ်းသွားတာကို မဂ္ဂိနန္ဒရ ဖလသမာပတ်လို့ ခေါ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ငြိမ်းအေးပြီးတော့သွားတဲ့အခါ ကျတော့မှ ပြန်လည်ဆင်ခြင် စဉ်းစားပြီးတော့ နေတတ်တယ်။ အဲဒီဉာဏ်ကို ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်လို့ခေါ်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဉာဏ်စဉ်အားဖြင့် (၁၆) နောက်ဆုံးဉာဏ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာကြီးသည် ဉာဏ်စဉ် (၁၆) ပါးအား ပြီးဆုံးအောင် ပို့ချပြီးနောက် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုတာကို သိပြီးမှ ရောက်မှာမဟုတ်တဲ့အကြောင်း။ သိပြီးတော့ရောက်ရင် သိနေတဲ့အတွက် လိုချင်တဲ့ လောဘစိတ်ကြောင့် ရနိုင်မှာ မဟုတ်တဲ့အကြောင်း။ မသိရှိတဲ့ လိုချင်တပ်မက်စိတ်ကင်းနေမှသာ သိရှိနိုင်မှာ ဖြစ်ကြောင်း။ အကြမ်းအားဖြင့် သိနိုင်တဲ့အချက်တွေက ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ လျင်မြန်စွာပျက်စီးနေတဲ့ သဘောအမူအရာတွေကို သိနိုင်မယ်။ အရှင်ရုပ်ပျောက်သွားတာကို သိနိုင်မယ်။ နောက်ဆုံး ဘာဖြစ်သွားမှန်း မသိလိုက်တာလောက်ကို သိနိုင်မယ်။ အဲဒီအချက်သုံးချက်လောက်ကလွဲလို့ မသိနိုင်ကြောင်းများကို ရှင်းပြကာ ပို့ချခြင်းကို ရုပ်နာမ်လိုက်ကာ ၁၅ မိနစ်ခန့် ငြိမ်သက်စွာ တရားစုမှတ်ရ၏။ အချိန်စေ့သဖြင့် ခေါင်းလောင်းကလေးမြည်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်သာ သိသည်ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ရင်ဝယ် ပီတိစိတ်တို့ဖြင့် ဝေလျှံလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး စိတ်လက်ချမ်းသာစွာ

ဖြင့်က စာရေးစခန်းဝင်ဖြစ်၏။

ထိုနေ့ညနေ ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်ချိတ်ဆက်ထားသော ကုမ္ပဏီမှ ဆက်သွယ်လာကြောင်း သတင်းစကားကြားသိရသောကြောင့် နောက်နေ့တွင် တရားစခန်းသို့ မသွားဖြစ်တော့ဘဲ ကုမ္ပဏီသို့ သွားရောက်ခဲ့ရာ အဆင်ပြေသဖြင့် လိုအပ်သည်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အချိန်တန်ရလေတော့၏။ အဝတ်အစားကိစ္စကိုမူ ရွှေမြစိန်ကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်၍ ဝယ်ယူပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းအထောက်အထားများအား ကုမ္ပဏီသို့ တင်ပြထားပြီးဖြစ်၏။ ရိုက်ကြေး သိန်း ၂၀ ကျော်ကိုမူ ထွက်မည့်နေ့တစ်ရက်အလိုတွင် ပေးသွင်းရမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်လိုက်မည့်သင်္ဘောမှာ မလေးရှားနိုင်ငံအခြေစိုက်သင်္ဘောဖြစ်ပြီး ရေယာဉ်မှူးအပါအဝင် Cook ကြီးအထိ မြန်မာထူးများဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် ပျော်ရွှင်ခြင်းလည်းဖြစ်နေ၏။ ငယ်စဉ်က မိဘများနှင့် ခရီးတစ်ခုထဲ သွားရတော့မည်ဆိုလျှင် ပျော်ရွှင်သော ပျော်ရွှင်မှုမျိုးဖြစ်၏။ ထိုညက အညလုံး အိပ်မရာဘဲဖြစ်ကာ မျက်လုံးများ ကြောင်နေ၏။ မျက်လုံးကြောင်နေသည်နှင့် အတွေးပေါင်းစုံကလည်း ဝင်ရောက်၍လာ၏။ အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ရွှေမြစိန်အား စိတ်မချခြင်းသည်ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်ဖြစ်၏။ သို့သော် မတတ်နိုင်တော့။ ဖြစ်သမျှကြောင်း အကောင်းချည်းဟုသာ ယူရတော့မည်ဖြစ်၏။ ရွှေမြစိန်သည်

လည်း သည်လောက်တော့ မိုက်မဲလိမ့်မည် မဟုတ်ဘူးတွေးမိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ပိုးရတပွင့်ဖြူဟူသော ချစ်စရာ အလွန်ကောင်းသော သမီးလေးတစ်ယောက် ရှိနေသေးတာပဲမဟုတ်လား။ ဒီသမီးလေး မျက်နှာထောက်ထားပြီး တော့ပဲ သူရက်ရက်စက်စက်တော့ လုပ်မည်မဟုတ်ဟုလည်း ဖြေတွေးတွေးမိ၏။ ရွှေမြစိန်မှာမူ ဘာမှမသိရာဘဲ အိပ်ပျော်နေရာ တစ်နေ့ကုန် ပင်ပန်းထားလို့ထင်ရဲ့။ ဟောက်သံတိုးတိုးပင် ထွက်နေ၏။ သမီးလေးမှာမူ သူ့အမေအား လက်ကဖက်ထားပြီး ခြေတစ်ဖက် သူ့အမေခါးပေါ်သို့တင်ကာ အိပ်ပျော်နေ၏။ တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်တိုင် ကျွန်ုပ်မှာမူ အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိ၏။ ညဦးပိုင်းက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှုများမှာလည်း စိုးရိမ်ခြင်း၊ သောကဖြစ်ခြင်းတို့ဘက်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေ၏။ ညဉ့်လည်းအတော်နက်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ကိုလျော့ချကာ နာသီးဖျားမှ ဝင်လေထွက်လေကို သတိကပ်ကာ ပက်လက်အနေအထားဖြင့် မှတ်သား၍နေလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် အတော်အတန် တည်ငြိမ်မှုရလာကာ မကြာမီအချိန်အတွင်း အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိသွားတော့၏။ ရွှေမြစိန်သည် ကျွန်ုပ်အတွက် တာရှည်ခံအစားအသောက်များအား ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ပေးမည် ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က မလုပ်ရန် တားရ၏။ Cook တစ်ယောက်အနေနဲ့ အစားအသောက်တော့ အခက်အခဲမရှိနိုင်ကြောင်းကိုလည်း သဘောပေါက်အောင်

ရှင်းပြရ၏။ သို့သော် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးကဲ့သို့သော အိမ်သုံးဆေးဝါးများကိုလည်း သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြရ၏။ သို့သော် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးကဲ့သို့သော အိမ်သုံးဆေးဝါးများကိုလည်းကောင်း၊ ပရုတ်ဆီ၊ ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေး၊ အစာကြေဆေးကဲ့သို့သော မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးများကိုလည်းကောင်း အလုံအလောက် ထည့်ပေးရန် မှာကြားရ၏။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ကျန်းမာရေးသည် အဓိကဖြစ်ကြောင်း၊ သင်္ဘောပေါ်တွင် တစ်ခုခုဖြစ်ပါက သင်္ဘောဆရာဝန်က အတတ်နိုင်ဆုံး ကုသပေးမည်ဖြစ်သော်လည်း အသက်အန္တရာယ်ရှိနိုင်သော ရောဂါမျိုးဖြစ်ပွားခဲ့ပါက ဘာမှမတတ်နိုင်ကြောင်း၊ ယုတ်စွာအဆုံး သေဆုံးသွားပါက အလောင်းအား အသားများထည့်သော အအေးခန်းထဲသို့ ထည့်ကာ ယူဆောင်လာပြီး အနီးစပ်ဆုံး ဆိပ်ကမ်းတွင် ချကာ သင်္ဂြိုဟ်ရကြောင်း များကို ကြားဖူးနားဝဖြင့် သိထား၏။ ထို့ကြောင့် ဝါရင့်သင်္ဘောသားကြီးများသည် သင်္ဘောပေါ်တွင် အူအတက်ပေါက်ခြင်း မဖြစ်စေရန်အတွက် အူအတက်ကို ဖြုတ်ထားကြကြောင်းလည်း သိထား၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်မှာမူ အူအတက်မဖြစ်ဖြစ်လိုက်ပါ။ အကယ်၍ အဆင်ပြေလို့ သင်္ဘောဆက်လိုက်မည်ဆိုပါက အူအတက်ဖြုတ်ထားမှ ဖြစ်မည်ဟုလည်း တွေးမိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ညနေ ၆ နာရီထွက်သောလေယာဉ်ဖြင့် မလေးရှားနိုင်ငံသို့ လိုက်ပါရမည်ဖြစ်ရာ ညနေ ၄ နာရီတွင် အသင့်ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်

အား ကျွန်ုပ်နှင့်ရင်းနှီးသော ဝါရင့် သင်္ဘောသားကြီး ကိုအောင်ကျော်ထွေးက သူ၏ကားဖြင့် လိုက်ပို့ပေးမည်ဖြစ်သဖြင့် အလွန်အဆင်ပြေလှ၏။ ရွှေမြစိန်နှင့် သမီးလေးပါ လိုက်ပို့ပေးမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရွှေမြစိန်အား မှာကြားစရာရှိသည်များကို တာတွတ်တွတ် မှာကြားရ၏။ သို့သော် မောင်ကြာညိုနှင့် ကိစ္စကိုမူ ပြောမထွက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ မပြောသင့်ဟု ယူဆသဖြင့်လည်းကောင်း မပြောဖြစ်ခဲ့ပေ။ သမီးလေးကို ဂရုစိုက်ဖို့အကြောင်း၊ ဆိုင်ကိုလည်း တစ်နိုင်တစ်ပိုင်သာ လုပ်ဖို့အကြောင်းလောက်သာလျှင် ပြောဖြစ်၏။ မောင်ကြာညိုအားလည်း ရွှေမြစိန်ကို ကျွန်ုပ်မရှိခိုက် နှမသားချင်းတစ်ယောက်လို စောင့်ရှောက်ဖို့အကြောင်း မှာကြားရာ မောင်ကြာညိုက စောင့်ရှောက်ပါမည်အကြောင်း၊ စိတ်အေးအေးထားပြီး သွားစေလိုကြောင်း၊ နောက်ကြောင်းကို ဘာမှမပူဖို့အကြောင်းများကို ပြောကြားလေ၏။ ရွှေမြစိန်ကလည်း သူနှင့် ကလေးကို စိတ်မပူဖို့အကြောင်း၊ ကျန်းမာရေးကိုသာ ဂရုစိုက်ပြီး အလုပ်ကို စိတ်အေးအေးထားပြီး လုပ်စေလိုကြောင်း မျက်ရည်လေးစမ်းစမ်းဖြင့် ပြောရှာ၏။ သမီးလေးမှာမူ ဘာမျှမသိ ရာဘဲ အဝတ်သစ်၊ အစားသစ်ကလေးများ ဝတ်ကာ ပျော်ရွှင်လျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အိမ်နီးပါးချင်းများအား နှုတ်ဆက်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ကာ ကိုအောင်ကျော်ထွေး၏ ကားကြီးဖြင့် မင်္ဂလာခုံလေဆိပ်သို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်တို့သည် အရမ်းလှုပ်ရှားနေ

မိ၏။ အမိရင်ခွင်မှ ရုတ်တရက်ခွဲခွာလိုက်ရသည့် သားတစ်ယောက်နှယ် ဝမ်းနည်းသလိုလည်း ခံစားရ၏။ မကြာမီ အနာဂတ်သစ်တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ရတော့မည် ဖြစ်သဖြင့်လည်း ပျော်ရွှင်သလိုလို ခံစားရ၏။ ထို့အပြင် အဆင်မပြေပါမလားဆိုသည့် စိုးရိမ်စိတ်တို့ဖြင့် ရင်ဖိုလို့က်မောလျက်လည်း ရှိလေ၏။ ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသော ရွှေမြစိန်၊ သမီးလေး ပိုးရတုပွင့်ဖြူတို့ကို ခွဲခွာရမည်ဆိုပြန်သဖြင့် လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲခြင်းဝေဒနာကိုလည်း ခံစားနေရပြန်၏။ ကျွန်ုပ်မရှိခိုက် ရွှေမြစိန်နှင့် မောင်ကြာညို ဘာတွေများ ဖြစ်နေကြမလဲဆိုသည့် သောကဗျာပါဒတို့ကိုလည်း တစ်ပြိုင်နက်ခံစားနေရပြန်၏။ ကျွန်ုပ်၏အတွေးတို့သည် ရှည်လျားလှပေ၏။ ရွှေမြစိန်က အနားမှ တာတွတ်တွတ်ပြောနေသည့် စကားများအား ကြားသည့်အခါကြားပြီး၊ မကြားသည့်အခါလည်း မကြားဘဲရှိ၏။

“ကို...ဟိုရောက်ရင် အကျိုးအကြောင်း ဖုန်းပြန်ဆက်နော်။ ကို...ပြောတာကြားလားလို့”

ကျွန်ုပ်သည် ရွှေမြစိန်အား သေသေချာချာ ကြည့်နေမိ၏။ ရွှေမြစိန်သည် ကျွန်ုပ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျစကဲ့သို့ ပိန်ပိန်ကပ်ကပ် ပြားချပ်ချပ်လေးမဟုတ်တော့။ တစ်သားပွေး တစ်သွေးလှဆိုသည့်အတိုင်း ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး၊ တောင့်တောင့်တင်းတင်းဖြင့် အလှသွေးကြွယ်လျက် ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိသဖြင့် စိတ်မချသလို ခံစားရပြန်၏။ ရွှေမြစိန်ကို “ကိုယ်အစစအရာရာ စိတ်ချပါရ

စေကွယ်” ပြောလိုက်ချင်သော်လည်း ပါးစပ်က ပြောမထွက်ဘဲ ရှိပြန်၏။ ကျွန်ုပ်ပြောချင်သည့် စကားလုံးတို့သည် ရင်ဝတွင် တစ်ဆို၍နေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘာမှမပြောတာဘဲ ကောင်းပါတယ်ဟု စိတ်ကို ခုံးခုံးချလိုက်လေတော့၏။ မကြာမီ လေယာဉ်ထွက်တော့မည်ဖြစ်ရာ ခေတ်ကာလအနေအထားတစ်ခုကြောင့် လေဆိပ်အပေါ်ထပ်ရှိ ညည်သည်ပိုသူများ နှုတ်ဆက်ရာနေရာသို့ တက်ခွင့်ပိတ်ထားသည်နှင့် ကြုံနေသဖြင့် ရွှေမြစိန်တို့အား ကိုအောင်ကျော်ထွေးနှင့်အတူ ပြန်ကြဖို့အကြောင်း၊ စိတ်မပူဖို့အကြောင်း၊ ဟိုရောက်ရင် ဖုန်းဆက်မည်ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ပြောကာ ပြန်လွှတ်လိုက်ရ၏။ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ချိန်တွင် ရင်ထဲတွင် တစ်ဆိုဆိုကြီး ဖြစ်လာကာ ငိုချင်လာမိ၏။ ငါမသွားတော့ဘဲ အိမ်ပြန်တာပဲ ကောင်မယ်ထင်တယ်ဟုလည်း တွေးနေမိ၏။ ခုချိန်မှာ ငါမသွားရင် ဖြစ်တာပဲ။ ဒါမယ် ရွှေမြစိန်ကတော့ ငါ့ကို အထော်စိတ်ပျက်သွားလိမ့်မယ်။ တော်တော် ဘဇာနည်ဘုံယောက်ျားဟုလည်း အထော်အမြင်သေးပေလိမ့်မည်။ ငါသွားမှပြန်မှာပါလေ။ ပိုက်ဆံတွေလည်း ထော်တော်ကုန်ပြီးမှဥစ္စာ။ ကျွန်ုပ်သည် ငွေစားရင်း တွေဝေနေမိ၏။

“လူလေးက ဒီမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး ဘာတွေများ တွေဝေနေတာတုန်း ဘာမှစဉ်းစားတွေဝေမနေနဲ့ လာလိုက်တာ ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်၏လက်ကိုကောက် လေဆိပ်အပြင်သို့ ဆွဲခြင်းခံလိုက်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အထော်

သူတော်ကြောင်အား မပျော်လင့်သော အချိန်တွင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာခြင်း၊ အားတက်ခြင်း၊ အံ့ဩခြင်းများ ဖြစ်မိလေ၏။ လေဆိပ်အပြင်သို့ရောက်သောအခါ ကားအကောင်းစားကြီးတစ်စီးအားကွင်း ရပ်နေသူတစ်ယောက်က တံခါးဖွင့်ပေးကာ ကားပေါ်သို့တက်စေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုမသိဘမသိဖြင့် အဘိုးသူတော်ကြောင်ခေါ်ရာသို့ ပါလာပြီး...

“ဒါက ဘယ်သွားမှာတုံး အဘိုးဇဲ့ ကျွန်တော်တော့ ဒုက္ခရောက်ပါပြီဗျာ” ဟု ညည်းညူလိုက်၏။

“ဒုက္ခရောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒုက္ခတွေ ပြီးဆုံးသွားတာပါ”

“ကျွန်တော့်အစီအစဉ်တွေ အကုန်ပျက်ကုန်ပါပြီဗျာ”

ဟု ညည်းလိုက်ပြန်ရာ -

“အစီအစဉ်တွေ ပျက်ကုန်တာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ အခုမှ အစီအစဉ်တွေက တော့ပါ”

“အဘိုးကတော့ဗျာ။ လုပ်လိုက်ပါပြီ။ ကျွန်တော့်မိန်းမသာသိရင် စိတ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူးဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ -

“လွဲလိုက်တာ မောင်ရာ။ တက်တက်စင်ပါပဲ။ မောင်ရင်မိန်းကလေးက စိတ်ကောင်းလွန်းလို့မှ ပျော်ပွဲကြီးကို ဆင်နေပါပြီ မောင်ရာ။ မောင်ရင်ကို လိုက်ပို့တာက လိုက်မပို့ရင် မကောင်းတတ်လို့ လိုက်ပို့တာပါဗျာ။ မောင်ရင် ပြန်လွှတ်မှ ပြန်တာကလည်း နေချင်လွန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြန်ချင်နေတာ ကြာလှပါပြီ။ မကောင်းတတ်လို့ပါ”

“ဘာလဲ... အဘိုးက ကျွန်တော့် မိန်းမကို ဟိုအကောင်နဲ့ အထင်လွဲနေနေတာပေါ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ကက်ကက်လန်ပြောလိုက်ရာ -

“အထင်လွဲတာ မဟုတ်ပါဘူး မောင်ရင်ရာ၊ အထင်တည့်တာပါဗျာ။ မောင်ရင်အိမ်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ငှောက်လာတာကိုက ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ နဲ့ ရောက်လာတာပါဗျာ”

“အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်လောက်ပါဘူး အဘိုးရယ်။ ရွာဦးဆရာတော်ရေးပေးလိုက်တဲ့ စာတောင် ကျွန်တော့်မှာ ရှိနေသေးတာပဲဥစ္စာ”

“လူလေးက အတော်ကို ခုံးဝေးတာပဲ။ အဲဒီစာကို ရွာဦးဆရာတော်ရေးပေးပါတယ်လို့ လူလေးကို ဘယ်သူက အာမခံသလဲပြောစမ်းပါ။ လူတွေ အကြောင်းလည်း ဘာမှမသိဘဲကို။ ဒါနဲ့ တောင် နိုင်ငံခြားသင်္ဘော တက်ဦးမတုံး သွားကြည့်လိုက်ပါ။ လမ်းတစ်ဝက်က ပြန်လှည့်လာရမှာ မြင်ယောင်သေး”

“မဟုတ်တာမပြောပါနဲ့ အဘိုးရာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က စိတ်တိုတိုနှင့် ပြန်ပက်လိုက်ရာ -

“ကျုပ်က ဘယ်တုန်းကများ မဟုတ်တာပြောဖူးလို့လဲ မောင်ရာ။ မဟုတ်တာတွေ တွေးမနေစမ်းပါနဲ့။ ငရဲတွေ၊ ငအံ့တွေ ကြီးကုန်လို့ နိဗ္ဗာန်ရောက် နောက်ကျနေပါဦးမယ်ဗျာ။ လွှတ်ပေးလိုက်စမ်းပါ မောင်ရာ။ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူသာ လွှတ်ပေးလိုက်ပါ။ ဒါတွေ အားလုံးဟာ လူကလေးမှာ တင်ရှိနေတဲ့ ဝင့်ကြွေးတွေကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့

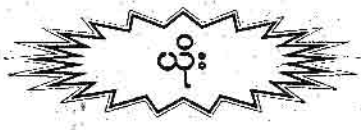
ပေးဆပ်တယ်လို့ သဘောထားလိုက်စမ်းပါ”

ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးသူတော်ကြောင်နှင့် ငြင်းခုန်လာရသဖြင့် မောလာပြီဖြစ်၏။ ရင်ထဲမှာလည်း ပူလောင်လာကာ ရေသောက်ချင်စိတ်တို့လည်း ဖြစ်လာသောကြောင့် -

“ကျွန်တော့်ကို ရေလေးဘာလေး တိုက်စမ်းပါဦး အဘိုးရယ်၊ ရေဆာလိုက်တာ”

ဟု ညည်းလိုက်ရာ အဘိုးသူတော်ကြောင်က သူ၏အိတ်ကြီးအတွင်းမှ ရေဘူးအား ထုတ်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးသူတော်ကြောင်ပေးသော ရေဘူးအား ယူ၍ အနည်းငယ်သောက်လိုက်ရုံမျှဖြင့် ရင်ထဲတွင် အေးမြသွားကာ အရာရာအားလုံးကို မေ့လျော့သွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရပေ၏။ ကားကြီးမှာလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရန်ကုန်မြို့ပြင်ဘက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်ရာ ညကလည်း မောင်စပြုလာပြီဖြစ်သည့်အပြင် အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် မောင်းနှင်လာခြင်းဖြစ်သဖြင့် ကြာလာသော် ကျွန်ုပ်အား ချောသိပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်လာပြီး ကျွန်ုပ်၏ မျက်ခွံများသည် လေးလံ၍ လာကာ မကြာမီ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သတည်း။

(ပြီးပါပြီ)

နံ့ဖွယ်ထူးဆန်း

မြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ (၃)

မျိုးသန်းထွန်းကိုရေကြို

တစ်နေ့သောအခါတွင် သမား
တော်ကြီး ဦးစံမတူသည် ရောဂါသည်
လူနာများမရှိသဖြင့် စံမတူဆေးကျမ်း၊
ရေးသားနေတော်မူပါ၏။ ကြက်ဆူ
ကျင်းမှ ခြေမြန်တော်တစ်ဦး မြင်းတစ်
စီးဖြင့် အမောတကော ရောက်လာပါ
တော့၏။

"သမားတော်ကြီး... ကြက်ဆူ
ကျင်းသူကြီး ဦးစံမ အမောဖောက်နေ

တယ်။ အမြန်လာခဲ့ပါဦးမှာလို့ လာပင့်
တာပါ။ ကြွပေးပါဦး"

အညာဒေသတွင် ဆေးဆရာ
များကို တရိုတသေ ခေါ်ယူကြပါ၏။

"အေး... လိုက်ခဲ့မယ်"

ဦးစံမ၏ မွေးသက္ကရာဇ်က
သူကြီးလုပ်ချိန်က ရှိလေတော့ မေဖင်
တွက်ချက်ကြည့်ရာ ၆၆ နှစ်ရှိလေပြီ။
ဦးစံမတူသည် လိုအပ်တာတွေ ပြည့်စုံ

အောင်ယူပြီး မြင်းတစ်စီးဖြင့် အပြေး
နှင်ရပါ၏။ မြန်မာလူမျိုးတို့တွင် ၆၆
နှစ်သည် သတိထားရမည့်နှစ် ဖြစ်၏။
ကံကုန်တတ်သည့်နှစ် ဖြစ်ပါ၏။ အဆို
ပါနှစ် ရောက်ချိန်တွင် သက်စေ့ ပန်း၊
ရေချမ်း ကပ်လှူခြင်း၊ သတ္တဝါများ
ဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်း၊ သံဃာတော်များ
အား ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခြင်းများ
ပြုလုပ်သင့်ပါ၏။ ကံဆက်ခြင်းဖြစ်၏။

အတိတ်ကံကုန်ချိန်တွင် ပစ္စုပ္ပန် ကုသိုလ်ကံဖြင့် အသက်ကို ဆက်ရခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကြက်ဆူကျင်းရောက်တော့... သူကြီးများလည်း စုံလင်နေပေပြီ။

“လူနာကို ဒီဆေးဝင်အောင် တိုက်။ တောင်ဘက်ကိုခေါင်းပြု၊ တောင်မြောက်အနေအထား အိပ်နေပါစေ”

ထိုသို့ပြောပြီး ဦးစံမတူမှ ရေတစ်ခွက်ယူပြီး ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဖတ်ပါ၏။ ထို့နောက် ရေမန်းကို တိုက်စေ၏။

“လူနာကို စောင်ခြုံထားလိုက်” ခဏကြတော့ လူနာ ချွေးပြန်လာပါ၏။

“စောင်ကို ဖယ်လိုက်။ လူနာကို ချွေးသုတ်ပေး။ အဝတ်လဲပေး။ ပြီးရင် နဖူးကနေ ရွှေ့ပြာသွင်းမယ်”

ဦးစံမတူကိုယ်တိုင် ရွှေ့ပြာထည့်ပါ၏။ တစ်နာရီခန့်ကြာတော့ လူနာတော်တော်လေး လန်းလာပါ၏။

“ကြက်စွပ်ပြုတ်လုပ်ပြီး လူနာကို တိုက်ပါ”

ဆေးအရှိန်ကြောင့် လူနာမှာ အားနည်းနေ၏။

ထိုသို့ ဆေးတိုက်လိုက်၊ ချွေးအောင်းလိုက်၊ ကြက်စွပ်ပြုတ်တိုက်လိုက်ဖြင့် သုံးကြိမ်ပြုလုပ်တော့ လူနာတော်တော်လေး သက်သာလာပါ၏။

ဦးထွန်းလှမှ -

“လူနာသက်သာနေပြီတော့ တို့သူကြီးတွေလည်း မင်း ကုသနည်းကို အံ့ဩတကြီးဖြစ်နေပြီ။ ရှင်းပြပါဦး”

“လူနာက အတွင်းပိုင်း ကလီ

သေသွားနိုင်တယ်။ အခုတိုက်တဲ့ဆေး မြစ်တွေကို မြေအိုး(ဖျဉ်းအိုး)အကြီးထဲမှာ ထည့်ပြီး ၇၂ နာရီပေါင်းရတယ်။ မီးပြတ်လို့မရဘူး။ အပူရှိန်နည်းရင် ဆေးမစွမ်းတော့ဘူး။ ဒီဆေးကို တိုက်တာနဲ့ ရောဂါပိုးတွေက ချွေးထွက်ပေါက်တွေက ထွက်လာတာပဲ။ ရွှေ့ပြာကတော့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းပိုင်းက ကလီစာတွေကို ပြန်ကောင်းအောင် ထည့်ပေးတာပဲ။ လူနာက အားနည်းပြီး သတိမေ့သွားတတ်တယ်။ ကြက်ပေါင်းရည်တိုက်ပေးပြီး အားဆက်ရတာပေါ့။ အုန်းရည်တိုက်ပေးရင်လည်း ရတယ်”

(အဆိုပါ ကုသနည်းကို အောင်လံဆရာတော်ထံတွင် ကုသပေးပါ၏။ AIDS ရောဂါရှင်များ၊ ကင်ဆာရောဂါရှင်များကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း ကုသပါ၏။)

“လူနာကို တောင်မြောက်အိပ်ခိုင်းတာလည်း ရှင်းလင်းပါဦး”

“ကမ္ဘာမြေကြီးမှာ သံလိုက်ဆွဲငင်အား ရှိတယ်။ သံလိုက်ဓာတ်ကုထုံးတစ်ခုပါပဲ။ လူတွေအိပ်စက်ရင် တောင်မြောက်အိပ်ရတယ်။ တချို့ငှက်တွေဆိုရင် တစ်ခါတစ်ရံ မြေကြီးပေါ်မှာ လူးကြတယ်။ မြေဓာတ်ယူတဲ့သဘောပဲ။ ပထဝီမြေဓာတ်ကလည်း ရောဂါတွေကို ကုသပေးပါတယ်။ သာမန်ရောဂါဆိုရင် မိုးကြိုးသွားနဲ့ ပွတ်တိုက်ပေးရင် ပျောက်ကင်းကြတယ်။ ဂျပန်တွေဆိုရင် လည်ပင်းမှာ ကျောက်လေးတွေ ဆွဲထားကြတယ်။ ကျောက်ရဲ့ဓာတ် သဘာဝနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ရောဂါအချို့ ပျောက်ကင်းကြတယ်။ နောက်တစ်ခုက ဇာလီတောင်ဆရာတော်

အင်္ဂါရတ်ထိုးပေးထားတဲ့ ဓာတ်လုံးကို ရေစိမ်သောက်ရင်လည်း ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက မလိုအပ်တဲ့ ပိုးမွှားတွေ သေစေပါတယ်”

(အောင်လံဆရာတော်မှလည်း စာရေးသူကို ပြုဒါးကိုသေအောင် လုံးပေးထားသည့် ဓာတ်လုံး စီမံပေးထားပါ၏။ နေ့စဉ် ရေစိမ်သောက်သဖြင့် စားဝင်၊ အိပ်ပျော်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်သည်ကို တွေ့ရပါ၏။)

“ဦးစံမ ကျန်းမာရေးကောင်းရင် စပါးကြီးမြေ့သည်မြေ့ရရင် အစိမ်းလိုက် မျိုပေးပါ။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရောဂါများကို ပျောက်ကင်းပါတယ်။ ရောဂါပိုးတွေလည်း သေစေပါတယ်။ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးဝါးတစ်လက်ပဲ”

“ဦးစံမအသက်က ၆၆ နှစ်ရှိပြီ။ မြန်မာလူမျိုးတွေမှာ ၆၆ နှစ်က ကံနိမ့်ဆုံးနှစ် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ အတိတ်ကံကုန်ချိန်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်မှာ အသက်ရှည်ချင်ရင် ကုသိုလ်နဲ့ ကံဆက်ရမယ်။ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တွေကို ပစ္စည်းလေးပါးလှူပါ။ ဆေးဝါးများများလှူပါ။ သတ္တဝါတွေ သက်စေလွှတ်ပါ။ ရေကန်တွေတူးပါ။ ကံမြင့်တာပေါ့။ ဘုရားကျောင်းကန် ဇရပ်တွေ ပြုပြင်ရမယ်။ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း သမထဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရမယ်”

ဦးထွန်းလှမှ -

“ငါလည်း ၆၆ နှစ်နီးလာပြီ စံမတူရ”

“သွေးသောက်ကြီးက ဘဝပြောင်းမှ ဖြစ်မယ်”

“မဦးမချွတ် စံမတူရာ”

“ဘဝပြောင်းတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးဝတ်ရမယ်။ သူတကာနဲ့မတူလို့ပါ။

မယားကြီးသတ်ထားတဲ့ အကုသိုလ်ကံ များနေတော့ တစ်ဝါဆိုရမယ်”

“ဝါး ... ဟား ... ဟား”

“သူ့ဘာသာ ရောဂါနဲ့ သေတာ ပါကွာ”

“သေမှာပေါ့။ ဆေးဖိုးဝါးခ နဲ့မြောတော့ ဆေးမှ မကုတာကိုး”

“စံမတူရာ ... နဂိုတုန်းက မနိုင်ခဲ့သမျှ ခုမှ တိုက်ခိုက်တာပေါ့”

“သကြားသာသနာမှာ တရား လက်မလွတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ လူ တွေရဲ့ သက်တမ်းတွေက တိုလာကြ တယ်။ သိသူဖော်စား၊ မသိသူကျော် သွားပဲ”

“ခုနကစကား ပြန်ဆက်ရရင် ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေဟာ နေ ရောင်ခြည်ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးချ တတ်ရမယ်။ နေရောင်ခြည်လှုံ့တတ်ရ မယ်။ နေရောင်ခြည်မှာ ပိုးမွှားများကို သေစေနိုင်တဲ့ သတ္တိတွေ တော်တော် များများ ပါတယ်။ ဥရောပတိုက်သား တွေဟာ မြန်မာပြည်ကိုလာရင် နေ ရောင်ခြည်လှုံ့ကြတယ်။ သူတို့ဆီမှာ ဝန်ရောင်ခြည်ထိတွေ့မှုနည်းတော့ မျက်လုံးတွေ ပြာကြတယ်။ ကျွန်တော် တို့နိုင်ငံဟာ အီကွေတာနဲ့နီးတော့ သဘာဝကပေးတဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲ။ ဒါကြောင့် နံနက်စောစော လမ်း လျှောက်ရင် နေထွက်စ နေရောင်ခြည် ဟာ ပူပြင်းမှု အားနည်းတာကို ခန္ဓာ ကိုယ်ပေါ်ကို ကျရောက်ပါစေ။ အချို့ နိုင်ငံတွေမှာ လရောင်ပါ လှုံ့ကြတယ်။ လရောင်မှာလည်း ရောဂါပျောက်စေ နိုင်တဲ့ သတ္တိတွေ ပါရှိတယ်။ အထူး သဖြင့် လပြည့်ညရဲ့ သန်းခေါင်ယံမှာ လရောင်လှုံ့သင့်တယ်။ အချို့နိုင်ငံ

တွေမှာ အဝတ်တွေအားလုံးချွတ်ပြီး လရောင်လှုံ့ကြတယ်။

“အဝတ်အစားချွတ်တော့ ရှက် စရာကြီးပေါ့ဟ”

“ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ ယဉ်ကျေးမှု အရကတော့ အဝတ်ပါးပါး၊ ဇာအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ပြီး လရောင်လှုံ့ပေါ့”

“ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး လိမ်းကျံသင့်တဲ့ သစ်ပင်တစ်မျိုးရှိ တယ်။ ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ အညာကထွက်တဲ့ သနပ်ခါးပဲ။ သနပ် ခါးလိမ်းထားရင် နွေရာသီမှာ အပူဒဏ် ကို ကာကွယ်စေတယ်။ အသားအရေ ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စေတယ်။ အနံ့က မွှေးကြိုင်တော့ လူတွေကို စိတ်ချမ်း သာစေတယ်။ အပူအအေးကို ထိန်းညှိ ပေးတဲ့ သစ်ပင်တစ်မျိုးပဲ”

“အိပ်ငွေ့ချတယ်လို့ ကြားဖူး တယ်ကွ။ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ”

“ဒါက နွယ်ပင်တစ်မျိုးရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့အညာမှာ မပေါက်ဘူး။ ကချင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်း၊ ကချင်ပြည်နယ် တို့မှာ ပေါက်လေ့ရှိတယ်။ အနံ့ကိုနမ်း ကြည့်ရင် နန္ဒင်းတက်နဲ့ ဆင်တယ်။ အဲဒီနွယ်ပင်ကို အခြောက်လှန်းပြီးရင် မီးခိုးခိုင်းတိုက်။ အဲဒီအနံ့ရတာနဲ့ ဧကန် ကြောက်တက်ပြီး အိပ်ကုန်ကြတာပဲ။ သိပ်များရင်အသက်အန္တရာယ်ရှိတယ်”

“ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး တော်တော်မဟုသုတ စုံလင်တာပဲ။ ဒီပညာတွေ ဘယ်ကနေ တတ်မြောက် တာလဲ”

“ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကြီး ထံက သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့တယ်။ ဇာလီတောင်ပေါ်မှာ အစွမ်းထက်တာ တွေ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ သူကြီးတွေ အား

တဲ့အခါ သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာ သင့်တယ်။ ဇာလီတောင်ပေါ်က ဆရာ တော်ရဲ့ ကျောင်းအနီးမှာ နတ်ရေကန် ကြီးတစ်ကန် ရှိတယ်။ အမျိုးသမီးတွေ မဆင်းရဘူး။ အမျိုးသားတွေပဲ ရေ ဆင်းခပ်လို့ရတယ်။ နတ်ရေကန်ထဲက ရေက ရောဂါတော်တော်များများ ပျောက်ကင်းတယ်။ အိမ်တိုင်းဆောင် ထားသင့်တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာတော် အဂ္ဂိရတ်ထိုးရာမှ ထွက်လာတဲ့ ပြာ တွေကို နေ့စဉ် နည်းနည်းစားပါ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပြီး ရောဂါ ဘယ ကင်းရှင်းတယ်။ ဆရာတော်က ထွက်ရပ်ပေါက်ကျင်ကြနေတာ ဖြစ် တယ်။ သွားရောက်ဖူးမြော်သင့်တယ်”

အဆိုပါ တောင်ပေါ်သို့ စာရေး သူတို့ ရောက်ဖူးပါ၏။ ကျောင်းက ရှိ နေသေးပြီး ဘုန်းတော်ကြီးများတော့ မရှိတော့ပါ။ နတ်ရေကန်ကြီးကတော့ ယခုထိ ရှိနေဆဲပါ။ အဆိုပါ ရေကန် အတွင်းသို့ အချို့အမျိုးသမီးများ ဆင်း ပါက လျှင်လှုပ်ခြင်း၊ မိုးကြိုးပစ်ခြင်း များ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါ၏။ ဆရာတော် ကြီး၏ သစ္စာဝိဇ္ဇာနဲ့ နတ်ရေကန် ဖြစ် ဟန်တူပါ၏။

ဦးစံမတူမှ ဆက်လက်၍ -
“ဆရာတော်မှာ အစွမ်းထက် တဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ရှိတယ်။ ဆရာတော် အမြဲရွတ်ဆိုတယ်။ ပုတီးလည်းစိပ် တယ်။ ကြီးမားတဲ့ ရောဂါဝေဒနာရှင် တွေဆိုရင် ရေတစ်ခွက်ကို ဂါထာ ၉ ကြိမ်၊ ၁၈ ကြိမ်၊ ၂၇ ကြိမ် ရွတ်ဖတ် ပြီး ရေမန်းပြုပြီးတိုက်ရင် ရောဂါ ပျောက်တယ်ဗျ။ အခက်အခဲကြုံရင် လည်း ရွတ်ဖတ်လို့ရတယ်”
“တို့လည်းပြောပြပါဦး စံမတူရ”

“သူကြီးတွေ ပြောရမှာတော့ အခက်သားပျ။ အင်္ဂလိပ်မင်း မျက်နှာ ရဖို့ ရွတ်ဖတ်ရင်တော့ လိုရာမရောက် အကုသိုလ်ပဲ ရမယ်ဗျ”

“မဟုတ်ပါဘူး စံမတူရာ။ အိုက် တင်ခံမနေပါနဲ့၊ ပြောမှာသာ ပြောပါ”

“နမောဗုဒ္ဓါရသိဒ္ဓိ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ ပုဒိအာ မာရဇိနံ”

အဆိုပါ ဂါထာတော်ကို အောင် လံဆရာတော် ဦးသံဝရလည်း အမြဲ ရွတ်ဖတ်ပါ၏။ စာရေးသူကို ရေးပေး ခဲ့ပါ၏။

“အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ... ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏံ၊ အာဿဝက္ခုယဉာဏံတည်း ဟူသော ဉာဏ်သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ မာန်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား နမော-ရှိခိုးပါ၏။ ဤသို့ ရှိခိုးခြင်းကြောင့် သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိ အဖုံဖုံနှင့် ပြည့်စုံရပါလို၏ဟု အဓိပ္ပာယ် ရပါတယ်ဗျ။ သူကြီးမင်းအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ လိုရာသုံးတော်မူ ကြပါဗျ”

ဦးစံခလည်း အတော်သက်သာ နေပေပြီ။

“ဦးစံမတူ ... ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်”

“ရပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် လည်း ဆရာတော်ထံမှာ ကတိပြု သခွာဆိုပြီးမှ ဆေးဆရာအလုပ်ကို စတင်လုပ်ခဲ့တာပဲ။ ကံငါးပါးလုံရမယ်၊ အခကြေးငွေဖြင့် မကုရဘူး။ ဆေးဖိုး ဝါးခကို စေတနာရှိသလောက် ပေး တာပဲ ယူရမယ်။ ရန်သူ၊ မိတ်ဆွေ မခွဲခြားဘဲ ကုသရမယ်။ အယုတ် အလတ် အမြတ်မရွေး ကုသပေးရ

မယ်။ ဒီအချက်တွေပြည့်စုံမှ ကုသတဲ့ အခါ ဆေးဝါးက အစွမ်းထက်စေရ မယ်။ ကတိသစ္စာပျက်ပါက အကု သိုလ်ကံအကျိုးကို ကျုပ်ခံစားရမယ်”

ဦးထွန်းလှမှ -

“ကြိုကြိုက်တုန်း သိတာ၊ မြင် တာလေးတွေရှိရင်လည်း ပြောပြပေးပါ ဦး စံမတူရ”

“စကားပုံလေးတစ်ခု ပြောပြ မယ်။

ခါးရင် မကြောက်နဲ့၊ ယားရင် မကြောက်နဲ့၊ ချဉ်ရင် မကြောက်နဲ့၊ ချိုရင် မကြောက်နဲ့၊ အိုရင် မကြောက် နဲ့။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ခါးတဲ့အစား အသောက်က ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ် တယ်။ တောထဲတောင်ထဲရောက်ရင် ကိုယ်မသိတဲ့ အသီးအရွက်တစ်ခုကို စားမယ်ဆိုရင် မြည်းကြည့်ပါ။ ခါး တယ်ဆိုရင် အန္တရာယ်မရှိဘူး။ ကြက် ဟင်းခါးသီးဆိုရင် ဆေးဘက်ဝင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့အညာမှာ ပေါက်လေ့ရှိ တဲ့ တရုတ်စံကားပင်က အရွက်ဟာ ရောဂါတော်တော်များများ ပျောက် တယ်။ ရေခွေးဖြောပြီး တို့စားကြ တယ်။ ခါးတဲ့အရသာရှိတယ်။ ရောဂါ ပိုး တော်တော်များများ သေစေတယ်။ နောက်ပြီး တမာရွက်ကို ပြုတ်ပြီးစား တာဟာ အကောင်းဆုံးပဲ။ တမာရွက် ဟာ ရောဂါတော်တော်များများကို ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။ ပုံမှန်သာ ဒီအရွက်နှစ်မျိုးကို စားသုံးနိုင်ရင် ရောဂါဘယကင်းဝေးပြီး အသက်ရှည် စေပါတယ်။ တရုတ်စံကားပင်က အရွက် အပြင် အဖွင့်က ပိုပြီး ဆေးဝါးထက် စေပါတယ်”

(ယခုခေတ်တွင် တရုတ်စံကား ပွင့်ခြောက်ကို တစ်ပိဿာ ၂၀၀၀ဝိ/- ဖြင့် ဝယ်ယူ၍ တရုတ်ပြည်သို့ တင်ပို့ နေကြသည်ကို တွေ့ရပါ၏။ တရုတ် ပြည်တွင် တစ်ပိဿာ ၄၀၀၀ဝိ/- ရ သည်ဟု သိရပါ၏။)

‘ယားရင် မကြောက်နဲ့ဆိုတာက အညာမှာပေါက်လေ့ရှိတဲ့ ခွေးလှေး ယားပင်က ခွေးလှေးယားသီးက အစေ့ တွေကို ပြောတာပါ။ ယားတဲ့အသီးရှိ သလို၊ မယားတဲ့အသီးလည်း ရှိတယ်။ ယားတဲ့အသီးက အစေ့တွေဟာ ဆေး ဖက်ပိုဝင်တယ်။ သွေးသောက်ကြီး တောင်းဆိုနေတဲ့ ဆရာခဲဆေး ... ယောက်ျားအားဆေးပဲ။ တစ်နေ့ကို သုံးစေ့ထက် ပိုမစားသင့်ဘူး။ ပျားရည် နဲ့ တွဲစားရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်ဖော်စပ်ပေးတဲ့ ဆေးထက် ခွေးလှေးယားသီးအစေ့က ပိုပြီး အာနိ သင်ကောင်းတယ်။ အသက် ၄၀ ကျော်လာရင် မှီဝဲသင့်တဲ့ ယောက်ျား အားဆေး။ ကာမဆေးတစ်လက်ပဲ”

(သရက်ဘက်တွင် အော်ရာမင်း ဂျီဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြပါ၏။ စာဖတ် ပရိသတ်များ စားသုံးကြည့်ပါ။ သရက် တွင် နို့ဆီတစ်ဘူး ၂၅၀ဝိ/ ပေးရပါ သည်။ အစေ့လေးတွေက သေးတော့ တစ်ဘူးဆိုရင် တစ်နှစ်လောက် စား သုံးရပါသည်။ နိုင်ငံခြားက တန်ဖိုးကြီး ဆေးဝါးများကို စားသုံးမည့်အစား ဘေးထွက်နည်းသော မြန်မာတိုင်း ရင်းဆေးပညာကို လက်တွေ့အသုံးချ သင့်ပါသည်။ ရာသီမရွေးပေါက်လေ့ ရှိသဖြင့် ပျိုးပင်များ စိုက်ပျိုးထားနိုင် ပါသည်။ နေရာဒေသမရွေး ပေါက် လေ့ရှိပါသည်။ အကြမ်းခံသော အပင်

တစ်မျိုးပါ။)

“ချစ်ရင်မကြောက်နဲ့ ဆိုတာက တော့ သံပရာသီး၊ ရှောက်ဦး၊ ဆီးချဉ် သီး၊ မက်မန်းသီးတို့ကို ပြောတာဖြစ် ပါတယ်။ သံပရာသီးက သွေးတိုး ရောဂါ၊ မူးမော်တတ်တဲ့ရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းသက်သာပါတယ်။ ရှောက် သီးကိုစိတ်၊ ရေနေ့ပူထဲထည့်၊ အဖုံး အုပ်ထား၊ ခဏကြာရင်သောက်ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက အပူတွေကို ငြိမ်း အေးစေပါတယ်။ အပူများရင် သောက် သင့်တဲ့ ဆေးတစ်ခွက်ဖြစ်တယ်။ ဆီး ချဉ်သီးကို ဆီးယိုကျိုရင် ဦးနှောက် ပျက်ရောဂါ၊ အရှူးရောဂါများကို ကုသ လို့ရပါတယ်။ မက်မန်းသီးကတော့ မက်မန်းဝိုင်ထုတ်ပြီး နေ့စဉ်နှစ်ခွက် သောက်ပါ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပါ တယ်။ နိုင်ငံခြား ဆေးနည်းများမှာ လည်း မက်မန်းဝိုင်ကိုသောက်ဖို့ ညွှန်း ထားပါတယ်။ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့အထဲ မှာ တမာရွက်အခြောက်ကိုထောင်း၊ အမှုန့်ကို ပျားရည်နဲ့လုံးပြီးသောက်ပါ။ အညောင်းအညှာပြေတယ်။ ကိုယ် လက်ပေါ့ပါးပြီး သွေးလေပုံမှန်လည် ပတ်တယ်”

(ယခုခေတ်တွင် ဖော်စပ်ကြ သော အေးငြိမ်းသီတာ ဆေးကို တမာ ရွက်ဖြင့် ဖော်စပ်ထားသည်ဟု အကြမ်း ဖျင်း သိရပါ၏။)

“ချိုရင် မကြောက်နဲ့ ဆိုတာက ထန်းလျက်ကို ထမင်းစားပြီးစားရင် အစာကြေတယ်။ ထန်းရည်ချိုကို ပုံမှန် သောက်ရင် ဆီးရောဂါပျောက်ကင်း ကြပါတယ်။ ပျားရည်က ချိုပေမယ့် လူကို အန္တရာယ်မဖြစ်ဘူး။ ဆေးဖက် အဝင်ဆုံးအရာ ဖြစ်တယ်”

“အိုရင် မကြောက်နဲ့ဆိုတာက လူတွေဟာ အသက်ကြီးရင် ငါတော့ အိုပါပြီဆိုပြီး စိတ်ကိုလျှော့ကြတယ်။ မလျှော့နဲ့။ အသက်ကြီးလာရင် ခန္ဓာ ကိုယ်တွင်းက အစိတ်အပိုင်းတွေကို ပြန်လည်သန်မာဖို့၊ ကုန်ခန်းလာတဲ့ ရိုးတွင်းခြင်ဆီတွေ ပြန်ပြည့်ဖို့ ဆေးဝါး တွေ နှိပ်ရမယ်။ မှုန်လာတဲ့ မျက်စိ ပြန်ကောင်းဖို့ မြင်းခွာရွက်ပုံမှန်စားရ မယ်။ သွားတွေကောင်းဖို့ အစားစား ပြီးတိုင်း ဆားရည်နဲ့ ပလုတ်ကျင်း ရမယ်”

“စံမတူရ ... မင်းပြောတဲ့ ကျန်းမာရေးလိုက်စားမှုတွေ၊ ကျန်းမာ ရေးနဲ့ ညီညွတ်တဲ့ အစားအစာတွေ စားပါမယ်။ အရေးကြီးတဲ့အချက်က ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ပြန်ကောင်းဖို့ အရေး ကြီးတဲ့ ဆေးဝါးကျွန်နေတယ်။ လုပ် ပါဦး”

“စံမတူ ဖော်စပ်ထားပါတယ်။ လိပ်ဥရယ်၊ ဖွတ်ရဲ့အသည်းရယ်၊ ကျွဲ နို့ခဲရယ်၊ ဆင်တုံးမနွယ်ရယ်၊ ပျားရည် ရယ် ရောစပ်ဖော်ထားတဲ့ အာယုဒီဗာ အသက်ရည်ဆေးကြီး ရှိပါတယ်။ ဆေးဖော်တဲ့နေရာမှာ နေ့တိုင်းဖော်လို့ မရဘူး။ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တွေကြည့်ပြီး အကောင်းဆုံးအချိန်တွေမှာ ဆေးဝါး အရာတွေ စီရင်ရတယ်။ ဒါမှ ဆေးဝါး က အစွမ်းထက်မြက်တယ်”

“တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ည အကြောင်းလည်း ရှင်းလင်းပါဦး”

“ဆေးပေါင်းခတဲ့ညပါ။ အဲဒီ အချိန်မှာ ပွင့်လေရုံတဲ့ မယ်လီဖူးတွေ ကို သုပ်ပြီးစားကြတယ်။ ထိုကဲ့သို့ စား ထားရင် တစ်နှစ်တာအတွင်း ကျန်းမာ ရေးကောင်းမွန်ပြီး ရောဂါဘယကင်း

ရှင်းတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ရှေး ခေတ် သမားတော်ကြီးတွေဟာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညမှာ ဆေးဝါး တော်တော်များများကို စီရင်ကြတယ်။ ဖော်စပ်ကြတယ်”

“သမားတော်ကြီး ရှင်းပြတာ တော်တော်လေး ပြည့်စုံပါတယ်။ ဒီ ပညာရပ်တွေနဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့အသက် ကို ကယ်တင်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်း ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးစံခ။ ကျုပ်လည်း စံမတူဆေးကျမ်းတော် ကြီး ပြုစုနေပါတယ်။ နောင်လာ နောက်သားတွေ သိရှိအောင် ရေး သားဖြန့်ဝေပါမယ်။ ဝါသနာပါရင် လည်း ကျွန်တော့်ထံမှာ လာရောက် ဖတ်ရှုလို့ရပါတယ်”

“ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

သမားတော်ကြီး ဦးစံမတူလည်း အောင်မြင်သော အပြု၊ ပျော်ရွှင်သော ခြေလှမ်း၊ ဝင့်ကြားသော ဟန်အမူ အရာအပြည့်ဖြင့် မြင်းစီး၍ ထွက်ခွာ သွားပါတော့၏။ သူကြီးများကတော့ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အံ့ဩစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့၏။

စံမတူဆေးကျမ်းကို အသေး စိတ် သိလိုပါက စာရေးသူထံ ဆက် သွယ်မေးမြန်းနိုင်ပါ၏။ အခွင့်အခါသင့် ရင် ဆက်လက်ဖော်ပြပါဦးမည်။

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေကြို)

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

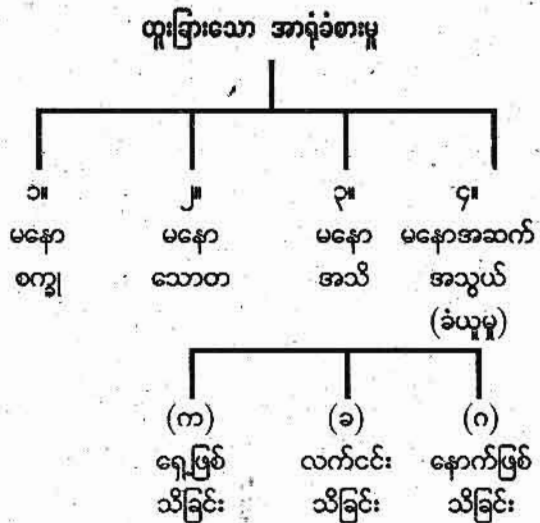
ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှု

“ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှု” ဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ မူလအားဖြင့် မြန်မာအသုံးအနှုန်းမဟုတ်ပါ။ အနောက်တိုင်းမှ စိတ်သုတေသီများ (ဝါ) စိတ်သဘာဝ၊ စိတ်အကြောင်းကို လေ့လာသုတေသနပြုနေကြသူများက သုံးစွဲထားသော ဝေါဟာရကို မြန်မာလိုဘာသာပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှု၏ အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရ အပြည့်အစုံမှာ Extrasensory Perception ဖြစ်၍ အတိုကောက်ကောင်းလုံးမှာ (E.S.P) ဖြစ်ပါသည်။ သာမန်အာရုံခံစားမှု၏ ဘောင်အပြင်ဘက်က အာရုံခံစားခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုပါ၏။

ဥပမာ-မြင်သည်ဆိုလျှင် မျက်စိများကသာ မြင်ရပါမည်။ မျက်စိများကသာ မြင်သည်ဟုဆိုလျှင်လည်း မျက်စိရှိသူ၊ မျက်စိကောင်းသူ မည်သူကြည့်ကြည့် မြင်ခြင်းဖြစ်ရမည်။ ဤကား သာမန်အာရုံခံစားမှုဖြစ်၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်က တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်၍ အခြားသူက ဤဟာကို မမြင်ဟုဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်၏ အမြင်အာရုံခံစားမှုမှာ သာမန်ဘောင်ထက် ကျော်လွန်သွားပါလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အာရုံခံစားမှုသည် ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှု ဖြစ်လာတော့သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ကျွန်ုပ်၏ အာရုံခံစားမှုမျိုးကို စိတ်သုတေသီများက “ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှု” ဟူ၍ သီးခြားဝေါဟာရကို သုံး၍ ကင်ပွန်းတပ်လျက် နှိုင်းသည်။

အာရုံခံစားမှုမှာ မျက်မြင်သာမက ကြားခြင်းသိခြင်း စသည့် အခြားနည်းဖြင့် (ဝါ) မျက်စိဖြင့်မဟုတ်သည့်နည်းအားဖြင့် အာရုံကို ခံစားနိုင်သည်ဖြစ်လေရာ ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုများမှာလည်း အမျိုးမျိုးသောဘက်များဖြင့် ကွဲပြားထွက်ပေါ်လာရ၏။ စာရေးဆရာကြီးသက်လုံက သူ၏ “မနောတွင်းမှ အလင်းရောင်” ဟူသော စာအုပ်တွင် ၎င်းလေ့လာမိသမျှ ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုကို အောက်ပါဇယားဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။

၁။ မနောစက္ခု ဟူသည်မှာ အရပ်သုံးစကားဖြင့် “အမြင် ရသည်” ဆိုခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါ၏။ သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်ရသော အရာကို မြင်နိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ နာနာဘာဝလောကကို မြင်နိုင်ခြင်း အပါအဝင် သေတ္တာစသည် အဖုံးအကွယ်များကို ဖောက်ထွင်း၍ မြင်နိုင်ခြင်းတို့လည်း ပါဝင်လေသည်။

၂။ မနောသော ဆိုသည်မှာ အရပ်သုံးစကားဖြင့် “အကြားရသည်” ဟု ဆိုကြ၏။ သာမန်နားဖြင့် မကြားရသည့် များကို ကြားနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ နာနာဘာဝလောကသားများ ပြောဆိုချက်များကို ကြားနိုင်ခြင်းအပါအဝင် သာမန်အားဖြင့် မကြားနိုင်သော အက္ခရာအဝေး၌ ပြောဆိုချက်များကို ကြားနိုင်သော အာရုံခံစားမှုဖြစ်၏။

၃။ မနောအသိဟူသည်ကို အရပ်သုံးစကားဖြင့် လွယ်လွယ်ပင် “မနောရသည်” ဟု ခေါ်ကြသည်။ သာမန်နည်း ဖြစ်သော ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်းခြင်း၊ ရှေ့နောက်ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ကျက်မှတ်ထားခြင်း စသော နည်းများဖြင့် သိခြင်းမဟုတ်ဘဲ အလိုလိုသိလာခြင်းမျိုးဖြစ်၏။ ဘယ်သူကမှလည်း မပြော၊ ဘယ်စာထဲတွင်မှလည်း မမြင်ဖူး၊ စိတ်ကအလိုလိုသိခြင်းဖြစ်၏။

မနောအသိသည် သုံးမျိုးသုံးစား ကွဲပြားသည်။ ရှေ့တွင် ဖြစ်ပျက်မည်ကို ကြိုတင်သိခြင်းသည် ပထမအမျိုးအစား ဖြစ်၏။ ဥပမာ နက်ဖြန်တွင် လေကြီးမိုးကြီးကျမည်ကို ယနေ့က ကြိုတင်သိခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းသို့သိရာတွင်လည်း အလိုလိုသိခြင်းဖြစ်သည်။

ဒုတိယအမျိုးအစားမှာ လက်ငင်းဖြစ်ပျက်နေသည်ကို သိခြင်းဖြစ်၏။ သာမန်အားဖြင့် မသိနိုင်စရာကို သိမှ ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုဟု ခေါ်ရ၏။ ဥပမာ-လက်ငင်းအချိန်တွင် မန္တလေးကမိတ်ဆွေတစ်ဦး ရုတ်တရက်နေမကောင်းဖြစ်၍ ဆေးရုံ တက်ရခြင်းကို ချက်ချင်းပင် ရန်ကုန်မြို့က လူက သိခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုပါသည်။

တတိယအမျိုးအစားမှာ နောက်နောက်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်များကို သာမန်နည်းဖြင့် မဟုတ်ဘဲ သိရခြင်းမျိုးဖြစ်၏။ ဗေဒင်နည်းဖြင့် အတိတ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်များကို သိခြင်းနှင့် တူသော်လည်း ဗေဒင်ကဲ့သို့ တွက်ချက်ခြင်း မူလသဘော တရား အချက်အလက်များကို ထောက်ထားခြင်းမရှိဘဲ စိတ်က အလိုလို သိခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုပေသည်။

၄။ မနောအဆက်အသွယ်ဟူရာတွင် ဤဇယား၌ ဆရာကြီးသက်လုံက ခံယူမှုအပိုင်းကိုသာ ထည့်သွင်းထားရှိပါသည်။

တကယ်တော့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် တယ်လီပသီ Telepathy မှာ စိတ်နှင့်ဆက်သွယ်ခြင်းသာဖြစ်၏။ မိမိက စိတ်ဖြင့် ပြောဆိုသည်ကို တစ်ဖက်သားက စိတ်ဖြင့်သိခြင်းကို ဆိုလို၏။ သို့သော် ပြောသူဘက်ကို ဆရာသက်လုံက “မနောအဆက် အသွယ်(ပေးပို့ခြင်း)ဟု ခွဲခြားထားပြီး ဤခေါင်းစဉ်အောက်တွင် မထည့်ထားပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပေးပို့ခြင်း(ဝါ) ပို့လွှတ်ခြင်းသည် အာရုံခံစားခြင်းမဟုတ်၊ ခံစားသည့် သဘောမပါဘဲ ပြုမူသည့်သဘောပါနေသဖြင့် စိတ်စွမ်းအင်တစ်ခုဖြစ်လင့်ကစား ဤခေါင်းစဉ်အောက်တွင် မပါဝင်ထိုက်ဟု ဆရာထံ ယူဆပြီး ဖယ်ထုတ်လိုခြင်းဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

အခြားသူတစ်ဦးက စိတ်ကူးဖြင့် ပြောကြားသည်ကို မိမိကသိလိုက်လျှင် မိမိသည် ထိုခဏတွင် မနောအဆက် အသွယ်ရလိုက်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တစ်ဦးက သွားလည်မည်ဟု ကြံခိုက်တွင် အခြားတစ်ဦးက ထိုသူကို သတိရ ဖြစ်နေခြင်းသည်လည်း မနောအဆက်အသွယ်ဖြင့် အာရုံခံစားခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ အချို့သော သဘာဝလေ့လာသူများက ယူဆကြပေသည်။

ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုတွင် အလွတ်ခံစားနိုင်ခြင်းနှင့် အထောက်အကူဖြင့် ခံစားနိုင်ခြင်းဟူ၍ ကွဲပြားပါသေးသည်။ အလွတ်ခံစားနိုင်ခြင်းဟူသော အမျိုးအစားတွင် အကြာအမြင်ရခြင်းမျိုး၊ အိမ်မက်မက်ခြင်းမျိုး စသည်တို့ ပါဝင်ပါ၏။

အချို့သောသူများက ပျောက်သောသူ၊ သို့တည်းမဟုတ် ခရီးသွားနေသူ၊ သို့တည်းမဟုတ် ကွယ်လွန်သူတစ်ဦး၏ အကြောင်းကို သိလိုလျှင် ကာယကံရှင် သုံးဆောင်ကိုင်တွယ်သော လက်ကိုင်ပဝါ၊ ဖောင်တိန် စသည့် ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို လက်တွင်ကိုင်၍ အာရုံပြုသောအခါ ကာယကံရှင်နှင့် ပထမသက်သော အချက်အလက်များကို သိရသည်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့သိရသော အာရုံခံစားမှုမျိုးသည် အထောက်အကူ ပစ္စည်းအားဖြင့်ရရှိသော ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုဖြစ်လေ၏။ ယင်းသောအတတ်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဆိုက်ကိုမက်ထရီ (Psychometry) ဟူ၍ ခေါ်၏။ ဖန်လုံးကိုကြည့်၍ ရှေ့ဖြစ်လာခြင်း(Crystal Gazing) အတတ်ပညာသည်လည်း အထောက်အကူဖြင့် ထူးခြားအာရုံကို ခံစားခြင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်ပါ၏။

ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုသည် မနောမယတန်ဖိုးများအရ တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုများအချို့များက ပါရမီအလျောက် မွေးလာကတည်းက

ထားကြသည်။ အချို့သူများကား ကျင့်ကြံလေ့ကျက်ခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏သာမန်အာရုံခံစားမှုများသည် ထက်မြက်သာကြကာ ထူးခြားသောအာရုံခံစားမှုများ ဖြစ်လာကြရ၏။ သမထဘာဝနာနည်းများဖြင့် လေ့ကျင့်ယူသော် အထိုက်အလျောက်တော့ ရကြသည်လည်း ရှိပါသည်။

ဤတွင် မနောဂယတန်ခိုးများဖြင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ဂန္ဓိရရင်ဖွင့်သံကို ဤနေရာ၌ အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဖော်ပြလိုပေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့်က ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးတက္ကသိုလ်(၂) မင်္ဂလာဒုံ၏ အမျိုးသမီးဆောင်ဖြစ်သော သီတာဆောင်တွင် ဆေးကျောင်းသူ မနီနီလွင်သည် တတိယနှစ်ဆေးပညာ သင်ယူနေစဉ် ဖြစ်၏။ ထိုညတစ်ညတွင် သူမသည် အဆောင်ရှိ ဘုရားခန်းတွင် ညစဉ်ကဲ့သို့ပင် ဘုရားနိဗ္ဗာန် ဓမ္မစကြာရွတ်၊ ဆုတောင်း၊ အမျှဝေပြီး အိပ်ပါသည်။

ထိုည အိပ်မက်ထဲ၌ သူမသည် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့ရှိ ဖခင်ဦးမောင်မောင်အတွက် ရည်စူး၍ သစ္စာပန်းအဝါရောင်အပွင့်ကြီး တစ်ပွင့်ပါသော ပန်းခိုင်တစ်ခိုင်၊ တောင်ကုတ်မြို့ရှိ မိခင်ဒေါ်ဓမ္မစာရီအတွက် ရည်စူး၍ ၎င်းပန်းခိုင်တစ်ခိုင် စုစုပေါင်းနှစ်ခိုင်ကို ဘုရားပန်းအိုး၌ ထိုးစိုက်၍ တင်ပါသည်။ ပန်းအိုးမှာ အစိမ်းနုရောင် တရုတ်ကြောပန်းအိုးဖြစ်သည်။ ထိုပန်းအိုးကို မိမိအိပ်ခန်းထဲတွင် အမြဲထားပါသည်။ ထိုညက အိပ်မက်ထဲမှာတော့ အိပ်ခန်းထဲမှ ပန်းအိုးသည် သီတာဆောင်၏ ဘုရားခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိနေပါသည်။ သူမက မိခင်နှင့် ဖခင်အား နည်းစူး၍ ရိုခိုးရန် ဘုရားပန်းများအားကြည့်၍ လက်အုပ်ချီလိုက်ရာ ဖခင်အတွက်ရည်စူးသော သစ္စာပန်းအဝါရောင်တစ်ပွင့်မှာ မြတ်ခနဲကြွေကျပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျဆင်းလာပါသည်။ သူမသည် အိပ်ရာမှ (ဝါ) အိပ်မက်မှ နိုးလာပြီး စိတ်ထဲတွင် လေးလံစမ်းနည်းသွားရပါတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ သူမအိပ်မက် မက်ပြန်သည်။ သံတွဲမြို့ရှိ သူမတို့အိမ်ကို မီးလောင်သည်။ ဖခင်ကို မီးပတ်လည် ခြင်းလျက် တွေ့ရသဖြင့် သူမ ပြေးသွားပြီး မီးလှုံများကြားထဲမှ ဆင်ကိုပွေ့ခိုပြီး မီးလွတ်ရာသို့ ယူဆောင်ခဲ့ရာ ဖခင်မှာ ခပ်မျော့မျော့သာ ကျန်တော့သည်ဟု...

သူမစိတ်ထဲတွင် လေးလံနေ၍ သံတွဲသို့ သံတွဲသို့ သီတာဒံစာတိုက်/ကြေးနန်းရုံးမှတစ်ဆင့် ဖုန်းဆက်ပါသည်။ အိမ်အစ်မ ဒေါ်ခင်မူမူ ရာဖြတ်အရာရှိအဖြစ် အလုပ်လုပ်ရာ

သံတွဲမြို့ အသေးစားချေးငွေဌာနသို့ ဖုန်းဆက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစ်မ၏လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဒေါ်ခင်ဝင်းက ဖုန်းကိုင်ပြီး “နီနီ စာမေးပွဲတွေ ပြေပြီးပြီလား၊ ကျောင်းပိတ်ပြီလား” ဟု အရင်မေးပါသည်။

သူမက စာမေးပွဲပြေပြီးကြောင်း၊ အောက်တိုဘာ ၁ ရက်နေ့မှ စပြီး သီတင်းကျွတ်ကျောင်းပိတ်ရက်ရတော့မည်ဆိုမှ ဒေါ်ခင်ဝင်းက “နီနီရဲ့အစ်မ မူမူ ဆေးရုံသို့ သွားနေကြောင်း၊ ဖခင် ဆေးရုံတက်နေကြောင်း၊ ကျောင်းပိတ်လျှင် အမြန်ပြန်လာစေချင်ကြောင်း” ဖုန်းဖြင့်ပြောပါသည်။ သူမ အိမ်ပြန်ရန် ချက်ချင်းပြင်ဆင်ရပါတော့သည်။ ဖခင်နာမကျန်း ဖြစ်နေမှန်း လုံးဝမသိခဲ့ပါ။ အိမ်ကလည်း သူမစိတ်ပူ၍ စာမေးပွဲများ မဖြေဆိုနိုင်မည်ကို စိုးရိမ်၍ လုံးဝအသိမပေးခဲ့ပါ။ လေယာဉ်လက်မှတ် ရရန်ကြိုးပမ်းရာ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့မှ ရမည်ဆို၍ စိတ်မော့သွားရလေသည်။ အကြံအစိုက်သွားရသည်။ ထိုစဉ် သူမ၌ အတွေးတစ်ခုပေါ်လာ၍ သူငယ်ချင်းချိုချိုအောင်အိမ်သို့ ဖုန်းဆက်ကာ သူတို့ပြန်မည်အခြေအနေ မေးကြည့်သည်။ မချိုချိုအောင်က သူနှင့် သူမောင်ငယ်ဖြစ်သူ မောင်ရည်သွေးတို့မောင်နှမမှာ မနက်ဖြန် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်အတွက် လေယာဉ်လက်မှတ်များ ရထားကြောင်းသိရ၍ သူမက မောင်ရည်သွေးအား “အစ်မနဲ့ မင်းနဲ့ နေရာလဲပြီး လိုက်ခဲ့ပါရစေ၊ အစ်မအဖေ ယခု အသည်းအသန် နေမကောင်းဖြစ်နေလို့ပါ။ မင်းက ၅ ရက်နေ့ လိုက်လိုဖြစ်တယ်မဟုတ်လား” ဟု ညှိကြည့်ရာ မောင်ရည်သွေးက ကိုယ်ချင်းစာနာစွာဖြင့် ကူညီပါသည်။

သို့ဖြင့် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် မနီနီလွင် လေယာဉ်ဖြင့် သံတွဲမြို့သို့ ပြန်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖခင်မှာ အသည်းကင်ဆာရောဂါဖြင့် ဆေးရုံမှလက်လျှော့ပြီး အိမ်သို့ ပို့ထားရပါပြီ။ သားသမီးနှင့် ဆွေမျိုးအားလုံး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပိုင်းဝန်းပြုစုကြပါသည်။ ဖခင်သည် ရပ်ဝေးရောက်နေသော သမီးများအားလုံးကို စုံစုံညီညီတွေ့လိုက်ရပါသည်။ မနီနီလွင်သည် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်မှ ၅ ရက်နေ့အထိ ငါးရက် ဖခင်ကို ပြုစုလိုက်ရပါသည်။ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့ညနေ ၄ နာရီတွင် ဖခင် ဦးမောင်မောင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့မှ သံတွဲ၊ မလင်လေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်လာသော လေယာဉ်ပျံသံကို မနီနီလွင် ကြားလိုက်ရပါသည်။ ထိုလေယာဉ်ဖြင့် မောင်ရည်သွေးပါလာကြောင်း သိရ

ပါသည်။ ထိုစဉ်က သံတွဲ-ရန်ကုန်လေယာဉ်မှာ တစ်ပတ်မှ နှစ်ရက်ပဲ ရှိပါသည်။ ဖခင်ကွယ်လွန်ပြီး အောက်တိုဘာလ တစ်လ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် သံတွဲ၌ နေထိုင်ပြီးနောက် ကျောင်းပြန်ဖွင့်ရာ ရန်ကုန်ဆေးတက္ကသိုလ်(၂)သို့ ပြန်လာပါသည်။

ပရလောကမှ စိတ်ကောင်းရှိသူလော

ဖခင်နာရေးအတွက် အလှူလုပ်ရန်နှင့် အလှူငွေများ ကို သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက ဦးဆောင်၍ အတန်းသားများထံမှ ကောက်ခံပေးပါသည်။ သတင်းစာထဲမှာလည်း နာရေးကြော်ငြာ ထည့်ပေးပါသည်။ မနီနီလွင်သည် ထိုအလှူငွေများကို ပိုက်ဆံ အိတ်တွင်ထည့်ပြီး ၎င်းအိတ်ကို လွယ်အိတ်တွင်ထည့်ကာ မင်္ဂလာဒုံမှ အင်းစိန်ဈေးသို့သွားသည်။ အင်းစိန်ဈေးတွင် လိုအပ်သည်များကို ဝယ်ပြီး အင်းစိန်ဘူတာမှတစ်ဆင့် သယ်ပန်း ကျွန်းရှိ အပ်မကြီးအိမ်သို့သွားရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ အင်းစိန် ဘူတာရောက်၍ လက်မှတ်ဝယ်ရန် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ရှာကြည့် ရာ မတွေ့တော့ပါ။ ငယ်ထိပ်မြေပေါက်ခံရသလို ခေါင်းကြီး သွားပါတော့သည်။ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲတွင် အလှူငွေများအပြင် ဖခင်၏ ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံ သူမ၏ သေတ္တာသော့နှင့် အခန်းသော့များ ပါ ပါသွားပါသည်။ သော့ခလောက်သီးများက ပြန်ဖျက်၍ ပြန်ပြင် ၍ ပြန်ဝယ်၍ ရပါသေး၏။ အလှူငွေများမှာ ချစ်သူငယ်ချင်း များက စာနာစွာဖြင့် ထည့်ဝင်ထားသော ငွေများဖြစ်၍ အလွန် အဖိုးတန်ပါသည်။ ဖခင်ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံမှာလည်း အစားထိုးမရ နိုင်တော့၍ အလွန်နမော့မိပါသည်။ အင်းစိန်ဈေးခေါင်းရုံး သို့ပြန်သွား၍ ပိုက်ဆံအိတ် ဈေးထဲတွင် ပျောက်ကြောင်းနှင့် ပါဝင်သည့်ပစ္စည်းများကို စာရင်းလုပ်ကာ တိုင်ကြားခဲ့ပါသည်။ သူမ၏ လိပ်စာနှင့် သီတာဆောင် ဖုန်းနံပါတ်ကိုလည်း ပေးထား ခဲ့ပါသည်။ သူမသည် မင်္ဂလာဒုံ၊ သီတာဆောင်သို့ ပြန်လာ၍ အခန်းကို သော့ခလောက်ဖျက်ပြီး ဝင်ရပါသည်။ ဝမ်းပန်းတနည်း ဝင်ကြွေးကာ ဘုရားထံတိုင်တည်၍ ဆုတောင်းရုံမှတစ်ပါး မတတ် နိုင်တော့ပါ။ အလွန်တရာ ကျယ်ဝန်းစည်ကားလှသော အင်းစိန် ဈေးကြီးတွင် ပိုက်ဆံအိတ်တစ်အိတ်ကျပျောက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ခါးပိုက်နီကံခံရခြင်းကို ပြန်ရရန်မှာ မလွယ်ကူလှပါ။ သို့သော် အခန်းသို့ရောက်ပြီး မကြာမီ ဖုန်းခေါ်သံကြားရ၍ ကမန်း ကတန်း ရင်ခန့်စွာဖြင့် ဖုန်းကိုကိုင်လိုက်ပါသည်။ သူမ၏ ပိုက်ဆံ အိတ်ကို ဆီးသီးသည်တစ်ဦးက ကောက်ရ၍ အင်းစိန် ဈေးခေါင်း

ရုံးသို့ လာရောက်အပ်နှံထားကြောင်း၊ ၎င်းကို မနက်ဖြန်မနက် လာယူရန် အင်းစိန်ဈေးခေါင်းရုံးမှ အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ မနီနီလွင်သည် ပိုက်ဆံအိတ်ပြန်ရသဖြင့် မျက်ရည်များထင် လည်လာအောင် ဝမ်းသာမိပါသည်။

မနီနီလွင်တစ်ယောက် မိမိ၏အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိပါသည်။

မိမိဖခင် ကွယ်လွန်မည့် အတိတ်နိမိတ်များကို မည်သူ တို့က ကြိုတင်ဖော်ထုတ်ပြသသနည်း။ လေယာဉ်လက်မှတ် အချိန်မီရအောင် မောင်ရည်သွေးအား လက်မတင်လေး အချိန် မီ ဆက်သွယ်နိုင်အောင် မည်သည့်အရာက တွန်းအားပေးပါ သနည်း။ ကောက်ရိုးပုံထဲ အပ်ကျသလို ပျောက်ဆုံးသွားသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို ပြန်ရအောင် မည်သူတို့က ကူညီလမ်းညွှန် ကြပါသနည်း။ ထိုငွေများကို တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မလျှော့ဘဲ ဈေးခေါင်းရုံးသို့ အပ်နှံရန် ဆီးသီးသည်၏စိတ် ညွတ်ပျောင်း ရိုးသားဖြူစင်အောင် မည်သူက တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါသနည်း။

သူမ၏ ကိုယ်စောင့်နတ်များလော၊ သူမဖခင်၏ ကိုယ် စောင့်နတ်များလော၊ ပရလောကမှ စိတ်ကောင်းရှိ၍ ကူညီတတ် သော ပရလောကသားများလော။ လူသားတို့ ဒုက္ခရောက်လျှင် ကူညီရန် နတ်မင်းကြီးလေးပါးက အဆင့်ဆင့်စေလွှတ်ထားသော သက်ဆိုင်ရာ နတ်များလော၊ သူတော်စင်၊ သူတော်ကောင်း သူတော်မြတ် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့လော။

မည်သူပင်ဖြစ်ပါစေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အနိသူတော်ကောင်း တို့အား ကာယကံရှင် ဒေါက်တာနီနီလွင်ကတော့ ယခုတိုင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါ၏။ မေတ္တာပို့ပါ၏။ အမှုဝေပါ၏ဟူ၍ သူမ၏ ဂန္ဓိရ ရင်ဖွင့်သံဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားပါလေသည်။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

- စာညွှန်း**
- (၁) တိုးထက်၏ စိတ်နယ်လွန်လောကမှ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ် ဆန်းများ
 - (၂) ဂန္ဓိရမဂ္ဂလင်း၊ အမှတ်-၁၆ ပါ ဒေါက်တာနီနီလွင်၏ ဂန္ဓိရ ရင်ဖွင့်သံ ဆောင်းပါး။

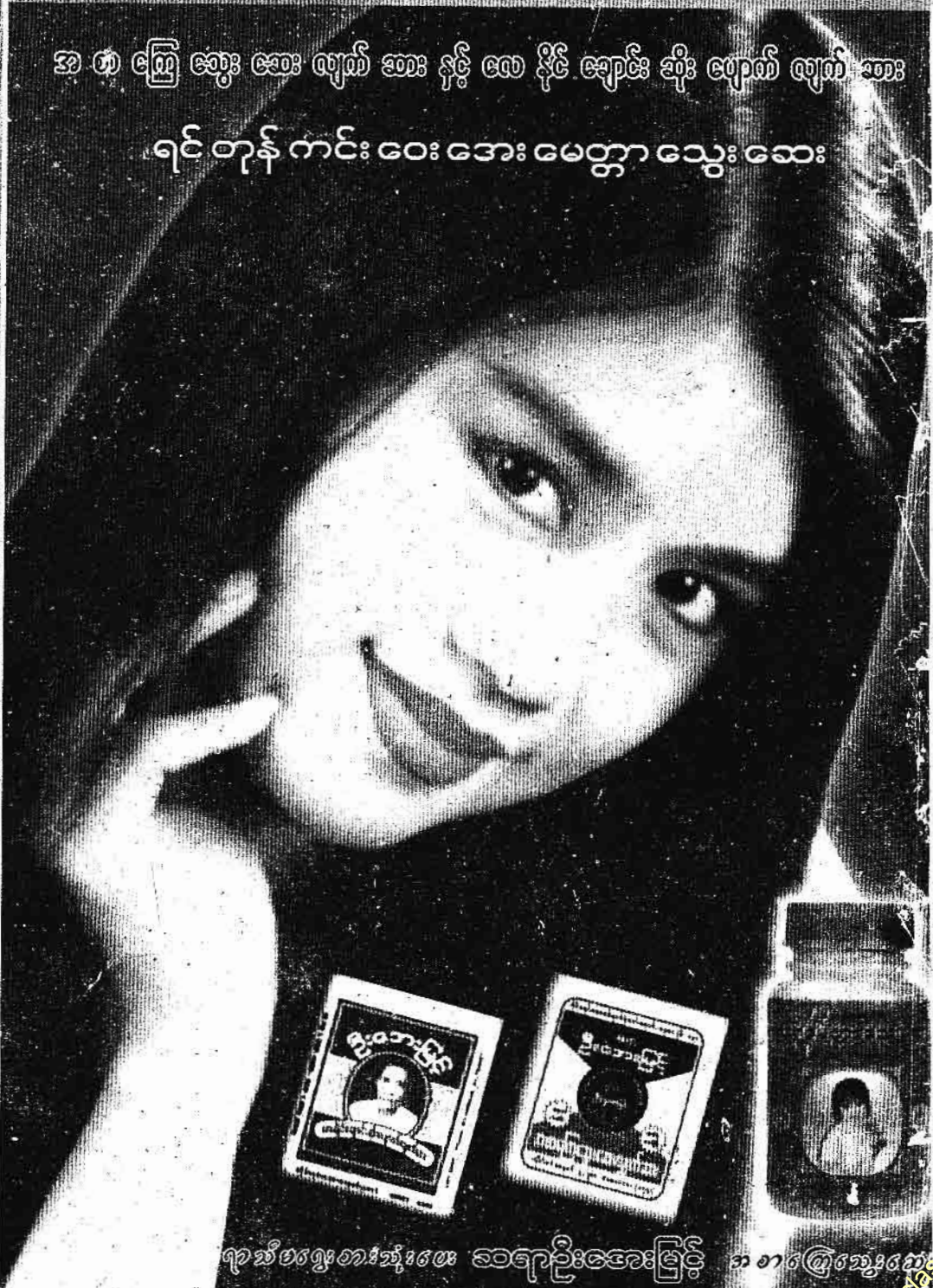

www.burmeseclassic.com

ဦးအေးမြင့်

ယောင်မှလ
လက်ထဲ
အဝတ်တန်

အ ဗ ငြိ ဟွေး ဇေး လျက် ဆား နှင့် လေ နိုင် ဇောင်း ဆိုး ပျက် လျက် ဆား
ရင် တုန် ကင်း ဝေး အေး မေတ္တာ သွေး ဆေး

ရာဘီစလေးစားအုံးဖေး ဆရာဦးအေးမြင့် အစာကြေးမုံ

ဖြန့်ချိရေး

အစုဇယ် (ရတ) ဇွန်မေဦး (ရတ) ရုပ်ထုတ် ၉/ဥတုလာပွဲ အစုဇယ်
အိုင်ယန် (ရတ) မြန်မာ့အလင်း (ရတ) ရတနာ (ရတ) ရတနာ (ရတ) ရတနာ (ရတ)

www.burmeseclassic.com

မိမိ
အိမ်ထဲ
ကနေ
ထွက်
လာ
တာ
ပဲ

သစ္စာပါရမီ

မပေဒါ [ရောဂတီ]

ဘုန်းသမ္ဘာရှင်တို့၏ ဘဝခရီး

မောင်တော်သုခနမင်းရယ်...။ လူဆိုတာ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ကာလသုံးပါးကို အစဉ်အမြဲ တွေ့ဆုံရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းရပ်တည်နေကြရတဲ့ ဥပ ဘုံသားတွေပဲ မဟုတ်လား။ အခုလို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ ကြည်သာရွှင်ဖျံကြတဲ့ ဘဝမရမီက နမတော်တို့ရဲ့ဘဝမှာ စိုးရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ်တွေ၊

ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်တွေ၊ ရွံ့မုန်းနာကြည်းမှုတွေ၊ ဘေးအန္တရာယ်အသွယ်သွယ်တွေကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းကျော်လွှားခဲ့ကြရတာချည်းပါပဲ။ အခုအခါမှာ ပြီးတာတွေလည်း ပြီးခဲ့ပါပြီဆိုပေမယ့် အတိတ်ဆိုတာ အရှိပ်သဖွယ် ထင်ကျန်ရစ်တာမို့ တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ ပြန်လည်သတိရတမ်းတကြသူတွေချည်းပါပဲ။ နမ

တော်တို့နားလည်ထားကြတဲ့ သဘာဝသဘောအရ ပြုသူအသစ်၊ ဖြစ်သူအဟောင်းမို့ ဥပဘဝမှာ ဝဋ်ကြေးဟောင်းတွေကို ပြောကျော့အောင် ဆင်ခဲ့ကြပြီးပြီ။ နောင်သံသရာမှာ အပြစ်ကင်းစင် လွတ်လပ်စွာ ဘဝရပ်တည်နိုင်ကြဖို့ပါပဲ။

အတိတ်ရဲ့ဇာတ်လမ်းက ဒီလိုပါ။

xxx xxx

ဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်းတွင် အာဒိစ္စ ဝဏ္ဏမင်းကြီးသည် တရားနှင့်အညီ မင်းပြုအုပ်စိုးခဲ့သည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီး စန္ဒာဒေဝီမှာလည်း အကျင့်သီလပြည့်စုံသော မိန်းမမြတ်အဖြစ် ထင်ရှားသည်။ မိဖုရားကြီးသည် သားထူးသားမြတ်ကို သန္ဓေယူစဉ်ကာလကပင် မဟာပထဝီမြေကြီး တုန်လှုပ်သည်။ မြင်းမိုရ်တောင်သည် ဥတ္တရပဉ္စာလသို့ ကိုင်းညွတ်သည်။ မဟာသမုဒ္ဒရာ ချောက်ချားသည်။ နန်းတော်ပြာသာဒ် လေးဆောင်တွင် ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး ပေါ်သည်။ ဖွားမြင်လာသောအခါ အလွန်တရာ အဆင်းအင်္ဂါဖြင့် ပြည့်စုံသည့် အပြင်၊ အသားအရေမှာ ရွှေရောင်ဝင်းပနေသော ရွှေတုံးရွှေခဲ သားလှရတနာကို သုခနမင်းသားလို့ အမည်တွင်စေသည်။ အရွယ်ရောက်လတ်သော် လေးအတတ် စသော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ယူ၍ မိခင်၊ ဖခင်တို့အား အတတ်ပညာစွမ်းအားတို့ကို ပြသရာ မိခင်၊ ဖခင်တို့က သဘောကျနှစ်သက်သဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို အပ်နှင်းသည်။ သုခနမင်းသားသည် မိခင်၊ ဖခင်တို့ကို ရိုသေလှစွာ ထီးနန်းကို ပြန်လည်ပေးအပ်သည်။

ဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်း၏ အရှေ့မျက်နှာတွင် အိုင်ကြီးတစ်အိုင်ရှိသည်။ စိတ္တမည်သော နဂါးမင်းကြီးနေ၏။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မြို့သူမြို့သားတို့သည် ပန်းနံ့သာများဖြင့် နဂါးမင်းကြီးအား ပူဇော်၍ ကောက်ပဲသီးနှံပေါများအောင်၊ သာယာဝပြောအောင် လုပ်ပေးပါဟု ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်။ နဂါးမင်းကြီးသည် မြို့သူမြို့သားတို့၏ ပူဇော်မှုကို ခံယူ၍ စည်ကားသာယာ

ဝပြောအောင် စောင့်ရှောက်သည်။ တိုင်းပြည်အေးချမ်းသာယာ ဝပြောသည်။

ဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် မဟာပဉ္စာလမြို့ရှိသည်။ ထိုမြို့သူမြို့သားများမှာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသဖြင့် ဥတ္တရပဉ္စာလမြို့သို့ မင်း၏စစ်သည်တော်များနှင့် ပြည်သူပြည်သားများပါ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ မင်းသည် တိုင်းပြည်မှာ အင်အားလျော့နည်းလာရသည့် အကြောင်းရင်းကို မေးမြန်းရာ အဖြစ်မှန်ကို သိရှိရသဖြင့် အစာရေစာပေါများအောင် စောင့်ရှောက်နေသော နဂါးမင်းကြီးအား ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရန် အမိန့်ချသည်။ မှူးမတ်တို့က နဂါးမင်းကြီးကို သတ်ဖြတ်ရန် မလွယ်ကူကြောင်း၊ မန္တန်အစွမ်းဖြင့်သာ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ မင်းကြီးအမိန့်ဖြင့် မြို့တွင်းမှာ မန္တန်တတ်ကျွမ်းသော 'ပုဏ္ဏားတစ်ထောင်ကို စုဝေးစေ၍ ထိုမှ တစ်ရာ၊ ထိုမှ တစ်ဆယ်ထိ လက်ရွေးစင် စိစစ်ပြီး အတော်ဆုံး ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို ရရှိသည်။ မင်းသည် ထိုပုဏ္ဏားအား နဂါးမင်းကို သတ်နိုင်လျှင် တိုင်းပြည်၏ စည်းစိမ်တစ်ဝက်ပေးမည်ဟု ပြောကြားစေလွှတ်သည်။

ပုဏ္ဏားသည် နဂါးမင်းရှိရာ ရေအိုင်သို့သွားပြီး ခံတွင်းကို စင်အောင် ဆေးကြောကာ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက် လက်ဝဲလက်မှာ ပန်းကို ကိုင်၍ လက်ယာလက်ကို ဆန့်တန်းကာ 'အလမ္မာ ယန'ခေါ် ဂဠုန်မင်းမန္တန်ကို ရွတ်ဆိုသည်။ ထိုစဉ်ခဏ နဂါးမင်းသည် ရပ်တည်ရာမရဘဲ ရေ

ကန်တွင်းမှ အနိုးအငွေ့များထွက်လာသည်။ ပုဏ္ဏားသည် နဂါးမင်းကို နိုင်မည်ကိုသိ၍ မန္တန်နှင့်ဆိုင်သော ဆေးပင်တို့ကို ရှာဖွေရန် တောသို့ဝင်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရေအိုင်အနီးသို့ တောလိုက်မဆိုးတစ်ဦး ရောက်လာသည်။ နဂါးမင်းသည် ပုဏ္ဏားအသွင်ယူ၍ မုဆိုးနှင့် စကားပြောကြရာ ဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်းပြည် သာယာဝပြောခြင်းမှာ နဂါးမင်းကြီး စောင့်ရှောက်၍ ဖြစ်ကြောင်း မုဆိုးက ပြောကြားလာသည်။ ပုဏ္ဏားသည် သူသည် နဂါးမင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့အား သတ်ရန် အခြားမြို့မှ မန္တန်ပုဏ္ဏားရောက်ရှိနေကြောင်း ပြောကြားသည်။ မုဆိုးသည် နဂါးမင်းအား ကယ်တင်ရန် ကတိပေးသည်။ မန္တန်ရွတ်မည့် ပုဏ္ဏားရောက်လာသောအခါ နဂါးမင်းကြီးအား ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးပမ်းသဖြင့် မုဆိုးက မြားဖြင့်ပစ်ရာ ပုဏ္ဏားသေဆုံးသည်။ နဂါးမင်းသည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစွာ မုဆိုးအား နဂါးပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အသက်သခင် မုဆိုးအား ပူဇော်ပွဲကျင်းပသည်။ ရတနာများစွာ ဖုံးသည်။ ထိုနောက် မုဆိုးအား ရေအိုင်အနီးသို့ရောက်အောင် ပြန်ပို့သည်။ အကြောင်းရှိလျှင် သူ့ထံလာရန် မှာကြားသည်။ မုဆိုးသည် မိသားစုနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ နောင်နှစ်များကြာသောအခါ မုဆိုးသည် သားကောင်များကိုဖမ်းရန် တောသို့ဝင်သည်။ ဟိမဝန္တာသို့ ရောက်သောအခါ တောအုပ်အနီးရှိ ကျောင်းသခမ်းသို့ ဝင်၍ ကသာပရသေ့အား ရှိခိုးသည်။ ရသေ့ကြီးအား တောလိုက်မုဆိုးဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ ထိုမှ

ခရီးဆက်သော် သာယာသောဥယျာဉ်ကြီးနှင့် ဥယျာဉ်အလယ်တွင် ကြားမျိုးငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရေကန်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

ထိုနေ့သည် လပြည့်နေ့ဖြစ်ရကား ကေလာသတောင်ထိပ်မှာနေသော ဒုမရာဇ်မင်းကြီး၏ သမီးခုနစ်ဖော်သည် အခြံအရံတစ်ထောင်နှင့်အတူ ရေကန်တွင်းသို့ သက်ဆင်း၍ ပျော်ရွှင်စွာ ကခုန်သီဆို ရေချိုးကြသည်။ ပြီးနောက် ခြေတန်ဆာ၊ လက်တန်ဆာများကို ဝတ်ဆင်၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်သွားကြသည်။ ထိုမျှချောမောလှပသော ရုပ်အဆင်းကို မမြင်ဖူးသော မုဆိုးသည် သုခနမင်းသားအတွက် ကိန္နရီမယ်ကို ရလို၍ ရှင်ရသေ့ထံ ပြန်သွားပြီး အကျိုးအကြောင်းလျှောက်တင်သည်။ ရသေ့ကြီးက နဂါးပတ်ကျော့ကွင်းရမှသာလျှင် ကိန္နရီမကို ရနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားရာ မုဆိုးသည် မိတ်ဆွေနဂါးမင်းကြီးထံ သွားရောက်ရန် အကြံဖြစ်လာသည်။ မုဆိုးသည် နဂါးမင်းကြီးထံ သွားရောက်၍ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရာ နဂါးမင်းကြီးက နဂါးပတ်ကျော့ကွင်းသည် ဂဠုန်မင်းရန်ကို ကာကွယ်ရန် နဂါးတို့၏အစောင့်အရှောက်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ မုဆိုးက မရမနေ တောင်းသဖြင့် ကျေးဇူးကို ထောက်ထား၍ နဂါးမင်းသည် နဂါးပတ်ကျော့ကွင်းအား မုဆိုးထံပေးလိုက်သည်။

မုဆိုးသည် လပြည့်နေ့တွင် ထိုရေကန်အနီးမှာ ပုန်းအောင်း၍ အကဲခတ်ကြည့်ရှုသည်။ ကိန္နရီမယ်များသည် အခြံအရံများနှင့်အတူ ရောက်

လာကြ၍ ကခုန်သီဆိုကြကာ ရေကန်အတွင်းမှာ ပျော်ရွှင်စွာ ရေချိုးကြသည်။ ထို့နောက် တန်ဆာများကို ဆင်မြန်း၍ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် မုဆိုးသည် ချုံကွယ်မှ ထွက်လာပြီး နဂါးပတ်ကျော့ကွင်းဖြင့် ပစ်ဖမ်းရာ အကြီးဆုံးမနော်ဟရီမင်းသမီးလက်သို့ ဝင်လေသည်။ ကိန္နရီအားလုံးတို့သည် မုဆိုးကို ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးကြသည်။ အစ်မတော် မနော်ဟရီသည် နဂါးပတ်ကျော့ကွင်းမိနေပြီကို သိရသောအခါ ညီမတော်များသည် နှလုံးကြေကွဲမတတ် ငိုကြွေးကြ၍ ကေလာသပြည်သို့ ပြန်ကြပြီးလျှင် မိဘများအား ငိုကြွေးလျှောက်ထားခဲ့ကြသည်။

မုဆိုးသည် မနော်ဟရီထံသို့ လျှင်စွာသွားပြီးလျှင် လက်ဝတ်၊ ခြေဝတ် တန်ဆာတို့ကို ဖြုတ်ယူရန်ကြိုးစားသောအခါ မနော်ဟရီမင်းသမီးက ဟန့်တားသည်။

“အို ... မုဆိုး၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်လက်ကို ကိုင်ကာမျှဖြင့် ကျွန်ုပ်အသက်သေဆုံးပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်လက်မှ နဂါးပတ်ကျော့ကွင်းကိုသာ ဖြေပေးပါ။”

ဟုဆို၍ မုဆိုးက ဖြုတ်ပေးသည်။ မနော်ဟရီက ခြေဝတ်တန်ဆာ၊ လက်ဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဖြုတ်၍ မုဆိုးအား ပေးသည်။

ထို့နောက် မနော်ဟရီသည် ပုဆစ်ဒူးနှစ်ဖက်ကို မြေ၌တုတ်၍ မြောက်အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး မိဘနှစ်ပါးကို ရှိခိုးတောင်းပန်သည်။ ထို့နောက် မိဘတို့ အလွမ်းပြေကြည့်နိုင်ရန် ရတနာနားတောင်းကိုရွတ်၍ ရေကန်အနီးရှိ

ပန်းချိုပေါ်တွင် တင်ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် တောင်တံခါးသို့ရောက်သော် ဟိမဝန္တာမင်းကိုခေါ်၍ မိခင်ကြီးလိုက်လာလျှင် ပတ္တမြားခါးကြိုးတန်ဆာကို ပေးပါဟု မှာကြား၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသည်။

“သုခနမောင်တော်ရယ် ... မိသားစုတို့ရဲ့ဘဝမှာ အချစ်ခင်ဆုံးမိဘနှင့် ခွဲခွာခြင်းဝေဒနာဟာ အကြီးမားဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပ ဘုံသားတွေဟာ ချစ်ခင်နှစ်သက်သူများနှင့် ရှင်ကွဲသေကွဲ ကွဲကွာကြရမယ်ဆိုတာ သိနေပေမေ့ သညာသိတာဖြစ်တာမို့ ရင်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ခွဲခွာခြင်းအတွက် ခံစားနေရတဲ့ လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲမှုဝေဒနာကို အစားထိုးစရာ မရှိပါဘူး။”

မုဆိုးသည် အလွန်ချောမောလှပသော မနော်ဟရီနှင့်အတူ တောလမ်းခရီးမှာ သွားနေရသော်လည်း မနော်ဟရီအား စိတ်ဖြင့်ပင် မပြစ်မှားခဲ့ပေ။ ယုတ်ညံ့သောယောက်ျားသည် ကျက်သံရေးနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးသမီးအား စိတ်ဖြင့်ပင် တပ်မက်ခြင်း မဖြစ်ရကား ဤမျှလှပသော အမျိုးသမီးသည် ငါတို့၏ အရှင်သခင် သုခနမင်းသားအတွက်ပင် ဖြစ်သင့်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ကောင်းမွန်စွာ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရာ ဥတ္တရပဉ္စာလမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

မင်္ဂလာသုံးဖြာ ပဒေသာ

ထိုနေ့၌ပင် သုခနမင်းသားသည် ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်ဝသော ကုမာရိကမည်သော မင်္ဂလာဆင်တော်ကိုစီးလျက် အခြံအရံများနှင့်အတူ

ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်လာသည်။ သုခနမင်းသားသည် အဝေးမှလာသော မုဆိုးနှင့် မုဆိုးနောက်မှ လိုက်လာသော မနော်ဟရီကို မြင်ရသည်။ မနော်ဟရီကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ရှေ့က ချစ်ခင်ခဲ့ဖူးသည်အလား အလွန်ပြင်းပြစွာ ချစ်ခင်စုံမက်ခြင်း ဖြစ်လာကာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ ...
“အမောင်ယောက်ျား၊ သင်သည် မင်္ဂလာဆင်တော်ကိုယူ၍ ဤယောက်ျားနှင့် နောက်ကအမျိုးသမီးကို ခေါ်ဆောင်ခဲ့လော့” ဟု စေခိုင်းလိုက်သည်။ ယောက်ျားသည် လျင်မြန်စွာ သွား၍ စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ခေါ်ဆောင်လာသည်။ သုခနမင်းသားသည် အနီးသို့ရောက်လာသော မုဆိုးကိုမြင်၍ -

“အမောင်ယောက်ျား၊ သင်သည် အမည်ဘယ်သို့ရှိသနည်း”

ဟု မေးရာ -

“အရှင်သား၊ ကျွန်ုပ်အမည် ပုဏ္ဏရိက မည်ပါ၏။ ဟိမဝန္တာမှလာသည်။ အရှင်မင်းသား၏ အလုပ်အကျွေးဇနီးအဖြစ် ထားရှိရန် ဒုမရာဇ် ဝိဇ္ဇာထိုရ်၏ သမီးတော် မနော်ဟရီအား ခေါ်ဆောင်လာပါသည်”

ဟု လျှောက်၏။

သုခနမင်းသားသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ မိမိ၏ တစ်သိန်းတန်သော စိန်လက်စွပ်ကိုချွတ်၍ မနော်ဟရီအား ပေးသည်။ မုဆိုးအား များစွာသော ဆုလာဘ်တို့ကို ပေး၏။

မုဆိုးအား မြို့တော်သို့ စေလွှတ်၍ မိဘတို့အား အသိပေးတင်ပြစေသည်။ မုဆိုးသည် မင်းနှင့် မိဖုရားထံ ဝင်ရောက်၍ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်

ထားရာ အာဒိစ္စမင်းကြီးသည် အံ့သြဝမ်းသာလျက် သားတော်သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားပေစွ။ သားတော်သည် လူသားဖြစ်သော်လည်း ဘုန်းကံကြီးမား၍ နတ်သမီးတမျှ လှပသော ဝိဇ္ဇာမင်းကြီး၏သမီးကို ရပေသည်ဟုဆိုသည်။

ထို့နောက် ဥတ္တရပဉ္စာလမြို့တော်ကို တာဝတိံသာနတ်ပြည်ပမာ တန်ဆာဆင်လျက် မြို့သူမြို့သားများက မနော်ဟရီအား ကြိုဆိုရန် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပြင်ဆင်ကြသည်။ မင်းကြီးနှင့် မိဖုရားကြီးတို့သည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ခြံရံလျက် ဥယျာဉ်တော်သို့သွား၍ မနော်ဟရီကို ခေါ်ဆောင်လာကာ သားတော်သုခနမင်းသားနှင့် အတူ ပြာသာဒ်တက်မင်္ဂလာ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ၊ အဘိသိက်မင်္ဂလာ ... မင်္ဂလာသုံးဖြာကို တစ်ပြိုင်တည်း ကျင်းပသည်။ သုခနမင်းသားသည် မနော်ဟရီအား မိဖုရားခေါင်ကြီးအရာထား၍ ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ စံနေတော်မူသည်။

“မောင်တော် သုခနရယ် ... မိဖုရားများစွာတို့အထဲမှာ နှမတော်ကို မိဖုရားခေါင်ကြီးအရာထားပြီး ချီးမြှောက်ခဲ့တဲ့ မောင်တော်ရဲ့ မေတ္တာထုထည်ကို သဘောပေါက်မိပါတယ်။ ဒါဟာ ရှေးရေစက်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ရှေးဆုတောင်းတွေကြောင့်ဆိုတာ နှမတော် လေးနက်စွာ လက်ခံမိပါပြီ”

နှမတော်တို့ရဲ့ ဇာတိကို ပြောပြရဦးမယ်။ နှမတော်တို့တိုင်းပြည်ဟာ လူ့ပြည်လူနယ်မှာ ဆိုပေမယ့် လူသူကင်းဝေးရာ ဟိမဝန္တာတောင်ရဲ့အတွင်းဘက်က ကေလာသတောင်ထိပ်မှာ

တည်ရှိတဲ့ ဝိဇ္ဇာထိုရ်မြို့ကြီးပါ။ ဘိုးဘေးအစဉ်အဆက်ကစပြီး ဆေးအတတ်၊ မန္တန်အတတ်၊ ကောင်းကင်ယုံသန်းနိုင်တဲ့ စက်ကြိုးယန္တရားအတတ်တွေနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ကြတယ်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေ ပြည့်စုံပြီး သမထစခန်းပေါက်မြောက်သူတွေလည်း ရှိကြတယ်။ ဝိဇ္ဇာမြို့တော်မှာပဲ လောကီဝိဇ္ဇာ၊ အရိယာဝိဇ္ဇာတွေ ရှိကြတယ်။ သာမန်လူသားတွေနှင့် မတူတဲ့အချက်တွေ ရှိကြတယ်။

ဟိမဝန္တာတောင်ရဲ့ အတွင်းဘက်မှာဆိုရင် တောင်ငယ်ပေါင်း ၈၄၀၀ ရှိပါတယ်။ ဟိမဝန္တာတောင်ရဲ့ အမြင့်ဟာ ယူဇနာ ၅၀၀ ရှိတဲ့အတွက် ယူဇနာ ၃၀၀ ကျယ်ဝန်းတဲ့ လူနေဒေသတွေထက် ပိုပြီးမြင့်ပါတယ်။ အချင်းယူဇနာ ၅၀၊ အဝန်းယူဇနာ ၁၅၀ ရှိတဲ့ အိုင်ကြီးခုနစ်ခုလည်း ရှိပါတယ်။ အနောက်တတ်အိုင်၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍာအိုင်၊ သီဟပါပတအိုင်၊ ရထကာရအိုင်၊ ကုဏ္ဍလာအိုင်၊ မန္တာဝီရိအိုင်၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်တွေ ရှိပါတယ်။ အနောက်တတ်အိုင်ကို ဝန်းရံနေတဲ့ သုဒဿနတောင်၊ စိတြတောင်၊ ကာလာဂီရိတောင်၊ ကေလာသတောင်၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ဆိုပြီး တောင်ငါးလုံးရှိတယ်။ သုဒဿနတောင်ဟာ ရွှေအတိတ်ပြီးပါတယ်။ စိတြတောင်က ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးပါတယ်။ ကာလာဂီရိတောင်ဟာ မျက်စဉ်းရောင်ရှိပါတယ် ...။ ကေလာသတောင်က ငွေတောင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဂန္ဓမာဒနတောင်ဟာ တောင်စဉ်တောင်ဝှမ်းနှင့် ပြီးပါတယ်။ အတွင်းမှာပဲနောက်အဆင်း၊ မြအဆင်း၊ ကမက် စတဲ့ နံ့သာ ၁၀ မျိုးနှင့် ပြည့်

ပါတယ်။ အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့် နူးလွမ်းပြီး လပြည့်လကွယ် ဥပုသ်နေ့ တွေမှာ မီးတောင်ကဲ့သို့ ထွန်းလင်းပါတယ်။

ဂန္ဓမာဒနတောင်မှာ ငွေဂူရှိပြီး အရန်မှာ ရွှေဂူရှိပါတယ်။ ရွှေဂူရဲ့ အရန်မှာ ပတ္တမြားဂူရှိပါတယ်။ ပတ္တမြား ဂူမှာ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ၊ အရိယာ သာဝကများ သီတင်းသုံးပါတယ်။ မဟာနန္ဒမူ လိုဏ်ဂူလို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။ လိုဏ်ဂူတော်အနီးမှာ အနော ထာတ်အိုင် ရှိပါတယ်။ ရတနာခုနစ်ပါး နှင့် ပြည့်စုံပါတယ်။ အနောဝတတ် အိုင်အနီးမှာပဲ မဉ္ဇူသကနတ်ပန်းပင် ကြီး ရှိပါတယ်။ သဘာဝတရားအရ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ ဒေသတွေကြောင့် ဆိတ်ငြိမ်မှုကို ရရှိ စေပါသည်။ သူတော်ကောင်းတွေ ပျော်မွေ့ဖွယ်ရာ ဒေသထူးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

နမတော်တို့နေထိုင်တဲ့ ကေလာ သတောင်ဟာ ငွေရောင်အဆင်းရှိတာ မို့ ငွေတောင်ပြည်လို့လည်း အသိ အမှတ်ပြုကြတယ်။ နမတော်တို့ဟာ နတ်တို့တန်ခိုး၊ ဝိဇ္ဇာတို့တန်ခိုးကိုပါ ရရှိ ထားတဲ့ ကိန္နရာ၊ ကိန္နရီမျိုးနွယ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်မျိုးနွယ်တွေလည်း ရှိပါတယ်။ စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံရဲ့ အခြေအရံအတွင်းမှာ ပါဝင်တဲ့ဒေသ ဆွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုဆိုရင် နမတော်ဟာ လူ သားစင်စစ် ကေန်ဖြစ်တဲ့ ဘုန်းသမ္ဘာ နှင့် မောင်တော်ဘုရားနှင့် ချစ်ခင်စွာ ဆင်းသင်းနေထိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါတယ်။ တိုင်းပြည်အတွင်းမှာ ရှိနေကြတဲ့ လူ

သားတွေထဲမှာ နမတော်ရဲ့ အရင်းနှီး ဆုံးဟာ မောင်တော်သာ ရှိပါတယ်။ တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးနှင့် ပုံပြီး နမတော် အားထားဖွယ်ရာ မောင်တော်သာ ဖြစ် ပါတယ်။

“ဒါပေမယ့် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရ ရင် ကေလာသတောင်ထိပ်မှာ အုပ်စိုး နေတဲ့ မိဘနှစ်ပါးကို နေ့စဉ်သတိရ လွမ်းဆွတ်နေပါတယ်။ သတိရတိုင်း မျက်ရည်ကျပါတယ်။ အဲဒီ သောက ဝေဒနာကို ဘယ်လိုမှ ဖြေဖျောက်လို့ မရပါဘူး။ နမတော်အတွက် ပူဆွေး သောကရောက်နေကြတဲ့ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ မျက်နှာကို မမြင်မတွေ့ရတာဟာ နမ တော်အတွက် ရှင်လျက်နှင့် သေနေရ သလို ခံစားနေရတယ်ဆိုတာ မောင် တော်မသိနိုင်ပါဘူးလေ။

လောကစံဘေး ပြေးမလွတ်သာ

မနော်ဟရီ၏မယ်တော်သည် သမီးတော်ကြီးအား ရှာပုံတော်ဖွင့်ရန် အတွက် ဟိမဝန္တာအနီးရှိ ရေကန်ကြီး သို့ ရောက်လာသည်။ ရေကန်အနီး တွင် ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ရော့ပြွမ်းနေ သော ပတ္တမြားနားတောင်းကို တွေ့၍ သမီးတော်အား လွမ်းဆွတ်တမ်းတ ကာ သတိမေ့သွားသည်။ ထိုမှတစ် ဆင့် ဟိမဝန္တာတောင်မင်းထံ ပေးခဲ့ သော သမီးတော်၏ ခါးပန်းကြိုး တန်ဆာကို တွေ့၍ ငိုကြွေးပြန်သည်။ ထို့နောက် ကေလာသတောင်ထိပ်သို့ ပြန်ရောက်လာပြီး ဒုမရာဇ်မင်းကြီးထံ သမီးတော်ကြီးအား ရှာဖွေမတွေ့ရ တော့ကြောင်း ပြောပြရာ ကိန္နရီအား လုံးတို့သည် မိဖုရားကြီးကို ဝိုင်းရံပြီး

ငိုကြွေးကြပြန်သည်။ သုနေမင်းသားအနီးတွင် စစား လျက်ရှိသော ကုသလပုဏ္ဏားသည် မင်းသားအား အခွင့်အရေးတစ်ရပ် တောင်းဆိုလာသည်။ ခမည်းတော်ကြီး နတ်ရွာလား၍ မင်းသားနန်းတက်ပါ လျှင် သူ့အား ပရောဟိတ်ရာထူးပေး ပါရန် တောင်းဆိုသည်။ မင်းသားက ကတိပြုသည်။ ထိုစကားကို ကုသလ ၏ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးကြားသောအခါ မင်းသားအပေါ် ရန်ငြိုးထား၍ အာဒိစ္စ ဝံသမင်းကြီးအား ကျန်းချောလျှောက် ထားသည်။ မင်းကြီးက မယုံကြည်ခဲ့ ပေ။ မကြာမီ ပစ္စန္ဒရစ်အရပ်မှာ သူပုန် များ ထကြွသောင်းကျန်းနေသဖြင့် မင်းကြီးကိုယ်တိုင် သွားရောက်နှိမ်နင်း ရန် ပြင်ဆင်နေသည်။ ပုဏ္ဏားကြီးက တားမြစ်သော်လည်း မင်းကြီးက လက်မခံ။ သားတော်မှာ ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်၍ စစ်ရေးစစ်ရာ နားမလည်နိုင် သေး၍ ကိုယ်တိုင်ရှေ့တန်းထွက်မည် ဟု ဆိုသည်။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားက သား တော်မှာ ပါရမီရှင်ဖြစ်၍ စစ်ရေးစစ်ရာ ကျွမ်းကျင်ကြောင်း၊ ရှေ့တန်းသို့လွှတ် သင့်ကြောင်း ထပ်မံလျှောက်ထား သဖြင့် မင်းကြီးလည်း ယုံကြည်အားရ တော်မူကာ သားတော်အား သူပုန်ရန် နှိမ်နင်းရန် မိန့်ကြားသည်။ သားတော် ကလည်း ဝန်ခံ၍ မိခင်အားပြောကြား ပြီး မနော်ဟရီအား ပြောကြားသည်။ မနော်ဟရီသည် နှလုံးကြော့ကွဲ စွာဖြင့် မင်းသား၏ ခြေရင်းတွင် ဝပ် လျှိုး၍ တောင်းပန်၏။ မင်းသားက ချော့မော့နှစ်သိမ့်၍ အမြန်ဆုံးပြန်လာ မည်ဟု ဝန်ခံပြီး သူပုန်ရန်နှိမ်နင်းရန် ထွက်ခွာသည်။ မြို့စောင်နတ်အပေါင်း

တို့သည် အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍ သုနေမင်းသား စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်ခွာသည့် ခရီးစဉ်တွင် ခြံရံလိုက်ပါကြကုန်သည်။

“မောင်ဘုရားရယ် ... အဲဒီ တုန်းကများ နှမတော်ရဲ့ရင်ထဲမှာ ကြေကွဲလိုက်တာ။ သခင်မျက်နှာ တစ်ရွာ ထင်ပြီး နေရသူအဖို့ ချစ်သူက မျက်နှာလှဲသွားတဲ့အခါ လစ်ဟာနေတဲ့ရင်မှာ အပြီးအပိုင်ခွဲခွာလိုက်ရသလို ခံစားမိခဲ့တယ်”

“သာယာတဲ့ဘဝအတွင်းမှာ ကြည်နူးနေမိခဲ့တဲ့ နှမတော်ဟာ ခွဲခွာခြင်းဆိုတဲ့ ဒုက္ခဒေဒနာကို နှစ်ကြိမ်ခံစားခဲ့ရပြီကော။ ဒါဟာ တစ်ခဏလား။ အစဉ်ထာဝရလားဆိုတာ မသိနိုင်သေးပေမယ့် ရင်ထဲမှာ မချီအောင် နာကျင်ခံစားခဲ့ရပါတယ်”

သုနေမင်းသား၏ စစ်တပ်ကြီးသည် နတ်များပါ ကူညီပိုင်းကြသည်မို့ စစ်အင်္ဂါလေးပါးသည် မြေပြိုမည့်အလား များပြားလှသည်။ စစ်မြေပြင်၌ ဒိုးပတ်၊ အိုးစည်၊ ခရသင်းနှင့် စည်ကြီးတို့၏အသံသည် ကျယ်လောင်စွာ ရှိကြသည်။ သမုဒ္ဒရာကြီး ချောက်ချားသကဲ့သို့ ရှိကုန်သည်။ မင်းသား၏ ဘုန်းတန်ခိုး၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးကြောင့် ရန်သူတို့သည် မင်းသားအား ရင်မဆိုင်ဝံ့တော့ဘဲ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြကုန်သည်။

ထိုညတွင်ပင် အာဒိစ္စဝံသမင်းကြီးသည် မိုးသောက်ယံအချိန် အိပ်မက်ထူးကို မြင်မက်သည်။

မင်းကြီး၏ အူတို့သည် ဝမ်းဗိုက်မှထွက်ကာ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို သုံးကြိမ်ရစ်ပတ်ပြီးနောက် ဝမ်းဗိုက်သို့ ပြန်ဝင်သည်ဟု မြင်မက်သည်။ မင်းကြီးသည်

အိပ်မက်မှန်းသော် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေသည်။ နံနက်လင်းသော် .. ပရောဟိတ်တို့အား ထိုအကြောင်းကို မေးသည်။ ပရောဟိတ်သည် မကောင်းသောစိတ်ဖြင့် အိပ်မက်ကို ပြောင်းပြန်ကောက်ယူကာ မင်းနှင့် မိဖုရားတွင် ဒုက္ခတွေ့မည့်အကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ မင်းကြီးသည် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာ ပုဏ္ဏားထံတွင် အကြံဉာဏ်တောင်း၍ ပုဏ္ဏားဆိုသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်သည်။

အိပ်မက်ကို ပြောင်းပြန်လျှောက်ထားပြီး ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးစေရန် ယဇ်ပူဇော်မှုကို ပြုလုပ်သည်။ မုဆိုးတို့သည် အခြေလေးချောင်း၊ နှစ်ချောင်းရှိသော သက်ရှိသတ္တဝါ အထီးအမများကို သတ်ဖြတ်၍ ယဇ်ပူဇော်သည်။ ပုဏ္ဏားသည် ယဇ်ပူဇော်ပွဲတွင် သမီးကညာတစ်မျိုး လိုနေသည်။ ဝိဇ္ဇာထိုရ်၏သမီးကညာရမုသာလျှင် အရှင်မင်းကြီးတို့ အသက်ချမ်းသာရမည်ဟု လျှောက်ထားသောအခါ မင်းကြီးက လက်မခံ။ မသင့်လျော်သော အကြံဖြစ်၍ ငြင်းပယ်လေသည်။ ပုဏ္ဏားသည် မင်းကြီးအား အမျိုးမျိုးနားဝင်အောင် လျှောက်ထား၍ မနော်ဟရီ၏ အသက်ဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ရန် အစီအစဉ်ကို သူကိုယ်တိုင် ကြိုးပမ်းသည်။ မင်းကြီးက မျက်နှာလှဲသည်။ ထိုသတင်းကို မနော်ဟရီထံ ကြိုတင်ပြောထားရာ မနော်ဟရီသည် မိခင်မိဖုရားကြီးသို့ သွားရောက်တင်ပြသည်။

“မောင်တော်ပြန်လာတဲ့အထိ စောင့်ဆိုင်းပါ။ မောင်တော်ပြန်လာတဲ့အခါမှာ ရှိသမျှအပြစ်တွေကို ဝန်ချ

တောင်းပန်ပြီးမှ မင်းကြီးဟာ သမီးတော်ကို ခုနစ်ပိုင်းပိုင်းပြီး သတ်ဖြတ်ပါ”

လွှဲ သနားစဖွယ် ငိုကြွေးတောင်းပန်သည်။

မိဖုရားကြီးသည် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် မင်းကြီးထံ လျှောက်ထားရန် ချက်ချင်းသွားသည်။ ပရောဟိတ်နှင့် အပေါင်းပါတို့က မိဖုရားကြီးအား ဝင်ခွင့်မရအောင် တားမြစ်ကြသည်။

မိဖုရားကြီးသည် ချွေးမတော်မနော်ဟရီအား သနားလွန်းသဖြင့် သိမ်းဆည်းထားသော ခြေဝတ်တန်ဆာ၊ လက်ဝတ်တန်ဆာများကို ထုတ်ပေးသည်။ ထိုဝတ်စုံတို့ကိုဝတ်ဆင်၍ ချွေးမနှင့် ယောက္ခမတို့သည် ဖက်၍ ငိုကြွေးသည်။

“သမီးတော်သည် မောင်တော်အား အပြစ်မှခွင့်လွှတ်ရန် ခုနစ်ကြိမ်တောင်းပန်ကြောင်း၊ မောင်တော်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းသည် နောက်ဆုံးတွေ့ဆုံခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ငိုကြွေးလျှောက်ထားသည်။ ထိုစဉ် မနော်ဟရီအား စမ်းဆီးရန် မင်းချင်းများ ပြာသာဒ်ပေါ်သို့ တက်လာသည်ကို မြင်သဖြင့် မနော်ဟရီသည် ကောင်းကင်သို့ ဝံ့တက်၍ ဟိမဝန္တာသို့ ရှေးရှု၍ ထွင်ခွာသွားသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

မမေခါ(ရောဝတီ)

မူနာကူရုဇာနာအဂ္ဂပိတော်ပုံ

ဒေသင်သန်းချစ်

အခန်း [၉]

ပျဗ္ဗပျဗ္ဗမိမာန်

ယခင်လမှအဆက်

"Kif and Kumba looked around and shuddered. The "home" was a dirty, round, windowless, mud hut with skeletons of animals stuck here and there..."

ကိမ်က တတ်နိုင်သလောက် လေ
အေးလေးနဲ့ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။
နောင်နံ့သံကို သူတို့ကြားလောက်တယ်
သူ့ဖာသာကောက်ချက်ချလိုက်ပါ
တယ်။
“ရပ်ရှင်ကြည့်ပြီး ပြန်အထွက်မှာ
တော်တို့ တံခါးဖျားဖွင့်မိပြီး ဒီကို
ကန်ခဲ့ကြပါတယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ကိမ်က လှည့်ထွက်
ခဲ့ပါတယ်။
စူလီမာနူးက သူ့သွားလမ်းကို
ပိတ်ဆိုတားဆီးလိုက်ပါတယ်။
“မင်းက ငါတို့နောက်ကို တကောက်
ကောက်လိုက်နေတာပါကွာ။ မင်းတို့နှစ်
ယောက်လုံး တခြားသူတွေရဲ့လုပ်ငန်းထဲ
ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ဝင်ရှုပ်နေကြတာပါ။

ငါပြောတာ မဟုတ်ဘူးလား။ ဒီရတနာ
တွေကို ပထမဆုံး စတွေ့ခဲ့တဲ့ ကလေး
တွေပါ မစွတာဘလူးတီ”
အဲဒါကလွဲပြီး သူတို့ကို ကျွန်တော်
တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ပါဘူး။ ဂျူးဂျူးလုပ်ငန်း
အတွက်တော့ ဒါတွေကို အသုံးချခဲ့ပါ
တယ်။ ဒါတင်မက အင်မတန်ရှုပ်တဲ့
ပါမောက္ခရောက်လာပြီး အခုလိုတန်ဖိုး

ကြီးမားတဲ့ ရတနာတွေကို အံ့ဩရ လောက်အောင် တူးဖော်မှာကို ကျွန်တော် သတိမပြုမိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ လူငိုက်ကြီးက သူတူးဖော်နေတာကို အစ အဆုံး ကျွန်တော်စောင့်ကြည့်နေတာ မရှိပဲမိခဲ့ဘူးလေ။ သူက မြည်းအော်သံနဲ့ ရယ်မောခဲ့ပါတယ်။

ရုံဝင်ခကောက်တဲ့လူက ကလေး တွေကို အသေအချာကြည့်ပြီး -

“ဒီနှစ်ယောက်ကို ကျုပ်မှတ်မိ တယ်။ တခြားကလေးတွေနဲ့ဆိုဖို့ ကဖို့ ရုံထဲဝင်ခဲ့ကြသူတွေပါ။ ဒါပေမယ့် သူ တို့ကို တစ်ဖမ်းဧည့်သည်တွေမုန်း သိသာပါ တယ်။ ကောင်လေးလက်ထဲမှာ ငွေ အပြည့် ပါလာခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ကို ဧည့် သည်တွေဆိုတာ ကျွန်တော်ပြောပြနိုင် ပါတယ်”

ခွန်ဘာက ငိုယိုပြီး -

မလန်ဆာနီနဲ့ အာဒါမူးတို့ရယ် ကျွန်မတို့က တခြားလူတွေမှမဟုတ်ဘဲ။ ကျွန်မတို့ကို ရှင်တို့သိပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခမပေးပါဘူး”

အပြာရောင်ဝတ်စုံနဲ့ လူကြီးက စက်ဆုပ်စွာနဲ့ -

“တယ်မိုက်မဲတဲ့ ကလေးမပဲ။ ကျုပ် ကလွဲပြီး ဒီထဲကလူအားလုံးကို သိနေ ကြောင်း မင်းဝန်ခံနေတာပါလား”

သူက စူလီမာနူးဖက် လှည့်လိုက် ပြီး -

သူတို့ကို ကြီးနဲ့တုပ်ထားလိုက်ပါ” သူ့ကို ကိုက်တော့မယ် ခွေးနှစ် ကောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရဘိအလား သူက အမိန့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဂျူနီရာနဲ့ ဂိတ်စောင့်

တို့ကလည်း လက်ကိုင်ပုဝါတွေနဲ့ ကလေးတွေပါးစပ်ကို စည်းခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့ပါးစပ်က ဘာသံမှထွက်မလာရ လေအောင် ပိတ်ဆို့ခဲ့ကြတာပါ။ ခြေတွေ လက်တွေကိုတော့ ကြိုးနဲ့ချည်ကြပါ တယ်။ ပြီးတော့ ရတနာတွေကို သူတို့ ချည်နှောင်ပြီး အထုပ်ကြီးတွေဖြစ်လာ အောင် စတင်ပြုလုပ်ကြပါတယ်။

အာဒါမူးက အားရဝမ်းသာနဲ့ -

“စူလီမာနူးရေ ခင်ဗျားက ပါမောက္ခ ကို ချောက်လှန့်ပြီး ဖမ်းမထားလိုက်မိတာ သိပ်ကံကောင်းတယ်ဗျာ”

“မင်းပါးစပ်ကို ပိတ်ထားစမ်း ကောင်လေး”

စူလီမာနူးက ဒေါသတကြီးနဲ့ အော် ဟစ်ခဲ့ပါတယ်။ ရေကန်မှာဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ သေနတ်ကိစ္စကို သူကမေ့ထားချင်ပါ တယ်။

“ဆရာဝန်ခြံထဲမှာ ငါတို့နဲ့ တွေ့ ရတာ မင်းသိပ်ကံကောင်းတယ်မှတ်ပါ။ တကယ်လို့ ငါလုပ်ချင်ရင် ပိုင်းရပ်စံနဲ့ သူ့အဖော်တွေကို စီးကရက်နဲ့ အရက် တွေတိုက်ခဲ့သလို မင်းကိုလည်း လုပ်နိုင် တယ်ကွ။ ဒါပေမယ့် ငါတို့စိန်ကိန်းထဲမှာ မင်းကို ငါကထည့်ထားခဲ့တာပါ”

မစ္စတာဘလူးတီက ခပ်အေးအေး လေသံနဲ့ -

“ခင်ဗျားပြောသလို ခင်ဗျားမှာ အစွမ်းတွေရှိပါတယ်။ ဆရာသခင်ရယ်”

ကျွန်တော်တို့မှာလည်း ကျွန်တော် တို့အစွမ်းတွေနဲ့ပါ။ ဆရာ ဆာနီလို ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာရဲ့အကူအညီကိုမရခဲ့ရင် ခင်ဗျားဘာကိုမှ ရမှာမဟုတ်ပါဘူး”

စူလီမာနူးက ဗျစ်တောက် ဗျစ် တောက် ပြီးတွေးရင်း -

“ဘက်ဖို့ဒီကိုမောင်းခဲ့တာကျွန်တော် ပါ။ လှေခါးကလည်း ကျွန်တော်လှေခါးပေါ် ဆရာဆာနီက ပါမောက္ခရဲ့ လေသံနဲ့ -

“ဒါဟာ ကျုပ်ပြောနေတာပါ။ ဟုတ် တယ် အိပ်ကြစို့”

မစ္စတာဘလူးတီကတော့ စိတ် မသက်မသာနဲ့ -

“စူလီမာနူးရေ ဒီလုပ်ငန်းက ရှင် ရှင်းလင်းလင်းဖြစ်သွားပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါသခင်။ နက်ရှိုင်းတဲ့ပင် လယ်ပြင်ထဲက မုန်တိုင်းတစ်ခုရဲ့ ခြိမ်း ခြောက်မှုလို ဂျူးဂျူးရဲ့ ခန္ဓာတစ်ခုလုံး ဒီအေးတီအေးစက်လူရဲ့ စကားသံမှာ သေးသိမ်သွားခဲ့ပါတယ်။”

“အမှန်ပါပဲ။ အပြောတွေရပ်ပြီး ခင်ဗျားအလုပ်ကို အဆုံးသတ်ပါ။ ခရာ ကို စားပွဲပေါ်မှာတင်ပါ။ အဲဒီခရာကို မီးရထားနဲ့ ကျွန်တော်တပါတည်း သယ် သွားမယ်။ ကျွန်တာတွေကို မြန်မြန်ထုတ် စားပြီး ကျွန်တော်အိမ် ပို့ပေးပါ။ အဆုံး သတ်အစီအစဉ်ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ စီမံပါလိမ့်မယ်”

နောက်ဆုံး အထုပ်ကြီးထဲ ပစ္စည်း တွေဖြည့်ပြီးတာနဲ့ ရုံဝင်ကြေးကောင် စဲ့တဲ့လူက -

“ဒါပြီးရင် ဘာလုပ်ရမလဲဘော့နော် နောက်တစ်တစ်ဘယ်လား”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မင်းကမေးနေတာ မလိုပါဘူး။ မင်းနဲ့ အာဒါမာနူးတို့က ရွာပြန်ကြရုံပဲ။ အေးအေးအေးအေး”

ပြန်နေကြရပါ။ ငါတို့ဆီက ဘာကိုမျှ မင်းတို့ကြားရ တော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ နောက်ထပ် စကားတစ်ခွန်းမှ မကြား ချင်ဘူး”

သူ့အသံမှာ ခြိမ်းခြောက်မှုအပြည့် နဲ့ပါ။

“မဟုတ်သေးဘူး။ တစ်ခွန်းမှမပြော လို့ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ ကလေးတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲ။ သူတို့က ဒီကို လာပြီး ဒုက္ခပေးကြတာ မဟုတ်ပါဘူး”

အပြာရောင် ရုပ်အင်္ကျီနဲ့ လူက ပဟေဠိဆန်ဆန် ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။

“သူတို့ကို စောင့်ကြည့်ကြရလိမ့် မယ်။ တံခါးမှာကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နဲ့ ရပ်မနေပါနဲ့။ သွားတော့ ကျုပ်ပြောနေ တယ်။ သွားတော့။ အာဒါမူးက စိတ်မပါ လက်မပါနဲ့ အသာလေး လစ်ထွက်သွား ပါတော့တယ်။

“စုလီမာနူးနဲ့ ဂျော်ဂျီရာတို့က ကောင်စုတ်လေးတွေကို ဗိမာန်ခေါ်သွား ပြီး အဲဒီကစောင့်နေကြပါ။ ဝန်းကျင်က လူတွေ ဂရုပြုမိလောက်အောင်လည်း ကားကိုမောင်းမသွားကြနဲ့ဦး။ ရေကန်မှာ ပုလိပ်အစောင့်တွေ ချထားတယ်။ ဟက် စန်က မင်းတို့အတွက် နောက်ထပ်ငွေ တွေလာပေးပြီး မနက်ဖြန်ကျရင် လုပ်ကြံ ရမယ်အလုပ်တွေကို ပြောပြပါလိမ့်မယ်။

“သူကတော့ သံသယတွေမပွားရ လေအောင် မြည်းဆွဲတဲ့ရထားလုံးနဲ့ လိုက်လာလိမ့်မယ်”

စုလီမာနူးက မျက်နှာကြော တင်းတင်းနဲ့ -

“ကလေးတွေကကော”

ကြမ်းပြင်မှာ ဝိုးဟပ်လေးနှစ်ကောင် လို မသက်မသာ ကြိုးတုပ်ထားတဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို မစွတာတလူး တီက တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

“သူတို့က အကြောင်းစုံသိနေကြ တယ်ကွ။ ဟက်စန်နဲ့ မင်းနဲ့ ဗိမာန်မှာ ဆုံကြမှ သူတို့ကိစ္စဆက်ပြီး စိစဉ်မယ်။ သုံးယောက်လိုချင်လို့မယ်။ မင်းသဘော ပေါက်လား”

စုလီမာနူးက မကျေမနပ်သံနဲ့ -

“ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူငယ်နှစ်စားလေးတွေမှမဟုတ်တာဘဲ”

“မူလအစီအစဉ်အတိုင်း မနက်ဖြန် ကျရင်မင်းကဝါနဲ့အတူ ခရီးထွက်တာ သင့်မြတ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဆာနီက ချိုချိုသာသာမေးလိုက်ပါ တယ်။

“ညွှန်ကြားထားတဲ့အတိုင်း ကျွန် တော်အတွက် လက်မှတ်ဝယ်ပြီးခဲ့ပါပြီ”

“မဟုတ်တော့ဘူး။ အကုန်လုံး ပြောင်းပစ်လိုက်ရပြီ။

ပုလိပ်တွေက မင်းတို့ကို အနှံ့ခံလိုက် နေကြတယ်။ ပန်တစ်ဆီဒါကို မပြန်နဲ့ တော့။ အခုလောလောဆယ် ရာကီဒါ မှာပဲ ပုန်းနေကြဦး။ တစ်ပတ်ကြာရင် တောင်ပိုင်းမှာ ငါနဲ့ဆုံမယ်။ ရှင်းရဲလား”

ဆာနီက စိတ်မရွှင်မပျန့် -

“ကျွန်တော်ထင်ထားတဲ့ အတိုင်း ပါပဲ။ ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စနဲ့ပတ်သက် ပြီး နည်းနည်းလောက် တင်ပြပါရစေ။ ကျွန်တော်ကို ဆုချဖို့ကော ခင်ဗျား စဉ်းစားထားရဲလား”

“ထူလှအလှချည်လားကွ။

မင်းရ နေကျ လုပ်ခရပြီးပြီပဲ”

“မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခု အလုပ်က ထောင်နဲ့ချီပြီးတန်တယ်လေ ဗျာ။ ဆုလာဘ်အနေနဲ့ ငွေတော်တော် များများကော ပူနာကူခရားကိုပါ ရလိမ့် မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားတာပါ”

“ခရားက ငါ့ကိုနှုတ်ပိတ်ခတောင်း တာလား။ ဘာတစ်ခုမှ မပေးဘူး”

ရန်ပွဲစတင်ပါတော့တယ်။

ဆာနီက အသံကိုနှိမ်ပြီး မရိုး မသားနဲ့ -

“ခင်ဗျားကော ဘလူးတီဂိုဏ်း အတွက်ပါ ကျွန်တော်က အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကြားကနေပြီး နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်ပေးနေခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် ပေးတဲ့သတင်းတွေ၊ ကျွန်တော်အဆက် အသွယ်တွေမပါပဲ ခင်ဗျားတို့ အောင်မြင် ပါ့မလား။ ကျွမ်းကျင်သူတွေရဲ့ အကြံ ဉာဏ်တွေ သင့်လျော်တဲ့ထွက်လမ်းတွေ အလွယ်တကူ အရောင်းအဝယ်လုပ်နိုင် ဖို့တွေအားလုံးကို ကျွန်တော်လုပ်ပေးခဲ့ တာပဲ။ ခင်ဗျားဟာသာဆိုရင် အဲဒီလူတွေ ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရှာတွေ့မှာလဲ”

မစွတာတလူးတီက ပိုပြီးဒေါသ ထွက်လာကာ -

“မင်းကလုပ်ပေးခဲ့တယ်။ အများကြီး လုပ်ပေးခဲ့တယ်”

သိပ်အများကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က မရှိမဖြစ်တဲ့ လူတစ် ယောက်ပါ။ ခင်ဗျားအကြောင်း အများ ကြီးသိထားတဲ့လူပါ။ ခင်ဗျားအတွက် မဖြစ်လောက်တဲ့ ငွေလေးပါဗျာ”

“မဖြစ်စလောက်ငွေမရှိမဖြစ်တဲ့ လူ”

မစ္စတာဘလူးတီက အဲဒီစကားတွေကိုပြောရင်း တံတွေးထွေးပစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျန်တဲ့လူတွေခမျာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေကြပါတယ်။

ရတ်တရက် ဘာမျှရှင်းလင်းချက်မပြောဘဲ မစ္စတာဘလူးတီက လေအေးလေးနဲ့ -

“မင်းပြောတာတွေ မှန်ကောင်းမှန်နေပါလိမ့်မယ် မိတ်ဆွေရယ်။ တခြားလူတွေမရှိမှ ဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးကြတာပေါ့။ မင်းသောက်ဖို့ တစ်မျိုးမျိုးစီစဉ်ပေးပါမယ်”

မမျှော်လင့်ဘဲ အခုလိုရတ်တရက်ဒေါသပြေသွားတာကို ဆရာကပြုံးနေမိပါတယ်။

“တခြားလူတွေ ဆက်လုပ်ရှားကြပေတော့။ ဘော့စ်ပြန်လာတော့မယ်”

ဂျူဂျီရာက လမ်းမဆီထွက်တဲ့ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ပါတယ်။ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကိုပိတ်နေဆဲ တန်းလန်းပစ်ထားခဲ့ပါတယ်။ အပြင်ဖက်မှာ အပြာရောင်ဘက်ဖွဲ့ဒ် လော်လီကားနဲ့ အစိမ်းရောင်ချက်ပလက်ကားတွေ ရပ်ထားတာကို ကိမ်နဲ့ခွန်ဘာတို့မြင်နေကြရပါတယ်။ အဖွဲ့ဝင်တွေက ရတနာထုပ်တွေကို လော်လီကားပေါ်တင်ပြီးတာနဲ့ ဟက်ဆန်ကမောင်းထွက်သွားပါတော့တယ်။

ကလေးတွေကို ကြိုးဖြည့်ပေးဖို့အတွက် စူလီမာနူးနဲ့ ဂျူဂျီရာတို့ ဂိုဒေါင်ထဲပြန်ဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။ စူလီမာက ကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့ အလယ်မှာထိုင်ပြီး ကလေးတွေရဲ့ ပခုံးတွေကို သူ့လက်မောင်းနဲ့ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲချုပ်ထားခဲ့ပါတယ်။

သူတို့သုံးဦးလုံး ချက်ပလက်ကားရဲ့ နောက်ဖက်မှာပါ။ စူလီမာက ကလေးတွေကို ဟိန်းဟောက်ခဲ့ပါသေးတယ်။

“မင်းတို့ တစ်ယောက်ယောက်ထံက အသံထွက်လာလို့ကတော့ကွာသေပြီတာမှတ်”

ကလေးတွေ တစ်ခါမှမတွေ့ခဲ့ဘူးတဲ့ ပြောင်းဖူးခြံတွေကြားက လမ်းကျဉ်းလေးထဲ ဂျူဂျီရာက ကားကိုမောင်းခဲ့ပါတယ်။ ခြံတွေထဲကထွက်ဖို့ သဲကြမ်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း မောင်းခဲ့ရပါသေးတယ်။ တစ်နာရီကြာလောက် လမ်းကြမ်းကြီးကို ဖြတ်ပြီးမှ မော်တော်ကားရပ်ခဲ့ပါတယ်။ တံခါးဖွင့်ပေးပြီး သူတို့ကို ရပ်စောင့်ခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ မော်တော်ကားကိုတော့ ဝှက်နေကျနေရာမှာ ဂျူဂျီရာက သွားထားလိုက်ပါတယ်။

စူလီမာက အော်ဟစ်ပြီး -

“တူရိယာပစ္စည်းအိတ်ကို မေ့မထားနဲ့။ မင်းတို့နှစ်ကောင်လည်း တိတ်တိတ်နေကြ။ အကယ်၍ အော်မယ်ဟစ်မယ် တခြားလူတွေကို အကူအညီတောင်းဖို့ ကြိုးစားကြမယ်ဆိုရင်တော့ မင်းတို့ထိုက်နဲ့မင်းတို့ကပေါ့ ဆောရီးပဲဖြစ်သွားမယ်”

သူ့ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်ရင်း ကိမ်က အောင်အီးသည်းခံနေခဲ့ပါတယ်။ ရေကန်ကြီးရဲ့ အခြားတစ်ဖက်မှာ သူတို့ရောက်နေကြတာပါ။ ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို ဖြတ်ပြီး သစ်ပင်ကြီးကို ခပ်ရေးရေး သူ့မြင်နေရပါတယ်။

သူတို့ လက်မောင်းတွေကို သံညှပ်တစ်ခုနဲ့ညှပ်ချည်ထားပါတယ်။ ဆူးပင်ဆူးခြံတွေပုံးနေတဲ့ လမ်းအတိုင်း စူလီမာနူး

က ကလေးနှစ်ယောက်ကို ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ပြောင်းဖူးပင်ရိုးတံတွေနဲ့ ခပ်မြင့်မြင့်ခြံစည်းရိုးကာထားတဲ့ ခြံဝိုင်းလေးတစ်ခုရဲ့ ဝင်ပေါက်ကိုရောက်ကြတော့ ခြံတံခါးသော့ကို စူလီမာနူးက ဖွင့်ပြီး ကလေးတွေကို ခြံထဲထည့်ခဲ့ပါတယ်။

သူက ကြားကြားဝါဝါနဲ့ -

“လှပတဲ့ ချီအိမ်တော်က မင်းတို့ကို ကြိုဆိုနေပါတယ်။ မင်းတို့ ရှုစားပြီး ချီးမွမ်းထောပနာပြုပေးကြပါဦး”

ကိမ်ကော ခွန်ဘာပါ ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်ကြပြီး ကြက်သီးမွှေးညှင်းထသွားကြပါတယ်။ သူ့အိမ်ဆိုတာကလည်း နွဲ့တံခိုင်းဝိုင်းလေးမျှသာပါ။ ပြုတင်းပေါက်မရှိပါ။ သက်ကယ်ခေါင်မိုးစပ်မှာလည်ဟိုမှသည်မှ တိရစ္ဆာန်အရိုးတွေကို ချိတ်ဆွဲထားပါတယ်။ သံချွန်တွေ ဆံပင်တွေ တပ်ထားတဲ့ သစ်သားကိုထုထားတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါး ရုပ်တွေကလည်း ပြည့်နက်နေပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ရုပ်ထုတွေကလည်း သွားဖြူဖြူနဲ့ ခပ်မြင့်မြင့်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတွေပါ။ တချို့ ရုပ်ထုတွေဆိုရင် တဲခေါင်မိုးကိုတောင် ထိနေကြပါတယ်။ ရုပ်ထုတွေရဲ့ ရှေ့မှာတော့ ပူဇော်ပသ တင်မြှောက်ထားတဲ့ ငှက်မွှေး ငှက်တောင်တွေ၊ ငှက်ရိုးတွေ၊ မြွေသားရေခြောက်တွေ၊ သိန်းငှက်အသေရဲ့ ခြေသည်းတွေ၊ ဗူးတောင်ကွဲတွေ၊ ကြွေအန်ကစားတဲ့ ကြွေစေ့တွေနဲ့ တုတ်တွေမှာ ချည်ထားတဲ့ အဝတ်စလေးတွေကို တွေ့နေရပါတယ်။

ဖြူကောင်တစ်ကောင်ကို အထက်အောက် ချိတ်ဆွဲထားဘိအလား ခါးတွေ

စိတ်ထားတဲ့ တိုင်တစ်တိုင်ကို တဲထဲက အဝင်ပေါက်ရဲ့ လက်ကွပ်ကမ်းမှာ မြင်ကြရပါတယ်။ ဝဲဖက်တိုင်မှာတော့ ကြက်အရှင်တွေနဲ့ ဆိတ်အရှင်တစ်ကောင်ကို နှုတ်တိုင်တွေမှာ လှန်းထားပါသေးတယ်။

“ဒါ ဂျူးဂျူးဗီမာန်ပဲ”

ကိမ်ကရှင်းပြတော့ ခွန်ဘာခမ္ပာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ပြီး ကိမ်ကိုတွယ်ကပ်နေပါတော့တယ်။ စူလီမာနူးက ဟိတ်ဟန်ထုတ်ပြီး ကြေညာလိုက်ပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်ကွာ၊ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် မင်းတို့ကို ညှဉ်ခံမယ် အိမ်ရှင်ကွာ ဆိုင်ကြပါ။ မင်းတို့အတွက် ပူဇော်ပသဖို့ မြင်ဆင်နေခိုက်မှာ ဂျူးဂျူးကော ငါ့ပညာဉ်တွေပါ မင်းတို့နဲ့အတူ ရှိနေကြမှာပါ”

သူက စားပွဲတစ်လုံးပေါ်မှာ လင်ပန်းထစ်ချပ်တင်ထားပါတယ်။ လင်ပန်းထဲမှာ မထင်းတွေနဲ့ အမွှေးတိုင်တွေတွေ့ရပါသေး။ ခွေးခြေနှစ်လုံးကိုလည်း အဆင်သင့်ပြင်ထားပါသေးတယ်။ အချို့အရာတွေကို တစ်တို့စာ တစ်စိပ်စာချင်းစီ ချဉ်း အချို့ပစ္စည်းတွေကို ဝှန်းနဲ့ခပ်ယူပါသေး။ အားလုံးကို ဆီအုန်းနဲ့ ရောနှောစပ်လိုက်ပါတယ်။ ထူးထူးဆန်းဆန်း အထူးအထူးတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ရင်း သူက နေထိုင်နေပါတော့တယ်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်ကြာတော့ သူကအော်ဟစ်ခဲ့ပါတယ်။

“သွေး သွေးမြန်မြန်ယူခဲ့ဟေ့”

ဂျူးဂျူးက တိုင်ကခါးတစ်လက်ကို ချဉ်း ကြက်တစ်ကောင်ကို လည်လှီး ထုတ်တော့ကြောင့် သွေးပူပူနွေးနွေးတွေ ထွက်ပြီးတစ်စက် မွှေနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကြက်အော်သံပျောက်

ပြီး ဦးခေါင်းအကြောခွဲလှုပ်နေတာ ရပ်တန့်သွားတဲ့အထိ သွေးတွေရောပေးခဲ့ပါတယ်။ စူလီမာနူးက ရွှေကိုနုမြောတွန့်တိုတဲ့ ကပ်စီးနဲကြီးလို သွေးတွေ တစ်စက်မှမကျန်ရလေအောင် ရောနှောဖော်စပ်နေပါတယ်။ တစ်ခါ ဂျူးဂျူးကို မီးမွှေးဖို့ သစ်ခက်တွေ ရှာခိုင်းပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရောမွှေထားတဲ့ အရာတွေကို အိုးတစ်လုံးထဲ ထည့်လိုက်ပါတယ်။ တစ်ခါအိုးကို မီးကြီးခဲပေါ်တင်ပြီး ဆူပွက်အောင် တညှပ်ပါတော့တယ်။ သူက ထပ်ခါတလဲလဲ ရွတ်ဆိုနေခဲ့ပါတယ်။

“ကျုပ်ရဲ့ မော်စွပ်ပြုတ်နပ်ပါစေ၊ နပ်ပါစေ”

ဂျူးဂျူးက -

“ဟက်ဆန် ရောက်လာချိန်မှာ ကျက်ပါမလား”

“ကျက်လုနီးပါပြီ။ ကလေးတွေရဲ့ ခြေထောက်တွေကို သူတို့ခြေချင်းဝတ်တွေနဲ့ ပြန်လိမ်ထားပါ။ ဒါမှ ဆီအုန်းရိုင်သောက်ပြီး သီချင်းသံနားထောင်ရင်း တို့ဗိမ်ခံနိုင်လိမ့်မယ်။ ဟား ဟား” သူ့ရဲ့ ဝဝဖိုင်ဖိုင် ဇူကောဗိုက်ကြီးကို လှုပ်ယမ်းပြီး ရယ်နေပါတော့တယ်။

ဂျူးဂျူးကလည်း သူ့ဦးချိုတူရိယာကို ဂီတသင်္ကေတ အရည်ကြီးအတိုင်း ထိုင်ပြီး မျတ်နေပါတော့တယ်။ ထပ်ခါတလဲလဲ မျတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တခြားတူရိယာ နှစ်လက်ကိုပါ ဂျူးဂျူးက မျတ်နေခဲ့ပါသေးတယ်။ စူလီမာနူး ကလည်း ဘင်တစ်လုံးကိုပုတ်ရင်း နားမလည်နိုင်တဲ့ ရစ်သစ်တွေနဲ့ကြောက်မက်ဖွယ်ကုန်စာတွေကို ရွတ်နေပါတော့

တယ်။ သူမရဲ့ကြောက်လန့်နေမှုအစား ခွန်ဘာက မောဟိုက်ဆာလောင်နေခဲ့ပါတယ်။ ရေလည်းငတ်နေရာပါတယ်။ ကိမ်ရဲ့ပခုံးပေါ်မှာ သူမအိပ်ငိုက်နေပါတယ်။ ကိမ်ကတော့ နားနားနေနေ မလုပ်နိုင်ပါ။ သောကတွေပွားနေပါတယ်။ တဲ ထောင့်တိုင်းက မကောင်းဆိုးဝါး ရုပ်တုတွေရဲ့ မျက်လုံးတွေက သူ့ကို မျက်စောင်း တစ်ခဲလုပ်နေကြတယ်လို့ ထင်နေပါတယ်။ မစ္စတာဘလူးတီရဲ့ စကားကို သူမ မေ့ပါ။

“သူတို့က သိပ်သိနေတယ်။ ဟက်ဆန်မင်းတို့ဆီရောက်လာရင် ဗီမာန်မှာ သူတို့ကို စီရင်လိုက်ကြ”

ဗီစကားအရ အခုကြီးနေတဲ့မီးဖိုပေါ်က အရည်တွေကို ကိမ်က သံသယဝင်နေပါတယ်။ သူ့ဘဝမှာ တစ်ခါမှ မတွေ့မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။ အခုလေးတင်ကပဲ ကြက်မကတော်သံနဲ့ ဆိတ်အော်သံတွေ ကြားခဲ့ရပြီးပါပြီ။ မကောင်းဆိုးဝါးခေါ်သံကို သူတို့ကြားကြရဦးမှာလား။ မကောင်းဆိုးဝါးသားရဲတွင်းထဲမှာ အစွမ်းတစ်ခုခုတော့ ရှိတန်ရာပါတယ်။ ကိမ်ခေါင်းကိုက်လာပါတယ်။ ခြေကျင်းဝတ်လည်း ကြီးချည်ထားတာကြောင့် နာကျင်နေပါပြီ။

သူ့ခေါင်းကိုညွတ်ထားပြီး ဆုတောင်းနေခဲ့ပါတယ်။ ခြင်္သေ့ကြားကနေ မြည်းဆွဲလှည်းနဲ့ ဟက်ဆန်လာနေပြီဆိုတဲ့ အသံကြောင့် ကိမ်လည်း မီးဖိုပေါ်ကအိုး တစ်ခွက် မြည်နေတာကိုတောင် ဂရုမပြုနိုင်ခဲ့ပါ။ ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည် . . .

အောင်သန်းချစ်

ကလေး

နာမည်ပေးခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍

■ တက္ကသိုလ်သင်္ခါ

တစ်နေ့မနက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော့်အလုပ်တိုက်မှ အမျိုးသမီးဝန်ထမ်းတစ်ဦး ကျွန်တော့်ကို လာတွေ့ပြီး သူကလေးနာမည်ပေးဖို့ကိစ္စ အကြံဉာဏ်တောင်းသည်။ သူက “ကလေးနာမည်ကို နေ့နံမကိုက်ဘဲ ပေးလို့ရမရ သိချင်လို့ပါ” ဟု ပြောသည်။

ကျွန်တော်က သူ့အမေးကို မဆိုင်းမတွတ် “မကောင်းဘူး” ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထို့အပြင် ကျွန်တော်က “ကလေးနာမည်ကို နေ့နံနံ ကိုက်အောင်ပေးဖို့ လိုတယ်။ နေ့နံနံမကိုက်ရင် ကလေးထိခိုက်တယ်။ ဥပမာဆိုပါတော့ နာမည်နှစ်လုံးပေးချင်ရင် ရှေ့လုံးနဲ့ နောက်လုံးက အတွဲညီဖို့လိုတယ်။ သဘောက နေ့နံညီဖို့လိုတယ်” ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်က သူ့ကို အကြံပေးလိုက်သည်။ “ကောင်းတာက နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာတွေ၊ ဆရာမတွေဆီသွားပြီး အကူအညီတောင်းသင့်တယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဗေဒင်ပညာ၊ လက္ခဏာပညာကို ဝါသနာပါသော်လည်း တတ်ကျွမ်းနားလည်ခြင်းတော့ မရှိပါ။ သို့ရာတွင် ကလေးနာမည်ပေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံ ကျွန်တော့်တွင်ရှိသည်။

ကျွန်တော့်တွင် သားနှစ်ဦး၊ သမီးနှစ်ဦးရှိသည်။

ကလေးများ၏နာမည်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပေးခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ငယ်ရွယ်သူလည်းဖြစ်၊ စာပေသမားများကို လေးစားချစ်ခင်သည့်သဘောလည်း ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော့်ကလေးနာမည်များကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကလေးများကြီးပြင်းလာကြသည့်ခါ ထက်မြက်သော ကလေးများက အခြေအနေကောင်းပြီး ထက်မြက်မှုမရှိသည့် ကလေးက ဘဝကို ရေဆန်၊ လေဆန် ဖြတ်ကျော်ရသည်လည်း ရှိပါ၏။

ကျွန်တော့်သားသမီးလေးဦးတွင် အကြီးဆုံးက ယောက်ျားလေး၊ ဒုတိယက မိန်းကလေး၊ တတိယက ယောက်ျားငယ် ဖြစ်ပြီး အငယ်ဆုံးက သမီးမိန်းကလေးဖြစ်သည်။ အကြီးဆုံးယောက်ျား၏ နာမည်နောက်တွင် ကျွန်တော့်နာမည်၏ နောက်ဆုံးအလုံးကိုထည့်၍ အမည်ပေးခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးသမီးကိုမူ ကျွန်တော့်နာမည်နှင့် ဇနီးသည်နာမည်နှစ်လုံးကို ရှေ့နောက်ပိတ်၍ ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နေ့နံမကိုက်သဖြင့် ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော့်တတိယကလေးမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြသကဲ့သို့ ယောက်ျားလေးဖြစ်သည်။ သူက တနင်္လာနေ့ဖွားဖြစ်သော်လည်း သူ့နာမည်ထိပ်အလုံးကို စနေနံပေးမိသည့်အတွက် ပြဿနာမျိုးစုံနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

သူနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်မှတ်မိသရွေ့ ဖြစ်ရပ် အချို့ကို ဖော်ပြလိုသည်။

သူငယ်စဉ်ကလေးဘဝကပင် ညီကိုမောင်နှမများနှင့် ဆွေကစားရာ အစ်မလုပ်သူက သူ့လက်ချောင်းတစ်ချောင်း ဆီ စားနှင့်ခတ်မိသဖြင့် ဆေးရုံသွား၍ ချုပ်ခဲ့ဖူး၏။ သူတစ်ဦး ဆည်း အိမ်ရှေ့ရန်တာတွင် ကစားနေရင်း သံချောင်းက သူ့လက်ဖဝါးကို စိုက်မိသဖြင့် အနာတရဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

ကျွန်တော်အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်း ရွှေ့ရ၏။ ဝန်းသည်နှင့် ကလေးလေးယောက်ကို ဖော်လမြိုင် ဆာကွမအိမ်တွင် ထား၍ ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းပြောင်းခဲ့ ၏။ ကျွန်တော်အလုပ်ဝင်ရောက်ပြီး ၁၀ ရက်ခန့်အကြာတွင် နီးသည်ထံမှ ဖုန်းလာသည်။ ကလေး အိမ်ပေါ်မှပြုတ်ကျပြီး ဆံထည်ပိုင်းပြတ်နှင့် ခိုက်မိသဖြင့် နဖူးငါးချက်ချုပ်လိုက်ရ သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဝန်းသည်ထံမှ ဖုန်းရရချင်း ခွင့် ဆစ်ပတ်ယူကာ ဖော်လမြိုင်သို့ ပြန်ခဲ့၏။ သည့်နောက် နှစ်ပစ္စေမီ သုံးရက်အလိုတွင် ဝန်းသည်နှင့် ကလေးများကို ရန်ကုန်သို့ တစ်ပါတည်းခေါ်ဆောင်ခဲ့တော့သည်။

ကျွန်တော် ရန်ကုန်တွင် အိမ်ခန်းရသဖြင့် မိသားစု အထိုင်ရေး အဆင်ပြေသည်။ ရန်ကုန်ရောက်ပြီး သုံးလခန့် အကြာ သူဖျားတော့သည်။ ကျန်သည့်ကလေးသုံးဦး ဘာမျှ မဖြစ်။ သူက ချူချာလှသည်။ သူငယ်စဉ်ကပင် လျှာနာပြီး သွားရည်ယိုသဖြင့် ရင်ဘတ်မအေးရန် အဝတ်စတစ်စ နှစ်ဘတ်တွင် ဆွဲပေးထားရသည်။ ကြာသော် ရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်လာသည်။ မိုးရွာလျှင် သူရင်ကျပ်ရောဂါထသည်။ ဆောင်း ရာသီအေးလျှင်လည်း ဖြစ်သည်။

လူကြီးသူမများ၏ ပြောစကားအရ သူ့အမေက သူ့အား "ခွေးသား" ကို ရှာဖွေပြီး သူ့ကို အသားတစ်မျိုးမျိုးဟု ခေါ်တွင်ကာ အကြမ်းဖျက် ရောဂါပျောက်ကင်းသွားတော့သည်။ သူ့အချိန်အထိ ရင်ကျပ်ရောဂါ အမြစ်ပယ်ပြတ်သွားသည်။ သူဖျားပုံက ဆန်းသည်။ တစ်ရက်-နှစ်ရက်လည်း ချောက်၊ တစ်ပတ်နှင့်လည်း မသက်သာသဖြင့် ကျွန်တော် နီးရိပ်လာသည်။ သူ့ကို 'ဆေးခန်းတစ်ခါပြုဖို့ကလည်း နီးရိပ်လှပါ။ ကျွန်တော်တို့က အိမ်ထောင်သည်လိုင်းတွင် ချောင်းဆေးခန်းက လမ်းမကြီးပေါ်တွင်ရှိသည့်အတွက်

ကျွန်တော်နှင့် သူ့အစ်ကိုတို့က တစ်လှည့်စီ ကုန်းပိုးပိုး၍ သူ့ကို ဆေးခန်းပို့ရ၏။ သူ့ရောဂါက တစ်ပတ်နှင့်လည်း မပျောက်သဖြင့် သူ့အား ကုသပေးသော ဆရာဝန်မကပင် စိတ်ပူလာသည်။ ထိုစဉ် သူ့အသက်မှာ လေးနှစ်သာရှိသေး သဖြင့် ကလေးဆေးရုံကြီးသို့ ပြသရန် ဆရာဝန်မက အကြံ ပေးသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆေးရုံသို့ လိုက်ပို့ပေးမည်ဟုဆို သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ဝန်းမောင်နှံ ဆရာဝန်မနှင့်အတူ ကလေး ဆေးရုံကြီးသို့ သွားကြ၏။ ၎င်းဆေးရုံတွင် ဆရာဝန်မလေး၏ ဆရာဆရာကြီးများ ရှိသဖြင့် အဆင်ပြေသည်။

ဆရာဝန်မလေးက ကလေးသွေးလွန်တုပ်ကွေးဖြစ် မည်ကို စိုးရိမ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ့အား သွေးဖောက်စစ်ဆေး ကြည့်ရာ သွေးလွန်တုပ်ကွေးမဟုတ်ကြောင်း၊ ရိုးရိုးဖျားခြင်း သာဖြစ်ကြောင်း သိရ၍ ကျွန်တော်တို့ စိတ်အေးသွားရ၏။ ထို့အပြင် ကလေးဆေးရုံကြီးမှ ကလေးအထူးကုဆရာဝန်မ ကြီးက ဆေးစာရေးပေးသဖြင့် ဝယ်ပြီး ကလေးကို တိုက်ကျွေး ရာ သုံးရက်အတွင်း အဖျားကျကာ သူ့သက်သာသွားသည်။

နောက်တစ်လခန့်အကြာတွင် လက်ရှိနေသည့် အိမ် ခန်းထက် ပိုကောင်းသည့် အိမ်ခန်းရသည့်အတွက် ပြောင်း ရွှေ့နေထိုင်ကြသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော် မိုးချုပ်မှအိမ်ပြန်ရောက်သည်။ အိမ်တွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေတစ်ဦး ရောက်ရှိနေ ပြီး ကျွန်တော်ဝန်းသည်နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသည်။ ကျွန်တော် အင်္ကျီအဝတ်အစားလဲပြီး သူတို့နှင့်အတူ စကား ဝိုင်းဖွဲ့လိုက်သည်။ ခဏအကြာတွင် သားကြီးက သူ့ကို ကုန်းပိုးပိုး၍ အိမ်ပေါ်သို့ ဘက်လာသည်။ သူတို့ကို မြင်လိုက် ရသဖြင့် ကျွန်တော်ရော၊ ဝန်းသည်ပါ ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်သွားကြသည်။

စက်ဘီးကို အဆန်းထွင်စီးရင်း သူ့ဘယ်ဘက် ခြေ သူ့ကြယ်တစ်ချောင်း စက်ဘီးစပုတ်တိုင်ကြားတွင် ညှပ်မိပြီး အဆစ်တစ်ခု ပြုတ်ကာ တွဲလောင်းကျနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သွေးထွက်များနေသဖြင့် သူ့အစ်ကိုက ရေကန်တွင် ရေနှင့် ဆေးပြီး ခေါ်လာကြောင်း သိရ၏။ သွေးစသွေးနုများက ပေကျံ နေသေးသည်။ သူက ဒဏ်ရာကြီးသော်လည်း ကြောက်ရွံ့ ခြင်းအလျဉ်းမရှိ။ ငိုရမုန်းလည်း မသိ။ အဖေနှင့် အမေ

ဆူမည်ကို စိုးသဖြင့် တိတ်တိတ်လေးနေသည်။ ကျွန်တော် အိမ်တွင် ရောက်နေသော ဧည့်သည်က ကလေးကို ဆေးရုံ တင်ပို့ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ညတွင်းချင်းပင် ဆေးရုံတင်ရန်လိုကြောင်း ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်က လိုင်းအတွင်း ကားရှိသည့် မိတ်ဆွေ အရာရှိတစ်ဦးထံ သွားရောက်အကူအညီတောင်းရ၏။ ယင်း မိတ်ဆွေမှာ သူ့အလုပ်ရရှိရေးအတွက် ကျွန်တော်က သူ့ကို ကူညီပေးခဲ့ဖူးသဖြင့် ကျွန်တော်သားကိစ္စကို အကူအညီ တောင်းသည့်အခါ မဆိုင်းမတွ ချက်ချင်းအကူအညီပေးခဲ့ သဖြင့် အဆင်ပြေခဲ့သည်။

အမှတ်(၂) စစ်ဆေးရုံတွင် သူ့ကိုတင်ထားပြီး ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးတို့က နေ့စဉ် သူ့ကို သွားကြည့်ရသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ သူ့ခုတင်နှင့် ကပ်လျက်အနီးမှ လူနာစောင့်အား သူ့ကိုကြည့်ရှုပေးဖို့ အကူ အညီတောင်းရာ ရှေ့ရှေ့ရူပင် သဘောတူခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က ရုံးမှခွင့်ယူ၍ မရသလို၊ ဇနီးသည်ကလည်း အိမ်မှာ ကျန်သည့်ကလေးသုံးယောက်ကို ပြန်ကြည့်ရမည် ဖြစ်သဖြင့် ထိုသို့အကူအညီတောင်းရခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သားက သူ့အနာအတွက် နာရမုန်းမသိ သလို အဖေနှင့်အမေ မရှိသည့်အတွက်လည်း အနည်းငယ် မှု စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိပေ။ အမှတ်(၂)စစ်ဆေးရုံတွင် တစ်ပတ်ခန့် တက်လိုက်ပြီး တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးတို့ သူ့အားကြည့်ရန် ဆေးရုံသို့ ညနေပိုင်းတွင် ရောက်ရှိ ခဲ့ကြ၏။ သူ့နေသည့် အဆောင်အတွင်း ရောက်ရှိပြီး သူ့ကို ထားသည့် ခုတင်ပေါ်တွင် သူ့အား မတွေ့သဖြင့် ကျွန်တော် ရော ဇနီးသည်ပါ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ အကူ အညီတောင်းထားသည့် လူနာစောင့်မိန်းကလေးအား မေး ကြည့်ရာ သူက “မနက်ကပဲ ကလေးကို အမှတ်(၁)စစ်ဆေး ရုံကို ခေါ်သွားကြတယ်”ဟု ပြောသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ကားငှားပြီး မင်္ဂလာခုံရှိ အမှတ်(၁)စစ်ဆေးရုံသို့ လိုက်သွားကြသည်။ ဆေးရုံတွင် ဟိုမေး၊ သည်မေး မေးပြီး သူ့ကိုထားသည့် အဆောင်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားကြ၏။ သူ့ကို ခုတင်ပေါ် တွင် ထိုင်နေသည်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့လိုက်မှ ရင်အေး သွားတော့သည်။ သူ့အား အကျိုးအကြောင်းမေးကြည့်ရာ

ဆေးရုံတွင်တွေ့သော လူကြီးတစ်ဦးကို အကူအညီတောင်း ပြော၏။ ခြင်ထောင်နှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ထုတ်ပေး ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

အမှန်မှာ သူ၏ခြေထောက်အနာကို ကုသရန် “ဝက်သက်”ပေါက်သည့်အတွက် အမှတ်(၁)စစ်ဆေးရုံသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရတော့သည်။ ဇနီးသည် မှာ မင်္ဂလာခုံသို့ နေ့စဉ်အသွားအပြန်လုပ်ရန် မဖြစ်နိုင်သဖြင့် ဆေးရုံမှာပင် လူနာစောင့်အဖြစ် စာရင်းသွင်း၍ နေလိုက် ၏။ ကျွန်တော်က တစ်ပတ်မှ တစ်ကြိမ်သာ သွားနိုင်သည့် ဤသို့ဖြင့် အမှတ်(၁)စစ်ဆေးရုံတွင် သူနှင့်အတူ ဇနီးသည် ပါ တစ်လခန့်နေလိုက်ရသည်။

ဆေးရုံမှဆင်းခွင့်ပေး၍ အိမ်ပြန်ရောက်သည့်တိုင် ခြေထောက်အနာက ကောင်းစွာမကျက်သေးသဖြင့် လိုင်းခေါ် အနီးရှိ ဆေးခန်းတစ်ခုသို့ တစ်ရက်ခြားသွား၍ ဆေးထည့် ရပြီး နောက်ဆုံး အနာကျက်ခဲ့သည်။ သူ၏ခြေသူကြွယ် အဆစ်တစ်ခု ဖြတ်လိုက်ရသော်လည်း သူ့ကောင်းစွာ သွားလာနိုင်သည်။

သူ့ဆေးရုံမှဆင်းပြီး တစ်လခန့်အကြာ ကျွန်တော် အိမ်သို့ ကျွန်တော်မိသားစုနှင့် ရင်းနှီးသော ဆရာတော် တစ်ပါး ကြွလာသည်။ ကျွန်တော်မိသားစုအကြောင်း ပြော ရင်း သူ့အကြောင်း ရောက်သွားပြီး အကြောင်းစုံကိုပြော တော့ ဆရာတော်က သူ့နာမည်ကို နေ့နံမကိုက်ခဲ ပေးထားသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ တွေ့ကြုံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထို့ကြောင့် သူ့နာမည်ကို နေ့နံမကိုက်ခဲ ကိုက်ညီအောင် ဆရာတော်က မူလနာမည်ကို ဖျက်၍ နာမည်သစ်ကို ပေးလေသည်။

ထိုနေ့ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်သား၏ ဘဝလှ ကြောင်းသည် အကောင်းဘက်သို့ ဦးတည်ရေးရှိနိုင်ခဲ့ပါ သာသမီးများကို အမည်ပေးရာတွင် နေ့နံမကိုက်ခဲ

ဘဲ နာမည်လှအောင် ပေးခြင်းမျိုးကို ရှောင်ရှားသင့်သည့် ဖြစ်နိုင်ပါက တတ်ကျွမ်းနားလည်သူ ဆရာများထံ အကူအညီ ရယူသင့်ပါကြောင်း အကြံပြုတင်ပြရပါ၏။

တက္ကသိုလ်

ကေသီပန်
တိုင်းရင်းသားဝါး
ထုတ်လုပ်ရေး

ကေသီပန်
မြတ်သုခ
အမှတ်တံဆိပ်
အဆံကျသေး

ပတ်ချက်
ပိန်သေး
မဟုတ်ပါ

အမှတ်တံဆိပ်
TMB 008397(0314)

အဝလွန်၍ စိတ်ညစ်နေသူများ နှင့်
ပိုက်ပူခါးတုတ်၍ အလိုမကျဖြစ်နေသူများအတွက်
သွေးထဲမှ မလိုအပ်သော အဆီများကို ဖယ်ထုတ်ပေးပြီး
ဆူပြီးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို အဆီကျ ကျစ်လျစ်လှပ သွားစေရမည်။

- ကေသီပန်သွေးပုပ်ချသေး
- ကေသီပန်ဝမ်းပျော့အကြောပြေသေး
- ကေသီပန်သေးပရတ်ဆီ
- မင်းသုခ ခေါင်းကြည်ရုပ်ပေါ့သေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးသေး
- ထူးရှယ် ဒဏ်ကျေလိမ်းသေး
- မြတ်သုခ အဆီကျသေး

မြတ်ချမ်းသာဆေးတိုက်
အမှတ် ၇၇၊ စမ်းချောင်းလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း ၀၁- ၅၁၀၃၆၇၊ ၅၁၀၆၀၃

တရားရိတ်
မောင်တော့ထိန်

တရားရိပ်

မောင်တော်ထိန်

“တပည့်တော် သည်းထိတ်ရင်ဖို ကြုံခဲ့တာကတော့ လူပျိုတုန်းကပေါ့ ဘုရား။ တပည့်တော်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့အဖေ ပျောက်နေလို့ သူငယ်ချင်းက အကူတောင်းတာနဲ့ လိုက်ရှာ ထိုက်ကြတာ သုံး-လေးရက်တာ ကြာ သွားတယ် မတွေ့ပါဘူးဘုရား။ သူငယ်ချင်းရဲ့အဖေက ဥက္ကလာက သူ့အမျိုးတွေ ဆီသွားရင်း မပြန်မပြန်နဲ့ ဆွေမျိုးတွေပေး ကြည့်တော့လည်း ပြန်သွားတာ နှစ်ရက်- သုံးရက်ရှိပြီလို့ ပြောတော့ အားလုံး စိတ်ပူ ဩတာပေါ့ဘုရား။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ပတ်ကျော် သွားတော့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက သူနဲ့ ဆေးရုံကြီးကို လိုက်ခဲ့ပါလို့ ပြောတယ်။ တွန့်တော်က ဘာကြောင့်လဲလို့မေးတော့ သူက ဆေးရုံကြီးမှာ စုံစမ်းကြည့်တော့ နင်ခွဲရုံထဲမှာ အမည်မသိ၊ နေရပ်မသိတဲ့ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် အလောင်း အစ်လောင်း ရှိတယ်လို့ သိရတယ်။

ပုံနှိပ်သတ္တန်ကိုပြောကြတော့ သူ့ အဖေတူနေတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် လိုက်ခဲ့ ခဲ့လို့ ပြောတယ်။ ငါတစ်ယောက်တည်း အားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ နောက် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ပါသေးတယ်လို့ ပြောလို့ တပည့်တော်လည်း ရေခဲတိုက် အကြည့်ချင်တာကတစ်ကြောင်း၊ သူငယ်ချင်းကို ကူညီချင်တာတစ်ကြောင်း လိုက်

မယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ သွားမယ့် အချိန်က ည ၈ နာရီလောက်ဆိုတော့ နည်းနည်းတော့ ကြောက်သလိုလိုပေါ့ ဘုရား။ တခြား သူငယ်ချင်းတွေလည်း ပါသေးတာပဲလေဆိုပြီး စိတ်ကိုတင်းလို့ ည ၈ နာရီလောက်မှာ ရန်ကုန်ဆေးရုံ ကြီး ရေခဲတိုက်ကို သူငယ်ချင်းလေး ယောက် သွားခဲ့ကြပါတယ်။

ရေခဲတိုက်အပေါက်ဝ ရောက် တော့ ချိန်းထားတဲ့ ကုလားကြီး စောင့်နေ ပါတယ်။ ဆေးရုံကြီးပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ မှောင်ရိပ်သန်းနေပါပြီ။ ကျွန်တော်ထင် တာက ၈ နာရီရောက်တာနဲ့ ရေခဲတိုက် ထဲကို တန်းဝင်ရမယ် ထင်တာပေါ့။ ဟို ရောက်တော့ ကုလားကြီးက ဆေးရုံပေါ် က အလောင်းတစ်လောင် သွင်းစရာရှိ တယ်တဲ့။ အဲဒါကို ခဏစောင့်ပါဆိုလို့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ စောင့်နေလိုက်တာ ည ၁၀ နာရီနီးပါးရှိပါရော။ ဒါနဲ့ တပည့် တော်တို့ကလည် ကုလားကြီးကို သိပ်မိုး ချုပ်နေပြီဗျာ။ မြန်မြန်လုပ်ပါလို့ ပြော တော့ သူက ဘာကြောက်စရာရှိလဲ၊ လူ ထိုင်းသေမှာပဲ။ တော်ကြာရောက်လာမှာ ပါလို့ ပြောတယ်။ သူကတော့ ရိုးနေပြီဆို တော့ အေးအေးဆေးဆေး ယမကာ လေး ထွေလိုပေါ့ ဘုရား။ တပည့်တော် တို့ကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်က မှောင်မည်း

နေတာရယ်၊ ရေခဲတိုက်ကြီးက စက်သံ ကြီးကလည်း နားကိုဆူနေတော့ လန့် လန့်နဲ့ နေရပေမယ့် ဟန်ဆောင်နေရတာ ပေါ့ဘုရား။ ၁၀ နာရီကျော်သွားတော့ မှောင်ရိပ်ထဲမှာ လှည်းတွန်းလာတဲ့အရိပ် ကို လှမ်းတွေ့လိုက်တော့ ကုလားကြီးက ဟိုမှာလာပြီဆိုပြီး သွားကြိုတယ်။ ကုလား လေးတစ်ယောက် လှည်းကိုတွန်းပြီး လာ နေတာကို သူက ဘေးက ဝိုင်းတွန်းလာ ပါတယ်။ တပည့်တော်တို့လည်း သူတို့ နှစ်ယောက်နောက်က ကပ်လိုက်သွားပါ တယ်။

ရေခဲတိုက်ဝင်ပေါက်ကို နီးလာလေ လေ၊ ရေခဲတိုက်စက်သံကြီးက မြည်လာ လေလေပေါ့ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်ကတော့ ဟန် ဆောင်ရင်း ခပ်တည်တည်နဲ့ လိုက်ခဲ့ရ တာပေါ့ဘုရား။ ရေခဲတိုက်ဝလည်းရောက် ရော ကုလားနှစ်ယောက်က လှည်းကိုရပ် ပြီး တစ်ယောက်က သော့ဖွင့်၊ တစ် ယောက်က လူသေအလောင်းကို ဖုံးထား တဲ့ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ အလောင်း က အမျိုးသားတစ်ယောက်ဘုရား။ မကြည့် ရဲ ကြည့်ရဲ မကြည့်ချင် ကြည့်ချင်နဲ့ အား လုံး ဝိုင်းကြည့်ရတာပေါ့ဘုရား။ နောက် အုပ်ထားတဲ့ အဝတ်ကို အခန်းဘေးကို လှမ်းပစ်လိုက်တာတယ်။ တချို့အဝတ်တွေ

www.burmeseclassic.com

ဆိုရင် သွေးတွေပေးနေတာမြင်ရလို့ ရင် တွေကိုတုန်နေတာပါပဲဘုရား။

ကုလားကြီးက ရေခဲတိုက်တံခါး ကြီးကိုလည်း ဖွင့်လိုက်ရော တပည့်တော် တို့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ရေခဲတိုက်ထဲကို စုပြုံကြည့်လိုက်ကြပါတယ်။ ကြည့်လည်း ကြည့်လိုက်ရော ရေခဲတိုက်ကြီးထဲမှာ တချို့အလောင်းတွေက သံစင်တွေပေါ်တင်လို့ တချို့အလောင်းတွေက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာချလို့။ ဘုရား .. ဘုရား .. ရင်ထဲ ဘယ်လိုခံစားသွားရမှန်း မသိပါဘူး ဘုရား။ လန့်ရမလို့လို့၊ ငိုရမလို့လို့၊ အော်ရမလို့လို့ ဘယ်လိုမှန်း မပြောတတ်အောင် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ကုန်ကြပါတယ်။ ခုမှ ကြောက်ပါပြီ ဆိုပြီး ပြန်ပြေးလို့လည်း မဖြစ်၊ မျက်လုံးကလည်း ရေခဲတိုက်ထဲကို အလိုလိုပဲ ဝေဝေကြည့်မိပါတော့တယ် ဘုရား။ ယောက်ျား မိန်းမကြီးငယ် ဝမ်းနည်းစရာ ရင်တုန်စရာအကောင်းဆုံးက လူငယ်အလောင်းတွေပါပဲဘုရား။ သိပ်တော့ မငယ်လှပေမယ့် အရွယ်ရောက်စတွေဆိုတော့ အင်မတန် စိတ်ထိခိုက်ရပါတယ် ဘုရား။ တချို့အလောင်းတွေဆိုရင် ရင်ဘတ်မှာ ချုပ်ရိုးကြီးတွေနဲ့၊ တချို့အလောင်းတွေကတော့ ရင်မခွဲရသေးပါဘူး ဘုရား။

အလောင်းတော်တော်များများဟာ အဝတ်ဗလာ၊ ဝတ်လစ်စလစ်တွေပေါ့ဘုရား။ ရင်ဘတ်မှာ ချုပ်ရိုးကြီးရှိသလို ဆီးစပ်အောက်ကို ဂွမ်းလိပ်ကြီးနဲ့ ဖုံးထားပါတယ်ဘုရား။ အမျိုးသမီးကြီးအလောင်းတစ်လောင်းက ဆံပင်က ပြေကျပြီး အောက်ကအလောင်းတစ်လောင်းရဲ့ မျက်နှာကိုအုပ်လို့။ တချို့အလောင်းက စောင်းလျက်၊ တချို့က ပက်လက်၊ တချို့အလောင်းတွေဆိုရင် သံစင်တွေပေါ်မှာ မလောက်လို့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ချထားပါတယ်ဘုရား။ သေခြင်းတရားရဲ့ အနိဗ္ဗာ

ရုံတွေပါပဲ။ ဒါနဲ့ တပည့်တော်တို့တစ်တွေ ရေခဲတိုက်ကြီးအဝင်ပေါက်ဝမှာတင် အထဲကို မဝင်ရဲသေးဘဲ ဟိုဟိုဒီဒီ ရင်တခုံးခုံး ခုန်ရင်း ငေးနေတုန်း ကုလားကြီးက -
“သူငယ်ချင်း ... မင်းအဖေကို ရှာလေ။ ပိုင်ရှင်မရှိတာ ဟောဟိုအခန်း ထောင့်က အလောင်းပဲ။ လာ... အထဲကို ဝင်ကြပါ။ ရဲရဲဝင်ကြပါ။ ဘာမှမရှိပါဘူး”

ကုလားကြီးကသာ ပြောနေတာ တပည့်တော်တို့ကတော့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပူးကပ်ပြီး အခန်းထောင့်ကို ဝင်ကြည့်ရပါတော့တယ်ဘုရား။ အခန်းထောင့်က အလောင်းကို ငေးကြည့်ရင်း ကြမ်းပြင်က အလောင်းတွေကို မတိုက်မိအောင် မနည်းကို သတိထားရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီလို စိတ်တွေကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေတုန်း သူငယ်ချင်းက ဟုတ်တယ်၊ ဒါ သူ့အဖေ အလောင်းပဲဆိုလို့ ဝမ်းသာရပါသေးတယ် ဘုရား။ မဟုတ်ရင် ဘယ်အထိ ဆက်ရှာရဦးမလဲ မသိလို့ပါဘုရား။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့လည်း သူ့အဖေ အလောင်းကို ဝိုင်းကြည့်လိုက်တော့ ရင်ဘတ်မှာ ချုပ်ရိုးကြီးနဲ့၊ အဝတ်ဗလာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ တွေ့ရလို့ စိတ်မကောင်းခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းတွေ ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား။ ငါတို့သေရင်လည်း ဒီလိုပဲလား။ ဒီလို ရေခဲတိုက်ထဲမှာရော နေရပါမလားဆိုပြီး ရောက်တတ်ရာရာ တွေးမိပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ရေခဲတိုက်ကြီးထဲက ထွက်လာတော့ ည ၁၀ နာရီကျော်နေပါပြီဘုရား။ လေဟာ ပြင်ဈေးထဲရောက်တော့ တပည့်တော်ရဲ့ ဒူးတွေဟာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေပါတယ် ဘုရား။

လေဟာပြင်ဈေးထဲ ရောက်ပြီး အသက်ရှူချောင်သွားပေမယ့်လည်း ဒူး

တွေကတုန်ပြီး ရင်တွေက ခုန်နေတုန်းပဲဘုရား။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အိမ်ထဲမှာ အိပ်နေပေမယ့် အဲဒီရေခဲတိုက်ထဲက အလောင်းတွေကိုပဲ တစ်ညလုံး ခြင်နေပါတော့တယ်ဘုရား။ အဲဒီအတွေ့အကြုံဟာ တပည့်တော်ရဲ့ အမှတ်တမ အဖြစ်ဆုံး။ ထိတ်လန့်စရာ၊ ရင်တုန်စရာ အကောင်းဆုံးပါပဲ ဘုရား။ ခု အရှင်ဘုရားတို့နေရာဟာလည်း မနက်ခင်းနဲ့ နေ့လယ်ခင်းမှာ သာယာသလောက် ညပိုင်ဆိုင်ရင် သည်းထိတ်ရင်ဖိုပါပဲဘုရား။

“အင်း ... ဒကာကြီးရဲ့ အတွေ့အကြုံကလည်း တကယ်အတွေ့အကြုံကြီးတစ်ခုပါပဲ။ ဦးပွင်းက ဒကာကြီးဟာ အတော်ကလေး သတ္တိရှိသားလို့တော့ ထင်မိသား။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အရင်တုန်းက ဒီကိုရောက်ခဲ့တဲ့ ဒကာတော်တော်များများဟာ ဦးပွင်းတို့ ကျောင်းနေရာမှာ မအိပ်ကြဘူး။ တောင်အောက်ဆင်းပြီး ရွာထဲက ကျောင်းဒကာအိမ်မှာ အိပ်ကြပါတယ်။ ဒကာကြီးကျတော့ တစ်ပတ်မက ဒီတစ်ပါးနေ ကျောင်းကလေးမှာ အိပ်တယ်ဆိုတာ တော်တော်ကိုသတ္တိရှိတယ်လို့ ထင်မိသား”

ကိုလွင်မောင် ရောက်နေသော နေရာသည် သထုံခရိုင်၊ နတ်ကြီးချောင်ကျေးရွာအုပ်စုမှ နှစ်ပိုင်ခန့်အကွာ တောတောင်ရွှေမြောင်များကြားရှိ အုန်းတပင်ကျေးရွာမှ လိုင်ထောင်ခေါ် တောင်စောင်းပေါ်က တောရကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုတောင်စောင်းသည် နွားလပို့တောင်၏ တောင်စွယ်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ထိုတောင်မှ သုံးနာရီကြာခရီးဖြင့် နွားလပို့စေတီသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။ နွားလပို့စေတီမှာ ကျောက်သုံးဆင့်ပေါ်တွင် တည်ထားသော စေတီတော်ဖြစ်ပါသည်။

လွင်မောင်သည် ဤလိုင်ထောင်တောင်စောင်းရှိ တောရကျောင်းကလေးသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ အစ်မ၏အိမ်သို့

ဤတောရကျောင်းမှ ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါး နေ့ကုန်သို့ ဆေးကုလာရင်း အစစ်မ၏ ဖိတ်ဆက်ပေးမှုကြောင့် ဦးပဉ္စင်းများနှင့် ဆီကွမ်းခြင်းဖြစ်၏။ အစစ်မ၏ တိုက်တွန်းမှု နှင့် ဦးပဉ္စင်းတို့၏ ဖိတ်ကြားမှုတို့ကြောင့် ချောက်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“နေရာသစ်တစ်ခုမှာ တရားလည်း ထိုင်ရင်း၊ လေ့လာရေးလည်း ထွက်ရင်း ပေါ့ ဒကာကြီးလိုက်ခဲ့ကြည့်ပါ။ ဦးပဉ္စင်း ထို့အားလုံး တာဝန်ယူပါတယ်။”

ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါးမှာ သူငယ်ချင်းနှစ် ဦးဖြစ်ပြီး၊ ယခင် လူ့ဘဝက အရောင်း အဝယ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအချိန်ကတည်းက တရားအားထုတ်ခြင်းကို လေ့လာခဲ့ ကြ၏။ စွန်းလွန်းဂူကျောင်း၊ မဟာစည် သာသနာရိပ်သာ၊ သဲအင်းဂူ စသော ဆရာရိပ်သာကျောင်းကြီးများတွင် တရား ထိုင်ခဲ့ကြ၏။ ပထမ အားလပ်သည်အချိန် မှာတွင် တရားအားထုတ်ခြင်း ဖြစ်သော် ထည်း နောက်တဖြည်းဖြည်း ရက်ရှည် ဆရာစခန်းများဝင်ကြ၏။ ထိုမှ လူဝတ် ကြောင်ကို စွန့်လွှတ်ကာ ရဟန်းဘောင် သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တစ်ဦးမှာ သူ့ပျိုလူလွတ် ဖြစ်၍ တစ်ဦးမှာ အိမ် ဆောင်နှင့်ဖြစ်၏။ လူပျိုမှာ ရဟန်းဘောင် သို့ဝင်ရန် မခဲယဉ်းလှသော်လည်း အိမ် ဆောင်ရှိသူမှာ ခက်ခဲလှ၏။ လူပျိုဦးပဉ္စင်း ဇာနည်တော်ပြီး နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်ကြာမှ အိမ် ဆောင်ရှိသူသည် မိသားစုကို ခွင့်ပန်ကာ နှစ်ပူ ပစ္စည်းကလေးများကို မိသားစုထံ ဆွဲခဲ့ပြီး ပထမဦးပဉ္စင်း၏ ရွာဖြစ်သော ဆရာတပင်ရွာသို့ လာရောက်ကာ ရဟန်း ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ တောကြီးမျက်မည်း လူသူ အတွာသော နေရာတွင် ရဟန်းဘောင် ဖြစ်၍ တရားအားထုတ်နေခြင်းမှာ လုံးဝ ချစ်ကုသောကိစ္စ မဟုတ်ပါချေ။ လွင် သည် ဦးပဉ္စင်းတို့၏ တောရကျောင်း သို့ ချောက်မိ အုန်းတပင်ရွာရှိ လူပျို

ဦးပဉ္စင်း၏နေအိမ်တွင် ခေတ္တနားကာ မွန်း တည့်ချိန်တွင် လျှိုင်ထောင်တောင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြ၏။ ကျောက်တုံးကြီးများ၊ စမ်း ချောင်းလေးများကို ဖြတ်ကာ တောရ ကျောင်းသို့ တက်ခဲ့ရာ မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် တွင် ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။

လမ်းခရီးသည် အေးစိမ့်ကာ စမ်း ရေစီးသံနှင့် ငှက်အော်သံများသာ ကြားရ ၏။ တဖြည်းဖြည်း ရေစီးသံသော စမ်း ချောင်းကလေးအား ဖြတ်ကျော်ပြီး တော အုပ်တစ်ခုကို ကွေ့လိုက်သောအခါ ကျောင်း ကလေးတစ်ကျောင်း ဘွားခနဲပေါ်လာပါ သည်။ တောရကျောင်းကလေး၏ ပတ် ဝန်းကျင်တွင် မြေကြီးမှာ ပြောင်ရှင်းနေ၏။ ကျောင်း၏ခြေရင်းတွင် ရေအိုးတစ်လုံးချ ထား၏။ လှေကားသုံးထပ်ရှိပြီး ဝရန်တာ ကလေးလည်း ရှိ၏။ တောရကျောင်း ကလေးမှာ ဆယ်ပေပတ်လည်ခန့်ရှိ၏။ သစ်ရွက်မိုး၊ သစ်ရွက်ကာ ဖြစ်၏။

ဦးပဉ္စင်းက ဦးဆောင်ကာ ကျောင်း ပေါ်သို့ တက်ကြပြီး ပါလာသည် ပစ္စည်း များချ၏။

“ဒါ ... ဒကာကြီးနေရမယ့် ကျောင်းပဲ။ ဦးပဉ္စင်းတို့ကျောင်းတွေက ဒီတစ်ခေါ်လောက်မှာ ရှိတယ်။ ဦးပဉ္စင်း တော်ကြာပြန်လာခဲ့မယ်။ ဒကာကြီး သန့် ရှင်းရေးလေးဘာလေး လုပ်ပေါ့”

ဟု မိန့်ကာ တောရကျောင်းသို့ ထွက်သွားလေ၏။ ကျောင်းကလေးသည် သစ်လုံး၊ သစ်ရွက်နှင့် ဝါးတို့ကို အဓိက ထား၍ ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ တောင်ဘက်တွင် ဘုရားခန်းရှိ၏။ သောက် ရေအိုးစင်က ဝရန်တာတွင်ရှိ၏။ သင်္ကန်း တစ်ခုနှင့် မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ်ထည်ကို တန်းပေါ်တွင် တွေ့ရ၏။ အဝင်အဝတ်ခါး မကြီးတွင် တံခါးမရှိ ထင်တစ်ချပ်နှင့်သာ ပိတ်ရ၏။ ထိုထင်သည် ကံခါးမကြီးကို အပြည့်အဝ ပိတ်၍မရ။ သုံးပေခန့် အပေါ် မှ လွတ်နေ၏။ လွင်မောင်က အခန်းထဲ

တွင်တွေ့သော တံမြက်စည်းဖြင့် သန့်ရှင်း ရေးလုပ်၏။ သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေစဉ် ဦးပဉ္စင်းရောက်လာပြီး ခေါင်းအုံးနှင့် ဖျား ခြင်ထောင်များ ယူလာလေ၏။

“ခြင်ထောင်ထောင်ရင် ဖျာအောက် ထဲ ထည့်ထားနော်။ အကောင်တွေ ဘာ တွေ မဝင်နိုင်အောင်ပေါ့”

“သောက်ရေအိုးကတော့ ဟုတ်ပါ ပြီဘုရား။ ဟိုလှေကားနားက ရေအိုးက ဘာအတွက်လဲဘုရား”

“ခြေဆေးဖို့ ရေပါ ဒကာကြီး။ ရေ ချိုး။ အဝတ်လျှော်ဖို့ကတော့ ဟောဟို တောင်ဘက်ကရေကန်မှာ ချိုးလို့ရတယ်။ ဒကာကြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီးရင် ကြည့် ထားပေါ့။ နောက်ပြီး ဦးပဉ္စင်းကြီးကျောင်း ဘက်လည်း သွားလိုက်ပါဦး။ ကျုပ်လည်း ရှိနေမှာပါ။ ညနေလောက်ပေါ့”

သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီးသောအခါ ခေတ္တ အနားယူပြီး လွင်မောင်သည် ဦးပဉ္စင်း ကြီးကျောင်းသို့ လျှောက်ခဲ့ပါသည်။ ဦးပဉ္စင်းကြီးကျောင်းနှင့် သူနေသော ကျောင်းမှာ တစ်ခေါ်ခန့်ရှိပါသည်။ ကြား တွင် တောအုပ်တစ်အုပ် ရှိပါသည်။ တော အုပ်၏အရှေ့ဘက်တွင် မီးဖိုချောင်ရှိပါ သည်။ မီးဖိုချောင်နှင့် ဦးပဉ္စင်းကြီး၏ ကျောင်းသည် ပေနှစ်ရာခန့်ကွာပါသည်။

ဦးပဉ္စင်း၏ ကျောင်းကတော့ တစ် ခေါ်ခန့်ရှိပြီး တောင်ကုန်းပေါ်တွင်ရှိပါ သည်။ ဦးပဉ္စင်းကြီး၏ ကျောင်းသို့ရောက် သောအခါ ဦးပဉ္စင်းကြီးက ညပိုင်း မိမိ ကျောင်းတွင် တရားထိုင်ရန်၊ အရေး အကြောင်းရှိက လှမ်း၍အော်ခေါ်ရန် ပြော ပါသည်။ ဦးပဉ္စင်းတို့က နံနက် ၇ နာရီ တွင် ဆွမ်းခံကြွကြောင်း၊ ၈ နာရီခန့် ပြန် ရောက်ပြီး ၁၀ နာရီခွဲလောက်တွင် ဘုဉ်း ပေးကြောင်း၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးက ခေတ္တနား ကာ နေ့လယ် ၁ နာရီလောက်မှစ၍ တရားဝင်ကြောင်း၊ ညနေစောင်းတွင် စကြဲလျှောက်ပြီး ည ၇ နာရီမှ ၁၀ နာရီ

ထိ တရားဝင်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ညနေ တောင်ပေါ်မှမြင်ရသော ရှုခင်းမှာ အလွန်ပင် ကြည့်နူးဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် သာမညာရာ တော်ကြီး၏ တောင်တော်ကြီးအား တွေ့မြင်ရပါသည်။ လေကလည်း တစ်ဖန်စိမ့်အေးလာပါသည်။ ထို့ကြောင့် လွင်မောင်သည် မိမိကျောင်းကလေးသို့ ပြန်ကာ ညအိပ်ရာဝင်ရန် ခင်းကျင်းပြီး ဘိစကစ်နှင့် ကော်ဖီမစ်သောက်ပါသည်။ ယနေ့ ညစာအဖြစ် မုန့်နှင့် ကော်ဖီသာ ဖြစ်ပါသည်။ နံနက်အရုဏ်ကပ်မည်ဟု ဦးပွင့်များအား လွင်မောင်က လျှောက်သဖြင့် ဦးပွင့်များက ခွင့်ပြုပါသည်။ ဦးပွင့်များချည်းဆိုလျှင် အရုဏ်ဆွမ်းမတုဦးကြောင်း မိန့်ပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း မိုးချုပ်လာသည်နှင့်အမျှ စမ်းချောင်းကလေးမှ ရေစီးသံကလည်း ကျယ်လောင်လာပါသည်။ လွင်မောင်နေသော ကျောင်းကလေးသည်လည်း ပုရစ်သံများ ဆူညံနေပါသည်။ ပုရစ်သံအပြင် ဖျောက်ဖျောက် ဖျောက်ဖျောက်ဟူသော ကျောင်းပတ်လည်မှ အသံများကလည်း ဆူညံလှပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ရွီး ရွီး ဆိုသည့် လေချွန်သံကလည်း ကြားရပါသည်။ ထိုညသည် လသာသော ညဖြစ်သဖြင့် တံခါးမကြီးမှ လရောင်ဝင်နေသဖြင့် အလင်းရောင်ကျနေပါသည်။

လွင်မောင်သည် ဘုရားခန်းတွင် ဆီမီးပူဖော်ကာ ဘုရားရှိခိုးပါသည်။ တော၏ တိတ်ဆိတ်မှုသည် ချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းကလေး၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ခြေသံလိုလို သစ်ရွက်ခြောက်များပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်သံလိုလို ကြားရပါသည်။ လွင်မောင်သည် စိတ်ကို အတည်ငြိမ်ဆုံးထားကာ ဘုရားကို အာရုံပြုပါသည်။ ဘုရားရှိခိုးပြီးသောအခါ နာရီကြည့်လိုက်ရာ ည ၈ နာရီခန့်သာ ရှိပါ

သေးသည်။ ယခုလို အချိန်သည် ရန်ကုန်လို မြို့ကြီးတွင် သွားကောင်းတုန်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုလို တောကြိုအုံကြားတွင် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေပါသည်။

လရောင်ကြောင့်သာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မြင်ရသော်လည်း ထိုမြင်ရသမျှ အရိပ်များသည်ပင် ဘာလိုလို ထင်မိပါသည်။ အဆိုးဆုံးကား ကျောင်းကလေးတွင်းမှ တဖြောက်ဖြောက်မြည်သံပင်။ လွင်မောင်သည် ထိုအသံကို သေချာစွာ နားထောင်သော်လည်း မည်သည့်အသံမှန်းမသိ။ ရွှီဆိုသည့်အသံကတော့ မြေသံဖြစ်နိုင်သည်။ သစ်ရွက်များပေါ်မှ တရုပ်ရုပ်လှုပ်ခတ်သံများကား လွင်မောင်သည် ဝယ်လာသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်ရာ သစ်ရွက်ပေါ်တွင် ဖားများ လှုပ်ရှားနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ဘုရားရှိခိုးပြီး တတ်သိသမျှ ရွတ်ဖတ်ကာ ထောင်ထားသော ခြင်ထောင်တွင်းသို့ဝင်ကာ လှဲနေရင်း ပတ်ဝန်းကျင်မှ အသံများကို နားစွင့်နေမိပါသည်။ နေ့လယ်က သာယာစွာ စီးဆင်းနေသော မိမိကျောင်း မလှမ်းမကမ်းမှ စမ်းရေစီးသံသည်ပင် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်နေပါသည်။ တစ်ခါ တစ်ခါ လေတိုးသံမှာလည် ဝုန်းခနဲ ဝိုးခနဲ ရင်ကို ထိတိစေပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ ကြားနေရသည့် အသံများကြောင့် လွင်မောင်သည် မည်သို့မျှ အိပ်၍မရပါ။ ထို့ကြောင့် ကုန်းထကာ လက်မှ နာရီအား ကြည့်လိုက်ရာ ၉ နာရီပင် မထိုးသေးပါ။ မြို့တွင်းတွင် ညဉ့်နက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော လွင်မောင်အဖို့ ည ၉ နာရီလောက်နှင့် လုံးဝ အိပ်မပျော်နိုင်ပါပေ။ ထိုသို့ မအိပ်နိုင်သည်ထက် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ အသံများက ပို၍ပင် အိပ်ရန် ခက်ခဲစေပါသည်။ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ ဦးပွင့်များကို လှမ်းခေါ်၍လည်း မဖြစ်။ လှမ်းခေါ်ရအောင်လည်း ဘာအကြောင်း၊ ဘာကိစ္စမှမဖြစ်။ သည်

လိုနှင့် မျက်လုံးပို၍ပင် ကျယ်၍လာပါသည်။

ချောက်ချားလှသော စိတ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် တံခါးမကြီးမှပင် ဝင်လာမည်လား၊ ခေါင်မိုးပေါ်ကပဲ ဆင်းလာမည်လား၊ တွေးရင်းတွေးရင်း ထထိုင်မိပါသည်။ ထထိုင်ပြီး ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်ပြန်တော့လည်း တဖြောက်ဖြောက်မြည်သံမှတစ်ပါး ဘာမျှ လှုပ်ရှားမှုမရှိ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လှုပ်ရှားမှုမရှိသော်လည်း စိတ်တွင်း၌ကား လှုပ်ရှားလှပါသည်။ အိပ်၍မရသည့်ပြင် မျက်လုံးကလည်း ကျယ်၍ ကျယ်၍သာ လာပါတော့သည်။ သည်လိုနေရာမျိုးတွင် ဦးပွင့်နှစ်ပါးနေရဲသည်မှာ လွင်မောင်သည် ဦးပွင့်တို့အား ချီးမွမ်းမိပါသည်။ ဟိုဟိုဒီဒီ စဉ်းစားရင်း စိတ်ထဲတွင် ဖျတ်ခနဲ အသိတစ်ခု ဝင်လာပါသည်။ တရားထိုင်ဖို့ မေ့နေသည်။ ဟုတ်ပြီ။ ခြင်ထောင်တွင်းတွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ကာ ဝင်လေထွက်လေကို မှတ်သည်။ မျက်စိမှိတ်သည်။ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်လုပ်သည်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ခြေထောက်ကျင်ရင် ကျင်တယ်၊ နာရင် နာတယ်၊ ကိုက်ရင် ကိုက်တယ်၊ စိတ်ကို မှတ်သည်အထဲတွင် နှစ်ထားလိုက်မိသည်။ မည်မျှကြာသွားသည်မသိ။ အိပ်ချင်လာလေသည်။ စိတ်ကိုတင်းကာ ပြန်၍ မှတ်သည်။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ကျင်တယ်၊ နာတယ်၊ ကိုက်တယ် ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်။

“တီ . . . တီ . . . တီ . . . တီ . . . တီ”
နိုးစက်နာရီမှ အချက်ပေးသံ ဖော်လာသဖြင့် နာရီကြည့်လိုက်ရာ နံနက် ၃ နာရီခွဲ။ ဦးပွင့်များအတွက် ဆွမ်းချက်ရမည်။ လွင်မောင်သည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူကာ ညနေက အသင့်ပြင်ထားသော ဆွမ်းချက်ဆောင်ဆီသို့ တင်

တည်း ထွက်ခဲ့ပါသည်။ လက်ထဲတွင် ချက်မည့်ပစ္စည်းများကို အိတ်ဖြင့်ထည့်ကာ ယူခဲ့ပါသည်။ ဆွမ်းချက်ဆောင် ရောက်သောအခါ ထမင်းအိုးတည်ရန် မီးမွှေး၊ ဦးပွင့်ပြထားသည့် ရေခွေးကရား၊ ဒန်အိုး စသည်များကို ပြင်ဆင်ရပါသည်။ ရေကတော့ တောင်ပေါ်မှ ရေတံလျှောက်ဖြင့် သွယ်ထားသဖြင့် တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ကျနေပါသည်။

မှောင်ကြီးပွင့်ကြီးတွင် ဖယောင်းတိုင်ထွန်း၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး အားကိုးကာ ဦးပွင့်များအတွက် မြို့တွင်းမှ ဝယ်လာသည့် ရိက္ခာခြောက်များနှင့် ထမင်းကြော်ပူပန်းခွေး၊ ရေခွေးကြမ်းမွှေးမွှေးကလေးနှင့် နံနက် ၉ နာရီကျော်ကျော်တွင် အဆင်သင့်ဖြစ်ပေသည့်အတွက် ကုလားတက်ခေါက်လိုက်ပါသည်။ ကုလားတက်ခေါက်ပြီး မကြာမီ ဦးပွင့်နှစ်ပါး ကြွလာပါသည်။

ဦးပွင့်များသည် အရုဏ်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြပြီး ကျောင်းသို့ ပြန်သွားကြပါသည်။ လွင်မောင်က ဆွမ်းကပ်ပြီးသောအခါ ကျောင်းဝင်းပတ်လည်ကို သန်ရှင်းရေးလုပ်ခြင်း၊ ရေဖြည့်ခြင်း၊ ကုမ္ပဏီများမကျန် ရှင်းလင်းပြီး နံနက်စာစားကာ ဦးပွင့်များ ဆွမ်းခံအပြန်ကို စောင့်၍ ရေခွေးတည်ခြင်း၊ ဆွမ်းစားရန် ပြင်ဆင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ ၉ နာရီခန့်တွင် ဦးပွင့်များ ဆွမ်းခံပြန်ကြွလာသည့်အခါ ပါလာသည့် ဆွမ်းဟင်းများကို အိုးတစ်ခုတွင် ရောစပ်ဟင်းပေါင်းပြုလုပ်ပါသည်။ ဤရပ်ဤဒေသတွင် တောသူတောင်သားများသာ ရှိသဖြင့် အကြော်၊ ထက်ဖက်၊ ငါးပိ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ဟင်းများသာ များပါသည်။

အသားဟင်းသည် ရှားမှ ရှားပါသည်။ လွင်မောင် နေ့ဆွမ်းအတွက် ပြင်ဆင်ရာတွင် ရန်ကုန်မှ ဝယ်လာသည့် ကြာဆံ၊ ခေါက်ဆွဲ၊ ဘီစကစ်နှင့် အခြား

မုန့်ပဲသရေစာများကို အလှည့်ကျ ထည့်သွင်းချက်ပြုတ် လျှူဒါန်းပါသည်။ ဦးပွင့်များကား ကောင်းသည်။ ဆိုးသည် မဝေဖန်ဘဲ လွင်မောင်ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသမျှ ဘုဉ်းပေးကြပါသည်။ နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်နှင့် ဦးပွင့်များသည် ခေတ္တအနားယူကာ နေ့လယ်မှစ၍ တရားထိုင်ခြင်း၊ စကြိုလျှောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပါသည်။ ည ၁၀ နာရီခန့်မှသာ ကျိန်းစက်ပါသည်။

တစ်နေ့ နေ့လယ် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး လွင်မောင်နှင့် ဦးပွင့် စကားလက်ဆုံကျပါသည်။ ဦးပွင့်က ညဘက်တွင် တဖျောက်ဖျောက် မြည်သံမှာ မြများက ကျောင်းကို မိုးကာထားသော ဖက်ရွက်များနှင့် တိုင်များကိုစားသည့်အသံဖြစ်ကြောင်း၊ ရွှီ ရွှီ ဆိုသည့်အသံမှာ မြွေတွန်သံဖြစ်ကြောင်း၊ ဖက်ရွက်များပေါ် ရှုပ်ပြေးသံမှာ ဖားနှင့် ရှဉ့်များ ညအခါ သွားလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သတိပီရိယရီရန်လိုကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် ခြင်္ဂိုက်ကံမခံသင့်ကြောင်း၊ ဤအရပ်ဤဒေသသည် ငှက်ဖျားဖြစ်သောနေရာဖြစ်ကြောင်း ပြောကြပါသည်။ လွင်မောင်က ဤတောတောင်လျှိုမြောင်ကြီးထဲတွင် တရားအားထုတ်နေသည်မှာ အလွန်ပင် အန္တရာယ်များလှကြောင်း၊ သူ့အတွက် တစ်ညတာ ကုန်လွန်ရန် အလွန်ပင်ပန်းလှကြောင်း၊ ဦးပွင့်အနေဖြင့် နှစ်ချီနေထိုင်နိုင်သည်မှာ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်များရှိပါက ပြောပြပါရန် လျှောက်ပါသည်။

ဦးပွင့်က ပြီးနေပြီ ခပ်မဆိတ်ပင်နေသဖြင့် လွင်မောင်က သူ့ရေခဲတိုက်အတွေ့အကြုံကို ပြောပြလေ၏။ ဦးပွင့်က -

“ဒါကြောင့် ဒကာကြီး တော်တော် သတ္တိရှိပါလားလို့ အောက်မေ့နေတာ။ အရင်လာကြတဲ့ ဒကာတွေဆိုရင် ဒီတောရကျောင်းမှာ မအိပ်ရကြဘူး။ ညနေ

စောင်းတာနဲ့ တောင်အောက်ဆင်းပြီး ကျောင်းဒကာအိမ်မှာ အိပ်ကြတာပဲ။ အဲဒကာကြီးကျတော့ ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ”

“တပည့်တော် သတ္တိရှိလို့ မှုတ်ပါဘူးဘုရား။ ကြောက်စိတ်ကို တောင်ခံတာရယ်၊ တရားမှတ်တာရယ်၊ နောက်တစ်ချက်က တပည့်တော်မှာ တောင်အောက်က ကျောင်းဒကာကိုလည်း မသိလို့ပါဘုရား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တပည့်တော် ဝါသနာတစ်ခုက ထူးထူးဆန်းဆန်းဆို သိချင်ကြားချင်လို့ပါဘုရား”

ဦးပွင့်က ပြုံးပြန်ပါသည်။

“ထူးခြားတာရယ်လို့တော့ မရှိပါဘူး ဒကာကြီး။ တောထဲတောင်ထဲမှာ လာနေတယ်ဆိုတာက တရားကောင်းကောင်းအားထုတ်နိုင်အောင်ဆိုပါတော့။ ကျုပ်တို့က ရန်ကုန်မှာလည်း နေခဲ့ဖူးပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာဆိုရင် အသိအကျွမ်းများတော့ ဟိုကပင်၊ ဒီကပင်၊ ဟိုကလာ၊ ဒီကလာနဲ့ ဘယ်တရားကောင်းကောင်းအားထုတ်ရပါမလဲ။ ဒါကြောင့် ဒီအရပ်က အသိလည်းမရှိဘူး။ အသိဆိုလို့ ကျုပ်တို့ ဦးပွင့်နှစ်ပါးပဲဆိုတော့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲ... တောထဲဆိုတော့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အားကိုးနေရတာပေါ့။ ကျုပ်ရောက်ခါစကဆိုရင် အထူးသဖြင့် ညအချိန်ဆိုရင် ဒကာကြီးလိုပဲ ကျောင်းဘေးကအသံတွေ၊ လမ်းလျှောက်သလိုလို့၊ တစ်ခါတလေ ကျောင်းအကာကို ပုတ်သလိုလိုထင်မိတာပါပဲ။

“ဒါကြောင့် အကာအကွယ်အနေနဲ့ အရာရာအောင်မြင်စေပြီး ဘေးရန်ကင်းဝေးစေဖို့ မင်္ဂလာသုတ်။ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး (ဘီလူးသေခဲ)ဘေး၊ ရောဂါဘယတွေနဲ့ မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါ ရတာနသုတ်။ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မမြင်အောင်၊ လူနတ်ချစ်ခင်အောင်၊ အဆိပ်လက်နက်မသင့်အောင် မေတ္တာသုတ်။ မြွေ၊ ကင်းနဲ့ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ

ဘေးရန်က ကင်းဝေးစေဖို့ ခန္ဓသုတ်။ သူ တစ်ပါး မကောင်းကြံလို့မရအောင်၊ ဘေး အမျိုးမျိုး၊ အချုပ်အနှောင်အဖွဲ့တွေ ကင်း ဝေးစေဖို့နဲ့ အသက်ရှည်ဖို့အတွက် မောရ သုတ်။ မီးဘေးကင်းဝေးစေဖို့ ဝဋ္ဋသုတ်။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်မှာ တစ်ယောက်တည်း နေရတဲ့အခါမှာ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ တုန်လှုပ် ခြင်း ကြက်သီးမွေးညှင်းသခြင်းများ ကင်း ဝေးအောင် သားရဲဘေး၊ ဘီလူးဘေး၊ ခိုးသူဘေးတွေက ကင်းလွတ်အောင် ဓဇဂ္ဂသုတ်။ အစိမ်းသူရဲ မြေဖုတ်၊ ဘီလူး နတ်ဆိုး၊ နတ်ကြမ်းတွေဘေးက ကင်း လွတ်အောင် အာဇ္ဇာနာဂ္ဂီယသုတ်။ ကိုယ် တွင်းရှိ ဘေးရန်တွေ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးတွေ အခက်အခဲမရှိ မွေးဖွား နိုင်အောင်နဲ့ အခြားဘေးအန္တရာယ်တွေ ကင်းဝေးအောင် အင်္ဂုလိမလာသုတ်တွေနဲ့ အတိတ်ဆိုး၊ နိမိတ်ဆိုး၊ အိပ်မက်ဆိုး၊ ပြိုဟ်ဆိုး၊ ကြမ္မာဆိုးတွေ မကြုံနိုင်အောင် ဗုဒ္ဓဏှာသုတ်တွေကို ညစဉ်ညတိုင်း ရွတ်ရ တာပေါ့ ဒကာကြီးရယ်။

“ဒကာကြီးလည်း ဒီသုတ်တွေကို ညစဉ်ရွတ်ပါ။ ဦးပဉ္စင်းစာအုပ်ပေးထားပါ မယ်။ ဒီလို ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကို အမြဲရွတ်နေမှ ကျွမ်းတို့လို တောထဲ တောင်ထဲနေနိုင်မယ်ပေါ့။ မြေဆိုတာက တော ဒီတောမှာ ပြောမကုန်၊ မြင်မကုန်ပါ ပဲ။ ဒကာကြီးနေတဲ့ ကျောင်းမှာလည်း ရှိမှာပဲ။ ကျုပ်နေတဲ့ကျောင်းမှာလည်း ရှိ တာပဲ။ ရှိပင်ရှိလည်း သူ့ဟာသူနေ၊ ကိုယ့် ဟာကိုယ်နေပေါ့။ ဒကာကြီး မေတ္တာသာ ပို့ပါ။ တစ်ခါ ဦးပဉ္စင်းတရားထိုင်နေတုန်း ကျောင်းခေါင်ကနေ မြေပြတ်ကျပြီး ပေါင် ပေါ်မှာ တင်နေတယ်။ ကျုပ်က မင်းလမ်း မင်းသွားကွာလို့ စိတ်ထဲကပြောပြီး တရား ဆက်ထိုင်နေတော့ သူ့ဟာသူ ဆင်းသွား လေရဲ့။ ဒီမှာက မြေအမျိုးမျိုးရှိတယ်။ စပါးကြီး၊ စပါးအိုး၊ သံကွင်းစွပ်၊ တောကြီး မြေဟောက်၊ မြေစိမ်းမီးခြောက်၊ စုံလို့ပါပဲ

ဒကာကြီး။ စောစောကပြောသလို မေတ္တာ သာပို့ပြီး ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ရတာ ပေါ့။

“ဒီမှာ စံနေတုန်းကတော့ ဦးပဉ္စင်း တို့မှာ ဘာမှ သမာဓိမရှိသေးတော့ နှောင့် ယှက်တာတွေတော့ ရှိတာပေါ့။ ဦးပဉ္စင်း ရဲ့ တစ်ပါးနေကျောင်းနောက် မလှမ်း မကမ်းက တောအုပ်ကလေးဟာ တစ်ချိန် က သူပုန်တွေ၊ ကျွဲနွားတွေကို ရွာထဲက လုယက်လာပြီး သတ်တဲ့နေရာပဲပေါ့။ ဒီတော့ နာနာဘာဝတွေ ကျက်စားနေတဲ့ နေရာလို့ ပြောလို့ရတာပေါ့။ ပထမ... ဒီကျောင်းမှာ ဦးပဉ္စင်းကြီးနေတယ်။ တစ်နေ့ နေလယ်လောက် ဦးပဉ္စင်းကျိန်း နေတုန်း လည်ပင်းအစ်တစ်တစ် ဖြစ်လာ လို့ လန့်နိုးတော့ ကမန်းကတန်းထပြီး တုန်းကိုခေါက်ရတာပေါ့။ ဒီတော့ ဆွမ်း ချက်တဲ့နေရာမှာရှိတဲ့ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ အပြေးလာတာကို ဦးပဉ္စင်းကြီးက နာနာဘာဝတွေ ပြေးလာ တယ်ထင်ပြီး အတော်ကို လန့်သွားလို့ မနည်းကို ပိုင်းကျကြရတယ်။

ဒါကြောင့် ဦးပဉ္စင်းကြီး ဒီကျောင်း မှာ မနေတော့လို့ ဦးပဉ္စင်းဆက်နေတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက ထုံးစံအတိုင်း စာရေးထိုင်၊ ကသိုဏ်းရှု ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်တာ ပေါ့။ ဒီလို တရားထိုင်နေတုန်း အပုပ်နဲ့ တွေ့ မကြာခဏရတယ်။ တစ်ရက်မဟုတ် ဘူး။ ဦးပဉ္စင်းကတော့ ဘာမှ ဂရုမစိုက် ဘူး။ ရွတ်သင့်တာရွတ်၊ လုပ်သင့်တာလုပ် တာပါပဲ။ ကြာတော့လည်း ဒီလို မကောင်း တဲ့အနံ့တွေပျောက်ပြီး အမွှေးနံ့တွေ ရပြန် တာပါပဲ။ မွှေးတာကမှ ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိတဲ့ နံ့သာနံ့ပဲ။ အရင်တုန်းက ဦးပဉ္စင်း ရေမွှေးတော်တော်များများ သုံးဖူးပါရဲ့။ လူ့ဘဝကပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုသုံးခဲ့ဖူးတဲ့ ပေါင်ဒါနဲ့ ရေမွှေးနံ့တွေထက်သာတဲ့ အနံ့ လို့ ဆိုရမှာပဲ။ တောထဲတောင်ထဲဆိုတာ ခု ဒကာကြီး နည်းနည်းတော့ သဘော

ပေါက်မှာပါ။ စိတ်တတ်ရေးရာအရ ဘယ် လောက်အရေးပါတယ်။ ခုလိုနေလယ် ခင်း၊ မနက်ခင်း၊ ညနေခင်းတွေမှာ သာ ယာသလောက် ညပိုင်းရောက်ပြီဟေ့ဆို တာနဲ့ တုန်လှုပ်စရာဘယ်လောက် ကောင်းသလဲ။ ဒါဟာ ခဏနေတဲ့ ဒကာ ကြီးအဖို့နော်။ ကျုပ်တို့လို နှစ်ချီနေတယ် ဆိုရင် ဒကာကြီးတွက်ကြည့်ပေါ့။

နာနာဘာဝဆိုတာ အသာထား။ မြွေ၊ ကင်း၊ မှက် စတဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ ရန်ကလည်း မသေးဘူး ဒကာကြီးရဲ့။ အဆိုးဆုံးက ငှက်ဖျားရောဂါပဲ။ ငှက်ဖျား ဆိုတာ ရေကြောင့်လည်းမဟုတ်။ အဓိက က ခြင်ပေါ့။ ဒီအရင်က ခြင်က ငှက်ဖျား ပိုးရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးပဉ္စင်းတို့ ငှက်ဖျား မကြာခဏ ဖြစ်တာ။ ဆရာဝန်က နေရာ ပြောင်းမှ ပျောက်မယ်တဲ့။ နေရာပြောင်း ဖို့ဆိုတာကလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး ဒကာ ကြီး”

“သိပါတယ်ဘုရား...။ တပည့် တော် လေးငါးရက်နေတာနဲ့တင် ဒီတော အကြောင်းကို တွေးမိပါတယ်။ တွေးမိ သလို ဦးပဉ္စင်းတို့ကိုလည်း ရိုသေမိပါ တယ်။ လေးလည်း လေးစားကြည့်ညိုရ ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဟာ ကောထဲ မှာ တရားကျင့်ရင်း ဘုရားဖြစ်တယ်ဆို တာ လွယ်လွယ်လေးလို့ ထင်နေကြတာ ဘုရား။ တကယ်တမ်း တောထဲ၊ တောင် ထဲဝင်ကြည့်မယ်။ နေကြည့်မယ်ဆိုရင် တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ရန်၊ ရာသီဥတုရဲ့ဒဏ်၊ သဘာဝရဲ့ လှည့်စားမှု၊ ဒါတွေနဲ့တင် တောထဲကနေ ထွက်ပြေးရမှာပါပဲဘုရား။ တော်ရုံလူတွေ ဘယ်ဒီလိုနေရာမျိုး နေရ ပါ့မလဲဘုရား”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ ဒကာကြီး။ ကျုပ် တို့ကတော့ ဒီအန္တရာယ်တွေ ဘေးချိတ် ထားပြီး ကျင့်စရာရှိတာ ကျင့်ရမှာပါပဲ။ ဒါနဲ့ ဒကာကြီး ဒီပတ်ဝန်းကျင်ကို ဦးပဉ္စင်း က လိုက်ပြပါဦးမယ်။ မနက်ဖြန် နေ့တွင်း

“ပြီးရင်ပေါ့”

နောက်တစ်နေ့ နေ့ဆင်းစားပြီး သာအခါ ဦးပွင့်က ဦးဆောင်၍ အုန်းထင်ကျေးရွာရှိ ပန်းတောင်းကျောင်း၊ ရွာဦးကျောင်း၊ ကျောက်ဆင်ကျောင်းများသို့ ဆိုက်ပြပါသည်။ လမ်းတွင် ဆီးဖြူပင်နှင့် ခဲခါသီးပင်များ တွေ့ရပါသည်။

တောင်ခြေအောက်ရွာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဘုရားကျောင်းများသို့ လေ့လာပြီး သာအခါ ရွာနှင့် သုံးမိုင်ကျော်ဝေးသော မရမ်းရေဆိပ်တောရကျောင်းသို့ ဦးပွင့်နှင့်အတူ လမ်းလျှောက်၍ သွားကြပါသည်။ တောလမ်းတစ်လျှောက် အေးစိမ့်နေပြီး တောင်ကြား၊ တောကြားများမှ ဖြတ်သန်းသွားကြရပါသည်။ မရမ်းရေဆိပ်ကျောင်းသို့ ညနေစောင်းခါနီးတွင် ဆောက်ရှိပါသည်။ တောရကျောင်းကလေးမှာ တောင်စောင်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားပါသည်။ ကျောင်းမရောက်မီ ရေပင်ဆန်ရှိပါသည်။ ထိုရေပင်ဘေးမှ ကျောင်းသို့ တက်ရောက်ရပါသည်။ ကျောင်းကလေးသည် သစ်ရိုင်းအချို့နှင့် တည်ဆောက်ထားပါသည်။ တရားထိုင်ရန်နှင့် ဆီပုဆိုး နှစ်ခန်းနှင့် ဖိညီခန်းတောင်ဖွဲ့ထားပါသည်။ ဆွမ်းစားရန် ဝရန်တာကို အောက်အသင့် ကျယ်ဝန်းစွာ ဆောက်ထားပါသည်။

မရမ်းရေဆိပ်တောရဆရာတော်က ကန်တော့ပြီး ကျောင်းအောက်ရေပင်သို့ ဆင်းကာ အနားယူကြပါသည်။ ရေပင်ထဲသို့ ခုတင်တစ်လုံးရှိပါသည်။ ခုတင်ဘေးတွင် မြေကမ်းပါးကြီးတစ်ခု ရှိပါသည်။ ဆင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးရှိပါသည်။ ကျောက်တုံးကြီးထဲတွင် ဖျာသေးနှစ်ချပ်ရှိသဖြင့် လွင်ဆင်က ဖျာလေးနှစ်ချပ်ကို ပူးကာ ကျောက်တုံးကြီးအား ခေါင်းတင်၍ ခေတ္တနေပါသည်။ ဦးပွင့်ကတော့ ခုတင်ပေါ်တွင် ခေတ္တမိုးနေပါသည်။ အချိန်က

ညနေ ၄ နာရီခန့် ရှိပါသည်။ နှစ်ဦးသား မှေးနေစဉ် ခွေးဟောင်သံကြားသော်လည်း လွင်မောင်သည် အမှတ်တမဲ့ပင် နေလိုက်ပြီး ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် ညာဘက်သို့စောင်း၍ လိုနေလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့လှုံ့နေစဉ် လွင်မောင်၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ခနဲ ပုတ်သကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရသဖြင့် မျက်စိဖွင့်ကာ ဝိုးခနဲအသံ သွားရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်ရာ မည်းခနဲ သတ္တဝါတစ်ကောင် ရေပင်ဘေးမှ ချောက်ထဲသို့ ဆင်းသွားသဖြင့် သစ်ရွက်လှုပ်သံ၊ ပွတ်တိုက်သံများ ကြားလိုက်ရပါသည်။ အမှတ်မထင် ဖြစ်ရပ်ကြောင့် လွင်မောင်သည် ထိတ်လန့်စွာ မှေးနေရာမှ ထလိုက်ပြီး “ဦးပွင့်... ဦးပွင့်...” ဟု အော်ရင်း ခုတင်ပေါ်သို့ ပြေးတက်ပါသည်။ ဦးပွင့်လည်း လွင်မောင်၏အသံကြောင့် ဆတ်ခနဲထကာ -

“ဒကာကြီး၊ အလန့်တကြား ဘာဖြစ်လို့တုံး”

“ဟဲ့... ဟဲ့... တပည့်တော်လဲ့ နေတုန်း ဝိုးခနဲ တပည့်တော်ရဲ့ခေါင်းကို တစ်ခုခု ပုတ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တာ မည်းမည်းရှည်ရှည် ခိုင်ခနဲမြင်လိုက်ရပြီး ဟောဟိုချောက်ထဲကို ဆင်းသွားပါတယ်ဘုရား”

ဦးပွင့်က ထ၍ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လိုက်ကြည့်ရာ ခုတင်ဘေးမှ မြေကမ်းပါးကြီးရှိ အပေါက်များကို လက်ညှိုးထိုး၍ -

“ဒီလို ဒကာကြီးရဲ့၊ ကျုပ်တို့ဘေးက ဟောဒီအပေါက်တွေဟာ မြေတွင်းတွေလေ။ မြေက ဟောဟိုစမ်းချောင်းဟောင်းထဲက အစာကိုမြင်လို့ အပြေးလိုက်ရင်း ဒကာကြီးခေါင်းကို ပွတ်တိုက်သွားတာပါ”

“ဘုရား... ဘုရား... မြေပွတ်သွားတာ။ ဘာမြေများလဲ ဘုရား”

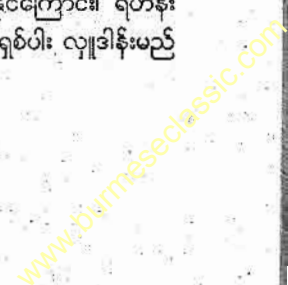
“တောကြီးမြေဟောက်ပါ။ ဒကာကြီးကို အန္တရာယ်ပြုတာမှတ်ပါဘူး။ အစာလိုက်တာပါ။ စောစောက ခွေးဟောင်သံဟာ အဲဒီမြေကိုတွေ့လို့ ဟောင်တာဖြစ်မယ်”

ဦးပွင့်အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြတော့မှ လွင်မောင် သဘောပေါက်သွားပါသည်။ ကံသီပေလို့။ တောကြီးမြေဟောက်ကိုက်ရင် ဆေးမမှီတဲ့ ကံသီပေလို့...။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တပည့်တော်တော့တော်တော်လန့်သွားတာပဲဘုရား။ ဒီအောက်မှာ မအိပ်ရဲတော့ဘူး။ ဟိုကျောင်းပေးက ဝရန်တာမှာ သွားအိပ်တော့မယ် ဘုရား”

ညနေ ၆ နာရီတွင် မရမ်းရေဆိပ်ဆရာတော်နှင့်အတူ ဦးပွင့်နှင့် လွင်မောင်ပါ တရားသို့ကြပါသည်။ ၇ နာရီတွင် ခေတ္တတရားဖြုတ်ပြီး ည ၈ နာရီခွဲတွင် တရားပြန်ထိုင်ကြပါသည်။ ဆရာတော်သည် ယခင်က ကားမောင်းသူဖြစ်ပြီး၊ အရက်သေစာ သောက်စားမှုယစ်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် အသိတရားရကာ အသက်လေးဆယ်အရွယ်တွင် ဤမရမ်းရေဆိပ် စမ်းချောင်းကြီးဘေး ဝါးရုံများအောက်တွင် တရားထိုင်ကာ အနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် ဆွမ်းခံခဲ့ပါသည်။ တစ်ပတ်ခန့် ဘာဆွမ်းမှ မရဘဲ ရေသောက်ကာ ဝါးရုံပင်အောက်တွင် တရားထိုင်ခဲ့ရာ တစ်ခါတစ်ရံ အကြော်တစ်ချပ်၊ ဆွမ်းတစ်နပ်စာမျှသာ ရသော်လည်း ရသမျှနှင့် တင်းတိမ်ကာ ဆက်လက်ကျင့်ကြံခဲ့သဖြင့် ဒကာတစ်ဦးက တစ်ပါးနေကျောင်းကလေးတစ်ခု ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း ပြောပါသည်။

ဆရာတော်မှ လွင်မောင်အား ကြိုက်သည့်အချိန်၊ ကြိုက်သည့်နေ့တွင် လာရောက်တည်းခိုနိုင်ကြောင်း၊ ရဟန်းဝတ်လိုက် ပရိက္ခရာရစ်ပါး လှူဒါန်းမည်

ဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သူ့ကိုမဆို အချိန်အခါ မရွေး လာရောက်၍ ရဟန်းဝတ်လိုက ပါရမီဖြည့်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါ သည်။ လွင်မောင်သည် ထိုကျောင်း ကလေးတွင်လည်း ကုဋိမှအစ သပိတ် ဆေး၊ ပန်းကန်ဆေး၊ ရေခွေးတည်၊ တံမြက်လှည်း စသည့် ကျောင်းဝေယျာ ဝစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်အား ရန်ကုန်မှပါလာသော အမွှေးတိုင်၊ ဓာတ်ခဲနှင့် ဆေးပစ္စည်းအချို့ လျှူဒါန်းပါသည်။

မရမ်းရေဆိပ်ကျောင်းမှ ပြန်ခါနီး တွင် ဦးပွင့်က -

“ကျုပ်တို့ဆီမှာ ကျောင်းတွေပေါမု ပေါပဲ။ ရဟန်းပဲလိုတာပါ။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက အချိန်မရွေး ရဟန်းဝတ်လို သူကို မျှော်နေတာပေါ့”

မှန်ပါသည်။ ဦးပွင့်လိုက်ပြသော တောင်ခြေ၊ တောခြေ တစ်ဝိုက်တွင် တစ် ပါးနေ တောရကျောင်းများ အလွန်ပင် ပေါပါသည်။ အချို့ကျောင်းများသည် ရဟန်းမရှိသဖြင့် ခြံနှင့် မြွေတို့၏ နေရာ ဖြစ်နေပါသည်။

“တကယ်လို့များ ရဟန်းဝတ်ချင် တဲ့သူရှိရင် နေ့ညမရွေး၊ အချိန်မရွေးနော် ဒကာကြီး။ ဒီမှာ တောရကိုယ်တော်တွေ ဆိုပေမယ့် အကြောင်းကြားလိုက်တာနဲ့ ရောက်လာကြတော့တာပါပဲ။ သာမန်ကိစ္စ မရှိရင်တော့ ကိုယ့်ကျောင်းမှာ ကိုယ့် အလုပ် ကိုယ်လုပ်နေကြတာပါပဲ။ သူတော် စင်ဆိုတာ ဟန်မလို၊ အချိန်မလို၊ အခါ မလို၊ လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ကောင်းမှု ကုသိုလ်အတွက်၊ ဗုဒ္ဓတရားတော်အတွက် ကူညီပို့ဆိုတာ အသင့်ပါပဲ။ ခု ဒကာကြီး ပြန်ခါနီး ဘုန်းကြီးကို သိချင်တာရှိရင် လည်း မေးနိုင်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးသိ သလောက် ဖြေပါမယ်” ဟု မိန့်သဖြင့် လွင်မောင်က ပဋ္ဌာန်းအကြောင်း ရှင်းပြရန် လျှောက်သဖြင့် ဆရာတော်က -

“ဒကာကြီး သဘောပေါက်အောင် တိုတိုရှင်းရှင်းဖြေရရင် ပဋ္ဌာန်းဆိုတာ ပဋ္ဌာနအကြောင်း၊ နိုင်မာတဲ့အကြောင်း၊ ပဋ္ဌာန်းသည် ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟော ကြားသော အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းထဲက နောက်ဆုံးအဘိဓမ္မာကျမ်းကို ‘ပဋ္ဌာန်း ကျမ်း’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်ဆုံး ကျမ်းတစ်ကျမ်းလုံး ပဓာနအကြောင်းနဲ့ ပဓာနအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပဓာန အကျိုး(ဝါ)ကေန္တအကျိုးကိုသာ ဆက်စပ် ပြီး ဟောတဲ့ကျမ်းပါပဲ။ အကြောင်းအကျိုး ပြတဲ့ကျမ်းလို့ ဆိုပါတယ်။

အကြောင်းပိုင်း အရင်းခံကျတဲ့ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းဟာ အကြောင်းနဲ့အကျိုးကို ဟောပါတယ်။ ထိုနစ်မျိုးဆက်စပ်ပုံကို လည်း ဟောပါတယ်။ သတ္တလောက၊ ဩကာသလောက၊ လောကကြီးနှစ်ခုရဲ့ ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်တဲ့ သဘာဝကြီးသုံးပါးကို အခြေခံပြီးဟောပါတယ်။ ဘယ်လိုဟော သလဲဆိုတော့ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ဟောပါတယ်။ ရေတွက်၍မရလောက်သောနည်းနဲ့ ဟော ပါတယ်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကုန်ပြီး တအံ့ တဩဟောကြားပါတယ်။ ဩကာသ လောကဟာ ကမ္ဘာကြီးဖြစ်တယ်။ ထို လောကကြီးကို ရိုးရိုးလူတွေက တိုက် များ၊ သမုဒ္ဓရာများ၊ တောင်များ၊ သဲကန္တာ ရများ၊ ကြယ်များ၊ လများလို့ပဲ သိကြ ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကတော့ အထက် ပါ အရာဝတ္ထုပစ္စည်းတွေအပြင် လူမျက်စိ နဲ့ မမြင်ရပေမယ့် တကယ်ရှိတဲ့ ဗြိတ္တာ ကမ္ဘာ၊ ငရဲကမ္ဘာ၊ အသူရကာယ်ကမ္ဘာကို မြင်ရတယ်။

ဒါ့အပြင် နတ်ကမ္ဘာ၊ ခြောက်ကမ္ဘာ၊ ရုပ်နာမ်စုံ ဗြဟ္မာကမ္ဘာ ဝါ၊ ကမ္ဘာ၊ ရုပ် ဗြဟ္မာကမ္ဘာ တစ်ကမ္ဘာ၊ နာမ်ဗြဟ္မာကမ္ဘာ လေးကမ္ဘာ စတဲ့ ကမ္ဘာတွေကိုလည်း တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာ သာတွေသိတဲ့ ကမ္ဘာဟာ ၃၁ ကမ္ဘာရှိ

တယ်။ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းဟာ အဲဒီ ၃၁ ကမ္ဘာ ကို ဩကာသလောကလို့ ဆိုပါတယ်။ ဩကာသလောကနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ၃၁ ကမ္ဘာကို အခြေခံဟောကြားတယ်။

သတ္တလောကကိုလည်း ဗုဒ္ဓဘာ သာဝင်တွေရဲ့အမြင်က သိပ်ကျယ်မြင့် တယ်။ သိပ္ပံမှန်ပြောင်းထက် ကျော်လွန် ပြီးတော့ကို မြင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ထူ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ ငရဲ နတ်၊ ဗြဟ္မာဆိုတဲ့ သတ္တဝါခုနစ်မျိုးကို အခြေခံပြီး ဟောကြားပါတယ်။

ဩကာသလောကကမ္ဘာကြီးနဲ့ သတ္တလောက သတ္တဝါများ ဖြစ်ပျက်ပြ ပြင်နေတဲ့ ရုပ်နာမ်သဘာဝနယ်ကြီးကို သင်္ခါရလောကလို့ ခေါ်ထားတယ်။ အလွန် ပဲ နက်နဲသိမ်မွေ့တဲ့ လောကဖြစ်ပါတယ်။ ပဋ္ဌာန်းက ဒီလောကကြီးကို အခြေခံပြီး ဟောပါတယ်။ နောက်လောကကြီးသုံးခုကို လွန်မြောက်သွားတဲ့ လောကုတ္တရာ နယ်ကြီး(လောကကို လွန်မြောက်သွား ခြင်းကို လောကုတ္တရာ) အဲဒီလောကုတ္တ ရာမှ အထက်နီးစားသဘောတရားများ ရှိပါတယ်။ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးထဲ ထိုလောကုတ္တရာသဘောတွေကို ဟောပီ တယ်။

ဒါကြောင့် ပဋ္ဌာန်းကိုလေ့လာမယ် ဆိုရင် လောကကြီးသုံးပါးနဲ့ လောကုတ္တ ရာကို ကြိုတင်ပြီး သိမြင်လာအောင် အာရုံတည်ဖို့ လိုပါတယ် ဒကာကြီး။ မှင် ရဲ့လား မသိဘူး”

“သိပ်တော့ မရှင်းပါဘူးဘုရား တပည့်တော်က ဘာသာရေးမှာ အာ နည်းပါသေးတယ်ဘုရား”

“ဒီလိုပါပဲ ဒကာကြီး။ ဘယ်သူ့ ချက်ချင်းသဘောပေါက်နိုင်မှာ မှတ်ပါဘူး တဖြည်းဖြည်းချင်း တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစ နေပြီး အဘိဓမ္မာကိုလေ့လာရင် သဘော ပေါက်လာမှာပါ။ ဒါနဲ့ ဒကာကြီး ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ရဲ့ အထိ

ဘာကံအနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုရော နား
ထည့်ရဲလား”

“ဟောတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏာ
ပစ္စယော၊ အဓိပတိပစ္စယော . . . ဆိုတဲ့
ဋ္ဌာန်းအတိုခေါက်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်လား
ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ နေ့တိုင်းရွတ်နေ
မယ့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ မသိပါ
ဘူးဘုရား”

“ဟုတ်ပြီ။ အဲဒါကို ဦးပွင်းပေး
ချင်တာပါ။ ဒကာကြီးရော၊ ဒကာကြီးရဲ့
မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေရော ပဋ္ဌာန်း
တို့ရွတ်ရင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ နား
ထည့်တော့ ပိုပြီးကောင်းတာပေါ့။ ဟောဒီ
မှာ စာရွက်နဲ့ ဘောလံပင်၊ ဒကာကြီး
ထိုက်ရေး၊ နောင်ပဋ္ဌာန်းရွတ်တဲ့အခါ
အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ တစ်ဆက်တည်း ရွတ်ပေ
တော့”

ဦးပွင်းမှ နှုတ်တိုက်ရွတ်ဆိုပြန်
လွင်မောင်က လိုက်၍ရေးမှတ်လေ၏။

၁။ ဟောတုပစ္စယော - အကုသိုလ်
တင်း၍ ကုသိုလ်နှင့် ယှဉ်တွဲရပါစေသော။

၂။ အာရမ္မရပစ္စယော - မျက်စိနှင့်
နားသည် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုရပါစေ
သော။

၃။ အဓိပတိပစ္စယော - ရုပ်နာမ်
နှစ်ပါးကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရပါစေ
သော။

၄။ အနန္တရပစ္စယော - များလှစွာ
သော ကုသိုလ်ရေးများကို မျက်မှောက်ပြု
ရပါစေသော။

၅။ သမနန္တရပစ္စယော - ရုပ်နှင့်
နာမ်အတူရှိသော တရားတို့ကို မျက်
မှောက်ပြုရပါစေသော။

၆။ သဟဇာတပစ္စယော - ရုပ်
ရုပ်ချင်း၊ နာမ် နာမ်ချင်း ထင်ရှားစွာသိရ
ပါစေသော။

၇။ အညမညပစ္စယော - ရုပ်မှ
နာမ်သို့ နာမ်မှရုပ်သို့ မပြောင်းလဲ၍ သိရ
ပါစေသော။

၈။ နိဿရပစ္စယော - ရုပ်နာမ်
နှစ်ပါးတို့၏ တည်ရာကို သိရပါစေသော။

၉။ ဥပနိဿရပစ္စယော - ရတနာ
သုံးပါးကို ဦးထိပ်ထားရပါစေသော။

၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော - ရှေ့က
ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကိုပယ်၍ ကုသိုလ်
ကို မျက်မှောက်ပြုရပါစေသော။

၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော - နောက်
၌ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကိုပယ်၍ ကုသိုလ်
ကို မျက်မှောက်ပြုရပါစေသော။

၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော - လို
ရာဆန္ဒမရှိအောင် ပြည့်စုံရပါစေသော။

၁၃။ ကမ္မပစ္စယော - ကံသုံးပါး
ထိန်းသိမ်းရပါစေသော။

၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော - ဝဋ်ကြွေး
သုံးသွယ်ကို ပယ်ဖျက်ရပါစေသော။

၁၅။ အာဟာရပစ္စယော - လိုရာ
ကို ပြည့်စုံစွာ ထောက်ပံ့နိုင်ကြပါစေသော။

၁၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော - ရုပ်နာမ်
ကို ထိန်းသိမ်းတတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်
စုံရပါစေသော။

၁၇။ ဈာနပစ္စယော - သူတော်
ကောင်းတရား ခုနစ်ပါး၊ ဉာဏ်စဉ် ငါးပါး
တို့နှင့် ပြည့်စုံရပါစေသော။

၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော - ဘာဝနာ
နှစ်ပါးအပေါင်းကို အာရုံပြု၍ အထွတ်
အထိပ်ပညာကို ရပါစေသော။

၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော - သူ
တော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်း၍ ခုနစ်ဖြာ
သော တရားနှင့် ယှဉ်တွဲရပါစေသော။

၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော - သူ
ယုတ်နှင့် ဝေး၍ အကုသိုလ်ကို ကင်းရှင်း
ရပါစေသော။

၂၁။ အတ္ထိပစ္စယော - သမုတိ
နယ်၏ အသိကို ဟုတ်မှန်စွာ သိရပါစေ
သော။

၂၂။ နတ္ထိပစ္စယော - ပရမတ္ထ
မရှိ တရား၏အသိကို မျက်မှောက်ပြုရ
ပါစေသော။

၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော - ရှေ့၌ပွင့်
ကုန်ပြီးသော ဘုရားတို့ကို ရှိခိုးရပါစေ
သော။

၂၄။ အဝိဂတပစ္စယောတိ - ပွင့်
လတ္တံ့သော ဘုရားတို့ကို ရှိခိုးရပါစေ
သော။

“ကျေးဇူးတင်လှပါတယ် ဘုရား။
တပည့်တော်တို့က ၂၄ ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းကို
ရွတ်သာရွတ်နေကြပေမယ့် အဓိပ္ပာယ်ကို
လုံးဝမသိပါဘူးဘုရား။ ခု အရှင်ဘုရား
ရှင်းပြတော့မှပဲ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းရှင်းလင်း
လင်းသိရပါတယ်ဘုရား။ တကယ့်ကို
ဝမ်းသာမိပါတယ်”

လွင်မောင်နှင့် ဦးပွင်းတို့သည်
မရမ်းရေဆိပ်ဆရာတော်အား ဦးသုံးကြိမ်
ချ၍ ကန်တော့ကာ အုန်းတပင်ရွာရှိ
လိုင်ထောင်တောရကျောင်းသို့ ခြေလျင်
ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။ လွင်မောင်သည် လိုင်
ထောင်တောရကျောင်းတွင် နှစ်ရက်ခန့်
ဦးပွင်းတို့၏ ဝေယျာဝစ္စများကို ဆောင်
ရွက်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ ပြန်မည့်
နေ့တွင် နံနက်စောစောထ၍ ဦးပွင်းနှစ်
ပါးအား အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ပြီး ဦးချနှုတ်
ဆက်ကာ နတ်ကြီးချောင်ကျေးရွာ ကား
ဂိတ်သို့ ထော်လာရုံကြုံဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ပါ
သည်။ နံနက် ၇ နာရီခွဲတွင် မုတ္တမ-
ရန်ကုန် ဟိုင်းလပ်ဖြင့် နတ်ကြီးချောင်
ကားဂိတ်မှ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

အပြန်လမ်းတွင်တွေ့ရသော တော
တောင်လျှိုမြောင်ကြီးများကို မြင်ရသဖြင့်
တောရကိုယ်တော်တို့၏ တရားအားထုတ်
ပုံ၊ သီလပြည့်စုံပုံ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲပုံတို့
ကို အမှတ်ရရင်း သူတော်စင်များရှိရာသို့
မှန်းကာ ဦးချကန်တော့ရင်း . . . ။”

မောင်တော်ထိန်

ဆရာမကြီး ဒေါ်လင်မာဝေ

(ဆန်းပညာနှင့် ကောပီရှေ့ဆောင်နက္ခတ်ပညာရှင်)

လောကီဆိုင်ရာ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်

လောကီကိစ္စအဖြာဖြာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲတွေကို ဖြေရှင်းဖို့ လာရောက်နိုင်ပါတယ်။ ဗေဒင်မေးတယ်ဆိုတာထက် အခက်အခဲတွေကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေး နိုင်တဲ့ လောကီဆိုင်ရာ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်လိုဆိုရင် ပိုမှန်ပါတယ်။ ဘာသာရေးနဲ့မဆိုင်တဲ့ လောကီကိစ္စတွေမှာ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး လူမှန်သမျှ ကြုံရတာပါပဲ။ ဘယ်လို ဖြေရှင်းရင် အဆင်ပြေနိုင်မလဲဆိုတာ ဆရာမနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ ယတြာချေတယ်ဆိုတာထက် ဖြေရှင်းနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို အကြံပေးခြင်းလိုပြောရင် ပိုမှန်ပါတယ်။

လူ့လောကမှာ လူတိုင်းမကင်းနိုင်တဲ့ ပြဿနာတွေရှိပါတယ်။ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေးတွေဟာ လူ့လောကရဲ့ နေ့စဉ်ကြုံရတဲ့ အဖြစ်အပျက် တွေပါပဲ။ ဓလုတ်ထိမှ အမိတနေမယ့်အစား ဘာမှမဖြစ်ခင်မှာ ကံတွေကို ကြိုတင်စစ်ပြီး၊ ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ အခက်အခဲတွေအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဆရာဟာ အမြဲတမ်း ကိုယ့်အနားမှာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်အနားမှာ ကိုယ်သာအမြဲ ရှိတာပါ။ ဒါကြောင့် ဆရာကိုအားကိုးမယ့်အစား ကိုယ်တိုင်ပညာတတ်ထားရင် ပိုကောင်း တာပေါ့။ လူတိုင်းသိထားရင် ရှောင်စရာကို ရှောင်နိုင်မယ်။ ဆောင်စရာကို ဆောင်နိုင် မယ်။ ဒါဆို လောကမှာနေရတာ အဆင်ပြေလာမှာ အသေအချာပါပဲ။ ပညာသင်ဖို့ စိတ်ဝင်စားရင် လာခဲ့ပါ။ လုံးဝတတ်မြောက်သည့်တိုင် သင်ကြားပေးနိုင်ပါတယ်။

အခန်း(၄)၊ အမှတ်(၄၉/၅၀)၊ ဗိုလ်မှူးဗထူးလမ်း၊ (၄၂)ရပ်ကွက်၊
ဒဂုံမြောက်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။ ဖုန်း-၀၉၇၃၁၂၇၈၂၆

အိပ်မက်ထဲက မေတ္တာရင် တ ၁ မာလာရီ

၁၉၉၀ လောက်က မန္တလေးမြို့ နယူးစီစီလိုင် အရာရှိရိပ်သာတွင်နေသော အဒေါ်တစ်ယောက်ထံ ကျွန်မအလည်ရောက်ရှိနေပါသည်။ တစ်နေ့တွင် အဒေါ်က “တို့ နေကြာတိုက်မှာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး သွားဖူးရအောင်။ ပရိတ်ရေဆူတဲ့ ဘုန်းကြီးလို့ပြောတယ်”ဟု ဆိုလာပါသည်။ နေကြာတိုက်ဆိုသည်မှာ မန္တလေးသားများ အသိများသည့် တိုက်တစ်တိုက်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်နေရာမှာ ရှိသည်ဟုတော့ ကျွန်မ မမှတ်မိတော့ပါ။ ထိုအချိန်က ကျွန်မအသက် ၂၂ နှစ်ခန့်သာ နှိပ်သေးသည်။

သို့နှင့် ကျွန်မတို့အုပ်စုသည် ပရိတ်ရေထည့်ရန် ဆင်ယောက် ပုလင်းတစ်လုံးစီ ယူဆောင်၍ လှူဖွယ်ရာ ဖွဲ့စည်းများနှင့်အတူ ဘုန်းကြီးကို ဖူးမြော်ဖို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဘုန်းကြီး၏ ဘွဲ့အမည်ကို မသိရသေးပါ။ ထိုကံရောသို့ ရောက်သောအခါ ကားများစွာ တန်းစီရပ်ထား၍ တိုက်ထဲတွင် ရေပုလင်းကိုယ်စီကိုင်ထားသော လူတော်တော်များများကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်မတို့လည်း ထိုလူစုနှင့် အတူတူ တိုက်အပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းရှိရာသို့ တက်ခဲ့ပါသည်။

ဘုရားခန်းထဲတွင် ပန်း၊ သစ်သီး၊ အမွှေးတိုင်၊ ဆောင်းတိုင်များစွာတို့နှင့် ပူဇော်ထားသော ကြည့်ညှိစဖွယ် သွယ်လှသည့် ဘုရားဆင်းတုတော်ကြီးရှေ့တွင် ဦးခေါင်း ခြုံပြီးလုံးလုံး မျက်နှာတော်ဝိုင်းဝိုင်းပြည့်ပြည့်၊ နားရွက်ခွန် ခြုံညှိရည်ဖြင့် အစဉ်ထာဝရ ပြုံးယောင်သန်းနေသည့် အဒေါ်တော်တစ်စုံနှင့် ကိုယ်ဟန်ပြည့်ပြည့် ဘုန်းတော်ကြီးတို့ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်မတို့လည်း ပါလာသည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းတို့ကို အပူလင်းနှင့်တကွ ဘုန်းဘုန်းကြီးရှေ့တွင် ကပ်လှူလိုက်

ပြီး ဦးချကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ဘုန်းဘုန်းကြီးက ပရိသတ် အားလုံးကို မေတ္တာရိပ်လွှမ်းနေသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ဝေဝဲကြည့်ပြီး ငါးပါးသီလ အရင်ပေးပါသည်။ ပြီးနောက် ပရိတ်တရားတော်များကို သာယာကြည်လင်သောအသံတော်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူပါသည်။ ကျွန်မတို့လည်း ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ပရိတ်တရားတော်များကို နာကြားကြပါသည်။

ထိုစဉ်ခဏ ဘုန်းဘုန်းကြီးသည် သူ့ရှေ့တွင် တန်းစီချထားသော ရေပုလင်းများစွာထဲမှ ပုလင်းတစ်လုံးကို လက်ညှိုးညွှန်၍ ဒီပုလင်းထဲမှာ ပရိတ်ရေတွေ ပွက်နေပြီ။ ဒါဘယ်သူပုလင်းလဲဟုမေးတော်မူပါသည်။ ရေပုလင်းတိုင်းတွင် မိမိနားမည်ကို ရေးထားပါသည်။ ဘုန်းဘုန်းကြီး၏ အမေးအဆုံးတွင် လူအားလုံး၏မျက်လုံးများသည် ဘုန်းဘုန်းကြီး လက်ညှိုးညွှန်ရာ ပုလင်းဆီသို့ အလှူအယက်ကြည့်လိုက်ကြပါသည်။ အို... ဝမ်းသာလိုက်တာ။

ဖော်ပြ၍မရနိုင်သော ကြည့်နူးပူများစွာဖြင့် ဘုန်းဘုန်းကြီးညွှန်ပြသော ပုလင်းကိုကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်မနားမည် ရေးထားသည့် ရေပုလင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ကျွန်မသည် တုန်ယင်သော လေသံဖြင့် တပည့်တော် ရေပုလင်းပါဘုရားဟု ကပျာကယာ လျှောက်လိုက်မိပါသည်။ ထိုစဉ် တခြား ရေပုလင်းများစွာတို့မှာလည်း ရေပုလင်းစီးလေးများသည် အောက်ခြေမှ အပေါ်သို့ ဖြည်းဖြည်းစွာ တက်လာ၍ ဆူပွက်လာပါတော့သည်။ တချို့ ရေပုလင်းများမှာ အပြင်သို့ပင် လှုံ့ကျလာပါတော့သည်။

ရေပုလင်းများစွာထဲမှ ကျွန်မရေပုလင်း အဦးဆုံး ထပွက်သည်ကို အသိအမှတ်ပြု လက်ညှိုးညွှန်ပြတော်မူသည့် ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ပီတိလွှမ်းသည့် မျက်ရည်တစ်စုံဖြင့်

လှိုက်လှဲစွာ ဦးချကန်တော့လိုက်ပါတော့သည်။ ကြင်နာနွေး
ထွေးစွာဖြင့် ပြုံးပြီးကြည့်နေသော ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ကျွန်မ
တစ်သက်တွင် ဘယ်တော့မှ မမေ့တော့ပါ။

ထိုဘုန်းဘုန်းကြီးသည်ကား နောင်အခါတွင် မြန်မာ
သာမက ကမ္ဘာကပါ အသိအမှတ်ပြု ထင်ရှားကျော်ကြားလာ
မည့် ရေဆူဆရာတော်ဟု ခေါ်ဆိုကြသော "တောင်တန်း
သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဥတ္တမသာရ" ဘုန်းဘုန်းကြီးပင်
ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်မဘဝတွင် ကိုးကွယ်အားထား
ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ပါး တိုးလာသော်လည်း ဘုန်းဘုန်းကြီး၏
ပုံတော်ကိုမူ မပုတ်ပြစ်သေးပေ။ အိမ်ထောင်ကျခါစ အသက်
၂၂ နှစ်မှစ၍ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ငိုလိုက်၊ ရယ်လိုက်
အမျိုးမျိုး ကပြအသုံးတော်ခံရင်း ယခု အသက် ၄၀ ကျော်
အရွယ် ရောက်သည်အထိ ဘုန်းဘုန်းကြီးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ
သာ ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ပျံလွန်တော်မူသောသွားသည် နောက်
တစ်ကြိမ် ဖူးမြော်ခွင့်မကြုံတော့ပါ။ ဝန်ခံရမည်ဆိုပါလျှင်
တစ်ခါတစ်ရံ ဘုန်းဘုန်းကြီး၏ ပရိတ်တရားတော်များကို
အမှတ်တမဲ့ နာယူမိသည်မှလွဲ၍ နေ့ရက်များကို ကျော်လွှား
ဖြတ်သန်းခဲ့ပါသည်။ အာရုံမထားမိတော့ပါ။

သို့သော် ဘုန်းဘုန်းကြီးကို တစ်သက်လုံး အာရုံထား
ပူဇော်ဖြစ်မည့် အလှည့်အပြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာပါပြီ။ ၃.၉.
၂၀၀၇ တွင် ဆုံးပါးသွားသော ကျွန်မဖခင်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မအဖေ ဆုံးပါးသွားသောအခါ အစားထိုးမရ
သည့် ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခုအဖြစ် ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုကို မဖြေ
ဖျောက်နိုင်ဘဲ အရူးတစ်ယောက်သဖွယ် မအိပ်နိုင်၊ မစားနိုင်
ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုကာလ၏ ညတစ်ညတွင် အိပ်မက်တစ်ခု
ကျွန်မ မက်ပါသည်။ ထိုအိပ်မက်မှာ ဖခင်ကြီးက ဆေးရုံ
တစ်ခုတွင် ဆေးကုသမှု ခံယူနေပါသည်။ ကျွန်မတို့ကလည်း
ဖခင်ကြီးနားတွင် ပြုစုနေပါသည်။

ထိုစဉ် ဖခင်ကြီးထားရှိရာ အခန်းပေါက်ဝတွင်
တောက်ပနေသော အလင်းရောင်များနှင့်အတူ ဘုန်းကြီးတစ်
ပါးကို ဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။ ထိုဘုန်းကြီးသည် တစ်လှမ်း
ချင်းလျှောက်လှမ်းလာပြီး ဖခင်ကြီးခုတင်အနီးတွင် ရပ်တော်
မူပါသည်။ ပြီးနောက် ဖခင်နဖူးပေါ်သို့ ညာလက်ကို အသာတင်

ကာ ပြုံး၍ကြည့်နေပါသည်။ ဖခင်ကလည်း ပက်လက်အနေ
အထားဖြင့် လက်အုပ်ပြန်ချီနေပါသည်။

ထို့နောက် ခုတင်ပေါ်မှထကာ ရေမှ ပြန်ကြွသွား
သည့် ထိုဘုန်းကြီးနောက်သို့ လက်အုပ်ချီလျက် လိုက်ပါသွား
သည်ကို အိပ်မက်ထဲတွင် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့လိုက်ရပါ
သည်။ ထိုအခါကျမှပင် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်က
မန္တလေးမှာ ကျွန်မဖူးမြင်ခဲ့ရသော မေတ္တာအပြုံးပိုင်ရှင်
တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟု သိလိုက်
ရပါတော့သည်။ ကျွန်မသည် အံ့ဩစွာဖြင့် လက်အုပ်ချီလျက်
ဘုန်းဘုန်းနှင့် ဖခင်တို့ သွားရာတစ်လျှောက်ကို ငေးကြည့်နေ
ရင်း အိပ်မက်မှ လန့်နိုးလာပါတော့သည်။

ကျွန်မ အိပ်ရာမှ လူးလဲထပြီး ဘုရားကျောင်းဆောင်
ရှေ့တွင် ဘုန်းဘုန်းကြီး၏ ပုံတော်ကို ရည်မှန်းပြီး "အရှင်
ဘုရား... တပည့်တော်၏ ဖခင်ကြီးကို မြင်မြတ်ရာဘုံမှာ
စောင့်ရှောက်ပေးတော်မူပါဘုရား" ဟု အကြိမ်ကြိမ်ဆုတောင်း
မိပါတော့သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်မ၏ ဖခင်ကြီးသည်
ဘုန်းဘုန်းကြီးနှင့်အတူ မြင်မြတ်အေးချမ်းသည့် ဘုံဘဝတွင်
ရှိနေမည်ဟု ယုံကြည်ပြီး တတ်နိုင်သမျှ သောကများကို ဖြေ
ဖျောက်ပြီး ဖေဖေဆုံးပါးသွားသည့် လစဉ် အင်္ဂလိပ်လဆန်း
၃ ရက်နေ့တိုင်းတွင် ဘုန်းဘုန်းကြီးနှင့် ဖေဖေကို ရည်စူး၍
ကျွန်မတို့အိမ်နှင့် မနီးမဝေးမှာရှိသော ပရိယတ္တိမဂ္ဂူစာသင်
ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ အရုဏ်ဆွမ်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့
သည်မှာ ယနေ့အချိန်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းဘုန်းကြီး၏ ပုံတော်ကိုလည်း ဝယ်ယူပူဇော်ခဲ့
ပါသည်။ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး မပြတ်ကပ်လှူပါသည်။ အလှူ
တစ်ခုပြုလုပ်ပြီးတိုင်းလည်း မေတ္တာပို့အမျှအတန်းဝေပါသည်။
ပရိတ်တရားတော်များကိုလည်း အမြဲနာယူခဲ့ပါသည်။

ဤသည်မှာ ကျွန်မဘဝတွင် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်
မေ့သလောက်ရှိနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးက ကျွန်မကို ဘာသာ
ရေးနယ်ထဲသို့ ပို၍စိတ်ဝင်စား ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်စေ၍
အိပ်မက်ထဲမှ မေတ္တာဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ခြင်းပင်
ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်မ ယုံကြည်မိပါသည်။

ဝိညာနက္ခန္ဓာ

ပရမတ်ဖြင့် ရူပမတ်ခြင်း (၄၄)

■ မဟာထွန်း

ယခုအခါ စိတ်ဝိညာဉ် ခန္ဓာ အခန်းကဏ္ဍကို ရောက်ရှိ၍လာ၏။ ရုပ်ပရမတ်၊ နှာမ်ပရမတ်ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိရာတွင် တရားရူပမတ်ရာ၌ ရုပ်တရားက နှာမ်တရား ထက် ပို၍ အစွဲ အမှတ်ရ လွယ်သည့်အကြောင်းကို တရားလိုက်စားကြဖူးသော ဓမ္မယောဂီအားလုံးတို့သည်ပင် သိရှိပြီးဖြစ်မည်ဟု ယူဆပိပေ၏။

အရင်းဆုံးစကားနှင့် ပြောရလျှင် ရုပ်ဓာတ်သည် မာဗြီး၊ နှာမ်ဓာတ်သည် နှစ်၏။ မာသောဓာတ်နှင့် နှသော

ဓာတ် နှစ်မျိုးကို စမ်းသပ်ရူပမတ်ရာတွင် ထင်ရှားသော အမာဓာတ်ကိုသာ လျင်စွာ ရရှိတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် မာသော ရုပ်ဓာတ်ကို စေ့ခြင်းဖြင့် သက်သာသည်ဟု လည်း ဆိုရ၏။ လျင်မြန်ပြီး သက်သာလွယ်ကူသောအရာ သည် စတင်သူများအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းခြင်းကို သာ၍ပင် လွယ်ကူစေသည်။

ထို့ကြောင့် တရား၏သဘောတွင်လည်း လွယ်ကူ သော အရာမှသာလျှင် စတင်ကြရသည်။ လွယ်ကူသော

အရာကို သိ/တတ် နားလည်လျှင် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်သွားခြင်းဖြင့် အခက်ကိုရောက်သောအခါ ခက်မှန်း ကို မသိတော့ဘဲ သက်သာလွယ်ကူစွာဖြင့်ပင် ပြီးမြောက် နိုင်၏။ သို့တည်းမဟုတ် ကျော်ဖြတ်နိုင်လေ၏။

ဤသည်ကို ကောင်းစွာသဘောပေါက် နားလည် ထားရန်လို၏။ အလွယ်နှင့်အခက်ကို ကောင်းစွာနားလည် ပြီး သဘောပေါက်ထားလျှင် တကယ် လက်တွေ့ကျကျ ရှုမှတ်ပွားများရသောအခါ အခက်အခဲစသည်များကို သက်သာစွာဖြင့်ပင် ပေါက်ရောက်နိုင်လေသည်။

တချို့သည်ကား ခက်ခဲပင်ပန်းစွာဖြင့် လုပ်ကိုင် ကျော်ဖြတ်ရသည်ကိုသာ နှစ်သက်သဘောကျပြီး သက် သာလွယ်ကူသောနည်းကို သဘောမကျ။ အထင်လည်း မကြီးရုံတတ်သည်။ ဤသည်ကို မှားယွင်းသော အယူအဆ ဟူ၍ ဆိုချင်သည်။ ဤအယူအဆသည် ငါတို့တရား သဘောနယ်ပယ်တွင် သာ၍များတတ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

တရားတော်ကို နာယူမှတ်သား၍ ရရှိသည်နှင့် အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း အသက်ကို ပစာနမထား ဘဲ ကြိုးပမ်းအားထုတ်၍ ရရှိခြင်း စသည်နှစ်မျိုးတွင် နာယူမှတ်သား၍ရရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များကို သိပ်ပြီး အထင်မကြီးတတ်ဘဲ ဆိုခဲ့သည်အတိုင်း အရိုးအကြေ၊ အရေခန်းခန်း အသက်ကို ပစာနမထားဘဲ ကြိုးပမ်းအား ထုတ်၍ရရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များကိုသာ အားကျကြ၏။ အတုယူကြ၏။

စင်စစ်တွင် သက်သာလွယ်ကူသော နည်းကိုသာ အဓိကထားပြီး လေ့လာလိုက်စားသင့်၏။ အတုလည်း ယူ သင့်၏။ ဆိုခဲ့သည်နှစ်မျိုးလုံးမှာ တရားရပုံချင်း တူသော် လည်း လျင်မြန်လွယ်ကူသောနည်းသည်သာ သတ္တဝါ တိုင်းနှင့် လျော်၏။ သတ္တဝါတိုင်းနှင့် လျော်သောကြောင့် လည်း တရားတော်ကို နာယူမှတ်သားကြသော ယောဂီ များကသာ အကျွတ်အလွတ်တွင် ပို၍များလေ၏။

နာကြားမှတ်သားရုံဖြင့် လိုရာကိစ္စမပြီးသည်ကား အရိုးကြေကြေ၊ အရေခန်းခန်း မခွံ့စတမ်း ကြိုးစားပွား များ အားထုတ်ကြရမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်လေ၏။ ဤ စာရေးသူသည်လည်း စစာပထမက အရိုးကြေကြေ အရေ

ခန်း နည်းလမ်းတစ်ခုတည်းကိုသာ ရွေးခဲ့ဖူး၏။ တရားပါး မဝဇီက ဖြစ်၏။ ထို့နောက် စဉ်းစား၏။

စာလည်းဖတ်၏။ အသိအတတ်ပြည့်စုံသော ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိများထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလည်း အဆုံးအမကို ခံယူ၏။ အကြံဉာဏ်လည်းတောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဆိုခဲ့သည့် နှစ်နည်းလုံးကို လက်တွေ့ ကျကျ စမ်းသပ်၏။ ထိုအခါ နာယူလေ့လာရင်း ပွားများ ခြင်းကသာ အကျိုးများကြောင်းကို လက်တွေ့ခံစားရ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း စာရေးသူသည် တစ်ဖန် ဓမ္မ ပရိသတ်တို့အား ဟောပြောပို့ချပေးသောအခါ တရား ဟောနည်း၊ နာနည်း နှစ်နည်းကိုသာ အဓိကထားပြီး ပြသ၏။ လာရောက် နာယူမှတ်သားကြသော ဓမ္မယောဂီ ပရိသတ်များလည်း ပို၍ သာ၍ နားလည်သဘောပေါက် လွယ်ကြသည်ကိုလည်း လက်တွေ့ကျကျ သိရ၏။

ဟောကြား နာယူရုံဖြင့် သဘောမပေါက်နိုင်သည် အထိ ဉာဏ်ပါရမီထုံထိုင်းသော ဓမ္မယောဂီများကိုသာ အထိုင်တရားကို အဓိကထားပြီး ပေး၏။ သို့သော်လည်း အထိုင်တရားကို သက်သာလွယ်ကူစွာဖြင့် ပေးရင်း နာ တရားဘက်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း တွန်းပို့ပေး၏။ ထိုအခါ အလေ့အကျင့်နှင့်တကွ ပွားများရက်တို့သည်လည်း ရရှိ လာခဲ့သဖြင့် ထုံထိုင်းခြင်းများ လွင့်ပါးလျက် တရား၏ သဘောသို့ သက်ဝင်သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့နောက် ရုပ်နှင့်နာမ် နှစ်မျိုးတွင် တင်ပြခဲ့ သည့်အတိုင်း ရုပ်ကို ရှုမှတ်ခြင်းက နာမ်ကို ရှုမှတ်သည် ထက် ပို၍သက်သာပြီး လွယ်ကူလျင်မြန်ခြင်းလည်းရှိ သည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းထက် ရုပ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ အဓိကလက်ကိုင်ထား၏။ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန် ကို သိလျှင်လည်း နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သိရန်မခက်တော့ ပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း “ဧကော ဓမ္မော”ဟု ဟောတော်မူ ခြင်း ဖြစ်၏။

(ဧကော ဓမ္မော = တရားတော်၏ သဘော သည် တစ်မျိုးတည်း၊ တစ်ပါးတည်း) ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှု၍ သဘောဆိုက်လျှင် ထိုနည်းတူစွာ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း သိလျှင်လည်း သဘောဆိုက်သည် ဖြစ်၏။ မည်သို့

တမ္မတ္တန်းကို ရှုမှတ်သည်ဖြစ်စေ သဘောဆိုင်ရာပါမူလည်း တရားသိသည်၊ တရားရသည် မည်လေ၏။

တရားတော်ကို နာကြားမှတ်သား၍ သဘောကို ဆိုက်ပြီးမှ ရှုမှတ်ခြင်းဘက်ကို ဆက်သွားရသည်။ သဘောမဆိုက်ဘဲ၊ ပညတ်မပျောက်ဘဲ ရှုမှတ်ပွားများ၍လည်း တရားမရနိုင်ပေ။ ပညတ်မပျောက်ဘဲ ရှုမှတ်နေမိသောကြောင့် ဝိပဿနာလည်း မဖြစ်ပေ။ ဝိပဿနာမဖြစ်လျှင် မဂ်ကိုလည်း မရနိုင်ပေ။

ဤသို့ ရှင်းပြနေခြင်းမှာ ရုပ်ကမ္မတ္တန်း ရှုနည်းနှင့် နာမ်ကမ္မတ္တန်းရှုနည်း နှစ်နည်းတွင် မိမိတို့နှစ်သက်ရာ တမ္မတ္တန်းကို ရွေးရှုကြရန်အတွက် ဖြစ်၏။ တစ်လက်ကိုင် တစ်နည်းတည်းနှင့် ခရီးမပေါက်၊ တရားမတက်ဘဲ ရှိနေ တတ်သော ဓမ္မယောဂီများကိုလည်း ရည်ရွယ်၏။ ဤကဲ့ သို့ ရှင်းပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ လက်ရှိအခြေအနေ ထို သုံးသပ်ကာ နှစ်သက်ရာ တရားရှုနည်းကိုလည်း ပြောင်းရွှေ့ရ၏။

သည်လအတွက် စိတ်နှစ်တရားကို ပြသမည် ဖြစ်၏။ စိတ်နှစ်သည် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အသိခက်၏။ နားလည်ရန်လည်း မလွယ်။ အသိခက်ပြီး နားလည်ရန် ထည်း မလွယ်သောကြောင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင် အတော် ဆေးပင် ဂရုစိုက်နေရ၏။ ကုန်ခဲ့သည့်လက ဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း ဤစာရေးသူမှာ လက်နိပ်စက်နှင့် အဆင်မပြေ ဆော့၍ ကွန်ပျူတာဘက်ကို ပြောင်းရလေရာ ထိုအခက် သည် သာ၍ပင် ခက်လေ၏။

ယခင်ကထက် ပြသနေဆဲ တရားတော်ကို ပိုမို အာရုံစိုက်လာရသလို ကွန်ပျူတာစာလုံးဖြစ်လာသည် အထိ ကွန်ပျူတာရရှိရေးနှင့် ကွန်ပျူတာရိုက်တတ်ရေး ထည်များမှာ စာရေးသူကို များစွာပင် ဖိအားပေးလေ ၏။ ထို့နောက် စာရေးသူတို့ ရွှေ့ပြည်သော်လည်း လျှပ်စစ်မီး သည် ပုံနှိပ်မရှိသလို ပြတ်ချင်တိုင်း ပြတ်တတ်ပြီး အတက် အလျှင်လည်း များချင်တိုင်း များနေ၏။ တစ်ခါတလေ ထည်မှာရှိနေပြီး တစ်ခါတလေ ဆောင့်တက်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် မီးလုံး/ဖန်ချောင်းများလည်း မကြာခဏ ပျက်၏။ ညဆယ်နာရီကျော်မှ မီးအဝင်ငြိမ်စပြုသည်။

နေ့လယ်ဘက်မှာလည် အဝင်က ထင်သလောက် အဆင် မပြေပေ။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသို့ ကွန်ပျူတာဆရာအား ခေါ်သင်ရသည်မှာ များစွာအခက်တွေ့လာရပြန်သည်။ ဝပ်ငါးထောင် မီးအားမြှင့်စက်တစ်ခု ဖန်တီးပြန်ရာတွင် လည်း အပြင်မှာသာ ငါးထောင်ဟု ရေးထားပြီး အထဲမှာ မူ သုံးထောင်ဖြစ်နေပြန်၏။

ထို့ကြောင့် ယခုနှစ်ကဲ့သို့ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရခြင်းသည် ရှိပါတော့မလားဟူ၍ပင် ညည်းမိ၏။ ပင်ကိုကပင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရမည်ကိစ္စများကို ရှောင်ရှားလာခဲ့ရသည်။ ယခုအခါတွင် ရှောင်ရှား၍မရ နိုင်တော့ပေ။ ကိုယ်တိုင် သွားတိုးရခြင်းပင် ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဖိအား များလာသောအခါ ထွက်ပြေးချင် စိတ်ပေါက်လာသည်အထိ ဖြစ်လာမိ၍ မေတ္တာကိုသာဖိစား ရလေ၏။ ထို့နောက်မှ တရားတော်ကို အာရုံပြုရလေသည်။

စိတ်ဝိညာဉ်ပိုင်းကို ရောက်လာသောကြောင့် ယခု အခါ ယခင်ကထက် အထူးပင် ဂရုစိုက်ရလေသည်။ ရုပ် နှင့်စိတ်နှစ်တရားတို့သည် အခြေခံတရားချင်း တူသော် လည်း ရုပ်ထက် စိတ်ကနသောကြောင့် သာ၍ပင် ဂရု စိုက်ရ၏။ မိမိနားလည်သလို ဓပြောဟောရေးသားလိုက်၍ တရားလိုက်နေကြသော ဓမ္မယောဂီများ နားမလည် သဘော မပေါက်ဖြစ်နေကြမည်ကိုလည်း အထူးစိုးရိမ်ရသည်။ ထို့ ကြောင့်လည်း ပို၍ဂရုစိုက်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤနှစ်ပိုင်းကို ဓမ္မယောဂီများအားလုံး လည်း အထူးဂရုစိုက်ကြပါ။ အာရုံစိုက်ကြပါဟု ကြီးတင် တိုက်တွန်းလိုက်ရသည်။ နားမလည်လျှင်လည်း မဂ္ဂဇင်း တိုက်မှတစ်ဆင့် ဆက်သွယ်ပြီး မေးမြန်းကြရန်ကိုလည်း ဖွင့်ပေးထားသည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော တရားတော်၏ သဘောကို နားမလည်သည်မှာ အဆန်းမဟုတ်။ ထို့ ကြောင့် အားနာရန်လည်း မလိုပေ။

*** **

ကုန်ခဲ့သောလက စိတ်ဆက်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း စိတ်နှင့် ပတ်သက်သော သိခြင်းသဘော ဝိညာနက္ခန္ဓာ အကြောင်းကို ဆက်ကြည့်စို့။

စိတ်သည် သိခြင်းသဘောရှိသည်။ သိခြင်းမှာ လည်း နှစ်မျိုးကွဲပြားသည်။ အကြောင်းအရာကိုစွဲပြီး သိသော ပညတ်သိနှင့် အကြောင်းအရာကို မစွဲဘဲ သဘောတရားမျှကိုသိသော ပရမတ်အသိဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုအသိနှစ်မျိုးတွင် အကြောင်းအရာနှင့် အရာဝတ္ထုကို စွဲပြီး သိသော ပညတ်သိအကြောင်းကို ဦးစွာရှင်းပြဦးမည်။

မောင်ဖြူဟု သိသည်။ မဖြူဟုသိသည် စသည်ဖြင့် သိခြင်းမှာ သက်ရှိသတ္တဝါများကို စွဲပြီးသိသော ပညတ်သိဖြစ်သည်။ စင်စစ်တွင် မောင်ဖြူ၊ မဖြူဟူ၍ မရှိပေ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအစွဲဖြင့် ပညတ်ကိုစွဲ၍ မှားယွင်းစွာဖြင့် သိနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ခေါင်းကိုကိုင်ပြလျှင် ခေါင်း၊ ခြေကိုကိုင်ပြလျှင် ခြေ စသည်ဖြင့်သာ ဖြစ်သွားသည်။ လူဟူ၍ပင် မရှိပေ။ လူဟူ၍ပင် မရှိပါဘဲလျက် အဘယ်မှာလျှင် မောင်ဖြူ၊ မဖြူဟူ၍ ရှိတော့မည်နည်း။

ဤသည်မှာ ပညတ်အကြမ်းစားကို ထုတ်ပြခြင်း မျှသာ ဖြစ်သည်။ ဤမျှလောက်ပြလျှင်လည်း နောက်က အကြိမ်ကြိမ် ပြခဲ့ဖူးပြီဖြစ်၍ လုံလောက်လိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ ဤသည်မှာ မျက်စိနှင့်မြင်၍သိသော ပညတ်သိကို အကြမ်း၊ အကျဉ်းမျှကို ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် နားကိုသွားပါ။ နားသည် အသံကို ကြားခြင်းသဘောရှိသည်။ မောင်ဖြူအသံ၊ မဖြူအသံဟု ခွဲခြားသိနေခြင်းမှာ ပညတ်စွဲဖြစ်သည်။ မောင်ဖြူ၏အသံကို လည်း ကိုင်ပြ၍မရ၊ မဖြူ၏အသံကိုလည်း ကိုင်ပြ၍ မရ၊ ရှာ၍လည်းမတွေ့၊ ကြားရုံသက်သက် သဘောမျှသာ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် နှာခေါင်းကိုသွားပါ။ နှာခေါင်းသည် အနံ့ကို နံခြင်းသဘောရှိသည်။ သနပ်ခါးနံ့၊ ရေမွှေးနံ့၊

မစင်ဘင်ပုပ်နံ့ စသည်ဖြင့် ပညတ်ကိုစွဲ၍ သိနေသည်။ စင်စစ်တွင် မည်သည့်အနံ့ကိုမျှ ရှာ၍ မြဲ၍မရပေ။

ထို့နောက် လျှာကိုသွားပါ။ လျှာသည် အရသာကို စုပ်ယူခြင်းသဘောရှိသည်။ ထိုသို့ စုပ်ယူရာ၌ အချဉ်အချို စသည်ဖြင့် ခွဲခြား၍ သိနေခြင်းမှာ ပညတ်သိ ဖြစ်သည်။ ထို၌လည်း အချဉ်၊ အချိုကို ရှာ၍မရပေ။ စုပေါင်းပြီးကြည့်လျှင် ရသဟူ၍ တစ်မျိုးတည်း၊ တစ်ခုတည်း(သဘောမျှ)သာ ရှိသည်။

ထို့နောက် ကိုယ်ကိုသွားပါ။ ကိုယ်သည် ထိခြင်း သဘောရှိသည်။ ထို၌လည်း ပညတ်ကိုစွဲပြီး မည်သည့် အရာနှင့် ထိသည်ဖြစ်စေ ထိသည်ကို ရှာ၍မရပေ။ သဘောမျှသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ နံခြင်း၊ စားခြင်း၊ ထိခြင်း စသော အာရုံငါးပါးလုံးသည်ပင် အရာဝတ္ထုကိုစွဲပြီးသိလျှင် ပညတ်သိဖြစ်ပြီး သဘောမျှသာဟုသိလျှင် ပရမတ်သိဖြစ်သည်။ ပရမတ်သိနှင့် ပတ်သက်၍ ဇေဆောင်းပါးများတွင် အကြိမ်ကြိမ်ရှင်းပြခဲ့ဖူးပြီ။ ထို့နောက် ယခု စိတ်ဝိညာဉ်အခန်းတွင်လည်း ပရမတ်သိနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှင်းပြဦးမည်။

အာရုံသည် စိတ်ကိုလာထိသောကြောင့် သိခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ဤ၌ အာရုံခြောက်မျိုးရှိသည်ကို ပရိသတ်များအား အကြိမ်ကြိမ်ရှင်းပြခဲ့ပြီဖြစ်၍ အထူးတင်ပြရန်လိုမည်မထင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အကြောင်းအရာကိုစွဲ၍ သိသောစိတ်သည် ပညတ်စိတ်ဖြစ်ပြီး သဘောမျှသာဟုသိသော စိတ်သည်သာလျှင် ပရမတ်စိတ်ဖြစ်သည်။ ဤပရမတ်စိတ်ကိုသာ ခန္ဓာဖွဲ့ရသည်။

သို့သော်လည်း သိပုံသိနည်းကို ရှင်းပြရဦးမည်။

လျှာသည် အရသာကို စုပ်ယူခြင်းသဘောရှိသည်။ ထိုသို့ စုပ်ယူရာ၌ အချဉ်၊ အချို စသည်ဖြင့် ခွဲခြား၍ သိနေခြင်းမှာ ပညတ်သိဖြစ်သည်။ ထို၌လည်း အချဉ်၊ အချိုကို ရှာ၍မရပေ။ စုပေါင်းပြီးကြည့်လျှင် ရသဟူ၍ တစ်မျိုးတည်း၊ တစ်ခုတည်း(သဘောမျှ)သာ ရှိသည်။

ဆင်သည်။ မူလစိတ်ကိုပင် ရှာ၍ ကိုင်ပြု၍ မရနိုင်ရှိလေ
ရာ အသိပိုင်းသို့ ရောက်လာသောအခါ ပို၍ သိမ်မွေ့သွား
လေ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသိမ်မွေ့သောစိတ်ကိုပင် သိရှိ
ရန် အခက်မရှိပေ။ ဝိပဿဉာဏ်နှင့် အာရုံစိုက်ကြည့်
ထိုက်လျှင်ပင် အလိုအလျောက်ပေါ်လာမည်သာဖြစ်သည်။

ဉာဏ်ပါသောစိတ်၊ ဉာဏ်မပါသောစိတ်ဟု နှစ်
မျိုးရှိရာတွင် ဉာဏ်မပါသော ပညတ်စိတ်နှင့် အာရုံပြု၍
ထား မရနိုင်ပေ။ ဉာဏ်ပါသော ပရမတ်စိတ်နှင့်သာ
အာရုံပြုပြီး ဆင်ခြင်ကြည့်၍ ရမည်ဖြစ်သည်။ ပရမတ်
စိတ်အကြောင်းကိုလည်း ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အကြိမ်
ကြိမ် သင်ပေးခဲ့ဖူးပြီဖြစ်၍ နားလည်နေကြလိမ့်မည်ဟု
ခုဆသည်။

ထိုအထဲမှ ယခုစိတ်ဝိညာဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ အတိုက်
ဆတ်အာရုံ၊ အခံဓာတ်စိတ်၊ အပေါ်ဓာတ်စိတ်ဟု သုံးမျိုး
တို့တွင် စာဖတ်သူ ဓမ္မယောဂီများကို အာရုံနှင့်ပတ်သက်
ပြီး ရှင်းမပြုဖူးသေးဟုထင်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခု အာရုံ
နှင့်ပတ်သက်၍ အနည်းငယ်မျှ ရှင်းပြဦးမည်။ ပရမတ်
ဉာဏ်ကို ရရှိထားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ အနည်း
ငယ်မျှ ရှင်းပြလျှင်ပင် နားလည်လောက်ပေလိမ့်မည်။

အာရုံဟူသည်မှာ မိမိအာရုံပြု(စိတ်ကူး)ကြည့်
ထိုက်၍ ပေါ်လာသော အကြောင်းအရာကိုပင် ခေါ်သည်။
ထို့ကြောင့် မိမိတွေ့ခဲ့၊ ကြုံခဲ့ဖူးသော မြောက်မြားစွာသော
အကြောင်းအရာတို့သည် ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းအရာများ
အနက်အဖုံဖုံ ပေါ်လာကြသည်ကိုပင် အာရုံဟု ခေါ်
သည်။ အတိုက်ဓာတ်၊ အခံဓာတ်၊ အပေါ်ဓာတ်ဟု ဓာတ်
သုံးမျိုးတွင် အာရုံသည် အတိုက်ဓာတ်ဖြစ်သည်။

အတိုက်ဓာတ်သည် အခံဓာတ်ဖြစ်သော မနော
ဓာတ်ကို လာတိုက်သည်။ ထို့နောက် အပေါ်ဓာတ်ဖြစ်
သော မနောဝိညာဉ်ပေါ်လာရသည်။ ထိုအခါ သိခြင်းကိစ္စ
ဖြစ်သည်။ ယောဂီအပေါင်းတို့သည် ဓာတ်နှင့်ပတ်သက်
၍ နားလည်ထားကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအပေါ်ဓာတ်သည်
အတိုက်ဓာတ်ဖြစ်သည်။ သည်ပရမတ်စိတ်ကိုပင် ခန္ဓာဖွဲ့ရမည်
ဖြစ်သည်။

အတိုက်ဓာတ် အာရုံသည်လည်းကောင်း၊ အခံ

ဓာတ်၊ မနောဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အပေါ်ဓာတ်
မနောဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ကိုင်ယူပြုသ၍ မရနိုင်
သည်အထိ သိမ်မွေ့လွန်း၏။ ထိုအထဲ၌ အပေါ်ဓာတ်သည်
သာ၍ပင် သိမ်မွေ့နက်နဲလွန်း၏ သာ၍လည်း ပြု၍သ၍
မရနိုင်သော အရာဖြစ်၏။ စိတ်အခန်း၌ ထိုဝိညာဉ်စိတ်
ကိုပင် ခန္ဓာဖွဲ့ရ၏။ ခန္ဓာဖွဲ့သောအခါ အစဉ်ရှိလာခဲ့သည့်
အတိုင်း ငါးပါးပြည့်အောင် ဖွဲ့ရမည်ဖြစ်၏။

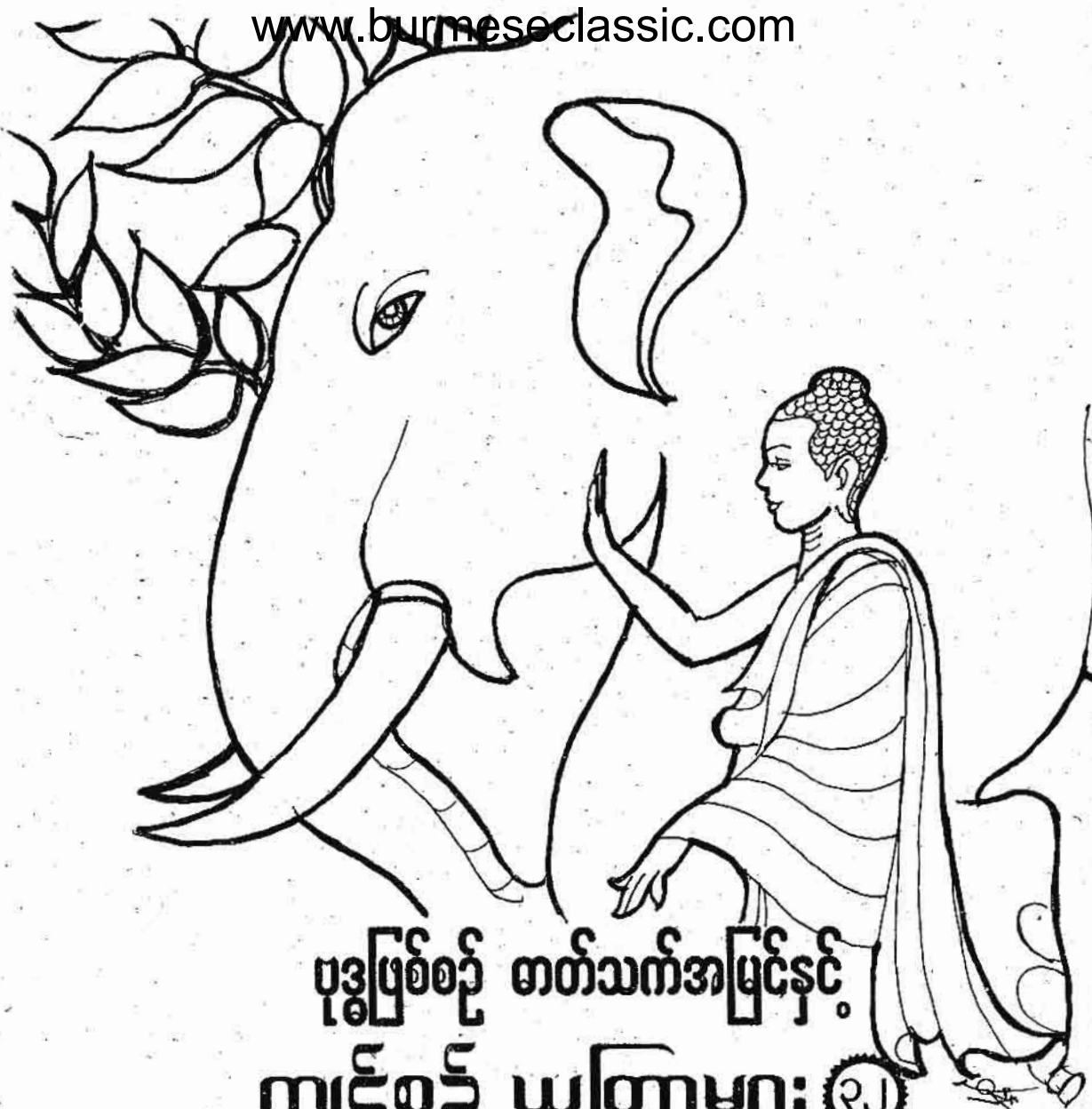
ဤ၌လည်း စိတ်ဝိညာဉ်ကို ခန္ဓာဖွဲ့ရာ၌ ရုပ်ကို
မမြင်နိုင်ဘဲ ရှိနေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်သည် ရုပ်
နှင့်မှီ၍ ဖြစ်နေသည့်အကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှ ရှင်းပြ
ဦးမည်။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ထဲမှာ နှလုံးအိမ်ဟူ၍ရှိသည်။
ထိုနှလုံးအိမ်သည် လက်သီးဆုပ်ခန့် သွေးအိတ်ကလေး
ဖြစ်သည်။ စိတ်သည် ထိုနှလုံးသွေးကို မှီပြီးဖြစ်တည်သည်။

ထိုနှလုံးသွေးသည် ရုပ်တရားဖြစ်သည်။ ထို
ကြောင့် စိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ခန္ဓာဖွဲ့သောအခါ ထိုနှလုံး
သွေးရှိနေသောကြောင့် ရူပက္ခန္ဓာ ဖွဲ့ရ၏။ ထို့နောက် စိတ်
နှင့်အတူတကွဖြစ်လျက်ရှိသော စေတသိက်ငါးဆယ့်
နှစ်ပါးသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုစေတသိက် ငါးဆယ့်နှစ်ပါးထဲ
မှ ဝေဒနာစေတသိက်ကို ဝေဒနက္ခန္ဓာဖွဲ့ရ၏။ သညာ
စေတသိက်ကို သညက္ခန္ဓာ ဖွဲ့ရ၏။ ကျန်သောစေတသိက်
ငါးဆယ်ကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဖွဲ့ရ၏။ ထို့နောက်မှ အပေါ်
ဓာတ်၊ ဝိညာဉ်သိစိတ်ကို ဝိညာနက္ခန္ဓာ ဖွဲ့ရ၏။

ရှေ့ပိုင်းက ခန္ဓာလေးပါးအကြောင်းကို လွန်ခဲ့
သော ဓမ္မဆောင်းပါးများမှာ အကျယ်ပြုခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဤ၌
အကျယ်ကို မပြတော့ပေ။ ဤဓမ္မဆောင်းပါးမှာမူ ခန္ဓာ
ငါးပါးတွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော စိတ်ခန္ဓာကိုသာ အဓိက
ပြသခြင်းဖြစ်၏။ ဖွဲ့ဉာဏ်ရှိသမျှ အံ့ကိုခဲ၍ ကြီးစားကြ
လေ သူတော်ကောင်းတို့...။

(နောက်လတွင် ခန္ဓာငါးပါးကို ပေါင်းရှင်းပြဦး
မည်။)

ပုဒ္ဓုဖြစ်စဉ် တတ်သက်အမြင်နှင့် ကျင့်စဉ် ယတြာများ (၃၂)

ဘုန်းပြည့်တေဇာဟိန်း

အောင်ခြင်းရှစ်ဝါး ပုဒ္ဓုဖြစ်စဉ်များကို ကြည့်လျှင် သတ္တ
လောကကြီး၏အကြောင်းကို အတော်လေး သဘောပေါက်
သိရှိပြီး သင်ခန်းစာ ယူနိုင်စရာ ရှိပါသည်။ ပုဒ္ဓုဖြစ်စဉ်ကိုလည်း
ရေးသားဖော်ပြပြီး ဖတ်ရှုသိရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သတ္တလောက
ကြီးအတွင်း နေထိုင်ကြသော သတ္တဝါမှန်သမျှ သူသူငါငါ
သတိထားစရာ၊ သံဝေဂယူစရာ များစွာရှိနေပါသည်။

သတ္တလောကကြီးမှာ များစွာကျယ်ပြောလှပါသည်။
သတ္တလောကကြီးမှာ ကြီးမယ်ရွယ်လတ် အစားစားသော
သတ္တဝါများ ရှိကြသည်။ မြင်ရသော သတ္တဝါနှင့် မမြင်ရသော
သတ္တဝါ ရှိကြသည်။ မြင်ရသော သတ္တဝါနှင့် မမြင်ရသော
သတ္တဝါတို့တွင် မမြင်ရသော သတ္တဝါကိုက ဝိဒ္ဓိများပေးသည်။
ထိုအတူပင် လိမ္မာယဉ်ကျေးသော သတ္တဝါနှင့် မလိမ္မာ မယဉ်

ကျေးသော သတ္တဝါဟူ၍ ရှိကြရာတွင် မလိမ္မာ မယဉ်ကျေးသော သတ္တဝါကသာ ပို၍များပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါတို့အတွက် အဝါယံဘုံသည်သာ ထာဝရနေအိမ်ဖြစ်လျက် ကျန်စာမသုဂတိဘုံနှင့် ဗြဟ္မာဘုံများသည် တစ်ခါတစ်ရံ ခေတ္တအလည်ရောက်နေထိုင်သော အိမ်နှင့်တူကြောင်း ဆိုပါသည်။

စိတ်သည် မကောင်းမှု၌ ဖွေလျော်သည်ဟူသော ဓမ္မစကားအတိုင်းပင် သတ္တဝါတို့သည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟအမှောင်အောက်မှာ အသိတရားတို့ ပိတ်ဖုံးနေကြသည်။ အတ္တမာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်း ခံနေရသည်။ ဣသာန္ဒရိယ မနာလိုဝန်တို့မှတို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းခံနေကြရသည်။

ထိုသို့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟများ၊ အတ္တ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိများဖြင့် ကျုံးသွင်းခြင်းခံနေရသောကြောင့် အသိတရားမဲ့ဆင်ခြင်တုံတရားမဲ့ကာ မိမိအကျိုးရော၊ သူတစ်ပါးအကျိုးများပါ ဖျက်ဆီးသူများ ဖြစ်လာသည်။ အထူးသဖြင့် သတ္တဝါများသည် အားခွန်ဗလ၊ ရာထူးစည်းစိမ်အာဇာ၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ကြီးမားလေ မယဉ်ကျေးသော၊ အသိတရားနှင့် အဆင်ခြင်ထင်မဲ့သော သတ္တဝါတို့မှာ ပို၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းပြီး အန္တရာယ်လည်း ကြီးမားလှပေသည်။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး၌ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ကြီးကြကုန်သော ဆန်နတ်အာဇာဝကဘီလူး၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးတို့သည် အတ္တ၊ အနာများကြောင့် လောဘ၊ ဒေါသများ ယမ်းအိုးပေါက်ကွဲကာ သောကကောင်းကျိုးကို လိုလားဆောင်ရွက်တော်မူကြသော မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် တပည့်သား သံဃာအပေါင်းကိုပင် အန္တရာယ်ပေးနှောင့်ယှက် ခုက္ခပေးကြလေသည်။ အခြားသူများကိုကား ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ချေ။

ခွန်အားဗလကြီးသော နာဠာဂီရိဆင်သည်လည်း ခွန်အလျောက် မလိမ္မာမယဉ်ကျေးသောကြောင့် တွေ့မြင်ရာရာ ခုက္ခပေးသည်။ အန္တရာယ်ပေးသည်။

ရာထူးအရှိန်အဝါ လာဘ်လာဘ ကျော်စောမှုအတွက် စိတ်ကန်သော လုပ်ရပ်လမ်းစဉ်နောက်မလိုက်ဘဲ ဒေဝဒတ်သည်လည်း မကြံစည်အပ်ရာ နည်းလမ်းများဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ခုက္ခပေးသကဲ့သို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော တိတ္ထိကြီးများကလည်း ခုက္ခပေးထိန်းမလှကိုပင် ယင်းတို့၏အလိုသို့ ပါစေလျက်

မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်နှင့် ကျော်စောမှုတို့ ကျဆင်းစေရန် ဆောင်ရွက်စေခဲ့သည်။

မှားယွင်းသော အယူဝါဒကို ကိုင်ဆုပ်ပြီး သစ္စကပရဗိုဇ်လို အခြားလူများကို အယူမှားယွင်းစေအောင် အယူမှန်သူကိုပင် တွေ့ဝေချောက်ချားစေအောင် မိမိအတ္တအတွက် ဆောင်ရွက်သေးသည်။ ငါ့ကို ထိပါးရကောင်းသလား၊ ငါ့ပိုင်နက်ကို ကျူးကျော်ရကောင်းလား၊ ငါ့အယူကို ထိခိုက်ရကောင်းလားဟု ဆိုသော အတ္တမာနများဖြင့် ရန်ပြုတတ်ကြသည်။

မနာလိုဝန်တို့မှကြောင့် အမှန်တကယ် အရည်အချင်းမရှိဘဲ အရည်အချင်းရှိလေဟန်ပြုကာ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့သူများကို သိမ်းသွင်းကာ အရည်အချင်းအစစ်အမှန်ရှိသူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ညှိုးနွမ်းကျဆင်းအောင်လည်း ဆောင်ရွက်တတ်ကြသေးသည်။

အများက ဝန်တိုမှုဖြင့် ချောပစ်ကုန်းတိုက်သည်ကို လက်ခံကာ မိမိ၏တပည့်ကိုပင် လှူဆိုးလှူမိုက်ကြီး ဖြစ်လာအောင် ပြုလုပ်တတ်သော လူသဘာဝကိုလည်း အင်္ဂုလီမာလကို အောင်ခြင်းတွင် တွေ့ရှိရသည်။

ပုထုဇဉ်တို့သည် မိမိတို့ပြုလုပ်သော ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးဟူသော နိယာမသဘောကို မျက်ကွယ်ပြုကာ အမှားနှင့် အမှောင်အတွင်း သက်ဆင်းတိုးဝင်ကြလျက် ရှိသည်။ ရာထူးကို မတန်မရာ မက်ကြသည်။ ပုထုဇဉ်တို့၏ လောဘကား အတောမသတ်နိုင်ကြပေ။ လောဘကြောင့် မနာလိုဝန်တို့မှ များဖြင့် ဝန်ပိုလာကြကာ ဒေါသတရားဖြင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးပြီး ဒုက္ခရောက်အောင် အမျိုးမျိုးကြံစည်ကြသည်။ အပြစ်ကြီးသူများကို ဆက်လက်ကျူးလွန်ရန်အတွက် ဝန်မလေးတော့ဘဲ မိုက်တွင်းနက်၍ မိုက်ဇာတ်ခင်းကြလေသည်။

ထိုသို့သောသူများအထဲတွင် မိမိမပါဝင်စေဘဲ ထိုသို့သောသူများက မိမိအား ရန်ပြုနှောင့်ယှက် ဒုက္ခပေးလာခဲ့သော် အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာတော်မြတ်များသည် မိမိအတွက် အားကိုးဖွယ်ရာ လက်နက်ကောင်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကာကွယ်ရာ အရန်အတားအဖြစ်လည်းကောင်း အောင်နိုင်စရာ၊ အောင်မြင်မှုရစေရာ အကူအညီကောင်းတစ်ခုအဖြစ်လည်းကောင်း အားကိုးယုံကြည်ထိုက်လှပေသည်။ စွမ်းအားအာနိသင်ရှိလှပေသည်။ ထိုသို့ အားကိုးယုံကြည်ထိုက်သော

စွမ်းအားအာနိသင်ရှိကြောင်းကိုလည်း စာတွေ့လက်တွေ့ သိရှိနိုင်ပေသည်။

စာတွေ့အားဖြင့် ဖော်ပြရသော် ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် ညောင်ရမ်းမင်းသားကို အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ညောင်ရမ်းမင်းသားသည်လည်း ထိုဂါထာကို အားကိုးယုံကြည်စွာဖြင့် ရိုသေလေးစားစွာ နေ့စဉ်မပြတ် အမြဲရွတ်ဖတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသို့ နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေသောကြောင့်လည်း ရာဇဝင်၌ ထင်ရှားခဲ့ကြောင်း ရာဇဝင်သမိုင်းမှတ်တမ်းများတွင် အထင်အရှားရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘဝတစ်လျှောက် အောင်မြင်မှုအထွေထွေကို ရယူလိုသူများအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားလိုသူများအနေဖြင့်လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အောင်မြင်တော်မူပုံကို အာရုံပြုကာ ရွတ်ပွားပူဇော်ကြရန်သာ တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်မှ ညောင်ရမ်းမင်းသားကို ချီးမြှင့်သော အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာများ

- ၁။ မာရံ ယက္ခံ ဂဇံ စောရံ
စိဉ္စမာဏဉ္စ သစ္စကံ၊
နာဂံ ဗကံ ဇိနော ဇိနိ၊
ဟောတု မေ ယေ မင်္ဂလံ။
- ၂။ မာရံ အာဠဝကံ ဟတ္ထိ၊
အင်္ဂုလိမာလ စိဉ္စမာ၊
ကုဋဒန္တံ နာဂရာဇံ၊
ဗကံ အဇိနိ တေဇသာ။

အနုနင်္ဂါမြန်မာပြန်

၁။ ဇိနော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရံ-မာရ်နတ်သားကို လည်းကောင်း၊ ယက္ခံ-အာဠဝကဘီလူးမင်းကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂု-နာဠာဂီရိ ဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ စောရံ-အင်္ဂုလိမာလ သူခိုးကျော်ကိုလည်းကောင်း၊ စိဉ္စမာဏဉ္စ-စိဉ္စမာဏ မိန်းမယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သစ္စကံ-သစ္စကပရဗြဿိကိုလည်းကောင်း၊ နာဂံ-နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗကံ-ဗကမြဟွာ

ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဇိနိ-အောင်မြင်တော်မူလေပြီ၊ ဇေတန သစ္စဝဋ္ဌေန-ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ယေမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ အပြာဖြာသည် ဟောတု-မှချမှသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ ဇိနော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရံ-မာရ်နတ်သားကို လည်းကောင်း၊ အာဠဝကံ-အာဠဝကဘီလူးမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ-နာဠာဂီရိ ဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂု-အင်္ဂုလိမာလ သူခိုးကျော်ကိုလည်းကောင်း၊ စိဉ္စမာ-စိဉ္စမာဏ မိန်းမယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဋဒန္တံ-ကုဋဒန္တမည်သော သစ္စကပရဗြဿိကိုလည်းကောင်း၊ နာဂရာဇဉ္စ-နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗကံ-ဗကမြဟွာကြီးကိုလည်းကောင်း၊ တေဇသာ-တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ အဇိနိ-အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။

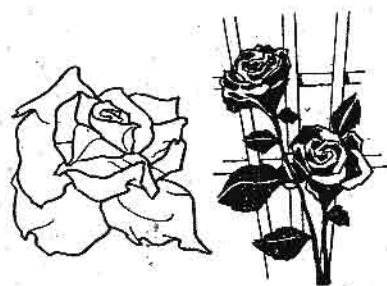
ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်လုံးမှာ အဓိပ္ပာယ်တူပါသည်။ လိုရာဂါထာကိုဆောင်ယူ အသုံးပြုနိုင်ကြပါသည်။

ဤဆောင်းပါးအစဉ်ကို ရေးသားရာ၌ အောက်ပါကျမ်းများကို အကိုးအထောက်ပြု၍ ရေးသားပူဇော်အပ်ပါသည်။ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့တော်မူကြပါစေ။

ဘုန်းမြန်မာစာပေတိုက်

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ၁။ ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း
- ၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲကျမ်း
- ၃။ အထက်တန်းအဆင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်
- ၄။ တော်ဝင်ဂါထာတော်များ ဦးရွှေဝင်း(မန္တလေး)
- ၅။ စာရေးသူ၏ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပါ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ကျင့်စဉ်ယတြာများ။

အိမ်စိုင်းဆောင် အောင်စုံဆေး

ပင်ရင်း - အောင်နန်းရပ်၊ မိုးကုတ်မြို့။ ၀၉-၆၅၃၈၄၀၅

ခရီးလွန်နေ၍ သည်ကနေမှပဲ အိမ်သို့ ပြန် ဖြစ်တော့သည်။

အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း ကြားရသည့်စကားက နားဝမှာ မသက်သာ။ ခြေရင်းအိမ်က ဖိုးကလေး တစ်ယောက် မနေက ပျားတုပ်ခံရသည်ဆိုပဲ။ ရင်ထဲမှာ အတော်ကလေး ထိတ်သွားရသည်။ ပျားတို့၊ ပိတုန်းတို့ ဆိုသည်မှာ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါများ မဟုတ်ပါလား။ သည့်အတွက် ဖိုးရင်တကြီးဖြင့် ခြေရင်းအိမ်သို့ကူးခဲ့သည်။

“ဟင်... ဖိုးကလေး...”

ကြားရသည့်သတင်းနှင့် မြင်တွေ့ရသည့် မြင်ကွင်းက မကိုက်ညီ။

ဘာကြောင့်ဆို ပျားဆိပ်ကြောင့် အိမ်ရာထဲ လဲနေရမည့် ကလေးငယ်သည် ယခုမှ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်

ဖြင့် ဆော့ကစားမပျက်။ ပျားတုပ်ခံရတာကော ဟုတ်များမှ ဟုတ်ပါ့မလားဟု သံသယဝင်ချင်စရာ။ သည်တုန်းမှာပင် ဖိုးကလေး၏မိခင်က စကားဆိုလေသည်။

“အံ့ဩနေသလား အစ်ကို့၊ ညီမလေးတို့လည်း ဖြစ်ဖြစ်ချင်း ပူထူသွားတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဘဲ ဆေးခန်းသွားမလိုလုပ်တုန်း အိမ်ရှေ့အိမ်က ဘကြီးဖြိုး ရောက်လာပြီး ဆေးခဲလေးတစ်ခဲကို ကျောက်ပျဉ်ပေါ်ကိုသွေးပြီး လိမ်းပေးလိုက်တယ်။ နောက်လေးကလည်း အပိုတိတ်သွားတော့တာပဲ။ နောက်တစ်ကြိမ်လည်းလိမ်းလိုက်ရော ဘာမှမဖြစ်တော့သလို ပျောက်သွားတော့တာပဲ အစ်ကို့ရဲ့”

“ဟဲ့... တော်တော်လည်းစွမ်းပါလား။ ဘာဆေးများလဲ ညီမရဲ့...”

“ခေါ်စိန်ရင်ရဲ့ မရှေ့တံဆိပ် မန်းဆေးခဲ တဲ့ အစ်ကို့ရဲ့ ပျား၊ ပိတုန်း စတဲ့ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါတွေ ကိုက်ခဲတာကို နိုင်တဲ့ အပြင် ခြင်ကိုက်ခဲရတာ၊ ဝိုးကောင်ကိုက်ခဲရတာ၊ လူငယ်တွေ၊ ဝက်ခြံ၊ မိတ်ဖု၊ သွေးယား၊ ဆီပျံ၊ ရေမွှေးပူလောင်၊ ဆီးချိုကြောင့် အနာ ဆိတ်တာ မန်းအနာပေါက်တာတွေလည်း နိုင်တယ်ဆိုပဲ”

“ဟာ... တယ်ဟုတ်တဲ့ ဆေးပါပဲလား။”

“ဒါတင်မကသေးဘူး။ အပြေကျော်ဆေး ဆိုတာလည်း ရှိသေးတယ်။ သွေးတိုး၊ ဆီးချို၊ အစားမှာ၊ ဆေးမှာ၊ မူးမော်၊ နှုတ်အန်၊ အစာအိမ် လေထိုးလေအောင့်၊ အဆိပ်အတောက်ရှိတဲ့ အစာတွေအပြင် သတ္တဝါတွေရဲ့ ကိုက်ခဲမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့အနာတွေကိုတောင် သင်္ဘောပျောက်ကင်းတယ်တဲ့။ ထိခိုက်ရှနာများကတော့ ပျင်းတောင် ပျင်းသေးတယ် အစ်ကို့ရဲ့”

“တယ်လည်းကောင်းတဲ့ ဆေးပါပဲလား။ ဘယ်မှာများ ဝယ်လို့ရနိုင်မလဲဟင်၊ လူတိုင်း ဆောင်ထားနိုင်လို့ပါ”

“ညီမလေး မှတ်ထားတာကတော့ ပင်ရင်းဌာနဟာ မိုးကုတ်မြို့ အောင်နန်းရပ်မှာ။ (ဖုန်း-၀၈၆-၂၁၁၀) ဖြစ်ပြီး တိုင်းရင်းဆေးဝါး ဆိုင်တင်အမှတ် TMR 012013(0516) နဲ့ ထုတ်လုပ်ထားတာ အစ်ကို့ရဲ့...”

“ဟုတ်ပြီဗျာ၊ အစ်ကိုတော့ အများအကျိုးဆောင် ကိုယ့်အကျိုးအောင်ဆိုသလို နီးစပ်ရာကို သတင်းကောင်းလေး ဖြန့်ပေးရဦးမယ်ဟေ့”

“ကောင်းတာပေါ့ အစ်ကိုရယ်”

ထိုက်ထိုက်
ကန်ကန်
ချစ်ချစ်
ရွှေရွှေ

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ရွှေမြိတ်သောင်းတင်

ဒီအသံကိုသိခဲ့သည်မှာ "ထိုစဉ်က သိခဲ့ခြင်းကြောင့်" ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်က ဟု အစချီရပါသည်။

ထိုစဉ်က အမေသည် ကျွန်တော်ကို ညီအသိထံအဖြေကို ပေးခဲ့ပါသည်။ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ဆွေးနွေးနေတက် လွန်စွာမှ ခပ်မင်ရသော ကျွန်တော်မိတ်ဆွေမလေး မဆွေဆွေ ကွယ်လွန်သွားခြင်းက အကြောင်းပြုခဲ့ပါသည်။ သူငယ်တန်းမှ အစပြုပြီး ခုနစ်တန်း

အထိ အတူတူ၍ ပညာသင်ခဲ့ကြသော သူငယ်ချင်းမဆွေဆွေ၊ ရုပ်ချောရုပ်လှလေး အပေါင်းအသင်းတွေချစ်သော မဆွေဆွေ။

မဆွေဆွေ ရုပ်အလောင်းမြေချပြီး ရက်လွန်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ပြီးသည် အထိ ကျွန်တော်တို့ ကျန်ရစ်သော အပေါင်းအသင်းတွေ မျက်ရည်ကျနေကြဆဲပင်။

"မပေမရယ် ဘာဖြစ်လို့များ ဆွေဆွေက ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဆုံးသွားရတာလဲဟင်" "အော် . . . သားရယ်၊ သေခြင်းတရား

ဆိုတာ သတ္တဝါတိုင်း ရင်ဆိုင်ရတဲ့အရာပဲ သားရဲ့၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်မှ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့တရားပဲကွယ်။ ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ မမြဲဘူးတဲ့သားရဲ့၊ သေခြင်းတရားဟာ မြဲသတဲ့။

"မဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ်၊ သေတာတော့ သေကြတာချည်းပဲပေါ့။ သို့ပေမယ့် ဆွေဆွေက ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတာ"

"သားလေး မောင်သင်းမောင်၊ သားရဲ့ နှလုံးသားထဲ မှတ်ထားရမှာက သေခြင်း

တရားဟာ ကြီးတယ် ငယ်တယ်နဲ့ မဆိုင်ဘူးလား။ ဆိုင်တာက အဲဒီလူ့ဘဝရဲ့ ကံတရားနဲ့ ဆိုင်တယ်။ ဥပမာ ဆွေဆွေရဲ့ ရှေးဘဝကုသိုလ်ကံပေါ့။ သူ့ရဲ့ဘဝဟောင်းက ပြုခဲ့တဲ့ အကြောင်းက ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် အဲဒါတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်သားရဲ့”

ကျွန်တော်မေမေ့ရဲ့စကားကို အလေးအနက်ထားပြီး နားထောင်နေမိသည်။ မေမေသည် ကျွန်တော်ကို လူ့ဘဝရဲ့ ဖြစ်ပျက်တတ်မှုတွေကို ပြောနေသည်။

“ဆွေဆွေလေးရဲ့ ရှေးဘဝအကြောင်းက ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာ သားလည်း မသိဘူး။ မေမေလည်းမသိဘူး။ သားရဲ့သူငယ်ချင်းဆွေဆွေလည်း မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆွေဆွေရဲ့အတိတ်ကံက ဒီအထိပဲပါပဲရှိလို့ ဖြစ်မှာပါ သား။ သားကို မေမေကြားဖူးခဲ့တဲ့ အတိတ်ကံဖြစ်ပျက်မှုတစ်ခု ပြောပြပါ။ မေမေ သားပေးဖို့ အိမ်ထောင်မကျခင်တုန်းက နာဖူးတဲ့တရားပါ။ အလွန်ချောမောလှတဲ့ မိန်းမတစ်ဦးဟာ လူသူရှင်းတဲ့ တစ်နေရာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေဖို့ ကြိုးစားနေတာကို အနီးက ဖြစ်သွားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ပါသတဲ့။ အဲဒီမိန်းမချောက ဆွဲကြီးချသေဖို့ ကြိုးစားတာ။ အဲဒီတွေ့တဲ့လူက ဟာဟာ မလုပ်ပါနဲ့ မိန်းကလေး ဒီလိုမလုပ်ရဘူးလို့ အော်ပြောရင်း သူ့လက်ထဲပါလာတဲ့ စားမနဲ့ ပြေးပြီး မိန်းမချောရဲ့လည်ကို ဆွဲထားတဲ့ကြိုးကိုဖြတ်ဖို့ ပြေးအဝင်မှာ ကြိုးကလည်ပင်းမှာ ကြိုးအဖြစ်နဲ့ မဟုတ်ဘဲ မြွေဟောက်ကြိုးဖြစ်နေသတဲ့။ “အောင်မလေး ဗျ .. မြွေကြီး၊ မြွေဟောက်ကြီးလို့ မိန်းမချောကို ကယ်မယ့်လူက လက်ထဲစားပစ်ပြီးပြေးပါလေသတဲ့။ အဲဒီမိန်းမချောသေပါလေသတဲ့။ ကယ်မယ့်သူတွေ့ပေမယ့် ကယ်လို့ရတုန်းသားရဲ့။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ အတိတ်ကံကြောင့်လို့တရားဟော သူ့တော်စင်က ရှေးဘဝ အကြောင်းနဲ့ ဆက်နွယ်ပြီး ဟောတယ်။ ကံတရားဆိုတာ လွှဲရှောင်လို့မရတဲ့ အတိတ်ကံပဲတဲ့ ..”

“ကံတရား”

ကျွန်တော်နှုတ်မှ ရေရွတ်မိသည်။ မေမေထိုစဉ်က ကျွန်တော်ကို ရှင်းပြပုံတွေက ကျွန်တော်အတွက် ယနေ့တိုင် မေ့ပျောက်ခြင်း

မရှိပါ။ အကြောင်းက ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်းဆွေဆွေကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ခြင်းပါ။ ဆွေဆွေကို မမေ့နိုင်ခြင်းနဲ့အတူ မေမေ၏ အကြောင်းအကျိုး ခိုင်လုံစွာ ရှင်းပြချက်က ကျွန်တော်အတွက် ကြာလေ တန်ဖိုးရှိလေ မှန်ကန်လာလေပင်။

“ဒေါ်မြမြကျတော့ အသက်ရှည်လိုက်တာ ..”

ကျွန်တော်နှုတ်မှ သည်သို့ထွက်သွားသည်။ ဒေါ်မြမြဆိုသည်က ဆွေဆွေ၏ အခေါ်၊ အပျိုကြီး။ ဆွေဆွေကို ဇောဇော ဆူပူကြိမ်မောင်းတတ်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ဒေါ်မြမြကို မကျေနပ်။

“သားက ငယ်သေးတော့ အတွေးမရင့်ကျက်ဘူးပေါ့ကွယ်။ ကလေးတွေ့ တွေးတာကိုး၊ သား မောင်သင်းမောင် မေမေစကားကို သားအသိထဲထည့်ထားပါ။ စောစောက မေမေပြောခဲ့တယ်။ သေခြင်းတရားဟာ ကြီးတာငယ်တာနဲ့ မဆိုင်ဘူးလို့ ကံတရားနဲ့ဆိုင်တယ်။ ကံတရားဆိုလည်း ရှေးကပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ပဲဆိုတာ”

ကျွန်တော် တွေ့ဝေနေခဲ့ပါသည်။ မေမေစကားက လေးနက်သည်။

“ဆင်းရဲတာ၊ ချမ်းသာတာ၊ ရုပ်ဆိုးတာ၊ ရုပ်လှတာ၊ ပညာတတ်တာ၊ ပညာမဲ့တာ၊ အဲဒီ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေဟာ လောကနိယာမတရားတွေပဲသား။ ဟိုဘဝက သားကောင်းတာလုပ်ခဲ့ရင် ဒီဘဝမှာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမှုရမယ်။ ဒါကိုတော့ သားရဲ့နှလုံးသားထဲ ထည့်ထားပါသား”

မေမေ့စကားတွေ ကျွန်တော်ပြန်တွေးတော့ ဟုတ်မှန်နေပါကလား။ အဲဒီတုန်း ထိုစဉ်က ကျွန်တော် ဇွတ်တွေး ဇွတ်ငြင်း ခဲ့မိသည်မှာ အမှန်ပင်။

ပြန်ဆန်းစစ်တော့ ..

“သားရေ .. လူ့ဘဝဆိုတာ အလှကောင်းပြီး အပြန်ကောင်းဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သား သဘောပေါက်ရဲ့လား။ အလှကောင်းခြင်းဆိုတာ အဓိကမူကျွတ်တာနဲ့ မိမိသည် ကိုယ်လက်ခြေအင်္ဂါရဲ့လင်ပြီး မဆွံ့မအဘိ လူ့ဘဝထဲ လူသားပီပီရောက်ရှိဖို့နဲ့ ပြန်သွားတဲ့အခါမှာလည်း ဝေဒနာဝဋ်ဒုက္ခဆင်းရဲမှု

ကင်းပြီးဘဝပြောင်းလဲဖို့ပဲသား။ အဲဒီကနေ မေမေသား ဆောင်ရွက်ရမှာက ဘာသာသာသနာအကျိုး၊ အများအကျိုး၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကောင်းမွန်ဖို့၊ ကိုယ်ချင်းစာတတ်ဖို့ သနားကြင်နာတတ်ဖို့ အဲဒါတွေ သားကျင့်သုံးရလိမ့်မယ်။ အမေလည်း ရှေးဘဝကုသိုလ်ပြုမှုကံကြောင့် ယခုဘဝမှာ လူချမ်းသာ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် မေမေ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ စိတ်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ ဘဝကိုရောင့်ရဲပြီး ကိုယ်ချင်းစာတရားနဲ့နေထိုင်တတ်ဖို့ပဲသား။ အဲဒီလို မေမေနေထိုင်ခဲ့သလို သားနေထိုင်တတ်ဖို့ လိုတယ်သား။ မေမေမှာ သားကိုပေးဖို့ အမွေဆိုလို့ ဘာမှမရှိပါဘူး။ ပစ္စည်း ဥစ္စာရတနာ ဘာမှမရှိဘူးသား။ အဲမေမေပြောပြခဲ့တဲ့ စကားတွေဟာ သားအတွက် မေမေအမွေပါပဲကွယ်”

သည်တုန်း ထိုစဉ်တုန်းက ကျွန်တော် မျက်ရည်မကျခဲ့ပါ။ အခု ကျွန်တော် မျက်ရည်ကျမိသည်။ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ အပေနှင့် အမေကို ကျွန်တော် ရည်မှန်းကန်တော့ပြီး

ကျေးဇူးရှင် မေမေ၊ မေမေ .. မေမေ မေမေတို့ ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတယ်။ မေမေ မေမေတို့ပေးခဲ့တဲ့ အမွေကလည်း တန်ဖိုးကြီးမားလှပါတယ်။ ဘဝအတွက် တန်ဖိုး မပြတ်နိုင်တဲ့ ‘အမွေ’ပါ။ မေပေနဲ့မေမေ သားကန်တော့လိုက်ပါတယ်။ ‘မဆွေဆွေ’ ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဆုံးပါးရခြင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး သားစောဒကတက်တော့ မေမေက သေခြင်းတရားပြုမှု၊ အတိတ်ကံရဲ့ အကျိုးကြောင့်ဟု ရှင်းပြပေမယ့် သားအသိမဝင်ခဲ့ဘူး။ ခွင်လွတ်ပါစေမေ။ သားအခု ဒီအကြောင်းတွေ နားလည်ခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော် သည်သို့ အကြိမ်မိန့်များစွာ ရေရွတ်မိကာ အပေနှင့် အမေကို ရည်မှန်းကန်တော့မိသည်။ တတ်နိုင်သမျှသော ကောင်းမှုကိုပြု၍ ‘ကျွန်တော် အမျှဝေခဲ့ပါသည်။’

အပေနှင့်အမေရဲ့ ရောက်ရာဘဝက သာဝခေါ်နိုင်ပါစေ ..

ရွှေမြတ်သောင်းတင်

မာယနက္ခတ်ဖွားများအတွက်ဟောကိန်း

ကလိဒါချ်(မြန်မာပြည်) | -----

မာယနက္ခတ်

မြန်မာနက္ခတ် ၂၇ လုံးရှိသည့်အနက် ၁၀ လုံး ခြောက် နက္ခတ်ဖြစ်သည်။ အဘိဓာန်ဋီကာကျမ်းကြီးများ အဆို အရ အကျိုးစီးပွားပြုသူတို့၏ ပူဇော်ရာ နက္ခတ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားသည်။ အခြားကျမ်းငယ်များ၌မူ ကြယ်လေးလုံး စုထား သော ထွန်းတုံးသဏ္ဍာန်၊ အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်၊ သံကောက်သဏ္ဍာန် ဟူ၍ မတူကွဲပြား ဖော်ပြကြလေ၏။ မာယနက္ခတ်သည် သိဟ် ရာသီ ခြင်္သေ့ရပ်၏ ရှေ့ခြေထောက်တွင် ထွန်းလင်းနေသော အဖျားကြယ်ဖြစ်သည်။ နက္ခတ်သင်္ချာအမှတ်စဉ် ၁၀ ဖြစ်ပြီး၊ ဘီလူးနက္ခတ်ဖြစ်သည်။ ခြင်္သေ့ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက် ထားသည့် အလင်းကြယ်ပွင့်များအနက် အတောက်ပဆုံးကြယ် ဖြစ်လေ၏။ သိဟ်ရာသီအိမ်အတွင်း ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၈ ရက်အထိ ကျရောက်သော အာကာသ နယ်နိမိတ်အပိုင်းအခြားကို မာယနက္ခတ်ကပိုင်ဆိုင်ထားသဖြင့် ထိုအာကာသနယ်နိမိတ် အပိုင်းအခြားအတွင်း စန်းခေါ် တနင်္လာ၊ ဧရာဝတီ၊ ဖြတ်သန်းသွားနေစဉ် မွေးဖွားကြသူများကို မာယစန်း ထည့်နက္ခတ်ဖွား (သို့) နက္ခတ် ၁၀ လုံး၌ ဖွားမြင်သူများဟု ဆိုဆိုကြ၏။ မာယစန်းယှဉ် နက္ခတ်ဖွားများသည် ခရီးတို၊ ခရီးရှည်၊ ခရီးဆန်း လှည့်လည်သွားလာရသော အလုပ်အကိုင် များကို လုပ်ကိုင်ရမည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ဝေါယာဉ်ရထားနှင့် ခြင်္သေ့ရောင်းပင်း ပြည့်စုံချမ်းသာသော်လည်း သားသမီးရတနာ များစွာပေးတတ်သည်။ လယ်ယာကောင်းကျွန်းနှင့် ရေလုပ်ငန်း၊ နေထိုင်သော စီးပွားရေးမျိုးကို လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ အသက် ငါးဆယ်တွင် သံသရာဝင်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ ကျွတ်လွတ်နိုင် သောအတွက် တရားဘာဝနာများကို လိုက်စားအားထုတ်တတ် သည့်ဟူသော အဟောများထုတ်ကြလေ၏။ မာယနက္ခတ်ရှင်များ ၌ ဘဝခရီးလမ်းသည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ကြရလိမ့်မည်။

စိတ်မျှော်မှန်းချက်

မာယနက္ခတ်ရှင်များသည် လူစိမ်း၊ လူကျက်မရွေး မိတ်သင်္ဂဟများအားလုံးအပေါ် အနစ်နာခံ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ တတ်ကြသော်လည်း မိမိတို့အပေါ် ပြန်သိတတ်သူ နည်းပါး လိမ့်မည်။ စိတ်ရင်းဖြူစင်သူများ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ရိုင်းပင်း ကူညီ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်သော သဒ္ဓါပါရမီရှင်များ ဖြစ်ကြ သည်။ အရာရာတိုင်း၌ ကျင့်ဝတ်စိတ်ကောင်းစေတနာထား ပြီး မိမိတို့ကြောင့် တစ်ပါးသူများ ဆုံးရှုံးနစ်နာမည်ကို မလို လားကြသူများ ဖြစ်သည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် စိတ်သာ လျှင် ပဓာနဖြစ်ကြသည်။ စိတ်ပျက်အားငယ်၍ စိတ်မသန်၊ လူမစွမ်းမြင်လျှင် လုပ်သမျှ သဲထဲရေသွန် အဟောသိကံ ဖြစ် သွားတတ်ပြီး စိတ်တက်ကြွထက်မြက်နေလျှင် လုပ်သမျှ အောင်မြင်နိုင်ကာ အထွတ်အထိပ်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြလိမ့်မည်။ ဆက်ဆံရေးကောင်းကြပြီး ခင်မင်မိလျှင် အသည်းယူယူ အသား ယူယူ လိုက်လျောတတ်ကြသော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် မုန်းမိပြီဆိုမှဖြင့် ချင်းစိမ်းနှင့် မိသလင် ဖြစ်သွားရ တတ်သည်။ အများအကျိုးဆောင်ရသော ပရဟိတလုပ်ငန်း မျိုး၌ ပျော်မွေ့တတ်ကြပြီး မိမိတို့ကြောင့် အခြားသူများ အောင် မြင်ကြီးပွားသွားလျှင် ဝမ်းသာမဆုံး မုဒိတာပွားနိုင်သူများ ဖြစ်မည်။ ဘယ်သူတရားပျက်ပျက် မိမိတို့ကောင်းလျှင် အကျိုး မယုတ်လျော့နိုင်ဟူသော ကိုယ်ကျင့်တရားမျိုးရှိတတ်ပြီး၊ စေတနာပါကြ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းကြလိမ့်မည်။ ဤနက္ခတ် ရှင်များသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ခြင်းထက် အများနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၌ မွေ့လျော်တတ်သော စိတ် မျိုးရှိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ကြီးပွားရေး

မာယနက္ခတ်ရှင်များသည် မိမိတို့ပိုင်လုပ်ငန်းများ၌ဖြစ်စေ၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းမျိုး၌ဖြစ်စေ မခိုမကပ်ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ကိုင်တတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ အဆုံး၌ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင် ဆွတ်ခူးနိုင်လိမ့်မည်။ မင်းမှုထမ်းဖြစ်ကား ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးများ ချီးမြှင့်မြှောက်စားခံရပြီး အခြေအရာများနှင့် နေထိုင်ရက်နား ကြံ့မည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဖြစ်ကား ချမ်းချမ်းသာသာ၊ အိမ်ပိုင်အိမ်ပိုင်နှင့် နေထိုင်ရမည်။ အများနှင့် စပ်တူရှယ်ယာအလုပ်မျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် အလွန်အကျွံ အားနာလိုက်လျော့တတ်သူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တိုးတက်ကြီးပွားအောင်မြင်ရေးတွင် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာတတ်သည်။ ဘဝတစ်သက်တာ၌ ပက်ပက်စက်စက် အတိဒက္ခများ ကြုံတွေ့ရကိန်းမရှိပါ။ ပထမအရွယ်တွင် ရုန်းကန်ကြိုးစားရတတ်ပြီး ဒုတိယအရွယ်တွင် အောင်မြင်မည်။ တတိယအရွယ်တွင် ကြီးပွားချမ်းသာပါလိမ့်မည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပရဟိတအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းများဖြင့် အောင်မြင်ကြီးပွားနိုင်မည်။ အသက်ရှည်ကျန်းမာပြီး သက်ကြီးပိုင်း၌ ကောင်းစားမည့် ဇာတာမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် တမလွန်ဘဝ၌ မြင့်မားစင်ကြယ်သောဘုံသို့ လားနိုင်လိမ့်မည်။

အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး

မာယနက္ခတ်ရှင်များသည် အချစ်ရေးဘက်၌ စိတ်ဝင်စားမှု လွန်လွန်ကွဲကွဲ မရှိတတ်ကြသော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လူငယ်တို့ဘာသာဘာဝ ချစ်သူနှင့် ဆုံစည်းအိမ်ထောင်ပြုမိလျှင်လည်း ချစ်သူကြင်ဖက်အပေါ် အသည်းနှင့်အောင် ချစ်တတ်ကြပြီး သနားတတ်၊ ကြင်နာယုယတတ်၊ လိုက်လျောအနစ်နာခံတတ်လိမ့်မည်။ စိတ်နှလုံးနှူးညှိသိမ်မွေ့ပြီး ချစ်သူက ချစ်မာန်ရှ အမှန်းပွားလျှင်၊ မျက်နှာညှိုးလျှင် အရူးပေးအောက်ကျခံပြီး ချောမော့ယုယတတ်မည်။ ချစ်သူ၏ အသံ၊ ချစ်သူ၏အလှပုံရိပ်ကို ကြည့်နေ၊ မြင်နေရလျှင် အေးမြသော အိမ်အစစ်နတ်ရောက်နက်ကို မြင်နေရသည့်နယ် ကြည့်နေတတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ မာယနက္ခတ်ရှင်များသည် အသက် ၃၆ နှစ်ကျော်၍ အိမ်ထောင်ဖက် မဆုံစည်းနိုင်ခဲ့လျှင် အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီး ဖြစ်ရကိန်းများတတ်သည်။ ရဟန်း၊ ရသေ့၊ သီလရှင်၊ သို့မဟုတ် တရားဘာဝနာ ပို့ခို၍ အရိုးထုတ်သွား

ကြရလိမ့်မည်။ မာယနက္ခတ်သည် ဘီလူးနက္ခတ်ဖြစ်ကြောင်း ဘီလူးနက္ခတ်အချင်းချင်း (သို့) နတ်နက္ခတ်နှင့် ဓမ္မေမျှ အိမ်ထောင်ပြုနိုင်လျှင် အတိုင်းထက်အလွန် တံခွန်ကုက္ကား ဖြစ်ရမည်။ လူနက္ခတ်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ ဘီလူးက လူကို စားတတ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ပညာရေး

မာယနက္ခတ်ရှင်များသည် ဖြတ်ထိုးညာဏ်၊ ထိုးထွင်းညာဏ်နှင့် INSTINCT ပင်ကိုဗီဇဉာဏ် ထက်မြက်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကျောင်းပညာရေးကို သင်ကြားသင်ယူ တတ်မြောက်သည့်အပြင် အခြား အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်များကိုလည်း သင်ကြားထူးချွန်လိမ့်မည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ပညာရပ်နှစ်ခုစလုံးကို သင်ယူနိုင်ပြီး ရိုရှင်စွဲထက် ပိုမိုတိုးတက်ကြီးပွား အောင်မြင်နိုင်မည်။ အခြားသူများ မမြင်နိုင်၊ မသိနိုင် မတွေ့နိုင်သော ရှုထောင့်မြင်မှ တီထွင်ကြံဆ ဖန်တီးနိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။

ကျန်းမာရေး

ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ကိုယ်ခံစွမ်းအား ကောင်းကြံ့ပြီး အမြဲသန်မာဖျတ်လတ် တက်ကြွနေတတ်သူများဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပြင် ရောဂါဥပဒ်နည်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကြလိမ့်မည်။ အသက်ရှည်မည်။

ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်

အများနှင့် စပ်တူလုပ်ကိုင်ခြင်းနှင့် အနီရောင်ဝတ်ဆင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် အလုပ်အကိုင် မကောင်းလျှင် မိမိတို့ ဂြိုဟ်တိုင်ဘုရားတွင် ဓမ္မပေးပြီး ရေအရှင်တွင် ငါးသက်စေ့ လွှတ်ပေး၍ ဆုတောင်းပူဇော်အညံ့ပြေ၍ ကောင်းကျိုးဝေပြောစေလိမ့်မည်။ မာယနက္ခတ်ရှင်များသည် ကျောင်းကန်ဘုရား တည်ဆောက်လှူဒါန်းနိုင်သည့် ဘဝကူးကောင်းကြံ့ပြီး တမလွန်ဘဝ၌ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တွင် ကောင်းစားခံစားနိုင်ကြသူများ ဖြစ်ရပါမည်။

နိဝါတဖြင့်...

ကာလီဒါချီ(မြန်မာပြည်)

ဇေယျာ

မှ

ဖော်စပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိသောဆေးများ

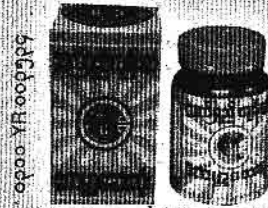
၀၃၁၀ YR ၀၀၃၃၅၅

လေးနပ်ပတ်သက်သမျှ
တက်လေဆေး မှ ရသမျှ

၀၀၀၀ YR ၀၀၃၂၆၀

အား၊ ဦးနှောက် သား
စတုမဉ္ဇူ ကိုစား

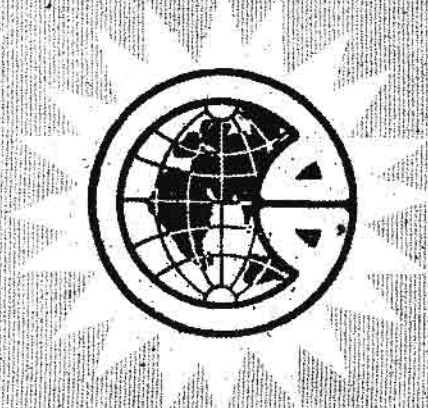
၀၃၁၀ YR ၀၀၃၅၅၄

သက်ရည်သုများသွဲတာက ဦးမောင်ရဲ
သက်ရည်ကျန်းမာ ကောမ္ဘာ ဆေးလုံးပါ

၀၀၀၀ YR ၀၀၂၅၅

မြင်းခွာဆေးလုံး အစဉ်သုံး
မျက်စိအကြောအတွက် တန်ခိုးထက်

၀၃၁၀ YR ၀၀၃၄၆

ဖြူကြတ်သွန် နှင့် နစ်လွန်ပျား
ကျန်းမာလိုသူများ အမြဲစား

၀၀၀၀ YR ၀၀၃၀၉၉

သွေးတိုးလေငန်းကာကွယ်ထား
နန္ဒင်းခါးဆေးလုံး နေ့စဉ်စား

ကျန်းမာရေး မြန်မာ့ဆေး

ဇေယျာ

မှ

အစဉ်ပေး

၀၀၀၀ YR ၀၀၃၅၅၅

ပျို့မဟိုတေ
အသားအရေ
ဝိဝင်နဲ့
ကောမ္ဘာ
ဆန္ဒင်းလုံး ကို
သုံးကြို

ဇေယျာဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သည်။

- ၁၃၄ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်၊ ကုက္ကိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း - ၅၄၄၀၀၆၊ ၅၅၅၂၃၇
- ၂၈၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး (မြောက်ဘက်တန်း အပေါ်ထပ်) ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း - ၂၅၆၅၉၊ ၂၄၀၉၆၆-လှိုင်းခွဲ-၄၁၅

www.burmeseclassic.com

မုနုဿကျော်ဝင်း

(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

မှော်ဘိမ္ဗာ ဖြောင့်ခြေတော

မှော်ဘီမှာ ပြောခဲ့ကြတာ

မနုဿကျော်ဝင်း | အမျိုးသားစာပေဆုရ

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ သင်္ကြန်ကာလ အတွင်း၌ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမင်းသိမ် နှင့် ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်ကာလ သူဝယ်ထားသော မှော်ဘီမြို့ရွာရှိ ခြံကြီးတစ်ခုထဲတွင် အပန်းဖြေ အနားယူလျက် ရှိကြ၏။ ဆရာမင်းသိမ်သည် စာပေကိစ္စ၊ ဗေဒင်ယတြာကိစ္စ အပါအဝင် အခြားသော လုပ်ငန်းများကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနေသလို ကျွန်တော်လည်း ဌာနတာဝန်နှင့် အခြားတာဝန်များ ပိနေမှုကြောင့် စိတ်ဓာတ်မွန်းကျပ်လျက် ရှိနေစဉ် “ဟေ့... ကိုကျော်ဝင်း၊ မှော်ဘီက ကျွန်တော်ရဲ့ခြံထဲမှာ အနှောင့်အယှက် ဘာကင်းသွားပြီး အနားယူရအောင်” ဆိုသလို သူက ခေါ်သဖြင့် ထိုခြံထဲတွင် ဆောက်ရိုအနားယူနေကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဆရာမင်းသိမ်က ညနေခင်း ထမင်းစားပြီး နှစ်ယောက်သား အညောင်းဖြင့် လမ်းလျှောက်ထွက်လာကြစဉ် “ဆရာ ... အခုအချိန်အထိ သားထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ စာအုပ်တွေထဲ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးကတော့ ဘာကွန်း လုံးချင်းဝတ္ထုပဲခင်ဗျ”

“အင်း... ကြိုက်ရတဲ့အကြောင်း ဘာ...”

“ဒီလိုကြောင့်ပါ ဆရာ။ ဆရာ

က ဒီစာအုပ်ကို ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ ဆိုပြီး နှစ်တွဲထုတ်ခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ နှစ်တွဲမခွဲချင်ပေမယ့် စာအုပ်ကြီးက သိပ်ထူသွားပြီး ဖတ်သူအတွက် အဆင်မပြေသလို ထုတ်ဝေသူအတွက် ကလည်း အခက်အခဲတွေရှိမှာကြောင့် ဒီစာအုပ်ရဲ့ အမှာစာမှာ ကျွန်တော်ဖတ်ရှုခဲ့ရတယ်။ စာဖတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့တော့ အဲဒီလိုခွဲပြီး ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့တာကို ပိုပြီး သဘောကျမိသွားတယ်” ထိုအခါ ဆရာက ကျွန်တော့်ဘက်သို့ စောင်းငဲ့ကြည့်ပြီး -

“ခွဲပြီးထုတ်ဝေလိုက်တာကို ပိုပြီး ကြိုက်နှစ်သက်ရတဲ့ အကြောင်းက”

“ဒီလိုလေ ဆရာ။ ပုဏ္ဏားဘကွန်း ပထမတွဲစာအုပ်မှာ ဘကွန်း ငယ်ငယ်က ဆင်းရဲမဲ့တေပုံ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေချင်လောက်အောင် စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းခဲ့ရပုံ၊ ကိုရင်ကြီး တစ်ပါးနဲ့တွေ့ပြီး လောကီကြီးပွားရေးအတွက် လုပ်ဆောင်ရမယ့်နည်းလမ်းကောင်းတွေကို ရရှိခဲ့ပုံ၊ အဲဒီနည်းလမ်းတွေကို သုံးပြီး ဇွဲရှိရှိနဲ့ ကြိုးစားလိုက်တော့ နောက်ဆုံးမှာ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ဖြစ်လာရပုံ၊ သူဆင်းရဲတုန်းက မတရားနှိပ်စက်ခဲ့သူ

တွေကို ပညာသားပါပါ ပြန်ပြီး လက်စားချေခဲ့ပုံ၊ သင်ခန်းစာပေးခဲ့ပုံတွေကို ဖတ်ရတယ်။ ဆရာ့ရဲ့ ရေးသားဖန်တီး တင်ပြပုံက သိပ်ပြီး အနုပညာမြောက်လေတော့ ကျွန်တော် အဲဒီစာအုပ်ကို ထမင်းမေ့၊ ဟင်းမေ့ ဖတ်နေမိတဲ့ အတွက် ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့တောင် ပြဿနာတက်ခဲ့ရပါတယ်။ ပုဏ္ဏားဘကွန်း ပထမတွဲကိုတော့ သူတနဲ့ ရသ နှောတဲ့ လောကီစီးပွားရေး လမ်းညွှန်လို့ ကျွန်တော်နားလည်သဘောကျ လက်ခံမိခဲ့ရတယ်”

“အဲ... ပုဏ္ဏားဘကွန်း ဒုတိယတွဲကိုတော့ လောကုတ္တရာချမ်းသာရေး လမ်းညွှန်လို့ အဲဒီစာအုပ်ဖတ်ပြီးတဲ့ အခါ ကျွန်တော်သဘောပေါက်သွားမိခဲ့ရတယ်။ ပုဏ္ဏားဘကွန်း သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ဖြစ်သွားပြီးတဲ့နောက် သူ့ဆရာ ကိုရင်ကြီးက သူ့ကို တာမေ့သချိုင်းထဲခေါ်ပြီး လိုက်ပြတယ်။ သူအပန်းဖြေရင်း ထိုင်နေတဲ့အုတ်ဂူပေါ်က စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်မိတော့ သူနဲ့ နာမည်တူ၊ အသက်အရွယ်တူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ရဲ့ အုတ်ဂူဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို သိလိုက်ရတယ်။ အဲဒီမှာတင် သူဟာ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်ပြီး သံဝေဂရသွားခဲ့တယ်။ အိမ်

ပြန်ရောက်လို့ တကယ့်သန္တိသုခ ရအောင် ရှာဖွေနိုင်မယ့် နည်းလမ်းအကြောင်း ပြောပြဖို့ သူ့ဆရာ ကိုရင်ကြီးကို လျှောက်ထားတော့ ကိုရင်ကြီးက ငါဟာ လောကီကြီးပွားရေးအတွက် လမ်းညွှန်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် လောကုတ္တရာ ချမ်းသာရေးအတွက် နည်းလမ်းတွေကို တော့ ပြောမပြတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရှာပေးတော့လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ပုဏ္ဏားဘက္ခန်းဟာ သူပင်ပင်ပန်းပန်း ရှာဖွေပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေအားလုံးကို စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းပြီး တရားရှာဖို့ ထွက်လာခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့ရှာဖွေနေတဲ့ လောကုတ္တရာတရားကို ဘယ်လိုကျင့်ကြံအားထုတ်ရင် ရနိုင်တယ်ဆိုတာ လက်တွေ့သိရှိသွားခဲ့ရတယ်။

အဲဒီအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သွားခဲ့တယ်။ ဘယ်လောက်အဖိုးတန်တဲ့ သုတရသမြောက်တဲ့ တင်ပြချက်လဲဆိုတာ စာဖတ်သူ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ပြောမပြတ်နိုင်အောင်ပါပဲ ဆရာရယ်။ အဲဒီဝတ္ထုကို ရေးသားဖန်တီးခဲ့တဲ့ ဆရာ့ကို ကျွန်တော်သက်သက်မြှောက်ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာခံစားခဲ့ရတဲ့အတိုင်း ပြောပြနေတာ ခင်ဗျ”

“ပုဏ္ဏားဘက္ခန်းဝတ္ထုက ဖတ်ကောင်းရုံသာမက ဆင်ခြင်စရာ၊ ပညာယူစရာနဲ့ မှတ်သားစရာတွေလည်း အများကြီးပါတာမို့ ဒီစာအုပ်ကို ကျွန်တော် အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ရှုမိခဲ့ရပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒီဝတ္ထုထဲက ဒိုင်ယာလော့ဘ်တချို့နဲ့ စာပိုဒ်တချို့ကိုတောင် အလွတ်ရသွားခဲ့တယ်”

ကျွန်တော်က မိမိအလွတ်ရ

သော စာသားများကို ရွတ်ပြလိုက်ရာ ဆရာမင်းသိမ်သည် ပြုံးပြီးနားထောင်နေရာမှ ...

“အေး ... ခင်ဗျားမှတ်ဉာဏ်တော်တော်ကောင်းတာပဲ။ ဒီဝတ္ထုကို ရေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တောင် ဒီလို ရွတ်ပြနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဆရာမင်းသိမ်၏ ချီးကျူးစကားကြောင့် ကျွန်တော် အလွန်ပင် ကျေနပ်သွားမိခဲ့ရ၏။

“ဆရာရယ် ... ကျွန်တော်ဟာ အစိုးရအရာရှိတစ်ယောက် ဆိုပေမယ့် ရတဲ့လစာက လက်ရှိကုန်ဈေးနှုန်းကို လိုက်မမီတာကြောင့် ကြွေးမတင်အောင် မနည်းကြိုးစားနေရတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်လုပ်တဲ့ဌာနကလည်း အောက်ဆိုက်လုံးဝမရနိုင်တဲ့ ဌာနမျိုးမို့ သူများဌာနမျိုးတွေမှာလိုလည်း အကြံအဖန်တွေ မလုပ်နိုင်ဘူး။ မသမာနည်းလမ်းတွေနဲ့ ငွေရှာရမှာကိုလည်း ကျွန်တော် လုံးဝလိပ်ပြာမသန့်ဘူး။ ဝါသနာအလျောက် စာရေးလို့ရတဲ့ စာမူခဆိုတာကလည်း ကွမ်းဖိုး၊ ဆေးဖိုးလောက်ပဲ ရှိတာ။ ဒီတော့ လောကီပညာနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းမျိုးရှိရင် လမ်းညွှန်ပေးပါလား ဆရာ”

ထိုအခါ ဆရာမင်းသိမ်သည် ကရုဏာမျက်လုံးများဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ရင်း ...

“အခု မှောင်စပြုနေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာကပဲ လှည့်ပြန်ကြရအောင်။ အိမ်ရောက်တော့ အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြတာပေါ့ဗျာ”

ကျွန်တော်တို့ ခြံထဲပြန်ရောက်ကြချိန်၌ မိုးချုပ်နေပြီ ဖြစ်၏။ အိမ်ပေါ်

ညှော်ခန်းတွင် ဆရာညီ ကိုဝင်းဇော်က ဆရာကြိုက်တတ်သော လက်ထပ်ရည်အချို့ ငါးသုံးလုံးစီးကရက်တို့ဖြင့် အဆင်သင့် စောင့်ကြိုလျက် ရှိနေ၏။ ဆရာမင်းသိမ်သည် ကြမ်းခင်းဖျာပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်ပြီး လက်ဖက်ရည်ကို တစ်မိစ်မိစ် အရသာခံ၍ သောက်နေရင်း ...

“အင်း ... ဆရာ့ကိုကျော်ဝင်းလို့ပဲ အင်းဝခေတ်တုန်းက ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကို သူ့ဒကာတစ်ဦးက လောကီချမ်းသာရေး နည်းလမ်းအကြောင်း မေးမြန်းလျှောက်ထားဖူးတယ်။ ဒီတော့ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားက ဒကာကြီး ကျုပ်ဟာ လောကုတ္တရာချမ်းသာမှုအတွက် ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသူ ဖြစ်တယ်။ ဒကာကြီးကိုလည်း ကျုပ်လို့ပဲ လောကုတ္တရာချမ်းသာကို ရှာချင်လို့ ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ်၊ သံဃာ့ရိပ်ကို လာခိုနေတယ် ထင်မိတာကိုး။ လောကီကြီးပွားချမ်းသာဆိုတာ တကယ့်ချမ်းသာမှုအစစ်မဟုတ်ဘူး။ သူဌေးသူကြွယ်ဖြစ်ရတဲ့ ဘဝမျိုးကိုပဲ ရောက်ရှိတာ။ တကယ့်ချမ်းသာမှုအစစ်ဖြစ်တဲ့ သန္တိသုခကို ရရှိကြတာမဟုတ်ဘူး။ တကယ့်ချမ်းသာမှုအစစ်ဖြစ်တဲ့ သန္တိသုခကို ရနိုင်ဖို့ကတော့ လောကုတ္တရာဆိုင်ရာ ကျင့်စဉ်တရားနည်းလမ်းတွေအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်မှ ဖြစ်တာ။ သန္တိသုခ (ဝါ) တကယ့်ချမ်းသာမှုအစစ်ကို ရရှိနိုင်ဖို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရတာက ခက်ခဲလှပေမယ့် လောကီကြီးပွားရေး (ဝါ) သူဌေးဖြစ်ဖို့ နည်းလမ်းကတော့ မခက်ခဲပါဘူးလို့ မြွက်ကြားတော်မူပြီး အဲဒီဒကာကို နည်းလမ်းတစ်ခုပေး

လိုက်တယ်။

“အဲဒီနည်းလမ်းကတော့ ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်တစ်ဆူထု အဲဒီ ရုပ်ပွားတော်ရဲ့ အသားရောင်ကို အဝါရောင်ခြယ်၊ သက်န်းတော်ကို အနီရောင်နဲ့ ပလွင်တော်ကိုတော့ အစိမ်းရောင်ခြယ်ခိုင်းတယ်။ အဲဒီရုပ်ပွားတော်ကို ဘုရားစင်ပေါ်ထားပြီး ရှိခိုးပူဇော်တဲ့အခါ ရွတ်ဆိုရမယ့် ဆုတောင်းဂါထာကိုလည်း ဆရာတော်ကြီးက ပြောပြပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီ ဒကာကလည်း ဆရာတော်ကြီးမှာကြားလိုက်တဲ့အတိုင်း ယုံယုံကြည်ကြည်ပြုလုပ်တော့ နောက်ဆုံးမှာ သူကြွယ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ရတယ်။ သူ့လက်ထက်မှာတင်မက သူက ပေါက်ဖွားတဲ့ သားမြေးတွေ ဆွေခနစ်ဆက် မျိုးခနစ်ဆက်အထိ ချမ်းသာကြွယ်ဝသွားခဲ့ကြတယ်လို့ အဆိုရှိတယ်”

ဆရာက ကျွန်တော့်ကို စိတ်နှည်လက်ရှည် ရှင်းပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေမိရာမှ -

“ဆရာ့ဝတ္ထုထဲက ပုဏ္ဏားဘကွန်းကို အားကျမိပေမယ့် ကျွန်တော်ရဲ့ အခုလို အသက်အရွယ်မျိုးမှာ ဘကွန်းရဲ့ နည်းလမ်းမျိုးတွေနဲ့ ထောက်ကြီးပွားရေးအတွက် လုပ်ဆောင်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အခုဆရာပြောပြခဲ့တဲ့ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်မျိုးကို ကျွန်တော်အနေနဲ့ လုပ်ဆောင်ဖို့ မခက်လှဘူး။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုတာပါ။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်ဆောင်အထည်ဖော်သွားပါမယ်”

ကျွန်တော် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ မှော်ဘီမှ ပြန်ရောက်ပြီး နောက် ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ပန်းပုဆရာ ဦးလှကြူးက သရက္ခသားဖြင့် သူကိုယ်တိုင် ထုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်တစ်ဆူကို လာရောက်ဒါနပြု၏။ ကျွန်တော်က မိတို့ဌာန၏ လက်စွဲတော် ပန်းချီဆရာကြီး ဦးကြည်ကို ထိုရုပ်ပွားတော်တွင် လိုအပ်သော ဆေးရောင်များ ခြယ်ပေးရန် အကူအညီတောင်းခံသည်။ သို့ဖြင့် ပန်းပုဆရာ ဦးလှကြူးနှင့် ပန်းချီဆရာ ဦးကြည်တို့၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်တော်ပူဇော်လိုသော ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်သည် ကျွန်တော်၏ ဘုရားကျောင်းဆောင်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ရတော့၏။ ရောက်ရှိသည့်နေ့မှစ၍ ကျွန်တော်သည် နံနက်တိုင်း ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေကြည်တော်တို့ ဆက်ကပ်ပူဇော်လှူဒါန်းကန်တော့ပြီး ဆုတောင်းဂါထာကို ရွတ်ဆိုခဲ့သည်။ ဤအမှုကို နေ့စဉ်ပြုစုခဲ့သည်မှာ ယခုထက်တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်၏။ ယင်း၏အကျိုးဆက်တို့ကို မူကား ကြွားဝါရာရောက်မည်စိုး၍ ကျွန်တော် အထူးရေးမပြလိုတော့ပါ။ အလွန်ပင် အကျိုးရှိလှသည်ဟူ၍သာ အနှစ်ချုပ်သဘောမျှလောက် ဆိုချင်ပါ၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်ကို ပူဇော်ရာ၌ ကျွန်တော်ရွတ်ဆိုပူဇော်လေ့ရှိသော ဆုတောင်းစာကိုတော့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဒါနပြုဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

“ရွှေရောင်အဆင်းရှိသော အသားတော်ပေါင် ပတ္တမြားသက်န်းတော် ဆင်မြန်း၍ မြေပလ္လင်ထက်၌

ကိန်းဝပ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား တပည့်တော် ရှိသေစွာ ပူဇော်ကန်တော့ပါသည်။ ဤဆီမီး၊ ရေကြည်တော်၊ ပန်းမာလ်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါသည်။ တပည့်တော် ပြုခဲ့သမျှ ကောင်းမှုကုသလအဖြာဖြာတို့ကို ဤရုပ်ပွားတော်မြတ်အစီရင် ပြုလုပ်နိုင်ရေးအတွက် နည်းလမ်းဒါနပြုခဲ့သော အင်းဝခေတ်မှ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် စတင်ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော မူလအလှူရှင် သူကြွယ်များအားလည်းကောင်း၊ ခေတ်အဆက်ဆက် လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြသူများအားလည်းကောင်း၊ ဤရုပ်ပွားတော်မြတ်အာ စောင့်ရှောက်လျက်ရှိကြသော သာသနာစောင့်နတ်များအားလည်းကောင်း၊ အမျှ ... အမျှ ... အမျှ ပေးဝေပါသည်ဘုရား။ ဤရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ပူဇော်လှူဒါန်း ကန်တော့ရသော ကုသိုလ်ကံစေတနာကြောင့် တပည့်တော်သည် သာသနာတော်မြတ်အကျိုး၊ တပည့်တော်အပေါ်တွင် ကျေးဇူးပြုကူညီခဲ့ကြဖူးသော ကျေးဇူးရှင်တို့အား ပြန်၍ ကျေးဇူးဆပ်နိုင်သောအကျိုး၊ သတ္တဝါများကို ကယ်တင်နိုင်သော အကျိုးကို တစိုက်မတ်မတ် သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ပြည့်စုံကုံလုံသူ ဖြစ်ရပါလို၏ ဘုရား”

မနုဿကျော်ဝင်း
(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ရေစက်သွန်းချအမှုဝေသော် သာဓုခေါ်

■ ရန်နိုင်

“အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ” ဟူသော စကားကို “အမြဲထားဝရ မကြာခဏ လှူဒါန်းနိုင်ပါစေ” ဟု အချို့က အဓိပ္ပာယ်ကောက်သည်။ “အလှူဒါနတစ်ခု ပြီးမြောက်သည့်အခါတိုင်း ချသည့် ရေစက်သည် လက်နှင့်မကွာပါစေနှင့်” ဟု အချို့က အနက်ဖွင့်သည်။ လက်ပေါ်သို့ ရေစက်လောင်းချသည့်လေ့ကို ဖော်ဆောင်သည့်သဘောဖြစ်သည်။

အချို့ကလည်း အလှူဒါနပြုရာတွင် ရေစက်ချခြင်းသည် ‘အပိုအလုပ်’ ဟု ပြောကြသည်။ ကျမ်းဂန်စာပေအထောက်အထား မရှိသဖြင့် လိုက်နာရန် မလိုဘူးဟုလည်း ဆိုကြသည်။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်က ရေစက်ချခြင်းမရှိဟုလည်း ငြင်းကြသည်။ သို့သော် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး ဧတဝန်ကျောင်းတော်ကိုလှူစဉ်က မြတ်စွာဘုရား၏ လက်တော်သို့ ရေလောင်းချ လှူဒါန်းခဲ့သည်ဟု မှတ်သားဖူးသည်။ သည်အဆိုကြောင့် စဉ်းစားစရာ။

ပါဠိဝေါဟာရ ‘ဒက္ခိဏောဒက’ မှ လာသည်။ ‘ဒက္ခိဏ’ နှင့် ‘ဥဒက’ ဟု ခွဲခြားနိုင်သည်။ ‘ဒက္ခိဏ’ က အလှူ၊ ‘ဥဒက’ က ရေ၊ ‘အလှူဒါနနှင့် သက်ဆိုင်သောရေ’ ဟု မှတ်ယူနိုင်သည်။ ရေနှင့်ပတ်သက်သော အလေ့အထကို များသောအားဖြင့် ပုဏ္ဏားတို့၏ ဗြဟ္မဏအယူဝါဒတွင် တွေ့နေ၊ မြင်နေကျ။ ရေကို ကိုးကွယ်သောကျင့်စဉ်မျိုးလည်း ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ရေစက်ချခြင်းသည် အဆိုပါယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပတ်သက်နေမလားဟုလည်း အချို့ကစဉ်းစားကြသည်။

ယနေ့ အလှူဒါနများတွင် ရေစက်ချကြသည့်အခါ ဘုန်းကြီးရဟန်းများက ‘ဘန္တေအရှင်ဘုရား ... မယ်၊ တပည့်တော်တို့သည် ...’ အစချီ တိုင်ပေးသည့်အတိုင်း နှုတ်တိုက်လိုက်ဆိုကြသည်။ လက်ကလည်း အောက်ခံပန်းကန်ထဲသို့ ကရား၊ သို့မဟုတ် ရေကို တစ်စက်ချင်း လောင်းချကြသည်။

ရေကို ဦးစွာလောင်းချပြီးမှ လှူဖွယ်ပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရသည်ဟု မှတ်သားဖူးသည်။ ယနေ့ကျင့်သုံးနေကြသည်မှာ လှူဖွယ်ဆက်ကပ်မှုက ပထမရေစက်ချခြင်းက ဒုတိယ၊ သို့မဟုတ် အဆုံးသတ်။ ရေစက်ချရာတွင်လည်း အလှူခံမည့်သူ၏ လက်ပေါ်သို့ ရေကိုလောင်းချသည်က တစ်မျိုး။ အလှူခံသူ၏ လက်မှတစ်ဆင့် ချသည့်ရေစက်သည် မြေသို့ သွန်လောင်းသက်ဆင်းစေသည်။

မာရ်နတ်သားက ဗောဓိပင်နှင့် ပလ္လင်ကို လာရောက်ယှဉ်တု အပြိုင်လှစဉ် မြတ်စွာဘုရား၏ ဒါနပါရမီကို သက်သေပြုသူပေးက ဝသုန္ဒြေ။ ဝေဿန္တရာဖြစ်စဉ်ကစ၍ ဖြည့်ဆည်းခဲ့သမျှ ဘဝအဆက်ဆက် ပြုဖူးသော အလှူဒါနများမှ ချခဲ့သော ရေစက်များသည် ဝသုန္ဒြေနတ်၏ ဆံပင်တွင် ယခုတိုင် ရွှေရွှံ့စိုဆဲ။ ဆံပင်ဖျားကို ရေညှစ်ချလိုက်ရုံဖြင့် မာရ်နတ်သားနှင့်အဖွဲ့ ရေထဲမျောပါသည့် ဖြစ်စဉ်ကို သတိရသည်။

ထို့ကြောင့် အလှူခံသူ၏ လက်ပေါ်သို့ ရေလောင်းချသည်ဖြစ်စေ၊ အောက်ခံပန်းကန်ထဲသို့ ရေစက်ချသည်ဖြစ်စေ “ဝသုန္ဒြေ ဤမြေပုံသု သေလာထုသည် သက်သေအမှု၌ တည်စေသော် ...” ဟူသော စာသားအရ မြေကြီးကို သက်သေတည်သည့်အနက်၊ သည်နေရာတွင် ဝသုန္ဒြေနတ် ပါဝင်လာသည်။ အချို့က ဝသုန္ဒြေနတ်သမီးဟု ပြောကြ၍ အချို့က ဝသုန္ဒြေနတ်သမီးဟု ဆိုကြသည်။ နောက်ဆုံးအဆင့် မြေပြင်သို့ ရေကို လောင်းချရမည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကိုမူ ရှောင်လွှဲ၍မဖြစ်။ သို့မှသာ ဝသုန္ဒြေနတ်က မှတ်သားနိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

ရနိုင်ပြည်၊ စစ်တွေ မြောက်ဦးဘုရားဖူးခရီးစဉ်တွင် လောကမာရ်အောင်စေတီမှ ရေစက်ချပေါက်ကလေး

www.burmeseclassic.com

အကြောင်း သတိရသည်။ မြန်မာ့နန်းတွင်းညီလာခံ လွတ်
တော်အဆောက်အအုံများတွင် များမတ်များအတွက် ကွမ်း
တံတွေးထွေးပေါက်များ စီမံထားရှိမှုကို ဖတ်ရှုဖူးသည်။
ဘာသာရေးနယ်ပယ်မှ “ရေစက်ချပေါက် ယဉ်ကျေးမှု” ကို
မြောက်ဦးသို့ ရောက်လေမှ သိရှိမှတ်သားရကြောင်း ဝန်ခံ
ပါသည်။

လောကမာရ်အောင်စေတီတော်၏ သမိုင်းအရ
ဘုရင်စန္ဒာသုဓမ္မရာဇာ တည်ထားသည်။ လောကသုံးပါး
အောင်နိုင်ခြင်းအနက်ကို ဆောင်သည်။ ‘လောကမူဘုရား
စေတီ’ ဟုလည်း ခေါ်သည်။

ရေစက်ချပေါက်ကလေးက ဆင်းတုတော်သို့ ရေ
စီးကြောင်း ဆက်သွယ်ထားသည်ဟု ဆိုသည်။ မြန်မာတို့
ရေစက်ချသည်မှာ ပန်းကန်ထဲသို့ တစ်ဆင့်ခံသည်။ အချို့က
လက်ပေါ်သို့ ရေစက်ကို လောင်းချသည်။ ရခိုင်ရိုးရာယဉ်
ကျေးမှုတွင် ရေစက်ပေါက်သို့ ရေကို တိုက်ရိုက်သွန်း
လောင်းကြသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် ဘုရားဖူးခရီးစဉ်တစ်
လျှောက် လှူဒါန်းခဲ့သမျှအတွက် သည်နေရာတွင် ရေစက်
ချအမျှဝေခဲ့ကြဖူးသည်။

ရေစက်ချပြီးလျှင် အမျှဝေရသည်က ဗုဒ္ဓဘာသာ
မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာ။

“ကြားကြားသမျှ အမျှ ... အမျှ ... အမျှ ...
ယူတော်မူကြပါကုန်” ဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် “သာဓု ...
သာဓု ... သာဓု” ဟု အားလုံးက ဝိုင်းဝန်းအနုမောဒနာ
ပြုကြသည်။ လှူဒါန်းသူရရှိသော ကုသိုလ်အပေါ် ဝိုင်းဝန်း
၍ ကောင်းချီးပေးကြသည့်သဘော ဂုဏ်ပြုလိုသည့် ရည်
ရွယ်သည်။ ‘သာဓု’၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုက “ကောင်း
လောစွာ” စိတ်ကြည်လင်အေးချမ်းစွာ “သာဓု” ခေါ်ကြသည်။

အမျှဝေခြင်းသည် မိမိ၏ ပြုသမျှကုသိုလ်ကို ဝေမျှ
သည့်အနက်၊ အသိပေးကြေညာသည့် အဓိပ္ပာယ်၊ ကုသိုလ်
ဆိုသည်က အင်အားကြီးမားသည်။ ထို့ကြောင့် ဝေမျှ၍
ဆူသည်ဟု ဆိုသည်။ အကုသိုလ်ကမူ အင်အားနည်းသဖြင့်
ပြုလုပ်သူတစ်ဦးတည်းသာ လက်ခံရရှိ ပိုင်ဆိုင်သည်။
အခြားသူသို့ ဝေမျှခွဲဝေပေး၍ မရနိုင်ဟုလည်း ဟောပြော

ကြသည်။ ကုသိုလ်ကို ဝေမျှသူက ပေး၍ရသည်ဟု ဆိုစေ
ကာမူ မည်သူက မည်ကဲ့သို့ လက်ခံရယူနိုင်ပါသနည်းဟု
သည်က စဉ်းစားစရာ။

သာဓုခေါ်ဆိုခြင်းကြောင့် သူတစ်ပါး၏ အလှူဒါန
အပေါ် ကျေနပ်အားရ အားကျမှုဖြင့် ကြည်နူးစိတ်ကို ပေါ်
လာစေသည် အမှန်။ ထိုအချိန်တွင် စိတ်အစဉ်သို့ ကုသိုလ်
စိတ်သာ ရောက်ရှိလွှမ်းမိုးနေသည်။ အကုသိုလ်စိတ် လုံးဝ
မပေါ်ပေါက်။ သည်အကျိုးတရားသည်သာလျှင် တင်ထင်
ရှားရှား။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တရားတော်များက ကျင့်
ကြရေးကို ဦးစားပေးသည်။ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုသက်သက်
မဟုတ်။

“အတ္တဟိ အတ္တနော နာထော” မိမိကိုသာ
ကိုးကွယ်ရာ။ ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံလုပ်ဆောင်မှ ကိုယ်ရရှိ
သည်ဟု နားလည်သဘောပေါက်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မိမိ
ကိုယ်စား သူတစ်ပါးက လုပ်ပေး၍ မရနိုင်ဟုလည်း အနက်
ဧကောက်ယူရနိုင်မည် ထင်သည်။

ရေစက်ချ အမျှပေးဝေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရည်စူး
ကုသိုလ်ကိစ္စ ပါဝင်လာသည်။ သေသူအတွက် ရည်ရွယ်
ရည်စူးပြုလုပ်ပေးသော ကိုယ်စားပြုကုသိုလ်အမျိုးအစား
ဖြစ်သည်။ အချို့က ‘မယဒေဝလင်္ကာသစ်’ ပိုဒ်ရေ ၃၁၉
ကို ရည်ညွှန်းကိုးကားလျက် ဆိုကြ၊ မိန့်ကြသည်။

“ပေတကိစ္စ၊ ဥဒ္ဓိဿကာ၊ ရည်ထပေးပြု၊ သာဓု
ခေါ်တတ်၊ လှူခံမြတ်မှ၊ သေသူရ၏” ဟု ဆိုထားသည်။
ထိုလင်္ကာကို အနက်ဖွင့်ရာ၌ ရည်စူးကုသိုလ်ပြုလုပ်ရာတွင်
အချက်သုံးချက် ပြည့်စုံရ၏။ ကွယ်လွန်သူသည် သာဓုခေါ်
နိုင်သောဘဝသို့ ရောက်ရှိနေရမည့် ပထမအချက်၊
ကွယ်လွန်သူအတွက် ရည်ရွယ်ရည်စူး၍ ပြုလုပ်ရမည့်
ဒုတိယအချက်၊ မြင့်မြတ်သော အံ့လှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရမည်က
တတိယအချက်။

‘ပရဒတ္တပဇီဝ’ ကို ပိုဒ်ခွဲပြသည်။ ‘ပရ + ဒတ္တ +
ဥပဇီဝိက’ ဟု သံဝေဂဒီပနီ (၆၀၁)

“ပရေဟိ ဒတ္တံ ဥပနိဿယ ဇီဝတိတိ ပရဒတ္တ
ပဇီဝိကော” ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု ထောက်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

‘ပရ’ဆိုသည်မှာ ကျန်ရစ်သည့် တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ‘ဒတ္တ’ဆိုသည်မှာ ပေးကမ်းလှူဒန်းခြင်း။ ‘ဥပဇိက’ဆိုသည်မှာ ဝိညာဉ် အသက်မွေးခြင်းဟု ခွဲပြသည်။ လူ့ဘဝ ကျန်ရစ်သူများ အမျှဝေပေးမှုကို မျှော်လင့် နေကြရသည်။ သာဓုခေါ်ဆိုခွင့် ရရှိမှ ပြိတ္တာဘဝမှ ကျွတ် လွတ်သည်ဟူသော အယူအဆ။

လူတစ်ယောက် သေဆုံးလျှင် လားရာကတိ ငါးပါး ရှိ၏။ ‘ဒေဝကတိ’သည် နတ်ပြည်၊ နတ်ဘဝသို့ ရောက်ရှိ ခြင်း၊ ‘မနုဿကတိ’သည် လူ့ပြည်လူ့ရပ်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိခြင်း၊ ‘တိရစ္ဆာနကတိ’သည် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သွားခြင်း၊ ‘တိရယကတိ’သည် အပါယ်သို့လားခြင်းနှင့် ‘ပေတကတိ’ ပြိတ္တာဖြစ်သွားခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ‘ပေတကတိ’ ကိစ္စက လေးနက်လှ၏။

“ကွယ်လွန်သူတိုင်းအား ဆွမ်းသွတ်အမျှဝေ၍ ရသလော” အမေးပြဿနာကို ‘မိလိန္ဒပဉ္စာ’ ဝေသန္တဝဂ် တွင် တွေ့ရသည်။

“အရှင်ဘုရား၊ မည်သူတို့သည် ခံစားရ၍၊ မည်သူ တို့သည် မခံစားကြရပါကုန်သနည်း”

“မင်းမြတ်... ကွယ်လွန်သူသည် ငရဲပြည်၊ နတ် ပြည်၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ ရောက်နေပါက မခံစားကြရကုန်။ ပြိတ္တာ လေးမျိုးတွင် စားသမျှ ပြန်လည်အန်ပစ်သော ‘ဝန္တာသိက’ ပြိတ္တာမျိုး၊ အမြဲတမ်း ငတ်မွတ်နေသော ‘ခုပ္ပိပါသ’ ပြိတ္တာမျိုး၊ ဝမ်းခေါင်းတောက်လောင်နေသော ‘နိဇ္ဈာ မတဏှိက’ ပြိတ္တာမျိုး၊ ဤသုံးမျိုးသည်လည်း မခံစားရကုန်။ သူတစ်ပါး ပေးကမ်းသမျှ မှီခိုနေကြရသော ‘ပရဒတ္တုပဇိဝ’ ပြိတ္တာမျိုး သာလျှင် ခံစားရကုန်၏”

* * * * *

နောင်ဘဝအတွက် မျှော်လင့်ချက်မထားသည့် လှူဒါန်းမှုအစုစုလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင် ကုသိုလ်ရ လိုသည့်ဆန္ဒကမူ အနိမ့်ဆုံး။ ကုသိုလ်၏ အကျိုးပေးမှုကို လက်ငင်းဘဝတွင်ပင် ရည်မှန်းသည်။ ထို့ပြင် ရရှိသော ကုသိုလ်ကို မျှဝေပေးလိုပြန်သည်က မြန်မာတို့၏ မွန်မြတ် သော စိတ်ဓာတ်။

မိမိရရှိသည့် ကုသိုလ်ထဲမှ မည်ရွေးမည်မျှကို ခွဲဝေ ပေးမည်နည်း။ မည်မျှခွဲဝေပေးစေကာမူ မိမိတွင် လျော့

သွားသည်မရှိဟု ဆိုပြန်သည်။ စဉ်းစားစရာ။ သာဓုခေါ်ခွဲ ဖြင့် ကုသိုလ်ရနိုင်သည်ဟူသော အယူအဆ။ ဤသို့ဆိုလျှင် သာဓုခေါ်သူဘက်က အသာစီးရသည်။ သူက မည်သည့် အားထုတ်မှုမျှ မပါ။ မကြိုးစားရဘဲ နှုတ်က “သာဓု” ခေါ် ရုံဖြင့် ကုသိုလ်ရသည်ဆိုခြင်းမှာ အလွန်သက်သာလွန်း သည်။ အချို့က လှူသူနှင့် တန်းတူရသည်ဟု ဆိုပြန်သည်။ လှူသူက ငွေကုန်၊ ပစ္စည်းစိုက်၊ လူအားထည့် ကြိုးစားအား ထုတ်မှု များပြားလှသော်လည်း သာဓုသမားနှင့်တန်းတူ ကုသိုလ်ရသည်ဆိုပါက တရားမျှတနိုင်ပါမည်လား။

“ဘာမျှလုပ်မနေဘဲ အလှူတကာ လှည့်လည် သာဓုခေါ်နေလိုက်ရုံပေါ့” ဟု အချို့က ဆိုသည်။ ရယ်စရာ စကားဖြစ်နေသော်လည်း အလေးအနက် ထောက်ထား စဉ်းစားစရာ။

သာစည်မြို့နယ်၊ ငါးဆူကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ ဆရာ တော်ကြီး ‘ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝမဟာထေရ်’ ၏ ဆုံးမစကားတစ်ခွန်း က နှိုင်းယှဉ်မှတ်သားစရာ။

“ယောဂီတို့... အားထုတ်ကြပါ၊ ကြိုးစားကြပါ။ သာဓုတန်းဆိုတာ သိလား။ ကိုယ်ကတော့ ဘာမှမလုပ်ဘဲ သူများတွေ အားထုတ်ကြိုးစားကြလို့ တရားရသွား၊ သိသွား ကြတော့ သူတို့ဟောပြောတဲ့အခါ လိုက်တရားနာပြီး သာဓု သာဓုနဲ့ လိုက်ဆိုကြတဲ့သူတွေကို ပြောတာ။ သာဓုတန်းမှာ မနေကြနဲ့ အားထုတ်ကြ”

သည်စကားအရ သာဓုခေါ်သူများ ကုသိုလ်ရသည် ဆိုခြင်းထက် အလှူအောင်ပွဲတစ်ခုအတွက် လက်ခုပ်တီး ဩဘာပေး၊ မုဒိတာမွှား ကောင်းချီးပြုသည့်အဆင့်ကိုသာ မျှော်လင့်စရာ။

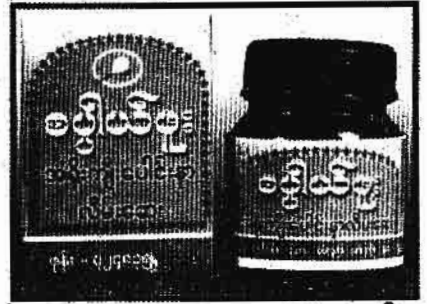
ထို့ကြောင့်... မသေခင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တူ တရားရှာဖွေခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံး။ ကိုယ့်အတွက် ကိုယ်တိုင်ပြုသည့် ကုသိုလ်သည်ကာ အမွန်မြတ်ဆုံး။ ကိုယ် တိုင်သွန်းလောင်းသည့် အလှူရေစက်သည်သာ အေးမြဆုံး အကျိုးတရားကို ကိုယ်တိုင်ခံစား၊ စံစားနိုင်ခြင်းသည်သာ အသေချာဆုံး။

၀၄၀၈ (Y) ၀၇၄၆၄

စပွယ်ဖူး ဆေးတိုက်မှ အခွမ်းထက်လိမ်းဆေးများ

၀၄၀၈ (Y) ၀၇၄၆၅

“သိတာရေ... ဒီနေ့ ကွန်ပျူတာကလပ်(စ်) မတက်နိုင်လို့ ခွင့်တင်ပေးစမ်းပါကွာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ နီလာရဲ့”

“အိမ်မှာ မောင်လေးကလည်း ချောင်းဆိုးရင်ကြပ် သလိပ်ကပ်ဖြစ်နေလို့... နောက် မေမေကလည်း အစိုးကနီးပေါင်းတက်ပြီး လည်ပင်းမလှည့်နိုင်ခဲ့ဆိုတော့ အိမ်ကီစွဲတွေ လုပ်ရမှာမို့ ကလပ်(စ်)မတက်နိုင်ဘူး”

“ဆေးခန်း သွားမပြဘူးလား”

“အိမ်နားက ဆေးခန်းသွားပြတာပဲ... ဒါပေမဲ့ မသက်သာဘူး ဖြစ်နေတယ်”

“ဪ... ဒါလေးများ ကိုယ်တို့ အမြဲတမ်းပြနေတဲ့ စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်မှာ ပြကြည့်ပါလား”

“စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်က ဘာကောင်းလို့လဲ”

“စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်ကထုတ်တဲ့ ခွဲသလိပ်ကြေ ရင်လူးဆေးရုံတယ်၊ အဲဒီဆေးက ကလေးလူကြီး အသက်အရွယ်မရွေး သုံးစွဲနိုင်တယ်။ ခွဲသလိပ်ရင်ကျပ်၊ ကြက်ညှာ၊ ချောင်းဆိုး၊ အစာမကြေ၊ ပျို့အန်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ အဆုတ်ပွ၊ အဆုတ်အအေးမိ၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်၊ ဆူထိုးလေအောင့် အကုန်ပျောက်တဲ့ အထူးလိမ်းဆေးပဲ။ အဲဒီဆေးကို လည်ပင်းမှစ ဆီးစပ်အထိ တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် လိမ်းပေးရင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားရမယ်”

“ဒါထက် အစိုးကျီးပေါင်းရောဂါအတွက်ရော ဆေးထုတ်သေးလား”

“အစိုးကျီးပေါင်းရောဂါအတွက် အထူးစိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ အစိုးကျီးပေါင်းလိမ်းဆေးလည်း ထုတ်တယ်။ လည်ပင်းကျီးပေါင်း၊ ဆီးစပ်ကျီးပေါင်း၊ အဆစ်အမြစ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းအပြင် လေဖြတ်ဝေဒနာရှင်များကိုပါ လိမ်းပေးရင် ဆေးရောက်ပြီး ဝေဒနာသက်သာ ပျောက်ကင်းပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တရားမထိုင်မိနဲ့ အားကစားမလုပ်မီ ကြိုတင်လိမ်းပေးရင် အကြောများ ဆွေးပြီး အလုပ်လုပ်လို့ အင်မတန်ကောင်းမွန်ပါတယ်”

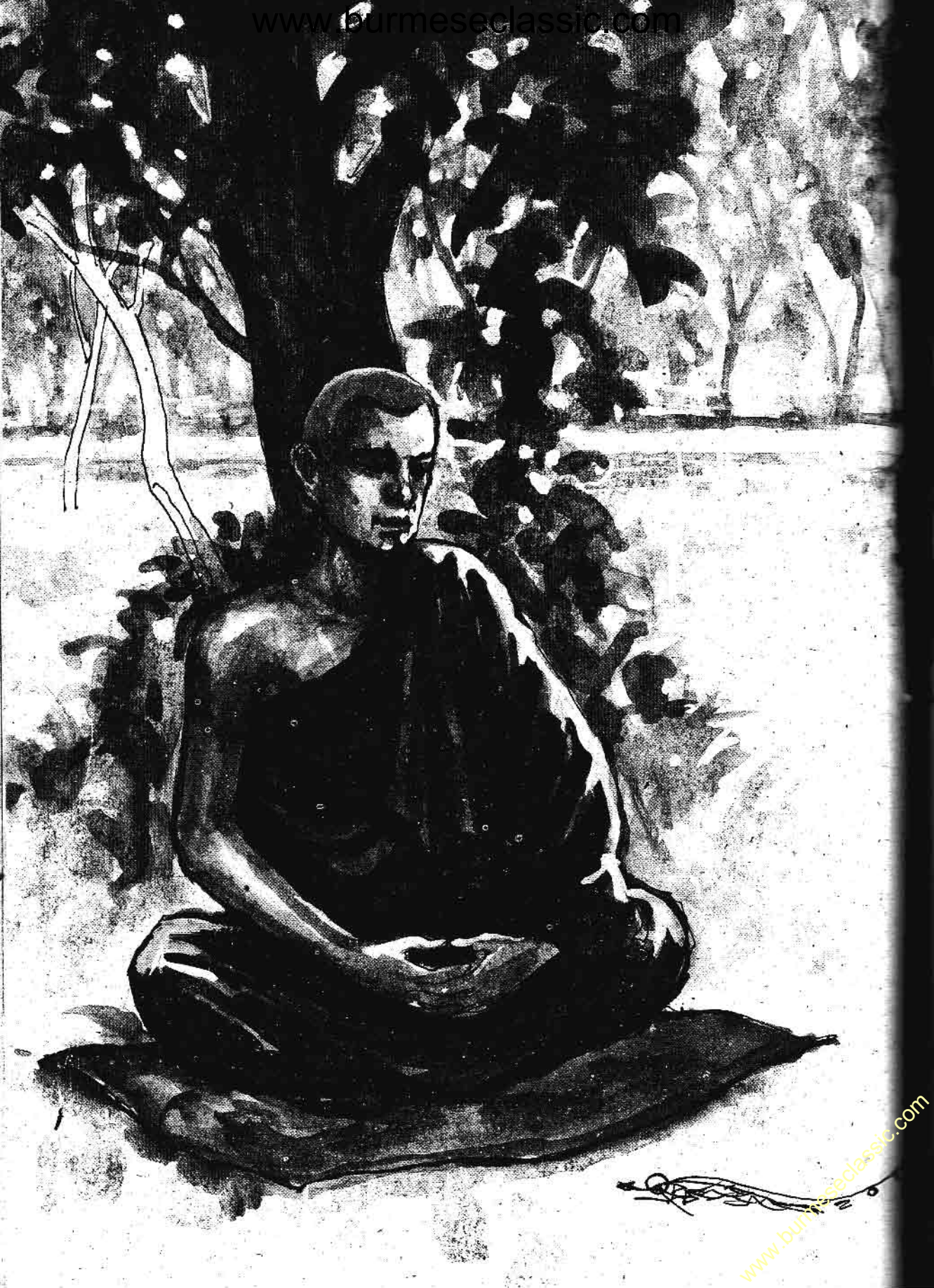
“ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ဆေးကို ဘယ်မှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါလဲ”

“ဝင်ရင်းဌာနတော့ အမှတ်(၆၄)၊ သရဖီလမ်း၊ (၃/တ)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံက စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်မှာပါ။ ဖုန်းနံပါတ်က ၀၁-၇၂၄၈၃၅၊ ၀၉-၅၀၃၇၅၅၈ နဲ့ ၀၉-၅၀၉၇၈၇၇ တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါအပြင် ရွှေဘုံသာလမ်းက တိုင်းရင်းဆေးဆိုင်မှာလည်း ရရှိနိုင်ပါတယ်။ အကြောင်းစုံ သိချင်ရင်တော့ အထက်ပါဖုန်းနံပါတ်နဲ့ ဆက်သွယ်စုံစမ်း မေးမြန်းနိုင်ပါတယ်။ ကဲ... သိတာရေ... ရောဂါတွေ အမြစ်ပြတ်ချင်ရင်တော့ ‘တကယ်ထူးတဲ့ စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်’ ကို အမြန်ဆုံး ဖုန်းဆက်လိုက်နော်”

ဆေးခန်းပွင့်ချိန်က “နံနက်(၉-၁၁)နာရီ ညနေ(၄-၈)နာရီအထိ ခိုပြီး အခမဲ့ ဆွေးနွေးနိုင်ပါတယ်”

“ကောင်းပါပြီ သူငယ်ချင်း”

သင်... အမှန်တကယ် ရောဂါပျောက်ချင်ရင် တကယ်ထူးတဲ့ စပွယ်ဖူးဆေးခန်း နှင့် အမြန်ဆုံး ဆက်သွယ်လိုက်ပါ။

ဘုန်းတော်ကြီး ပိမိမိကလေး

စာစု (၁) ထေရ်ရီ ပထမပည

(၁)

ကျေးဇူးတိုင်း အသံက ပြုံးရွှင်
ကြည့်သည်။

ညက သုမန၏ အဖြစ်အပျက်ကို
သိကြလေဟန်မတူ။

ညက်ရှင်းသန့်သော နေရောင်
ညည ကျောင်းသခံမီးလေးပေါ်
လှည့်လာ၏။

သုမန၏ မျက်လုံးများ ပွင့်လာ
သည်။

သူမမှာ သူ့ကိုယ်သူ အံ့ကြနေ၏။

ညကဖြစ်ပျက်သွားသော အဖြစ်
အပျက်သည် အိပ်မက်မဟုတ်၊ အမှန်
တကယ်ဖြစ်ပေါ်သွားသော အဖြစ်အပျက်
တစ်ခုဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ်သာ
ဆိုလျှင် သူ ယခုကဲ့သို့ အသက်ရှင်
နေစရာအကြောင်း မရှိတော့ချေ။

သူ၏ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းနေလောက်ပြီ။
ယခုမူ အသက်ရှင်ဆဲ ရှိနေချေ
သေးသည်။

ညကအဖြစ်အပျက်များကို အိပ်
မက်ဟု ထင်မှတ်ယူရချေတော့မည်။
လေတိုသံ၊ တောတိုသံ၊ ခေါင်သံများ။

ထိုအသံများနှင့် တောကြီးမြေ
ဟောက်တို့အားလုံးကို သူ တိတိပပ
မှတ်မိနေ၏။

(၂)

မေတ္တာရှင်သည် သုမန၊
သုမနသည် မေတ္တာရှင်။
မေတ္တာရှင်အဖြစ် မိမိကိုယ်ကို မိမိ
သမုတ်ခံယူ ပြဋ္ဌာန်း၍ ရသည်မဟုတ်
ချေ။

မိမိ၏ရည်မှန်းချက်က မေတ္တာရှင်။
မိမိကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး အလေ့
အထုံပြုနေရမည်က မေတ္တာရှင်အဖြစ်
ခံယူရရှိရေး။

ဤသည်က မိမိ၏ ပခါနကျသော
လုပ်ငန်းစဉ်သာ ဖြစ်ပါချေ၏။

မိမိသည် မေတ္တာရှင်အဖြစ် ခိုင်မြဲမှု
ရှိမရှိ ဒေဝတာတို့က အဆုံးအဖြတ်
ပြုပါချေမည်။

မိမိမေတ္တာရှင်အဖြစ် ရှင်သန်မှုကို ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်ဆိုင်ရာက အတည်ပြုချက် ပေးပါလိမ့်မည်။

ပြီးတော့

မိမိနှင့် ဆက်ဆံထိတွေ့နေသော လူတို့လူကောင်းများသည်လည်းကောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း တောတောင်ရေမြေသဘာဝ လောက ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း အမြေထုတ် ပေးကြပါလိမ့်မည်။

စင်စစ်

မေတ္တာရှင်ဟူသော အမည်ခံယူ နိုင်ရန် လွယ်ကူချောမောသောအရာ တော့မဟုတ်ပါချေ။

မေတ္တာရှင်ဖြစ်ရန်မှာ

လမ်းစဉ်တော်ရှိသည်။

ကျင့်စဉ်စခန်းရှိသည်။

ဘဝကိုမြှုပ်နှံရမည်။

ခန္ဓာကို အရင်းအနှီးပြုရမည်။

ယခုအခါ၌ ဆရာသခင်ထံမှ အချိန်ကြာမြင့်စွာ မျှော်လင့်တောင့်တခဲ့ သော ဆုလာဘ်စကားကို ရရှိလိုက် လေပြီ။

သုမန၏ ဆရာသခင်အမည်မှာ သုဝနဖြစ်သည်။

အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဆက် ထူးခြားဆန်း ကြယ်စွာ ဆရာနှင့်တပည့်တို့ ဂစ္ဆာရီရီ ဝင်းကျိတ်တောင်မှာ လာပြီးဆုံတွေ့ခွင့် ရရှိကြသည်။

ဆရာသခင်၏ စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှု ကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ဝါယမစိုက် ခံယူခဲ့ ရ၏။

သည်မနက်ခင်းမတိုင်မီ ကာလ များသည် သုမနအဖို့ သာယာကြည်နူး ဖွယ်၊ တမ်းတလွမ်းဆွတ်ဖွယ်ကောင်း သောကာလမဟုတ်ပါချေ။

မဟာခရီးကြမ်းကြီးကို လျှောက် လှမ်းခဲ့ရသည်။

ယခုတော့ မောဟိုက်ပင်ပန်းမှုတို့ လွင့်ပျောက်ခဲ့ပြီ။

သုဝနဆရာသခင်က သည်မနက် ခင်းမှာ သူ့အား မေတ္တာရှင်ဟု ဝိသေသ ပြုခဲ့သည်။

ဆရာသခင်ကို စိတ်ထဲမှ ညွတ်နူး စွာကန်တော့လိုက်ရ၏။ မျက်နှာအမော့ မှာ ဆရာသခင်သည် သူနှင့်ဆန့်ကျင် ဘက်ဝေးရာသို့ ထွက်ခွာသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူ့မှာ တားမြစ်ပိုင်ခွင့်မရှိ။

ဆရာသခင်ထံမှ ထပ်မံ၍ တစ်စုံ တစ်ရာ မိန့်ဆိုစကား ကြားရလိုငြား သုမန နားစွင့်ထား၏။

ဆရာသခင်၏ နှုတ်မှ စကား တစ်ခွန်းမှ ထွက်ကျမလာချေ။

ရွက်ကြွေတို့၏အပေါ် ဆရာသခင် ဖြတ်နင်းလျှောက်သွား၍ မြည်လာသော အသံသာကြားရ၏။

သုမန သိလေပြီတည်း။

ဆရာသခင်သည် သူ့အား စိတ်ချ လက်ချဖြင့် ထားရစ်ကာ ကျောခိုင်းစွန့်

ခွာခဲ့လေသဖြင့် သုမန၏မျက်ဝန်းအိမ် မျက်ရည်စများ ဝေ့သီလာသည်။

ထိန်းထားသည့်ကြားမှ မျက်ရည် စက်တစ်ပေါက် နှစ်ပေါက် ကြွေထွေ သေး၏။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ထပ်မံအိမ် ကျဆင်းရန် တာစူနေသော မျက်ရည် တို့ကို မျက်တောင်များဖြင့် ပုတ်ခတ်ထ သိမ်းဆည်းလိုက်ရ၏။

ယခုတော့ သူတစ်ဦးတည်းသာ

(၃)

ကောစာရီအကျင့်၏ ပထမညီ ကြည့်သည့် သူတစ်ပါးတည်းရင်ဆိုင် ဖြတ်သန်းရမည်။

မကြာမီ ညကို အမှောင်လောက သည် ဦးခိုက်ရတော့၏။

သူ့စင်္ကြံလျှောက်နေသည်။

ကျောင်းကောရပ်အနီး သစ်ပုပွား အောက်သို့ ရောက်သောအခါ ကြား ကလေးများပင် ကောင်းကင်၌ တစ်စုံ စနစ်လုံးစ ထွက်ပေါ်နေလေပြီ။

ဆရာသခင်နှင့် ယခင်က အ နှစ်ပါးသီတင်းသုံးသည်။ ဤည၌ ဆရာ သခင်မရှိသောကြောင့် အထူးသတိထ ရှိနေရသည်။

တစ်စုံတစ်ခုသည် ဤညတွင် ပွား ပေါ်ပေါက်လာတော့မည်ဟု ထင်၏။

လောလောဆယ်တွင် ဝန်အား တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေ

တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေခြင်းသည်
ချောက်ချား အကျည်းတန်မျှ တစ်ခုပင်
ဖြစ်သည်။

မကြာမီပင် တောတိုးသံကို စကြား
ရတော့သည်။

ဘောတိုးသံကား သူနှင့် အတော်
လေးဝေးနေသေး၏။

တောတိုးသံကြားရာဆီသို့ လှမ်း
ကြည့်လိုက်သောအခါ ချုံနွယ် ကိုင်းပင်
များယိမ်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အန္တရာယ်တစ်ခုခု ရှိနေပြီကို
သိလိုက်၏။

သူမန၏စိတ်တို့ တုန်လှုပ်မှုဖြစ်
ချင်နေပေပြီ။

စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုလည်း ဖြစ်ချင်
နေပေပြီ။

မည်သို့ဆိုစေ ဤညကို သူရင်ဆိုင်
ကြတိသန်းရမည်။

ဤည လွန်မြောက်မှသည် သူ၏
ခြောက်ရေးအတွက် ခြေလှမ်းတစ်
လှမ်းလည်းဖြစ်သည်။

“ဝုန်း”

အသံက သိပ်မဝေးလှဟု ထင်
သည်။

သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် လဲပြိုသံကို
ချောက်ချားဖွယ်ရာ ကြားလိုက်ရ၏။

သူမနအား ထိုအသံက စိုးထိတ်
စေကာ ဖြစ်လာစရာအကြောင်း မရှိ

သုမန စကြံ ဆက်လျှောက်နေ

သစ်ပင် လဲပြိုသံက သုမန၏
အမှတ်သညာကို ပျက်မသွားပါချေ။

“သူမန”

သူ့အား ခေါ်သံလိုလို ကြားနေရ
သည်။

ထိုခေါ်သံသည် သူ၏အရှေ့ဘက်
ဆီမှလည်း ထွက်ပေါ်လာတတ်သည်။

အနောက်ဘက်ဆီမှလည်း ထွက်ပေါ်လာ
တတ်သည်။

ဤနေရာကား လူသူကင်းဆိတ်
သောနေရာဖြစ်၏။

သူ့အား ခေါ်မည့်သူမရှိ။

သူတစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်။

ဆရာသခင်က သူ့ကိုခေါ်ရန်မှာ
လည်း ဆရာသခင်သည် ယနေ့ နံနက်

ခင်းကတည်းကပင် သူ့အား စွန့်ခွာသွား
ခဲ့လေပြီ။

သူ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်က
ခေါ်နေသည်ဟု စိတ်ကထင်ယောင်ခြင်း

လည်းဖြစ်နိုင်သည်။

အသံက တိုးတိုးညှင်းညှင်း။

သူမန စိတ်ကို လှုပ်ရှားစပြုပြီ။

ရှေ့လျှောက် မည်သို့သော အရာ

များနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရဦးမည်မသိ။

သူ့တည်ရှိရာ သစ်ပင်ပင်၏

အကိုင်း အခက်များက လှုပ်ယမ်းလေ
သောအခါ ဆရာသခင်ကို အားငယ်စွာ

တမိ၏။

တောခြောက်ခြင်းပေလော။ ချောက်

ချားထိတ်လန့်ဖွယ်ရာတော့ ကောင်း၏။

“သူမန မင်းရဲ့မေတ္တာလက်နက်ကို
မမေ့မလျော့စေနဲ့၊ မေတ္တာနဲ့ အောင်နိုင်
မှုကို ရယူလိုက်စမ်း”

သူမန၏ နှလုံးခုန်သံကြားထဲမှ
တွန်းထိုးထွက်လာသော စကားများ
ဖြစ်၏။

ဤစကားများဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို
အားတင်းရပါမည်။

သစ်ပင်ပင်၏ အကိုင်းအခက်များ
မှာ လေမတိုက်ဘဲ လှုပ်ယိမ်းနေဆဲရှိ၏။

ညသည် နက်သည်ထက် နက်လာ
ချေပြီ။

စောစီးစွာ ထွက်လာခဲ့သော
လသည် စောစီးစွာပင် ပြန်လည်ပျောက်

ကွယ်ချေတော့မည်။

မကြာမီ မှောင်အတိကျပေတော့
မည်။

မေတ္တာလက်နက်။

သူမေတ္တာကို ပွားများအားထုတ်ရ
ချေတော့မည်။

ညထည် အအေးလှိုင်းများကို
လက်ခံရယူနေ၏။ သုမနသည် ချမ်းစိမ့်

မှုကို စတင်ခံစားရ၏။

သူ၏ခြေလှမ်းများမှာ သစ်ပင်ပင်
၏အောက်၌ ရပ်တန့်သွားပြီးနောက် သူ

ထိုင်ချလိုက်၏။

ဣရိယာပုတ်ကို နေသားကျအောင်
ပြုပြင်လိုက်သည်။

ခါးကိုမတ်မတ်ထား၏။ နေသား
တကျဖြစ်အောင် ပြုပြင်လိုက်သည်။

တောင်တင်း၍ကားမနေ၊ လက်သီးနှစ်
ဖက်ကို ခပ်ရွရွလေးဆုပ်ထားသည်။
ညာလက်ကို ညာခြေမှာ တန်း၍ချထား
၏။ ဘယ်လက်ကိုလည်း ဘယ်ခြေပေါ်
တန်းချထားသည်။

ဣရိယာပုတ်တော့ အဆင်သင့်
ဖြစ်လေပြီ။

ပထမဦးစွာ လှုပ်ရှားနေသော စိတ်
ကို ငြိမ်သက်အောင် ကြိုးစားသည်။
စက္ခုနှစ်ကွင်းကို ပိတ်ချလိုက်သည်။
အာရုံတို့ကို စုစည်းလိုက်၏။

အာရုံတို့ကို စုစည်းနေစဉ်မှာပင်
တောတိုးသံသည် တဝန်းဝန်းနှင့် ဆူညံ
လာသည်။ ယနေ့ညမှာ ထူးထူးခြားခြား
ဆူညံနေသော ဤတောဤတောင်သည်
သုမန၏စိတ်ကို လွတ်ထွက်လှလှ ဖြစ်
သွားချေ၏။

ကမ္မဇွန်းအာရုံကို တင်လိုက်
သည်။

ပထမတော့ စိတ်က လျော့ရဲနေ
သေးသည်။

သူ့အား ခေါ်နေသံအသံသို့ ရောက်
ချင်ရောက်သွားတတ်သည်။

သစ်ပုပ်ပင်၏ အကြောင်းမဲ့ လှုပ်
ယိမ်းနေမှုကို အာရုံက ရောက်နေတတ်
သည်။

ထိုအရာ အားလုံးတို့ကို သူ
ဥပေက္ခာပြုရန် ကြိုးစားလိုက်၏။

တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသော
တောတိုးသံများထံ စိတ်ကလျှောက်သွား
နေသေးသည်။

တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသော
တောတိုးသံများထံ စိတ်ကလျှောက်သွား
နေသေးသည်။

တော်ရုံနှင့် ထိုအာရုံကို ဖြတ်မရ
ဘဲရှိနေ၏။

ကြောက်လန့်တတ်သူတို့အဖို့ လေ
တိုးသံသည်ပင် လိပ်ပြာလွင့်ချင်နေ
တတ်၏။

သုမနကား ရင့်ကျက်လှလှရှိသူ။
ရင့်ကျက်ရန် ကြိုးစားနေသူ။

အာရုံကို စုစည်း၍ရလာသည်။
သမာဓိတို့ ခိုင်မြဲလာသည်။ တစ်ချက်
တစ်ချက်တွင် အာရုံက လွင့်ချင်သလို
လိုဖြစ်နေသေး၏။

အာရုံကို စုစည်း၍ရလာသောအခါ
မေတ္တာကို ဖြန့်ကျက်သည်။ မေတ္တာတို့
ကအနီးမှာ၊ အဝေးမှာ၊ တောင်မှာ၊
မြောက်မှာ၊ ပျံလွင့်နေကြ၏။

အထက်သို့လည်း ပျံ၏။

တောတောင်ကိုဖြတ်သည်။ မြစ်
ချောင်းကိုကူးသည်။ ဒေဝတာတို့ထံလည်း
မေတ္တာတို့သည် တမန်တော်အဖြစ်
သွား၏။ ရုက္ခစိုးတို့ထံလည်း ကူးလူးသည်။

ကမ္ဘာကုန် ကျယ်သရွေ့ မေတ္တာ
များ လွန်းယှက်ထိုးနေ၏။

ယူဇနာများစွာ၊ မိုင်ပေါင်းများစွာကို
တဒင်္ဂအတွင်းမှာ မေတ္တာအဟုန်တို့
သည် ကူးချည်သန်းချည် ပြုနေ၏။

သုမန၏ ပိုလွတ်သော မေတ္တာ
မရောက်သောသူမရှိ။ သုမန၏ မေတ္တာ

မရရှိသောသူမရှိ။ သုမန၏မေတ္တာ
လက်ခံမရသော ဒေဝတာမရှိ။

သုမန၏ မေတ္တာသည် ယမမင်
တို့၏ နိုင်ငံတော်ကိုလည်း ရောက်သည်။
ဗြဟ္မာပြည်သို့လည်း ခရီးဆန်၏။

မေတ္တာသည် ငှက်အသွင်လည်း
ပျံသန်းသကဲ့သို့ ရောင်ခြည်တန်းသဖွယ်
လည်း ပြေးလွှားသည်။

သုမနသည် မေတ္တာဘာဝနာ
အပေါ် ဘဝင်စိတ်ကျလေပြီ။

သုမနသည် တောတိုးသံကို မမု
တော့၊ သစ်ကိုင်းလှုပ်သည်ကို အမှတ်မ
သွား၏။ ခေါ်သံတို့လည်း ပျောက်ကွယ်
ခဲ့ပြီ။

၌.....

၌.....

သုမန၏နားမှာ လေခွန်သံလိုကြား
ရသည်။ သုမန၏ မျက်နှာမှာ ယင်
တောင်ခတ်သည်သို့ လေဟပ်နေ၏။
အစုန်အဆန်လေက ထိပွတ်တိုးလေ
သွား၏။

မည်သို့သောအရာ ဖြစ်မည်နည်း
အနည်းငယ် ရိပ်မိစပြုလာသည်။
မျက်လုံးမဖွင့်ဘဲနှင့်ပင် သိလာသည်။
ထိုအရာသည် နတ်ဆိုးတစ်ပါး
လွှတ်လိုက်သော စေတမန်ဖြစ်၏။

အနံ့အသက်နှင့် အသံတို့အ
မြွေတစ်ကောင်ဖြစ်မည်ဟု သု
ယောဘုယျ သုံးသပ်၍ရ၏။

သုမန မျက်လုံးကိုဖွင့်လိုက်သည်။

သုမနထင်သည်အတိုင်းပင် နတ် ဆိုး၏ တပည့်လက်သားကို တွေ့ရှိရ သည်။ ထိုအရာကား အခြားမဟုတ်။ တောကြီးမြေဟောက်တစ်ကောင်သည် သူ၏ရှေ့တည့်တည့်မှာ ပါးပျဉ်းထောင် နေ၏။ သူနှင့် အနီးကပ်ဆုံးနေရာမှာရှိ နေသည်။ တောကြီးမြေဟောက်၏ ပါး ပျဉ်းသည် သူ၏မျက်နှာနှင့် ထိလှနီးပါး ဖြစ်သည်။ သူ၏ပါးပျဉ်းကို ယိမ်းခါလိုက် တိုင်း မျက်နှာမှာ လေဟပ်နေ၏။

သူမန၏ မေတ္တာဓါတ်တို့သည် အဝေးသို့ ပြန့်ကျဲနေရာမှ တောကြီးမြေ ဟောက်ထံ စုပုံလိုက်သည်။

သမာဓိခိုင်နေချိန်မှာမို့ စိုးရိမ် ကြောင်ကြဲမှုများ ကင်းနေ၏။ တောကြီး မြေဟောက်၏ အဆိပ်သင့်ပြီး ခန္ဓာအား ဇွန်လွှတ်ရမည်ကိုလည်း နှမြောတသ ခြင်းမရှိ။ ခန္ဓာသည် တွယ်မက်စရာမရှိ။ ခန္ဓာ၏ အပြစ်များကို သုမနကောင်းစွာ သိသည်။ ဆရာသခင်ကလည်း ကောင်း စွာသွန်သင်ထားပြီး ဖြစ်၏။ သူ၏ အသက်ကို တောကြီးမြေဟောက်၏ သတ်ထံအပ်ရန်ဝန်လေးဆုတ်ဆိုင်းခြင်း ထင်နေသည်။

ဒေါမာန်ထနေသော တောကြီးမြေ ဟောက်၏ တရူးရူးနှာမုတ်သံသည် အထိအထိလွန်းသော ညဉ့် တော်လည်း အထိအထိအနီးကပ်ကြားနေရသည်။

သူမန တစ်ချက်ကလေးတွန့်လိုက် နှင်း သူ၏ထိပ်တည့်တည့်သို့ပေါက် နှစ်ပည်မှာ သေချာသည်။

သူမနသည် တောကြီးမြေဟောက် ကို မျက်စိဖွင့်ကြည့်ရင်း မေတ္တာမြား တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်နေ၏။

အချိန် အတန်ကြာသွားလေပြီ။ ထူးခြားမှုတစ်ရပ် ဖြစ်မလာ။ တောကြီးမြေဟောက်၏ ဒေါသက လျော့ပြေခြင်းမရှိခဲ့။

ဆရာသခင်က သူ့အား မေတ္တာ ရှင်ဟုဆိုခဲ့သည်။ သူ့ကို စိတ်ချစွာ ကျောခိုင်းစွန့်ခွာသွားခဲ့သည်။

သူသည် မေတ္တာရှင်မှန်လျှင်သည် ပွဲမှာ အောင်နိုင်သူဖြစ်ရမည်။ ဤသည် မှာ သုမန၏ ယုံကြည်ချက်ဖြစ်သည်။

သူမန၏ တွက်ချက်မှု လွဲမှားသွား သည်။ မထင်မှတ်သော အဖြစ်အပျက် ကဖြစ်ပျက်သွား၏။

သူမနသည် ဝေဒရမည်ကို စိုးရုံနေ သူမဟုတ်။ သူ၏လမ်းစဉ်ခရီး မပြီးဆုံး သေးဘဲ ခန္ဓာတိမ်းယွင်းမှုကိုတော့ မလို လားသူဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ဝင့်ကြွေးရှိလျှင် ဝင့်ကြွေးနှင့် မကင်းလျှင်၊ ကံအခွင့် အလမ်းက အားနည်းလျှင် နောက်တစ် ဘဝမှ ဆက်ကျင့်ကြံအားထုတ်ရုံပေါ့။ နောက်တစ်ဘဝမှာ ပါရမီစခန်း ဆက် လှမ်းရုံပေါ့။ ဤသို့ စိတ်ကို ခုန်းခုန်းချ ထားသည်။

မထင်မှတ်သော အဖြစ်အပျက်။ ဟုတ်သည်။ ဤသည်ကိုတော့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်ထားပါ။

သို့သော်လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လာနိုင် သည်ဟုတော့ မျှော်လင့်ထားသည်။

တောကြီးမြေဟောက်၏ ပါးပျဉ်း သည် အနောက်တက်ကို ယမ်းခါသွား လေ၏။

ဤသည်ကို သုမန မြင်နေရသည်။ ထို့နောက် တောကြီးမြေဟောက်၏ ဦး ခေါင်းသည် လေအဟုန်ထက်ပင် လျင် မြန်စွာ သူ၏ ထိပ်တည့်တည့်သို့ရောက် ရှိလာခဲ့သည်။

မျက်စိများသည် မီးထတောက် လောင်ကုန်၏။ နှလုံးသားတို့ များစွာပူ လောင်သွားသည်။ အဆိပ်ရည်ပူများ သွေးကြောအတွင်း တရွေ့ရွေ့စီးပျောနေ သည်ကို သုမနခံစားရ၏။ သုမနသည် ဒေါကန်ထနေသော တောကြီးမြေ ဟောက်ကို မျက်လုံးဖွင့်၍ ကြည့်နေဆဲ ဖြစ်၏။

အဆိပ်များ ရီဝေလျက်ကနေ၍ နောက်ဆုံး ထွက်သက်ထိ တိုင်အောင် တောကြီးမြေဟောက်အပေါ် ပို့လွှတ်ထား သော သူ၏မေတ္တာဓါတ်များ တွန့်ဆုတ် ယုတ်လျော့သွားခြင်းမရှိအောင် သူကြီး စားထိန်းသိမ်းထားသည်။

မျက်လုံးများ ပြာဝေလာသည်။ တောကြီးမြေဟောက်၏ သဏ္ဍာန်ကို ရိပ်ရိပ်၊ ရိပ်ရိပ်သာမြင်ရ၏။ ဦးနှောက် များရီဝေလာသည်။ အမြင်များ မှုန်ဝါး လာသည်။ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားနည်းလွန်း ခဲ့ပြီ။ ဤသည်၏နောက်၌ သုမန၏

အသိသည်လည်းကောင်း၊ မနောအာရုံသည်လည်းကောင်း သုညကမ္ဘာသို့ ဆိုက်ရောက်သွားလေတော့၏။

(၄)

ကျေးငှက်တို့က သံသာဟစ်ကြွေးကာမြူးရွှင်နေ၏။

ညက သုမန၏အဖြစ်အပျက်တို့ကို သိကြဟန်မတူ။

ကြည်လင်သန့်ရှင်းသော နေရောင်ခြည်သည် ကျောင်းသင်္ခမ်းလေးအပေါ် ထိုးကျလာ၏။

သုမန၏ မျက်လုံးများ ပွင့်လာသည်။

သုမနမှာ သူ့ကိုယ်သူ အံ့ဩနေ၏။

ညကအဖြစ်အပျက်သည် အိပ်မက်မဟုတ်၊ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်သွားသောအဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အမှန်တကယ်သာဆိုလျှင် သူ ယခုကဲ့သို့ အသက်ရှင်နေစရာ အကြောင်းမရှိချေ။ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းပြီး ဖြစ်ရမည်။

ယခုမှ အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ် အိုးစားမကွဲသေးပေ။

တောခြောက်သည်ကို ခံခဲ့ရသည်။ တောတိုးသံ၊ လေတိုးသံ၊ ခေါ်သံများနှင့် အတူ တောကြီးမြေဟောက် အားလုံးတို့ကို တိတိပပမှတ်မိနေသည်။

ပြတင်းကလေးတံခါးကို ဖွင့်လိုက်၏။

နှင်းမျှန်ကြားမှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို မြင်ရသည်။ ထိုဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆရာသခင်မှန်း ကောင်းစွာသိသည်။

အဘသည် သူ့အား စွန့်ခွာသွားခဲ့၏။ အရေးကြီးလျှင် သူ၏အနီးသို့ ရောက်လာမှန်းသိရပြီ။ ညက အဖြစ်အပျက်သည် အိပ်မက်မဟုတ်၊ တကယ်အဖြစ်အပျက်၊ သူ၏ဘဝ တစ်ဖန်ပြန်လည်ရှင်သန်မှုသည် ဆရာသခင်၏ အစွမ်းကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း သူသိလိုက်ရပြီ။

အဘ၏ ပုံဟန်သည် ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

အဘအိသို့ ရည်မှန်းကာ ဂါရဝပြုလိုက်သည့်ခဏ လောကသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသွားတော့သည်။

စာစု (၂)

ဇုတိယနေ့ ဇွန်းမတည့်မီ

သုမနသည် ဆရာသခင်လည်းမရှိ၊ အခြားသူတစ်ပါးလည်း မရှိဘဲ တစ်ဦးတည်း ကေစာရီပထမညကို လွန်မြောက်ခဲ့လေပြီ။

ပထမည မတိုင်ခင်က မိမိကိုယ်ကို မိမိ စိတ်ချယုံကြည်မှုမရှိသေးချေ။

ပထမည၏ အတွေ့အကြုံသည် သူ၏ စိတ်ဓါတ်ကို ပိုမိုခိုင်မာ မြင့်မားစေလေ၏။

ပထမညသည် လူသားတို့၏စကားဖြင့်ဆိုရပါမူ စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှု တစ်ခုကို အောင်မြင် ကျော်လွှားနိုင်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ပထမည၏ အတွေ့အကြုံကို သုမန ပြန်လည်သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကြည့်၏။ ဆရာသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မှာ လွန်စွာကြီးမားလှကြောင်း ကောင်းစွာနားလည်သွားသည်။

ဆရာသခင်သည် သူနှင့်ဝေးကွာလှသော တောတောင်တစ်ခုခုသို့ရောက်ရှိနေမည်ဟု ထင်ခဲ့၏။

စမတောင်၊ ပုပွီးတောင်၊ မဟာမြိုင်တော၊ ဇွဲကပင်။

တစ်နေရာရာမှာ ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ ဆရာသခင်သည် သူနှင့်မည်မျှ ဝေးကွာလှမ်းသော နေရာမှာ ရှိစေဦးတော့ အရေးကြုံလျှင် အနီးကို ရောက်နေတတ်ကြောင်း သိရလေပြီ။ သူ့အားမငယ်တော့၊ ဘာကိုမျှမကြောက်တော့။ လမ်းစဉ်ကို ဖြောင့်ဖြောင့် လျှောက်ဝံ့ပြီ။

ဆရာသခင်၏ အရိပ်ကို သူဖျံခနဲမြင်သည်။

ဆရာသခင်၏ အရောင်ကို သူဖျံခနဲတွေ့သည်။

ဆရာသခင်၏ ဓာတ်တို့သည် သူ၏ဝန်းကျင်မှာ ရှင်သန်လှုပ်ရှားကွန်မြူးဆဲပင်ဖြစ်ကြောင်း အကြွင်းယုံကြည်သည်။

ဂစ္ဆာရီတောင်ထိပ်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်၏။

မြူများ၊ တိမ်များ၊ ရေမုန်များ လွင့်ပါးကင်းရှင်း၍ ကြည့်လင်နေသော မိုးကောင်းကင်ဝယ် ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ဆံတော်ရှင်သည် ကောင်းကင်သို့ ကြွတက်နေဟန် ထင်ရသည်။

ယနေ့ညတော့ သူ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်ဘက်သို့ကူးရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သူ၏ စိတ်ဆန္ဒတို့သည် ဆံတော်ရှင်ထံသို့ ရောက်နေသည်။

ဒုတိယကေစာရီညကို ဆံတော်ရှင်မှာကုန်လွန်ချင်စိတ်များဖိနှိပ်၍မရတော့။

ဆံတော်ရှင်သည် ယနေ့ခေတ်အခါ ကာလ၌ အလွန်ပင် ပွင့်လင်းထင်ရှားနေ၏။ ဆံတော်အစစ်ဓါတ်အနှစ် ကိန်းဝပ်နေသည်။

သုမနအဖို့ ကိုယ်လက်သန်စင်ရဦးမည်။ နံနက်စာဆွမ်းအလိုတာ ဖြည့်တင်းရေးကို ပြုလုပ်ရချေဦးမည်။ ယခင်က ဆရာသခင် ဆောင်ယူလာပေးသော သစ်ဥ သစ်ဖုဖြင့် အာဟာရမျှတခဲ့သည်။ တစ်ခါတရံ ဆရာသခင်ယူလာပေးသောဆွမ်းကိုလည်း သုံးဆောင်ခဲ့ရ၏။

ယနေ့အတွက် ဆွမ်းကို သုမနဧည့်သို့ကြံဆရမည်မသိ ဖြစ်နေ၏။

သူရှိနေသော နေရာမှာ လူသူနေထိုင်သောနေရာနှင့် မနီးပါချေ။

လူသူကင်းဆိတ်သော ဤတောကြီးထဲ၌ ဆွမ်းခံ၍လည်းရမည်မဟုတ်ကြောင်း သုမနကောင်းစွာသိ၏။ သုမနသည် ဆွမ်းကိစ္စအတွက် ခေါင်းခြောက်ခံစဉ်းစားမနေဘဲ ကိုယ်လက်သန်စင်ရန်အတွက် မိမိတစ်စမ်းရီရာသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဤစမ်းကလေးကို ရောက်ပြန်တော့လည်း ကသိုဏ်းတစ်ခုကို ရှုဖွားရန် စိတ်ကူးဖြစ်ပေါ်လာပြန်၏။

မိမိတစ်စမ်းရီရာသည် အတော်လေးကျယ်သော စမ်းတစ်ခုဖြစ်၏။ နွေရာသီကာလမို့ စမ်းရေနည်းနေပြီး ကျောက်တုံးအရွယ်အစားအမျိုးမျိုးတို့ မိမိတစ်စမ်းရီရာတစ်လျှောက် ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် ရှိနေသည်။

သဲလုံးကလေးများကလည်း ပြန့်ပြူးညီညာစွာရှိနေကြ၏။ စမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက်၌မူ သစ်ပင်၊ ဝါးပင်များအုံကျင်းဖွဲ့ကာ ပေါက်နေကြပြန်သည်။

သုမနသည် ကျောက်တုံးတစ်တုံးဆီသို့ ရွေ့လျားလှမ်းတက်လိုက်၏။ ထိုကျောက်တုံးတည်ရှိရာအနီးမှာ အိုင်လေးတစ်အိုင်ရှိသည်။ ရေတို့ကြည့်လင်လှ၏။ ကျောက်ငါးကလေးများ ကူးခတ်နေကြသည်ကို အထင်းသားမြင်နေရသည်။

ကျောက်ငါးကြင်းများသည် ရေညိုရေမှော်နှင့် ကျောက်ကပ်ပွင့်များကို လက်လှမ်းတမီ တွတ်ထိုးစားသောက်နေကြ၏။ စားစရာ ရေမှော်ပင်များက အသင်ရှိသည်။

အသက်ရန်ရာမည် ရေမှဆိုးများ ဤတောကြီးတောင်သို့ ရောက်လာနိုင်ခြင်းမရှိကြချေ။ ရေမှဆိုးများ ရောက်လာကြသည်ဆိုဦးတော့ ကျောက်ကြိုကျောက်ကြားများမှာ ပုန်းခိုနားနေစရာ ရှိသည်။

ဆရာသခင်သည်လည်း သူ့ကို လွတ်လပ်မှုပိညာဉ် ပေးခဲ့လေပြီလား။

ကြိုးကြာငှက်လေးများ ရေလာဆင်းသောက်ကြ၏။ သုမနကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုကင်းကြသည်။ သူတို့အဖို့ ဤဝန်းကျင်မှာ ရန်သူမရှိဟု ယူမှတ်ထားကြ၏။

ဤနယ်မြေမှာ အသက်တစ်ချောင်းသေစေလောက်သော လက်နက်ဟူ၍ တစ်ခုတစ်လေပင် ရှာမရသော နယ်မြေဖြစ်၏။

သစ်တောက်ငှက်၏ တတောက်တောက်အသံသည်သာ အကျယ်လောင်ဆုံးအသံတစ်ခုဖြစ်သည်။ တစ်ခါတရံမှာ မြစ်ဆိုင်များအုံကြွ၍ လဲပြိုသော တောသစ်ပင်တို့၏ အသံသာလျှင် မရှိပါက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍နေ၏။

သုမနသည် ကျောက်တုံးထက်မှာ ထိုင်သည်။ မျက်လုံးကို စေ့ပိတ်မသွားအောင် ထိန်းထားသည်။ ရေပြင်အဝန်းပိုင်းပေါ်သို့ အကြည့်ကို ပို့လွှတ်ထားသည်။ သိန်းစွန်ငှက်သည် သုတ်ချီအံ့သော သားကောင်အား မျက်ခြည်ပြတ်မသွားအောင် စူးစူးရဲရဲ ကြည့်သည်သို့ ကြည့်၏။

သူ၏စက္ခုမှာ အာပေါ၏ ခြပ်
သဏ္ဍာန်သည် တစ်စတစ်စ ပီသ
ထင်ရှားနေလေပြီ။

“ဒါဟာ အာပေါ။

အာပေါဆိုတာ ဖွဲ့စည်းသည့်သဘော၊
ယိုစီးတဲ့သဘောရှိတယ်။
ခန္ဓာအတွင်းက သွေးနဲ့တူတယ်။”

ဆရာသခင် ပြောပြသွန်သင်ခဲ့
သော စကားလုံးများက အသံသွင်း
တိပ်ခွေကို နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ပြန်ဖွင့်
နေသည်သို့နယ် ပြန်ကြားယောင်လာ၏။

“မြေဓါတ်ဆိုတာ ရှိတယ်သုမန၊
မြေဓါတ်ရှိလို့ ရေဓါတ်တည်နေတာပါ။
မြေဓါတ်ရဲ့ ခိုင်မာမှုအရဆိုရင် ပထဝီ
သဘောလက္ခဏာ ခက်မာမှု၊ ကြမ်း
တမ်းမှုသဘောပဲရှိတယ်”

စေ့စေ့ပြန်တွေးလိုက်သောအခါ
ဆရာသခင်မရှိတော့ပေမယ့် ဆရာ
သခင်၏ စကားတို့က ဆရာသခင်
အနားမှာရှိနေသကဲ့သို့ ပြန်ကြားယောင်
နေ၏။ အခွင့်အခါသင့်တိုင်း အကြောင်း
တိုက်ဆိုင်တိုင်း ဆရာသခင်၏ စကား
သံများက ပြန်လည်နိုးထ ရှင်သန်လာ
ရ၏။

ဆရာသခင် သင်ကြားပေးခဲ့မှု
အလုံးစုံသည် သုမန၏ သွေးသားထဲမှာ
နက်ရှိုင်းစွာ စူးနစ်တည်ရှိနေခဲ့ပြီဖြစ်
ကြောင်း သုမနကောင်းစွာ သဘော
ပေါက်၏။

“မြေဓါတ်က ဂဗ္ဘေပဲ။

ဂဗ္ဘေဆိုတာ တနင်္လာနဲ့ ကြာသပ
တေးနံနက်ပိုင်း ပေါင်းစပ်မှုကနေ ရာဂ
ဆန္ဒတွေ တွန်းထိုးလှုပ်ခတ်စေတယ်
သုမန။”

သုမန၏ ပခုံးထက်မှာ စက္ကဝက်
တစ်ကောင် နားလာသည်။ သုမန
မလှုပ်ရှားမိ။ သုမန၏ အာရုံက ရှင်း
သန့်နေသော ရေကြည်ပေါ်မှာ စူးစိုက်
ထားရှိခဲ့ဖြစ်၏။ စက္ကဝက်ငှက်၏ မြူး
ရွှင်နေမှုကို ဥပေက္ခာပြုလိုက်သည်။

ဂဗ္ဘေဟာကာမ၊

ကာမဟာ အညီအဟောက်၊

အညီအဟောက်ဟာ မြေဓါတ်၊

ဂဗ္ဘေ တနင်္လာနဲ့ ကြာသပတေးနံ
တို့၏ သင်္ကေတ ထပ်တူပြုမှုသဘော
တရား တူညီမျှန်ယာမတို့သည် မည်
သည့်အတိုင်းအတာထိ ရှိနေပါသနည်း။

ဆရာသခင် ပြောကြားခဲ့သော
စကားစအပေါ် ခြေရာကောက်ရင်း သုံး
သပ်နေ၏။ ဆရာသခင်သည် သူ့အား
အတွင်းသို့တိုင် ဖောက်ခွဲ၍မပြခဲ့။

ယခုအချိန်မှာ သုမနသည်အတွင်း
သို့တိုင် ဖောက်ခွဲကြည့်ရမည့် အချိန်ဖြစ်
၏။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ဖောက်၍ ကိုယ့်
တာသာတစ်ယောက်တည်း လျှောက်ရ
တော့မည်။

လောက၏ အရှိတရားများနှင့်
ဒဿနများကို သူ စူးစူးရှဲရှဲကြည့်မှ ဖြစ်
တော့မည်။ ဆရာသခင် သူ၏အနားမှာ
ရှိစဉ်က သူ့သိလိုသမျှ မေးမြန်းရန်

အခွင့်အလမ်းရှိသည်။ ယခုမှ မေးမြန်း
ခြင်းထက် ဆရာသခင်သင်ပြခဲ့သော
အခြေခံအသိဖြင့် မိမိဘာသာ ရှာဖွေ
လေ့လာရတော့မည်။ ဆရာသခင် သူ
အား စွန့်ခွာသွားခြင်းမှာ သူ့အား
ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ်အားကိုးမှုဖြင့်
အရောင်ပိုလက်လာစေရန်အတွက် ဖြစ်
သည်။

မျက်လုံးများ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ
ကြာရှည်စွာ ဖွင့်ထား၍ မျက်အိမ်မှာ
တင်းလာအောင်လာသည်။ ပူနွေးလာ
သည်။

မျက်ခွံပိတ်ချလိုက်မိခြင်းသည် ရုံး
နိမ့်မှုတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

မျက်ခမ်းတွေ အောင့်ပါစေ၊

မျက်အိမ်တွေ ပူနွေးလာပါစေ၊

မျက်စိတည်ရာ အိမ်နှင့်တကွ
ပေါက်ကွဲစေသည်ဆိုဦးတော့ မျက်ခွံများ
ကိုပိတ်ချလိုက်ရန် အတွေး သုမနမှာ
မရှိ။ စိတ်ဓါတ်ကြံ့ခိုင်နေပြီ။ ကျင့်သား
ရနေပြီ။

နေသည် အတော်မြင့်သော အနေ
အထားသို့ ရောက်လာ၏။

သုမန၏ ရင်ထဲမှာ ဆာလောင်
မွတ်သိပ်မှုတို့ဖြင့် ပူလောင်နေသည်။
မည်သို့ဆိုစေ စမ်းရေဖြင့် ကိုယ်လက်
သန့်စင်လိုက်၏။

ထိုသို့ ကိုယ်လက်သန့်စင်ခိုက်မှာ
ပင် တစ်စုံတရာအား သုမန သတိပြုမိ
သွား၏။ ထိုအရာသည် လှပသော

ပန်းဖြူလေးတစ်ပွင့် ဖြစ်နေသည်။ လှပသောပန်းဖြူလေးသည် ရေစီးကြောင်းအတိုင်း အတန်အရပ်မရှိ မျောပါလာသည်။

ပန်းဖြူ။
ကသိုဏ်း။
ရေ။

သညာသုံးခုကို ဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်သည်။ ဆရာသခင်ကဲ့သို့ပင် ဖောက်ခွဲထိုးထွင်းကြည့်သည်။

ဤအရာသုံးခုက နံနက်စာဆွမ်းအတွက် ပုပင်ကြောင်ကြစရာမလိုတော့ကြောင်း သူ အတတ်သိလိုက်လေပြီ။

ရေသည် မြေရှိမှတည်၏။
သုမန ရေကသိုဏ်းရှုခဲ့သည်။
မြေသည် တည်လာပေးရ၏။
မြေသည် အစားအစာ။
မြေမှ ပဒေသာပင်တို့ပေါက်သည်။

မြေမှ အသီးအနှံတို့ သီးပွင့်ဝေဆာသည်။

ယခု ရေထဲက ပန်းပွင့်ဖြူ။
ပန်းဖြူသည် မြေပင်ဖြစ်၏။ မြေသည် တည်ခဲ့ပြီ။

ပန်းဖြူသည် ဘူမိ။
ဘူမိသည် မြေ။

ဘူမိသည် ဘုမ္မိလည်းဖြစ်၏။ ဘုမ္မိကပိုလာသော အာဟာရကို သုမန ဩညတင်းခွင့်ရတော့မည်။

ဘုမ္မိဟူသည် သိုက်၏ ဖလှယ်ဆီဟာရတစ်ခုဖြစ်သည်။

ဘုမ္မိသို့မဟုတ် သိုက်မှ ပိုလာမည့် ဆွမ်းကို သုံးဆောင်နေခွင့်ရတော့မည်။

ဆရာသခင် အနားမှာရှိစဉ်က လောက၏ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ်ဖြစ်တည်နေမှုအကြောင်း အခွင့်ကြုံတိုင်း သုမနအား ပြောကြားခဲ့သည်။ ကြံဆုံလာသော နိမိတ်များမှ အနာဂတ်ဖြစ်ပေါ်မှု ကြမ္မာကို ဖွင့်ထုတ်ပြခဲ့လေသည်။ ဤသို့ ဖွင့်ထုတ်ပြစဉ်က သူ့အတွက် မလိုအပ်ဟု ထင်သောကြောင့် အမှမဲ့ အမှတ်မဲ့ပင် နေခဲ့သည်။ ဆရာသခင်နှင့် အတူထားဝရနေရလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ ဆရာသခင်ကိုသာ အားကိုးအားထားပြုနေခဲ့သည်။ ဆရာသခင် ညွှန်ကြားသော ကျင့်စဉ်များကိုသာ ပြင်းထန်စွာ ကျင့်နေခဲ့သည်။ ဂန္တီရသဘော လောက၏ လျှို့ဝှက်မှုသဘောများကို မလေ့ကျက်မိခဲ့ပေ။

ယခု ပထမဆုံး လောက၏ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်မှုကို ဆရာသခင်မရှိသောကြောင့် ဂန္တီရအတွေးအမြင်ဖြင့် ကြည့်မြင်မိခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာသခင်က စိတ်ဝင်စားသည်ဖြစ်စေ၊ စိတ်မဝင်စားသည်ဖြစ်စေ အထပ်ထပ်ပြောကြားသွန်သင်ခဲ့၍ နားရည်ဝနေသောကြောင့်သာ ဤသို့တွေးမြင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း သူ၏ တွေးမြင်ချက်တို့သည် ရာနန်းပြည့်မှန်ကန်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းရှိ မရှိဆိုသည်ကိုတော့ ကျောင်းသင်္ခမ်းပြန်ရောက်မှပင် သိတော့မည်။

သုမနသည် ပေါ့ပါးသော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် သစ်ခက်တဲကျောင်းဆီသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ တောပန်း တို့၏ ရနံ့က တသင်းသင်း ပွေးနေလေသည်။ တောရိုင်းပန်းများသည် အသွေးအရောင်စုံစွာ ဖြင့်နေကြသည်။ သစ်ခက်တဲကျောင်းသို့ သွားရာလမ်းတစ်လျှောက် ကျောက်တုံးများဆင်စီ၍ တည်ရှိသည်။

တကယ်တော့ ဤလမ်းသည် လမ်းမမည်သော လမ်းသာဖြစ်၏။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က ဖောက်လုပ်ထားသောလမ်းလည်းမဟုတ်။ သဘာဝက ဖန်တီးပေးထားသော လမ်းလည်းမဟုတ်ပါ။ သူနှင့်ဆရာသခင်တို့ ရေမိုးချိုးရန် ဤစမ်းသို့ အကြိမ်ကြိမ်သွားရာ ပြန်ရာမှ လမ်းကလေးဖြစ်လာခဲ့သည်။

သုမနသည် သစ်ခက်တဲကျောင်းပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်သည်။

လုံခြုံမှုမရှိသော တံခါးကို စေ့ပိတ်ထားရာမှ အသာလေးတွန်းဖွင့်လိုက်သည်။ ပြတင်းပေါက်ကဲလားတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် မွေးပွတဘက်ဖြင့် မျက်နှာကိုခပ်အုပ်အုပ်ပေါင်းထားသော လူတစ်ယောက်သည် ကျောင်းသင်္ခမ်းရှိရာသို့ စိုက်စိုက် စိုက်စိုက်ဖြင့် လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရှေ့လဆက်ရန်

ဘုန်းပွင့်တေဇာ

ဤသစ္စာစကား မှန်ကန်ပါသောကြောင့်

ခင်မေမိုး(မင်းကျိုက်)

(က) နံနက်စောစော အိပ်ရာကထဲ ဆရာတော်အရှင်ဆေကီနွဲ့ရဲ့ တရားတော်ထဲမှ ဘဝဖြောင့်ကြောင်း တစေ့တစောင်း တရားတော်ဟာ ရင်ကိုကြည့်နူးမှန်အတူ အသိဉာဏ် တရားတွေ တိုးပွားစေတယ်။

“ဘဝဖြောင့်ကြောင်း” တဲ့ ဖြောင့်ကြောင်းလိုဆို ကတည်းက အကောက်အကွေတွေရှိလိုပေါ့၊ ဘဝဆိုတာကြီးကလဲ အကောက်အကွေ အနိမ့်အမြင့် မာယာတွေရောပြွမ်းနေတဲ့ အရာဝတ္ထုကြီးထင်ပါရဲ့ အဲဒီအကောက်ကို အကောက်အတိုင်း သွားမလား၊ အဖြောင့်ယူပြီးတော့ ဘယ်လိုသွားကြမလဲ...။

(ခ) ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းတယ်ဆိုတာ ဒါပဲလားမသိပါဘူး။ ဘဝမှာ အဆင်မပြေဘူးဆိုတာ သိပ်ကြီးဆိုးဆိုးဝါးဝါး မတွေ့ခဲ့ဘူးတော့ မကြုံဘူးတော့ မယုံဘူးမေရေ... ဆိုသလိုပေါ့။

ညကမှ မိသားစု ဆွေမျိုးအစုံအလင်
တပ်ချီပြီး ရောက်လာကြ၏။ မိန်းမက
စောစောထလို့ ထမင်းအိုး တည်ပြီး
အိပ်ရာကမထသေးတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့
ဘေးနားထိုင် မသာယာတဲ့ အပြုံးနဲ့
တိုင်တာလား! မိုင်တာလား !

“ကိုရေ ဟင်းချက်စရာလဲ ဘာမှ
ဆိုဘူး။ အမေ ကလဲ မနက်စောစော
ထမင်းမစားတတ်ဘူးတဲ့”

စောစောစီးစီး အမောကြီး မောရပြီ။
“မင်းမှာ ပိုက်ဆံ မကျန်တော့
ဘူးလား!”

“ဘယ်ကျန်မလဲ ကိုရဲ့”
အဖေအတွက်က ပုဆိုးနဲ့ အင်္ကျီ၊
အမေအတွက်က ထမီ၊ ညီမအတွက်က
ထည်ထည် မောင်လေး * * * * ကျွန်တော်
နဲ့ ဘာတွေဆက်ပြောတယ် မသိ
ဘူး...

“ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ” ဆိုတာ
ကြိုက် အရေးပေါ် ဥသြဆွဲသံနှင့်အတူ
အတွင်းရင်ကို ပူလောင်စေရန် လူကို
အောင်ကြီး အောင်ကြီး ဆွဲထူလိုက်
တည်နယ်...
ခက်သည်က မျက်နှာက မသစ်ရ
ဘယ်သူကများ ငါ့ကို ပိုက်ဆံချေး
အောင်ကြီး! လို့တွေးနေရတယ်။ ပိုက်ဆံ
အောင်ကလဲ အသိမိတ်ဆွေဆိုလို့
အိမ်ရေလို့ လက်သုံးချောင်းတောင်
ကိုကလဲ ဒီမြို့သား မဟုတ်၊
ညည်းချေးသည်၊ အရေးပေါ် ဈေး
အောင်ရအောင်ကလည်း ၅ ရက်မှ
အိမ်ရေ ဒီနေ့ ဈေးနေမဟုတ်ပြန်၊
အောင်ကလည်း စာအုပ်မျိုးစုံ

ဆိုပေမဲ့ ကြိုက်သူရှိမှ ဝယ်သူရှိတာမျိုး
အော် • • ခုတော့ ဒုက္ခဆိုးက ရင်ကို
တိုးစေပြီလား။

စိတ်မပါတပါ့ မျက်နှာသစ်ပေမဲ့
ညစ်နေတဲ့ စိတ်ကြောင့် ရွှင်လန်းလို့
မသွားပါဘူး ထုံးစံအတိုင်း-

“ကိုရေ...ဘာစားမလဲ”
ဝန်းသည်ရဲ့ အမေး ဘဝပေးနဲ့
အခြေအနေကို သိနေတာမို့...”

“အင်း...ဟို ထမင်းရေ ပူပူလေး
သောက်ချင်တယ်”

ထမင်းရေ ပူပူက ရင်ကိုပိုပြီး
ပူလောင်စေသလားမသိပါဘူး။ ခပ်သုတ်
သုတ်ချ လမ်းဘက်ထွက်ခဲ့ရတယ်။
ခြေဦးတည့်ရာ ဘယ်ကိုထွက်ရမှန်း မသိ
ပါဘူး။

“ဒီမိန်းမ ပိုက်ဆံတွေ အကုန်သုံး
လာတယ်” လို့ အပြစ်တင်ရမလား!
ဈေးထွက်လို့မရအောင် ရက်ရှည် ရွာနိုင်
လွန်းတဲ့ မိုးကို အပြစ်တင်ရမလား!

ဒီနေ့က မိုးမရွာပေမဲ့ “ရွာင်” ဆိုတဲ့
တောင်ပိုင်း ရှမ်းပြည်မြို့လေးဟာ ဈေးနေ့
မှာ ဖွင့်တဲ့ဈေး ဘယ်သူ သွား အကြွ
ပေးလို့ရမှာတုန်း ထုံးစံအတိုင်း နံနက်
တိုင်း မေတ္တာပို့နေကျ။

“အားလုံးသတ္တဝါတွေ ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ” မေတ္တာဆက်ပေမဲ့
အပူက တစ်ဝက်ဆိုတော့ တစ်ဝက်
တစ်ပျက် ဆေးစက်ပျက် ပန်းချီကား
တစ်ချပ်လို့...
ပြဿနာကုန်းပေါ်က ဘုရား လူတွေ
ကမစည်ကား “တပည့်တော်ကို မေတ္တာ
ထားသနားပါဘုရား” လို့ ကန်တော့ပြီး

ဆုတောင်းမိတယ်ထင်ပါရဲ့ သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်ဆီ သွားအကူအညီ
တောင်းရမလား စဉ်းစားပြီးမှ မနက်
စောစော မတော်ပါဘူး။ မြို့ထဲကို မဝင်
မြို့ပြင်ကိုပဲ ထွက်ခဲ့တယ်။

ဟိုးခပ်လှမ်းလှမ်းက “မိုးမခ” တောင်
တဲ့ မိုးရွာရင် အနားကရေကန်က ရေနဲ့
သွားတတ်ပြီး မိုးမရွာ နွေအခါကျမှ
ရေများတတ်လို့ မိုးကိုမခတဲ့ “မိုးမခ”
တောင်တဲ့၊ တောင်မတ်မတ်စောက်
စောက်ပေါ်မှာ ဘုရားတစ်ဆူနှင့် ရဟန်း
တစ်ပါး ခုနေ ဘာများ လုပ်နေကြပါ
လိမ့် တောင်တက်လမ်းက ခါတိုင်းထက်
များပိုပြီး မတ်စောက်နေရော့လာတာ။
တောင်ထိပ် ရောက်ခါနီးလေလေ မော
လေလေပဲ “အင်း” ရင်ထဲက
အမောက ပိုမယ်ထင်ပါတယ်။

ကျေးငှက်ကလေးတွေ ဝ.၇၁၁
ဘာဝ ပျော်မြူး နေကြတာကြည့်ပြီး
သူတို့မှာ ဘာမှ အပူအပင် မရှိကြဘူး
လားလို့ မဆီမဆိုင် တွေးလိုက်မိသေး
တယ်။

ခွင်, ခွင်ဆိုတဲ့ ဆွဲလဲသံက တောင်
ထိပ်ကို ရောက်ခါနီးပါပြီ၊ ကြိုးစားပြီး
တက်လိုက်ပါကွယ်လို့ မေတ္တာ ဂရုဏာ
နဲ့ အားပေးနေသယောင်။

“ရွှေမရှိတဲ့ ဘုရားပေမဲ့ ဂုဏ်တော်ပွားလို့
ရင်ကိုအေးမြစေတယ်၊ ဘုရားရှင်ကို ပူးမြော်ပြီး
ရဟန်းသီတင်းသုံးရာ တောင်စွန်းက ကျောင်းဆောင်
ငယ်လေးဆီ ထွက်ခဲ့တယ်၊ တိတ်ဆိတ်လွန်းတော့
ဒီရဟန်း ဘာတွေများလုပ်နေသလဲလို့ ချောင်းကြည့်
လိုက်ပါတယ်”

“အဝါရည်သင်္ကန်းနဲ့ ရဟန်း”

ရဟန်းက ဘုရားရှင်ဘက်ကို မျက်နှာမူ ပကတိတည်ငြိမ်တဲ့ ဟန် ဘာသံမှမကြား ရတက်က မပွေ့ အားလုံး ဟာ သင်္ခါရတွေလို သိနေပုံပါ။ စိတ် ထဲက တပည့်တော် ကန်တော့ခဲ့ပါတယ် ဘုရားလို ကျောင်းတော်က အထွက် ဒတာင်အစွန်းမှာ ရပ်ကြည့်လိုက်တယ်။

တကယ်တော့ လောကကြီးဟာ တောပန်း တောင်ပန်းတွေနဲ့ သာယာ ကြည်နူး ဆွတ်ယုံတွယ် ကောင်းမယ်ထင် ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရင်ထဲက အပူက နေမင်းနဲ့အတူ တရွေ့ရွေ့ မြင်တက် နှလုံးသားကို နှိပ်စက်ကြည့် ရတက် အပူရှိန်က ပြင်းပြင်းလာနေတယ်။

သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်း။ နတ်မြတ်တို့ အကျွန်ုပ်ကို အကူအညီပေးကြပါ။ ကျွန်ုပ်လေ နွားတွေကိုသနားလို့ အမဲသား လုံးဝမစားပါဘူး။ သူများ အပေါ်ကိုလည်း မဟုတ် မတရားတာ လုံးဝမလုပ်ခဲ့ပါဘူး...

အော် အမှတ်ရပြီ အမှတ်ရပြီ ဟုတ်တာပေါ့၊ သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က...

“ဟို မြိုင်ချေးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုင်ခင်း တဲ့အခင်းအကျင်း ပစ္စည်းတွေ အနီးနား က ခေါက်ဆွဲဆိုင်လေးကို အပ်ထားခဲ့ နေကျ ကြာတော့ ယူဦးမယ်၊ ထားခဲ့ဦး မယ်လို့တောင် ပြောစရာကို မလိုတော့ ဘူး...”

တစ်နေ့ ဈေးခင်းဖို့ အဲဒီဆိုင်ကို ဝင်ပြီး ပစ္စည်းတွေထုတ်နေစဉ် ကလေးမ အပျိုမလေး တရွတ်ရွတ်ငိုနေတယ်။ လူမှုရေးအရ ဘာဖြစ်လို့လဲလို့ မမေးပေမဲ့ သူ့အမေပြောလို့ “ဆွဲကြီးပျောက်လို့”လို့

သိလိုက်ရတယ်။ ကျုပ်လဲကုရာသလိုနဲ့ ကြည့်လိုက် မိပါသေးတယ်။ သူ့အမေက “သမီးရယ် အင်္ကျီ အတွင်းထဲလဲ ပြုတ် ကျနေပါဦးမယ်” ဆိုပြီး သားအမိ နှစ် ယောက် အိမ်အခန်းထဲဝင်သွားကြတယ်။ ကျုပ်လဲ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

အပေါက်ဝမှာ ၄၊ ၅ လှမ်းရောက် တော့ ခွေခွေလေး ဆွဲကြီးလေးပါ။ အဲ လမ်းပေါ်မှာနေတဲ့ ခုနေ ကောက်ယူလိုက် ဘယ်သူမှလဲ မမြင်ဘူး။ တောင် မြောက် ကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းသာအားရ ကောက်ယူ လိုက်တယ်။ ဝန်းသည်ကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်တယ်။ သူလဲမသိဘူး။ သူ့မှာ ဆွဲကြီးမရှိတာ ကျုပ် သိတယ်။ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ကျုပ်တစ်ချက်ပြုံးလိုက် တယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကိုချပြီး ဆွဲကြီးလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ကိုင်ထားမိတယ်ထင်ပါရဲ့။ ဒါ ဘယ်သူ ဆွဲကြီးလဲလို့ မေးနေစရာမလို၊ အလိုလို သူ့အိမ်ဘက်ကို ခြေဦးလှည့်ပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်။

“သမီး ဒါ သမီးဆွဲကြီးလား” မိန်းကလေး အပြေးကြည့်တယ်။ “ဟယ် ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် အမလေး ဝမ်းသာလိုက်တာ ဦးရယ်၊ အမေ အမေ သမီးဆွဲကြီး ဆွဲကြီး ပြန်တွေ့ပြီ”

ဟုတ်တယ် ... ကလေးမလေး မျက်လုံးကို ဝင်းလဲ့ ပြီး သူတော်တော်ကြီး ပျော်သွားပုံပါ။ ကျုပ် ဤအဖြစ်အပျက်လေးကို ပြန် မြင်ဖောင် မိတယ်။ အဲဒီတန်းက ဆွဲကြီးလေးမယူခဲ့ မိတာကို လုံးဝနှောင့်တမရဘူး။ အို နတ်ကောင်း

နတ်မြတ်တို့ ကျုပ်သစ္စာတိုင်တည်လိုက်ပါ။ ယခု ကျုပ်မှာ ပိုက်သံမရှိဘူး။ အဲဒီတန်းက ဆွဲကြီး လေး၊ အသာကောက်ယူခဲ့ရင် ရပါတယ်။ ဒီ... ပြန်ပေးခဲ့တယ်။ ကလေးမလေးပျော်သွားအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို ကျုပ် ပျော်ချင်ပါတယ်။ ဘယ်လို ကိုမှန်း တိုင်တည်မိမှန်း မသိပါဘူး။ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တွေကလဲ ငါ့ကို မကယ်နိုင်တော့ဘူး။ မသိမဆိုင် အပြစ်တင် တွေးလိုက်မိသေးတယ်။

တစ်လှမ်းချင်းလေးတွဲစွာ ဆင်းခဲ့ပြီး လမ်းဆုံကို ရောက်ပြန်ပြီ “ငါ ဘယ်လို သွားရပါ” အနောက်ဘက်လမ်းတိုင်း သွားရင် မြို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တော့ ကျောင်းဆီကိုရောက်မယ်။

အိမ်ကိုပဲ ပြန်ရမလား! သူလဲ မျှော်နေရောပေါ့၊ အင် အိမ်ပြန်ရင် ငါဘာပြောရမလဲ! ဘာလုပ်ရမလဲ!

ဒီလိုဆိုရင် ကျောင်းဘက် သွားရင် ရော...

စဉ်းစားနေရင်း ခြေဦးက တော့ ကျောင်းဘက်ကို လှည့်ရောက်သွား တယ်။ အချိန်က နံနက် ၁၀ နာရီနီး ရောပေါ့၊ နေမင်းက ကျောဘက်ထဲ ပူနေပြီ ကျောပူရင် ဝမ်းအေးတယ်။ ဘာလို့များ ငါ့ရင် ကျတော့ မအေး တာလဲ။ ဆရာတော်ဆီက အေးအေး အေးကြောင်း တရားတစ်ပုဒ်လောက် နာရလဲကောင်းမှာပဲ။ အကြံပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်ဆုံး အကျန်ပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခု ရလဲ ကောင်းတာပဲ။

“အင်း... ကံကလဲ မကောင်း ပါလားနော်!

ဆရာတော်လဲ မတွေ့ရဘူး။
ဘုရားကိုဦးချ၊ ဝရန်တာ ဘက်ထွက်
ဒဲတယ်။ ပျက်နေတဲ့စိတ် ပြိုကျတော့
လေပုံ၊ ဝိသာဒိချလိုက်ချင်တော့တယ်။
ဦးဘဝနယ် ကယ်မဲ့သူများ ဝေးရော့
နသလား! အားကိုးရာမဲ့ လိုက်တာ။
ဒီအချိန်မှာ ခပ်လှမ်းလှမ်း သိမ်
ဘက်ဆီမှ လူတစ်ယောက် လက်ခုပ်တီး
ဦး ...

“ဗျို၊ ဆရာကြီး ဆရာကြီး ဒီမှာ
ဘုန်းဘုန်းခေါ်နေတယ်”

ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက် ဆရာ
ဆော်ကို ဦးချလိုက်တယ်။

“ဒကာကြီးအကြောင်း အခုပဲ ပြော
နေကြတာ၊ စကားတောင် မဆုံးသေးဘူး။
ဒကာကြီးကို ဘယ်က နတ်ကောင်း၊
နတ်မြတ်တွေ ညွှန်လိုက်တာလဲ”

“အော် . . . မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊
ဘာချင်တဲ့ စိတ်က ပြင်းထန်လို့
ဆုတ်လာတာပါဘုရား”

“ဒီ ဒကာတွေက ဒီသိမ်ထဲက
ဘုရားကြီးကို ရွှေချချင်လို့တဲ့”

“အော် . . . ရပါတယ်ဘုရား၊
ဘယ်အချိန်လုပ် ပေးရမလဲဘုရား”

“အင်း . . . သူတို့က နယ်က
ကြွေရမှာဆိုတော့ အခုလုပ်ပေးနိုင်
အတော့ ကောင်းတာပေါ့ ဒကာကြီး
ဟေ့”

“တင်ပါ၊ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား”

“ဒီလိုဆိုရင် ဘယ်လောက်ကျမလဲ”
ကျွန်ုပ်ခေတ္တ တိုင်းထွာကြည့်ပြီး-

“တင်ပါဘုရား၊ အတိအကျဆိုရင်
၁ သိန်းကျပါတယ်”

မနက်စောစော မင်္ဂလာယူတာရယ်၊
ဆရာတော် နိုင်းတာရယ်၊ အမှန်အတိုင်း
ဝန်ခံရရင် တပည့်တော် ငွေသိပ်လို့
နေပါတယ်။ ခုနစ်သောင်းပဲ ယူပါ့မယ်
ဘုရား”

သူတို့ချင်းတိုးတိုး တိုင်ပင်ကြပြီး -
“ဒီလိုလုပ်ပါ ကျွန်တော်တို့ကလည်း
ပြန်ကြရမှာ၊ ဆရာတော်ကလည်း
ခင်ဗျားကို စိတ်ချရကြောင်းလဲ ပြောပါ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ၁ သိန်းပဲ ပေးပါ
မယ်။ အကောင်းဆုံးနှင့် အမြန်ဆုံးဖြစ်
အောင်လုပ်ပေးပါ”

“ဗျာ” ကျေး ကျေးဝူးတင်ပါတယ်။
အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင် ကျုပ်မှာ ပိုက်ဆံ
သိပ်လို့နေတယ်။ ဒါကြောင့် နတ်မြတ်
နတ်ကောင်းတွေက ဝိုင်းဝန်းကူညီ၊
ဘာရယ်မသိ ဒီဘက်ကိုရောက်၊ ဒီမှာ
ဒီလိုအလုပ်ရှိမယ်ဆိုတာမသိ၊ ဆရာတော်
ကိုလာ ကန်တော့လိုက်တာပါ”

“ကဲ... ရော့ဗျာ ဒီလိုဆို ၁ သိန်းယူ
ခင်ဗျား ရွှေချဖို့ ပစ္စည်းကရိယာတွေ
လိုမှာမဟုတ်လား! ကျုပ်တို့ ဆရာတော်
ကို ဆွမ်းကပ်ပြီး ခဏနေ ခင်ဗျားလဲ
ထမင်းစား ကျုပ်ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေး
ပါ့မယ်”

(ဂ) ဒါဟာ တကယ် အဖြစ်အပျက်
တစ်ခုပါ။ ကံ , ကံ၏ အကျိုးဆိုတာ
အသေအချာ မှန်တာပေါ့၊ ကံမကောင်း
တာတွေကို ကံအကောင်းတွေနဲ့
ကြီးစားပြီး ကောင်းအောင်လုပ်မယ်။ ဘဝ
အကောက်တွေကိုလည်း အဖြောင့်တွေ
နဲ့ပဲ အဖြောင့်သွားကြမယ်။ ဒါ အသေ
အချာ အမှန်အကန်ပါပဲ။

“မှန်တာပြောရင် သစ္စာလေ”
သစ္စာ ကလည်း နှယ်မြက်သစ်ပင်
တောင် ဆေးဖက်ဝင်တယ် မဟုတ်လား။
အခုတော့ ဒီသစ္စာ၊ လောကီသစ္စာ
လောကမှာ အမှန်တကယ်လဲရှိတယ်။
တကယ်လဲအကျိုးပေးနေ၊ သစ္စာတည်
ရင် နတ်ကောင်း၊ နတ်မြတ်တွေကလဲ
တကယ် ကူညီကြတာပေါ့။

(ဃ) ကျွန်ုပ်လား . . . အခုတော့လေ
ဒီလောကီ သစ္စာတရားတွေ မှ
လောကုတ္တရာ ပရမတ္ထ တရားတွေကို
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကျင့်ကြံနိုင်ဖို့ နတ်မောက်
မြို့နားက “ရွှေနတ်ကယ်တောင်” ဆိုတဲ့
ဘုရားရှင်၏ အဆုံးမ တရားတွေကို
ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နိုင်ဖို့
အပြီးအပိုင် သာသနာ့ဘောင်ဝင်ပြီး
ဒီသံသရာကြီးက လွတ်မြောက်ဖို့အတွက်
ဒုက္ခ၊ သစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓ
သစ္စာ၊ ဤသစ္စာတရားတွေကို လက်ကိုင်
ထားပြီးဟိုးတောင်ထိပ် တရွှေရွှေသွား
ရင်း လေအဝှေ့မှာ ဝေ့လွင့်သွားတဲ့
သင်္ကန်းစကို လက်နဲ့အသာဆွဲထိန်းရင်း
သစ်ပင်အရိပ်၊ တောင်အရိပ်၊ တောအရိပ်၊
ဘုရားအရိပ်၊ တရားအရိပ် ရှိရာကို
တရွှေရွှေသွားနေရင်း . . .

“ဆရာတော်ဦးမာန်စာ (ရွှေနတ်ကယ်တောင်)
ဟောကြားတဲ့ ဖြစ်သန့်ဆဲတဲ့ ဘဝအကြောင်း တစေ့
တစောင်းထဲမှ တစိတ်တဒေသကို ဆရာတော်
ကိုယ်စား ခံစားတင်ပြလိုက်ပါသည်။”

ဆရာတော်ပေးသော
ရွှေသက် ငွေလက်ဖြင့် . . .

ခင်မေမိုး (မင်းကျိုက်)

အကျိုးအနန္တ

ပြည့်ဝစေသော

အင်းတော်ကြီး

ပြေထက်ထွန်း

(မြယမုံ)

သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်ဟု အများသိသော “ဒီဝါတပသီ” အစချီဂါထာတော်မြတ်သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟောကြားသော နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် မဟာကပ္ပိနသုတ်လာ ဂါထာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ “မဏိဇောတပတ္တမြားရတနာဂါထာတော်” ဟုလည်း တချို့က ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ “သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်” ဖြစ်စဉ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်ဖြစ်စဉ်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည်၊ ပုပ္ဖာရုံကျောင်း၊ မိဂါရမာတုပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဤဂါထာတော်ကို ဟောကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်အာနန္ဒာသည် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ညနေဆည်းခံစာချိန် ဝဇီလုဆဲဆဲ နေရောင်၏ တင့်တယ်မှုနှင့် အရှေ့လောကဓာတ်မှ ထွက်ပြုစ လမင်း၏ အရောင်အဆင်း တင့်တယ်မှုကို မြင်သဖြင့် နှစ်သက်ပီတိဖြစ်နေပါသည်။ ထိုအာရုံခံစားမှုဖြစ်နေစဉ် စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ခြံရံကာ မင်းမြောက်တန်ဆာဝတ်ဆင်ထားသည့် ပသေခဒိကောသလမင်းကြီး၏ တင့်တယ်မှုကို မြင်တွေ့ရသဖြင့်လည်း နှစ်သက်ပီတိ ဖြစ်နေပါသည်။ ကာဠုဒါယီရဟန္တာမထေရ် ဈာန်ဝင်စားသဖြင့် အရောင်အဆင်း တောက်ပထွန်းလင်းနေသည်ကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် နှစ်သက်ပီတိ ဖြစ်ရပြန်ပါသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ အရောင်အဆင်း တောက်ပခြင်းသည် နေမင်း၊ လမင်း ထွန်းပခြင်းထက် သာလွန်

လွှမ်းမိုး ထူးကဲကြောင်း ဖူးတွေ့ရသဖြင့် အကြောင်းအကျိုး ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာမှ ဘုရားရှင်က "ဒီဝါတပတိ" အစချီသော သဗ္ဗလေမင်္ဂလာဂါထာတော်ကို ဟောကြားတော်မူ ရာမှ ဤဂါထာတော် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သဗ္ဗလေမင်္ဂလာအင်းတော်ကြီး

သဗ္ဗလေမင်္ဂလာဂါထာတော်သည် ထင်ရှားလှသိများ သော အလွန်တန်ခိုးကြီးသော ဂါထာတော် ဖြစ်သဖြင့် ထိုဂါထာ တော်အား အင်းတော်ကြီးအဖြစ် စီရင်လိုက်သောအခါ လောကီ၊ လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးတို့ကို ခံစားရရှိနိုင်ခြင်း သိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိအစွမ်းသတ္တိတို့ ဆထက်ထမ်းပိုးတိုးလျက် အကျိုးဖြစ်ထွန်း စေနိုင်သဖြင့် လူအများအသုံးပြုစီရင်နိုင်ရန် အောက်တွင် ဖော် ပြပေးပါသည်။

စီရင်ပုံမှာ

(၁) သဗ္ဗလေမင်္ဂလာအင်းတော်ကြီးအား ရက်ကောင်း ရက်မြတ် တစ်ရက်ရက်တွင် ပုံတွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း စနစ်တကျ စီရင်ရပါမည်။ ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ စက္ကူ၊ ကန်စက္ကူသန့်သန့် ရရာဖြင့် စီရင်ရေးဆွဲပါ။ စီရင်သည့်နေ့ နဝင် သီလ ခံယူထားပါ။ ဘုရားတွင် ပြုမြဲအတိုင်း ပန်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးနံ့သာတိုင်တို့ဖြင့် ပူဇော်ထားပါ။

သဗ္ဗလေမင်္ဂလာအင်းတော်ကြီး

	တ	စ	သ					
က	အာ	တ	ယိ	တိ	ဇ္ဇော	နိ	ပ	ယ
	ဈာ	ဘာ	ဒိ	ပ	တ	န	ရ	
	ဝါ	တိ	တိ	မာ	စ	တိ	မာ	
ဝ	ဘာ	ပ	ဒိ	နံ	သ	တ္ထိ	ဒွေိ	ဓ
	သာ	မ	တေ	တ	ဇော	ရ	မြ	
	တိ	ယော	သ	ဟော	ဗု	ခ	အ	
န	ဗု	ဇ	ဒွေိ	တ္ထိ	ထ	ဟု	တ္ထိ	ဏ
	ည		ဗ		ခ			

နမူနာဂဏန်းအင်းသွားပြ

၆	၃	၂၆	၁၃	၈	၁၅	၂၈
၂၅	၁၂	၇	၄	၂၃	၁၈	၉
၂	၅	၂၄	၁၁	၁၄	၂၉	၁၆
၂၃	၄၄	၁	နံ	၁၇	၁၀	၁၉
၄၈	၃၇	၄၆	၄၃	၃၂	၃၉	၃၀
၄၅	၂၂	၃၅	၃၈	၄၁	၂၀	၃၃
၃၆	၄၇	၄၂	၂၁	၃၄	၃၁	၄၀

(၂) အင်းတော်ကြီးအား အင်းပေါင် လေးဘက်လေး တန် မဟာမင်းဘိရာတွင် "စတုလောကပါလ" ဟု ခုနစ်ခေါက် ရွတ်ဟိန်းပြီးမှ အင်းပေါင်သားပါ။ အင်း၏ စတုရန်းကွက် အင်း ပေါင်အရှေ့နှင့်အနောက် ဝဲယာသားသောအခါ "ပရိဘောဂ ပရိစ္ဆေဒီ" ဟု ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ဟိန်း၍ သားပါ။ အင်း၏ တောင် မြောက်၊ အထက်အောက် အင်းပေါင်သားသောအခါ "ဣန္ဒနေ ဣန္ဒနေ" ဟု ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ဟိန်း၍ အင်းပေါင်သားရပါ မည်။

(၃) အင်းပညာရပ်ဆိုင်ရာ အင်းနှိုးခြင်း၊ အင်းအသက် သွင်းခြင်း၊ အင်းအစောင့်ထားခြင်း၊ အင်းအစောင့်ချုပ်ခြင်းတို့ အား အင်းစည်းကမ်း၊ နည်းလမ်းဥပဒေအတိုင်း စီရင်ရပါမည်။

(၄) အင်းဆန်ဂါထာမှာ "သဗ္ဗလေမင်္ဂလာဂါထာတော်" ဖြစ်၍ မြင်သွားအတိုင်း (နမူနာဂဏန်းအင်းသွားပြ) ဂါထာတော် ကို ရေးသွင်းရပါမည်။

သဗ္ဗလေမင်္ဂလာဂါထာတော် (အင်းဆန်ဂါထာ)

ဒီဝါတပတိ အာဒိဇ္ဇော၊ ရတ္ထိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ၊
 သန္တဒ္ဓေါ ခတ္ထိ ယော ဘာတိ၊
 ဈာယိ တပတိ ဗြဟ္မဏော၊
 အထ သဗ္ဗ မဟောရတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓေါတပတိ တေသော၊
 တာဒိသံတေလ သဗ္ဗနံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဝန္နာမိ အာဒရံ၊
 နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ပူရေန္တ သင်္ကါပိ။

ဂါထာတော်မြန်မာပြန် အကျဉ်းလင်္ကာ

နေမင်းသူရာ နေ့မှာသာ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်
တောက်ပသည်။

လမင်းစန္ဒာ ညဉ့်မှာသာ၊ ကောင်းစွာ တင့်တယ်
တောက်ပသည်။

မင်းမြောက်တန်ဆာ ဆင်မှသာ၊ မင်းမှာ တင့်တယ်
တောက်ပသည်။

စုန်ပွားမှသာ ရဟန္တာ၊ ကောင်းစွာ တင့်တယ်
တောက်ပသည်။

တန်ခိုးပြည်ပြား မြတ်ဘုရား၊ လေးစားရိုခိုး ကန်တော့
ပါသည်။

ရိုခိုးပါရ ကျိုးဖလား လုံးဝအကြံပြုညစေသတည်း။

(၅) အင်းဆန်ရေသွင်းရာတွင် အင်းအဟိန်းဂါထာမှာ
လည်း အင်းဆန်ဂါထာ “သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ” ဂါထာဖြင့် ၃၇ အုပ်
စုတ် သိဒ္ဓိတင်ပါ။

(၆) ကယဏဋ္ဌ၊ စဗေ၊ တသညခ အက္ခရာတို့ကို
အပြင်မှရပါ။

အရံအက္ခရာများ ရေးသားရာတွင် -

က-အက္ခရာရေးလျှင် “ကပ္ပိယံ ကရောတိ” ဟု ရွတ်
ရေးပါ။

ယ-အက္ခရာရေးလျှင် “ယဇီကာရ ဂေဟံ ထပ္ပဒ္ဓိတိကံ”
ဟု ရွတ်ရေးပါ။

ဏ-အက္ခရာရေးလျှင် “ဂေါဏောဘာရိကော” ဟု
ရွတ်ရေးပါ။

ဋ-အက္ခရာရေးလျှင် “မုဋ္ဌောမာနော” ဟု ရွတ်ရေးပါ။

စ-အက္ခရာရေးလျှင် “စဏ္ဍောပိပံ” ဟု ရွတ်ရေးပါ။

ဓ-အက္ခရာရေးလျှင် “ဓမ္မော ဓမ္မောတိ အတိဒုဏ္ဏဘော”
ဟု ရွတ်ရေးပါ။

ဗ-အက္ခရာရေးလျှင် “ဖဂ္ဂုနောမာသော အာဒိပ္ပေါ”
ဟု ရွတ်ရေးပါ။

ဝ-အက္ခရာရေးလျှင် “ဝရဓမ္မာ ဝရဇာတိ” ဟု ရွတ်
ရေးပါ။

တ-အက္ခရာရေးလျှင် “တေမိကုမာရော ဖဟာသတ္တော”
ဟု ရွတ်ရေးပါ။

သ-အက္ခရာရေးလျှင် “သစ္စေန သံမောနတ္ထိ” ဟု
ရွတ်ရေးပါ။

ည-အက္ခရာရေးလျှင် “ညာတာဗွံ ဥယံ” ဟု ရွတ်ရေးပါ။

ခ-အက္ခရာရေးလျှင် “ခမတိ သံယဿ” ဟု ရွတ်ရေးပါ။

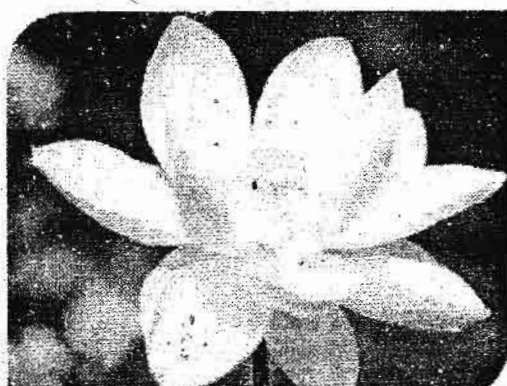
(၇) မေတ္တာသုတ် ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ ပုဗ္ဗဏှာသုတ် ခုနစ်
ခေါက်ရွတ်ပါ။ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပါ။

(၈) အင်းအလယ်ကွက်တွင် ဆောင်သူ၏ မွေးနံ့ထည့်
ပါ။ စီရင်ပြီးပါက ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ
ဝိရိယ၊ ဆန္ဒ၊ စရဏတို့ဖြင့် သေချာကျန်စွာ စီရင်လျှင် အောက်
ပါအကျိုးထားများ ခံစားရရှိနိုင်ပါသည်။

အင်းတော်ကြီး၏ သိဒ္ဓိအကျိုးများ

စီးပွားရေး၊ အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေအောင်မြင်
တိုးတက်စေခြင်း၊ ဆိုင်လုပ်ငန်းများအကျိုးပေးခြင်း၊ ငွေရေးကြေး
ရေး အခက်အခဲမရှိ၊ ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်မရှိ အဆင်ပြေစေခြင်း၊
ရွှေငွေများ ဆုံးရှုံးမှုမရှိစေခြင်း၊ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများတွင်
နတ်ကောင်း၊ နတ်မြတ်များ လာရောက်စောင့်ရှောက်ကူညီခြင်း၊
မိသားစုအေးချမ်းသာယာစေခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားစေခြင်း၊
လာဘ်လာဘာပေါများခြင်း၊ ဘေးရန်ကင်းခြင်း၊ စေတီပုထိုး
ရှပ်ပွားတော်များ၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး ဣပနာလျှင် ရောင်ခြည်တော်
လွှတ်ခြင်း စသည်အကျိုးအနန္တ ပြည့်ဝစေမည့် အင်းတော်ကြီး
ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပြေထက်ထွန်း(မြယမုံ)

အစွမ်းထက်မြက် ပယောဂအင်းစာစကွက်

တမာသင်းခိုင်(စက်မှုလယ်ယာ)

ယ	ပ	ဘ	ဗ
ရ	ဋ	ဇ	ဖ
လ	ဃ	ဂ	ပ
ရ	ဇ	အ	ည
ပ	စ	က	ဈ
ဝ	ဆ	ဇ	န
သ	ဏ	တ	ဓ
ဟ	ဋ	ထ	ဒ

သတိရလျက်ပင် ရှိနေပါသေးရဲ့။ စက်မှုလယ်ယာသံယောဇဉ်ပေါ့။ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ဦးအောင်ကြည့် အပါအဝင်ပါပဲလား။

ကျွန်ုပ်သည် ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် (ကျောက်မန်းတောင်အရှေ့လက်ဟု အညာသားတို့အခေါ်) ကျောက်မန်းတောင်မြို့နယ်(အရှေ့ဘက်) မိုင် ၂၀ ခန့်အကွာမှ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်ထိန်းတဲ့ သစ်တိန်းရွာကြီးမှ ကျွန်ုပ် ကျေးတောသား ဖြစ်သကဲ့သို့ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးသုစိတ္တ (ယခုပျံလွန်တော်မူ)၏ ရွာဦးကျောင်းတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေ (လောကုတ္တရာစာပေ)တို့ သင်ယူခဲ့ရာ၌ အိမ်ကိုသက်တင် အပါအဝင် ရွာဦးထိပ်က ကိုတင်ဆောင်(ယခု နမူတူဘော်တွင်း ရုံပိုင်ကြီး)နှင့်အတူ ကိုမောင်ခင်၊ ညီတစ်ဝမ်းကွဲ ကိုသောင်းလှိုင်၊ ကိုကျော်ရင်၊ ကိုကျော်ပု၊ ကိုမဲလုံး၊ ကိုညွန့်ကြည်၊ ညီနှစ်ဝမ်းကွဲ ကိုစောမောင်၊ ကိုဘဲမီးတို့အပြင် မအလှလေး၊ မဟန်ညွန့်၊ မြင်သာသူ အပျိုချော၊ မြင်သာသူ အပျိုချော မတင်ညွန့် မသန်ကြည် မမိန်တို့နှင့်အတူ စာသင်ခဲ့ကြရပါသည်။ ငယ်ပေါင်းတွေပေါ့။

ထိုစဉ်ကပင် သစ်တိန်းကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးသုစိတ္တ (ယခုပျံလွန်တော်မူ)မှာ 'အင်းအိုင်ခါးလှည့်လက်ဖွဲ့အတတ်' နှင့် အတူ 'မြွေဆေးကုရာတွင် သူမတူအောင် အစွမ်းထက်ရာ၌ 'တမာကိုင်း' နှင့် ၉ ကြိမ် ၉ 'ခါ မြွေကိုက်ခံရသူ(ပိုးထိသူ)၏ မြွေကိုက်ဒဏ်ရာအား အထက်မှ အောက်သို့ ရိုက်ချရာ အချိန်မီ လာရောက်ကုသက အသက်မပေးပါ။လွန်စွာအံ့ဩဖွယ်ကောင်း၏။

ဤဂန္ထီရအစီအမံဖြင့် မြွေဆိပ်ချသူ ဆရာတော်၏ ဆေးပညာရပ်အပေါ် သဘောကျနှစ်သက်ခဲ့သည်က ကျွန်ုပ်ပင်ဖြစ် သည့်တိုင် အခြေအနေမပေး၍ ထိုပညာရပ်ကို သင်ကြားနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ အသက်အရွယ်ကလည်း ငယ်သေးသကဲ့။

အစဉ်အလာအရလည်း ဓာတ်မိနွေဆရာတို့ အမည်ဖြင့် နာမည်ကြီးခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်၏ ဇာတိမြေ သစ်တိန်းရွာမှ ဓာတ်မိနွေဆရာ ဆရာခါ (စာရေးသူ၏ အဘိုး)နှင့် တိုင်းရင်းဆေးအကျော် ဆရာကြီးဦးမောင်ငယ်(ဆရာငယ်)သည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဦးကြီးတော်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ရှေးအတိတေ ကာလမှပင် သစ်တိန်းရွာသည် နာမည်ကြီးခဲ့ရပါစော့သည်။ မြင်းခြံခရိုင်တစ်ခုလုံးတွင်လည်း အထူးသတင်းကြီးခဲ့သည်များက သူကြီး ခေတ်က သစ်တိန်းသူကြီး ဦးဖိုးသိန်းကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ရာ

ကျွန်ုပ်(စာရေးသူ)သည် လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်တာကာလမှပင် ချစ်ခင်လေးစားခဲ့ရပါသော ဖြူးမြို့၊ ထန်းကုန်းရပ်ကွက် (၁)လမ်းရှိ 'မဟာဂန္ဓာရိပ်ဇာလမ်း'မှ ဆရာဦးမောင်မောင်ဦး (သျှောင်ကြီးမွေဆရာ)နှင့် ဇနီးဆရာမကြီး ဒေါ်ဝင်းမြင့် တို့အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ချိန်က ရုံးပိတ်ရက်(တနင်္ဂနွေနေ့)၏ မွန်းတည့်ချိန် ၁၂:၀၀ နာရီဖြစ်ရာ၌ လောကီအတတ်ပညာ(ဂန္ထီရနည်းအရ) ဆိုရပါချေသော် 'အောင်သာ၊ နေမွန်းတည့်ဖြစ်သဖြင့် (တနင်္ဂနွေ + သောကြာ) ကျွန်ုပ်ရောက်သည့်အချိန်သည် 'မင်္ဂလာရှိသော အချိန်' ဖြစ်ခဲ့ပါသည် မဟုတ်ပါကလား။ ယခုမှ ကျွန်ုပ်သည် မိခင်ဌာန(Mother-Unit) ဖြစ်တဲ့ စက်မှုလယ်ယာဦးစီးဌာန၊ အမှတ်(၈၇)၊ ထွန်စက်စခန်း၊ ဖြူးမြို့မှ လုပ်သက်ပြည့်ပင်စင် ၃၉ နှစ်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူခဲ့ပါပြီ။

ဦးစီးအရာရှိ(အုပ်ချုပ်ရေး) ဦးကျော်သောင်းနှင့်အတူ ဒု-ဦးစီးမှူးများဖြစ်ကြသည့် ဦးမြင့်လွင်၊ ဦးတိုးနိုင်(ညောင်ခြေထောက်)အပါအဝင် ဒု-ဦးစီးမှူးမလေး မခက်မွန်ဝင်း(ကညွတ်ကွင်း)၊ စာရေးကြီး ဦးအောင်ဌေး၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်အေး(လက်နိပ်စက်စာရေး)၊ ထွန်စက်မောင်း ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၊ ထွန်စက်မှောင်းများ စသည့် ဝန်ထမ်းအင်အား ၄၀ ကျော်ကို အစဉ်အမြဲ

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဒေါသဖြစ်ခဲ့ပါက မိမိ၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ငါးပိသာခန့်ရှိ ကျောက်ခဲလုံးကို တင်ပြီး ခုန်ပေါက်ပြသရာ၌ ဘောလုံးကဲ့သို့ ခုန်ထွက်သွားကြောင်း ကြားသိရသည်။ ဤကား ဂမ္ဘီရနည်း ဖြစ်တော့၏။

စိန်ရွှေအစစ် အဖိုးတန်အမွေအနှစ်များကို မသင်ကြားခဲ့ ရသည့်တိုင် အစ်မကြီးသဖွယ် ခင်မင်လေးစားခဲ့ရတဲ့ မဟာဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာလမ်းမှ ဆု ဦးမောင်မောင်ဦး(သျှောင်ကြီးဓမ္မဆရာ)နှင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ဝင်းမြင့်တို့ထံမှ ပညာ သေရွာယူမသွားစတမ်း ဟူသော တိုင်းရင်းမြန်မာသမားတော်ကြီးများ၏ မူအရကြောင့် လည်း တူမျှသော အကျိုးတရားတို့ သိရှိနိုင်ကြပါစေတော့ရယ် လို့ ရည်ရွယ်သမ္မုဖြင့် ကျွန်ုပ် အဟုတ်အမှန် တင်ပြရပါသည်။ ဆရာမကြီးထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရယူ၍ ရေးသားပါသည်။ (စာရေးသူ) သျှောင်ကြီးဓမ္မဆရာ ဦးမောင်မောင်ဦး + ဆရာမကြီး ဒေါ်ဝင်းမြင့်ဆိုလျှင်ဖြင့် အပျိုဝင်ကလေးများကအစ ဖြူးတစ်မြို့ နယ်လှံ၌ မသိသူမရှိသလောက် ခရီးရောက်ကြတဲ့ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးပါ။ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးတို့အပြင် လူမှုရေးကိစ္စများ တွင်လည်း ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ကူညီခဲ့ရာ၌ ဖြူးမြို့၏ မြို့မမြို့မ တစ်ဦးဖြစ်သည့် ထန်းကုန်းလမ်းမှ ပါရမီဆီစက်ပိုင်ရှင် ဦးညွန့် လှိုင်နှင့်အတူ ဦးကျော်စိုးနိုင်+ဒေါ်သီတာဦး(ကျောင်းဆရာမ)တို့ သည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီးများသာ ဖြစ်ကြပါ၏။ ကျွန်ုပ် လေးစားခဲ့ရတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးမင်းများသာပါ။ မိုက်ကယ် ဦးတင်ဌေးလည်း အပါအဝင်ပါ။

အင်းအိုင်ခါးလှည့်လက်ဖွဲ့အတတ် (ဂမ္ဘီရပညာ)ရပ်တွေ အပေါ် ယုံကြည်ခဲ့ရာမှ ဆရာမကြီး ဒေါ်ဝင်းမြင့်ထံမှရသည့် ပူးတွဲအမည်ပါ အစွမ်းထက်မြတ် ပယောဂအင်းတစ်ကွက်ကို ငြင်းချက်မရှိ ခိုင်လုံတိကျသဖြင့် ဖော်ပြရာ ဂါထာပေးတေးမဖြစ် လို့ပါ။ တိမ်ကောပျောက်ကွယ်လုစ ဖြစ်နေသည့် ဂမ္ဘီရနည်းမှန် ဖြစ်သည့် မြန်မာမှု မြန်မာ့ဟန် နည်းပညာတစ်ရပ်ကို မှတ်သား နိုင်ကြစေပြီး ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းကြသူ အမျိုးသား ကောင်း၊ အမျိုးသမီးကောင်းတို့အတွက် ကျွန်ုပ်ရေးသားတင် ဆက်ရာ၌ နံနက် ၇း၃၅ နာရီတွင် ရေမိုးချိုး၊ ဘုရားရှိခိုးလျက် ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ပြီးမှ ပူးတွဲပါ 'အစွမ်းထက်မြတ် ပယောဂအင်းတစ်ကွက်'ကို အတွင်းမနောကြည်မြ ပီတိခလျက် ရေးဆွဲရေးသားမိပါသည်။

အစွမ်းထက်မြတ် ပယောဂဗျည်းအင်းတစ်ကွက်ကို သေချာစွာ(အပိုအလို လုံးဝမရှိ) သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ (သို့) သိမ်ဝင် သည့် သပိတ်အစအနတစ်ခု၌ သန့်ရှင်းသည် ခဲတံ (သို့) ဘောပင်နှင့် ထင်ရှားမြင်သာအောင် သရ(၈)လုံး ရံ၍ရေး (သန့်ရှင်းသောနေရာတွင် ရေးရန်လို့)။ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံး

နိုင်သူ (သို့) ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းသူတို့သာလျှင် အသုံးပြု နိုင်သည်။ (အောက်ပါ ယုတ်မာသူတို့နှင့် မသက်ဆိုင်ပါ။)

- (၁) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရက် ကျူးလွန်သူတို့နှင့် (လုံးဝ) မပတ်သက်ရပါ။
- (၂) လောဘကြီးသူတို့အတွက် အကျိုးမရှိပါ။
- (၃) အတ္တကြီးသူတို့အတွက်လည်း အကျိုးမသက် ရောက်နိုင်ပါ။

သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ (သို့) သိမ်ဝင်သပိတ်၏ အစအန တစ်ခုပေါ်သို့ ပီပြင်စွာရေးဆွဲထားသော ဖော်ပြပါအင်းကွက်ကို မိမိ၏ ခေါင်းအုံးအလယ်ဗဟိုတွင် ထား၍ အိပ်စဉ် ပါးပါးသီလ ခံယူရပါမည်။ အကျိုးတရားကား ...

- (၁) လူယုတ်မာ၊ လူရမ်းကားတို့မှ လုပ်ကြံရန် စိတ် ဆန္ဒများ (လုံးဝ)ကွယ်ပျောက်မည်။ (အိမ်ခြောင်စုတ်ထိုးသံတို့ဖြင့် နှိုးဆော်မည်။)
- (၂) ကြာကူလီသမားများ မိမိနှင့် မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရပါ။
- (၃) လူပယောဂတို့နှင့် လုပ်ကြံမှုများ (လုံးဝ)ပြုလုပ် ၍မရ။
- (၄) စီးပွားလာဘ်လာဘတို့ အမြတ်ထာဝရ ရမည်ဖြစ် ပါ၏။

နှစ်တာရှည်စွာ ခိုင်မြဲဖို့ ချစ်သဒ္ဓါရည်၍ ရေးသားခြင်း အမှန်ပါခင်ဗျား။ ဝေကံ မှန်သောစကားမှ ဤစာသား (ဆောင်း ပါး)တစ်ပုဒ်ကို ကျွန်ုပ်ရေးသိမိခဲ့ရာမှ တစ်ခါက ခင်မင်ခဲ့ကြရသူ 'ကေတုမတီ' တောင်ငူသူ အထက်တန်းစာရေးမကြီး ဒေါ်ဖြူဖြူ မြင့်နှင့်အတူ အငယ်တန်းစာရေးမလေးများဖြစ်ကြတဲ့ မမေဇွန် ဝင်း၊ မဇူလိုင်မိုး၊ အေးမေတို့အပြင် ဖြူးမြို့ရှိ နယူးဆဲဗင်း (NEW 7) လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ကောင်တာထိုင် မနုနုနှင့်တကွ အပျိုမ မကြည်ပြာနှင့် နန်းဇူလိုင်နှင့်တို့ ဖတ်ရှုနိုင်ကြပါစေလို့လည်း အကြောင်းပြုလို့ တောင်းဆိုပြုမိပါရဲ့။

အထက်ဖော်ပြပါ မိခင်ဌာန (Mother Unit) စက်မှု လယ်ယာဦးစီးဌာန အမှတ်(၈၇) ထွန်စက်စခန်း၊ ဖြူးမြို့မှ ဖော်ပြ ပါရှိခဲ့ကြသူ အရာရှိဝန်ထမ်းများနှင့်အတူ တစ်ခါက ဘဝတူ နေပူပူတွင် အလုပ်အတူလုပ်ခဲ့(On Duty) ကြသည့် ဝန်ထမ်း ဟောင်းတို့သည် တွေ့မြင်ဖတ်ရှု လေ့လာ၍ ဘဝအတွက် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒမွန်ဖြင့် စိတ်လက်ကြည်သာ အိပ်စက်ပျော်နိုင်ကြပါစေ။

[ဆရာ ဦးမောင်မောင်ဦး(သျှောင်ကြီးဓမ္မဆရာ)+ ဆရာမ ကြီး ဒေါ်ဝင်းမြင့် (၁)လမ်း၊ ထန်းကုန်းရပ်ကွက်၊ ဖြူးမြို့သို့ ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဂုဏ်ပြုပါသည်။ စာရေးသူ]

တမာသင်းခိုင်(စက်မှုလယ်ယာ)

ကုမ္ပဏီသမ္မာ လိုတိုင်းရစေနိုင်သော

အင်းမန္တန်တော်ကြီး

ပြေထက်ထွန်း(မြယမုံ)

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို သူတော်စင်၊ သူတော်မြတ်၊ သူတော်ကောင်းများမှအစ တောသူတောင်သား၊ အညတရပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါကျန် မသိသူမရှိ မိရိုးဖလာ အစဉ်အဆက် နှုတ်တိုက်ရွတ်ဆိုအာရုံဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ အထူးသဖြင့် လူကြီးသူမများက အကျပ်အတည်းတစ်စုံတစ်ရာ ရှိခဲ့လျှင်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခအဝဝနှင့် ကြုံတွေ့နေရလျှင်ဖြစ်စေ လွတ်ကင်း နှစ်သာစေကြောင်း အဆောင်ကောင်း၊ မန္တန်တော်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကပ်ကြီးသုံးပါးကို ကျော်လွှားသွားနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့်လည်းကောင်း ရွတ်ဆိုပွားများခဲ့ကြပါသည်။

အခက်အခဲရှိတိုင်း ယုံကြည်သဒ္ဓါစိတ်အပြည့်နှင့် ရိုသေဆေးနက်စွာ ပူဇော်အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းဖြင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာအစွမ်းမှာ အံ့မခန်း အစွမ်းထက်ကြောင်း သာဓကဖြစ်ရပ်ပေါင်းများစွာ ရှိသကဲ့သို့ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတန်ခိုးကြောင့် အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များမှာလည်း အများပြားရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အစဉ်အမြဲ နှုတ်တိုက်ရွတ်ဆို အာရုံဆောင်သည့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးအပြင် အခြားမူကွဲများဖြစ်သည့် “သက်တမ်းရင့် သီဟိုဠ်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ အရှေ့ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ အနောက်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ မြောက်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေဂါထာနှင့် အောင်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ” ဟူသော နောက်ထပ်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာမျိုး ရိုသေးကြောင်း ပညာရှင်တို့ ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြပါသည်။ မည်သည့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာမဆို ပွင့်တော်မူပြီးသော ဘုရားအပေါ် ငါးသိန်းတစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော အများကိုသာ အာရုံပြုရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးစေသည်ဟုသာ အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သည့် ဂါထာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာနှင့် ရွတ်ပတ်ပူဇော်ခြင်း
သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး

သမ္မုဒ္ဒေ အဠဝိသဉ္စ၊ ခွါရသဉ္စ သဟဿကေ
ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊ နမာမိ သီရသာမဟံ
အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂဂါ၊ အနန္တ နိဗ္ဗတာ ဝိနာ
တေသံ မဗ္ဗဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ
နမက္ကာရ နတာဝေန၊ ဟိတ္တာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒစေ
အနေက အန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တ၊ အသေသတော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

အဠဝိသံ-သုံးပါးဘဝ သုံးလောကတွင် ဉာဏ်ရောင်ဖိတ်အောင်ဘိသိက်နှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဒေစတန်ဆောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာပွင့်လင်း ဘုရားမင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခွါဒဿဉ္စ သဟဿကေ-နိဗ္ဗာန်ကိန်းအောင်း စက်ရေပွလျောင်းသည့် တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဒေစ-လရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းပြောင်မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စသတ သဟဿာနိ-သောင်းထိုက်စကြဝဠာ ဂုဏ်ရောင်ရှိန်း ငါးသိန်းကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဒေစ-နေရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းထိန်မြတ်မုနိန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သီရသာမဟံ-ဦးခေါင်းရတနာမြတ်အင်္ဂါဖြင့်၊ နမာမိ-ရိုသေညွတ်ကျိုး လက်စုံမိုး၍ ရိုနှိုးပါ၏။

ဂဂါ-ဂဂါယ-ဂဂါမြစ်တွင်း၌၊ ဝါဠုကာ-ရှိကြကုန်သော သဲတိုသည်၊ အပ္ပကာ-နည်းကြကုန်သေး၏။ နိဗ္ဗတာ-ဘုံဇာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းအေးတော်မူကြကုန်ပြီးသော၊ ဝိနာ-နှောင်ယုက်ဖန်

လာ မာရ်ငါးပြာကို အရိယာမဂ်ဘုန်းရောင်စက်ဖြင့်၊ ချိုးဖျက် လွယ်ကူအောင်တော်ပူသော ဘုရားရှင်အပေါင်းတို့ကာ။ အနန္တ- သင်္ချာဂဏန်း ရေတွက်မှန်းလည်း ဆုံးခန်းတိုင်ပြောက မရောက် နိုင်ကြကုန်။ တေဝိနေခ-ထိုဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တေသံ-ထိုငါးသိန်းတစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော မရေမတွက်နိုင်သည့် ဘုရားရှင်တို့၏ ဓမ္မဉ္စ-တရားတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း။ သံယဉ္စ-တပည့်သားသံယာတော်မြတ်ကိုလည်း ကောင်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည် အာဒရေန အာဒရ်-ရိသေစွာ၊ နမာမိ-ရိုခိုးပါ၏။

နမက္ကာရာ နဘာဝေန-ဤသို့ ရိုခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ဟန် လျော့ ကန်တော့ရသော ပဏာမကုသိုလ်စေတနာကြောင့်၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥပဒ္ဓဝေ-ဘေးရန်တို့ကို၊ ဟိတ္တာ-ပယ် ပျောက်၍၊ အနေက အန္တရာပိ-တစ်ပါးမက များလှသွယ်သွယ် အန္တရာယ်တို့သည်လည်း။ အသေသတော-အကြွင်းအကျန်မရှိ သောအားဖြင့်၊ ဝိနဿန္တ-ပျောက်ပျက်ပါစေကုန်သတည်း။

သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာတော်အား အကြိမ်များစွာ ရွတ်ပတ်ပူဇော် လေလေ၊ ဂါထာတော်အား ပုတီးရေများများစိပ်လေလေ အစွမ်း ထက်လေလေ ဖြစ်သည်ကို လက်တွေ့ကျင့်ကြံအားထုတ်သူများ အသိပင် ဖြစ်ပါသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာတော်၏ အစွမ်းအား ဆေး ဆရာများက လင်္ကာသီကုံးရာတွင် -

မြတ်လှစိန္တေ သမ္ဗုဒ္ဓေဟု၊ ဆူဝေကျော်ကြား၊ နိဒါန်း အားဖြင့်၊ ကွမ်းစားသတ္တော်၊ ခေါင်းလျော် ဒဿ၊ သတ္တဗြဟ္မိနံ၊ ဆီလိမ်းပဉ္စ၊ စီးထလေ့မှာ၊ ရှစ်ကြိမ်သာတည်း။ နံသာပန်းမျိုး၊ ကိုးကြိမ်နိုးလော့၊ ချုပ်မိုးညဉ့်ခါ၊ အိပ်ရာဝင်မှ၊ ကိုးကြိမ်ဟူ၍ ရန်သူတွေ့ပြောက၊ ဆယ့်တစ်ခေါက်တည်း၊ စစ်ရောက်သောအခါ၊ ရွတ်ပါကိုးကြိမ်၊ တည်ငြိမ်သန္ဓေ၊ မဖွားနေမှ၊ ရေမှာကိုးခေါက်၊ မန်း၍သောက်ကာ၊ ဖွားမြောက်ခဏ၊ ချမ်းသာရ၏။

ခေတ္တနောင်သွင်း၊ သံခြေချင်းနှင့်၊ အပြင်းတိုက်လှောင်၊ တစ်ထောင်ရွတ်လေ၊ လွတ်ထွက်ပေ၏။ ပန်းမွှေးချေကာ၊ ရွတ်လေ နှစ်ခေါက်၊ ခရီးလျှောက်ရာ၊ ခေါင်းမှာတင်စိုက်၊ ရန်ဘေးနှိုက် လည်း။ မကြိုက်ကင်းပ၊ မြူမှုမလိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်း၏။

ရှောင်တိမ်းရောဂါ၊ ဗျာပါလည်းကင်း၊ သောကရှင်း၍၊ မင်းမင်းတကာ၊ ကြည့်စွာမြတ်နိုး၊ ရေပြည့်အိုးသို့ မညှိုးပန်းသွင်း၊ နေ့တိုင်းပင်တည်း၊ ထွက်ဝင်ရဲရဲ၊ လူခဲပသို့၊ အံ့အဲခလောက်၊ ထွန်းတောက်ပဝင်း၊ ပွင့်လင်းသာသနာ၊ ပွားကြောင်းရှာ၏။ စန္ဒဝ လမင်း၊ ကောင်းကင်ချင်းသို့၊ ကောင်းခြင်းသမ္ဗုဒ္ဓေအကျိုးတည်း။

လင်္ကာအနက်အဓိပ္ပာယ်

- (၁) ကွမ်းစားလျှင် သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာအား ၇ ကြိမ် ရပါမည်။
- (၂) ခေါင်းလျှော်လျှင် ၁၀ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၃) ထမင်းစားလျှင် ၃ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၄) ဦးခေါင်းဆီလိမ်းလျှင် ၅ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၅) လှေ၊ သင်္ဘော၊ လှည်း စသော ယာဉ်အမျိုး စီးသည့်အခါ ၈ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၆) ပန်းနံ့သာ၊ ရေမွှေး၊ သနပ်ခါး စသည် လိမ်ချေ ၉ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၇) ညဉ့်မိုးချုပ် အိပ်ရာဝင် ၉ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၈) ရန်သူနှင့်တွေ့လျှင် ၁၀ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၉) စစ်ဖြစ်သည့်အခါ ၉ ကြိမ်ရွတ်၊
- (၁၀) စီးမဖွားနိုင်သည့်အခါ ရေကို ၉ ကြိမ်ရွတ် မေ သောက်ကာ ချမ်းသာစွာ ဖွား၏။
- (၁၁) အပမ်းအဆီး၊ အချုပ်အနှောင်၊ အထိန်းအသိမ်း တိုက်ပိတ်လှောင်ခံရသည့်အခါ အကြိမ်ထု ထောင်(၁၀၀၀) ရွတ်၊
- (၁၂) ခရီးသွားသည့်အခါ ပန်းကို နှစ်ကြိမ်မန်းစူး ပြီးသွား။
- (၁၃) အချုပ်မှာ အမြဲရွတ်သော် ရောဂါကင်း၊ ကြေး ကြဲဗျာပါဒကင်း၊ လူနတ်ချစ်၊ ရေပြည့်အိုးကဲ့သို့ ကျက်သစေ မညှိုးပန်းလိုလန်းလို၊ ဘယ်နေရာမဆို ရဲရဲဝင်ထွက်၊ အံ့အဲ ခလောက်အောင် ထွန်းလင်းတောက်ပ ကောင်းစားလှစွာ လဲပြည့်ဝန်းပမာ အေးချမ်းသာယာ တင့်တယ်လတ္တံ့ဟု သမ္ဗုဒ္ဓ ဂါထာတော်ကြီးအား ရွတ်ရမည့် အခြေအနေ အနေအထု အချိန်အခါနှင့် အကျိုးသွားအား လင်္ကာဖြင့် သီကုံးစပ်ဆိုခဲ့ ပါသည်။

သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာတော်နှင့် ပထမံဘိုးဘိုးအောင်

ပထမံသိန္ဒြိုင် ဘိုးဘိုးအောင်ဖြစ်လာမည့် မောင်အေး ငယ်စဉ်ကျောင်းသားဘဝက ကြေးနီကျောင်းဆရာတော်ဘုရား တွင် နေထိုင်စဉ်အခါက ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကျောင်းရေကန်အတွင်း ပုရပိုက်ရှိသည်ဟု အိပ်မက်မြင်၊ သဖြင့် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ရေကန်တွင်းသို့ ဆင်းရှာမ လည်း မတွေ့၊ တစ်နေ့ကျောင်းတွင်းနေ မောင်အောင် အမှ တမဲ့ တစ်စုံတစ်ခုအား ခလုတ်တိုက်၍ ကြည့်မိရာ ဆရာ

အိမ်မက်မက်ခဲ့သော ကြေးပုရိုက် ခုနစ်ဆူဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရုံရာ ဆရာတော်ထံ အပ်နှံလိုက်ပါသည်။ ယင်းနောက် ဆရာတော်သည်ပင် အိမ်မက်မက်ပြန်ရာ ဆရာတော်၏ အိမ်မက် နှိတ်အရ မောင်အောင်သည် ကျောက်အင်္ကျီဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော မျောက်ဦးခေါင်းအင်္ကျီကိုတွေ့၍ ခွဲကြည့်ရာတွင် ရွှေသား ဝှေ့ရိုက်ကိုးဆူ ရပြန်သဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားထံတွင် အပ်နှံပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရား၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးသုတတဖြစ်ပါသည်။

ကြေးပုရိုက်၊ ရွှေသားပုရိုက်တို့ ရရှိအပ်နှံပြီး မောင်အောင်သည် တစ်နေ့သောညအခါ အိပ်စက်၍ နံနက် ထင်းအားကြီးအချိန်၌ -

“မောင်အောင်... မင်းအကြံအစည်တွေ ဘာအောင် ဖြင့်မလဲ။ သမ္မုဒ္ဒေဂါတာဘုရားရှိခိုးကို သုံးဂါထာပြည့်အောင်မှ မင်းမရဘဲကိုး။ သမ္မုဒ္ဒေဂါ သုံးဂါထာပြည့်အောင်ရ၍ ဘုရားရှိခိုး ထွင် အောင်မှာပေါ့။ ရှေးက သမ္မုဒ္ဒေဂါမှာ သုံးဂါထာပြည့်ပါ သည်။ သထုံပြည်မှ ဝိဇ္ဇာလမ်းလိုက်သူတွေ များသဖြင့် သမ္မုဒ္ဒေ ဝိဇ္ဇာမှ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဖြစ်စေတတ်သော နှစ်ပါဒကို အရှင်အရဟံ နတ်ထားသည်။ ထိုရှင်အရဟံနတ်ထားသော ဂါထာနှစ်ပါဒကို ထည့်၍ ဘုရားရှိခိုးပါ။ အောင်ခြင်ပါလိမ့်မည်” ဟု မောင်အောင် အိမ်မက်မက်သဖြင့် အကြောင်းကို ဆရာတော်အား လျှောက် ထားရာ ဆရာတော်က “အပွက် ဝါဠုက ဂင်္ဂ အနန္တ နိဗ္ဗာတ ဇိန” အပိုဒ်ကိုထည့်သွင်းပေးပါသည်။

မောင်အောင်သည် ယခင်ရွတ်ဖတ်သည့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ တွင် ဆရာတော်ထည့်သွင်းပေးသော အပိုဒ်ကို ထပ်ဖြည့်၍ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ရှိခိုးရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် တစ်စထက်တစ်စ ဆိုက်ရောက်အောင်မြင်လာပါသည်။

အင်းမှန်မမှန်၊ ကျမကျ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိမရှိ စမ်းသပ်ရာ တွင် ဦးစွာ မိမိ မိခင်၏ မွေးနံကို အင်းဆန်သွင်းပြီး စမ်းသပ် ခြင်း ကျောင်းတွင်ရှိသော ကြက်ကို သေအောင်မသတ်နိုင် အလောင်းအစားပြုစမ်းသပ်ခြင်း၊ ခွေးထီး၊ ခွေးမတို့အား ထမင်း ထိတ်ရာတွင် ကြိမ်လုံးဖြင့် မြေကိုရိုက်ကာ ခေါ်ယူစမ်းသပ်ခြင်း မှ ပြုလုပ်၍ အောင်မြင်မှုရခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ပေါက်မြောက်အောင်မြင်မှု ရခဲ့ခြင်းတို့မှာ တစ်စိတ် တစ်ဒေသအားဖြင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာရွတ်ဆိုဘုရားရှိခိုးခြင်းဖြင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၏ အစွမ်းကြောင့်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်နှင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါကျော်ဘုရားကြီး သမ္မုဒ္ဒေဂါကျော်ဘုရားကြီး၏ အကြောင်းမှာ အများ

သိပြီးဖြစ်သည်အတိုင်း စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ပုံရွာမြို့ အရှေ့မြောက် ခုနစ်မိုင်ခန့်အကွာ ၃၈ ကေ ကျယ်ဝန်းသော လေးထောင့်မြေ ကွက်လပ်ကြီးအလယ်၌ ဖိနပ်တော် ၁၁၁ တောင်၊ အမြင့်ဉာဏ် တော် ၈၈ တောင်ရှိသော သမ္မုဒ္ဒေဂါတော်ကြီးကို မိုးညှင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော် ၆၇ (ဝါတော် ၄၇ ဝါ) ၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၅ ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ဆရာတော်အမှူးရှိသော သံဃာတော် အပါး ၄၀ တို့ ပရိတ် တော်များရွတ်ဆိုခြင်း၊ ပဏ္ဍိတ်ပန္နက်မင်္ဂလာ ဆင်ယင်ကျင်းပ၍ စတင်တည်တော်မူခဲ့ပြီး မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၀ ခုနှစ်တွင် ပြီးစီး၍ မိုးညှင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် ရေစက်ချအမျှ ပေးဝေတော်မူပါသည်။

(မိုးညှင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး “ဦးသုမထာ” သည် ၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ် ၈ ရက်၊ သက်တော် ၉၂ နှစ် (သိက္ခာတော် ၇၃ ဝါတွင် လူကြီးရောဂါဖြင့် ပျံလွန်တော်မူပါ သည်။)

စေတီတော်ကြီးမှာ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတွင် ပါဝင်သည့် အတိုင်း ဗုဒ္ဓရုပ်တုအရေအတွက်ပေါင်း ၅၁၂၀၂၈ (ငါးသိန်းတစ် သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ဆယ့်ရှစ်ဆူ)ရှိသည့်အပြင် အလှူခံရရှိသော ရုပ်ပွားတော်ငါးသိန်းနှင့် အရံစေတီငယ်ပေါင်း ၇၀၀ (ခုနစ်ရာ) ကျော်ရှိသဖြင့် စုစုပေါင်း ၅၇၂၃၅၇ (မြ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်၊ မြ၊ ထီး) (ငါးသိန်းရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သုံးရာငါးဆယ့်ခုနစ်ဆူ)ရှိ၍ ဘယ်မင်း၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဤအရေအတွက်မျှလောက် တည်ဖူး ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါစေတီတော်ကြီးသည် တစ်ဆူတည်း သော စေတီတော်ကြီးဖြစ်သည်နှင့်အညီ အတုမရှိ၊ နိုင်းမရ၊ အဆန်းတကြယ် အံ့ဖွယ်ရာအသွယ်သွယ်နှင့် တည်ထားသော စေတီတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မုဒ္ဒေဂါကျော်ဘုရားကြီး တည်စဉ် ဘုရားဓာတ် တော်၊ ရဟန္တာဓာတ်တော်၊ ဘုရားစွယ်တော်ပွားနှင့် မရေမတွက် နိုင်သော ကျောက်သံပတ္တမြား၊ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး အရွယ်စုံ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ အခြားရတနာမျိုးစုံအပြင် ဂုဏ်တော်အမျိုး မျိုး၊ စမအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် စီမံပြုလုပ်ထားသော ဂုဏ်တော်ပုတီး၊ ဘုရားအာဝေဏိကဂုဏ်တော်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလုံ၊ ပတိလုံ ရေးထားသော ကြေးပြားကြီးနှစ်ခု ထည့်သွင်းပူဇော်ဌာပနာပြုကြ ပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ကျိုက်ထုတ်မြို့ မန္တဝိဇ္ဇာရေဂိုဏ်း ဆရာ ကြီးများမှ သိုက်ထွက်ရုပ်ရှင်ဘုရားတစ်ဆူ၊ ဗျည်းဘုရားနှစ်ဆယ် ရှစ်ဆူ၊ ဗျည်းရှင်သီဝလီတစ်ဆူ၊ ဗျည်းရှင်ဥပဂုတ္တတစ်ဆူ၊

အန္တရာယ်ကင်းစေတတ်သော အကွရာ ဗြဟ္မာမင်းကြီး စသည် အသီးသီးစီရင်ထားသော ငွေပြားအချပ်ပေါင်း ၅၀ ချပ်တို့ကို ထည့်သွင်းဌာပနာကြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ မိုးညှင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သမ္မုဒ္ဓေ ကပ်ကျော်ဘုရားကြီးတည်စဉ်ကပင် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဂန္ဓီရအစီအရင်များ ထည့်သွင်းခဲ့သဖြင့် လောကုတ္တရာတွင် သာမက လောကီရေးရာတွင်လည်း အစွမ်းထက်ရသည်ဟု ဆို ပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်မွေတော်၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ် တို့၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များနှင့် ဝိဇ္ဇာမယပညာရှင်၊ ထွက်ရပ် ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ဓာတ်လုံးနှင့် အစီအရင်အင်းများကို ဌာပနာခဲ့သဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း လူတစ်ထောင်ကျော် ခန့် မိုးညှင်းတောရတိုက်ကြီးအတွင်း ခိုအောင်းရာမှ အပြောက် ဘေး၊ ဗုံးဘေး၊ စက်သေနတ်ဘေးတို့မှ ကင်းဝေးခဲ့ကြရပါသည်။

ထိုစဉ်က တည်ဆောက်ဆဲ သမ္မုဒ္ဓေဘုရားအနီး တပ် ဆုတ်လာသော ဗြိတိသျှကြေးစားစစ်သားတပ်ဖြစ်သော ကုလား စစ်သား ၄၀၀၀ ကျော်ခန့်အား ဂျပန်စစ်တပ်မှ အပြောက်ကြီး များ၊ စက်သေနတ်များ၊ ဗုံးများနှင့် တရုတ်ပစ်ခတ်တိုက်ထုတ် နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ခိုအောင်းသောလူများ၊ စေတီတော်ကြီးနှင့် အရံအဆောက်အအုံများ ထိခိုက်မှုမရှိခြင်း၊ ဘေးမသိရန်မခတ် သတ္တန္တရကပ်ကျော်နိုင်ခဲ့ခြင်းတို့မှာ သမ္မုဒ္ဓေစေတီတော်ကြီး၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

သမ္မုဒ္ဓေမန္တန်အင်းတော်ကြီးနှင့် သဒ္ဓါအကျိုးများ

သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးနှင့် သမ္မုဒ္ဓေကပ်ကျော်ဘုရား ကြီး အစွမ်းထက်သကဲ့သို့ သမ္မုဒ္ဓေမန္တန်အင်းတော်ကြီးမှာလည်း အစွမ်းထက်ပါသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးရတနာပုံမြို့ (မန္တလေး) နန်းတော်တည်စဉ်က မြို့ရိုးလေးထောင့်တွင် မြှုပ်နှံ ခဲ့သော သမ္မုဒ္ဓေအင်းကို တူးဖော်ရရှိသည်ကစ၍ သမ္မုဒ္ဓေအင်း ကို လူသိများလာခဲ့ပါသည်။ ဖြစ်စဉ်မှာ ၁၈၈၉ ခုနှစ်၊ မန္တလေး မြို့၌ စစ်ဘက်အရာရှိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဆာရစ်ချတ် သည် မြေနန်းမြို့ရိုး၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်း၌ တပ်ဆင်ထားသော အုတ် တိုင်ကိုမြို့ဖျက်ရာ လေးပေခွဲအနက်၌ နန်းမြို့ရိုးတည်စဉ်က မြှုပ်နှံခဲ့သော စတုရန်း ၁၈ လက်မရှိ၍ အတွင်း ၁၂ လက်မ နက်သော ကျောက်သေတ္တာအတွင်းမှ စတုရန်း ရှစ်လက်မခန့် ရှိ သမ္မုဒ္ဓေအင်းဆန်ပါသော ငွေပြားတစ်ချပ်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ သမ္မုဒ္ဓေအင်းသည် ထင်ရှားကျော်ကြား

ပြီး ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် အင်းဆန်သွင်းစီရင်ကာ အဆောင်ထား အဖြစ် ဆောင်ထားကြပါသည်။

သမ္မုဒ္ဓေအင်းတော်ကြီးအား ဆောင်သူသည်...

အန္တရာယ်ကင်းရှင်း၍ ဘေးရန်မှန်သမျှ ကင်းဝေးခြင်း အတိုက်အခိုက် အနှောင့်အယှက်မှန်သမျှ လွင့်စဉ်စေခြင်း၊ မိမိ စီးပွားစည်းစိမ် အိုးအိမ်ဥစ္စာ၊ အသက်ဇီဝိ တိခြေရန်အပေါင်း ပယ်ရှင်းစေခြင်း၊ သူခိုးအားပြု လုယက်တိုက်ခိုက်မှုကင်း၍ အချိန် အနှောင့်အယှက် ထောင်၊ အမှုအခင်းဘေးတို့မှ လွတ်မြောက်စေ ပါသည်။

ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်ရခြင်း၊ ကောင်းသော အိပ်မက် မက်ခွင့်ရခြင်း၊ မိမိကို သူတစ်ပါးကသတ်၍မရနိုင်သကဲ့သို့ တိုက်ပွဲဝင်လျှင် ရန်သူအပေါင်းကို အောင်မြင်စေနိုင်ခြင်း၊ ဇေ ဘေး၊ လေဘေး၊ မီးဘေး၊ မှန်တိုင်းဘေး၊ ငလျင်ဘေး၊ မိုးကြီး ဘေးတို့ကို ကာကွယ်တားဆီးပေးနိုင်ခြင်း၊ စုန်းပယောဂ နတ်ပယောဂ၊ စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက် မကောင်းသော ဘေးရန် တို့မှ ကာကွယ်ပေးပါသည်။

အင်းတော်ကို ရေစိမ်၍ ပက်ဖျန်းခြင်းဖြင့် ပယောဂကို နိုင်စေပါသည်။ အိမ်ကြမ်း၊ တောကြမ်း၊ မြေကြမ်းများအတွက် အင်းကိုဆောင်ထားရုံဖြင့် နိုင်နင်းအောင်မြင်စေပါသည်။ အိမ် ဈေးဆိုင်၊ အလုပ်ဌာနတို့၏ မြင့်မြတ်သောနေရာတွင် သီးသန့် နေရာပေး၍ ချိတ်ဆွဲ၊ မှန်ဘောင်သွင်း ပူဇော်ထားလျှင် ရန်သူ မျိုးငါးပါးမှ လုံခြုံစေပြီး နေထိုင်သူ အိမ်သူအိမ်သားများအတွက် လည်း အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါသည်။

အင်းတော်ကြီးအား စောင့်ရှောက်ကုန်သော အစောင့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သမ္မာဒေဝနတ်မြတ်နတ်ကောင်းတို့အား အခက် အခဲအကျပ်အတည်းရှိတိုင်း အစီစဉ်ပြု၍ စောင့်ရှောက်မှုကို လည်း တောင်းခံနိုင်ပါသည်။ သမ္မုဒ္ဓေမန္တန်အင်းတော်ကြီး၏ အကျိုးကား အနန္တပင် ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မုဒ္ဓေမန္တန်အင်းတော်ကြီး

သမ္မုဒ္ဓေမန္တန်အင်းတော်ကြီး ရေးဆွဲထားပုံအညွှန်း

- (၁) အင်းတော်ကြီးအား ပုံတွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဝဲယာ၊ ထက်အောက် စတုရန်းအကွက်ငယ် ၂၀ နှင့် စီရင်ထား သော အင်းကွက်ကြီးလေးကွက် စတုရန်းအကွက်ငယ် ၈၀ ဖြင့် အကွက်ခြားကာ ရေးဆွဲစီရင်ထားပါသည်။ ယင်းသို့ ရေးဆွဲထားခြင်းမှာ သစ္စာလေးပါး ပြတ်တရားကို ရည်ညွှန်းသည် ဟု မူလစီရင်သူမှ ညွှန်းဆိုထားပါသည်။

အကွက်ခြားကာ ရေးဆွဲထားသော်လည်း အင်းဆန်ဖြစ်သော သမ္မုဒ္ဒေဂါထာအား ဝဲထောင့်စွန်းအထက်အင်းကွက်မှ စတင်ကာ လက်ယာရစ် ခရုပတ်ခွေ့ အတွင်းသို့ရေးသွင်းခြင်းဖြင့် တသီးတခြားမှ တစ်ဆက်စပ်တည်း သဘောဆောင်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းပါသည်။ မည်သည့်ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့မဆို တွဲပြားသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း တစ်သားတည်းပေါင်းစည်းလျက်ရှိသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်သည်ဟု မူလထီရင်သူက ညွှန်းထားပါသည်။

(၂) အင်းကွက်ကြီးလေးကွက်၏ အပေါက်လေးပေါက်တွင် "စဗေဝ" စမကြီးလေးလုံး ရံထားသော ကယုက်ယယုက်လေးစုံအား အပေါ်မှစ၍ လက်ယာရစ် တစ်စုံစီ လေးစုံပြည့်အောင် တစ်ခုစီရေးဆွဲထားပါသည်။

ယင်းသို့ ရေးဆွဲစီမံထားခြင်းမှာ အန္တရာယ်၊ ဘေးရန်၊ ရန်အသွယ်သွယ်နှင့် ပယောဂအမျိုးမျိုးကို တွန်းလှန်ချေဖျက်ရာတွင် မေတ္တာတရားကို လက်ကိုင်ထားခြင်းဖြင့် အောင်ရာသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဆောင်ကြောင်း မူလဆရာက ညွှန်းဆိုထားပါသည်။ ယင်းနောက် နဝင်ညွှန်းများအား အပြီးသတ်ရေးဆွဲထားပါသည်။

သမ္မုဒ္ဒေမန္တန်အင်းတော်ကြီးအား စီရင်ခြင်း

သမ္မုဒ္ဒေမန္တန်အင်းတော်ကြီးအား စီရင်ရာတွင် -

- (၁) ရက်ကောင်းရက်မြတ်ရွေးပါ။
- (၂) အင်းတော်ကြီးအား ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ မိုင်းကိုင်စက္ကူ၊ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်ကောင်းမွန်သော နံကာစက္ကူ၊ စသည် ရရာတစ်ခုခုဖြင့် စီရင်ရေး ဆွဲရပါမည်။ နံကာ၊ စက္ကူဖြူ အသုံးပြုလျှင် ပလတ်စတစ်လောင်းထားပါ။
- (၃) ပန်းမျိုးစုံ၊ သစ်သီး၊ အလင်းတိုင်း၊ နံ့သာတိုင်း၊ ချောင်းတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။
- (၄) နေ့စဉ် ဝတ်မပျက်ပြုမြဲဖြစ်သော ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ဆီသက်ရာ သီလခံယူခြင်းတို့အား ပြုပြုအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ။
- (၅) သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီးများ၊ စတုတ္ထကပါလ နတ်မင်းကြီးများ၊ သိကြားမင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ သိဒ္ဓိ၊ ဆီဒ္ဓိရှင်နှင့် ဝိဇ္ဇာလေးပါးတို့ အား ပင့်ဖိတ်ပါ။
- (၆) အင်းကွက်ကြီးလေးကွက်အား ရေးဆွဲရာတွင် ဘာရံခတ်ခြင်း၊ ဝဲယာထက်အောက် မျဉ်းများ သားခြင်းတို့အား ဆင်စည်းကမ်းအတိုင်း ဆောင် ရွက်၍ ဝဲထိပ်အကွက်ကြီးမှစ၍ စီရင်ရေးဆွဲရ ပါမည်။
- (၇) အင်းတော်ကြီး၏ အင်းဆန်မှာ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ

တော်ကြီးဖြစ်၍ ဝဲထောင့်စွန်းအင်းကွက်မှ စတင်ကာ ခရုပတ်ရေးသွင်းရပါမည်။ ဂါထာ၏အစမှ စ၍ အကွရာတစ်လုံးချင်း ရေးသွင်းပြီးပါက သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးအား ၃၇ အုပ် စုတ်ပါ။

(၈) အင်းကွက်ကြီးများ၏ လေးဘက်လေးတန် အပေါက်ဝတွင်ရှိသော ကယုက်ယယုက်အား မကြွဘဲ တစ်ဆက်တည်းလေ့ကျင့်ရေးဆွဲပါ။ လေးခုရေးဆွဲရပါမည်။ ပြီးလျှင် နဝင်ညွှန်းများ ပတ်လည်ရေးဆွဲပါ။

(၉) ကယုက်ယယုက် အမှတ်တံဆိပ်ကို ရံထားသော "စဗေဝ" စမကြီးလေးလုံးကို ရေးသွင်းရာတွင် -

- စ-အကွရာရေးသွင်းလျှင် စကာရော၊ ခကာရော၊ ဗကာရော၊ ဝကာရော၊ တေဇောဓာတု၊ ဝါယောဓာတု၊ အာပေါဓာတု၊ ပထဝီဓာတု သဗ္ဗသိဒ္ဓိဟု ရွတ်ရေးပါ။
 - ခ-အကွရာရေးသွင်းလျှင် ခကာရော၊ စကာရော၊ ဝကာရော၊ ဗကာရော၊ ဝါယောဓာတု၊ တေဇောဓာတု၊ ပထဝီဓာတု၊ အာပေါဓာတု သဗ္ဗသိဒ္ဓိဟု ရွတ်ရေးပါ။
 - ဗ-အကွရာရေးသွင်းလျှင် ဗကာရော၊ ဝကာရော၊ ခကာရော၊ စကာရော၊ အာပေါဓာတု၊ ဝါယောဓာတု၊ ပထဝီဓာတု၊ တေဇောဓာတု သဗ္ဗသိဒ္ဓိဟု ရွတ်ရေးပါ။
 - ဝ-အကွရာရေးသွင်းလျှင် ဝကာရော၊ ဗကာရော၊ စကာရော၊ ခကာရော၊ ပထဝီဓာတု၊ တေဇောဓာတု၊ ဝါယောဓာတု၊ အာပေါဓာတု သဗ္ဗသိဒ္ဓိဟု ရွတ်ရေးသွင်းပါ။
- (၁၀) စဗေဝ စမကြီးလေးလုံးရေးသွင်းပြီးပါက အောက်ပါဘေးကင်းရန်ကွာ ဂါထာအား ၃၇ အုပ် စုတ်ပါ။
- ဝိနံ ဝန္ဓထ ဂေါတမံ၊ ဝိနံ ဝန္ဓာ မ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ စရထ သမ္ပန္နံ ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာ မ ဂေါတမံ။

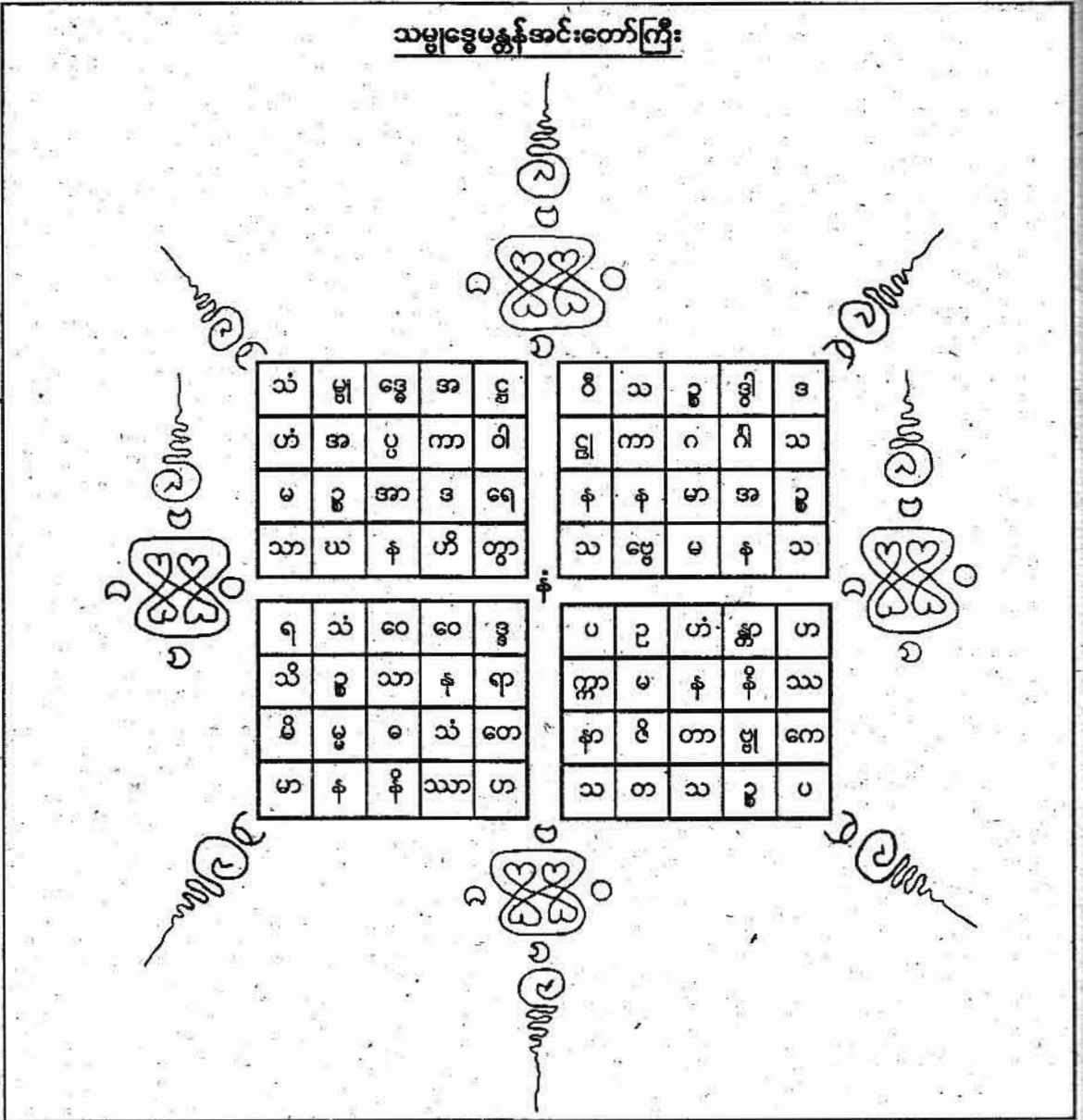
ဂါထာပြန်ဟပြန်

ငါးမာရ်အောင်မြင် ဂေါတမဘုရားရှင်ကို သင်တို့ရှိခိုးကြကုန်လော့၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဂေါတမဘုရားရှင်ကို ကြည်လင်မြတ်နိုး အကျွန်ုပ်တို့ ရှိခိုးကြပါကုန်စို့၊ ဝိဇ္ဇာရှင်ပါ။ စရထတစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားထင်မြင် သိမြင်တော်မူသော ဂေါတမန္ဓယ်ဖွား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ဝပ်တွားရှိကျိုး လက်စုံပိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါကုန်၏ အရှင်ဘုရား။

(၁၁) ဝေနေယျသတ္တဝါ ၃၁ ဘုံသားတို့အား အမျှပေးဝေပါ။ မေတ္တာသုတ် ကိုးခေါက်ရွတ်၍ မေတ္တာပို့ပါ။ ဝိတ်ကြားထားသူများ နေရပ်ပြန်ပို့ပါ။

သမ္ဗုဒ္ဓေပန္နိအင်းတော်ကြီး

(၁၂) အကွက်ကြီး လေးကွက်၏ ကြက်ခြေအလယ် ကွက်လပ်တွင် ဆိုင်ရာမေးခွန်းကို အင်းဂဏန်းရေးနည်း ထောင့်ကန်ရေးသွင်းပါ။
စီရင်ပြီးသော အင်းတော်ကြီးအား အပွေးနံ့သာတို့ဖြင့် ပက်ဖျန်းပူဇော်ပြီး ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။ နေ့စဉ် ဘုရားဝတ် ပြုခြင်း၊ သီလခံယူမေတ္တာပို့ခြင်း၊ ကုသိုလ်အမှုဝေခြင်းများ

ဆောင်ရွက်ပြီးပါက သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာအား အနည်းဆုံးကိုးခေါက် တိတိ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အင်းတော်ကြီးသည် ပိုမိုသိဒ္ဓိ တန်ဖိုးထက်မြက်၍ ဣစ္ဆာသယ လိုတိုင်းရပြီး လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝမည်ကော်န်ဖြစ်ကြောင်း မေတ္တာရှေ့ထား တင်ပြလိုက်ရ ပါသည်။

ဧပြီသက်ထွန်း (မြယမုံ)

ဆရာကြီးဦးလိန်လယ်၏

ကြိုး၊ ထိတ်၊ သံခြေချင်း၊ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်ပြီးစေသည့်

ရွှေအိမ်အိမ်အရှင်

အေးရွှေ(ဖီးကုန်း)

ကျွန်တော်တို့ ခပ်ငယ်ငယ်က ကျွန်တော်တို့ဒေသ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်တွင် ဦးလိန်လယ်အမည်ရှိ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့သည်။

ဦးလိန်လယ်မှာ အသားညိုညို၊ ခေါင်ကောင်းကောင်း၊ ကိုယ်ပြား၊ လက်ပြားကြီးနှင့် အတော် သန်မာဖျတ်လတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရှမ်းဘောင်းဘီပွင့်ကြီးနှင့် ပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီဝတ်၍ တဘက်ကြီး ခေါင်းပေါင်းကာ တစ်စထောင်ထားသည်မှာ ကြွားကြွားရွားရွားရှိလှပြီး အတော်ပင်ကြည့်၍ကောင်း လှပေသည်။ အမြဲတမ်း ကျောခွံပိုးထားသော ငှက်ကြီးတောင်ဓားကြီးကြောင့်လည်း ပိုမိုခံ့ညားထည်ဝါ သလို ရှိပေ၏။

အဖေနှင့် အစ်မက ဦးလိန်လယ်ကြီး အိမ်အလည်အပတ်လာပြီဆိုလျှင် ဘုရားတစ်ဆူ ဝူတစ်လုံးလို ကိုးကွယ်ကြသည်။ ဦးလိန်လယ်က ပဲပုပ်နှင့် မုန့်ဟင်းခါးကြိုက်သည်။ အစ်မက ဦးလိန်လယ်ကြိုက်တတ်သော ပဲပုပ်နှင့် မုန့်ဟင်းခါးကို မရမက ရှာဖွေချက်ကျွေးတတ်သည်။

မှတ်ချက် ။ အစ်မဆိုသည်မှာ စာရေးသူတို့ဒေသ၏ “အမေ”မိခင်ကိုခေါ်သည့် “ဒေသိယ” အခေါ် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလိန်လယ်က သိုင်းပညာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့အတူ ကိုယ်ဖော့ပညာလည်းတတ်ပြီး ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်လည်း ပြီးကြောင်း အဖေနှင့် အစ်မက ပြောပါသည်။

ဂျပန်ခေတ်က ကန်ကြီးကြီးဝိုင်းထဲ၌ ခိုးနွယ်မှ ချင်းအမျိုးသမီးငယ်လေးတစ်ဦးအား အမေ့ကြံစည်ရန် ကြိုးစားနေကြသည့် ဂျပန်နှစ်ဦးနှင့် ဦးလိန်လယ် ပက်ပင်းတိုးရာ အမျိုးသမီးငယ်အား ငင်ရောက်ကယ်ရင်း ဂျပန်နှစ်ဦး၏ သေနတ်နှင့် အပစ်ခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် သေနတ်တွေက ကျည်လုံးဝမထွက်ဘဲ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသေခံလဲ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ဂျပန်တွေက “ဂျူဒို” တတ်သည်။ ဂျူဒို၊ အိုက်ကီဒို ကျွမ်းသည်။ သို့သော် ဦးလိန်လယ်ကိုတော့ နိုင်အောင်မတိုက်နိုင်ခဲ့ရှာပေ။ ဦးလိန်လယ်သည် ဂျပန်နှစ်ယောက်အား ကောင်းကောင်းအနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သည်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီး သည်ဘက်ခေတ်၌လည်း ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူများ၏ အနိုင်ကျင့်နှိပ်စက်ခြင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ကြုံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ထိုသို့ကြုံတိုင်း သိုင်းပညာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ်တတ်၍ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်ပြီးသော ဦးလိန်လယ်ကသာ ကြံ့ကြိုက်တိုင်း ပညာပေး၊ ပညာပြနိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါ၏။

ဦးလိန်လယ် အလိုရှိ၍ မြေကြီးကို လက်နှင့်ထိုးပြီး ကုတ်ယူလိုက်ပါက မြေကြီးများ အစိုင်အခဲလိုက်ပါကြောင်း၊ တော်ရုံ သစ်ကိုင်းကို လက်ဝါးစောင်းရိုက်ချိုးနိုင်ကြောင်း ပြောကြပါသည်။

ဦးလိန်လယ်မှာ အဖေ၏ဆရာဖြစ်ကြောင်း၊ အဖေကို သိုင်းပညာသင်ကြားပေးဖူးကြောင်း နောက်မှ သိရပါသည်။

ဦးလိန်လယ်က အဖေကို သိုင်းပညာသင်ပေးသည်ဟု ပြောတော့ ကျွန်တော်က သိုင်းပညာတင်ပဲလား၊ ဓားပြီး၊ လှံပြီး၊ သေနတ်ပြီးရော လုပ်မပေးဘူးလား၊ အဲဒီနည်းတွေကော မပေးဘူးလားဟုမေးရာ အဖေက ရယ်မောပြီး...

“ဆရာတပည့်ပဲ လူလေးရ၊ ဘယ်မပေးဘဲ နေပါ့မလဲ။ ဘာလဲ...လူလေးသိချင်လို့လား” ဟု မေးပြီး စစ်ရဲဗိုလ်တံဆိပ်ဗလာစာအုပ်နှင့်ရေးထားသည့် စာရွက်များပင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း အထိမခံတော့ဘဲ ကြွေချင်နေပြီဖြစ်သော ဦးလိန်လယ် ပေးခဲ့သည့်နည်းလေးကို ထုတ်ပြပါ၏။

ယခုတော့ ဆရာကြီးဦးလိန်လယ်လည်း မရှိ၊ အဖေတို့၊ အစ်မတို့လည်း မရှိတော့ပါ။ တတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ-မရတ

တည်းဟူသည့် သင်္ခါရတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြဘဲ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားကြပါပြီ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဇရာဝိုင်းကို ချဉ်းနင်းလာခဲ့ပါပြီ။ မရတံ၊ ကာလော၊ အယံ၊ ဥပနိက္ခေပန၊ ဂတာယာပိ ဟူသော သေခြင်းတရား၊ သေမည့်ကာလ၊ သေဆုံးမည့်အချိန်၊ ခန္ဓာကိုယ် စွန့်ပစ်ရာအရပ်၊ လားရဂုတိတို့ကို မသိနိုင်သည့်အားလျော်စွာ သေခြင်းတရားသည် အချိန်မရွေးလာနိုင်သဖြင့် မိမိသေဆုံးသွားလျှင် မိမိသိခဲ့သော အဖိုးတန်နည်းများ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ် မသွားရအောင် ဆရာကြီးဦးလိန်လယ်၏နည်းအား ဆက်လက်တင်ပြ ပညာဒါနပြုအပ်ပါသည်။

ကြိုး၊ ထိတ်၊ သံခြေချင်း၊ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်၊ သစ်ချွန်၊ ဝါးချွန် ပြီးစေသောနည်း

- (၁) ရွှေ ၁ မတ်၊ (၂) ငွေ ၁ မတ်၊ (၃) ကြေးနီ(ကြက်နီကြေး) ၁ မတ်၊ (၄) ဖိုးကြိုး(ကြေးဖိုးကြိုး) ၁ မတ်၊
- ၎င်းလေးပါး လုံတွင်ထည့်ပေါင်း၍ ကျိုး၊
- ၎င်းနောက် ဓာတ်အပ်လုပ်နိုင်သည့်အထိ အပျော့အပြင်းဆိုင်ရန် ဆားတစ်မတ်၊ ပရုပ်တစ်မတ်၊ ဆန်တစ်မတ်နှင့် ရောထိုး၊ ပြင်းပျော့လျှင် ပင်အပ်သဏ္ဍာန် အပ်လုပ်၊
- ၎င်းနောက် ငါးပါးသီလခံယူကာ အောက်ပါဂါထာမန္တန်ဖြင့် ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်ရှေ့၌ ၃၀၀၀၊ နတ်စင်၌ ၃၀၀၀၊ သင်္ချိုင်း၌ ၃၀၀၀၊ ၉၀၀၀ စုတ်၊ ခါးပတ်နက္ခတ်ကြံ့ချိန်တွင် သရဏာဂုံသုံးပါး မပြတ်ရွတ်ဆို၍ သွင်း။

“မန္တန်”

“ဥုံ သူရဿတီ ဝိယံမမ၊ ကျွန်းကြီးဇမ္ဗူဒီပိ၊ သာသည့်လေးမျက်နှာ၊ အခြေလေးခု စတုဒိသာ၊ အနောက်သန်လျက် ခေါင်းဆောင်ကာ၊ အရှေ့သန်လျက် ခေါင်းဆောင်ကာ၊ မြောက်သန်လျက် ခေါင်းဆောင်ကာ၊ တောင်သန်လျက် ခေါင်းဆောင်ကာ၊ ဥုံ သီရိသီရိ မဟာသီရိ ပုဗ္ဗတ္တ သွာဟ”

[သွားဟ မဟုတ်ပါ။ သွာဟ ဖြစ်ပါသည်။] မှတ်ချက် ။ ဆရာကြီးဦးလိန်လယ်အကြောင်းကို စာရေးဆရာစောဝင်း လုံးချင်းဝတ္ထု ရေးခဲ့ဖူးပါသည်။

အေးရွှေ(ဇီးကုန်း)

တရုတ်ဂန္ထီရဆရာကြီး ကြူးကုံး

အိပ်မက်အပွင့်ကျမ်း

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

(၁) ပျားပိတုန်းကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ပျားပိတုန်းပျံသန်းနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိဘဝသုခ ချမ်းသာဖြင့် ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။ ငွေရက်ိန်းရှိ၏။ ငွေ ပျားလိုမိ၍ စင်လာပါလိမ့်မည်။
- (ခ) ပျားပိတုန်းသေနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိမကြာမီ ဒုက္ခမိုးမှောင် ကျရောက်ပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) အမျိုးသားက ပျားပိတုန်းအကိုက်ခံရသည်ကို မြင်မက် လျှင် ကံကောင်းလိမ့်မည်။ အတိတ်နိမိတ်ကောင်း၏။
- (ဃ) အမျိုးသမီးက ပျားပိတုန်း၏ အတုပ်ထိုး၊ အကိုက်ခံရပါ က မကြာမီ ကိုယ်ဝန်ရရှိပါလိမ့်မည်။
- (င) ပျားပိတုန်းဖမ်းနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ရန်သူအပေါ် အနိုင်ရရှိပါလိမ့်မည်။
- (စ) ပျားပိတုန်းကို သတ်ဖြတ်ကြောင်း မြင်မက်ရပါက ဘေး ဒုက္ခအန္တရာယ်အပေါင်း၊ အတားအဆီး အဟန့်အတား များမှ ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

- (ဃ) ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးက ရေသောက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မီးဖွားရခက်ခဲပါလိမ့်မည်။
- (င) ရေထဲတွင် လမ်းလျှောက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် သူတော်ကောင်း၊ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့၏ ကူညီမစ ခြင်းကို ခံရပါလိမ့်မည်။
- (စ) လူနာက ရေထဲ၌ လမ်းလျှောက်နေသည်ကို မြင်မက် လျှင် မကြာမီ ကျန်းမာလာပါလိမ့်မည်။
- (ဆ) တရားခံ၊ အကျဉ်းသားက ရေထဲတွင် လမ်းလျှောက်နေ သည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ လျှော့ရက်ဖြင့် ထောင်မှ လွတ်မြောက်ဖွယ်ရှိ၏။

(၂) နာရီကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ရေသောက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဘေးဒုက္ခ အန္တရာယ် ကျရောက်ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) ခရီးသွားသူသည် ရေသောက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ လမ်းခရီးထဲ၌ ဒုက္ခတွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ကုန်သည်က ရေသောက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းထိုင်းရပါလိမ့်မည်။

- (က) အမျိုးသားက နာရီကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ဒုက္ခမျိုးစုံ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးက နာရီကို မြင်မက်လျှင် မီးဖွားရခက်ခဲမှုတွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ကုန်သည်က နာရီကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ခရီးထွက်ရ ပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) မိမိသည် လက်ပတ်နာရီပတ်ထားသည်ကို မြင်မက်လျှင် လမ်းခရီးတွင် အတားအဆီး၊ အဟန့်အတားကို တွေ့ရှိ ရပါလိမ့်မည်။
- (င) အိမ်ရှင်က လက်ပတ်နာရီပတ်ထားသည်ကို မြင်မက် လျှင် မိမိခင်ပွန်းသည် လင်ယောဂ်များနှင့် စကားများ ရန်ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။

- (စ) နာရီတံဆိပ် ထိုးသံကို မြင်မက်ရပါက မိမိတဝ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် အတော်မရင်မနား ပြေးလွှားရုန်းကန်ရပါလိမ့်မည်။
- (ဆ) တရားခံ အကျဉ်းသားက လက်ပတ်နာရီပတ်ထားသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ဖြင့် လွတ်မြောက်ရပါလိမ့်မည်။

(၄) ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) မိမိကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်ရပါက ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာများ တွေ့ကြုံရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ရှင်မက မိမိကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်ရပါက မိမိကလေးအတွက် စိတ်မအေးဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ကုန်သည်က မိမိကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းအရုံးပေါ်ပေါက်ရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) လူနာက ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်လျှင် ရောဂါမပျောက်ကင်းဘဲ အခြေအနေဆိုးဆိုးဝါးဝါး ရှိပါလိမ့်မည်။
- (င) တရားခံ အကျဉ်းသားက ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်လျှင် ထောင်ကျရက်ရှည်ရပါဦးမည်။
- (စ) ခရီးသွားသူက ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်လျှင် ခရီးရှည်ရပါဦးမည်။
- (ဆ) ရန်သူက ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ အညံ့ခံရပါလိမ့်မည်။
- (ဇ) ဇနီး(မယား)က ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဝင်ငွေတိုးပွားမည်။ နိမိတ်ကောင်း၏။
- (ဈ) မိမိ၏ ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း မြင်မက်ရပါက အတိတ်နိမိတ်မကောင်းလှပါ။ ရန်သူ၏အောင်နိုင်ခြင်းကို ခံရဖွယ်ရှိ၏။

(၅) ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) မိမိက အဝတ်ရက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် သုခချမ်းသာခြင်း ပျော်ရွှင်ခြင်း ရရှိပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်မက ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကိုယ်ဝန်ရရှိပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) လူပျိုက ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်ပါလျှင် မကြာမီ ခေတ်ပညာတတ်မိန်းမချောချောလေးကို ရရှိပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေးသာယာမည်။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့လိမ့်မည်။

- (ဃ) အပျိုက ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်ပါလျှင် မကြာမီ ယောက်ျားကောင်းရရှိမည်။
- (င) အလုပ်သမားက ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဝင်ငွေလျော့နည်းရပါလိမ့်မည်။
- (စ) ကုန်သည်က ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းကောင်းမည်။ ငွေရွှင်မည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝရပါလိမ့်မည်။
- (ဆ) တရားခံ အကျဉ်းသားက ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ထောင်မှလွတ်မြောက်လာပါလိမ့်မည်။
- (ဇ) အစွပ်စွဲခံရသူက ရက်ကန်းရက်နေသည်ကို မြင်မက်ရပါက မကြာမီ ရက်ရှည်ထောင်ကျပါလိမ့်မည်။

(၆) ငိုကြွေးနေသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) အသံမထွက်ဘဲ ငိုကြွေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည် ချောမောစွာ အောင်မြင်ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်မက မိမိခင်ပွန်းသည် ငိုကြွေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် အချစ်ပိုလိမ့်မည်။ မေတ္တာမျှပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) လူနာက ငိုကြွေးနေသည်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် မိမိကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) တရားခံက ငိုကြွေးနေသည်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် မိမိ၏ ဇနီး၊ ဆွေမျိုးသည် မကြာမီ ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့ပါလိမ့်မည်။
- (င) မိမိ၏ မိတ်ဆွေ၊ ဆွေမျိုး ငိုကြွေးနေသည်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် မိမိ၏ မိသားစုထဲမှ တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ရပါလိမ့်မည်။
- (စ) ရန်သူငိုကြွေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိမကြာမီ ဒုက္ခတွေ့ရပါလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

**Ref:- တရုတ်အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း
ဟိုင်နန်မြို့၊ တရုတ်ပြည်
(၁၉၉၃ ခုနှစ်)**

ကံ သုခချမ်းသာ ဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာ

ဂမ္ဘီရဆရာကြီးဇာဂရ

ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် နေအပ်သော ဇရာအရွယ်...

သေရွာသို့ "ဂမ္ဘီရပညာသိုက်" ကို သယ်ဆောင်ကာ ယူ
သွားသော ကျွန်ုပ်သည် တပည့်ကြီးတို့ တောင်းဆိုမှုဖြင့် ခန္ဓာ
ဇီဝိယံ ဘုမ္မိပျက်ရာယတြာ ဓာတ်ဆင်ပူပညာအား တင်ပြလို၍
"ဂမ္ဘီရပညာ" ဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာစီရင်နည်း အသီးသီးကို အခါအခွင့်
ဆင့်သလို ကျွန်ုပ်သည် သင်ကြားဖော်ထုတ် တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်
ပါသည်။

လူသည် ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးဖြင့် ဓာတ်လေးပါး
အစုအဝေးကြီးဖြစ်သည်နှင့်အညီ ထိုဓာတ်အစုအဝေးကြီး တည်
ငြိမ်မာရောအတွက် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ အကြောင်း
တရားလေးပါး အခြေခံညီညွတ်မှန်ကန်ပြီး "ကံကြောင့်ဖြစ်တည်
စွမ်း" လာသော ရုပ်ခန္ဓာကြီး တည်မြဲရေးအတွက် စိတ်၊ ဥတု၊
အာဟာရ ညီညွတ်ရန် ပြုပြင်ရ၏။

ကံကို ခိုင်မာရန် ကံရှိန်မြှင့်တင် ပြုပြင်ရ၏။ ပျက်စီး
ကျိုးပေါက်မှုကိုလည်း ပြုပြင်ဖာထေး ကာကွယ်ရသေး၏။
ပျက်စီးမှုအစဉ် ပြင်ခဏပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကံအရှိန်ဝါမြှင့်တင်ရေး
အကြောင်းတရားတို့တွင် ဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာစီရင်ခြင်းအသီးသီး
သည် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ ကံဟူသည် မိမိပြုခဲ့မှု
သည်က ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အမှုတို့ကြောင့် ကံအရှိန်သည်
တစ်ပြောင်းတည်း၊ တစ်ပြေးတည်း၊ အနိမ့်အမြင့် ညီညာလှသည်
မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ကံတတာနိမ့်ပါးစဉ် ကံအနိမ့်အမြင့် မသိရ
ဘဲ ကံမြင့်ဆည်းမြှင့်တင်နိုင်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံးသော
ကံကွယ်နည်းမည်ပါ၏။

ဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာဆွမ်းနှင့် သင်္ကန်းတော် ကပ်လျှ
ပူဇော်ခြင်းသည် ခုနစ်ရက်သားသမီးမိသားစု တစ်စုလုံးအတွက်
ကံမြှင့်တင်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပါ၏။ ဒီတစ်ကြိမ်တွင် သက်ရှည်
ကျန်းမာ လှဘတ်ရတနာအဖြစ်အောင်မြင်ရေးအတွက်
မျက်မှောက်ဖြစ်ရာ ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ပွင့်တော်မူပြီးသော...

"ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၊
ကဿပမြတ်စွာဘုရား၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား" လေးဆူကုန်
သော ဘုရားတို့ကို ရည်စူး၍ ရတနာသုံးပါး အထွတ်အထိပ်
ထား ဆွမ်းဆက်ကပ်လျှာခြင်းသည် ခန္ဓာငါးပါးဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာ
ဆွမ်းအလှူတော်ပွဲမင်္ဂလာ ပြုပြင်စီရင်နည်း နိဿယကို ကျွန်ုပ်
တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ လူသားအကျိုးပြု အစီရင်ဖြစ်၍
အလှူခြံနည်းနိဿယ "သက်ရှည်ကျန်းမာအောင် ဓာတ်သိဒ္ဓိ
ယတြာဆောင်" ရန် ဖြစ်ပါသည်။

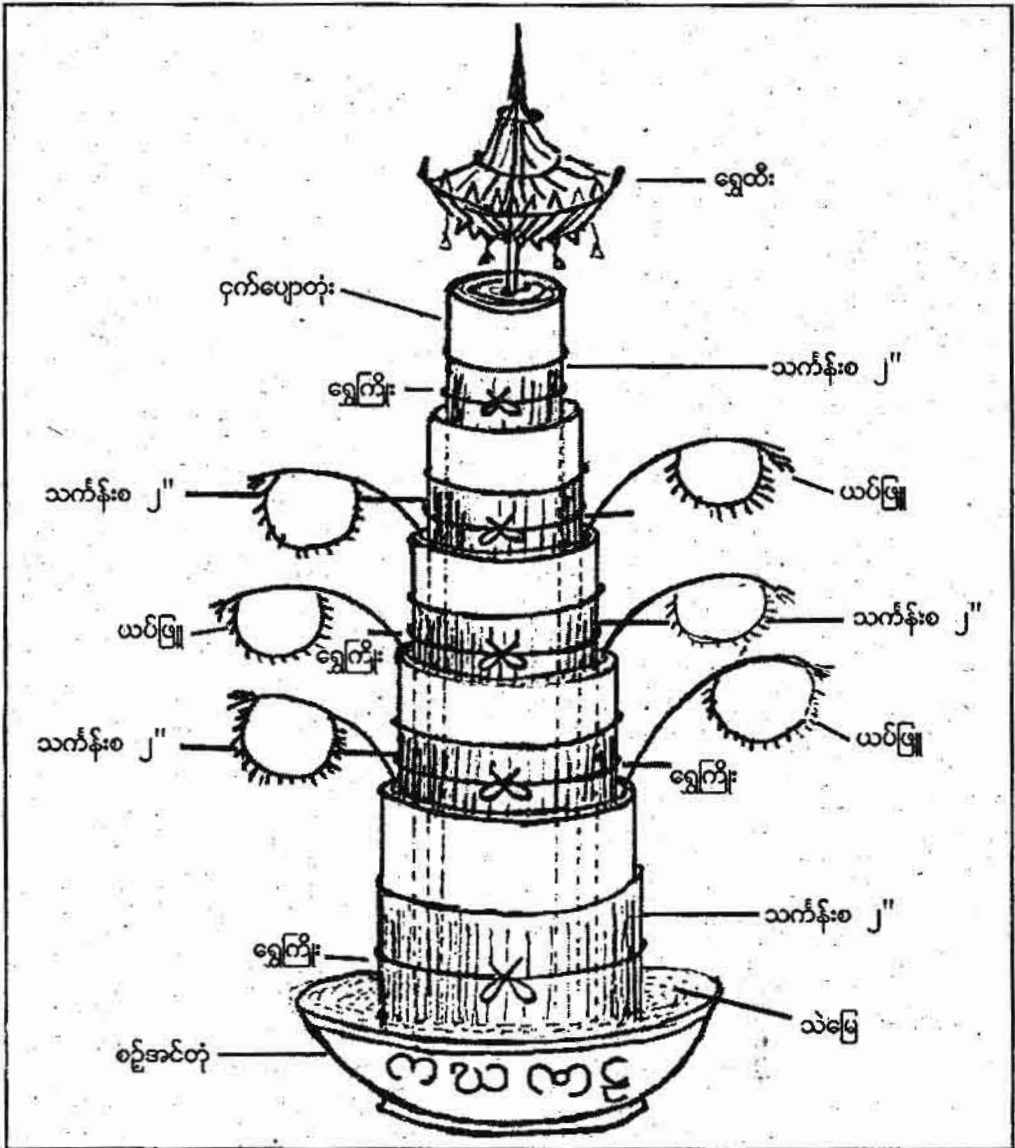
မင်္ဂလာပွဲအစ ငှက်ပျောကဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ငှက်ပျော
သည် မင်္ဂလာမဏ္ဍိုင်၊ ဓာတ်ခိုင်ပစ္စည်းဖြစ်၏။ မင်းခမ်းမင်းနား
မင်္ဂလာပွဲတိုင်းတွင် မပါမပြီး သုံးစွဲခဲ့ကြ၏။ သဲဖြူခင်း၊ ရာဇမတ်
ကာ၍ ငှက်ပျောပင်စိုက်ထူပြီး မင်္ဂလာပွဲအခမ်းအနားကို ကျင်းပ
ခဲ့ကြ၏။ မင်္ဂလာယူတတ်ကြ၏။ ယခုလည်း "မင်္ဂလာသရုပ်"
ဖော်ထုတ်ကာ ဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာစီရင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ "ငှက်
ပျော"သည် မြစ်ဆုံတုံးရှိသမျှ ရေမြစ်၏။ အသက်မသေ သက်
ရှည်ခိုင်မာ၏။ မြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငှက်ပျောနှင့် အစီအရင်ပြု
သည်။ "သက်ရှည်ကျန်းမာ အောင်မြင်မှုမင်္ဂလာ" အတွက်
အဆောင်ကောင်းဖြစ်ပါ၏။ ပူးတွဲပါ ဆွမ်းကပ်အလှူတော်စီမံ

www.burmeseclassic.com

ခြင်းဖြင့် မတောင့်မတ၊ မကြောင့်မကြရာဘဲနှင့် ဆွမ်းလှူခြင်း အကျိုးတရား ငါးပါး ဒိဋ္ဌဓမ္မ ချက်ချင်းခံစား အကျိုးပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဆွမ်းလှူရခြင်းအကျိုးတရားငါးပါးကား...

- ၁။ အသက်ရှည်ခြင်း။
 - ၂။ အဆင်းလှခြင်း။
 - ၃။ ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း။
 - ၄။ ခွန်အားဗလကြီးခြင်း။
 - ၅။ ချမ်းသာကြီးခြင်းဆိုသော တရားငါးပါး မတောင့်တဘဲနှင့် ပြည့်ဝနိုင်ပါသည်။
- ဒါနနှစ်မျိုးရှိ၏။

ပူဇာဒါန၊ အနက္ခဟဒါန နှစ်မျိုးတွင် ဘုရားရှင်တော်မြတ် လေးဆူကို ရည်စူး၍ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ရတနာသုံးပါးကို လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းသည် ပူဇာဒါနမည်၏။ ကြီးမြတ်သူတို့မှ ငယ်ရွယ်သူတို့အား ချီးမြှောက်သော မင်္ဂလာဒါနသည် အနက္ခဟ ဒါနပင် မည်ပါ၏။ ယခု အလှူတော်မင်္ဂလာပွဲသည် မပင်မပန်း လှူဒါန်းပန်ဆင်နိုင်သော အလှူပွဲလေးဖြစ်ပါ၏။ အိမ်တွင်၌ ဆောင်ရွက်နိုင်သော (သောမနဿဒါန၊ သဟတ္ထိကဒါန)ဟု လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

၂၆၀ ရတနာပူဇော်

**ပြုပြင်စီရင်နည်းအစုံအလင်
(လက်ာအဆိုအမိန့်စကား)**

ငှက်ပျောသန့်စင်၊ ဓာတ်ပန်းဆင်၊ လူတွင်ပြုစရာ။
မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ ပီ။ ယပ်ရွှေထီး၊ ဓာတ်ကြီးမင်္ဂလာ။
ဆွမ်းပွဲ(နှစ်ဆယ်)၊ ရေတစ်သွယ်၊ (တစ်ဆယ်ပေါင်း)

နှစ်သာ။

ယပ်ဖြူ(ခြောက်)တိုင်၊ လင်း(လေး)တိုင်၊ မတ်ခိုင်လှ။

ဒိန်းရာ။

ငှက်ပျော(ငါး)ဆင့်၊ ပန်းဆင်သင့်၊ သဲနှင့်လင်ပန်းသာ။
သက်ရှည်ကျန်းမာ၊ ငါးခန္ဓာ၊ ခိုင်မာချမ်းသာမှာ။
ဘုမ္မိနဝင်၊ ပူဇော်ခြင်း၊ ဘေးကင်း“အောင်”ယတြာ။
(ရှေးဆရာကြီး)

ရှင်းလင်းချက်နှင့် ပြင်ဆင်ပုံ

ပုံတွင်ပါသည့်အတိုင်း . . .

- ၁။ ငှက်ပျောအလယ်အူ လက်မ ၂၀ ကို အလယ်တွင် တိုင်ထူ၍ ၄ လက်မစီ လျှောပြီး ၁၆ လက်မ၊ ၁၂ လက်မ၊ ၈ လက်မ၊ ၄ လက်မ အဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ် ငါးဆင့်ပတ်၍ “ရွှေကြီး” နှင့် ရစ်ချည်ပါ။
- ၂။ ရွှေထီးတစ်လက်ကို အလယ်တွင်စိုက်ပါ။
- ၃။ ယပ် ၆ ချောင်းကို အဆင့်ဆင့်စိုက်ထူပါ။
- ၄။ စဉ့်အင်တုံတစ်လုံးတွင် ကြီးလေးကြီး က၊ ယ၊ ထာ၊ ဋှ ရေးပါ။
- ၅။ သဲမြေသန့် အနည်းငယ်ခံ၍ . . .
- ၆။ အနံ့သက်န်းစ ၂ လက်မ ၅ စ အဆင့်ဆင့်ရစ်ပတ်၍ ရွှေကြီးပတ်ချည်ပါ။

ဆွမ်းပွဲပြင်ဆင်ရန် (ဓာတ်ကြီးလေးပါးဆွမ်း)

ဆွမ်းပွဲ ၂၀၊ သစ်သီးယို ၉ မျိုးနှင့် တင်လှူပူဇော်ပါ။
ဆွမ်း ၁၂ ခွက်၊ အောင်သပြေပန်း ၄ ခက်၊ အလင်းတိုင် ၄
တိုင်တို့အား ပြင်ဆင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနောက် အောက်ပါ
“အောင်ဂါထာတော်” ကို ရွတ်ဆို၍ ဆွမ်းဆက်ကပ် ပူဇော်လှူဒါန်း
လိုအပ်သမျှသော ဆု၊ ဆန္ဒကို ပြည့်ဝစေရန်အတွက် ဆု
တောင်းပါ။

ဝေနေယျသတ္တဝါ၊ လှ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အား ပြုပြင်သမျှ
ကုသိုလ်ဒါန အဆုတ်တို့ကို မေတ္တာဦးအမှုဝေခြင်းဖြင့် ကိုယ်လည်း
ကျန်းမာ၊ စိတ်လည်းချမ်းသာ၊ သက်ရှည်ပါကြောင်း စေတနာ
ကောင်းဖြင့် ဓာတ်ယတြာစီရင်နည်းကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ရ
ပါသည်။

**ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းရာ၌ ရွတ်ဆိုရန်
(အောင်ဂါထာတော်)**

“ဇယန္တော ဗောဓိယာမူလေ၊ သက္ကာန နိန္ဒိတမုနော၊
စေမေဝ ဇယော ဟောတု၊ ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ၊
အပရာဇိတ ပလ္လကေ၊ သီသေပုထုပိ ပုက္ခလေ၊
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ”
“သက္ကာန-သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နိန္ဒိတမုနော-နှစ်လိုခြင်း

ကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိယာ-ဗောဓိပင်
၏ မူလပင်ရင်း၌၊ ဇယန္တောယထာ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်
မူလသကဲ့သို့၊ စေမေဝ-ထိုအတူလည်းကောင်း၊ ဇယော-အောင်
မြင်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဇယမင်္ဂလေ-အောင်အပ်သော မင်္ဂလာ၌၊ တဝ-သင့်
အား၊ ဇယဿု-အောင်ပါစေသတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-ခပ်သိမ်းသော
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အဘိသေကေ-ဗုဒ္ဓဘိသေက မင်္ဂလာကို
ခံယူရာဖြစ်ထသော၊ ပုထုပိပုက္ခလေ-မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်
ထသော၊ သီသေ-မြေပြင်၌ ဦးထိပ်လည်းဖြစ်ထသော၊ အပရာ
ဇိတ ပလ္လကေ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊
အဂ္ဂပ္ပတ္တော-လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်သော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်၊
ပမောဒတိ-ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

အထက်ပါ ဂါထာတော်ကို နေ့စဉ်စွဲမြဲစွာ ရွတ်ဆို
ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကြံတိုင်းအောင်၊ ဆောင်တိုင်းမြောက်၍ ဘေးရန်
အန္တရာယ်ဟူသမျှ ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ပြီး အသက်ရှည်
ကျန်းမာပါကြောင်း “သက်ရှည်ကျန်းမာ အောင်သိဒ္ဓိဓာတ်
ယတြာ” တောင်းဆိုကာသူ တပည့်ကြီးများအတွက် ချီးမြှင့်
လိုက်ရပါသတည်း။

နလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းကြပါစေ . . .

ဂမ္ဘီရဆရာကြီးလာဂရ

တစ်လအတွင်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာနိုင်ယာရီ

၁ .၁၂ .၂၀၁၃ မှ ၃၁ .၁၂ .၂၀၁၃ ထိ

ဆရာရွှေ (နက္ခတ္တပေဒပညာရှင်)

၅	၆	
	ရာသီ	
၃	၂၄ ၀၀	၆ ၁

၁.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ သမားညိုရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်၏။ သမ္မအတ္တသိဒ္ဓိယုဂ်ရသဖြင့် ကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို လုပ်ပါ။ ကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီ အတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၆-၈-၃-၇)

၅	၆	
	ရာသီ	
၃	၀ ၀	၆ ၁၂၄

၂.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၅ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ လုပ်ငန်းသစ်လုပ်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီ မှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သိဟိုဠ် ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၃-၅-၃-၄)

၅	၆	
	ရာသီ	
၃	၀ ၀	၆ ၁၂၄

၃.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ရှမ်းရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်နိုင်ပါ သည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း- ထန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၃-၇-၃-၄)

၁	၆	
	ရာသီ	
၃	၀	၆၂၆ ၁၄

၄.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၂ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

သမားဖြူရက် ၁ ရက်၊ ရက်ပုပ် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ မည်သည့် လုပ်ငန်းသစ်မျှ စတင်မလုပ်အပ်ပါ။ အရှေ့အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း(၄-၅-၉-၃-၄)

၅	၆	
	ရာသီ	
၃	၀	၆၂၆ ၁၄

၅.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ သမားဖြူရက် ၁ ရက်၊ မဟာရက်ကြမ်း ၁ ရက် မကောင်းရက် ၃ ရက် မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးဝေးမထွက်သင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၅-၆-၃-၄)

၅	၆	
	ရာသီ	၆၂
၃	၀	၆၂၆ ၁၄

၆.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၄ ရက်၊ သောကြာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်းသောနေ့ဖြစ်၏။ ရဝိယုဂ်လည်းရသဖြင့် အပြစ်ဒေါသများကိုပယ်နိုင်၍ ကောင်းလှ၏။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ကံကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီ မှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း(၆-၇-၁-၃-၄)

၅	၆	၂
	ရာသီ	၆
၃	၀	၆၂၆ ၁၄

၇.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၅ ရက်၊ စနေနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ သမားညိုရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၀-၂-၃-၄)

၅	၆	၂
	ရာသီ	၆
၃	၀	၆၂၆ ၁၄

၈.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၆ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက် မိသော်လည်း ရဝိယုဂ်ရသဖြင့် အပြစ်ဒေါသများကို ပယ်နိုင်၍ ကောင်း၏။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၇-၃-၃-၄)

၅	၉	၂
	ရာသီ	၆
၃	၀	၁၄

၉.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၇ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်းသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၇-၃-၈-၃-၄)

၅	၉	၂
	ရာသီ	၆
၃	၀	၁၄

၁၀.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၈ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

မဟာရက်ကြမ်း ၁ ရက် မိထား၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်ရ၍ ကောင်း၏။ လုပ်ငန်းများ လုပ်ပါ။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်။ ဆောင်ပန်း-ထန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၇-၅-၃-၄)

၅	၉	၂
	ရာသီ	၆
၃	၀	၁၄

၁၁.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၉ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ဝါရမိတ္တုငယ် ၁ ရက်၊ ရက်ပုပ် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တုကြီး ၁ ရက်၊ နဂါးပေါ်ရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၄ ရက် မိထားသဖြင့် လုပ်ငန်းများ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးမထွက်သင့်။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၅-၇-၃-၄)

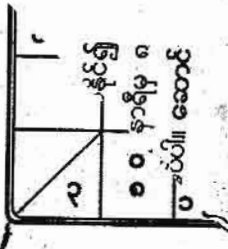
၅	၉	၂
	ရာသီ	၆
၃	၀	၁၄

၁၂.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၀ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက် မိ၏။ တိထိယုဂ်ရသဖြင့် ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင် လုပ်ပါ။ ကောင်းပါသည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံ့ကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၅-၄-၃-၄)

၁၃.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၁ ရက်၊ သောကြာနေ့

ရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ တိထိယုဂ်လည်းရသဖြင့် မည်သည့် လုပ်ငန်းစပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၅-၃-၃-၄)

၁	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၁၄

၁၄.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၂ ရက်၊ စနေနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ သမားညိုရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ မလုပ်သင့်ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း - ရွက်လှည့်နွဲ့ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၃-၆-၃-၄)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၁၄

၁၅.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက် မိ၏။ ရပ်ယှက်ရသဖြင့် ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း - သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၆-၁-၃-၄)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၁၄

၁၆.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၄ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ လုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း - သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၆-၂-၃-၄)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၁၄

၁၇.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၏။ ကောင်းသောနေ့ဖြစ်၍ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ပါ။ ကောင်းမွန်ပါသည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီ အတွင်း အခါကောင်း၏။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း - ထန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၆-၃-၃-၄)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၁၄

၁၈.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ရှမ်းရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း - အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၄-၈-၅-၉)

၂၅	၆	
	ရာသီ	၆
၃	၀	၄

၁၉.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ သောကြာနေ့
 ပြဿဒါးတစ်ရက်မိ၏။ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ပါ။ အနောက်အရပ်
 မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်း
 ပါသည်။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွှန်
 ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၄-၂-၅-၉)

၅	၆	
၂	ရာသီ	၆
၃	၀	၄

၂၀.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ စနေနေ့
 သမားဖြူရက် ၁ ရက်၊ မဟာရက်ကြမ်း ၁-ရက်၊ ဝါရမိတ္တကြီး ၁ ရက် မကောင်း
 ၃ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးဝေးမထွက်သင့်။ ဆောင်
 -ဆီးညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၂-၅-၅-၉)

၅	၆	
၂	ရာသီ	၆
၃	၀	၄

၂၁.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ စနေနေ့
 ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ သမားညိုရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်
 စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်
 -ရွက်လှည့်ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၂-၇-၅-၉)

၅	၆	
၂	ရာသီ	၆
၃	၀	၄

၂၂.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့
 သမားညိုရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ
 နိုင်ပါသည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီ
 နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်
 ဆောင်ပန်း-သပြေညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၂-၄-၅-၉)

၅	၆	
	ရာသီ	၆
၂	၀	၄

၂၃.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၆ ရက်၊ တနင်္လာနေ့
 သမားဖြူရက် ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ
 နိုင်ပါသည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ စတင်လုပ်ကိုင်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီ
 နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်
 ပန်း-သီဟိုဠ်ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၁-၉-၅-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၂	၀	လ ၁၄

၂၄.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ ရဝိယက်လည်းရသဖြင့် အပြစ်ဒေါသများကို ပယ်နိုင်၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို လုပ်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၁-၆-၅-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၂	၀	လ ၁၄

၂၅.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၈ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်း၏။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၄-၁-၅-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၂	၀	လ ၁၄

၂၆.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

ပြဿဒါးတစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်ပါ။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်ပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၄-၂-၅-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၂	၀	လ ၁၄

၂၇.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်၊ သောကြာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ကိုင်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၄-၃-၅-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၂	၀	လ ၁၄

၂၈.၁၂.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်၊ စနေနေ့

ပြဿဒါးရက် ၁ ရက်၊ သမားညိုရက် ၁ ရက်၊ နဂါးပေါ်ရက် ၁ ရက်၊ မကောင်းရက် ၃ ရက် မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းသစ်မျှ မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးသွားလာခြင်းများ ရှောင်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၆-၈-၅-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၂ ၁၄

၂၉-၁၂-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်၊ တနင်္ဂနွေ
 သမားညိုရက် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တုငယ် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား
 လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွား
 ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံ့ကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၁-၁-၆-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၂ ၁၄

၃၀-၁၂-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ တနင်္လာ
 မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်
 အောင်မြင်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီ
 ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။
 ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၆-၅-၅-၉)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၈	၂ ၁၄

၃၁-၁၂-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လကွယ်၊ အင်္ဂါနေ့
 မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိယုဂ်လည်းရ၍ ကောင်း
 ၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍
 လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။
 အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။
 ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၃-၄-၅-၉)

မှတ်ချက်

၁-၁၂-၂၀၁၃ မှ ၁၅-၁၂-၂၀၁၃ ခုထိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဗြိစ္ဆာရာသီတွင် ရှိနေသဖြင့် အင်္ဂါသားသမီးနှင့်
 ရာဟုသားသမီးများ လဒဏ်သင့်၏။ ရေကြောင်းခရီး ရှောင်ပါ။ ခရီးမသွားအပ်။

၁၆-၁၂-၂၀၁၃ မှ ၃၁-၁၂-၂၀၁၃ အထိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဓနရာသီပြောင်းသဖြင့် စနေသားသမီးများနှင့်
 ကြာသပတေးသားသမီးများ လဒဏ်သင့်၍ ခရီးမသွားအပ်။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။

ပြုအပ်သောယတြာ

အင်္ဂါသားသမီးများအနေဖြင့် ဆီးညွန့် ၈ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လျှောက်
 လိုရာဆုတောင်းပါ။

ရာဟုသားသမီးများ(ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းမွေးသူ)များ ရှောက်ညွန့် ၁၂ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား
 ကပ်လျှောက်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအနေဖြင့် သပြေပန်း ၁၉ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လျှောက်
 လိုရာဆုတောင်းပါ။

စနေသားသမီးများ ထန်းလျက် ၁၀ သားကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လျှောက်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်)

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဗေဒဆရာကြီး ပုဒူးပိုက်ဆံ **၏** ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြေနှစ်အဟော (ဒီဇင်ဘာလ) ဦးတိုး (တက္ကသိုလ်)

ဆယ့်နှစ်လရာသီခွင် သတ်မှတ်ချက်သည် အနောက်တိုင်းနှင့်မတူသဖြင့် မိမိ၏မွေးသက္ကရာဇ်နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ အဟောကို ဖတ်ရှုစေလိုပါသည်။

မကာရရာသီဖွား (ဆိတ်ရပ်)

(ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်)

ယခုလတွင် နေကြတ်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော်ငြား သင့်အား စောင့်ရှောက်ပေးနေသော နက္ခတ်ကို ထိခိုက်မည် မဟုတ်ပေ။ ကုန်သွယ်ရေးယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ရပ်၊ သို့မဟုတ် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ခုတို့တွင် သင့်ကိုယ်သင် ယုံကြည်စိတ်ချမှု ရှိပါစေ။ သင်၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ချစ်မေတ္တာရေးတို့တွင် ယခုနှစ်ကုန်ဆုံးသည်နှင့် အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။

ကံရာသီဖွား (ရေထမ်းယောက်ျားရပ်)

(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက် မှ မတ်လ ၁၄ ရက်)

သင်ပျောက်ဆုံးသွားသည့် ကိစ္စများအတွက် အကူ အညီရရန် မျှော်လင့်နိုင်ပါသည်။ ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့ အစည်းတစ်ခုမှနေ၍ ငွေကြေးအထောက်အပံ့ရရှိမည်။ နောက်ပြီး သင့်တွင် တွဲဖက်ပါတနာသစ်တစ်ဦး ရရှိပါလိမ့် မည်။ ယခုနှစ်ကုန်ဆုံးချိန်တွင် သင်သည် အပျော်ရွှင်ရဆုံး ကာလကို ပိုင်ဆိုင်ရပါလိမ့်မည်။ သင်တစ်ကိုယ်တည်း သမားဖြစ်နေလျှင် သင်တကာယ်လက်ထပ်ရမည့်သူနှင့် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

မိန်ရာသီဖွား (ငါးနှစ်ကောင်ရပ်)

(မတ်လ ၁၅ ရက် မှ ဧပြီလ ၁၂ ရက်)

သင့်ကံကြမ္မာသည် သင့်ဘက်မှာ ရှိနေသည်။

အရောင်းရည်မှန်းချက်များ ပြည့်စုံ၍ အောင်မြင်မည်။ ခရီး သွားခြင်း၊ စတော့ရှယ်ယာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းများနှင့် နိုင်ငံ တကာတွဲ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ခြင်းများ အောင်မြင် မည်။ သို့သော်ငြားလည်း ချစ်မေတ္တာရေးမှာ အလားအလာ မကောင်းသေးပေ။ သင်သည် အထီးကျန်မှုကို ခံစားနေရ ပါလိမ့်မည်။

မိသရာသီဖွား (သိုးထီးရပ်)

(ဧပြီလ ၁၃ ရက် မှ မေလ ၁၃ ရက်)

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် အရောင်းရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်ပါမည်။ ယခုနှစ် ကုန်ဆုံးသွားချိန် သင်ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှုကို ရရှိမည်။ ခရီးတစ်ခု စတင်ထွက်ရက်န်းရှိ သည်။ ပင်လယ်ရပ်ခြားတွင် ကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာပြပွဲ၌ ကောင်းသော ရလဒ်ပေးမည်။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးမှာ လည်း ပန်းရောင်သန်း၍ ချိုမြိန်နေပါလိမ့်မည်။

ပြီသရာသီဖွား (နွားလားဥဿပရပ်)

(မေလ ၁၄ ရက် မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်)

ယခုလတွင် သင်၏ဘဝတွင် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ များနှင့် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာများဖြင့် ပြည့်နှက်နေပါလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးက သင့်ဘဝကို စိုပြည်တောက်ပစေပြီး အပျော် ရွှင်ရဆုံး ခံစားမှုကို ပေးပါလိမ့်မည်။ သင်၏ အလုပ်အကိုင်၊ သင်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲအများ အပြား ရရှိပြီး အရွေးအချယ်ခံရ၍ သင်၏ဂုဏ်သိက္ခာ တက် နေပါလိမ့်မည်။

မေထုန်ရာသီပွား-အပြာရုပ်

(ဇွန်လ ၁၅ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်)

ယခုကာလတွင် သင်၏နက္ခတ်တာရာသည် ထွန်းလင်းစွာ တောက်ပနေပါလိမ့်မည်။ သင်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသည် အောင်မြင်စွာလည်ပတ်လျက်ရှိပြီး အကျိုးအမြတ်များများ ရနေပေမည်။ ထို့ကြောင့် သင်၏မိသားစုမှာ ပျော်ရွှင်နေပါလိမ့်မည်။

ကရကင်ရာသီပွား(ပုစွန်လုံးရုပ်)

(ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်)

ယခုလတွင် ကံဆိုးနေပါလိမ့်မည်။ သင်သည် ဖိအားပေးခြင်း ခံနေရမည်။ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရမှုများ ကြုံတွေ့ရမည်။ မအောင်မြင်မှုများနှင့်လည်း ရှိနေပေမည်။ သို့သော်လည်း ဤမကောင်းသော အခြေအနေများသည် ဒီဇင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့နေ့နောက်ပိုင်း အားလုံးပျောက်ကွယ်၍ ထူးခြားသော ကံကောင်းမှုများ ရှိလာမည် ဟု မျှော်လင့်နိုင်ပါသည်။

သိဟ်ရာသီပွား(ခြင်္သေ့ရုပ်)

(ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်)

ဤအေးမြသော ရာသီဥတုတွင် ငွေအမြောက်အမြား ကောင်းစွာဝင်လာရန် ကောင်းချီးပေးပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကောင်းစွာလည်ပတ်ပြီး အရောင်းရည်မှန်းချက်များလည်း ပြည့်မီစေပါလိမ့်မည်။ စတော့ရှယ်ယာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများမှာလည်း အစုပေါ်မှ အမြတ်များစွာ ပေးပါလိမ့်မည်။ သင်၏ချစ်မေတ္တာရေးမှာလည်း ပကတိကောင်းမွန်နေပေမည်။

ကန်ရာသီပွား(အပျိုစင်ရုပ်)

(စက်တင်ဘာလ ၁၇ ရက် မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်)

သင်၏ အလုပ်အတွက် ဆုတစ်ဆုရရှိမည်။ သင့်ကလေးများ၏ ပညာရေးအတွက် ဂုဏ်ယူရမည်။ အကယ်၍ သင်တရားတစ်ဘောင်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရလျှင် သင်မှအနိုင်ရရှိမည်။ ယခုကာလတွင် သင်ဂုဏ်ပြုခြင်းခံရမည်။ ညှိနှိုင်းရမှုများမှာတွင် အပေးအယူတည်သွားပါမည်။

အကယ်၍ သင်ယှဉ်ပြိုင်ရမှုတစ်ခု ဝင်ပြိုင်ရလျှင် သင်အနိုင်ရရှိမည်။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးမှာလည်း ကောင်းမွန်နေပါလိမ့်မည်။

တူရာသီပွား(ချိန်ခွင်ရုပ်)

(အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်)

ဤအေးမြသော ရာသီဥတုတွင် ကောင်းသောကံဖြင့် သင့်အားကောင်းချီးပေးပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းစတင်ရှင်သန်လာမည်။ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများ သို့မဟုတ် နှစ်သစ်အတွက် ခင်းကျင်းထားသော ပွဲများအား နွေးထွေးစွာ လက်ခံကြပါလိမ့်မည်။ စတော့ရှယ်ယာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ မြေကွက်တစ်ကွက်ဝယ်ခြင်း၊ ငွေကြေးချွတ်ခြင်းကုန်သော စီးပွားရေးတစ်ခုကို လွှဲပြောင်းယူခြင်း၊ ဆိုင်သစ်တစ်ခုဖွင့် ဘဏ်စာရင်းဖွင့် တိုးချဲ့တောင်းခံမှုတို့တွင် ထူးခြားစွာ အောင်မြင်မှုရရှိမည်။

ပြိတ္တာရာသီပွား(ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

(နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်)

အစုအမြတ်ခွဲဝေမှု တိုးမြှင့်၍ သင့်ထံသို့ ယခုကာလရရှိမည်။ ဒုတိယနေရာသို့ သင့်အား ရာထူးတက်ကိန်းရှိသည်။ မျှော်မှန်းထားသည်ထက် အရောင်းဦးတည်ချက်များတွင် အောင်မြင်မှုကို ရရှိမည်။ တစ်နှစ်တာကုန်ဆုံးသွားသည်နှင့်အတူ Bonus ဆုကြေးငွေနှင့် အထူးဆုများ လက်ခံရရှိမည်။ သင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရေးများ ပွင့်လန်းနေပေလိမ့်မည်။

နေရာသီပွား(လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

(ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်)

ယခု အေးမြသောရာသီဥတုတွင် အလွန်အလွန် ပျော်ရွှင်သော ကာလဖြစ်ပါသည်။ သင်၏စီးပွားရေးမှနေ၍ အမြတ်များများရမည်။ အရောင်းရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်ပြီးမြောက်သွားမည်။ သို့သော်ငြားလည်း သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးမှ ကံဆိုးနေပေလိမ့်မည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

ကြီးပွားအောင်မြင်ရေးအတွက် အကြံပြုချက်

၁၆.၁.၂၀၁၃ မှ ၁၃.၁.၂၀၁၃ အထိ

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး အကြံပြုချက်

ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တပေဒပညာရှင်)

၅	၂	၉
	ရာသီ	၆
၃	၈	၄

ရာသီစက်

၈
၆
၁၅
၁၈
၅၅
၈

၅	၂	၉
	ဘာဝ	၆
၃	၈	၄

ဘာဝစက်

၂
၁
၁၃
၂
၉
၂

၅	၂	၃
၉	နဝင်း	၄
		၁

နဝင်းစက်

ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၄ ရက်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၁၃ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၃ နာရီ ၀၆ မိနစ် ၄၆ စက္ကန့်အချိန် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နေ့မင်းသည် ဗြိစ္ဆာရာသီမှ ဓနရာသီသို့ ဥစ်စန်း စနေနဝင်းလက်စီးလျက် ပြောင်းခဲ့ပါသည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် စုဋ္ဌသင်္ကြန်ပြောင်းအရ လက်စန်းဂြိုဟ်အနေအထားများကို အခြေခံ၍ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ဘေးအန္တရာယ်အနေအထားများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်မှုကို အကြံပြုသွားပါမည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် ဘေးအန္တရာယ်

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြောင်းလက်တွင် စနေ၊ ရာဟုတို့ ပူးယှဉ်နေသည်ကို ကြာသပတေးမြင်ထားခြင်းကြောင့် ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်သွားအပ်၏။ အဓိက အအေးပတ်၊ အစားမှားတတ်၍ ကျန်းမာရေးအားနည်းနိုင်ပါသည်။ တုပ်ကွေးကဲ့သို့ အဖျားများ သတိထားသွားအပ်ပါသည်။ လက်တွင်ပူးနေသော ရာဟုဂြိုဟ်သည် စနေနှင့် ပူးနေခြင်းကြောင့် ဆေးဝါးသုံးစွဲမှုများ အထူး သတိထားအပ်ပါသည်။ ဆေးမှားတတ်၏။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စီးပွားရေးအနေအထား

အလုပ်အကိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ဆေးရာတွင် ၁၀ တန့် သခင် တနင်္ဂနွေ ၈ တန့်ရပ်ပြီး ၁၀ တန့်ကို စနေမြင်ထားခြင်းသည် လုပ်ငန်းများ မျှော်မှန်းသလို ဖြစ်မလာတတ်ကြောင်း ဖော်ပြနေပါသည်။ ဤကာလအတွင်း လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုအပ်ပါ။ အဓိက ရေလုပ်ငန်းများ သတိထားအပ်ပါသည်။ ၈ တန့်တွင် ရပ်တည်နေသော ၁၀ တန့်သခင်သည် လုပ်ငန်းများမျှော်မှန်းသလိုမဖြစ်ဘဲ အဟန့်အတားဖြစ်တတ်၏။

၁။ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း

စက်မှုကိုအကျိုးပြုသော အင်္ဂါသည် ၁၂ တန့်တွင် ရပ်လျက် ၁၂ တန့် ၉ တန့်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သမ္ပန္နပြုထားသဖြင့် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ရှိလာပါမည်။ အခြေခံအားဖြင့် အခက်အခဲတော့ ရှိနိုင်ပါသည်။ စက်ရုံများအနေဖြင့်လည်း တိုးတက်တက်ရင်း မှန်မှုရှိသွားပါမည်။

၂။ လယ်ယာလုပ်ငန်း

လယ်ယာလုပ်ငန်းကိုအကျိုးပြုသော တနင်္ဂနွေနှင့် သောကြာတို့ အနေအထားအားနည်းမှုနေရှိသဖြင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းများ အဆင်မပြေမှုများနှင့် တွေ့ရတတ်၏။ မိုးလေမမှန်တတ်ကြောင်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်က ဖော်ပြနေပါသည်။

၃။ မွေးမြူရေးနှင့် ရေလုပ်ငန်း

မွေးမြူရေးကိုအကျိုးပြုသော ကြာသပတေးနှင့်

သောကြာတို့ ရပ်တည်မှုအနေအထား ကောင်းသော်လည်း စနေ၊ ရာဟုတို့နှင့် ဆက်သွယ်နေသဖြင့် ရောဂါဘယ ထူပြောတတ်၏။ သတိထားအပ်ပါသည်။

၄။ ဆေးဝါးလုပ်ငန်းနှင့် ဆေးပစ္စည်း

ဆေးဝါးကိုအကျိုးပြုသော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် အနေအထား ကောင်းသဖြင့် ဆေးဝါးလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်မှုရှိမည်။ ဆေးနှင့် ဆေးပစ္စည်းများ ရောင်းကောင်းနိုင်ပါသည်။

၅။ အချိုရည်နှင့် အအေးစုံလုပ်ငန်း

အချိုရည်ကို အကျိုးပြုသော တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေးတို့ အနေအထားကောင်းသော်လည်း ၈ တန့် ပါဝင်နေသဖြင့် မျှော်မှန်းသလိုတော့ ဖြစ်မလာနိုင်ပါ။ အရောင်းထိုင်းနိုင်ပါသည်။

၆။ အထည်အလိပ်လုပ်ငန်း

အထည်အလိပ်ကို အကျိုးပြုသော ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သောကြာဂြိုဟ် အနေအထားကောင်းသော်လည်း စနေပါဝင်နေခြင်းကြောင့် အနည်းငယ် ထိုင်းနိုင်ပါသည်။ ထိုက်သင့်စွာ ရောင်းကောင်းပါမည်။ မှန်မှန်ဝင်ငွေရသွားနိုင်ပါသည်။

၇။ အလှကုန်လုပ်ငန်း

အလှကုန်ပစ္စည်းကို အကျိုးပြုသော သောကြာဂြိုဟ်နှင့် အတန်အားဖြင့် ၅ တန့်ဘာဝတွင် စနေဂြိုဟ်တို့ ဆက်သွယ်နေကြသဖြင့် အလှကုန်ပစ္စည်းများ အကျိုးရှိ ကောင်းမွန်ပါမည်။ စနေပါဝင်နေ၍ မှန်မှန်တိုးတက်သွားပါမည်။

၈။ စာပေနှင့် စာပုံနှိပ်စက်လုပ်ငန်း

စာပေကိုအကျိုးပြုသော ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ကြာသပတေးနှင့် သင့်တင့်စွာ ကောင်းသဖြင့် စာပေထုတ်ဝေမှုများ အကျိုးရှိနိုင်ပါ၏။ စာပုံနှိပ်စက်လုပ်ငန်းကတော့ စက်မှုအင်္ဂါ ၁၂ တန့်တွင် ရပ်နေ၍ အဆင်မပြေမှုလေးများ ရနိုင်ပါသည်။

ဥ ဝှ်ဝှ် ဂီတ အနုပညာလုပ်ငန်းများ

အနုပညာလုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုသော သောကြာဂြိုဟ်သည် အနုပညာကို အကျိုးပေးသော ၅ တန်း ဘာဝသခင်နှင့် အိမ်ချင်းလဲ၍ ဆက်သွယ်နေသဖြင့် အနုပညာလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်မှုရှိပါမည်။ စနေပါဝင်မှုကြောင့် အနည်းဆုံး နှောင့်နှေးမှုတော့ ရှိနိုင်ပါသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် အကြံပြုချက်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အလုပ်အကိုင်ကောင်း၍ ဝင်ငွေ ပိုလာနိုင်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးအနေအထားလည်း ကောင်းပါသည်။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ကောင်း နှစ်ပါမည်။

ပြုအပ်သောယတြာ - အုန်းညွန့် ၆ ညွန့်ကို ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူပါ။ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ အနေဖြင့် ကျန်းမာရေးဂရု စိုက်ပါ။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများလည်း ရှိနိုင်၍ အသွား အလာ၊ အလုပ်အကိုင်များ သတိထားပါ။

ပြုအပ်သောယတြာ - ထန်းညွန့် ၃ ညွန့်၊ ဆီးညွန့် ၃ ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့် ၃ ညွန့် ပေါင်း ၉ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူပေးပါ။ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများ အနေဖြင့် ခရီးဝေးသွားလာရမှုများ ရှိနိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားသွားရန်ရှိက သွားရနိုင်၏။ ငွေရေး ကြေးရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပေးကမ်း၊ ချေးငှားခြင်း၊ အာမခံခြင်း များမပြုလုပ်အပ်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေအထားကောင်းပါသည်။

ပြုအပ်သောယတြာ - ဆီးညွန့် ၈ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆု တောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ အနေဖြင့် အလုပ်အကိုင် ကောင်းမွန်မှု ရှိပါမည်။ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဂရုစိုက်ပါ။

လက်မလွယ်ပါနှင့်။ ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုလုပ်ကိုင်မှုများ ကောင်းပါ သည်။ အဓိက ကုန်သည်များ အကျိုးရှိနိုင်သော ကာလဖြစ်၏။ ကျန်းမာရေးကောင်း၏။

ပြုအပ်သောယတြာ - ခရေညွန့် ၁၇ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်ကဘုရားကို ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ ခရီးဝေးသွားလာရမှုဖြင့် အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ ဝန်ထမ်းများအနေဖြင့် ရာထူးတိုး ပြောင်း ရွှေ့မှုများ ရှိနိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား သွားလာခြင်း၊ ဆက် သွယ်လုပ်ကိုင်ခြင်းများ အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်သော်လည်း အစားအသောက် ဂရုစိုက်သွားပါ။

ပြုအပ်သောယတြာ - သပြေညွန့် ၁၉ ညွန့်ကို ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် မွေးနေ့၌ အိမ်ကဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။

သောကြာသားသမီးများ အနေဖြင့် အလုပ်အကိုင် အနေအထား ကောင်းပါသည်။ အဓိက အနုပညာနှင့်ဆိုင် သော လုပ်ငန်းများ ကောင်း၏။ ကျန်းမာရေးအနေအထား လည်း ကောင်းပါသည်။ မှန်မှန်တိုးတက်မှုမျိုး ဖြစ်၏။

ပြုအပ်သောယတြာ - သီဟိုဠ်ညွန့် ၂၁ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်က ဘုရား၌ ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

စနေသားသမီးများ အနေဖြင့် အလုပ်အကိုင် ကောင်း မွန်မှုရှိပါမည်။ အဓိက အနုပညာလုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးပါ မည်။ မှန်မှန်သာ အကျိုးပေးသွားပါမည်။ ကျန်းမာရေး အနေ အထား အခြေခံကောင်းသော်လည်း အစားအသောက် ဂရုစိုက်ပါ။ အစားမှားတတ်ပါသည်။

ပြုအပ်သောယတြာ - ထန်းညွန့် ၁၀ ညွန့်ကို မွေးနေ့ တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တိ

ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်)

မဋ္ဌာနိး ၂၇ မဋ္ဌညိး

အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်း ၁၁

သူတော်စင်မင်းအောင်

(၁) ဟေတုပစ္စယော ။ ဟိတ်ခြောက်ပါးဖြစ်၍ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့အား အမြစ်သဖွယ် ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား။

တစ်နည်း-ညောင်ပင်၊ ကုက္ကိုပင် အစရှိသော အပင် တို့၏ အမြစ်သည် ထိုသစ်ပင်အား မြဲမြံခိုင်ခံ့စွာ တည်စေ ခြင်းအကျိုးရာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ (ဟိတ်ခြောက်ပါးသည် သမ္ပယုတ်တရားတို့အား မြဲမြံခိုင်ခံ့အောင် အမြစ်သဖွယ်) ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(ကျေးဇူးပြုသည်ဆိုရာတွင် မဖြစ်ပေါ်သေးသည်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသည်ကို တည်နေစေခြင်း၊ တည်နေ သည်ကို တိုးပွားစေခြင်းတို့ပေတည်း။)

(၂) အာရမ္မဏပစ္စယော ။ အာရုံခြောက်ပါးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ကြီးတန်း၊ တောင်ဝေး အစရှိသည်တို့ သည် မသန်စွမ်းသောသူတို့၊ အိုမင်းမစွမ်းသူတို့အား ထခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ သွားခြင်းကိစ္စကို ပြီးစေသကဲ့သို့ အာရုံသည် စိတ်၊ စေတသိက်တို့အား ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား။

(၃) အဓိပတိပစ္စယော ။ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-စကြဝတေးမင်းသည် အထွတ်အထိပ် အချုပ်အချာ အာဏာတန်ခိုးဖြင့် တစ်ပါးသောသူတို့၏ ကြီး သော သတ္တိကို တားမြစ်၍ တိုင်းနိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားတို့အား အကြီးအကဲအစိုးရသော အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့

(ပစ္စယုပ္ပန်တို့အား အကြီးအမှူးအဖြစ်ဖြင့်) ကျေးဇူးပြုတတ် သောတရား။

(၄) အနန္တရပစ္စယော ။ အခြားမဲ့(တစ်ဆက်တည်း အကြားမရှိ)ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-စကြဝတေးမင်း၏ နတ်ရွာလားခြင်းသည် သားကြီးရတနာအား မင်းအဖြစ်မှ အဘိသိက်ခံခြင်းရာ ကျေးဇူး ပြုသကဲ့သို့ အခြားမဲ့ အခြားမရှိ (တစ်ဆက်တည်း) ကျေးဇူး ပြုတတ်သောတရား။

(၅) သမနန္တရပစ္စယော ။ ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ (တစ်ဆက်တည်း)အကြားမရှိဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား။

တစ်နည်း-စကြဝတေးမင်း၏ အညာဝါသီ တောထွင် တော်မှု၍ ရဟန်းပြုခြင်းသည် သားကြီးရတနာအား မင်းအဖြစ် ကို ရစေခြင်းရာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ အခြားမရှိ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၆) သဟဇာတပစ္စယော ။ အတူတကွဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ဆီမီးသည် မိမိတောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အတူတကွ အလင်းကို ဖြစ်စေသကဲ့သို့ ထိုအတိုင်း အကြောင်းတရားတို့သည် မိမိတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကိုလည်း တစ်ပြိုင်နက်အတူတကွ ဖြစ်ပေါ်လာစေအောင် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၇) အညမညပစ္စယော ။ အချင်းချင်း အပြိုင် အလှန် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-သစ်သားသုံးခွ(သစ်သားခြေထောက် သုံး
ဆောင်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော သောက်ရေအိုးစင်) တီဒဏ္ဍ
သည် အချင်းချင်း တစ်ချောင်းသည် တစ်ချောင်းအား ထောက်
နိုင်စေခြင်းငှာ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(ဂ) နိဿယပစ္စယော - မှီရာတည်ရာဖြစ်၍
ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-မြေကြီးသည် သစ်ပင် အစရှိသော အပင်
တို့အား မှီရာတည်ရာ ဖြစ်သဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(ဇ) ဥပနိဿယပစ္စယော ။ အားကြီးသော
အကြောင်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-မီးတွင်သုံးလပတ်လုံး ရွာသော မီးကြီးသည်
ထိုမီးကို မှီကုန်သော သစ်ပင်၊ ကောက်ပင်၊ သတ္တဝါ အစရှိ
သည်တို့အား အားကြီးသောအကြောင်းအဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြု
သကဲ့သို့ (အားကြီးသောအကြောင်းအဖြစ်ဖြင့်) ကျေးဇူးပြု
တတ်သောတရား။

(ဃ) ပုရေဇာတပစ္စယော ။ ရှေး၌ ဖြစ်နှင့်၍
ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ကမ္ဘာဦး၌ဖြစ်သော နေ့လတို့သည် မိမိ
တို့ ထင်ရှားရှိခိုက် အလင်းကိုမှီကုန်သော သတ္တဝါတို့အား
ရှေး၌ဖြစ်နှင့်၍ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ (ရှေး၌ဖြစ်နှင့်၍) ကျေးဇူး
ပြုတတ်သောတရား။

(ဃ) ပစ္စာဇာတပစ္စယော ။ နောက်မှဖြစ်၍ ကျေးဇူး
ပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-လင်းတငယ် (လင်းတပေါက်စ)တို့၏
အာဟာရ၌(အစာ၌) ချင်ခြင်း(စားလိုသည်၊ စားချင်သည်)
စိတ်ထားစေတနာသည် နောက်မှဖြစ်၍ ထင်ရှားသော ကိုယ်
ခန္ဓာအား ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ နောက်မှဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်
သောတရား၏

အရှင်ဗာကုလ ရဟန္တာလောင်းလျာသည် မွေးခါစ
နို့အရွယ်အခါက သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ ရေထဲသို့ကျသွားရာ
ရေနစ်၍မသေ။ ထိုသို့မသေခြင်းမှာ နောင်အခါ ရဟန္တာဖြစ်
မည် သတ္တိက အရှင်ဗာကုလအား မသေစေရန် အကျိုးပြု
သောကြောင့်တည်း။

(၁၂) အာသေဝနပစ္စယော ။ အဖန်တလဲလဲ မှီဝဲ

ထုံအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ရှေးရှေး၌ ထုံအပ်သော နံ့သာသည်
နောက်-နောက်၌ ထုံအပ်သော နံ့သာအား အဆင်းအနံ့
လွန်စွာ တိုးပွားနိုင်မြဲစွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း အဖန်တလဲလဲ မှီဝဲထုံအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူး
ပြုတတ်သောတရား။ ရှေးရှေးက သင်အပ်သော ကျမ်းဂန်
သည် နောက်နောက်သင်အပ်သော ကျမ်းဂန်အား လေ့ကျက်
ခြင်းငှာ အားရှိ၍ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ အဖန်တလဲလဲ လေ့
ကျက်ခြင်းငှာ အားရှိ၍ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ အဖန်တလဲလဲ
လေ့ကျက်ခြင်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၁၃) ကမ္မပစ္စယော ။ စီရင်ခြင်း သင်္ခါနက်စွနှင့်
မျိုးစေ့ဖြစ်စေခြင်း ဝိနိဗ္ဗိနက်စွဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော
တရား။

တစ်နည်း-ကောင်းစွာသိမှီး သိမ်းဆည်းစီရင်အပ်သော
မျိုးစေ့သည် အညွန့်အညောက်၏ ဖြစ်ခြင်းငှာ အမူအရာ
လုံလ၏အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ မျိုးစေ့အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုတတ်သောတရား။

(၁၄) ဝိပါကပစ္စယော ။ အကျိုးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြု
တတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ချမ်းအေးသောလေသည် ချမ်းအေးသော
အရိပ်၌ နေသောသူအား ချမ်းငြိမ်းစေခြင်းငှာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့
သို့ ကံတို့၏ အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် (ငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍)
အထောက်အပံ့ပြုမှုဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၁၅) အာဟာရပစ္စယော ။ ထောက်ပံ့နိုင်ခဲ့စေတတ်
သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ထောက်ကန်သော တိုင်သစ်သည် အိမ်
ဟောင်းအား မြဲမြံခိုင်ခံ့စေခြင်းငှာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့
(ထောက်ပံ့တတ်)ဆောင်တတ်သော အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြု
တတ်သောတရား။

(၁၆) အိန္ဒြိယပစ္စယော ။ အစိုးရသည်ဖြစ်၍
ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊ တစ်ပြည်တည်း၌ အသီးသီး
ခိုင်ရာကိစ္စတာဝန်ကို ပေးအပ်ခံရသည့် အစိုးရ၏ လက်
အောက်ခံ မင်းမှုထမ်းတို့သည် (အချင်းချင်း ထိုအစိုးရသော

သတ္တိ (တာဝန်)ကို တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတားမြစ်မှ၍ မိမိတို့၏ တာဝန်အရာ၌ အစိုးရပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆောင်ရွက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၁၇) စျာနပစ္စယော ။ ကပ်၍ စူးစူးစိုက်စိုက် ရုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-တောင်ဖျား၊ သစ်ပင်ဖျားသို့ တက်၍ ကြည့်သောသူသည် အဝေးအနီးအရပ်တို့ကို မြင်ခြင်း၊ ထိုမြင်ခြင်း၌ အလိုရှိသောသူအား ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ ကပ်၍ရုတတ်သော အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၁၈) မဂ္ဂပစ္စယော ။ ထွက်မြောက်ကြောင်း နည်းလမ်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ဤမှာဘက်ကမ်းမှ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ကူးသောသူသည် ဤမှာဘက်ကမ်းမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းမှ ဤမှာဘက်ကမ်းသို့ ကူးလိုသောသူသည် ထိုမှာဘက်ကမ်းမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်ခုမှ ဘဝတစ်ခုသို့ ဆောင်ပို့ထွက်မြောက်ကြောင်းအဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရား။

(၁၉) သမ္ပယုတ္တပစ္စယော ။ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-နီရည်၊ ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ သကာရည် ဟူသော စတုရမူ အရသာသည် အချင်းချင်း နီးနှောရောပြွမ်းသောအားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ အတူတကွ ယှဉ်ခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၂၀) ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော ။ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ခြောက်ပါးသော အရသာသည် (ချို၊ ချဉ်၊ ဖန်၊ ခါး၊ ပူစပ်၊ ဆိမ်) အချင်းချင်း မနီးနှော မရောပြွမ်းသော အားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ မနီးနှော မယှဉ်ခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၂၁) အတ္ထိပစ္စယော ။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ထင်ရှားရှိခဲ့ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည် မိမိကိုယ်ကို

ဝိသောအားဖြင့် သစ်ပင်၊ မြက်ပင် စသည်တို့အား ပြန်ပွားစေခြင်းငှာ မိမိထင်ရှားရှိနေခြင်းအားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ ထင်ရှားရှိသောအဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၂၂) နန္ဒိပစ္စယော ။ မရှိသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-ညဉ့်၏ ကင်းခြင်းသည် နေဖြစ်ခြင်းငှာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆီမီး၏ ငြိမ်းခြင်းသည် အမိုက်မောင်ဖြစ်ခြင်းငှာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း မရှိသောအဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၂၃) ဝိဂတပစ္စယော ။ ကင်းမဲ့ချုပ်ပျောက်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-နေ၏ဝင်ခြင်းသည် လရောင်လင်းစေခြင်းငှာ ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ ကင်းချုပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

(၂၄) အဝိဂတပစ္စယော ။ မကင်းသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

တစ်နည်း-မဟာသမုဒ္ဒရာသည် မိမိကို မှီကုန်သောငါး၊ မကာရ်၊ အစရှိသည်တို့၏ ဝိတိသောမနဿ ပွားခြင်းငှာ မိမိ၏ မကင်းသောအားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ မကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား။

စာဖတ်သူ ဓမ္မဗိတ်ဆွေများ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်းကို သိရှိသဘောပေါက်ပြီး ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ တစ်နေ့လျှင် ၂၄ ခေါက်တိတိ မပျက်မကွက် ရွတ်ဆိုကြမည်ဆိုလျှင် အလွန်အကျိုးကြီးမားစွာ ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းရှိတဲ့အခါ၊ အခတ်အခဲ ကြုံတွေ့ရသောအခါ၊ ဘေးအန္တရာယ်ကြုံတွေ့သောအခါတို့တွင် သစ္စာဆိုဆုတောင်း ပြည့်ဝစေပါသည်။ မှန်မှန်ပီပီသသ ရွတ်ဆိုလျှင် ၁၀ မိနစ်ခန့်သာ ကြာပါသည်။ နေ့စဉ် မပျက်မကွက် ရွတ်ဖြစ်အောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပါရန် စေတနာဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို သာဓကထားပြီး ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။

သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေ...။

သူတော်စင်မင်းအောင်

နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကျော် အောင်မြင်နေတဲ့ ကချင်ဆေးဆရာမကြီး ဒေါ်နန်းထွေ

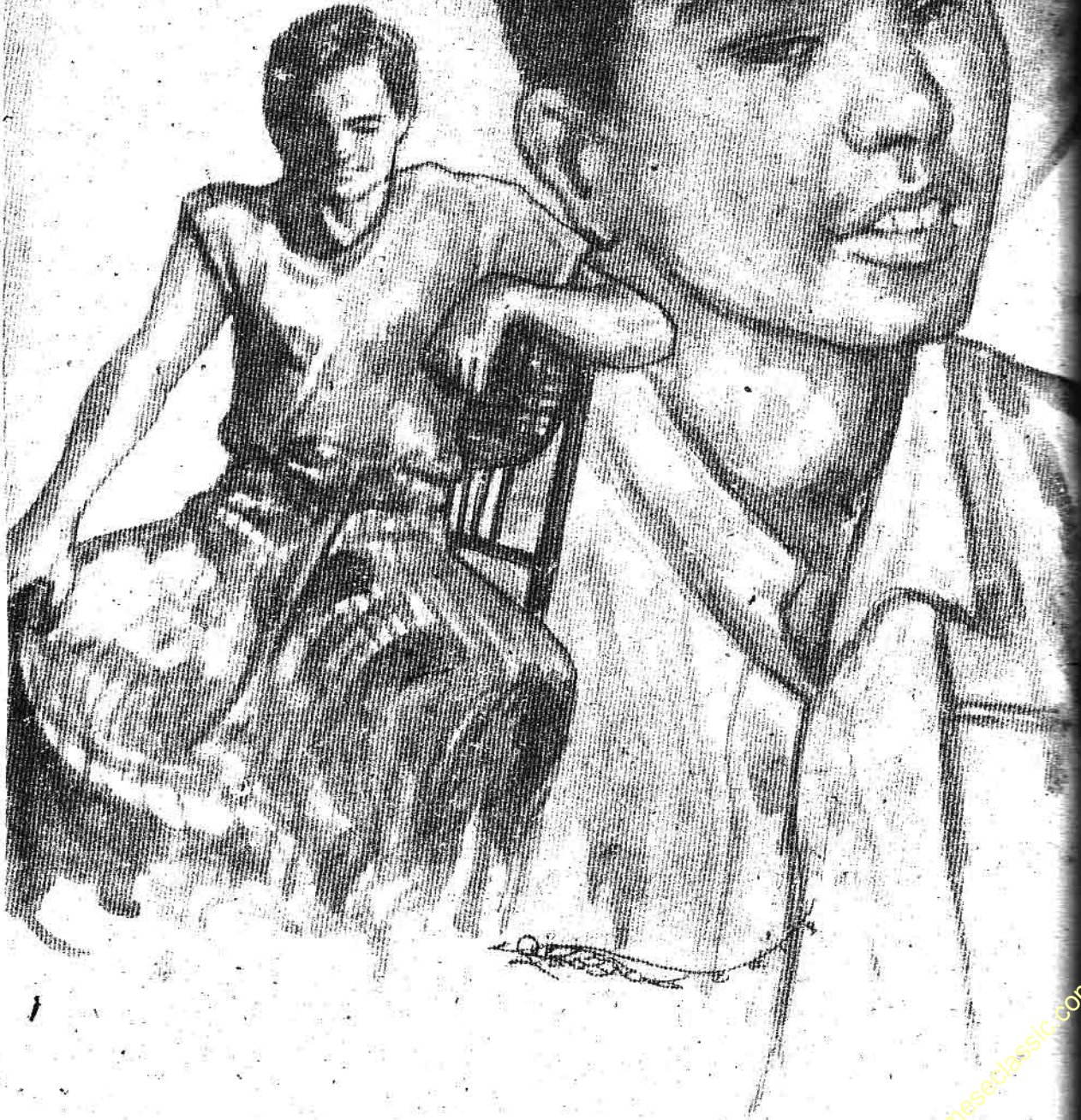

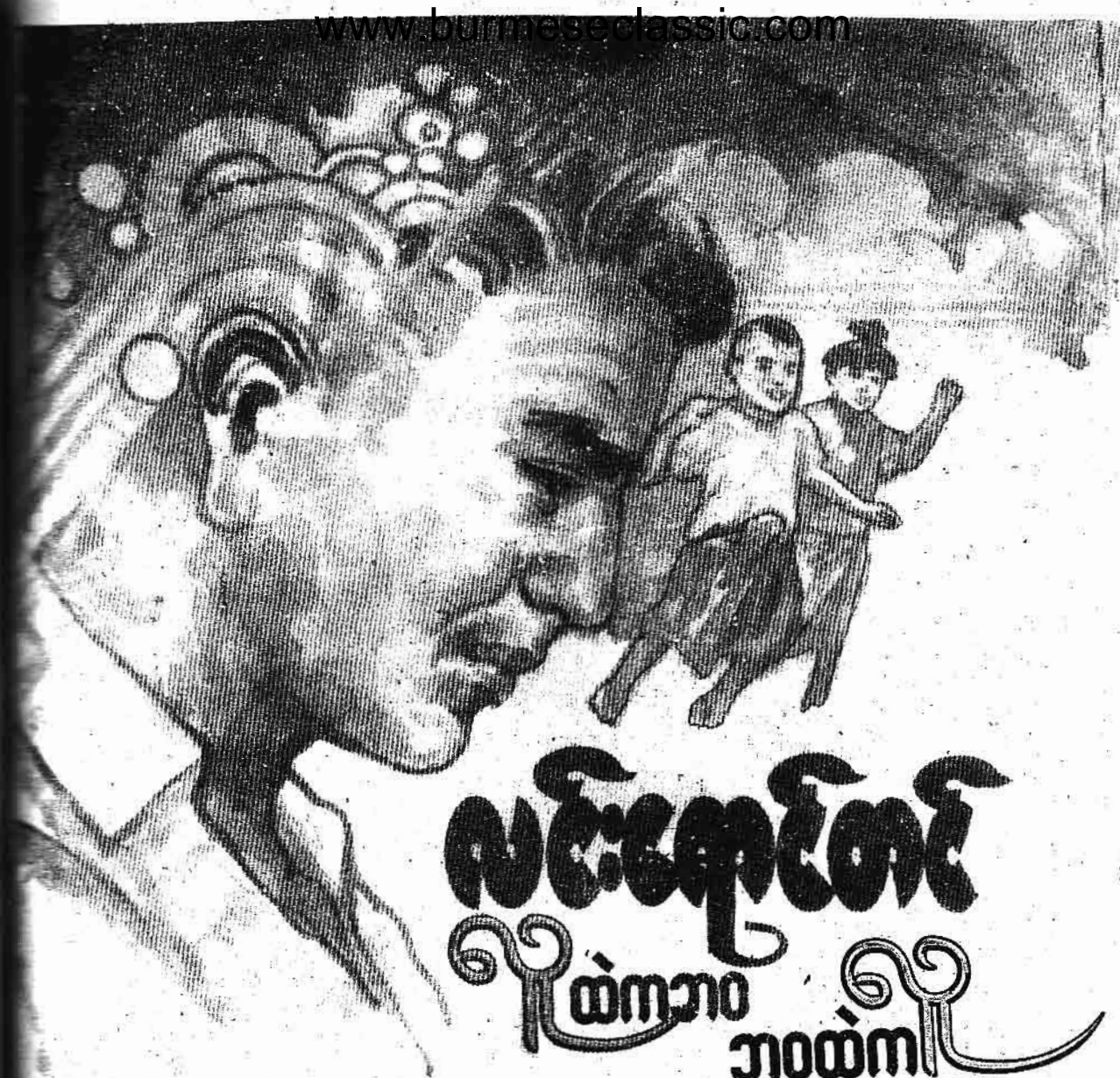
- ◆ သွေးတိုး၊ အကြောတက်ခြင်း၊ နောက်ကြောတက်၊ မျက်နှာလေဖြတ်၊ ပါးတစ်ခြမ်းရွဲခြင်း၊ လူကြီးလူငယ်မရွေး ဖြစ်တတ်သော အကြောရောဂါ၊ လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါများကို အထူးသက်သာစေတဲ့ အကြောအားဆေးဝိဇ္ဇာ။
- ◆ သွေးအားနည်း၊ နှလုံးတုန်၊ စိတ်ခြောက်ခြား အိပ်မပျော်၊ ဓမ္မတာမပေါ်/ကျန် ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဖြူဆင်း၊ အားကုန်၊ အသားဖြူလျော်၊ သွေးသားခြောက်ခမ်းခြင်းများအတွက် ကချင်သွေးအားတိုး အားဆေးကြီး။
- ◆ ခန္ဓာကိုယ် ထုံကျင်လေးလံခြင်း၊ ခါးကြောတစ်လျှောက် အမြောင်းထခြင်း၊ အဆစ်လွဲခြင်း၊ အကြောလွဲ၊ အကြောကပ်ခြင်းများ ရောဂါမျိုးစုံတို့အတွက် အဆိပ်ပြေ ရောဂါချမြစ် ဖြတ်စေတဲ့ ကချင်မရှောစားဆေးကြီး ရရှိနိုင်ပါသည်။

◆ လေဖြတ်လေငန်း ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆရာမကြီးနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင် ကုသနိုင်ပါတယ်။

အိမ်အမှတ်(၃၁၆)၊ သခင်ဖိုးလှကြီးလမ်း၊ စီမံကိန်း(၁)၊ တောင်ဥက္ကလာပ။
နေ့စဉ် နံနက် (၇:၀၀) မှ (၁၁:၀၀) နာရီထိ။
ဖုန်း - ၀၉-၄၂၅၀၁၁၈၇၅၊ ၀၉-၄၂၅၃၀၇၃၈၈။

မြစန္ဒာဆေးတိုက် - ဆေးခန်းအမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း KBZ ဘေး
နေ့လယ် (၁၂:၀၀) မှ ညနေ (၄:၀၀) နာရီထိ။ ဖုန်း - ၀၁-၃၈၇၀၉၇
(တနင်္ဂနွေနေ့ ပိတ်သည်)

လင်းရောင်တင် ပြည်ကား ဘယ်က

၆၆

ယခင်လမှအဆက်

ရတနာမာရ်အောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆေးတော်

“ကိုလင်းပျက်နာကိုပြင်ရတာ ကျွန်တော် အလွန်ပျော်တယ်။ ကိုလင်းစကားကြားရရင် ကျွန်တော်အားရှိတယ်”

အထက်ပါစကားသည် ယခု မိုးလေဝသနှင့် လေဗေဒဌာနတွင် ညွှန်ပျားအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော၊ တီဗွီဖန်သားပြင်တွင် မိုးလေဝသအကြောင်းများ ပြောဆိုဆွေးနွေး

လာသော၊ ဦးချစ်ကျော် ဝယ်စဉ်က ကျွန်ုပ်၏ အော်တိုစာအုပ်ထဲတွင် ရေးလာပေးသော စာသားလေးဖြစ်ပါ၏။ ထိုစာသားလေးကိုရေးသည့် ဦးချစ်ကျော်ဆိုသူမှာ မိုးလေဌာနတွင် ဆရာကြီး ဇေါက်ဘာဦးထွန်းလွင်နောက် တက်လာသည့် အရာရှိကြီးဖြစ်၏။

သူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်ကုန်စိဏ္ဍာန်နှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်တွင် ခေတ်ပြိုင်တက်လာကြသော်လည်း သူက ကျွန်ုပ်ထက်

နှစ်နှစ်သုံးနှစ်မျှ နောက်ကျ၏။ (ယခု ဘာသာရေးဆောင်းပါးများ ရေးနေသော ဗိုလ်မှူးလူထွက် ညီတော်မောင် ဆရာမြသန်းစံနှင့် ရွယ်တူလောက်ရှိ၏။) သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကျွန်ုပ်ကို လေးစားချစ်ခင်ကြ၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ချင်း ခင်မင်ကြသော်လည်း သင်ယူကြသည့် အဓိကမေဂျာ ဘာသာရပ်ချင်း မတူကြချေ။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီး၌ ကျွန်ုပ်တို့ တက်ရောက်ကြစဉ်ကာလ ၁၉၇၃ ဝန်းကျင်သည် လွန်စွာ ပျော်စရာကောင်းသည့်အချိန် ဖြစ်၏။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းထဲတွင် ကြက်ပျံမကျ စည်ကားချိန်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲရှိ တောင်ငူဆောင်ထား၌ ဖွင့်လှစ်ထားသော ဦးချစ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သည် တက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံရှိ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ လာရောက် အပန်းဖြေသည့် အိအေစစ်လို နေရာလေးဖြစ်၏။ တကယ်လည်း အေးချမ်း၍ အရိပ်အာဝါသကောင်းလှ၏။ ယခုခေတ် အအေးတူဖြစ်သော အဲယားကွန်းခေါ် အအေးဓာတ်ကို ခံစားရသည်နှင့် သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်၊ ငှက်ပျောတောရိပ်တို့၏ အအေးဓာတ်ကို ခံစားရခြင်းမှာ လုံးဝမတူပေ။ သစ်ပင်တို့၏ အအေးဓာတ်အေးမြမှုသည် ပို၍အရသာရှိလှ၏။

ဦးချစ်အေးရိပ်သာသည် လက်ဖက်ရည်ကောင်းလှသလို၊ ခင်ဖော်ခင်ဘက်၊ ရေးဖော်ရေးဘက်များ ဆုံတွေ့ရာ နေရာလေးလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ့်ရှေ့က နောင်တော် စာရေးဆရာများဖြစ်သည့် ကိုငြိမ်းကျော်တို့ ဆရာမောင်ပန်းမွှေးတို့ အား ကျွန်ုပ်က လေးစားသလို၊ ကျွန်ုပ်၏နောက်နား အနည်းငယ်ရောက်သော ညီတော်မောင် ဆရာမြသန်းစံတို့ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့အား လေးစားစွာ ခင်မင်ကြ၏။

သူရေးသည့် စာအုပ်ထဲတွင်ပင် ထိုအကြောင်းကို တခုတ်တရ ထည့်ရေးဖူးပါ၏။ ထိုအတူပင် ယခုရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် အယ်ဒီတာကြီးလုပ်နေသော ဆရာနန္ဒာမိုးကြယ်ကား မြန်မာစာအဓိကဘာသာ ယူပုံချင်းပါတူ၏။ သူ့ရှေ့အနည်းငယ်ရောက်သော ကျွန်ုပ်အား...

“အစ်ကို့စာတွေဖတ်ပြီး အားကျအတုယူရေးရတာပါ အစ်ကို”

ဟူ၍ အော်တိုစာအုပ်ထဲ ရေးခဲ့ဖူးပါ၏။ ဒီအတွက်

ကျွန်ုပ်သည် များစွာ ပီတိဖြစ်၏။ ထိုအတူ စာရေးသစ်ကြာရှည်လာသည်နှင့်အမျှ ကလောင်တာဝန်၊ ကလောင်သိက္ခာကို ပို၍ထိန်းသိမ်းရန်လိုကြောင်း၊ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် အားဖြည့်ပေးမည့်စာများကိုသာ ရေးသားသင့်ကြောင်း နားလည်လာရ၏။ ယခု အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်လာသည့်အခါတွင်ကား စာပေတာဝန်သာမက စာဖတ်ပရိသတ်တို့၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှု ရှေ့ဆောင်လမ်းပြုမှုများကိုပါ လုပ်ဆောင်လာရသောကြောင့် ပို၍တာဝန်ကြီးလာသည် ထင်မိ၏။

ဂန္ထီရလမ်းစဉ်ကို လိုက်စားလာသောအခါ စာပေရေးရာသက်သက်မဟုတ်တော့ဘဲ ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များ၊ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအကြောင်းကိုပါ လေ့လာရတော့၏။ ကိုယ့်ရှေ့က စာရေးဆရာများကိုသာ အားကျအတုယူရုံမကတော့ဘဲ ကိုယ့်ရှေ့က ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ဖြစ်စဉ်များ၊ ကျင့်စဉ်များကိုပါ အားကျအတုယူရလေတော့၏။

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများတွင် စိတ်ပျက်အားငယ်နေကြသူများ ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ရသောအခါ...

“ဆရာစကားတွေ နားထောင်ရတာ အားရှိတယ်။ ဆရာ့ကိုတွေ့ရတာ စိတ်ချမ်းသာတယ်”

ဟု ပြောသောအခါ အလွန်ကျေနပ်အားရမိ၏။ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်မိ၏။ ထိုသို့သောစကားမျိုး ကြားရစေရန် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ကျင့်ကြံရသည်ကား မလွယ်လှချေ။ တချို့သော ဝါသနာပါရာများကို ဖြတ်တောက်စတေးပစ်ရ၏။ လုပ်ချင်သောအရာများကို မထုပ်ဘဲထားရ၏။ စားချင်သော အရာများကို မစားဘဲထားရ၏။ သောက်ချင်သောအရာများကို မသောက်ဘဲ ထားရ၏။

နေ့စဉ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ချိန်ယူရ၏။ ရံဖန်ရံခါ နှစ်စဉ် ရက်ရှည် ဂန္ဓာရီခရီးထွက်ရ၏။ ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည်ရ၏။ အဓိဋ္ဌာန်များဝင်ရ၏။ နိစ္စပတ်၊ ဒါနမှု၊ သီလမှုများ ပြုရ၏။ ထိုသို့သော ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်များကို ကျင့်သုံးသောအခါ ကိုယ်ယုံကြည်ရာ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘဘိုးမင်းခေါင်စသော ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာအပေါင်းတို့ကို လေးစားအားကျ လိုစိတ်များလည်း တဖွားဖွားပေါ်လာရ၏။

အရိယဝိဇ္ဇာ မဖြစ်သေးသည့်တိုင် လောကီယဝိဇ္ဇာ

အခြေခံကို တောင့်တလာ၏။ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ စီရင်ထား
သည့် အင်းတော်၊ ဆေးတော်ကြီးများကို တောင့်တလာ၏။

“ကိုယ်တကယ် ကျင့်ကြံလာပြီဆိုရင် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးတွေက မနေပါဘူး။ ကိုယ်နဲ့သင့်တော်မယ့်အချိန်မှာ
အင်းတော်၊ ဆေးတော်တို့ ချပေးပါလိမ့်မယ်”

ကျွန်ုပ်ထက် ဝါရင့်၊ သမ္ဘာရင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက
ဤကဲ့သို့ ပြောခဲ့ဖူး၏။ ကျွန်ုပ်သည် အသက်သုံးဆယ်ကျော်
အာလကတည်းက “သင့်တော်မယ့်အချိန်” ဆိုသည်ကို စောင့်
စားရင်း အင်းတော်၊ ဆေးတော်များကို တောင့်တမျှော်လင့်ခဲ့၏။
သို့သော် နှစ်ကာလများသာ များစွာကျော်ဖြတ်လာခဲ့သော်
လည်း အင်းတော်၊ ဆေးတော်များ မရရှိခဲ့ချေ။ အသက်အတော်
လေး ရလာသည့်အခါ ခြောက်ဆယ်နှီးလာသော ကာလကျမှ
ပင် “သင့်တော်မယ့်အချိန်” ဆိုသည်ကို ရောက်လာလေ
သလော မပြောတတ်နိုင်။

အင်းတော်၊ ဆေးတော်များ အလွယ်တကူရောက်ရှိ
လာခဲ့လေတော့၏။ ရတနာမာရ်အောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
၏ ဆေးတော်ဆိုသည်ကို မမျှော်သာ၊ မလင့်သာ ရရှိခဲ့ပြီး
နောက် လွန်စွာမွေးပျံ့သည့် ဆေးတော်လေးကို ကိုင်ကြည့်
ရင်း လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် ကာလသို့ အာရုံ
များ လွင့်ပျံ့ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။

ကာယသိဒ္ဓိ အဆောင်ကောင်း

ကျွန်ုပ်အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင်အရွယ်က ရန်ကုန်
မြို့ ခြောက်မိုင်ခွဲ မာလကာခြံ စာရေးဆရာကြီးသော်တာဆွေ-
ကွယ်လွန်နေသွားခဲ့ဖူးသော ရပ်ကွက်တွင် နေစဉ်က ကျွန်ုပ်
၏ဇနီးသည်၏ အပေါင်းအသင်းများဖြစ်သော ဒေါ်ခင်မျိုးဆင့်၊
ဒေါ်ခင်မျိုးတင့်၊ ဒေါ်နွယ်နွယ်တို့နှင့်အတူ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု
သည် တွံတေးတောကြီးတန်းဘက်သို့ အလည်အပတ်
ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြ၏။

တွံတေးတောကြီးတန်းတွင်ရှိသည့် ရတနာမာရ်အောင်
တောရကျောင်းသို့သွားကာ ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြ
၏။ ညရစ်နာရီထိုးမှ ဂျစ်ကားတစ်စီးဖြင့် ရောက်သွားကြခြင်း
ဖြစ်၏။ ရောက်မဆိုက်မှာပင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက...

“ရန်ကုန်က တကာ၊ တကာမတွေကို ထမင်းအလျှင်
ကျွေးလိုက်ကြ။ နောက်မှ စကားပြောကြတာပေါ့”

ဟု မိန့်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုသည် အငွေ
တထောင်းထောင်းထနေသော ထမင်းပိုင်သို့သွားကာ ငြိန်ရေ
ရှက်ရေ စားသောက်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ထမင်းစားနေကြစဉ်
ဆွမ်းစားဆောင်တွင် ချက်ပြုတ်ရေးတာဝန်ယူထားသော မိန်းမ
ကြီးတစ်ယောက်က...

“ရန်ကုန်က ဧည့်သည်ရစ်ယောက်လာမယ်ဆိုပြီး
စောစောကမှ ဆရာတော်က ခိုင်းလို့ အခေါ်တို့ချက်ပြုတ်ထား
ရတာ။ ဆရာတော်က ဒီလိုပဲ ကြိုတင်အာရုံရတတ်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုခေတ်ထိုအခါက ယခုခေတ်
ကဲ့သို့ လက်ကိုင်ဖုန်းလည်း မပေါ်သေး။ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းမှာပင် ကြိုးတပ်တယ်လီဖုန်းပင် ရှိဟန်မတူချေ။
သမထအားကောင်းသော ဆရာတော်ဖြစ်သောကြောင့် ခရီး
ထွက်လာကြသော ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုကို ကြိုတင်အာရုံရသည်
ဆိုသည့်စကားမှာ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

ညစာစားပြီးချိန်တွင် ကိုးနာရီကျော်သွားပြီဖြစ်သော
ကြောင့် ရတနာမာရ်အောင်မြေဆရာတော်ကြီးနှင့် စကားပြောရန်
အချိန်မရသောကြောင့် ထိုနေ့ညက အိပ်ရာစောဟေဝင်ဖြစ်
ကြ၏။ နောက်နေ့မနက်မိုးလင်းသောအခါ ရတနာမာရ်အောင်
ကျောင်းဝင်း ပရဂုဏ်အတွင်း၌ တည်လက်စ၊ စေတီတော်ကို
ကျွန်ုပ်တို့သည် လုပ်အားဒါနပေးလှူကြ၏။ အုတ်ခဲများ
လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်ခြင်း၊ သုံးဘီလပ်မြေဒယ်ပိုင်း
များ သယ်ပေးခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူကြ၏။

အနားယူကြချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် အာလာပ
သလ္လာပ စကားပြောဖြစ်ကြသောအခါ ယခင်က တွံတေး
တောကြီးတန်းထဲတွင် တောခိုခဲ့ကြသော အလံနီယောကွမ
မိဘများအကြောင်း စကားစပ်မိသွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်၏
ယောကွမကြီး ဒေါ်ညွန့်ညွန့်မှာ အလံနီပိုလ်မ တစ်ယောက်
ဖြစ်ခဲ့၏။ တချို့က ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ဟု မခေါ်ဘဲ ဒေါ်ကျင်ကောက်၊
မကျင်ကောက်ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။ ယောကွမကြီးမှာ တရုတ်
သွေးနှောသောကြောင့် နာမည်မှာလည်း တရုတ်နာမည်
ဆင်တူနေခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

“မင်းယောကွမကြီးက နယ်နယ်ရရမဟုတ်ဘူး စာရေး

ဆရာလေးရဲ့ မြင်းတပ်ဗိုလ်မကြီး။ မြင်းစီးအလံနီအဖွဲ့ကို အုပ်ချုပ်ရတာ။ အနည်းဆုံး မြင်းအကောင် ငါးဆယ်ထက် တော့ မလျော့ဘူး။ အလံနီလောကမှာတော့ သူ့ကို လိပ်ကျောက်မြီးမကျင်ကောက်လို့ လူသိများကြတယ်။ သူ့ တပည့်တွေကို ဆုံးမတဲ့အခါ လိပ်ကျောက်မြီးနဲ့ရိုက်နှက်ဆုံးမ လေ့ရှိတယ်။ သူ့ကို ငယ်သားတွေက ချစ်ကြောက်ရိုသေကြ တယ်။ သူ့ရဲ့ လက်သုံးတော်လိပ်ကျောက်မြီးကို မြင်းကုန်းနီး မှာ အမြဲချိတ်ထားလေ့ရှိတယ်။ တပည့်တွေကို ရိုက်နှက်ဆုံးမ တတ်လို့ ရက်စက်တယ်လို့ ထင်ရပေမယ့် တကယ်တမ်း သေဘေးနဲ့ကြုံရတဲ့အခါကျတော့ သူ့တပည့်တွေကို ရှေ့က အလျင်ပြေးခိုင်းတယ်။ သူ့မြင်းက နောက်ဆုံးက လိုက်တယ်။ အစိုးရတပ်တွေ နောက်ကလိုက်ပစ်လို့ ပြေးရတဲ့အခါမျိုးတွေ မှာ ပြောပါတယ်...

ကျွန်ုပ်သည် စာရေးဆရာပီပီ ဆရာတော်ပြောပြနေ သည့် ယောက္ခမကြီးဒေါ်ညွန့်ညွန့်(လိပ်ကျောက်မြီးမကျင် ကောက်)၏ မြင်းစီးလျက် အသော့သား အပြေးနှင့်နေသည့် ပုံရိပ်များကို အာရုံထဲ၌ တွေးတောထင်မြင်မိနေလေ၏။

“အဲဒီလို နောက်ဆုံးက လိုက်ပြေးရတဲ့အခါ ထုံးထား တဲ့ သူ့ရဲ့ဆံပင်ကို ဖြေချလိုက်တယ်။ ဆံပင်တွေ လေထဲမှာ ဘဖွားဖွားလွင့်ပြီး မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းစီးသွားတာ တွေ့ရတဲ့သူ တွေက သိပ်ကြည့်လို့ကောင်းတာပဲလို့ ပြောကြတယ်။ ပြီးတော့ နောက်ကတပ်တွေ ဘယ်လောက်လိုက်ပစ်ပစ် သူ့ကို ကျည်ဆန်ရှပ်တောင်မမုန်ခဲ့ဖူးဘူး။ အနီးကပ်တိုက်ပွဲတွေလည်း ကြုံခဲ့ရပေမယ့် သူ့အော်ရာလုံးဝမရခဲ့ဘူး။ ကျည်လွှဲတယ်လို့ ပြောကြတယ်။”

ရတနာမာန်အောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ထိုနေရာ တွင် ပြုံးလျက်ပြောသည်ကို အမှတ်ရ၏။

“ကျည်လွှဲအောင်လို့လည်း တန်ခိုးကြီးတဲ့ ဓာတ်လုံး အဆောင်ကောင်းရှိတယ်လို့ ပြောကြတာပဲ။”

“ဟုတ်လား ဘုန်းဘုန်းဘုရား။ အလံနီကွန်မြူနစ်တွေ ကလည်း ဓာတ်လုံးအဆောင်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် ဆောင် ကြတာပဲလား ဘုရား။”

“ဒါကတော့ စာရေးဆရာရယ်။ ပုထုဇဉ်ဆိုတာ အားကိုးရာကြာပဲပေါ့။”

နောင်အခါမှ သိရသည်မှာ ယောက္ခမကြီးဒေါ်ညွန့်ညွန့် (ဒေါ်ကျင်ကောက်) ဆောင်ခဲ့ဖူးသည့် ဓာတ်လုံးလက်စွပ်ကို ကျွန်ုပ်၏ခယ်မတစ်ယောက် အမွေအဖြစ် ယူဝတ်ထားလေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဓာတ်လုံးအဆောင်(ပီယသိဒ္ဓိအဆောင်ကောင်း) ရှိသည်ကို ပြောပြခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးမှာ ထိုအဆောင်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်ပေးခဲ့ကြောင်း အသိပေးဝန်မခံဘဲ လှီးလွှဲ၍ ပြောခဲ့ကြောင်း နောင်အခါမှ သိရလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ယောက္ခမကြီးမှာ မြင်းတပ်ဗိုလ်မ ဖြစ်သကဲ့ သို့ သူ့ခင်ပွန်းမှာလည်း အလံနီတပ်တွင် ဆေးမှူးဖြစ်၏။ ဒဏ်ရာအနာတရကိစ္စများကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကုနိုင်၏။ ဆေးမှူးဦးထွန်းဝေ ဆိုလျှင် တွဲတေးတောကြီးတန်းတစ်ခွင် တွင် လူသိများခဲ့၏။ နောင်...လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး အလင်းဝင်လာကြသောအခါ ဦးထွန်းဝေသည် သူတတ်သော ဆေးပညာဖြင့် ဘိုကလေးခရိုင်၊ မြင်းကကုန်းတွင် ဆေးကုသ သည့်အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့၏။

ဆေးစွမ်းထက်သောကြောင့် လွန်ခဲ့သည့်အနှစ် လေးဆယ်ခန့်က မြင်းကကုန်းတစ်ဝိုက်တွင် နာမည်ကြီးခဲ့၏။ ယခုကာလတွင်မူ ယောက္ခမကြီးနှစ်ပါးလုံး ဆုံးပါးသွားခဲ့ကြ ပြီဖြစ်ပါ၏။ ဒေါ်ကျင်ကောက် အလင်းဝင်သည့်အခါက မြင်းစီး နေသည့် ဓာတ်ပုံ၊ ကုန်းနီးတွင် လိပ်ကျောက်မြီးခွေထားသည့် ပုံကို သတင်းစာထဲတွင် ထည့်သွင်းခဲ့ဖူးကြောင်း အမျိုးသမီး၏ ဘကြီးတော်သူက ကျွန်ုပ်အား ပြောပြခဲ့ဖူး၏။ ကာလများစွာ ကြာပြီဖြစ်သောကြောင့် ထိုသတင်းဓာတ်ပုံလေးကို မတွေ့ လိုက်ရချေ။

ချစ်ဇနီး ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝေ ပြန်ပြောပြ၍ ကြားသိခဲ့ရသည် မှာ ဦးထွန်းဝေက ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ကို တစ်ဖက်သတ်ချစ်ကြိုက် ခဲ့ရသည်ဆို၏။ ဒေါ်ညွန့်ညွန့်က နိုင်ငံရေး၌သာ စိတ်ကို နှစ်မြှုပ်ထားခဲ့သောကြောင့် အိမ်ထောင်ပြုရန် စိတ်မဝင်စား သေးဘဲရှိနေရာ ဦးထွန်းဝေက စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်နှစ်သက်နေ ခဲ့ပြီး “ညွန့်ညွန့်ကိုမှ မရရင် မနေတော့ပြီ”ဟု ကြေညာခဲ့ သောကြောင့် အလံနီပါတီခေါင်းဆောင်ကြီးများ မျက်ခုံးထူး ခဲ့ကြရသည်ကိုန်း ဆိုက်ခဲ့ရသည်ဆို၏။

ထို့နောက် တပ်ဖွဲ့ထဲတွင် အရေးပါအရာရောက်သော ဆေးမှူးတစ်ယောက် မဆုံးရှုံးလိုသည့် ခေါင်းဆောင်

ကြီးများသည် အရေးပေါ်အစည်းအဝေး ခေါ်ယူကာ ထိုကိစ္စကို အမြန်ဆုံး ပြေလည်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရသည်ဆို၏။ ဦးထွန်းဝေနှင့် ဒေါ်ညွန့်ညွန့်တို့ကို ဖူးစာဖက်ပေးသည့် အဓိကခေါင်းဆောင်ကြီးစုံတွဲမှာ နာမည်ကျော် သခင်စိုးနှင့် ဇနီးဒေါ်နင်းမေတို့ ဖြစ်ကြသည်ဆို၏။

အလံနီခေါင်းဆောင် သခင်စိုးကို မတွေ့ဖူးသော်လည်း ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်နင်းမေကား ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တစ်ရပ်ကွက်တည်းဖြစ်သော လမ်းမတော်မြို့နယ်အတွင်း၊ လမ်းသစ်ရိပ်သာ၊ တိုက်အမှတ်(၁၁)တွင် ကျန်းမာအသက်ရှည်လျက် ကျန်းမာစွာနေထိုင်လျက်ရှိပါ၏။

သရဲဖမ်းခိုင်းသော ဆရာတော်ကြီး

တွံတေးတောကြီးတန်း၊ ရတနာမာရ်အောင်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးသည် ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များ တတ်မြောက်ကြောင်းကိုယ်တိုင်ထုတ်ဖော် မမိန့်မြွက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ရက်သုံးရက် လုပ်အားဒါနပြုနေကြသည့် ရက်အတွင်း ရိပ်မိလာခဲ့ရ၏။ ဆရာတော်ကြီးသည် ကလေးသူငယ်များကို ညဦးပိုင်းအခါ၌ စုဝေးစေ၍...

“ငါ့ကျောင်းဝင်းထဲမှာရှိတဲ့ သရဲတွေ လိုက်ဖမ်းကြစမ်း ဟူ၍ မိန့်ကြားကာ ကလေးသူငယ်များကို လရောင်ထဲတွင် ကျောင်းဝင်းအတွင်း လှည့်လည်သွားလာစေခဲ့၏။ ကလေးများသည် ရယ်ရယ်မော့မော့ ပျော်ပျော်ပါးပါးဖြင့် ကျောင်းဝင်းထဲ၌ ပြေးလွှားဆော့ကစားရင်း “သရဲဖမ်းပွဲ” ကျင်းပခဲ့ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် အမြော်အမြင်ကြီးစွာဖြင့် ကလေးများကို သရဲဖမ်းခိုင်းခြင်းဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ယူဆမိ၏။ လောက၌ သရဲဟူသော ပရလောကသားများကို လူတို့က ကြောက်လန့်စရာမလိုဘဲ သရဲတစ္ဆေများကသာ လူများကို ကြောက်ရွံ့ကြရမည်ဟူသော ဒဿနကို ဆရာတော်ကြီးက ကလေးများ၏ နှလုံးသားတွင် စွဲထင်သွားစေရန် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တွေးထင်မိ၏။

သရဲဖမ်းပွဲလုပ်၍ သရဲကို မိ၊ မမိ မသိရသော်လည်း ထိုညအဖို့ လသာသာတွင် ကလေးများ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြင့်

ပြေးလွှားဆော့ကစားကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ဝင်းလုံး လရောင်အောက်တွင် အကြောက်အရှံ့မရှိ ကလေးတွေ လျှောက်သွားနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းဟူသော မလိုလားအပ်သည့် ခံစားမှုတစ်မျိုးကို ကလေးများ၏ ရင်ထဲမှ ထုတ်ပယ်ပစ်ရန် ဆရာတော်လိုလားသဖြင့် ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သည်ဟု ထင်မိ၏။

ထိုညလေးတစ်ညကို ကျွန်ုပ်မမေ့နိုင်ခဲ့ပေ။ တွံတေးတောကြီးတန်းရှိ ရတနာမာရ်အောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထူးခြားဆန်းပြားသော အမြော်အမြင်ကြီးစွာ လုပ်ဆောင်မှုကို ကျွန်ုပ်တစ်သက် မေ့မရတော့ချေ။

နိုင်ချင်တယ်ဆိုတော့လည်း နိုင်ပေါ့ကွာ

ရတနာမာရ်အောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သံဃာတော်တစ်ပါး၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ရုံမျှမက ယောက်ျားတို့တတ်မြောက်အပ်သည့် အတ္တရသ ၁၈ ပါးကိုလည်း အတော်ကလေး ခုံခုံလင်လင် တတ်မြောက်ထားပုံရ၏။ ကျောင်းဝင်းထဲ၌ လှည်းကျင်းရန် တံမြက်စည်းကို ကိုယ်တိုင်လုပ်၏။ ကျောင်းဆောက်ရာ၌လည်း သက်သမားပညာကို တတ်မြောက်၏။ စေတီတည်သောအခါ၌ကား ပန်းရန်သမားများလုပ်သည့် အုတ်စီခြင်း၊ အင်္ဂံတေကိုင်ခြင်းအလုပ်များကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ရောက်နေသည့်အချိန်သည် ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ စေတီတော်တစ်ဆူကို တည်နေချိန်ဖြစ်ရာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဝါးငြိမ်းများကို တွယ်တက်ကာ စေတီတော်ပေါ်သို့ ရောက်နေ၏။ လိုအပ်သောနေရာတွင် အုတ်စီနေ၏။ သန်လျက်တစ်လက်ဖြင့် ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်၍ အုတ်စီတည်ဆောက်နေသော ဆရာတော်ကြီးကို ကျွန်ုပ်သည် စေတီတော်၏ ဖိနပ်တော်မှ ဖူးမြော်လျက် ကြည့်ညှိနေမိ၏။

ထိုအတွင်း လှည်းယဉ်ကလေးတစ်စီးသည် ခြုံသံတလွင်လွင်ဖြင့် ရတနာမာရ်အောင်ကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ အသော့သားဝင်ရောက်လာကာ လှည်းမောင်းလာသူသည် နင်တံကို ခါးမှာထိုးရင်း လှည်းပေါ်မှ ခုန်ချလျက် ဆရာတော်ရှိရာနားသို့ သွားကာ စေတီသို့မော့ကြည့်ရင်း...

ဟဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို ကူညီပါဦး ဘုရားဟု လျှောက်ထားလေ၏။

“ဘာများလဲဟဲ့”

“တပည့်တော် လှည်းယဉ်ပြိုင်ပွဲ သွားဝင်မလိုဘုရား”

“သွားဝင်မယ်ဆိုလည်း သွားဝင်လေကွာ။ ငါ့ဆီ ဘာလာလုပ်နေတာတုံး”

“တပည့်တော်က နိုင်ချင်တာဘုရား”

“နိုင်ချင်တယ်ဆိုတော့လည်း နိုင်ပေါ့ကွာ”

“တပည့်တော်က ပထမရချင်တာဘုရား”

“ပထမရချင်တော့လည်း ပထမပေါ့ကွာ။ မင်းတို့က လည်း တယ်လုပ်တာကိုးကွ။ ဒီမှာ ဘုရားတည်နေတာ ကောင်းကောင်းမတည်ရဘူး။ အေးပါကွာ။ ငါအောက်ကို ဆင်းလာခဲ့ပါ့မယ်”

ဟု မိန့်ကြားကာ ဝါးငြမ်းများကို တွယ်လျက်၊ နင်းလျက် အောက်သို့ ခပ်သွက်သွက်ကလေး ဆင်းသွား သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုနောက် နံသာရည်ဆွတ်ဖျန်းထားသော အောင်သပြေခက်များဖြင့် နွားကြီးနှစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းထက် သို့ တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်ရင်း ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်၏။ မည်သည့် ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်သည်ဟူ၍တော့ မသိနိုင်ချေ။

ခဏနေသောအခါ...

“ကဲ...ဟေ့ကောင်၊ မင်းမောင်းလိုရပြီ။ ငါ့တာဝန် တော့ ပြီးပြီ ကြီးစားမောင်းဖို့တော့ မင်းတာဝန်ပဲ။ သွားတော့”

ဟုဆိုကာ နွားလှည်းသမားကို ပြန်၍လွှတ်လိုက်၏။ လှည်းယဉ်သမားလည်း ပြိုင်ပွဲဝင်ရန် လှည်းယဉ်ကလေးကို အသော့နှင့်၍ ကျောင်းဝင်းတွင်းမှ ထွက်သွားခဲ့လေတော့၏။ ရတနာမာရ်အောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးလည်း ငြမ်းများမှ တွယ်တက်ကာ စေတီတော်ပေါ် ပြန်၍ရောက်လာခဲ့ကာ အုတ်ခဲများဖြင့် ပန်းရန်ဆက်လုပ်လေတော့၏။

အချိန်အတော်ကြာပြောင်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်အားပေး ရာမှ အနားယူသောအချိန်တွင် နေခင်းက လာသွားသော ချူသံတလွင်လွင်နှင့် လှည်းယဉ်ကလေးသည် အသော့သား ပြန်လှည့်ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြန်လေတော့၏။ လှည်းယဉ်မောင်း သမားသည် ဝမ်းသာအူဖြူးစွာဖြင့် လှည်းယဉ်လေးပေါ်မှ ခုန်ချ ကာ ဆရာတော်ထံပါးသို့ အပြေးအလွှား သွားရောက်ဦးတင်

ဖူးမြင်လျက်...

“အရှင်ဘုရားရဲ့ ကျေးဇူးနဲ့ တပည့်တော်လှည်းယဉ် လေး ပထမစွဲလာပါပြီဘုရား။ တပည့်တော် ကောင်းကောင်း လာလှူပါဦးမယ်ဘုရား”

ဟူ၍ ဝမ်းသာအားရ လျှောက်ထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ ရလေ၏။ ဪ... ရတနာမာရ်အောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး က ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာလည်း စွမ်းတာပါပဲလားဟူ၍ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ ၌ မှတ်ချက်ချမိလေ၏။ ထိုကဲ့သို့သော လောကီကိစ္စ အစွမ်း ထက်မှန်းသိသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် အဆောင်ကောင်း လက်ဖွဲ့ကောင်းများကို ဘာတစ်ခုမျှ တောင်းယူခဲ့ခြင်းမရှိချေ။ ထိုသို့မတောင်းယူခြင်းမှာလည်း မလိုချင်၍၊ မယုံကြည်၍ မဟုတ်။ ကိုယ်တောင်းလိုက်သည်အခါ အဆင်ပြေမပြေ ပေးလိုမပေးလို၊ ဆန္ဒရှိမရှိ စသည်တို့ကို တာသိကြီးတွေ့ရင် အားနာသည်လည်း ပါ၏။

ကိုယ်ကဲ့သို့ တခြားလူက ယူလိုသည့်ဆန္ဒများ ရှိနေ ကြလျှင်လည်း ကိုယ့်ဆီက အဆောင်အယောင်ကိုပင် တခြား သူထံသို့ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ရဖူးသည်များလည်း ရှိပါ၏။ သူတော် ကောင်းစိတ် မွေးမြူရန် ကြိုးပမ်းကြသူများသည် အခွင့်အရေး ကို သူများနောက်မှ ရယူရမည်။ ကိုယ်ကလွဲလျှင် အခြားမည် သူ့ကိုမဆို ဦးစားပေးရမည် ဟူသောဒဿန ရင်ထဲမှာ စွဲနေ နေသောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

ဤသို့ဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ကာလက ရတနာမာရ်အောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ပက်ပင်းတွေ့ သော်လည်း ဘာအဆောင်အယောင် တစ်ခုမျှ မရယူခဲ့သေး လည်း ယခုမှ ကျွန်ုပ်လက်ထဲသို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆေးတော် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထိုဆေးတော်ဖြင့် ရော အမျိုးမျိုး ကုရ၏။ ဝဋ်နာကံနာမဟုတ်လျှင် ပျောက်သွား ချည်းဖြစ်၏။ (သက်စေ့ကံနု၊ ဇရာလွန်သူများကိုလည်း မကုသနိုင်ပါ။)

အရွယ်ကောင်း၊ အချိန်ကောင်း ဝေဒနာရှင်များထက် ထိုဆေးတော်အနည်းငယ်သုံးစွဲရုံမျှဖြင့် ပျောက်ကင်းကြသွား ချည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဆေးတော်နှင့်အတူ ကျွန်ုပ်၏ သက်သက် လွတ်အဓိဋ္ဌာန် ၁၇' နှစ်ကိုလည်း တိုင်တည်သစ္စာဆိုထ ကုသသဖြင့် ပို၍ထိရောက်ဟန် တူပါသည်။ ယခု ရတနာ

အရ်အောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သက်တော်ကိုးဆယ် ဝန်းကျင်ရှိပြီး ကျန်းမာစွာ သာသနာ့ဝန် ထမ်းဆောင်ဆဲဟု ကြားရ၏။

ကျွန်ုပ် နောက်ထပ် မရောက်နိုင်သေး။ တစ်နေ့နေ့ သွားရောက်ဖူးမြော် ပူဇော်ဦးမည်ဟု စိတ်ကူးလျက်ရှိပါ၏။

လိပ်ကျောက်မြီး မကျင်ကောက် ဝင်စားလေသလော

ကျွန်ုပ်တွင် သားသမီးသုံးယောက် ရှိပါ၏။ အကြီးဆုံး သည် သားယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး ကျန်နှစ်ယောက်မှာ သမီး များဖြစ်ကြ၏။ သမီးအလတ်သည် နန္ဒီလင်းဝေဟု အမည်ရ လျက် စနေသမီးဖြစ်ပြီး လွန်စွာထက်မြက်၏။ စိတ်လည်း အတိုမြန်၏။ သူတစ်ပါးအပေါ် စိတ်ကောင်းများစွာရှိတတ်၏။ မိသားစုအတွင်းမှာလည်း အမြဲအနစ်နာခံလေ့ရှိ၏။ အဝတ် အစား၊ အစားအသောက်နှင့်ပတ်သက်လျှင် အခွင့်အရေး များစွာမယူတတ်ဘဲ သင့်သလောက်နှင့် ရောင့်ရဲ၏။ ကျန်နှစ် ယောက်ကို ညှာ၏။ သို့သော် သူ့အပေါ်မကောင်းဘူးဟုထင် လျှင် ဒေါသထောင်းခနဲထတတ်၏။ သူငယ်စဉ် စကားပြော တတ်ခါစက အိမ်နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော အလံနီ မြင်းတပ် ဝိုင်းမ ဒေါ်ညွန့်ညွန့်(လိပ်ကျောက်မြီး မကျင်ကောက်)ဓာတ်ပုံ ကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၊ သူရင်ဘတ်သူ ပုတ်ပြလိုက် လုပ် လေ့ရှိ၏။

ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ဘဝက အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သော သူငယ်ချင်းမိန်းမများကိုတွေ့လျှင် သမီးလေးက ဖက်ငိုလေ့

ရှိ၏။

“သမီးက ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ဝင်စားတာလား၊ လိပ်ကျောက် မြီး မကျင်ကောက်ကြီးလား”

ဟု မေးလျှင် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လေ့ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ကို ကျွန်ုပ်၏ယောက္ခမကြီး ဝင်စားသည်ဟု မိန်းမ ဘက်က အမျိုးများက ထင်မြင်ယူဆကြ၏။ သူ့စိတ်ကောင်း ရှိပုံ၊ စိတ်ကြီးပုံ၊ ဒေါသကြီးတတ်ပုံတွေကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင် သူ့ကို လူဝင်စားဟု ထင်ချင်လာ၏။ ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ရှိစဉ်က ကျွန်ုပ်ကို သားအရင်းကဲ့သို့ ချစ်ရှာသလို သမီးလတ် နန္ဒီကလည်း ကျွန်ုပ်ကို လွန်စွာချစ်ခင်လေးစား၏။ “လူထဲကဘဝ ဘဝထဲကလူ” အခန်းဆက်အတ္ထုပ္ပတ္တိရှည် ကြီးကို သူထုတ်မည်ဟု ကတိပေးပြီး ပထမတွဲကို ထုတ်ဖြစ် အောင် ထုတ်ခဲ့၏။

အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်ခဲ့၏။ ဒုတိယတွဲ၊ တတိယတွဲများကိုမူ သူ့ဆက်ပြီး မထုတ်အားသေး။ သူက လည်း လုပ်ငန်းတွေများ၏။ အလုပ်သုံးလေးမျိုးနှင့် ဂျင်ခြေ လည်နေသူ ဖြစ်၏။ လုံးချင်းဆက်မထွက်နိုင်သေးလည်း ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ “လူထဲကဘဝ”ကို ပရိသတ်တွေ ဖတ်နေရတာပဲလေဟု ကျွန်ုပ်ဖြေရ၏။

(ရှေ့လစောင့်မျှော်ဖတ်စုပါ။)

ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ

လင်းရောင်တင်

ဆရာကြီးလင်းရောင်တင်

နေလက္ခဏာသယ လိုတရဟောသန်းမှ

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ရူပမှုရေး စသည့်

အရေးကိစ္စများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ။

နေ့စဉ်-နံနက်(၉)နာရီမှ (၁၂)နာရီအတွင်း။ ဥပုသ်နေ့တစ်ရက် နားသည်။

အခန်း(၃၀၆)၊ တိုက်အမှတ်(၁၀၀/B)၊ (၄)လွှာ၊ လမ်းသစ်လမ်း၊

လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ☎ - 09 420014614

ဘုံဝပွတာ

လှမိုး(ပညာရေး)

မြောက်ပိုင်း အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ ၏ မိုးရာသီသည် စိတ်ပျက်ငြီးငွေ့ စရာကောင်းလှသည်။ မိုးတိမ်တိုက် များ ဆင်လာပြီး မိုးသက်လေ့ကိုပင် ရလာသော်လည်း မရွာဘဲ ပျက်ပြယ် သွားတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ မဆင်ဘဲ လျှပ်စီးတဝင်းဝင်း၊ မိုးချုန်း သံ တခြိမ်းခြိမ်းဖြင့် သံသံမဲမဲ မစ အောင် ရွာလေ့ရှိသည်။ ၁၉၃၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့ နံနက် စောစောတွင်မူ မဆင်ဘဲရွာသော မိုးသည် မွန်းတည့်ချိန်အထိ သံသံမဲမဲ ရွာချကာ ရုတ်တရက်တိတ်သွားပြီး နေထွက်လာတော့သည်။

၂၈၆ ရော့ဗျန်

ဗမ္မလင်ပြီ ဆင်ခြေပုံးရှိ “ဘုံနန်းရပ်သာ” စံအိမ်တော်ကြီးမှာ မိုးရွာပြီးစဖြစ်၍ ဆေးအသစ်များ သုတ်ထားသကဲ့သို့ သစ်လွင်တောက်ပနေသည်။ ရုတ်တရက် တိမ်တိုက်ကြားမှ ထွက်လာသော နေမင်း၏ ရောင်ခြည်များသည် “ဘုံနန်းရပ်သာ” စံအိမ်တော်ကြီးအား ရဲရဲနီနေသော တပဝါကို ခြုံထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

“ဘုံနန်းရပ်သာ” ဂေဟာကြီးမှာ အတော်အသင့်နိမ့်သော ချိုင့်ဝှမ်းတစ်ခုအတွင်း တည်ရှိပြီး ဂေဟာကြီး၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဝက်သစ်ချပင် စောက်များနှင့် ထင်းရှူးပင်များ ကွက်ကျားပေါက်ရောက်နေကြပြီး သစ်ပင်တို့မှာ လေဒဏ်မိုးဒဏ်ကို နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းစွာ ခံခဲ့ရသဖြင့် အကိုင်းအခက်များသည် ကောက်ကွေးလျက် ရှိကြသည်။ ဂေဟာကြီး၏ ပိုင်ရှင်သည် ဤအိမ်ဂေဟာကြီးကို ပြုပြင်မှု မရှိဘဲ ထားခဲ့သဖြင့် ပျက်စီးယိုယွင်းစပြုနေသော လက္ခဏာပြသလျက်ရှိနေသည်။ ဝင်းတံခါးပေါက်ဝကြီး၏ ယာဘက်တိုင်ရှိ “ဘုံနန်းရပ်သာဂေဟာ” ဟူသော ကြေးဝါဆိုင်းဘုတ်မှာလည်း ဇရာကို ဖော်ပြနေသည့်အလား မှေးမှိန်စပြုနေပြီ ဖြစ်သည်။ အိမ်ကြီး၏ ကြီးမားသော ဆင်ဝင်ဆီသို့သွားသော လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ သစ်ပင်အိုကြီးများမှ အကိုင်းအခက်တို့သည် တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ထိယုက်လျက်ရှိရာ သစ်ရွက်ဥမင်တစ်ခုအတွင်း ဝင်ရသလို ဖြစ်နေသည်။ ရိပ်သာလမ်း၏ အဆုံးတွင်မူ ကြီးမားသော ဆင်ဝင်ကြီးကို တွေ့ရသော်လည်း လူရိပ်လူခြည် မမြင်ကြရချေ။

ဂေဟာကြီး၏ ပန်းခြံအတွင်းမှာမူ သစ်ပင် ပန်းပင်များကို ဂရုတစိုက် စိုက်ပျိုးထားဟန်ရှိသည်။ မိုးရွာပြီးစ အေးစိမ့်ငြိမ်သက်နေသော လေထုတွင် သံပရာရနံ့များ လှိုင်လျက်ရှိ၏။ ဆင်ဝင်ကြီးအား ဦးတည်သည့် ရိပ်သာလမ်းတစ်လျှောက်တွင်မူ သစ်ပင်များ၏ အကိုင်းအခက်များ ထိယုက်လျက်ရှိနေသဖြင့် သစ်ကိုင်းသစ်ရွက်ကွန်များ ဖြန့်ထားသကဲ့သို့ ရှိနေပြီး ထိုသစ်ကိုင်းသစ်ရွက်များပေါ်တွင် ပုစဉ်းကြီးများ ဆူညံစွာ မြည်နေကြရာ သံစုံတီးဝိုင်းကြီးတစ်ခု တီးမှုတ်ဖျော်ဖြေနေသည့်အလား ရှိတော့၏။

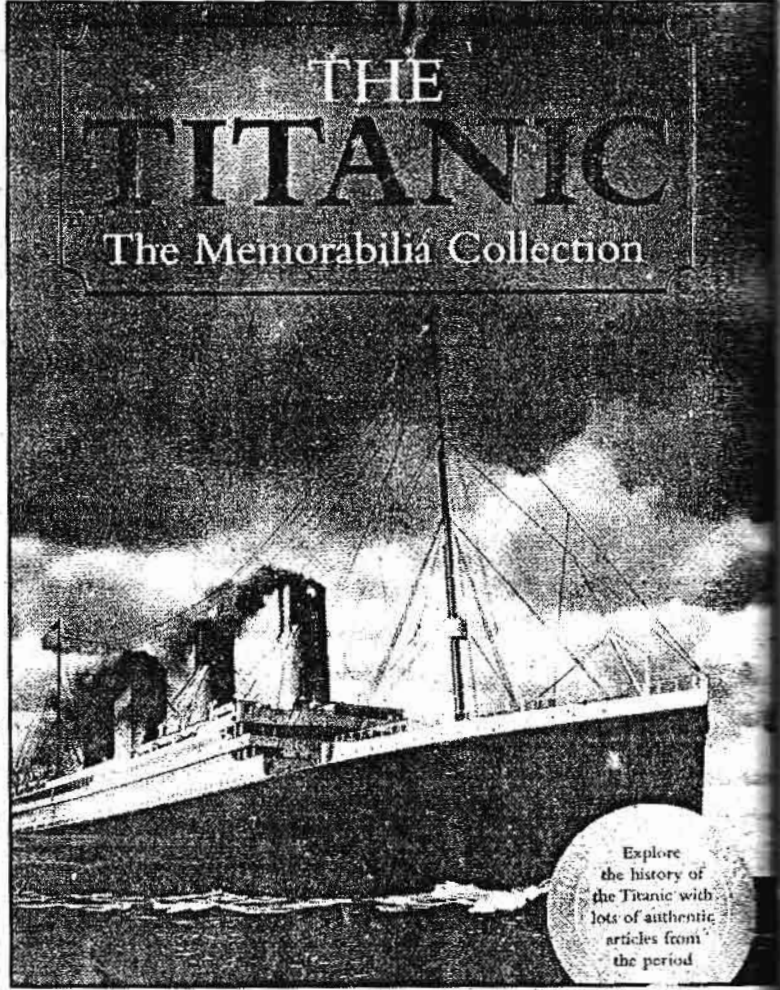
ဤဟောင်းမွမ်းသည့် လက္ခဏာဆောင်နေသော ဂေဟာကြီး၏ ဧည့်ခန်းအတွင်းရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်ထိုင်

ကာ မိုးရွာပြီးစ ရှုခင်းကို အဓိပ္ပာယ်ကင်းခဲ့စွာ ထိုင်ကြည့်နေသူမှာ အသက် ၆၀ ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော တစ်ချိန်က လျှမ်းလျှမ်းတောက် ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့သော ဝိုက်စတား(ကြယ်ဖြူ) ရေကြောင်းသွားလာရေးကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌနှင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်မေး [Joseph Bruce Ismay] ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ်ခန့်ကဆိုလျှင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ဖွဲ့စည်းသော သူ၏အဖွဲ့များ၊ လူမှုရေးအသင်းများတွင် ဂုဏ်ထူးဆောင်နာယကကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့သော် ကမ္ဘာကျော် တိုက်တန်းနှစ်သင်္ဘောကြီး မြောက်အတ္တလန္တိတ်ရေပြင်တွင် ၁၉၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၄ ရက်နေ့က နစ်မြုပ်ခဲ့ပြီး ၁၉၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၃ ရက်နေ့၌ ဘရစ်အစ်မေးသည် ဝိုက်စတားလိုင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ အခြားအကျိုးတူ ကုမ္ပဏီများမှလည်းကောင်း အနားယူခဲ့ပြီး လူအများကြားမှ စတင်ပျောက်ကွယ်စပြုခဲ့သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ မည်သည့်အခါမျှ မနစ်မြုပ်နိုင်ဟု

ဆိုသော မဟာတိုက်တန်းနှစ်သင်္ဘောကြီး နှစ်မြှုပ်ခဲ့သည့် အရေးအခင်းဖြစ်ပြီးသည့် နောက် လူအများနှင့် ခပ်ကင်းကင်းနေခဲ့ သည်။ အများပြည်သူများနှင့် သက်ဆိုင် သော အခမ်းအနားများတွင် မည်သည့် အခါမျှ ပါဝင်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ အထက် ဖော်ပြပါ "ဘုံနန်းရိပ်သာ" ဂေဟာကြီး တွင်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။ ယခင် ပိုက် စတားလိုင်း ဥက္ကဋ္ဌကြီးဘဝကဆိုလျှင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင် စုတို့မှ နေ့စဉ်ထုတ်ဝေသော သတင်းစာ များ၊ ဂျာနယ်များတွင် အင်မေး၏ အမည် သည် မျက်နှာဖုံးတွင်ပါနေကျဖြစ်သည်။ သူ့အကြောင်း မဖော်ပြနိုင်သော သတင်း စာ၊ ဂျာနယ်များသည် ခေတ်မီဟူ၍ပင် ယူဆကြသည်။ သူ့အကြောင်း သူ့မိသားစု များအကြောင်း၊ သူ့အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် ဂုဏ်ဆောင်သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ် သည်ဟူ၍ပင် ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြ၏။ သူ၏ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးထက်ပုံ ကြိုတင်ခန့် မှန်းနိုင်မှု စကားပြောကောင်းမှု၊ လူအများ သူပြောသမျှ လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ပြောတတ်

ဆိုတတ်ရှိမှုတို့မှာ ပြောမဆုံးအောင်ရှိရကား သူ့အရည်အချင်း တို့မှာ တန်းစီနံပါတ်ထိုးရန် မလွယ်ကူဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြသည်။

ကြယ်ဖြူရေကြောင်းသွားလာရေး ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ ဟောင်းနှင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်မေးကို ခရစ်နှစ် ၁၈၆၂ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ သင်္ဘောဆောက် လုပ်ရေးကုမ္ပဏီများ တည်ရှိရာ လစ်ဗာပူမြို့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ သည်။ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် လေ့သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများ ပိုင်ရှင်များ ဖြစ်ကြပြီး ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီး၏ လက်ထက်တော်ကြီးတွင်ပင် ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်မေး၏ ဖခင် ဖြစ်သူမှာ သူ့ဌေးကြီးသောမတ်အစ်မေး ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်ကာလက သောမတ်အစ်မေးပိုင် ကြယ်ဖြူ ရေကြောင်းသွားလာရေး ကုမ္ပဏီကြီးမှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင်

သာမက ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးရှိ သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေး နှင့် ရေကြောင်းသွားလာရေး ကုမ္ပဏီကြီးများက မော့ကြည့် ရသော ရေကြောင်းသွားလာရေးကုမ္ပဏီကြီး ဖြစ်သည်ပြု ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော နိုင်ငံတကာမှ ရေကြောင်းသွားလာရေး ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ ခေတ်မီကြီးမားသော မဟာသင်္ဘောကြီး များပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ကုမ္ပဏီဖြစ်၏။

သောမတ်(စ်)အစ်မေးသည် သားဖြစ်သူ ဘရစ် အစ်မေးကို သူ့ခြေရာကို နင်းနိုင်မည့်သားဟု မြင်လာသည် သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် နာမည်ကျော်ကြား လှသမျှ သော ဟာရီးအလွတ်ပညာသင်ကျောင်းတွင် တက်ရောက် ပညာဆည်းပူးစေသည်သာမက ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် သင်္ဘောကျင်းများနှင့် သူ့ကြယ်ဖြူရေကြောင်းသွားလာရေး

အဖွဲ့ထိရုံးတွင် အောက်ခြေကစ၍ အလုပ်လုပ်စေသည်။
ဘရစ်အစ်မေးမှာ ဉာဏ်ရည်ထက်သူတစ်ဦး ဖြစ်ရ
ထား ကျောင်းစာများတွင် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်ပေါက်
ဆောက်ခဲ့သည်သာမက အားကစားခုန်စားတွင်လည်း ထူးချွန်
သူဖြစ်ရာ ဟာရီးကျောင်း ဘောလုံးအသင်း၏ လက်ရွေးစင်
ဆာလုံးသမားဖြစ်ပြီး တင်းနစ်တွင်လည်း ချန်ပီယံတစ်
ဆောင်ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

ကျောင်းမှ ပညာသင်ခဲ့ပြီး ဆရာတစ်ဦးနှင့်အတူ
ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့စေလွှတ်၍ သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း
များကို သင်ယူစေခဲ့သည်။ ထိုမှ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့
သွားရောက်၍ ရေကြောင်းသွားလာရေးလုပ်ငန်းများကို လက်
တွေ့လေ့လာစဉ် ၁၈၈၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
မှ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီးပိုင်ရှင် သန်းကြွယ်သူဌေး
ကြီး၏သမီး ဂျူလီယာဂျက်ဖလင်းနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။

မွှေးမှန်းချက်ကြီးသူ၊ စကားပြောကောင်းသူ၊ ပါးရည်
နပ်ရည်ရှိသူ ဘရစ်အစ်မေးအဖို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ
သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးများ လောကသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်နိုင်ခဲ့ပြီး
ထိုစဉ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အချမ်းသာဆုံး
သန်းကြွယ်တစ်ဦးဖြစ်သော သူဌေးကြီး ဂျေပီမော်ဂင်နှင့် ရင်းနှီး
ခင်မင်သူ ဖြစ်လာသည်။ သူ့အသက် ၃၇ နှစ်တွင် ဖခင်ဖြစ်
သူ ကွယ်လွန်ခဲ့ရာမှ ကြယ်ဖြူရေကြောင်းသွားလာရေးကုမ္ပဏီ
ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် ယင်းကုမ္ပဏီကြီးအား ကြီးကိုင်နိုင်သူ
ဖြစ်လာသည်။

သူနှင့်ရင်းနှီးသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ
သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ဂျေပီမော်ဂင်၏ အားပေးမှု၊ ကူညီမှု
တို့နှင့် ဘရစ်အစ်မေးသည် လီဗာပူးမြို့ရှိ နာမည်ကျော်
ဟာလင်နှင့် ၃(ဒ်) သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေးကုမ္ပဏီနှင့်
ပူးပေါင်းကာ မဟာလူစီးဗိမ်ခံသင်္ဘောကြီးများ တည်ဆောက်
၍ ကမ္ဘာ့ရေကြောင်းသွားလာရေးလုပ်ငန်းကို လက်ဝါးကြီးအုပ်
ရန် စီမံခဲ့သည်။ ဂျေပီမော်ဂင်ကလည်း နာမည်ခံခြင်းမပြုဘဲ
နောက်ကွယ်မှ ငွေလုံးငွေရင်းအမြောက်အမြား အကူအညီ
ပေးခဲ့သည်။ ဘရစ်အစ်မေးမှာ ကြယ်ဖြူရေကြောင်းသွားလာ
ရေးကုမ္ပဏီကြီးနှင့် သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေး ကုမ္ပဏီကြီး၏
ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဖြစ်လာသည်။

အမှန်အားဖြင့် ကြယ်ဖြူရေကြောင်းသွားလာရေးအဖွဲ့
၏ နောက်ကွယ်မှ ငွေလုံးငွေရင်း ထောက်ပံ့သူမှာ ဤဆောင်း
ပါးတစ်နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ
သံမဏိလုပ်ငန်းရှင် သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး မော်ဂင်သာ ဖြစ်
သည်။ သို့သော် ကြယ်ဖြူရေကြောင်းသွားလာရေးအဖွဲ့၏
ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ၊ လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝကို မိမိစိတ်တိုင်းကျ
ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသူမှာမူ ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်မေးပင် ဖြစ်သည်။
သူသည် ကုမ္ပဏီကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
ဖြစ်လာသည်နှင့် ကမ္ဘာ့ရေကြောင်းသွားလာရေးသမိုင်းနှင့်
သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေးသမိုင်းတွင် အကြီးမားဆုံးနှင့်
အခွဲညားဆုံး မဟာလူစီးသင်္ဘောကြီး တစ်စင်းကို တည်
ဆောက်ရန် ကြံရွယ်ထားသည်။ ထိုတည်ဆောက်မည့် မဟာ
လူစီးဗိမ်ခံသင်္ဘောကြီးမှာ ထူးထူးခြားခြား အံ့ဖွယ်သရဲ ဖြစ်စေ
ရမည်ဟုလည်း ရည်မှန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤမဟာသင်္ဘောကြီး တည်ဆောက်ရေး
စီမံကိန်းကို သံမဏိသူဌေးကြီး မော်ဂင်ထံ တင်ပြခဲ့သည်။
မော်ဂင်ကလည်း သမိုင်းတွင်မည့် ဤမဟာသင်္ဘောကြီး တည်
ဆောက်ရေးကို သဘောတူခဲ့ပြီး ငွေလုံးငွေရင်း စိုက်ထုတ်ပေး
ရန် သဘောတူခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်ရာ မဟာ
သင်္ဘောကြီးကို ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်မေးသည် သူ့မိတ်ဆွေ
ရေကြောင်းသွားလာရေး သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေး အင်ဂျင်နီ
ယာ သောမတ်(စ်)အင်ဒရူးနှင့် တွဲဖက်၍ သင်္ဘောကြီး၏
ပုံစံနှင့် တည်ဆောက်ရေးအစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲခဲ့သည်။

သင်္ဘောကြီး၏ အမည်ကိုလည်း ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်
မေးက မေးခဲ့၏။ တိုက်တန်းနစ်ဟု ခေါ်စေခဲ့သည်။ လူအများ
ကမူ ဘရစ်အစ်မေးသည် အဘယ်ကြောင့် ဤအမည်တပ်
ရသည်ကို နားမလည်နိုင်ဟု ဆိုကြသည်။ “တိုက်တန်”ဟု
သော အမည်သည် ရှေးဟောင်းဂရိဒဏ္ဍာရီများ၌ လူမျိုးစု
တစ်စု၏အမည်ဖြစ်ပြီး ထိုလူမျိုးစုသည် ဂရိတ်ဘုရား
ဇီးယပ်(စ်)နှင့် စစ်ခင်းကြသည်။ ဇီးယပ်(စ်)သည် ရဲရင့်၍
အင်အားကြီးမားသော တိုက်တန်တို့အား မိုးကြိုးလက်နက်
ဖြင့် ဖြိုခွင်းခဲ့ရာ တိုက်တန်တို့ ရုံးနိုင်ခဲ့ရသည်။ တိုက်တန်ဟု
သည် ဆုံးရှုံးမှုဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ဆောင်ရာ အကြီး
မားဆုံး အခွဲညားဆုံး ခေတ်ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဆိုရလျှင် အမြင်

မားဆုံး ဖြစ်လာမည့် ဤသဘောကို အဘယ်ကြောင့် တိုက်တန်းနှစ်ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်ကို နားမလည်နိုင်ဟု ဆိုကြသည်။

မှန်ပါသည်။ မှတ်တမ်းအရ တိုက်တန်းနှစ်သဘောကြီးကို တည်ဆောက်စဉ်က ဒေါ်လာ သိန်းကျော် ကုန်ကျသည်ဟု သိရ၏။ ထိုစဉ်က (၁၉၁၂ ခုနှစ်) ဒေါ်လာငွေ တန်ဖိုးမှာ နိုင်မာလှ၏။ သဘောကြီး၏ အလျားမှာ ပေ ၈၃၃ ပေရှည်၍ အမြင့်ပေ ၁၇၅ ပေ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ သဘောကြီးမှာ တစ်ဆယ့်တစ်ထပ်မြင့်သော အဆောက်အဦကြီးသဖွယ် ဖြစ်သဖြင့် မည်သည့်နေရာမှကြည့်ကြည့် မီးများ ထိန်လင်းနေသော သဘောကြီးကို မြင်ရသည်ဟု ဆိုကြ၏။ အားကစားခန်းမဆောင်၊ တင်းနစ်ရိုက်ကွင်းများ၊ ရေကူးကန်၊ ရေချိုးခန်း၊ Turkish Bath တူရကီရေချိုးခန်း၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ကော်ဖီဆိုင်၊ ပန်းခြံ အရက်သောက်ခန်း၊ ဆေးလိပ်သောက်ခန်းတို့ ပါဝင်ပြီး ထိုအခန်းများမှာ ထိုစဉ်က လန်ဒန် ပါရီမြို့တော်များရှိ အခမ်းနားဆုံး ဟိုတယ်ကြီးများရှိ အခန်းများကဲ့သို့ ကျယ်ဝန်းလှသည်။ ဆေးပေးခန်း၊ ခွဲစိတ်ခန်း၊ ဆေးရုံများ ပါဝင်ရာ ဤကဲ့သို့ ခေတ်မီသော အဆောင်အယောင်များနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာသဘောကြီးကို ဂျိုးဝက်ဘရစ်မေးသည် တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်ဟု သတင်းမီဒီယာများ အပါအဝင် လူအများက ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ခဲ့ကြ၏။

တည်ဆောက်ရာတွင် ရေလုံခန်း ၁၆ ခန်း ပါဝင်သည်။ ၎င်းအခန်းများကို လျှပ်စစ်ဖြင့် ပိတ်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်ရန် စီစဉ်ထားရာ တစ်စုံတစ်ရာ မတော်တဆမှု ဖြစ်ပွားပါက ၎င်းရေလုံတံခါးများကို သဘောရေယာဉ်မှူးကြီးအနေဖြင့်

မျှော်စင်ပေါ်မှ ခလုတ်နှိပ် ပိတ်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ မဟာတိုက်တန်းနှစ်သဘောကြီးမှာ နှစ်မြှုပ်နိုင်စရာ မရှိဟု လီထာမြို့မှ ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများ၊ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများက ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြရာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ လူအများကပင် တိုက်တန်းနှစ်သဘောကြီးသည် မည်သည့်အခါမျှ မနှစ်မြှုပ်နိုင်ဟု ယူဆကြ၏။

ပထမဆုံးခရီးစဉ်တွင်တွင် သံမဏိသုဋ္ဌေးကြီးမော်ဂင်လိုက်ပါရန် စီစဉ်ထားသော်လည်း အကြောင်းကြောင်းကြောင့် လိုက်ပါနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကြယ်ဖြူရေကြောင်းသွားလာရေး လုပ်ငန်းများ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဘရစ်အစ်မေးသည် ဤပထမဆုံးခရီးစဉ်တွင် တာဝန်ယူလိုက်ပါလာခဲ့သည်။ မှတ်တမ်းများအရ သဘောမှာ ခရီးသည်နှင့် သဘောသား ၃၅၄၇ ဦး တင်ဆောင်နိုင်သော ခွင့်ပြုချက်ရထားသည်ဟု ဘရစ်အစ်မေးက ဆိုခဲ့၏။

သို့သော် တိုက်တန်းနှစ်၏ ပထမခရီးစဉ်တွင် ခရီးသည်နှင့် သဘောသား ၂၂၀၁ ယောက်သာ လိုက်ပါလာသည်။ ထိုစဉ်က သဘောပေါ်တွင် အေဘီစီ အမှတ်အသား ရေးထားသော သက်ကယ်ရွက်ထည်လှေ လေးစင်းနှင့် သက်ကယ် သစ်သားလှေ ၁၆ စင်းသာ ပါရှိသည်။ အကြော၍ လှေများသည် သတ်မှတ်သည့်အတိုင်း လူအပြုတင်ခဲ့သော် လူ ၁၁၇၈ ဦးသာ တင်ဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်ရ လှပေါင်း ၁၀၂၃ ဦးမှာ သဘောပေါ်တွင် သောင်တင်နေမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသဘောနှင့်လိုက်ပါလာသည့် သဘောသားအများမှာ သက်ကယ်လှေအတင်အချ လှေကျင့်ထား၍ မရှိကြ။ ခရီးသည်များကိုလည်း အရေးကြုံလျှင် မည်သဘောမှ စွန့်ခွာရမည်၊ သက်ကယ်လှေများပေါ်သို့ မည်

နယူးယောက်တိုင်းသတင်းစာ၊ ပါရင်တန်ပို့(စ်)သတင်းစာ၊
လန်ဒန်တိုင်းသတင်းစာနှင့် ပါရီမြို့ထုတ်ဝေသော လာမ္မန်ဒေးသတင်းစာများတွင်
ဘရစ်အစ်မေး၏ ကိုယ်လွတ်ရုန်းခဲပုံ၊ သဘောကြီးနှစ်မြှုပ်စဉ် အမျိုးသမီးများနှင့်
ကလေးများထက်စောစွာ သက်ကယ်လှေပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းခဲ့သူဟု
ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဝေဖန်ခဲ့ကြသည်။

တက်ကြွရမည်ဆိုသည်ကိုလည်း ကြိုတင်ပညာပေးထားခြင်း ချို့ဟု ဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ မဟာတိုက်တန်းနှစ်သင်္ဘောကြီးမှာ အလွန်ကြီးမားသော ရေခဲတောင်တစ်လုံးနှင့် တိုက်မိခဲ့သည်။ မှတ်တမ်းအရ ရေခဲများမျောပါနေသော ဘေးအန္တရာယ်များသည် မြောက်အတ္တလန္တိတ်ရေပြင်တွင် သင်္ဘောမှ တာဝန်ရှိသူ ရေယာဉ်မှူးကြီးက သင်္ဘောအား စက်ရှိန်လျှော့ ခုတ်မောင်းနေစဉ် ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်မေးက သင်္ဘောနှင့် လိုက်ပါလာသော သတင်းမီဒီယာများအား သင်္ဘောကြီးမည်မျှအရှိန်အဟုန်ကြီးမားစွာ မောင်းနိုင်သည်ကို ပြလို၍ သင်္ဘောကြီးအား တစ်နာရီရေပိုင် ၂၁ မိုင်နှုန်း မောင်းနှင်စေခဲ့သဖြင့် ရေခဲတုံးကြီးအား အရှိန်ဖြင့် တိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ရေမမြင်နိုင်ဟု အများက ယူဆထားခဲ့သော သင်္ဘောကြီးမှာ အမှန်ပင် နာရီပိုင်းအတွင်း မြောက်အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအောက်သို့ နစ်မြုပ်သွားခဲ့ရာ ဘဏ်သုဋ္ဌေးကြီးများ၊ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ၊ မင်းစိုးရာဇာ လေးစားရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ထိုစဉ်ကာလက ဒေါ်လာသန်းထောင်ပေါင်းများစွာ တန်သည် ပစ္စည်းများနှင့်တကွ လူပေါင်း ၁၅၀၂ ယောက်အား သမုဒ္ဒရာကြမ်းပြင်သို့ သင်္ဘောကြီးနှင့်အတူ နစ်မြုပ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရ၏။

ဤသင်္ဘောနစ်မြုပ်ရာတွင် သင်္ဘောကြီး၏ ရေယာဉ်မှူးကြီး ကပ္ပတိန် အက်(ဒ်)ဝပ် ဂျေစမစ်၊ တိုက်တန်းနှစ်သင်္ဘောကြီးတည်ဆောက်ရာတွင် ဘရစ်အစ်မေးနှင့်အတူ ဖူးတွဲ၍ 'အဓိကတာဝန်ယူခဲ့ရသူ မစ္စတာ အင်ဒရူးစမစ်၊ သင်္ဘောပေါ်မှ ဂီတပညာရှင်များ၊ အချို့ သန်းကြွယ်သူဋ္ဌေးကြီးများနှင့် လူကုတ်ထံများသည် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ သတ္တိရှိစွာ မိမိတို့အသက်ကို စွန့်လွှတ်ရန် သင်္ဘောကြီးနှင့်အတူ အဏ္ဏဝါအတွင်း နစ်မြုပ်လိုက်ပါ၍ ဘဝအဆုံးသတ်သွားကြသည်။

သို့သော် အဓိကတာဝန်ရှိသူ ဂျိုးဇက်ဘရစ်အစ်မေးသည် ကိုယ်ရေးကြုံလာသည်နှင့် သက်ကယ်လေငယ်-စီအတွင်း ပထမဆုံး ခုန်ဆင်း၍ ကိုယ်လွတ်ရုန်းခဲ့သူဟု မျက်မြင်သက်သေများက ဆိုကြသည်။ သင်္ဘောကြီးနစ်မြုပ်ရာတွင် ဝတ်စုံသွားခဲ့သော အမျိုးသမီးများ၊ ကလေးများနှင့်အတူ

ဘရစ်အစ်မေးသည် နယူးယောက်ဆိပ်ကမ်းသို့ ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် ရောက်ခဲ့သည်နှင့် နယူးယောက်မြို့မှထုတ်ဝေသော နယူးယောက်သူရိယာသတင်းစာကမူ သူ့ရဲပေါ်ကြောင်လှသော တာဝန်ရှိသူ ခြင်္သေ့မင်းဟု ဘရစ်အစ်မေး၏ စာတ်ပုံနှင့် မျက်နှာဖုံးသတင်းအဖြစ် ဖော်ပြခဲ့သည်။

နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာ၊ ဝါရှင်တန်ပို့(စ်) သတင်းစာ၊ လန်ဒန်တိုင်းသတင်းစာနှင့် ပါရီမြို့ထုတ်ဝေသော လာမ္မန်ဒေးသတင်းစာများတွင် ဘရစ်အစ်မေး၏ ကိုယ်လွတ်ရုန်းခဲ့ပုံ သင်္ဘောကြီးနစ်မြုပ်စဉ် အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများထက် စောစွာ သက်ကယ်လေပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းခဲ့သူဟု ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခဲ့ကြသည်။ သတင်းမီဒီယာအများကမူ ဘရစ်ရိုရမည်နေရာမှာ ကပ္ပတိန်စမစ်အနီးမှာပါဟု ဆိုကြသည်။ သတင်းစာအချို့ကမူ ခြင်္သေ့မု ယုန်သူငယ်ဖြစ်သွားသော ဘရစ် မိမိကိုယ်မိမိ အရှက်ရသဖြင့် သေကြောင်း ကြံစည်သွားသည်ဟု ရေးသားခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တက္ကဆက်ပြည်နယ်၊ ဂျက်ဆန်မြို့ကလေးတွင် ယခင်က ဂျိုးဇက်ဘရစ်မေးရပ်ကွက်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သူများက နာမည်ပျက်ခဲ့သော ဘရစ်မေးအစား အခြားနာမည်ပြောင်းခဲ့ကြ၏။ ယခင်က တစ်မိုးလုံး ဖျောက်ဆိတ်ဖြစ်ခဲ့ရသော ဘရစ်မေးမှာ လူအများ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခံရသည်။ လူအများအတွင်း မျက်နှာမမြင်လောက်အောင် အရှက်ရခဲ့ရသည်။ လောကဓံမှန်တိုင်း တိုက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် လူအများကြားမှ ၁၉၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လက စ၍ ပျော်ကွယ်စပြုခဲ့သည်။ ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် လူအများနှင့် ဝေးလံသောအရပ်ရှိ ယာတောအိမ်တွင် အချိန်ကုန်ခဲ့ပြီး ၁၉၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်နေ့၌ လန်ဒန်မြို့နေအိမ်တွင် ဘရစ်မေးမှာ လူမသိ သူမသိ နှလုံးရောဂါဝေဒနာ ခံစား၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ရပါကြောင်း။

လှမိုးပညာရေး

ကျမ်းကိုး

Titanic - The memorable Collection

စည်းချာလည်းလုပ် စီးပွားပုံတိုက်ရ

ထူးစွမန္တန်ပါတကား

■ စက်တင်ဘာငြိမ်း(ဟင်္သာတ) ■

ရန်ကုန်ရောက်ရင် မောင်ငြိမ်း တည်းခိုနေကျ လှိုင်သာယာ၊ မီးခွက် ဈေးအနီးက အောင်စေ့ညှိုးပြောင် တန်းကို အရင်ဦးတည်ပြီးမှ နားနား နေနေ လုပ်စရာအလုပ်၊ သွားစရာခရီး ဆက်နေကြမို့ ယခုတစ်ခေါက်လည်း အောင်စေ့မှာ အံ့လကား ဖရီးစရိတ်နဲ့ တည်းခိုရင်း ဘာသာရေး တအား လိုက်စားပြီး မိဘနှစ်ပါးနဲ့ ညှိ ညှိမ လေးယောက်ကို တပင်တပန်းနဲ့ မညည်းမညူ လုပ်ကျွေးနေတဲ့ ဆရာ ကိုအောင်မျိုးလွင်နဲ့ လမ်းထိပ် ပုလဲ လက်စက်ရည်ဆိုင်မှာ စကားလက်ဆုံ ကျရင်း ကိုအောင်မျိုးလွင်က ...

“ဟေ့လူ ... ကိုငြိမ်း၊ ခင်ဗျား ဒီတစ်ပတ် လာရင်းကိစ္စတွေ ပြောပြလား”

“ပြီးပြီဆိုပါတော့ဗျာ။ မနက်ဖြန် ၂၀၀ နာရီ ရဲရင့်ခိုင်ကား ကြိုတင်လက်မှတ်ယူထားတယ်။ ဆရာ ဘာလုပ်စရာ နှိလို့လဲ။ ဟာသာတလိုက်မလို့လား။”

“ဒီရက်ပိုင်း ခရီးမထွက်နိုင်သေးပါဘူးဗျာ။ အဖေကလည်း တရောင်ရှောင် နေမကောင်း၊ အလတ်ကောင်ဦးမှန်ကြီးကလည်း မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ လုံးပန်းနေလို့ ကျောင်းခန်းထဲကကို ထွက်ရတယ် မရှိဘူး။ ခင်ဗျား အချိန်ရရင် ကျင့်စဉ်လည်းရ၊ စာမူလည်း ရေးလို့ရအောင် ကျွန်တော့်အဖေကိုယ်တွေ့ မန္တန်တစ်ပုဒ်အကြောင်း ပြောပြမလို့ပါ။”

“ဟာ ... ဆရာကလည်း ဒါမျိုးဆို လုပ်စမ်းပါ။ အချိန်လည်း ပေးနိုင်တယ်။ ဆရာ့အဖေခွင့်ပြုရင် ဆောင်းပါးအဖြစ်လည်း ရေးပြီး ကုသိုလ်ပြုချင်တာပေါ့။”

ဟု ကျွန်တော် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပြောမိပါသည်။ ဆရာကိုအောင်မျိုးလွင်က ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် ကျွန်တော့်ဘက်ကို ငွဲထားပေးရင်း ...

“ဒီမန္တန်ကို အဖေရွတ်နေတာ ကျွန်တော် ၁၀ တန်းလောက်က တည်းကဆိုတော့ ခုဆို ၂၅ နှစ်နီးပါးရှိပြီပေါ့။ ကျွန်တော် လက်တွေ့ သုံးဖူးတာက မနှစ်က နွေရာသီကျူရှင်တွေ ခဏနားချိန် ခင်ဗျားဆရာ ကိုအံ့ကြီးမောင် တွက်ချက်နာမည်ပေးခဲ့တဲ့ ပညာအောင်မြေကျူရှင်နဲ့ ဘော်ဒါက ဇာတ်လမ်းစတာပဲ။ အဲဒီကျောင်းက ပိုင်ရှင်လင်မယားက ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းကထွက်သွားတဲ့ တပည့်တွေလည်း ဟုတ်၊ ခင်ဗျားဆရာ ကိုအံ့ကြီး နောင်ကလည်း ‘တာဝန်ရှိတယ် ကိုယ့်

လူ။ ဖြူဖြူသော်နဲ့ ပေါက်ဖော်တို့ လင်မယား အောင်မြင်အောင် ခင်ဗျား ဆက်တာဝန်ယူပါ’ လို့ဆိုပြီး ကျွန်တော့် ခေါင်းပေါ် အထုပ်ကြီးချသွားပါလေရော။ တိုတိုပြောရရင်ဗျာ ... ပညာအောင်မြေကို ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို သုံးယောက်ရယ်၊ ဆရာဦးလှဆွေရယ် ပြုစုပျိုးထောင်ရင်းက ကျောင်းကိစ္စတွေသာမက ပေါက်ဖော်ရဲ့ တည်းခိုခန်းစီးပွားရေးပါ ကျွန်တော့်မှာ ထန်းတက်လက်မှတ် ရတော့တာပါ။ သူမအားတဲ့နေ့ကျရင် ဘုရင့်နောင်ပွဲရုံက သူတို့ဖွင့်ထားတဲ့ ‘ဝမ်းစမိုး’ တည်းခိုခန်းမှာ မန်နေဂျာကိုကူညီရင်း သွားသွားကြည့်ရတယ်။ အဲဒီမှာ မန္တန်ရွတ်ဖို့ ဖြစ်လာတော့တာပဲ”

“အင်း ... ဆက်ပါဦး။ ဇာတ်ရိုက်ကတော့ မြင့်လာပြီ” လို့ ကျွန်တော်က သိလိုဇောနဲ့ ဝင်ထောက်လိုက်မိပါတယ်။

“ညဆို ဘယ်နေရာမှာအိပ်အိပ်မေတ္တာပို့၊ တရားမှတ် လုပ်နေကျ အလုပ်မို့ တည်းခိုခန်းမှာ အိပ်မယ်လုပ်ပြီး၊ တရားလည်းစတိုင်တာနဲ့ နှာခေါင်းထဲမှာ ပုပ်အဲ့အဲ့အနံ့ကြီး စူးစူးရှရှ နံလာတယ်။ တစ်စုံတစ်ဦးက ကိုယ့်အနားမှာ ဖြတ်လျှောက်သလိုကြီး။ အဆိုးဆုံးကတော့ဗျာ ခေါင်းမွေးတွေ ထောင်လာပြီး ကြက်သီးမွေးညင်း ထလာတာပဲ ...”

“ဒါဆို ကိုယ့်ဆရာ တော်တော်လန့်သွားမှာပေါ့ ...”

“ဟာ ... ဘာပြောကောင်းမလဲ ကိုငြိမ်းရယ်။ ကျွန်တော်လည်း ခပ်တည်တည်နဲ့ အခန်းထဲကထွက်ပြီး မန်နေဂျာနဲ့ စကားသွားပြောနေလိုက်

တယ်။ အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော်အိပ်တဲ့ အခန်းက တိုက်ဆောက်ဆောက်ချင်း မိန်းမတစ်ယောက် အဆိပ်သောက်သေသွားတာတဲ့။ ဟိုတုန်းက ဆောက်လက်စဆိုတော့ လူမသိလို့ ပုပ်တော့မှ တံခါးဖျက်ဝင်ပြီး အလောင်းတွေ့ရတဲ့ အခန်းလို့ သိရတာဗျာ။ ဒါနဲ့ အရမ်းအိပ်ချင်တော့မှ အဲဒီအခန်းထဲ ဝင်အိပ်ရော အိပ်မက်မက်တော့တာပဲဗျို့။”

“ဘယ်လို မက်တာလဲဗျ”

“ကျွန်တော် ခပ်ငယ်ငယ်က အဖေခွဲအတူ ရွှေတိဂုံ လိုက်သွားနေကျကု။ အဖေရဲ့ဆရာ အဘဦးကျော်က အဖေတို့အဖွဲ့ တရားထိုင်တာ ဦးဆောင်လမ်းပြလုပ်ပေးတယ်။ ထိုင်ပုံထိုင်နည်း၊ ရှုမှတ်ဖို့ကအစ တစ်ဖွဲ့လုံးကို သေချာပြပေးတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းစရိယ ဆရာလိုပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက တရားစာ၊ ဘုရားစာတွေ သင်ပေးတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာက မိန်းမတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို အခန်းထဲကထွက်သွားဖို့ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ဒေါနဲ့မောနဲ့ ပြောတာဗျ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်ခေါင်းရင်းကနေ အဘကျော်က အညှီဝတ်နဲ့ ရောက်လာပြီး သားရေ ဒီဂါတာကို အသံခပ်ပြင်းပြင်းနဲ့ သုံးခေါက်ရွတ်ကွာဆိုပြီး ပြောလို့ ကျွန်တော်လည်း အဖေသင်ပေးခဲ့ဖူးလို့ အိပ်မက်ထဲမှာ ရွတ်တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီမိန်းမလည်း ပျောက်သွားတယ်”

“နောက်နေ့တွေမှာရော ဆရာ”

“အဲဒီနောက်ပိုင်းတော့ အိပ်ခါနီးတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီးရင် ၉ ခေါက်လောက် အသံပြင်းပြင်းနဲ့ ရွတ်တာပေါ့။ အဲဒီနောက်ပိုင်းကစပြီး အနှောင့်

အယုတ်ကင်းကင်းနဲ့ အိပ်လို့ရတာပေါ့
ဗျာ။ နောက်ရက်ကျတော့ ပဒဲပရိယတ္တိ
စသင်တိုက်က တိုက်အုပ်ဆရာတော်
နဲ့ သံဃာငါးပါးပင့်ပြီး ကမ္မဝါဖတ်၊
ပရိတ်ရွတ်လိုက်ရတယ်”

“ဒါနဲ့ ဆရာ။ ပညာအောင်မြေ
ဘော်ဒါရော အောင်မြင်ရဲ့လား”

“ဟုတ်တယ် ... ဆရာငြိမ်းရ။
အဓိကပြောချင်တဲ့အကြောင်းက အဲဒီ
ပညာအောင်မြေ ဘော်ဒါအောင်မြင်
သွားတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြချင်တာ
ဆရာရဲ့။ ဘော်ဒါကို နာမည်ပေးပြီး
ခင်ဗျားဆရာ ဆရာအံ့က ဟသံတ
ပြန်သွားတော့ နောက်ပိုင်း ကျန်ခဲ့တဲ့
ဝန်ထုပ်ဝန်းပိုးကြီးကို ကျွန်တော် တာ
ဝန်ယူရတာပေါ့ဗျာ။ မတ်လ စာမေးပွဲ
ပြီးပြီးချင်း ကျောင်းပိတ်တာနဲ့ ပညာ
အောင်မြေ စဖွင့်ပေးမယ့် သြဂုတ်လထိ
ဘော်ဒါကျောင်းသားကလည်း လေး
ငါးယောက်၊ section စာသင်ခန်းက
လည်း လူ ၂၀ တောင် မပြည့်တော့
ကျွန်တော်တပည့်ဖြစ်တဲ့ ဘော်ဒါပိုင်ရှင်
ဖြူဖြူကလည်း စိတ်ပျက်ပေါ့ဗျာ။ ကျွန်
တော်တို့လည်း လာဘ်ပိတ်တာပေါ့
ဗျာ”

“ဒီကြားထဲ ဆရာက ကျုပ်တို့
ဆရာအံ့ကြီးမောင်ကို မရှာဖူးလား”

“ရှာတာပေါ့ဗျာ။ လူကိုယ်တိုင်
ဟသံတလိုက်သွားတာ။ ဟိုကျတော့
ပုပွါးဆိုလား၊ ပုဂံဆိုလား ရဟန်းဝတ်
ပြီး ကန္တာရီ ထွက်သွားတယ်တဲ့။ မိန်းမ
တွေ၊ သားတွေတောင် ပြန်မဆက်
သွယ်ဘူးလို့ ကြားရတာနဲ့ ကျွန်တော်
လည်း မထူးတော့ဘူးဆိုပြီး အဘ
ကျော်သင်ပေးတဲ့ ဒီဂါထာကို ရွှေတိဂုံ
မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရတာပဲဗျာ”

“ထူးခြားမှုကရော ဆရာ”

“ထူးခြားတာတော့ တကယ့်ကို
ထူးတာ ဆရာငြိမ်းရဲ့ ...”

“ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ ဒီဂါထာကို
တစ်ရက် ခေါက်ရေ ၁၀၀၀ (ပုတီး
ကိုးပတ်နဲ့ ၂၈ လုံး) စိတ်လို့ ခုနစ်ရက်
မြောက်နေ့မှာ ကျွန်တော် စာသင်နေ
တဲ့ သမိုင်းပညာအောင်မြေဘော်ဒါကို
ဝါးခယ်မက ဖြူဖြူရဲ့ အမျိုးတစ်သိုက်
ရောက်လာပြီး သူတို့ကလေးတွေ လက်
ရှိနေတဲ့ နယ်က ကျောင်းက ကိစ္စ
တစ်ခုကြောင့် ကျောင်းပိတ်လိုက်ရလို့
လူ ၂၀ လောက် ကျောင်းပြောင်းချင်
တဲ့အကြောင်း၊ အခု တူမအရင်းခေါက်
ခေါက် ရန်ကုန်မှာ ဘော်ဒါဖွင့်နေတာ
သိလို့ အားကိုးတကြီး တက်လာ
ကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း ကြားရတာပဲ
ဆရာရေ။ ဘော်ဒါမှာလည်း ကျောင်း
အိပ်ကျောင်းစား လူ ၂၀ ဆိုတော့
ကျွန်တော်တပည့်လည်း မျက်နှာကြီး
ပြုံးလို့ပေါ့ဗျာ။ သူကိုလည်း ရွှေတိဂုံ
ခေါ်သွားပြီး ဒီဂါထာနဲ့ပဲ အဓိဋ္ဌာန်
တစ်လ ဆက်ဝင်ခိုင်းတော့ တိုက်ဆိုင်
တာတစ်ခုက ကျွန်တော်တို့သမိုင်းက
ကျူရှင်ဆရာတစ်ယောက် ကျန်းမာ
ရေးကြောင့် ကျူရှင်အင်္ဂလိပ်စာ ဝင်
သင်နေရတဲ့ ဆရာဦးလှဆွေကပဲ
တာဝန်ယူပြီး ရှစ်တန်း၊ ကိုးတန်း၊
ဆယ်တန်း ကျောင်းသား ၁၀၀ ကျော်
ကို ကျွန်တော်တို့ ပညာအောင်မြေကပဲ
တာဝန်ယူလိုက်ရတယ် ...”

“ဒါကတော့ မဖြူရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်
အစွမ်းပေါ်နေဆရာ ...”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာငြိမ်းရယ်။
ကျောင်းသား ၁၀၀ ကျော်ဆိုတော့
နေရာတွေ ထပ်ချဲ့ ဆရာဆရာမတွေ

ထပ်ငှားရတဲ့အပြင် ကျွန်တော်ပါ လှိုင်
သာယာကနေ သမိုင်းမှာ ညလာအိပ်
ပြီး စောင့်ရှောက်ရတာပေါ့ ...”

“မနှစ်က အောင်ချက် အခြေ
အနေကရော ...”

“ကောင်းတာပေါ့။ section ပိုင်း
က ၇၀% လောက် အောင်တယ်။
ဘော်ဒါက ၂၀ လုံးအောင်ပြီး၊ လေး
ဘာသာနှစ်ယောက်နဲ့ ငါးဘာသာတစ်
ယောက် ဂုဏ်ထူးထွက်တယ်။ နာမည်
ကတော့ တော်တော်ရသွားတာပေါ့။
စာမေးပွဲ ဖြေခါနီးမှာ ခင်ဗျားဆရာအံ့
ရောက်လာပြီး ကျောင်းသားတွေကို
ရွှေတိဂုံနဲ့ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားတွေ
မှာ လိုတာတွေတော့ လုပ်ပေးသွား
တယ် ...”

“ညဆို ဘယ်နေရာမှာ
အိပ်အိပ် မေတ္တာပို့၊
တရားမှတ် လုပ်နေကျ
အလုပ်မို့ တည်းခိုခန်းမှာ
အိပ်မယ်လုပ်ပြီး၊
တရားလည်းစထိုင်တာနဲ့
နှာခေါင်းထဲမှာ
ပုပ်အဲ့အဲ့အနို့ကြီး စူးစူးရှရှ
နံ့လာတယ်။ တစ်စုံတစ်ဦးက
ကိုယ့်အနားမှာ
ဖြတ်လျှောက်သလိုကြီး။
အဆိုးဆုံးကတော့ဗျာ
ခေါင်းမွေးတွေထောင်လာပြီး
ကြက်သီးမွေးညင်း
ထလာတာပဲ”

“ဆရာက သူ့ကို မကောလိုက်ဘူးလား ...”

“ဘယ်နေ့မလဲဗျာ။ တွေ့တာနဲ့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ပစ်ထားတယ်ပြောတော့ သူက ဘာပြောတယ်မှတ်လဲ ...”

“ဆိုပါဦး”

“သူ့ကို အမြဲအားကိုးနေမှာစိုးလို့ ဝိဇ္ဇာလှည့် တာဝန်ပေးခဲ့တာ။ ကိုယ်တိုင်လုပ်မှ စရဏအကြောင်း သိပြီ မဟုတ်လားလို့ ကျွန်တော့်ကိုတောင် ပြန်ဩဇာပေးသွားသေးတယ် ...”

“သူကတော့ ဒီလိုပါပဲ။ တစ်ခုထူးခြားတာတော့ ရှိတယ် ဆရာရဲ့။ ကတယ်လိုအပ်ရင် စာမရေး၊ ဖုန်းမဆက်ရဘဲ ဘယ်ကနေ ရောက်ရောက်လာတာလဲ မသိဘူး။ အချိန်တန်လျှင်တော့ မတရဘူး။ ရောက်လာ ဖာ ဖာပဲနော်”

“ဒါတော့ ဟုတ်တယ်။ ဒီနှစ်လည်း ကျောင်းက ကလေးတစ်ယောက် ပျောက်သွားတာ သူ့ရောက်လာပြီး လုပ်ကိုင်ပေးသွားတာ ချက်ချင်း ပြန်ရောက်လာလို့ တော်သေးတာပေါ့ဗျာ”

“ကဲ ... ဒါဆိုလည်း ဆရာအဖေရဲ့ ဝိဇ္ဇာချီးမြှင့်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကျင့်နည်းလေးနဲ့ အဲဒီဂါထာလေး ကျွန်တော့်ဆောင်းပါးအတွက် ချီးမြှင့်ပါဦး ဆရာ ...”

‘အောင်စေ’စခန်းသွင်း ဘော်ဒါရဲ့ နည်းပြပိုင်ရှင် လူမျိုးကြီး ဦးအောင်မျိုးလွင်ထံမှ နည်းလမ်းကောင်းလေးကို ကျွန်တော် တလေးတစားတောင်းယူပြီး မိတ်ဆွေများ အခက်အခဲ ဘဝအမောက ကင်းလွတ်နိုင်ဖို့ စေတနာနဲ့

တစ်ဆင့်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။
လေးလေးစားစား ယုံယုံကြည်ကြည် ကျင့်ကြံ၍ ဘဝအမောမှ လွတ်ကင်းပါစေ ...။

**ကြောက်ရွံ့ကင်း၍ အဝိဇ္ဇာန်ခရီး
ရောက် ပြီးမြောက်စေသော**

**ဝိဇ္ဇာချီးမြှင့်သော
(နဝ-ရတနံ ဂါထာ)**
နဝ ရတနံ သံဃံသံ၊
နဝ ရတနံ နရာသာဘံ၊
နဝရတနံ တယောကာသံ၊
နမောဗုဒ္ဓံ၊ နမော မဟံ၊
တေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန။
သဗ္ဗရောဂါ ဝိနဿန္တူ။
သဗ္ဗဘယာ ဝိနဿန္တူ။
သဗ္ဗယော သုခံဘဝေ။

ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ပါက (နှုတ်မှအသံထွက်ပြီး) မအိပ်ခင် သုံးခေါက်ရွတ်ပါ။ မကျန်းမာပါက အိပ်ရာထ ၃၇ ခေါက်ရွတ်ပြီး ခုနစ်ရက်ပြည့်ပါက သံဃာတစ်ပါးကို ဆေးလှူပါ။ လူနာကိုယ်တိုင် မရွတ်နိုင်ပါက ထိုလူနာ၏ ခေါင်းအုံးထဲတွင် ဂါထာကို ကူးရေးထည့်ထားပေးပြီး လူနာ၏အဝတ်ကို ခင်း၍ထိုင်ကာ ကိုယ်စား တစ်နေ့ ၁၀၈ ခေါက် ရွတ်ပေးပါ။ ၃/၄ ရက်နှင့် နာလန်ထလာမည်။ ခုနစ်ရက်ပြည့်အောင် ကိုယ်စားရွတ်ပေးပြီး သံဃာတော်ကို ဆေးဝါးဒါနပြုပေးက ပကတိကျန်းမာလာနိုင်ပါသည်။

အမှအခင်း လာဘ်တိတ် အကြံအစည်အောင်လိုပါက ရွှေတိဂုံဘုရား၏ ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်း (အနောက်ဘက် မုခ်) တွင် တစ်နေ့ခေါက်ရေ ၁၀၀၀ နှင့်

ကိုးရက်ပြည့်အောင် စရဏဝတ်ပြုပြီး ကိုးရက်ပြီးပါက ထိုတန်ဆောင်းတွင် အုန်းဆွမ်း ၉ ပွဲ၊ ထီး ၉ လက်၊ ယပ်ဖြူ ၁၂ ချောင်းကို ရေ ၉ ခွက်လှူပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။

ရန်ကုန်မှအပ ကျန်နေရာတွင် ပြုလုပ်လိုက ရွှေတိဂုံဘုရား ဓာတ်ပုံရှေ့တွင် တစ်ရက် ၁၀၀၀ ခေါက် ၎င်းဂါထာကို ရွတ်ပွားပြီး ၉ ရက်မြောက်နောက်ဆုံးနေ့တွင် အထက်ပါအတိုင်း ဆွမ်း၊ ထီး စသည်တို့ကို ရွှေတိဂုံဘုရားအား ရည်မှန်းလှူဒါန်း၍ အခက်အခဲမရှိ နယ်မှနေ၍ လုပ်နိုင်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

မြန်ပြည်တိုင်းဘောင် ကြစည်တိုင်း အောင်ပါစေ။

ဂါထာ မြန်မာလို အသံထွက်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နဝ ရတနံ သံဂံသံ၊
နဝ ရတနံ နရာသာဘံ၊
နဝ ရတနံ တယော ကာသံ၊
နမော ဗုတ်ဝံ နမာမဟံ။
အေတေန သစ်စ ဝစ်ဇေန၊
သပ်ဗ ရောဂါ ဝိနပ်သံတု၊
သပ်ဗ ဘယာ ဝိနပ်သံတု
သပ်ဗ ဇယာ သုခံ ဘဝေ။

ဤဆောင်းပါးဖြင့် ရေးသားဓမ္မဒါနပြု၍ အဘဦးကျော်လွင်နှင့် ဦးအောင်မျိုးလွင် (အောင်စေနည်းပြ သင်တန်း) မီးခွက်ဈေး၊ လှိုင်သာယာတို့အား ဂါရဝပြု ကျေးဇူးတင်လျက်။

စက်တင်ဘာပြီး(ဟင်္သာတ)

ကိုယ်တွေ့အပေရိုကား

နယူးယောက်နှင့်

ဝါရှင်တန်ဒီစီ

□ မောင်ဂေကင်းမြင့်

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အရှေ့ဘက်ခြမ်း၌ ထင်ရှားသော နယူးယောက်မြို့ကြီးနှင့် မြို့တော် ဝါရှင်တန် ဒီစီ ရှိသည်။

မိမိသည် လွန်ခဲ့သော သုံးလခွဲက နယူးယောက်မြို့ တော်သို့ ရောက်ရှိ၍ နှစ်ရက်မျှသာ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ဝါရှင်တန် ဒီစီသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ဝါရှင်တန်ဒီစီနှင့် အနီးဆုံးဖြစ်သော မေရီလင်းတွင် တည်းခိုကာ ၁၅ ရက်ခန့်နေထိုင်ပြီး မေရီ လင်းနှင့် ဝါရှင်တန်တို့ကို လည်ပတ်ခဲ့သည်။ သည်နောက် နယူးယောက်ပြည်နယ်၏ ရုံးစိုက်မြို့ အဲလ်ဘာနီနှင့် တော မြို့ကလေးတစ်မြို့ဖြစ်သော ရမ်ဆီလီယား(အချို့က ရမ်ဆဲ လားဟုလည်း အသံထွက်ကြသည်)တွင် တစ်ပတ်မျှ နေထိုင်ပြီးနောက် ယခုအခါ နယူးယောက်တွင် ပြန်လည် ရောက်ရှိနေပြန်သည်။

ခရီးသွားဝါသနာပါသော မိမိအဖို့ နယူးယောက်တွင် သုံးလခန့်ရှိ၍ အတော်ကလေး သွားလာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဝါရှင်တန်တွင်နေစဉ်က ဗာဂျီးနီးယားမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက လာလည်ဖို့ ဖိတ်ခံသော်လည်း မသွားဖြစ်ခဲ့။ သို့ကြောင့် ထိုခရီးကို အကြွေးခရီးအဖြစ် မှတ်ထားခဲ့၏။ ထို့ပြင် နယူး ယောက်တွင် သိက္ခာမခံခဲ့ရသော သံဃာတော်တစ်ပါးကလည်း ဖီလာဒဲဖီးယားသို့ လာလည်ရန် မှာစားခဲ့သည်။ ဤသည် လည်း အကြွေးခရီးအဖြစ် မှတ်ထားခဲ့၏။ ယခုအခါ အအေး လွန်သော ဆောင်းဝင်ပြီဖြစ်၍ နွေဘက်မှ သွားလိုကောင်း

သည်ဆိုသည့် ကနေဒါနယ်စပ်အနီးရှိ ဘတ်ဖဲလိုးမှ နိုင်ရာ ဂရာဖောလ်သို့လည်း သွားရန် တေးမှတ်ထားမိ၏။ ယခု လောလောဆယ်တွင် နယူးယောက်မြို့တွင်း၌သာ လည်ပတ် နေမိသည်။

သည်အတောအတွင်း မိမိရောက်ရှိခဲ့သမျှ မြို့များကို ဒေသရင်းဖြစ်သည့် မြန်မာပြည်က မြို့များနှင့် နှိုင်းယှဉ် မြင်မိသည်။

နယူးယောက်မြို့က ရန်ကုန်နှင့် တူသည်။
ဝါရှင်တန်ဒီစီက နေပြည်တော်နှင့် တူသည်။
အယ်ဘာနီက မန္တလေးနှင့် တူသည်။
မေရီလင်းက မေမြို့နှင့် တူသည်။
ရမ်ဆီလီယားက ကလေး၊ အောင်ပန်းနှင့်တူသည်။
နယူးယောက်သည် နိုင်ငံ၏မြို့တော် မဟုတ်သော် လည်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် သွားလာ ဆက်သွယ်ရေး အလွယ်ကူဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ လူမျိုးစုံသလောက် မကွဲပြား၊ ခွဲခြားသော ဓလေ့ကို တစ်ပါ တည်းမြင်နိုင်သည်။ ထို့ထက်ကား ရန်ကုန်နှင့်တူလှသော တရုတ်တန်း၊ ကုလားတန်း၊ ဂျူးတန်း စသဖြင့် (တိုင်းခြား သား အများစုနေထိုင်ရာကို ခေါ်သော အလွယ်အခေါ်နိ ခြင်း)က ထူးခြားလှသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နိုင်ငံတကာ မှ လာရောက်လည်ပတ်သူတွေ ပညာသင်ဖို့ လာကြသူတွေ က နယူးယောက်ကို ရောက်ချင်ကြသည်။

နယူးယောက်မြို့လယ် မင်ဟက်တန်ရှိ 'တိုင်းစက္ကွာယား' Time Square ဆိုလျှင် နေရာညပါ လည်ပတ်သူတွေနှင့် မပြတ် ရောင်စုံမီးထိန်ထိန်ညှိုးကာ ငေးစရာ၊ ကြည့်စရာ စုံလှသည်။

၄၇ လမ်းက စိန်တန်း၊ ရှောင်ကီဖဲလားစင်တာ၊ စင်ထရယ်ပတ်(ဗဟိုပန်းခြံ)၊ ဂရင်းစတေရှင်းနှင့် စတိတ်အင်ပိုင်ယာ အဆောက်အဦ၊ ကုလသမဂ္ဂ အဆောက်အဦ၊ ထရိုက်စင်တာ စသော အနီးတစ်ဝိုက်ကို နေရာတွေကိုပင် နှစ်ရက်သုံးရက်လောက် ကြည့်မှ ပြည့်စုံမည်ထင်သည်။

အခြားသော ကြည့်စရာနေရာတွေမှာ ပြတိုက်တွေ၊ အရောင်းဆိုင်ကြီးတွေနှင့် ထင်ရှားသော အထိမ်းအမှတ် ချပ်တုများ (ဥပမာ-လေဘာတီရုပ်တု)ကဲ့သို့ ကြည့်စရာတွေက ရှိသေးသည်။ နယူးယောက်တက္ကသိုလ်၊ ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်ကဲ့သို့ ထိပ်သီးတက္ကသိုလ်တွေ ရှိသည်။

နယူးယောက်သည် မင်ဟက်တန်၊ ကွင်းစ်၊ ဘရောက်မိ၊ ဘရတ်ကလင်းနှင့် စတေတန်အိုင်းလင်းဟု ခေါ်သော ဒေသ(borough)ကြီး ငါးခုပေါင်းကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်ကပင် စတည်ခဲ့၏။ စတုရန်းမိုင် ၃၀၂ . ၆၄ (ရမ၃ . ၈ ကီလိုမီတာ) ရှိသည်။ လူဦးရေ ၈ သန်း နှစ်သိန်းကျော် (၂၀၁၁ စာရင်းအရ)ရှိသည်။ တစ်နှစ်လျှင် လူဦးရေ ၅၀ သန်းခန့် လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ ကမ္ဘာစီးပွားရေးအချက်အချာဖြစ်သော ဝေါလစ်တီ၊ လှပသော တိုင်းစက္ကွာယား၊ ဘရော့ဒဝေး သီရေတာ ဇာတ်ရုံ၊ ဖက်ရှင်ဆိုင်ကြီးတွေသည် စွဲဆောင်ရာနေရာ ဖြစ်သည်။

သွားလာရေးအတွက် လွယ်ကူကောင်းမွန်သော မြေအောက်ရထားစနစ်၊ ခရီးသည် ဘတ်စ်ကားလိုင်းနှင့် လေယာဉ်ကွင်းနှစ်ကွင်းရှိရာ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ဂျွန်အက်ကနေဒီ လေဆိပ်လည်း ရှိသည်။

အတိုချုပ်ရသော် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အနုပညာ၊ ဖက်ရှင်၊ သုတေသန၊ စက်မှု၊ ပညာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု ပေါင်းစုံရာ ဖြစ်သည်။ 'သမ္မတရုံးစိုက်ရာမြို့တော်' မဟုတ်သည့်မှတစ်ပါး အခြားအားလုံးသော အကြောင်းခြင်းရာက အပြည့်စုံဆုံးဟု ဆိုရပေမည်။ [အထူးခြားဆုံးမှာ နယူးယောက်ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးရုံးသည်ပင် အဲလ်ဘာနီမြို့၌ ရုံးစိုက်ခြင်းဖြစ်၏။]

လှစုံသော မြို့တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း သင်ရပ်သန့်ရှင်း

မှုသည် ဝါရှင်တန်ဒီစီကို မမိချေ။ ဝါရှင်တန်ဒီစီသည် သမ္မတရုံးစိုက်ရာဖြစ်၍ ပိုပြီးခုံညားသော အသွင်ကိုဆောင်သည်။ လမ်းတွေက ပိုကျယ်သည်။ အဆောက်အဦတွေက အလှ၊ အမြင်ထက် ခမ်းနားထည်ဝါမှုဘက် ပိုသည်။ ရှေးခေတ်ဂရိ၊ ရောမ ဆန်သော၊ နွယ်သော အဆောက်အဦတွေများသည်။

မြို့တော်၏ အင်္ဂါရပ်နှင့်အညီ သမ္မတအိမ်ဖြူတော်၊ ကွန်ဂရက်(ယူနိုက်တက်စတိတ်စ် ကက်ပီတော်)၊ ဝါရှင်တန် အထိမ်းအမှတ် ကျောက်တိုင်၊ ကွန်ဂရက်စာကြည့်တိုက်နှင့် မစစ်ဆိုနီးယားပြတိုက်၊ မဒမ်တူးဆော့ပြတိုက် စသည်တို့က ခမ်းနားလှ၏။ နယူးယောက်လောက် မကျယ်၊ နယူးယောက်လောက် လှူချီးစုံ လှူဦးရေမများ။ ဝါရှင်တန်ဒီစီသည် ၆၈. ၃ စတုရန်းမိုင် (၁၇၆. ၉ ကီလိုမီတာ)ရှိပြီး၊ လူဦးရေ ၆ သိန်း တစ်သောင်းကျော် (၂၀၁၁ စာရင်းအရ) ရှိသည်။ ၁၇၉၀ ပြည့်နှစ်က စတင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

မြောက်အောက်ရထားလမ်း ဆက်သွယ်ရေးမှာ နယူးယောက်ကဲ့သို့ မကျယ်ပြန့်။ ဘတ်စ်ကားလိုင်းလည်း နယူးယောက်ကဲ့သို့ အနံ့အပြန့် မရှိသဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ကား လိုသည်။ နိုင်ငံတကာ လေကြောင်းလိုင်းအတွက် အဲလ်တီးမိုးနှင့် ရော်နယ်ရီဂင်လေဆိပ်တို့သာ ရှိသည်။ ကနေဒီ လေဆိပ်လောက် မကြီးမားချေ။

ထို့ကြောင့် နယူးယောက်သည် မြို့ဟော်မဟုတ်သော်လည်း သမ္မတရုံးစိုက်ရာ ဝါရှင်တန်ဒီစီထက် ပိုပြီး လူနေများကာ ပြည့်စုံသော ဒေသဖြစ်သဖြင့် နေချင်သူများ၏၊ ထို့အတူ အိမ်ခြေဈေးပိုကောင်းသည်။ လူများသဖြင့် အစားအသောက်၊ နေထိုင်မှုစရိတ် ပိုသည်။

ရန်ကုန်သည် (ယခုအခါ) မြို့တော်မဟုတ်တော့သော်လည်း မြို့တော်နေပြည်တော်ထက် နေချင်ဖွယ်ကောင်းသော၊ အချက်အလက်တွေ ပိုပြည့်စုံသည်။ ပိုပြီး ဆက်သွယ်ရေးလွယ်ကူသည်။ နေပြည်တော်ကား ခမ်းနားထည်ဝါမှု ပိုသော်လည်း ရန်ကုန်ကဲ့သို့ ပြီးပြည့်စုံသော ဒေသမဟုတ်သေးခြင်းကလည်း ခြားနားချက်ဖြစ်နေသည်။

မိမိကား နယူးယောက်နှင့် ဝါရှင်တန်ကိုရောက်ပြီး နောက် ရန်ကုန်နှင့် နေပြည်တော်ကို စိတ်အာရုံ၌ ခံစားမိသည်၊ ယှဉ်မိသည်။

မောင်ကောင်းမြင့်

ဂဗ္ဗိဂုဆန်သော နဂါးပွက်တောင်

■ ပါမောက္ခ မင်းဓာတ်

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းဘူးခရိုင်၊ မင်းဘူးမြို့ရှိ နဂါးပွက်တောင်သည် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ကိုးကွယ်ပူဇော်ပသသူများ၊ လေ့လာသူများဖြင့် စည်ကားလာသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဒေသထွက် မုန့်ပဲသရေစာ ရောင်းချသောဆိုင်များ များပြားခမ်းနားလာပြီး ရွှေစက်တော်ဘုရားပွဲကာလအတွင်း ရောင်းချရမှုမှရရှိသော အမြတ်ငွေဖြင့် တစ်နှစ်တာ ထိုင်ပြီးစားနိုင်သည်ဟုပင် ပြောသံကြားခဲ့ရပါသည်။

သိပ္ပံပညာအရ မင်းဘူးနဂါးပွက်တောင်သည် ရွှေစက်တော်မူသောဖြစ်သော်လည်း ရွှေစက်တော်ဘုရားသမိုင်းနှင့် ဆက်စပ်နေပြန်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများအတွက် ဂဗ္ဗိဂုဆန်သော နေရာကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။ အောက်စက်တော်ရာကို နမ္မဒါနဂါးမင်း၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားမှုကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားက ချထားပေးတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မင်းဘူးနဂါးပွက်တောင်သည် အဆိုပါ နမ္မဒါနဂါးမင်း၏ သားတော်၊ သမီးတော်များနှင့် ဆက်စပ်နေပါသည်။

မည်သည့်ကာလကပင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရသည် မသိရသော်လည်း နဂါးများနှင့် ပတ်သက်၍ သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာကြည့်ရှုလျှင် သံလွင်မြစ်ခေါ်

မဲခေါင်မြစ်နှင့် မကင်းသော နိုင်ငံများတွင် နဂါးနှင့်ဆိုင်ရာ ဒဏ္ဍာရီများ ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ အခြားနိုင်ငံများတွင် မရှိပါ။ မြန်မာ၊ တရုတ်၊ ထိုင်း၊ လော၊ ကမ္ဘောဒီးယားနှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတို့တွင် နဂါးနှင့် ဆက်သွယ်သော ဒဏ္ဍာရီများ ရှိကြပါသည်။ တရုတ်နှစ်သစ်ကူးတွင် နဂါးအကမပါလျှင် မပြီးပါ။ နဂါးနှစ်အဖြစ် သတ်မှတ်သည့် နှစ်မျိုးလည်းရှိပါသည်။ ရှေးခေတ်ဟောင်း တရုတ်ဘုရင်ကို မြန်မာတို့က ဥတည်ဖွားဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြခြင်းမှာ နဂါးဥမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့သော မင်းဖြစ်ကြောင်း ညွှန်းဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးမြန်မာ ဟံလင်းခေတ်၊ ပြုမင်းထီးဘုရင်မှာလည်း နဂါးဥမှပင် ဖွားခဲ့သလို ဟု အဆိုရှိပါသည်။ ထိုသို့ နဂါးဥမှပေါက်ဖွားခဲ့ကြသည့် ဘုရင်များကြောင့် တရုတ်နှင့်မြန်မာမှာ ပေါက်ဖော်ဟုပင် ခေါ်ဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကျိက်ထီးရိုးဘုရားတည်တော်မူရာတွင်

ဒါယကာတစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သလို သုဝဏ္ဏဘူမိဘုရင် တိဿဓမ္မသီဟသူမဟာဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးမှာလည်း ခံဒါခါ ဝင်းကျိက်တောင်ဟုခေါ်ကြသော ဂဗ္ဗိဂုတောင်ခြေရင်းမှ တိဿရသေ့တို့ တွေ့ရှိကောက်ယူခဲ့သည့် နဂါးဥမှ ဖွားခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ တိဿဓမ္မသီဟသူမဟာဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး၏ မိဖုရားနှစ်ပါးဖြစ်တော်မူကြသော နာဂသူလ

မင်းဘူးနဂါးပွက်တောင်တွင် ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံသော နဂါးစာကျွေးပြီး အမှုဝေနေစဉ်

ရွှေနန်းကျင်တို့မှာလည်း တိဿရသေ
ကြီးကပင် ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ရှိ ကျီး
တန်းပါးစပ်အတွင်းမှ တွေ့ရှိကောက်
ယူခဲ့သည့် နဂါးဥများမှ ပေါက်ဖွားခဲ့သူ
များပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ အထက်ပါ
မင်းမိဖုရားကြီးများ အသက်ထင်ရှား ရှိခဲ့
သည့်ကာလမှာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
မဇ္ဈိမဒေသတွင် သက်တော်ထင်ရှားရှိ
စဉ် ကာလပင်ဖြစ်၍ ဘီစီ ၅ ရာစု
တွင်ဖြစ်ပြီး ယခုမှ နောက်ကြောင်းပြန်
ရေတွက်ပါလျှင် နှစ်ပေါင်း ၂၆၀၀ ခန့်
ရှိပြီဖြစ်ပါ၏။

မင်းဘူးနဂါးပွက်တောင်နှင့် ဆက်
စပ်မှုရှိသော နဂါးများသည်လည်း
ကောင်း အောက်စက်တော်ရာနှင့် ပတ်
သက်သော နဂါးသည်လည်းကောင်း၊
မြတ်စွာဘုရားသတ္တဌာန စံတော်မူစဉ်
မှစလို့နွာကန်အတွင်း ပါးပျဉ်းထောင်မိုး
ပြီး မြတ်စွာဘုရားအား လေဒဏ်၊
မိုးဒဏ်မှ အကာအကွယ်ပေးခဲ့သော
နဂါးသည်လည်းကောင်း လွန်ခဲ့သောနှစ်
ပေါင်း ၂၆၀၀ ခန့်၊ BC ၅ ရာစုက
နဂါးများပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ မြန်မာမှု
နယ်ပယ်တွင် စနေဂြိုဟ်စောင့်ထိန်းသူ
မှာ နဂါးပင်ဖြစ်ပါ၏။

ဂမ္ဘီရခဲခဲသော မင်းဘူးမြို့မှ နဂါး
ပွက်တောင်ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်း
ငယ်က အချို့သောသူများက မရှိမသေ
ပြောဆိုလုပ်ဆောင်မှုများ ရှိခဲ့၍ မပွက်
တော့ဘဲ ရပ်တန့်သွားခဲ့ပါသေးသည်။
ဒေသခံများ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကြပြီး
ဆိုင်ရာပိုင်ရာများမှတစ်ဆင့် ကန်တော့
ပွဲပေး တောင်းပန်မှု ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၍
ယခုတိုင် ပြန်လည်ပွက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြ

ပါသည်။
ယခုနှစ် ကျင်းပလျက်ရှိသော
ရွှေစက်တော်ဘုရားပွဲမှအပြန် မင်းဘူး
မြို့ရှိ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ရသူတစ်ဦးနှင့်
မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ကိုယ်တိုင်ကြုံ
တွေ့ရသူမှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး
နိုင်ငံအရာထမ်း ဦးစီးအရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်
နေပါသည်။ သူမပြောပြရာတွင်...

ကျွန်မက မင်းဘူးဇာတိ မဟုတ်
ပါ။ ရွှေတိုဇာတိဖြစ်ပါသည်။ ရတနာသုံး
ပါးကိုသာ အစဉ်အမြဲ ဆည်းကပ်ကိုး
ကွယ်သူဖြစ်ပြီး နတ်နဂါးကိုးကွယ်မှု မရှိ
ခဲ့ပါ။ ၂၀၁၂ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
မကွေးမြို့သို့ ကြွရောက်အပူဇော်ခံခဲ့
သည့် စဉ့်ကိုင်မြို့မှ ရေဆန်သစ်ပြန်
ဘုရားအား သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး ဖုန်း
Hand Set ဖြင့် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူခဲ့ပါ
သည်။ ၎င်းဓာတ်ပုံများမှာ အခြားပုံများ
နှင့်မတူဘဲ အစိမ်းရောင်ကဲနေပါသည်။
ရေဆန်သစ်ပြန်ဘုရားကို ပင့်ဆောင်လာ
သူမှာ ဘာသာခြားမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့
ပြောင်းခဲ့သူ မယ်တော်တစ်ဦးဖြစ်ပါ
သည်။ မယ်တော်ကြီးက ကျွန်မရိုက်ခဲ့
သော ဓာတ်ပုံများကိုကြည့်ရှုပြီး ထူးခြား
မှုရှိကြောင်း နဂါးဆက်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း
ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်၊ သာကေ
တမှ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကလည်း
နဂါးပွက်တောင်နှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိ
ကြောင်း သွားရောက်ပြီး နဂါးစာကျေး၊
ကန်တော့ပွဲပေးရန် အမိန့်ရှိခဲ့ပြန်ပါသည်။

၁၆-၁-၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ကျွန်မ
သည် မင်းဘူးနဂါးပွက်တောင်သို့ သွား
ရောက်ပြီး နဂါးစာကျေးခြင်း၊ ကန်တော့
ပွဲပေးခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့

ပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်နေစဉ် အမှတ်
တရဖြစ်စေရန် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးခဲ့
ရာ ဓာတ်ပုံများတွင် ထူးခြားမှုများ တွေ့
ရှိရပါသည်။ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံတွင် နဂါးပွက်
တောင်မှ ပွက်သည့် ရွှံ့များမှာ နဂါး
ခေါင်းသဏ္ဍာန် ပေါ်လွင်နေပြီ။ နောက်
တစ်ပုံမှာ သာဓုခေါ်နေသည့် လူတစ်
ယောက်၏ မျက်နှာပုံသဏ္ဍာန် ပေါ်နေပါ
သည်။ (ထိုပုံကို ပူးတွဲတင်ပြထားပါ
သည်။)

ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကျွန်မ
၏ရုံးတွင် ထူးခြားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာ
ပါသည်။ ကျွန်မ၏ ရုံးခန်းမှ လျှပ်စစ်
လူခေါ်ခေါင်းလောင်း အလိုအလျောက်
မြည်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မ၏ရုံးခန်းမှ ဘုရား
ကျောင်းဆောင်မှ ရေစက်များ တပေါက်
ပေါက်ကျလာခဲ့ပါသည်။ နှစ်ညဆက်၍
မြွေများ၊ ငါးများနှင့် သစ်ဂမုန်းပင်များ
ကို အိပ်မက်မက်ပါသည်။ ကျွန်မ၏ရုံး
ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ ပန်းပင်များမှာ ထူး
ထူးခြားခြား ဖူးပွင့်ဝေဆာနေခဲ့ကြပါ
သည်။ ကျွန်မ၏ရုံးရှိ ဝန်ထမ်းများအား
လုံးလိုလို ရာထူးတစ်ဆင့် တက်ခဲ့ကြပါ
သည်။

ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသူ ဦးစီး
အရာရှိ၏ ပြောစကားမှာ ထိုမျှသာ ဖြစ်
ပါသည်။ စာရေးသူအား ၎င်းဦးစီးအရာ
ရှိနှင့် ဆက်သွယ်မိတ်ဆက်ပေးသူမှာ
မင်းဘူးမြို့ရှိ ကြယ်စင်သစ် စားတော်
ဆက်ပိုင်ရှင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးဖြစ်ပြီး
ထပ်မံလေ့လာသိရှိလိုသူများ ၎င်းတို့နှင့်
သွားရောက်ဆက်သွယ်နိုင်ကြပါကြောင်း။

ပါမောက္ခ မင်းဓာတု

ပတ္တမြားရောင် မျက်လုံးရှင် မုဂ္ဂိုလ်ထူး

■ မော်တင်သိန်းဇော်

မုဂ္ဂိုလ်ထူး မုဂ္ဂိုလ်ဆန်း အချို့တို့သည် သူတစ်ပါးတို့ အနေနှင့် သူတို့အား အထင်ကြီးရိပ်စား ချဉ်းကပ်ကြမှာ စိုးရွံ့၍ အရူးနယ်၊ အလှူခံနယ်၊ အခြေအနေမဲ့တို့နယ် နေထိုင်သွားလာ ဆက်ဆံလေ့ရှိတတ်ကြသည်ကို ဦးဘထွား ကြားသိမှတ်သာ၊ဖူးခဲ့ပါသည်။ ထိုနည်းတူပင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါးခန့်ခင်က ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အလယ်ပစ္စယ်တွင် ရုတ်တရက် အမှတ်မထင် ဆုံတွေ့ခံစားခဲ့ရသော အလွန်တရာမျှ ထူးဆန်းလှသော မုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ မုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးလား၊ အရူးလား၊ အလှူခံလား၊ အခြေအနေမဲ့ မုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပေလား ဆိုသည်ကိုတော့ ဦးဘထွားအနေနှင့် ဂယနဏ မသိရှာ။ ထူးဆန်းလှသည် ထိုမုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် သူတို့ သုံးရက်တာမျှပင် ကြုံတွေ့ဆက်ဆံ ကျင်လည်ခဲ့ရစဉ်က အံ့ဩတမောမျှ မြင်တွေ့ခံစား စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရသော အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသည့် မြစ်အင်၊ မြစ်စဉ် အကြောင်းအရာအချို့ကို မိမိက

ပြန်တင်ပြလျှင် မိမိကိုပင် အရူးလိုပင် မှတ်ထင်ပြောဆိုကြလေပေလား၊ဟုပင် ဦးဘထွားခမျာ စိုးရိမ်နေရှာမိလေသည်။
ထိုမုဂ္ဂိုလ်ထူး မုဂ္ဂိုလ်ဆန်းကြီးနှင့် ရွှေတိဂုံစေတီကြီး ရင်ပြင်ပေါ်တွင် ကြုံတွေ့ခံစား ရရှိခဲ့ရသည့် မြစ်အင်ဆန်းတို့ကား အလွန်တရာမျှ ဆန်းကြယ် ထူးခြားလှပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့်ဖြစ်ရာ နေ့တစ်နေ့၌ မြစ်သည် လွန်ခဲ့သော ထိုနှစ်ကာလများခင်က ဦးဘထွားမှာ အလုပ်အကိုင် မကောင်း၊ ဝင်ငွေက မမုန်၊ ကြွေးကတူ၊ သားသမီး တွေကများနှင့် ဘဝရေးရာတို့မှာ အထူးပင် ခက်ခဲကျပ်တည်း ချိဉ်းနေချိန်ပင် မြစ်ခဲလေသည်။ မှတ်မှတ်ရရကြီး မြစ်ခဲရသော အိမ်၌ ငွေမရှိ၍ မိသားစုတို့ ဘူးသီးကြော်ကလေးနှင့်၊ ငါးပိရည်နှင့် ထမင်းထိုင်စားခဲ့ကြရသော ထိုနေ့ နံနက်ပိုင်း၌ ဦးဘထွားသည် ထမင်းပိုင်းတွင် ငါးပိရည်၊ ဘူးသီးကြော်ကလေးများနှင့်သာ ထိုင်ကာစားနေကြသည့် ညှိုးငယ်ကြသော

ဇနီးဖြစ်သူနှင့် ရင်သွေးငယ်ကလေးတွေကို မသိမသာမျှ တိတ်တခိုးနှင့် အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေရင်းမှ ကရုဏာသက်မိကာ ရင်ထဲ၌ အထူးပင် ကြေကွဲဝမ်းနည်း စိတ်ထိခိုက်လာရှာမိ၍ ထမင်းကို ဆက်မစားနိုင်တော့ဘဲ ဇနီးသည်ထံမှ ငွေတစ်မတ် မျှ လမ်းစရိတ်အဖြစ်တောင်းခံကာ ရွှေတိဂုံစေတီကြီးဆီသို့ စိတ်ပြေလက်ပျောက်အဖြစ် အပြောကလေး ထွက်ခဲ့လေသည်။

ဦးဘထွားသည် ရွှေတိဂုံစေတီကြီးကို အရင်ဖူးမြော် ဝတ်ပြုရှိခဲ့သည်။ ပြီးက နောင်တော်ကြီးစေတီ ရင်ပြင်တော် တွင် ရှိခိုးဝတ်ပြုသည်။ ပုတီးစိပ်သည်။ ပြီးက တရားရုံမှတ် အားထုတ်သည်။ အတော်ကြာကြာမျှ ဝတ်ပြုပုတီးစိပ် တရား ရှုမှတ်ပြီးနောက် ဦးဘထွားသည် အားရလန်းဆန်း နှစ်သိမ့် မှုများရှိပြီဖြစ်၍ နောင်တော်ကြီးစေတီမှ ထွက်ခွာခဲ့ကာ ရင်ပြင် တစ်လျှောက်မှ လျှောက်လှမ်းခဲ့လေသည်။ မိုးပေါက်ကလေး များ တဖွဲ့ဖွဲ့မျှကျနေသော အောက်ဆီမှ ဦးဘထွားသည် မအေး လှသော အတွေးစုံတို့နှင့် သောကတို့နှင့် ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်လှမ်းလာစဉ် အလယ်ပစ္စယံသို့ အရောက်ခန့်တွင် သူ၏မျက်နှာတူရှု ရှေ့နားဆီမှ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ လျှောက် လှမ်းလာသော အရပ်က ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အသား က လတ်လတ်၊ လည်ကတုံးအင်္ကျီဖြူနှင့် ပုဆိုးညိုမည်းကြီးကို ဝတ်ဆင်ထား၍ လွယ်အိတ်ကြီးကို လွယ်ထားသည့် ထူးကဲ ဆန်ကယ်သော အသွင်သဏ္ဍာန်ထူးတစ်ရပ်ရှိသော အသက် ၇၀ ကျော်ခန့် အဘိုးကြီးတစ်ဦးကို အမှတ်မထင်မျှ ဘွားခနဲ ဆိုသလို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရလျက် မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဦးဘထွားနှင့် ထိုအဘိုးကြီးဖြစ်သူတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ကာအတွေ့ ၁၀ ပေခန့်အရှိတွင် လျှောက်လှမ်းလာသော ထိုအဘိုးကြီးက ရုတ်ခြည်းမျှ ရပ်တန့်လိုက်ကာ ဦးဘထွားကို အနားဆီသို့ ချီသာလှသော အပြုံးတို့နှင့် အဆန်းတကြယ် ဆိုသလိုလှမ်းကာ လက်ယပ်ခေါ်လိုက်ပြီး တရင်းတနီးနှင့် လူရင်းမိတ်ဟောင်း၊ မိတ်ရင်းဓာတ်သိသို့နယ် “ဟေ့ကောင်၊ လာ။ တို့အောက်ဆိုင်က ခေါက်ဆွဲကြော်သွားစားကြရအောင်” ဟု အားပါးတရ ဖက်လဲတကင်း လှမ်းပြောလျက် ဦးဘထွား ရှေ့နားဆီသို့ ရောက်လာလေသည်။ ကပ်လာလေသည်။

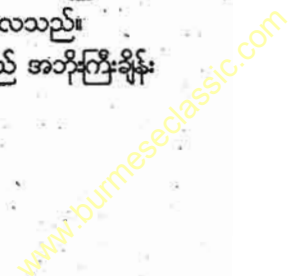
အဘိုးကြီး၏ အပြုအမူများနှင့် လှမ်းပြောလိုက်သော စကားသံတို့ကြောင့် ဦးဘထွားမှာ အဆန်းတကြယ်အဖြစ် ခံစားမိလိုက်ကာ အံ့ဩမိသလို အလုပ်အကိုင်မကောင်း။

ဝင်ငွေက မရှိ၍ ဒီရက်ထဲမှာ အကြော်ကလေးနှင့်သာ စားသောက်နေကြရ၍ စိတ်ညစ်ညူးနေရလျက် အပြန် စရိတ်ပင် မရှိရသည့်အထဲမှာ မမြင်မတွေ့ဖူးသော၊ မသိရ သော သူစိမ်းဖြစ်သူက ခေါက်ဆွဲသွားစားရန် လာခေါ်၍ အင်ကြီး၊ အကြံအဖန်ရိုက်စားသူ ငတို့ကြီး၊ မိုးတွမ်တီး ဖြစ်နိုင်သူနှင့် လာတွေ့ရပြန်ပါပြီ။ ဒုက္ခပါပဲဟူ၍ တွေးဆထင် မှတ်မိ၍ စိတ်ပျက်မိကာ အဘိုးကြီးကို ဦးဘထွားက မအီ မသာမျက်နှာနှင့် “အဘ...ကျွန်တော် ခေါက်ဆွဲမကြိုက်ဘူး။ မြန်မာ စားသောက်စရာတွေပဲ ကြိုက်တာ။ အဘပဲ သွား စားပါ”ဟု အလျင်စလိုနှင့် ကမန်းကတန်းမျှ ပြောဆို၍ ငြင်းပယ်ကာ အဘိုးကြီးကို ကျောခိုင်းပြီး လှည့်ထွက်သွားရန် ကပျာကယာ ပြင်ဆင်လေသည်။

ထိုအခါ အဘိုးကြီးက ဦးဘထွား၏လက်ကို ပြေးကာ လာဆွဲကိုင်ပြီး “ဟေ့ကောင်ရာ...မင်း ဒီနေ့မနက်တုန်းက အိမ်က ငွေတစ်မတ်တည်းနဲ့ ထွက်လာတာ ငါသိပါတယ် ကွာ။ ကြုံတုန်းကြိုက်တုန်း မင်းကို ငါဒါနပြုချင်၊ ကျွေးချင် လွန်းလို့ပါကွာ။ မင်းလိုက်ခဲ့စမ်းပါ”ဟု ပြောဆိုသလို၊ သူ၏ ကြီးမားသန်မာ တုတ်ခိုင်လှသော လက်ကြီးနှင့် ဦးဘထွား၏ ကိုယ်ခန္ဓာပြင်ကို အတင်းပွေ့ဖက်ကာ အောက်ဘက်သို့ ဆင်း သက်ရာ လှေကားဆီသို့ အမောတကောနှင့် ဆွဲခေါ်ချသွားလေ သည်။

အဘိုးကြီးခေါ်သွားရာ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အောက် ခြေရှိ ဗဟန်းရပ်ကွက်ရှိ လမ်းမပေါ်ကြီးက ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင် သို့ ရောက်ရှိကြသော် နှစ်ဦးသား ထိုင်ကြသည်နှင့် အဘိုးကြီး က ဆိုင်ဝန်ထမ်းကလေးအား “ဟေ့...ချာတိတ်၊ ဒီကောင် အတွက် ဒီကောင်ကြိုက်တဲ့ မုန့်ဟင်းခါးကို အကြော်နဲ့ တစ်ပွဲ ပေး။ ငါ့ကိုတော့ ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲပေး။ မြန်မြန်နော်၊ ဆာနေပြီကွ”ဟု အော်ပြောကာ သွက်လက်စွာ လှမ်းမှာပြော လိုက်လေသည်။ အဘိုးကြီးက အလိုလိုလိကာ သူ့အင်မတန် မျှ ကြိုက်နှစ်သက်ကာ ယခုလည်း စားချင်မှာချင်နေသည့် မုန့်ဟင်းခါးကို မှာပေးလိုက်၍ ဦးဘထွားမှာ အထူးတလည်မျှ အံ့အားသင့်သွားမိလေသည်။ စားသောက်ကြပြီး လှူချင်းခွဲခါနီး ၌ အဘိုးကြီးက “မင်း မနက်ဖြန်ကျရင် နောင်တော်ကြီးစေတီ ကို လာခဲ့ဦးနော်”ဟု မှာကြားချိန်းဆိုပြန်လေသည်။

ဒုတိယနေ့တွင်လည်း ဦးဘထွားသည် အဘိုးကြီးချိန်း

ဆိုထားရာ နောင်တော်ကြီးစေတီဆီသို့ သွားမိပြန်လေသည်။ ကြိုတင်ရောက်ရှိကာ အသင့်စောင့်နေသော အဘိုးကြီးက ဦးဘထွားကို “ငါတော့ ဝတ်ပြုပြီးပြီ။ မင်းဝတ်ပြုပြီးရင် တို့ မနေ့ကဆိုင်ကိုပဲ သွားစားကြတာပေါ့။ ငါစောင့်နေမယ်” ဟု သွက်သွက်လက်လက်နှင့် အမြန်အဆန်ပြောကာ ရေနားရှိ တန်ဆောင်းကြီးတစ်ခုအတွင်းဆီသို့ ပြေးထွက်သွားလေသည်။ ဒုတိယဖြစ်သော ထိုနေ့တွင် ထမင်းဆိုင်၌ စားသောက်နေကြ စဉ် ဦးဘထွားသည် ခေါက်ဆွဲကြော်တွေကို ယလုတ်ပလောင်း နှင့် အားပါးတရ စားနေသော ချွေးတွေစိုနေသည့် အဘိုးကြီး ၏ မျက်နှာပြင်ကို မသိမသာမျှ ခိုးကြည့်ရှုရင်းနှင့် “ကေန္တ တော့ ဒီအဘိုးကြီးဟာ မိန်းမကြီးပဲလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် အခြောက် ဂျိပုံးကြီးပဲလား မသိဘူး။ ငါ့ကိုကျွေးတာ နှစ်ရက် တောင်ရှိပြီ။ ပြီးရင် ငါ့ကို မြူဆွယ်တော့မယ်ထင်တယ်။ ငါ့အမြန်လစ်မှ ရှောင်မှ ဖြစ်တော့မယ်” ဟု စိုးရွံ့စွာ တွေးဆ ကြံရွယ်နေမိလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ခေါက်ဆွဲတွေကို ယလုတ်ပလောင်း နှင့် မြိန်ရေရှက်ရေ စားသောက်နေ ဝါးနေသော အဘိုးကြီးက ရုတ်တရက်ဆိုသလို သူ့၏လက်ထဲက ခေါက်ဆွဲစားခွန်းကို ထမင်းစားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ကာ တစ်ချက်မျှ ပြုံးလိုက်ရယ် လိုက်နောက် ဦးဘထွား၏မျက်နှာကို စူးစိုက်၍ ကြည့်ရှုလိုက် ပြီး “အမလေးကွာ... ငါ့ကို မင်းက မိန်းမကြီးတစ်ယောက်လို့ အခြောက်လို့ ထင်နေတယ် မှတ်တယ်။ ဟေ့ကောင်ရ... မိန်းမ မဟုတ်ဘူးကွ။ တကယ့်ယောက်ျားကြီးကွ။ ငါသာ မိန်းမဖြစ်ခဲ့ရင် ကလေးဆယ်ယောက်လောက်တောင် မွေးနေ ပြီကွ။ မှားပါတယ်ကွာ” ဟု ပြောလေရာ ဦးဘထွားမှာ အထူး တလည်မှုပင် ထပ်ကာ အံ့ဩတမော ဖြစ်ရပြန်လေသည်။

တတိယမြောက်နေ့တွင်လည်း ဦးဘထွားမှာ အဘိုး ကြီးခေါ်ထား၍ နောင်တော်ကြီးစေတီဆီသို့ သွားမိပြန်လေ သည်။ တတိယဖြစ်ရာ ထိုနေ့တွင်တော့ အဘိုးကြီးမှာ အင်္ကျီ ပုဆိုး၊ တိုက်ပုံကောင်တို့နှင့် သစ်လွင်တောက်ပ လန်းဆန်း နေသည်ကို ဦးဘထွားမြင်ရ၍ အံ့ဩမိကာ အာရုံနောက်ရရာ လေသည်။ အတွေးခေါင်ရပြန်လေသည်။

ထိုတတိယမြောက်နေ့တွင်မှာတော့ အဘိုးကြီးနှင့် ဦးဘထွားတို့ အောက်ခြေရှိ ထမင်းဆိုင်ဆီသို့ သွားစားကြရန် နောင်တော်ကြီးစေတီတော်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့စဉ် ရင်ပြင်တော်

ကြီးတစ်နေရာသို့အရောက်၌ အဘိုးကြီးက မပြောမဆို အဆန်းတကြယ်ဆိုသလို မထင်မှတ်ဘဲ ရုတ်တရက် လက် မြှောက်၊ ခြေမြှောက်ကာ ကခုန်မြူးထူး သီဆိုနေ၍ ဦးဘထွား မှာ ရုတ်စိတ်များစင်မိပြီး “ဟာ... အဘရာ၊ မကြီးမငယ်နဲ့ ရှက်စရာကြီးဗျ။ မကစမ်း မရှုမကြောင်စမ်းပါနဲ့။ ဟိုမှာ လူတွေ ကြည့်နေကြတယ်ဗျ” ဟု ပြောရင်းနှင့် ကခုန်နေသော အဘိုး ကြီး၏လက်ကို သွားဆွဲ၍ ဟန်တားလေသည်။ ထိုစဉ် အဘိုး ကြီးက လှမ်းဆွဲလာသော ဦးဘထွား၏လက်များကို ဒေါသ တကြီးနှင့် ပုတ်ချလိုက်ပြီးနောက် “ဟေ့... ငါတို့က ဘုရင် မျိုးနွယ်ထဲကကွ” ဟု အသံနက်ကြီးနှင့် အော်ငေါက်လိုက်၊ မာန်လိုက်လေသည်။

သူ့အား အသံနက်ကြီးနှင့် ဒေါသတကြီးမျှ အော် လိုက်၊ ငေါက်လိုက်၊ မာန်လိုက်သော အဘိုးကြီးကို စိတ်ခု၊ စိတ်ဆိုးသွားမိသည့် ဦးဘထွားသည် တတိယမြောက်ဖြစ် သော ထိုနေ့တွင် ထုံးစံအတိုင်းဆိုသလို ဆိုင်ထဲ၌ စားသောက် နေကြစဉ် ဦးဘထွားက “အင်း... ဒီအဘိုးကြီး ဆီးတွေလွန် ပြီး လမ်းမှာ ဒုက္ခတွေ့ရောက်အောင် ငါလုပ်ဦးမယ်” ဟု အကြံ ထုတ်ရင်း အဘိုးကြီး၏ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းခွက်ထဲဆီသို့ ရေနှေးကြမ်းများ သုံးအိုးခန့်မျှတိုင်အောင် မနားတမ်း ဆက် တိုက် တရစပ်မျှ ဖိကာထည့်ပေးလေသည်။ ဆိုင်က လက် ဖက်ရည်ကြမ်းများကို ထပ်ကာ လာမချသည့်အခါတွင်တော့ အဘိုးကြီးက အားပါးတရမျှ အော်ကာ ရယ်မောလိုက်ပြီး “ဟေ့ကောင်... ရေနှေးကြမ်းတွေထည့်ဦးလေကွာ။ ငါက ဆီးလည်းခိုင်တယ်ကွ။ မင်းလုပ်ကြလို့မရပါဘူးကွ” ဟု လေသံ အေးကလေးနှင့် ခပ်တည်တည်မျှ ပြောလေရာ ဦးဘထွားမှာ အံ့ဩတမောကြီး ထပ်ဖြစ်ရပြီး အဘိုးကြီးကို ကြောက်လန့် စိတ်များပင် ဝင်မိလေသည်။

စားသောက်ကြပြီး လူစုခွဲရန် လျှောက်လှမ်းရန်ကြံစဉ် တစ်နေရာသို့ အရောက်၌ အဘိုးကြီးက ဦးဘထွားကို “ဟေ့ ကောင်... တို့ရှေ့ဆီက တည်တည်လျှောက်လာတဲ့ ဟိုရှေ့ ဆီကကောင်ကို မင်းကြည့်နေ၊ လှမ်းကြည့်နေနော်” ဟု ရုတ် ခြည်း လှုပ်တစ်ပြက်မျှ ကောက်ကာငင်ကာ ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ဆိုသလို အဆန်းတကြယ်မျှ ကပ်ကာပြောလာ၍ ရှေ့ဆီက လျှောက်လာသော လူတစ်ယောက်ကို ကပုကယာ လှမ်းကြည့်လိုက်လေရာ...

လျှောက်လှမ်းလာသော ထိုလူသည် တုံ့ခနဲမျှ ခေတ္တ
ခဏတာမျှ ရပ်တန့်သွားသည်ကို အံ့ဩလှစွာ တွေ့မြင်သတိ
ထားလိုက်ရသလို ထိုလူကို လှမ်း၍ စူးစိုက်ကာ ကြည့်နေ
သော အဘိုးကြီး၏မျက်လုံးနှစ်လုံးတို့သည် ပတ္တမြားလုံး၊
ပတ္တမြားခဲတို့နယ်၊ နဂါးမျက်လုံးတို့နယ် မာန်ဖီဟိန်းဟောက်
ခေါသထွက်နေသော ကျားမျက်လုံးနယ် ကြောက်မက်ဖွယ်
ရာကောင်းလှအောင် နှစ်လုံးစလုံးတို့မှာ နီရဲနီမြန်းကာ
တောက်ပနေသည်ကိုလည်း ဦးဘထွားသည် သည်းထိတ်ရင်ဖို
ချောက်ချားစွာနှင့် အံ့ဩတမောကြီးနှင့် တစ်သက်၌တစ်ခါ
မမြင်စမှဆိုသလို လျှပ်တစ်ပြက်မျှ မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ခဏမျှခန့်အကြာ လူချင်းခွဲခွာနိုး၌ အဘိုးကြီးက
ဦးဘထွားကို “တို့ခွဲကြတော့မယ်။ မင်း နောက်ကို အကြော်
နဲ့ ငါးပိရည်တွေနဲ့ ထမင်းမစားရတော့ပါဘူးကွာ။ အေးအေး
ဆေးဆေး အားလုံးဖြစ်သွားပါပြီ။ မင်းကို မကောင်းကြံတဲ့သူ
တွေလည်း သွားပါပြီ။ မင်းကို မကောင်းကြံတဲ့သူတွေလည်း
မရှိကြတော့ပါဘူးကွာ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်ကွာ။ ဘာသာရေးကို
တော့ မင်းအထူးပဲ လုပ်ရမယ်။ ငါ့အတွက်ကိုတော့ ဘာမျှ
ပူမနေပါနဲ့။ ဒီမှာကြည့်စမ်း။ ငါ့မှာ ဒါတွေအပြည့်ရှိတယ်ကွာ”
ဟု ပခုံးပြင်ကို လှမ်းဖက်ကာ သူ၏ ရောမလွယ်အိတ်ကြီးကို
ဖွင့်လှစ်ပြ၍ ပြောဆိုလာသဖြင့် ဦးဘထွားက စိတ်ဝင်တစား
နှင့် ကပျာကယာ အမောတကော ငုံ့ကြည့်လိုက်လေရာ
အဘိုးကြီး၏ လွယ်အိတ်ကြီးထဲတွင် ပုတီးကြီးများ၊ အင်းစမ
ချပ်ကြီးများကို တအံ့တဩနှင့် မြင်တွေ့ရလေသည်။

ဦးဘထွားသည် အဘိုးကြီးအနေနှင့် ပြောပြ၍ မယုံ
နိုင်ဖွယ်ပင် ဆန်းကြယ်လှစွာ သူ့ကြိုက်နှစ်သက်သော မုန့်ဟင်း
ခါး၊ စားချင်နေသည် မုန့်ဟင်းခါး၊ မှာတော့မည်မုန့်ဟင်းခါးကို
လည်း ကြိုသိကာ မှာပေးခဲ့၍လည်းကောင်း၊ လမ်းစရိတ်
တစ်မတ်မျှသာပင် ပါခဲ့ ထည့်ခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သူ့ကို
မိမိက ရင်ထဲကနေ၍ ကျိတ်ကာ မိန်းမကြီး၊ ဂျီပုံးအခြောက်
ကြီးဟု ရိုးစွပ်ထင်မှတ်သည်ကိုလည်းကောင်း တင်ကြိုသိရှိပြီး
နောက်...

အိုးသုံးအိုးမျှပင် ကုန်စင်အောင် ဆီးတွေလွန်းပြီး ဒုက္ခ
တွေ့ရရန် ရေခွေးကြမ်းရည်များကို မသမာသည့်စိတ်ထား၊
လုပ်ရပ်တို့နှင့် မိမိက အတင်းအဓမ္မမျှ ထည့်ပေးလုပ်ကြံခဲ့
သည်ကိုလည်းကောင်း သိသည့်အပြင် နောက်ဆုံး ခွဲခွာကြရ

ခါနီး၌ ရှေးက လမ်းလျှောက်လာသူကို တုံ့ခနဲမျှ ခေတ္တ
မျှ ရပ်တန့်သွားရရန် အကြည်ပါမိ သိ၍ ဖတ်တို့တန်ခိုးအားခင်
နှင့် လုပ်ပြခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း ပြန်လည်စဉ်းစား အခြေ
ထုတ်ရင်း သူ့အား လက်ပြန်တံဆက်ကာ ကျောခိုင်း၍ အမြန်
လျှောက်လှမ်းသွားသော အလွန်တရာမျှ ဆန်းကြယ်ထူးကဲလှ
သည့် အဘိုးကြီး၏ ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို အံ့ဩတမောနှင့်
မှင်တက်မိကာ ဝင်စားကြည့်ရှု ငေးမောနေစဉ်ခိုက်မှာပင်
အဘိုးကြီးမှာ သူ၏မြင်ကွင်းရှေ့မှောက်မှ ရုတ်ခြည်းမျှ ပျောက်
ကွယ်သွားသည်ကို ဦးဘထွားသည် အထင်အရှားပင် မြင်တွေ့
လိုက်ရလေသည်။

အလွန်တရာမျှ ထူးဆန်းလှသည်တို့မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊
ပုဂ္ဂိုလ်ဆန်းကြီးနှင့် အမှတ်မထင်မျှ ကြံတွေ့ခဲစားရပြီးနောက်
ဦးဘထွားမှာ ရက်ခဏမျှအကြာခန့်တွင် စီးပွားရေး၊ အလုပ်
အကိုင်နှင့် ဝင်ငွေများအနေနှင့် ဆွဲထုလိုက်သလို ကောက်ကာ
ငင်ကာမျှ ဦးမော့ကောင်းမွန်၊ မြင့်တက်ခဲ့ရသလို သူ့အား
ဒုက္ခပေးသည့် လူအချို့လည်း အဝေးဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့သွား
ကြသည်တို့ကို ဦးဘထွားတို့ ခံစားကြရခြင်းပင် ဖြစ်တော့
သည်။

ကျေးဇူးဆပ်ချင်၊ ပူဇော်ကန်တော့ချင်၊ ကိုးကွယ်ဝတ်
ဖြည့်ချင်၍ ဦးဘထွားအနေနှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဆန်းကြီး
ဖြစ်သူအား ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ တစ်ခွင်နှင့် ရောက်လေ
ရာရာ နေရာအနှံ့အပြားဆီတို့၌ ယနေ့ထိတိုင်အောင် နှစ်ပေါင်း
၃၀ နီးပါးမျှပင် တစိုက်မတ်မတ် ကျားကုတ်ကျားခဲမျှ ငွေနှင့်
စူးစိုက်၍ ရှာဖွေခဲ့၊ သတိချုပ်ခဲ့သော်လည်း ပြန်လည်၍ မတွေ့
မကြုံကြရ၊ မဆုံကြရတော့ချေ။

ဦးဘထွားသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် နောင်
တော်ကြီးစေတီမြတ်များဆီသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ရင်း ဖူးမြော်
တိုင်းပင် ကျေးဇူးရှင် ထိုပတ္တမြားရောင် မျက်လုံးရှင်ဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဆန်းကြီးကို တသ သတိရမြင်ယောင်လျက်
ပူဇော်ကန်တော့နေမိရာတော့သည်။

ဝန်ခံချက် ။ ဓမ္မမိတ်ဆွေကြီးပြောပြသော သူ၏
ကိုယ်တွေ့မှန်တို့ကို ကိုးကားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မော်ဟင်သိန်း၊ ငေါ်ရ

မဲ့စလွယ်
မျက်နှာပုံး
အရုံးမရို

နေပူည

ထွက်လေကို ညင်ညင်သာသာမူတ်ထုတ်လိုက်သည်။
ခန္ဓာကိုယ်ရှိအကြောများကို ပြေလျော့လိုက်သည်နှင့်
တရားမှတ်နေစဉ်အတွင်း အာရုံ၌ပေါ်လာသည့်
အမြင်နိမိတ်များသည် မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွား၏။
မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်လိုက်သည်။
ပိန်းပိတ်အောင် နှင်းများကျနေသည့်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ဘာမှမမြင်ရ။
ကျေးဇူးတင်သာရကာများ၏ ဘာသာဘာဝ တွန်ကျူးသံ
သာသာယာယာထွက်ပေါ်နေသည်။
ရံခါတွင် စမ်းချောင်းငယ်လေး၏ ရေစီးသံသဲ့သဲ့ကို ကြားရ၏။
ဆောင်းအကုန် နွေအကူးကာလဖို့
အေးစိမ့်မှုက မပျောက်တတ်သေး။
ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကေလာသတောဗီပေါ်မှ ဖြာထွက်လာသော
နေခြည်ကို တွေ့ရ၏။

“တိ . . . တိ”

လက်ပတ်နာရီမှအချက်ပေးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ နာရီကို ဝံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။ နံနက် ၇ နာရီတိတိ။ တပွလင်ခွေချိတ်ထားသော မြေနှစ်ချောင်းကို ဖြေလျော့၍ လက်နှစ်ဖက်နှင့် နှိပ်နယ်မိသည်။ နှစ်နာရီနီးပါး တပွလင်ခွေချိတ်ထားပြီး ပြန်ဖြုတ်တော့ ခြေထောက်အကြောများက တွဲဆိုင်းနေသည်။ အတန်ကြာ ခြေဆင်းထိုင်ပြီးမှ မတ်တတ်ရပ်နိုင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းချရာ ပန်းတိမ်တောင်ခြေရှိ ထန်းလက်မိုး ပျဉ်ခင်းပျဉ်ကာ ဇရပ်လေးနှင့် ကျွန်ုပ်တရား ရှုမှတ်ရာနေရာမှာ ၅ မိနစ်ခန့် လျှောက်ရ၏။ စခန်းချရာဇရပ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ရေခန်းအိုးတစ်အိုးကို ကပျာကသီ မီးမွှေး၍ ကျိုရ၏။ ရေခန်းအိုးတည်ရင်း ယာဂုကျိနိုင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ရ၏။ ဤကားကျွန်ုပ်နှင့် ဘရွှေသန်းတို့အတွက် နံနက်စောစော အာဟာရဖြည့်တင်းစာပင်တည်း။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဘရွှေသန်းတို့ကား အဓိဋ္ဌာန်ကာလများတွင် ဒုဝင်္ဂသီလဆောက်တည်ကာ သွေးလွတ်

သားလွတ် အာဟာရကိုသာ မှီဝဲသည်ဖြစ်ရာ ရသတကျာအတွက် တာဝန်ငြိမ်းလှ၏။ ဘရွှေသန်းကား ပန်းတိမ်တောင်ပေါ်တက်၍ တရားရှုမှတ်သည်။ ကျွန်ုပ်ကမူ တောင်ခြေအနားတွင် နေရာယူ တရားရှုမှတ်သည်။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပြီးမှ တောင်ခြေဇရပ်လေးတွင် ပြန်ဆုံကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်မှ ဆေးပင်စင်ယူပြီးသည့်နောက်တွင် ဂန္ဓာရီခရီးလမ်းစတင် လျှောက်လှမ်းရာ စမ်းတဝါးပါးနှင့် လမ်းပျောက်လုဆဲဆဲတွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ရာဟုထောင့် ဇရပ်ပေါ်တွင် ဘရွှေသန်းနှင့် စတင်ဆုံစည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘရွှေသန်း၏လမ်းညွှန်ပြသမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ဂန္ဓာရီခရီးစဉ်များ ဖြောင့်တန်းခဲ့သည်။ လမ်းကြောင်းမှန်ခဲ့သည်။ ဘရွှေမန်းသည် ကျွန်ုပ်၏ လိုအပ်ချက်များကို ပိုဖျက် လိုစွက်ခဲ့သည်။ ဂန္ဓာရီခရီးစဉ်များ၌ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏။ ဘရွှေမန်း၏ ဝေယျာဝစ္စ

အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ချေတော့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ရေမချိုးသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ဘရွှေသန်းအား ကျွန်ုပ် မေးလိုက်မိ၏။ “အဘ . . . ရေမချိုးတာ ကြာပြီလေ။ ဒီနေ့ ရေချိုးချင်စိတ်မဖြစ်ဘူးလား။ ရာသီဥတုက နည်းနည်းပူလာပြီ အဘရာ” ဘရွှေမန်းက ပြန်လည်ဖြေကြားသည်။ “အိမ် . . . ရေမချိုးတာ ကြာပြီဖြစ်ပေမယ့် အဘအတွက်ကတော့ သိပ်မထူးခြားလှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းရေကုသိုလ်ယူချင်ရင် မင်းတရားသွားထိုင်တဲ့ စမ်းချောင်းလေးမှာ ရေနှစ်ထမ်းလောက် သွားထမ်းချေကွာ” “ဟုတ်ကဲ့၊ ခုပဲ ကျွန်တော် သွားထမ်းလိုက်ပါမယ် အဘရယ်” ရေကုသိုလ်လိုချင်နေသော ကျွန်ုပ်က အားတက်သရောပြောကြားရင်း ဆိုင်းထမ်းနှင့်ရေပုံးကိုယူကာပန်းတိမ်တောင်ခြေစမ်းချောင်းလေးသို့ ဦးတည်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းချရာ

ဇရပ်သို့ ဒုတိယခေါက်ရေထမ်းနှင့် ပြန်ရောက်လျှင် ဘရွှေသန်းက ရေချိုးရန် အသင့်ဖြစ်နေချေလေပြီ။ ဘရွှေမန်းက အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်းလျှတ်အောက်ပိုင်း၌ ယောဂီပုဆိုးလေးကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း အမှတ်မထင် ဘရွှေသန်း၏ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းသို့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ “ဟင်” အာမေဋိတ်သံကကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ဖျားမှ . . . ကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ဖျားမှ ထွက်လာသော အသံကြောင့် ထင်။ ဘရွှေသန်းက ကျွန်ုပ်အား မေးလိုက်သည်။ “ဘာလဲလူလေး၊ အဘရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တွေ ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေသလား။ မင်း ခုမြင်ရတာ အရှေ့ပိုင်းပဲရှိသေးတယ်။ ကျောကိုလည်း ကြည့်ဦးဟုဆိုတာ ဘရွှေသန်းက ကျောကိုလည်း ပြ၏။ “ဟာ . . . အဘ၊ အဘကျောမှာလည်း ဒဏ်ရာတွေ မနည်းပါလား” ဟု ကျွန်ုပ်ပြောလိုက်သည်။

“အေး . . အဲဒါတွေ အားလုံး ဓားဒဏ်ရာတွေချည်းပဲ။ အားလုံးရှေ့နောက် ၁၃ ချက်ရှိတယ်။ ပေါင်မှာ နှစ်ချက် နဲ့ဆိုတော့ ၁၅ ချက်ပေါ့ကွာ”

ကျွန်ုပ်နှင့် အဘမှာ ၇ ပေ၊ ၈ ပေခန့်အကွာရှိနေသည်မို့ ဒဏ်ရာများကို ပီပီပြင်ပြင် တွေ့ရ၏။ ဓားဒဏ်ရာ အမာရွတ်ကား . . တစ်ချက် တစ်ချက်လျှင် ကျပ်ပြားစေ့ ကျော်ကျော်ခန့် . . .

“အဘကို ဘယ်သူထိုး သွားတာလဲဟင်”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးတော့ အဘ၏ ကြည်လင်ဝင်းပသော မျက်နှာသည် ရုတ်တရက် မှုန် မှိုင်းသွားသည်။ သို့သော် တစ်ခဏချင်းပင် ပြန်လည်ဝင်းပလာသည်။

“လူလေးသိချင်ရင် အဘ ပြောပြရမှာပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် လူလေး သိထားဖို့က ဘရွှေသန်းဆိုတဲ့လူကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ် ၄၀ က တကယ်လူမိုက်၊ အရက်သမားလူရမ်းကားတစ်ယောက် ဆိုတာပဲ။ အင်း . . ပြုသူအသစ်၊ ဖြစ်သူအဟောင်း ဆိုတဲ့စကားဟာ သိပ်မှန်တဲ့ စကားပဲ။ အဘကိုယ်တိုင် လုပ်

ခဲ့တဲ့ဖြစ်မှုတွေကြောင့် အဘ ပြန်ခံရတာပါ။ ဒါကြောင့် အဲဒီလို တန်ပြန်မှုတွေ ခံစားရတဲ့ အချိန်ကစပြီး နောင်တ တရားနဲ့ မိမိကိုယ်ကို ပြန်လည် ထိန်းမတ်နိုင်ခဲ့တာ ယနေ့အထိပဲ ပေါ့။ကဲ . . လူလေး နားထောင်၊ မင်းသိချင်တာတွေကို အဘ ပြောပြမယ်”

၁၉၆၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်။

မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်းလုံး လွတ်လပ်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်ပွဲများ ကျင်းပနေသည်။ လွတ်လပ်ရေးတေးသံများက လည်း လေထုတွင်း စီးပျောနေသည်။ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းတွင်လည်း လမ်းတိုင်း လွတ်လပ် ရေးအထိမ်းအမှတ်အောင်ပွဲများ ကျင်းပနေသည်။ ရွှေသန်း၊ သာဒင်၊ အောင်ဘု၊ ဘဇော်၊ ဘကျော်အစရှိသည့် အနောက်ပိုင်း လမ်းမတော် လူမိုက်အုပ်စုကလည်း ဘုန်းကြီးလမ်း ဘုံဆိုင်တွင် ဝိုင်းဖွဲ့နေသည်။ သူတို့အုပ်စု သောက်စားထားသည့် တန်ဖိုးကလည်း မနည်းတော့။ ဆိုင်ရှင် ဆာမိတစ်ယောက် သူတို့အုပ်စု နောက်ထပ် ထပ်မှာမည်ကို

စိုးရိမ်နေသည်။ စားသောက်ထားသည့် အဖိုးငွေများအားလည်း မတောင်းရ။ သူတို့ကလည်း ပေးရိုးထုံးစံမရှိ။ ဒါပေမယ့် ဆာမိဆိုင်တွင် ဖြစ်သည့် ပြဿနာတိုင်းပုလိပ်တိုင်ရသည်မရှိ။ ရွှေသန်းတို့အုပ်စုမှ တစ်ယောက်ယောက်က ဝင်ရှင်းသည်။ လွန်စွာလက်ယဉ်သူများ ဖြစ်သဖြင့် ခဏတွင်းပင် ပြဿနာက ပြီးသည်။ သူတို့အုပ်စုစောင့်ရှောက်မှုအတွက် ဆာမိနှင့် အလျော်အစားကတော့ သူတို့စားသောက်သမျှ ပိုက်ဆံမပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ခါက စားပွဲထိုးအသစ်လေး တစ်ဦးကျသင့်ငွေ သွားတောင်းမိသဖြင့် အရိုက်ခံရ၍ ဆေးရုံနှစ်ပတ်ခန့်တက်ရသည်။ ဆာမိကလည်း စားပွဲထိုး အသစ်လေးအား ထိုအုပ်စုအကြောင်း ပြောမထားမိခြင်းကြောင့် ထိုသို့ခံလိုက်ရခြင်း မဟုတ်ပါလား။ ယခုလည်းသူတို့အုပ်စုတော်တော်ပင် မူးနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ ဝိုင်းသိမ်းရအောင်၊ တို့လည်း တော်တော် အရှိန်ရနေပြီ။ မင်းတို့ ငါ့လမ်းထဲကို လိုက်ခဲ့။ ငါတို့လမ်းထဲမှာ စတုဒီသာကျွေးဖွဲ့

စနေပြီ။ မင်းတို့ အစားအစာမျိုးစုံစားရမယ်။ ကျွေးတာက တစ်အိမ်တစ်မျိုး။ မင်းတို့ ငိုက်ကားအောင် စားရမယ်။ ပြီးတော့ ပဒေသာ ကပွဲလည်းရှိတယ်ကွ”

“အေး . . ဒါမျိုးပွဲကို စောင့်နေတာ ရွှေဘန်းရေး၊ ဘဇော်တို့ အောင်ဘုတို့ လက်ကျန်ရှင်းပြီးရင် ရွှေသန်းတို့ လမ်းထဲ သွားရအောင် သောက်ကြဟေ့”

ဘဇော်၏ညီ ဘကျော်ထံမှ ပြောသံထွက်လာ၏။ သူတို့အုပ်စု ဆာမိဆိုင်မှ ထွက်တော့ ညနေ ၃ နာရီ ၃၀ မိနစ်။

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း။ လမ်းမတော် (-) လမ်းအတွင်းသို့ ရွှေသန်းတို့အုပ်စု ဝင်ရောက်လာသည်။ စတုဒီသာ အလှူပွဲကား စနေပြီဖြစ်၏။ လမ်းအတွင်းဝင်ဝင်ချင်း ထိပ်ဆုံးအိမ်က မုန့်ဟင်းခါး ရွှေသန်းတို့အုပ်စုကား အားပါးတရ အားပေးသည်။ မုန့်ဟင်းခါး၊ ပြီးတော့ဆီးသီးနှင့် သကြားနယ်ထားသော သရေစာမုန့်။ ရွှေသန်းတို့အုပ်စုကို ပြောလိုက်သည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ ခုမှ လမ်းအစရှိသေးတယ်နော်။ ဖြည်းဖြည်းစားကြ။ တစ်လမ်းလုံး အိမ်ပေါက်စေ့ကျွေးနေတာ။ တော်ကြာမင်းတို့ မစားနိုင်ဖြစ်နေကြဦးမယ်”

ဟုတ်၏။

နောက်အိမ်က သာကူ၊ နောက်တစ်အိမ်က အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ နောက်အိမ်က ရွှေရင်အေး၊ မုန့်လက်ဆောင်း၊ နောက်အိမ်တွေကလည်း ကိုယ်သန်ရာသန်ရာ စားဖွယ်များကို ပြုလုပ်ကျွေးမွေးကြသည်။

ရွှေသန်းတို့အုပ်စု လမ်းတွင်းဝင်လာကတည်းက အိမ်ခံဓာတ်သိများကတော့ မချီသွားဖြုန်းရသည်။ ရွှေသန်းကို ရွှေကြောက်သလို၊ သူ့ အဖေ ဝန်ထောက်မင်းအားလည်းကြောက်ရသည်။

တကယ်တော့ ရွှေသန်းမိုက်ဆိုးတေနေသည်မှာ သူ့အဖေ၏ ပယောဂမကင်း။ ရွှေသန်းမို့ တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်လာပြီလားဆိုလျှင် သူ့အဖေ (ထိုစဉ်က ဝန်ထောက်မင်း)က ရှေ့က ကာသည်။ ရွှေသန်း ကျူးလွန်သောပြစ်မှု မကြီးလေးပါက ပျောက်ပျက်သွား၏။

ကြီးလေးသော ပြစ်မှုလည်း ပျောက်ပျက်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ရွှေသန်းဆိုသည်မှာတစ်ကြောင်းပါသည်။ ဖခင်အားကိုးနှင့် သူ၏ အဖေကလည်း အခြားသားသမီးများနှင့် မတူ၊ ရွှေသန်းကို ဖူးဖူးမှုတ်ထားသည်။ ရွှေသန်းကို မွေးတတည်းက သူ့ အဖေ တက်လိုက်သည့်ရာထူးကလည်း ရိပ်ကနဲ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်သည်။ ဒါကြောင့်မို့ ရွှေသန်း ဘာဖြစ်ဖြစ် သူ့အဖေ ကာသည်။ သည်တော့ ရွှေသန်း ဆိုးနေသည်မှာ မဆန်း။ ထိုအတူရွှေသန်း၏အပေါင်းအသင်း တွေမှာလည်း ရွှေသန်း မျက်နှာဖြင့် ရောင့်တက်နေသည်။

လမ်း၏အလယ်ပိုင်းတွင် ဖြစ်သည်။

ပဒေသာပွဲ မစမီ လမ်းမြောက်ပိုင်းမှ လှကျော်ခေါ်လာသော ကုလားတီးဝိုင်းနှင့် မဂိုကုလားမလေး၏ ဖြေဖျော်မှု ကဏ္ဍ စတင်သည်။ ပင်တိုင်မင်းသမီးဖြစ်သော မဂိုကုလားမလေးက ထိုစဉ် နာမည်ကြီး အိန္ဒိယဇာတ်ကားများမှ တေးသီချင်းများနှင့် ဖြေဖျော်သည်။ မဂိုကုလားမလေးက လှကျော်ခေါ် တေး သွား

နှင့် အညီ ပီပြင်စွာ ကပြ၏။ ကုလားမလေးက ကပြရင်း တီးဝိုင်းခေါင်းဆောင်အား . . .

“အစ်ကို . . . ကျွန်မကို ကနေရင်း စင်အောက်က ဆီးစေ့နွဲတရစပ်ပေါက်တယ်အစ်ကို ကျွန်မ ကကွက် မပျက်အောင် မနည်းကနေရပေမယ့် ဆီးစေ့တွေက ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး ထိနေတော့ ကျွန်မ ကလို့မရဘူး အစ်ကိုရဲ့။ အဲဒါ ကျွန်မတို့ကို ခေါ်လာတဲ့အစ်ကိုကို ပြောပြပါဦး။ နောက် ကစရာတွေ ကျန်နေသေးတယ် မဟုတ်လား”

တီးဝိုင်းခေါင်းဆောင် သည် သူတို့အား တာဝန်ယူခေါ်ဆောင်လာသော လှကျော်ကို အရေးဆို၏။ လှကျော်သည် မိမိဝိုင်းကို နှောင့်ယှက်

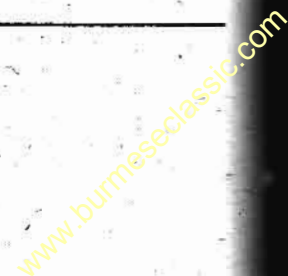
နေသူများအား သတိပြုမိ၏။ ရွှေသန်းတို့အုပ်စု၊ ထို့ကြောင့်ပင် ရွှေသန်းတို့အုပ်စုရှေ့ရောက်သွားသည်။

“ဟေ့ကောင်သူငယ်ခင်ရွှေသန်း၊ ဒီပွဲတာ တစ်လမ်းလုံး သာယာပြုံးပျော်စေဖို့ ငါ့စိန်နဲ့ငါခေါ်လာတဲ့ တီးဝိုင်းကို မင်းတို့အုပ်စု နှောင့်ယှက်နေတာ ငါသိတယ်။ ငါ အကျယ်အကျယ်မငြိမ်းဖွယ်တွေ မဖြစ်ချင်လို့ ကြည့်နေတာ”

“ဟေ့ကောင် လှကျော်၊ မင်းက အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဖွယ်မဖြစ်ချင်လို့ ငြိမ်နေတယ် ဆိုတော့ မင်းက ဘာကောင်ဦးလဲ ပြောစမ်း”

ရွှေသန်း၏စကားမဆုံးမီပင် ဘဇော်နှင့် ဘကျော်ညီအစ်ကိုက လှကျော်အား

“အစ်ကို . . . ကျွန်မကို ကနေရင် စင်အောက်က ဆီးစေ့နွဲတရစပ်ပေါက်တယ် အစ်ကို ကျွန်မ ကကွက်မပျက်အောင် မနည်းကနေရပေမယ့် ဆီးစေ့တွေက ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး ထိနေတော့ ကျွန်မ ကလို့မရဘူး အစ်ကိုရဲ့ . . .”

လက်နှစ်ဖက် ညှပ်၍ ချုပ်ပြီး ဖြစ်သည်။ ရွှေသန်း လက်သီး ချက်များက ချုပ်ကိုင်ထားခြင်း ခံရသော လှကော်၏ မျက်နှာ ပေါ်သို့ တရစပ်ကျ ရောက်လာ သည်။

“ခွပ် . . . ခွပ် . . . ခွပ်” ထိုနေ့က ပွဲပျက်သွား၏။ နိဂုံးချုပ်သော် လှကော်မှာ ကွဲသွားသော မျက်ခုံး၊ နှုတ်ခမ်း များကို ချုပ်လိုက်ရသည်။ စုစုပေါင်း ၁၂ ချက်။

ရွှေမန်းတို့အုပ်စုကား ဘာမှမဖြစ်။

လှကော်မှာ . . . မိမိ၏ မျက်နှာမှာ အမာရွတ်မြင်တိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဒေါသများ ကို မနည်းချုပ်တီးရသည်။

လှကော်မှာ ခေသု မဟုတ်။ မိဘများက လူဂုဏ် ထံအသိုင်းအဝိုင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ် များဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ကျောင်းဆရာဘဝမှပင်လုပ်ငန်း ရှင်တစ်ဦးဖြစ်လာသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် စာရေးဆရာ၊ ပြဇာတ် ရေးဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ် သည်။ စီးပွားရေးလောကတွင် ကျင်လည် နှံ့စပ်၏။

လှကော်သည်လည်း ဗျော့ပျော့လေးနှင့် နံ့သည်

ကြောင်ချေးပင် ဖြစ်၏။ ကား တစ်စီးနှင့် တဝိဝိလည်ကာ ရှုပ်ပွေနေသူပင်။ သို့သော် သူ က မိမိလမ်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် မရွပ်။ တခြားသော အပိုင် ရပ်ကွက်များ၌သာ ရွပ်၏။ ရံဖန် ရံခါတော့လည်း သူ၏ ကားနှင့် မိန်းကလေးတစ်အုပ် ကို သူ၏ အိမ်ကို ခေါ်လာ တတ်၏။ လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲနေ့ ရန်ပွဲပြီးကတည်း က ဖခင်ဖြစ်သူက ဆုံးမ၏။ ရန်ကို ရန်ချင်း မတုန်နှင်းရန်။ သို့သော် ရွှေသန်းတစ်ယောက် ရင်ကော့ကာ အိမ်ရှေ့မှ ဖြတ် သွားသည်ကို တွေ့ရတိုင်း လှကော်တစ်ယောက် ကြိတ် မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်ရသည်။

ဖြစ်တည်လာသောဒေါသ ကို မနည်းကြီးမြို့ချနေရသည်။ လှကော်တစ်ယောက် ရွှေသန်းကို ကားချောင်းသလို ချောင်းနေသည်။ ဤသည်ကို ရွှေသန်းက မသိ။ သူတို့အုပ်စု ကို လမ်းမတော်တွင် မော်ကြည့် ဝံ့သူမရှိသည်ပဲ။ သည်တော့ လှကော်ကို ရွှေသန်းက ရှိသည် ဟုပင် မထင်။ လှကော်သည် ရွှေသန်း၏ ဝင်ချိန်ထွက်ချိန်ကို စောင့်ကြည့်သည်။ ရွှေသန်း

သည် နေ့စဉ် ညနေ ၄ နာရီ ခန့်တွင် အိမ်မှထွက်ပြီး ၈ နာရီ ခွဲ၊ ၉ နာရီခန့်တွင် အိမ်ပြန် တတ်သည်။ သူထွက်တိုင်း လှကော်တို့အုပ်စုမှ နှစ်ဦးသုံး ဦးနှင့် စုပေါင်းကာ ဘုံဆိုင်သို့ ချီတက်သည်။ အပြန်တွင်မူ သူ ၏ ခြေလှမ်းများက ဒဏ်ဒဏ်။ လှကော်သည် သူ၏ လက်စားချေရေးစီမံကိန်းကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် သုံးသပ် သည်။ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ် ချက်ချလိုက်သည်ကတော့ ရွှေ သန်း ဘုံဆိုင်က အပြန်လမ်း အတွင်းမှာပင် လက်စားချေ ရန်ပင်။

လှကော်သည် သူ၏ လက်ထဲမှ ခလုတ်စားအား ဖြောင်းကနဲ ဖွင့်လိုက်။ ပိတ် လိုက်လုပ်ရင်း ကျေနပ်စွာ ပြုံး လိုက်သည်။

မိုးဦးကာလ တစ်ရက်။

ညဉ့်ဦးယံ ဖြစ်သည်။ ည ၈း၃၀ နာရီ ရွှေသန်းကား သိုင်းကွက် နင်းကာ လမ်း အတွင်းဝင်လာ ပြီး သူ့အပေါင်းအသင်းများ ကား လမ်းထိပ်မှာပင် လမ်းခွဲ သွားကြပြီ။ ရွှေသန်းကား လှ ကော်၏ နေအိမ်ရှေ့သို့ ကျော် ဖြတ်နေပြီဖြစ်၏။ နောက်ထပ် ငါးအိမ်ကျော်လျှင် သူ့အိမ်သို့ ရောက်ပြီ။ ရှေ့မှ သိုင်းကွက် နင်းသွားနေသော ရွှေသန်း နောက်သို့ လှကော်အိမ်မှ ပြေး လိုက်သည်။ ဒါကို ရွှေသန်းက မသိ။ လှကော် . . . ရွှေသန်း နောက်ရောက်သောအခါ ရွှေ သန်း၏ ပုခုံးကိုဆွဲကာ မျက်နှာ ချင်းဆိုင်လှည့်လိုက်ပြီး . . .

“ဟေ့ကောင် ရွှေသန်း၊ လွတ်လပ်ရေးနေ့အကြွေးလေး ဆပ်လိုက်ရအောင် . . . ကဲကွာ . . .”

“ဖြောင်း”

“ဟေ့ကောင် ရွှေသန်း၊ လွတ်လပ်ရေးနေ့ အကြွေးလေးဆပ်လိုက်ရအောင် . . . ကဲကွာ . . .”

ခလုတ်စားပွင့်သံ . . ။
ထို့နောက်တော့ လှကျော်သည်
ရွှေသန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သို့
စားဖြင့် တစွပ်စွပ်ထိုးတော့၏။

“စွပ် . . စွပ် . . စွပ်”
ရွှေသန်းက အသားကုန်
အော်ရင်း လဲကျသွားသည်။
လှကျော်က မှောက်ရက်လဲနေ
သော ရွှေသန်း၏ နောက်ကျော
သို့ စားဖြင့် ထပ်ထိုး၏။

“ကယ်တော်မူကြပါ။
ကယ်တော်မူကြပါ။ ကျွန်တော့်
ကို လှကျော် စားနဲ့ထိုး နေပါ
တယ်”

ရွှေသန်း၏ အော်သံ
ကြောင့် လမ်းတွင်းမှ လူကြီး
များ ပြေးထွက်လာပြီး လှကျော်
ကို ဂိုင်းထိန်းလိုက်သည်။ ရွှေ
သန်းမှာမူ သွေးအိုင်ထဲခွေခွေ
လေး။ အသက်ကို မျှင်မျှင်လေး
ရှူနေသည်။ ရွှေသန်းအဖေ
ဝန်ထောက်မင်းကား ခြောက်
လုံးပြု တကားကားနှင့် ရောက်
လာ သည်။ ထိုအချိန်မှာမူ လှ
ကျော်တစ်ယောက် ဘုန်းကြီး
လမ်းဌာနာအုပ် ဦးသန်းမောင်
ထံတွင် သွားရောက် အဖမ်းခံ
နေပြီ ဖြစ်၏။

ရွှေသန်းတစ်ယောက်
စားဒဏ်ရာ ၁၅ ချက်ဖြင့်

ဆေးရုံပေါ်တွင် နှစ်လခန့်
တက်ရောက်ကုသမှုခံယူခဲ့ရ
၏။ စားဒဏ်ရာများက ထိ
ချက်များသော်လည်း သေ
ကွက်သေကွင်းမှ ပွတ်ကာ
သိကာ လွဲချော်သွားရ၏။ လှ
ကျော်ကား အချုပ်ခန်းအတွင်း
၅ ရက်ခန့်နေလိုက်ရပြီး အာမခံ
ရသွားသည်။ လှကျော်အဖေ
ဆရာလှကလည်း ထိုခေတ်ထို
အခါက ခေသုမဟုတ်တော့
နောက်ပိုင်း ဆရာလှမည်သို့
စီရင်လိုက်သည် မသိ။ ဝန်
ထောက်မင်းက အမှုပိတ်ပေး
သည်။

“ဟင် . . အဘ ဓား
ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက် ၁၅ ချက်
တောင်ထိရက်နဲ့ အသက်မ
သေတာ အံ့ဩစရာပဲ။ အဘ
မှာ ဘာအဆောင်ကောင်း
ရှိနေလို့လဲ”

“အဘမှာဘာအဆောင်
မှ ဘာလက်ဖွဲ့မှ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ချည်နှောင်ထားခြင်းမရှိပါဘူး။
ဒါပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ် ပေါ်မှာ
တော့ အဆောင် ကောင်းတွေရှိ
နေတယ်။ အဘစကားဆုံးရင်
အဲဒီ အဆောင်တွေကို ပြမယ်။
ခုတော့ လူမိုက်ကြီးဘဝကို
ဆေးရုံပေါ်မှာ မြောနေတဲ့

အချိန်ပေါ့ကွာ၊ အဲဒီအချိန်မှာ
အဘရဲ့ အာရုံမှာပေါ်လာတာ
ကတော့ အဘငယ်စဉ်က ချိမ်း
ထိန်းကျောင်းခဲ့တဲ့အဘမောင်
ပဲ။ အဘတို့ ခေါင်းရင်းအိမ်
ကပေါ့။ သူ ကွယ်လွန်သွားတာ
၁၀ နှစ်လောက်ရှိလောက်ပြီ။
အဘတို့ သူတော်တော်ချစ်တာ။
သူက အဘကို လူလေး ရွှေ
သန်း၊ မင်းရဲ့ ဗိုလ်ဇာတ်တွေကို
စခန်းသပ်လိုက်ပါတော့လူလေး။
နို့မို့ဆိုရင်တော့ လူလေးသွားရ
မယ့်လမ်းဟာ တိုမှာ ကြည့်စမ်း
ဆိုပြီး လက်ညှိုး ညွှန်ပြလိုက်
တော့ အဘ လှမ်းကြည့်လိုက်
တယ်။ အားပါးပါး . .
လမ်းမတော်က အဘထက်
စိန်ယာကျတဲ့ လူမိုက်ကြီးတွေ
လေ ဆီပူအိုးကြီးထဲမှာ ကယ်ပါ
ယူပါ တစာစာနဲ့ အော်ဟစ်ကူး
ခတ်နေကြတာ။ အိုးနုတ်ခမ်း
ပေါ်တက်ဖို့ ကြိုးစားသူကို ငရဲ
သားတွေက မိုန်းကြီးတွေနဲ့ ဆီပူ
အိုးကြီးထဲ ပြန်ထိုးချ။ အခြား
တစ်ဖက်ကို ကြည့် လိုက်တော့
လည်း တို့ဆီက လူမိုက်ကြီး
တွေပဲ။ ရဲခွေးကြီးတွေလိုက်လို့
ညောင်စူးကြီးတွေပေါ်ဖြတ်
ပြေး၊ ညောင်စူးတော့လည်း ငရဲ
ခွေးကြီးတွေက ကိုက်နဲ့။ ဒီ

“အဘထက်
စိန်ယာကျတဲ့
လူမိုက်ကြီးတွေလေ
ဆီပူအိုးကြီးထဲမှာ
ကယ်ပါ ယူပါ
တစာစာနဲ့ အော်ဟစ်
ကူးခတ်နေကြတာ။
အိုးနုတ်ခမ်းပေါ်တက်ဖို့
ကြိုးစားသူကို
ငရဲသားတွေက
မိုန်းကြီးတွေနဲ့
ဆီပူအိုးကြီးထဲ
ပြန်ထိုးချ။
အခြားတစ်ဖက်ကို
ကြည့်လိုက်တော့လည်း
တို့ဆီက
လူမိုက်ကြီးတွေပဲ။
ငရဲခွေးကြီးတွေလိုက်လို့
ညောင်စူးကြီးတွေပေါ်
ဖြတ်ပြေး၊
ညောင်စူးတော့လည်း
ငရဲခွေးကြီးတွေက

“ဖား ..

နှစ်လွယ်ကူကော့ကော့။

ကော့ကော့ကော့၊ မျက်နှာပြင်

ကော့လှည့် နှော့ပြော

ကော့ ကော့

တက်လျက်ကော့ကော့။

တက်လျက်ကော့ကော့။

ဒါကြောင့် ကော့ကော့

ကော့ကို ဖြူဖတ်ထားတာ။

ကော့ကြောင့်လှည့်

ကော့ရဲ့အိမ်ကော့

ကော့ကော့လှည့်ကော့

ဖေ...”

မြင်ကွင်းတွေ တွေ့လိုက်တော့ အဘသိပ်ကိုကြောက်သွားတယ်။ ပါးစပ်ကလည်း ကြောက်ပါပြီ၊ ကြောက်ပါပြီလို့ အသံထွက် သွားတယ်။ အဲဒီတော့မှ အဘ မောင်က . . .

ကဲ . . . လူလေးရွှေသန်း၊ မင်း ရွှေလျှောက်ဒီလို ဆက် မိုက် သောက်စားရမ်းကားနေ ရင် အဲဒီလိုခံရမှာပဲ။ ခု မင်းမှာ ပြင်ဖို့ အချိန်ရသေးတယ်။ အဘလည်း မင်းနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိခဲ့လေတော့ မင်းအသက်ကို ကယ်မခွင့်ရ ခဲ့တယ်။ မင်းမှာ သာသနာပြုဖို့ လုပ်ငန်းတွေက လည်တော်တော်ကုန်သေးတယ်။ အဲဒီတော့ မင်းနေကောင်း တာ နဲ့ ဘဝဟောင်းကို စွန့်လွှတ်ပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို စရ တော့မယ်။ ခု မင်း သတိရတာ နဲ့ အရဟံ ဂုဏ်တော်ကို စတင် ပွားများပေတော့။ အချိန်ကျရင် ဘာဆက် လုပ် ရမယ်ဆိုတာ အဘ ညွှန်ကြားမယ်တုတ်လား။ ကဲ . . . ဘဝဟောင်းကို ပြန်သွား ပြီး လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပေ တော့လို့ ပြောပြီး အဘရဲ့ အာရုံ က ဖျောက်သွားတော့တာပဲ။

အဘ သတိပြန်ရချိန်မှာ တော့ အဘနှုတ်ဖျားက . .

“အရဟံ” ဂုဏ်တော်ပွားများပြီး ပြန်သတိရလာတာလို့ အဘရဲ့ မိသားစုက ပြောတာပဲ။ အဲဒီ နောက်တော့ အဘရဲ့ ဆိုးသွမ်း ပေတေ ရမ်းကားမှုတွေကို စွန့် လွှတ်ပြီး ဂန္ဓာရီလောင်းကို အဘ မောင် အိပ်မက်ထဲမှာ ညွှန်ပြ တဲ့အတိုင်းနေခဲ့တာ အခုချိန် ထိပေါ့ကွာ”

“ဒါထက်၊ ခုနက အဘ ပြောခဲ့တဲ့ အဘရဲ့ခန္ဓာပေါ်က အဆောင်တွေဆိုတာကကော” ဟု ကျွန်ုပ် မေးလိုက် တော့ အဘက ရှေ့တိုးလာပြီး သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို အနီးကပ် လာကာ . .

“ကဲ . . . ဒီမှာကြည့်” ဟု ဆိုပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှေ့နောက် လှည့်ပြ၏။

ကျွန်ုပ် အသေအချာ ကြည့်လိုက်သောအခါတွင်မူ အဘခန္ဓာကိုယ် အပေါ်ပိုင်း တွင် အက္ခရာအဝေးတူညီသော မဲ့နီလေးများက ဘယ်ညာစ လွယ်သိုင်း တည်ရှိနေသည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။ ကျွန်ုပ် ၏ နှုတ်ဖျားမှ အာမေဠိတ်သံထွက်သွားသည်။

“မဲ့နီစလွယ်ပါလား” “အေး . . . မဲ့နီစလွယ်

တင်မထည့်ဘူး။ အသေမှာ တော့ မျက်နှာပြင် အသေထဲ မွေးပြီးရော အဘ အသေထဲ လိုက်တဲ့ရာထူး။ တက်လိုက်တဲ့ စီးပွား။ ဒါကြောင့် အဖေက အဘကို ဖူးဖူးမှုတ်ထားတာ။ အဲဒါကြောင့်လည်း အဘရဲ့ ဆိုး သွမ်းမှု အားပေးသလိုဖြစ်ခဲ့ တာပေါ့။ ကဲ . . . အဘရေချိုး မယ်၊ ယာဂုအသင့်ပြင်ထား။ ယာဂုသောက်ပြီးရင် အလုပ် ပြန်စရဦးမှာမဟုတ်လား။ မင်း သိချင်တဲ့ အကြောင်းအရာ တွေ သိပြီပဲ”

ဘရွှေသန်း ရေချိုးစဉ် ကျွန်ုပ် ယာဂုပွဲနှင့် ထန်းလျက်၊ အဖန်ရည်အိုးတို့ ပြင်ဆင်ရ သည်။ အဘရွှေသန်း ရေချိုးပြီး သောအခါ ယာဂု၊ ထန်းလျက် အချို့၊ အဖန်ရည်တို့ကို ကျွန်ုပ် တို့ စားသောက်ကြရ၏။ ထို့ နောက် အဘသည် သူ၏ အလုပ်ခန်းရှိရာ ပန်းတိမ် တောင်ပေါ်သို့ တရွေ့ရွေ့ တက် သွားပေပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ် ၏ အလုပ်ခန်းရှိရာ တောင်ခြေ စမ်းချောင်းလေးအနီးသို့ . . . စမ်းချောင်းလေးကတော့ . . . တသွင်သွင်စီးဆင်းလျက် . . .

နေပူည

အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ထွက်ရုပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏

စောင်မညွှန်ပြမှုရရှိခဲ့ပုံ

ကျွန်ုပ်၏အတွေ့အကြုံများ(၇)

ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

အင်္ဂုရတ်ထိုးခြင်း၊ အင်းချခြင်း ကိစ္စများတွင် အထူးကျွမ်းကျင်သော ဆရာကြီးဦးအေးနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ရှိလှသော်လည်း ကိုယ်တိုင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ လေ့လာရုံမျှသာ လေ့လာခဲ့၏။ ၁၃၇၃ ခုနှစ် လက်ရှိအိမ်တွင် စတင်နေထိုင်စဉ်မှာ ဘုရားပွဲထိုးခြင်း၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ယက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီးများကို အမှူးထား၍ သုံးဘီးပွဲလှူခြင်း၊ ဆေးဝိဇ္ဇာပွဲလှူခြင်း၊ မယ်တော်သူရဿတီပွဲလှူခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်-အင်းစိန်လမ်းမ၊ လှိုင်မြို့နယ်တွင် နေထိုင်စဉ် ဘုရားပွဲထိုးလှူစဉ်မှစ၍ ဇနီးဖြစ်သူလည်း ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကို ဝတ်မပျက်ပြုလုပ်နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်ပြင်ဆောက်ပြီးစတွင် အိပ်မက်ထူးမြင်မက်ပုံကို ဇနီးသည်က ပြောပြခဲ့၏။ သူ၏မိဘဆွေမျိုးများ ရောဂါကျရောက်ခံစားနေရသည်ကို ဆေးကုပေးရန် ယောက်ျားလေးဘဝဖြင့် ဆေးရှာထွက်ခဲ့၏။ ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များက ညွှန်ပြ၍ တောင်ပေါ်တက်၍ ပုတီးတစ်လုံး ယူရမည်ဖြစ်၏။ တောင်ပေါ်သွားရာလမ်း

ခရီးတွင် အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများစွာ ကြုံတွေ့ရသော်လည်း အားလုံးကို အောင်မြင်စွာ ဖြတ်ကျော်၍ တောင်ပေါ်ကိုရောက်သွား၏။ ပုတီးလုံးကြီးများပါသော ပုတီးတစ်ကုံးကို တွေ့ရပြီး ပုတီးတစ်လုံးကိုသာ ဖြုတ်ယူပြီး ပြန်ဆင်းလာခဲ့၏။
အပြန်လမ်းခရီးတွင် ဘုန်းတော်ကြီးက အခေါ်ခိုင်းသည်ဆို၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း ရောက်သွား၏။ ရောက်သွားသည့်အခါ ဆရာတော်ကြီးက ထိုပုတီးလုံးကိုပေးရန် တောင်း၏။ သူ၏ အမျိုးများကို ဆေးကုဖို့ဖြစ်

၍ မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောသောအခါ စားနေသော ငှက်ပျောသီး၏ အခွံဖြင့် သူ့ကိုပစ်ပေါက်လိုက်ရာ ထိမှန်သော နေရာမှစ၍ အမည်းရောင်ပိုးမွှားများ တစ်ကိုယ်လုံးပေါ် ပျံ့နှံ့အောင် တက်လာကြ၏။ သူက ပါလာသော ပုတီးလုံးကို ဆုပ်ကိုင်၍ ပွတ်သပ်ချလိုက်ရာ ပိုးမွှားများ ပျောက်ကင်းရှင်းလင်းသွား၍ ပြန်ခဲ့ရာ အမျိုးများထံ ရောက်ရှိ၏။ ထိုပုတီးလုံးဖြင့် ဆေးကုသပေးရာ အမျိုးများ၏ ရောဂါများ ပျောက်ကင်းသွားသည်ဟု အိပ်မက်ကို ပြောပြခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘုရားရှိခိုး၊ သီလယူ၊ ပုတီးစိပ်၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊ အာနာပါန ရှုပွားခြင်း၊ ဝိပဿနာ အခြေခံများ အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ရုံးပိတ်ရက်များတွင် မဟာစည်သာသနာရိပ်သာသို့ ဒေါက်တာဦးတင်အောင် (ကင်ဆာအထူးကုဆရာဝန်ကြီး) နှင့် လိုက်ပါအားထုတ်ဖူးပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကြွရောက်၍ ဓာတ်ရောင်ခြည်ဌာနတွင် တရားချီးမြှင့်၍ နေ့လယ်ပိုင်းနားချိန်တွင်လည်း အားထုတ်ခဲ့ဖူး၏။

သဲအင်းဂူ ဆရာဟော်ဘုရားကြီးကို ဗိုလ်တထောင် ပထမလင်းစံဒေါင်း ရိပ်သာလမ်း နေစဉ်က ဒေါ်အုံးကြည် နေအိမ်မှာ ဆွမ်းကပ်စဉ်လည်း နီးကပ်စွာ ဖူးဖူး၏။ မိုးကောင်းဓမ္မာရုံတွင် တရားဟောစဉ်ကလည်း တရားလည်း နားဖူး၏။ တရားလည်း ထိုင်ဖူး၏။ တိပ်ခွေမှလည်း တရားနားဖူး၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုစဉ်က အလုပ်များ တော်တော်များခဲ့၏။ မိမိ၏ဌာနဆိုင်ရာလုပ်ငန်းသာမက လူငယ်ရေးရာ

ညကျောင်း အထက(၅) ဗိုလ်တထောင်တွင် အချိန်ပိုင်း ရှုပဗေဒနည်း ပြဆရာလည်း လုပ်ခဲ့၏။ သူငယ်ချင်း ကိုသောင်းအောင်၏ ၃၈ လမ်း အောင်ပညာရေး နည်းပြမှာလည်း မနက်ပိုင်း၊ ညနေပိုင်း ဝန်ကြီးဌာနမှ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး မျိုးမြင့် ဦးဆောင်သော အခမဲ့ကုသိုလ် ဖြစ် ညကျောင်း အထက(၄) ပုဇွန်တောင်မှာလည်း အတန်းတစ်တန်းမှာ မှုပဗေဒသင်ပေးခဲ့၏။ ထိုသို့သော အကြောင်းများကြောင့် အိမ်မှ မနက်စောစော ၅ နာရီခွဲလောက် ထွက်ခဲ့ရပြီး ညနေတွင် ည ၉ နာရီခွဲ၊ ၁၀ နာရီလောက်မှ အိမ်ပြန်ရောက်လေ့ရှိ၏။ သားသမီးများ အိပ်နေကြပြီဖြစ်၏။

တစ်ရက်တွင် သားကြီးနှင့် သမီးကြီးတို့ မအိပ်ခင် ကျွန်ုပ် အိမ်ပြန်ရောက်သွား၏။ သူတို့က ဖေကြီး... ဖေကြီး မေမေ ရွှေတုံးကလေးကောက် ရထားသည်ဟု ပြော၏။ ဟုတ်လား၊ ဘယ်ကရတာလဲ မေးရာတွင် ဇနီးဖြစ်သူက အိမ်ရှေ့လှေကား အဆင်း အတက် ဝန်းကျင်အနီးမှာ အိမ်ပြင်ဆင်ပြီးစ ရှိနေသော သစ်တိုသစ်စများကို ကောက်ယူရှင်းလင်းနေစဉ်မှာ တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်သကဲ့သို့ တဒေါက်ဒေါက်အသံမြည်ပြီး လိမ့်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်၍ ကောက်ယူကြည့်ရှုရာမှ ရခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ ဒါဖြင့် ပြစမ်းဟုဆိုရာ ဖိနပ်ချွတ်အကာ တန်းပေါ်တွင် နို့ဆီခွက်ထဲထည့်၍ သိမ်းထားသည်ကို ယူ၍ပြ၏။

“ဟယ် ... ဒါ ဓာတ်လုံးကွ။ ရွှေရောင်ဓာတ်လုံး။ ရွှေတုံးမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုမထားရဘူး။ ပေး ... ပေး” ဟု ဆို၍ ယူကြည့်သောအခါ အဆင့်မြင့်

ဓာတ်လုံးဖြစ်နေပါသည်။ အဘတို့ ပဋ္ဌာန်းဆက်အရ ပေးသော ဓာတ်လုံးဖြစ်သည်။ ရေဖြင့် သန့်စင်ဆေးကြော၍ လက်ကိုင်ပဝါနှင့်ထုပ်ကာ ဖန်ပုလင်းထဲမှာထည့်ပြီး ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်ဘက်မှာ သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပါသည်။ တရားထိုင်ပြီး အာရုံဖြင့် မေးလျှောက်ကြည့်သောအခါ လက်ဝါးဖြန့်လျက် အလယ်မှာ ဓာတ်လုံးကိုပြသဖြင့် မိမိမေးထားသည်ကို သတိမရ၊ ဆေးတိုက်သည်ထင်၍ ပါးစပ်ဟပေးမိသော် အာရုံပျောက်သွား၏။ သတိရ၍ ထပ်မေးသော် လက်ထဲမှာ ထည့်၍ပြသည်ကို အာရုံဖြင့် မြင်ရပြန်၏။ ဆရာကြီးဦးအေးကို ပြ၍ မေးကြည့်သောအခါ အဆင့်မြင့်သော ဓာတ်လုံးဟု ဆို၏။ ဆရာကြီးက လုံခွန်အင်္ဂါရှိ၍ ဓာတ်လုံးကို လုံထဲထည့်ပြီး ဖိုထိုးကြည့်လို၏။ ကျွန်ုပ်က အဘတို့ပေးထားသည်မို့ ပျောက်ဆုံးသွားမည်ကို စိုးရိမ်၍ သဘောမတူခဲ့ပါ။ ထိုစဉ်က ဆရာကြီးဦးအေးက ဖိုထိုးစဖြစ်၍ သိပ်မကျွမ်းကျင်လှသေးပါ။

ထို့နောက် အာရုံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို မေးကြည့်သောအခါ နောင်အခါ အသုံးချစရာကိစ္စ ပေါ်လာမည်၊ ကောင်းစွာသိမ်းထားပါဟု ဆို၏။ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောတွင် Chief Engineer ဖြင့် လုပ်ကိုင်နေသော ကိုမြသန်းနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့၍ ဆရာကြီးဦးအေးနှင့် ရင်းနှီးသွားကြသည်။ ဖိုထိုးခြင်းအတွေ့အကြုံရှိသူများဖြစ်၍ အမြင်ဖလှယ်နိုင်ကြ၏။ သူတို့နှစ်ဦး တစ်ဦးဦးပေးထားသော ဆေးဒါန်းဓာတ်လုံးတစ်လုံးနှင့် ဆရာဦးအေးသောင်း အခြေတည်ပေးသော အန္တောဓာတ်လုံးတစ်လုံးလည်း

ကျွန်ုပ်မှာ ရှိနေ၏။

ရပ်ကွက်ထဲမှ မိတ်ဆွေများနှင့် ပဲခူး အင်းတကော်ရှိ နံ့သာတောင် ဆရာတော် အရှင်ဥက္ကမ ဓာတ်စခန်း ချရာ ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့၍ နောင်တွင် ရင်းနှီးခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် စေတီတစ်ဆူ တည်နေ၏။ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခြင်း၊ ဂူအောင်းခြင်း၊ ဖိုထိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်းဖြင့် သိဒ္ဓိလမ်း၊ မဟိဒ္ဓိလမ်း အားထုတ်နေ၏။ ကျွန်ုပ် မိသားစုများ၊ ဆွေမျိုးများ၊ မိတ်ဆွေများ၊ လူနာများ၊ တပည့်များကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြ၍ ပါဝင်လှူဒါန်းငွေများကို လတိုင်းနီးပါး သွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့၏။ ဌာပနာပိတ်သောအခါ အိမ်တွင်ပူဇော်ထားသော ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်၊ ရှင်သီဝလိဓာတ်တော်၊ ရဟန္တာဓာတ်တော်များထဲမှ အချို့အဝက်ကို ဌာပနာရန် ခွဲဝေလှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူလည်း ပါသည်။ ဆရာတော်ကို ဓာတ်လုံးများ ပြသဖူးသည်။ အိမ်မှရသော ဓာတ်လုံးမှာ အဆင့်မြင့်သည်။ ဆရာကြီးဦးအေးတို့ပေးသော ဓာတ်လုံးလည်း အတော်အဆင့်မြင့်နေပြီ။ အန္တောဓာတ်လုံးမှာ သိပ်မမြင့်သေးဟု ဆို၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို ယခင်က အိမ်မက်ထဲမှာ တွေ့မြင်ဖူးသည်ကို ပြောပြပြီး အပြင်မှာ လူကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်လိုပါကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့ဖူးလေသည်။

၁၉၈၅-၈၆ ခုနှစ်လောက်တွင် မိသားစုနှင့် ကိုယ့်ကားနှင့်ကိုယ် နှစ်ပတ်တစ်ကြိမ်ခန့် ရောက်ရှိခဲ့၏။ ဆရာတော် ဆွမ်းစားကျောင်းတွင် ပရိသတ်များကို သက်သတ်လွတ်ထမင်းဟင်းဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေး၏။ ဘုရားကျောင်း

ဆောင်ရွေ့မှထိုင်ထလျက် ဆရာတော်က စောင့်ကြည့်နေလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ ထမင်းစားနေစဉ် တစ်ရက်တွင် ဆရာတော်မှ ဒကာကြီးဦးကျော်သန်းဟု လှမ်းခေါ်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ဒကာကြီးတွေ့လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကခေါ်နေတယ်၊ ဒီနံ့သာတောင်စွယ်ကိုကျော်၍ လယ်ကွင်းခြားပြီးသော တောင်၏ သစ်ပင်အောက်မှာ ရှိမယ်၊ သွားမည်လားဟု မေးလာ၏။ တွေ့လို၍ သွားချင်သော်လည်း တစ်ယောက်တည်း မိမိမကျွမ်းကျင်သော အရပ်ကို မသွားရဲ၊ မသွားတတ်၍ မသွားခဲနိုင်ပါ။ ဘယ်လိုသွားရမည်မသိ၍ မသွားလိုကြောင်းလျှောက်ထားပြီး အဘကို မှန်းဆ၍ ဦးတင်လိုက်ရသည်။

ဆရာတော်ထံတွင် အင်းအဲတတ်၊ ဖိုအတတ် တတ်ကျွမ်းသော၊ တစ်ချိန်က သိုင်းပညာရှင်ဖြစ်သော ဦးစိန်မြင့် ရှိနေသည်။ စပေဝ ချက်ဆေးကိုလည်း ထုတ်လုပ်ရောင်းချ၏။ ကင်ဆာရောဂါ စသော ရောဂါများပင် ပျောက်ကင်း၏။ အားဆေးလည်းဖြစ်သည်ဆို၍ ရင်းနှီးသော ကင်ဆာလူနာတချို့ကိုလည်း သုံးစမ်းကြည့်၏။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း စားသုံး၏။ အားရှိသည်မှန်၏။ ကင်ဆာရောဂါ ပျောက်ကင်းမှုကို တော့ မစွမ်းပါ။ သက်သာနိုင်ရုံမျှ ရှိ၏။

၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် ငယ်စဉ်က ဘဗုန်းကျောင်းတွင် ကိုရင်ဘဝနှင့် ဆုံခဲ့သော ဆရာတော်ဖြစ်နေသည့် ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကို ဆုံတွေ့ရ၏။ ရေကြည်ဇောတိကာရုံကျောင်းတွင် စာလိုက်ခဲ့ပြီး၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ဗားဂရာကျောင်းများနှင့် မန္တလေးစာသင်တိုက်အပြင် သံဃမဟာနာယကဥက္ကဋ္ဌ မြင်း

ခြံဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတို့တွင် ပရိယတ္တိစာပေများ ဆက်လက်လေ့လာခဲ့ပြီးမှ သာကေတ ၁၀၈ တောင်ဘုရားအနီး အနောက်ဘက်မုခ်ရိုကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုဝယ်၍ ကျောင်းတည်စဖြစ်၏။ မြင်းခြံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တောင်ဒဂုံစာသင်တိုက် တည်ဆောက်ခါစဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်၏ညီငယ်က အုတ်သံကျောက်များ တင်သွင်းခဲ့ရ၏။ သဲများ ကျင်းပေါင်းများစွာ ကျောင်းပြီးသည်အထိ အခမဲ့လှူဒါန်းခဲ့၏။ သူ၏သားလတ် ကျန်းမာရေးကိစ္စကို မြင်းခြံဆရာတော်ကြီးက သူ့တပည့်ဖြစ်သူ ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာဆရာတော်ထံ ညွှန်၍ သွားရောက်ခဲ့၏။ ရေကြည်သားဆို၍ ဇောတိကာရုံဆရာတော်၏တူ ကိုကျော်သန်းကို သိလားမေးရာမှ ညီဖြစ်ကြောင်းပြောပြီး ဆက်သွယ်ပေး၍ ပြန်ဆိုကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာဆရာတော်မှာ ကိုရင်လေးငါးခြောက်ပါးနှင့် သံဃာသုံးပါးမျှ ရှိ၏။ သွပ်မိုး၊ ထရီကာ၊ သစ်သားကျောင်းငယ်လေးဖြစ်၏။ ဘုရားဆုပန်၊ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းတောစခန်းများ ထွက်ခဲ့ပုံကို သိရပြီး ဘုရားကို ကြည့်ညှိသူဖြစ်၍ ဘုရားဆုပန် ရဟန်းတော်မို့ ငယ်စဉ်ကထက်၍ ရင်းနှီးခဲ့၏။ နှစ်စဉ် ကထိန်ခင်းခြံခဲ့၏။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနှင့် ဆက်သွယ်ပေးခဲ့၏။ ဆရာတော်သည် တောထွက်စခန်းဝင်စဉ်က ယက္ကန်းတောင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် အနီးကပ်ကိုယ်ကျောင်းနှင့်ကိုယ်နေကာ အာထုတ်ခဲ့သည်ဆို၏။ တစ်နှစ်တစ်နှစ် ကထိန်ခင်းစဉ် ရငွေ၊ ပိုငွေများ အုတ်ခဲများဝယ်ရထားခဲ့၏။ အုတ်ထ

www.burmeseclassic.com

ချုပ် ၅ ကျပ်၊ ၆ ကျပ်ခန့်က ဖြစ်၏။ သုံးနှစ်ခန့်ကြာသော် ငါးပင်၊ လေးပင် အတွက် အုတ်ဖိနပ်ချလိုက်၏။ ငွေ ၁၀ သိန်းခန့် ကုန်သွား၏။ နောက်နှစ်တွင် ကထိန်ရငွေ၊ ပိုငွေဖြင့် ပထမထပ်နှင့် တိုင်များပြီးအောင် သုံးထပ် ကျောင်းအတွက် ဆောက်ခဲ့၏။ ဘီလပ်မြေတစ်အိတ်ကို ၂၀၀/-/၂၅၀/ ကျပ်သာပေးရသော ကာလဖြစ်၏။ ရန်ကင်းကျောက်ကုန်းမှ ဒေါ်ကောက်ပို့နှင့် မိတ်ဆွေများ တိုးပွားလာသောအခါ ဒေါ်ကောက်ပို့က ဦးဆောင်၍ သုံးနှစ်ကထိန်ခင်းခဲ့၏။ နောက်အခါ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကပွတ်နံ ဦးလှဝင်း+ ဒေါက်တာသောင်းသောင်းဆိုင်မိသားစုနှင့် ဆက်သွယ်လာသောအခါ ငွေကြေးထည့်ဝင်ခြင်း၊ ကထိန်ခင်းခြင်းဖြင့် ပထမထပ်အချောသတ်ပြီးခဲ့ပါသည်။ မုဒုံမှ ဆရာတော်၏ ရဟန်းဒကာမကြီးက လှူဒါန်းသဖြင့် ဒုတိယထပ်နှင့် တတိယထပ်များပါ ပြီးခဲ့လေသည်။ အမိုးများ၊ တိုင်များအတွက် သမက်နှင့် သမီးကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုကလည်း လှူခဲ့၏။ မိတ်ဆွေများ၊ ဆွေမျိုးများကလည်း လှူခဲ့၏။ သဲကျင်းများစွာကိုလည်း ကျွန်ုပ်ညီက လှူခဲ့လေသည်။ သို့သော် ငွေရတိုင်း တစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ် တိုး၍မြှင့်သွားသဖြင့် ရှစ်ထပ်ဖြစ်လာ၏။

ဆရာတော်၏ ဦးလေးက လက်သမားနှင့် ပန်းရန်အလုပ် တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျောင်းကို မြန်မြန်ပြီးစီးစေလို၏။ ဆရာတော်၏ ဦးလေးက ဖိုထိုး၍ ရွှေလုပ်ငန်းလုပ်ဖူးသည်ကို ပြောပြ၍ ကျောင်းအောက်ထပ်တွင် ကျွန်ုပ်က ဖိုငှား၍

ဆရာတော်ခွင့်ပြုချက်ယူကာ ဖိုထိုးခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုလက်သမားဦးလေးပြောသောနည်းမှာ ကြေးနန်းကြိုးများမှ ကြေးကိုယူ၍ လုံထဲထည့်ပြီး အပေါ်က နန္ဒင်းစိမ်းထောင်းထည့်၍ လုံပိတ်ပြီး ဖိုထိုးရ၏။ ထို့နောက် ငွေအကြေစေ့ ဒန်သတ္တုကို ဓာတ်သားသုံးဆ၊ အကြေဒန်တစ်စထည့်၍ လက်ချားချော်ထည့်၍ ထိုးရ၏။ ထိုသို့ထိုးသောအခါ ပကတိရွှေအတိုင်း အရည်အသွေးကောင်းသော ရွှေရောင်ဓာတ်သားရခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်က ထိုကဲ့သို့ လွယ်လွယ်ကူကူဖြင့် ရွှေရမည်မထင်ခဲ့ပါ။ အံ့ဩမှုဖြစ်ရသော်လည်း သေချာအောင် ရွှေစားခရမ်းမြင့် စမ်းသပ်သောအခါ ငရဲမီးမခံကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ရွှေလုပ်ခြင်းကိုစွဲကို ဆက်မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

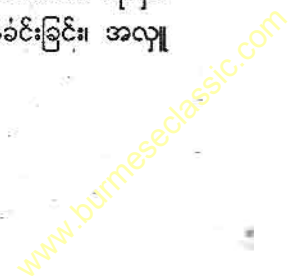
သို့သော် ကျွန်ုပ်တွင် ရှိနေသော ဆေးဒါန်းဓာတ်လုံးကို လုံခွဲထဲထည့်၍ လက်ချားထည့်ပြီး လုံပိတ်ကာ မီးပေးခဲ့၏။ ထိုလုံခွဲဖြင့် ရွှေရောင်ဝင်းလက်နေသော ဓာတ်သားကို ထည့်ပြီး ဖိုထိုးကြည့်မိ၏။ နာရီဝက်ခန့်ဖိုထိုးပြီး အအေးခံ၍ ချော်များကိုဖယ်ပြီး ဓာတ်သားကို ထုတ်ယူသောအခါ ရွှေရောင်အစား ငွေရောင်ဖြူဖွေးနေသော ဓာတ်သားကို ရခဲ့ဖူးလေ၏။ ဘာဆက်လုပ်ရမည်မသိ ဖြစ်နေ၏။ ဆရာကြီးဦးအေးလည်း မရှိသေး၍ မမေးနိုင်။ နဲ့သာတောင်ဆရာတော်လည်း မရှိ၍ မမေးနိုင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

နောက်ထပ် ဖိုထပ်ထိုးရာ ဓာတ်သားလျော့နည်းသွား၏။ ဆက်မထိုးဖြစ်ခဲ့ချေ။ ထိုသတ္တိပေါ်ခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏ ဆေးဒါန်းဓာတ်လုံး၏ သတ္တိလည်း

ပါမည် သေချာ၏။ ဆေးဒါန်းဓာတ်လုံးကို မီးပိုစေရန် ဆက်လက်ထိုးမိရာ တဖြည်းဖြည်းငယ်သွားပြီး ကုန်သွားတော့၏။ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ဖိုထိုးခြင်းလည်း မလုပ်ခဲ့တော့ချေ။ ဆရာတော်ကလည်း အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝင်၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျောင်းပြီးစေရန် ကူညီသူများ ပေါ်ပေါက်စေရန် အဘတို့ထံ ခဏခဏ လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့၏။

ဆရာတော်သည် ကျောင်းမှာ သုံးထပ်လောက်ပြီးသော်လည်း အကာအရံမပြီးသေးသော်လည်း တာလပတ်ကာရံထားပြီး စာသင်တိုက်စ၍ တည်ဖြစ်လေသည်။ မုဒုံမှ ရဟန်းဒကာမကြီး၏ ရဟန်းတော်ကို ဦးစီးစာချရန် ပင့်ခေါ်၍ စာသင်သားများကို စာချစေခဲ့သည်။ သံဃာအပါး ၄၀/၅၀ ခန့် ရှိနေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ညောင်ပင်လေးဈေးအဖွဲ့သူအဖွဲ့သားများ၏ ဗုဒ္ဓသာသနာ ပြန့်ပွားအောင် ထောက်ပံ့ဆောင်ရွက်နေသော ဈေးအဖွဲ့သည် သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် တစ်မြို့နယ်တွင် ကျောင်းတစ်ကျောင်းအပြီး ဆောက်လုပ်ပြင်ဆင်ပေးနေရာမှ ပြီးသွား၍ နောက်ထပ် မြို့တစ်မြို့ကို မဲခိုက်ရွေးခဲ့ရာ သာကေတမြို့ မဲကျ၏။ သာကေတမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျောင်းစာသင်တိုက်များကို လိုက်လံကြည့်ရှုရာမှ ကျွန်ုပ်တို့၏ မပြီးစီးသေးသော ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာစာသင်တိုက်ကို ရောက်ရှိတွေ့ရှိသွားခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်ထံတွေ့ဆုံ၍ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်ထားပြီး ကျောင်းကို ပြီးစီးအောင် သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ကထိန်ခင်းခြင်း၊ အလှူ

ငွေထည့်၍ ဆောက်လုပ်မှုပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ တွေ့ရှိစဉ်က ဝန်တားများလည်း ချဲ့ ထွင် အခြေတည်ပြီးသား ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

ဆရာတော်နှင့် တွေ့ချိန်မှစ၍ နှစ်စဉ် ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်ခြင်း၊ ကထိန် ငွေထည့်ဝင်ခြင်း၊ ကောက်ခံပါဝင်ခြင်း များကို ယခုတိုင် ပါဝင်လှူဒါန်းခဲ့ပါ သည်။ စာသင်တိုက် စတင်တည် ထောင်စဉ်မှစ၍ အခက်အခဲအမျိုးမျိုး ရှိသော်လည်း ယခုအခါ ကောင်းစွာ ကျော်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ပရိယတ္တိစာပေ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး၊ မွေစရိယတန်းများ အောင်ချက်လည်း ကောင်းလှပါသည်။ ဒုတိယနှစ်မှစ၍ သာဓကတတစ်မြို့ နယ်လုံးတွင် ပထမရရှိသကဲ့သို့ ရန်ကုန် တိုင်းအတွင်း အောင်ချက်ကောင်း ကျောင်းတော်ကြီး တစ်ကျောင်းဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။ ပြီးခဲ့သော စာမေးပွဲတွင် ဓမ္မာ စရိယတန်း၌ ခြောက်ဘာသာဂုဏ်ထူး ပင် ထွက်ပြီးဖြစ်ပါ၏။ ဘုရားဆုပန် ဆုထူးပန်ဆရာတော်၏ သာသနာပြု အခြေပြုစာသင်တိုက်ကြီးအတွက် ဝမ်း မြောက်ဖွယ် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ယခုတစ်ဖန် ဆရာကြီးဦးအေး သင်ပြပေးသည်ကို ဆရာကြီးကိုယ် တိုင် လက်ရေးနှင့် ရေးပေးသည် လည်းရှိ၊ ကျွန်ုပ်မှတ်သားထားသည် လည်းရှိသော အင်းကစား၊ အင်းချ၊ အင်းရေးဆွဲရာတွင် အသုံးပြုရွတ်ဆိုရ သော စာသားများ မှတ်တမ်းတွေ့ရှိ၍ နှောင်းလူများ လိုအပ်ပါက ကောင်း ကျိုးများအတွက် အသုံးပြုရန် ဖော်ပြ လိုပါသည်။

အင်းရေးဆွဲရာတွင် လိုက်နာရန်စည်းကမ်း

(၁) အင်းဘောင်မျဉ်းသားသော် 'ဟိန်း'၍ ရွတ်ဆိုရမည့်စကားရပ်။

ဥုံ စတုပစ္စံ မဟာရဋ္ဌံ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်း၊ ဤတွင်တည်စေ ... ဟု ရွတ်ဆို၍ မျဉ်းသားချက်ပြီးဆုံးမှ ရွတ် ဆိုမှုကို ရပ်ရမည်။ ဘုရားရှိခိုး၊ သီလ ယူပြီးမှ ပြုရမည်။

(၂) အင်းဖိအက္ခရာရေးသွင်း သော် ရွတ်ဆိုရန်မှာ ဥပမာ စ-အက္ခရာ ကို ရေးသွင်းပါမူ ဥုံ 'စ'အက္ခရာ မေကဋ္ဌ ဗုဒ္ဓရုပ် ... စ၊ အက္ခရာတစ် လုံး ဘုရားတစ်ဆူတည်တော်မူပါစေ သတည်း။ ဥုံ 'ခ'အက္ခရာ မေကဋ္ဌ ဗုဒ္ဓရုပ် ... စ၊ အက္ခရာတစ်လုံး ဘုရား တစ်ဆူတည်တော်မူပါစေသတည်း။ စသည်ဖြင့် ရေးသော အက္ခရာရှေ့မှ ဥုံခံ၍ 'စ'ကို ရေးသလို 'ခ'ကို ရေး သကဲ့သို့ ရေးပါ။ နမူနာပြပုံ။

(၃) မျဉ်းလွန်၊ မျဉ်းတိုနှင့် အက္ခရာ များ မလုံ၍ ပြန်ဖျက်လိုပါက ...

ဥုံ သစ္စာ သရဏံ တည်စေ သတည်း။ ကျေပါစေသတည်းဟုဆို ရင် 'ဟိန်း'၍ ဖျက်ရမည်။

၄။ အင်းဖိ စသည်၌ သင်္ချာ ဂဏန်းများ ရေးသားထည့်သွင်းလိုပါ က အောက်ပါအတိုင်း ဟိန်း၍ရေးရ မည်။

၁ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ ကော ဓမ္မော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ တိဋ္ဌတု။

၂ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ ဒွိပဒတ္တ မောဇိနော တိဋ္ဌတု။

၃ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ တြိပိဋ ကတ္တယံ တိဋ္ဌတု။

၄ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ စတု သစ္စဝေဒန တိဋ္ဌတု။

၅ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ ပဉ္စပုဒ္ဓါ မဟာတေဇာ တိဋ္ဌတု။

၆ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ ဆပုညာဘိ တိဋ္ဌတု။

၇ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ တိဋ္ဌတု။

၈ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနိ တိဋ္ဌတု။

၉ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ နဝဗုဒ္ဓ ဂုဗောန တိဋ္ဌတု။

၁၀ ဂဏန်းရေးသော် ဥုံ မဟာ သုညနိဗ္ဗာန် တိဋ္ဌတု ဟုဆို၍ အသီး သီးရေးရမည်။

(၅) အချိန်နာရီမရွေး အင်းချရာ တွင် ပထမဆုံးရွတ်ဆို၍ 'ဟိန်း' ဂါထာ တော်မှာ ...

(က) ဖေဇန္တော ဗောဓိယာမူလေ၊ သကျာနံ၊ နန္ဒိဝဗုဒ္ဓော၊ ဝေမေဝ ဖယောဟောတု၊ ဖယသု ဖယမင်္ဂလေ။

(ခ) အပရာဇိတ ပလ္လင်္ဂေ၊ သီသေပုထုပုက္ခလေ၊ အဘိသေကေ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါနံ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

(ဂ) သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပဘာထံ၊ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ သုခဏော သုမဟတ္တောစ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

(ဃ) 'ဋ' သည်းချိတ်နဝင်း ပိတ် ရေးပုံ ...

(က) အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနိ ဆို၍ 'စ' ဂဏန်း(ရှစ်ဂဏန်း)ကို ရေးပြီး၊

(ခ) တြိပိဋကတ္တယံ ဆို၍ '၃' ဂဏန်းကို ဆက်ရေးပါ။

(ဂ) သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ ဆို၍ '၇' ဂဏန်းကို ဆက်ရေးပါ။

(ဃ) သုညာဂါရေဝ သုညာ ဘဝန္တိ ဆို၍ သုည 'ဝ'ဂဏန်းကို ဆက်ရေးပြီး ပိတ်ပိုင်းပါ။ များများရေး

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ဒက္ခိဏေယျ

ဂုဏ်တော်ပုထိုးစိမိနည်း

ဒေါက်တာသန်းမှိုင်းလင်း

သံဃာတော်၏ အကျိုးဂုဏ်ငါးပါးအနက် တိတိယ အကျိုးဂုဏ်ဖြစ်သော ဒက္ခိဏေယျဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ “သေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဒက္ခိဏေယျော” ဟု စိတ်က ရွတ်ဆိုကာ ပုတီးတစ်လုံး စိပ်တော်မူပါသည်။ “သေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဒက္ခိဏေယျော” ဟူသည်မှာ -

ဘဝဂတော-မြတ်စွာဘုရား၏ သေ သာဝကသံဃော- ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော-မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏ဟု အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရရှိပါသည်။

မြတ်သောအလှူဟူသည်မှာ အလှူမှန်၊ အလှူကောင်းကိုသာ ဆိုလိုပါသည်။

“ဤဘုန်းကြီးသည် ငါ့ကို ဆေးကုပေးလိမ့်မည်၊ ငါ့ကို ဗေဒင်ဟောလိမ့်မည်” ဟု တစ်စုံတစ်ခု မျှော်ကိုးချက်ဖြင့် လှူဒါန်းခြင်းသည် မြတ်သောအလှူ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။

ဤမြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒက္ခိဏေယျ မည်ပါသည်။ ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် အလှူခံဖြစ်သော သံဃာတော်သည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟု ဆိုအပ်သော သိက္ခာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရပါမည်။ သို့မှသာလျှင် လှူသောပုဂ္ဂိုလ်တွင် အကျိုးကြီးကြီး ရရှိပါလိမ့်မည်။ ဤသို့လျှင် အကျိုးကြီးကြီးရရှိစေတတ်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဂုဏ်ရှိတော်မူသော သံဃာတော်သည်

အလှူမှန်၊ အလှူကောင်းကို ခံထိုက်သော ဒက္ခိဏေယျ ပုဂ္ဂိုလ် မည်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရတနသုတ်ပါဠိတော်၌ -

“ယေပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံပသတ္တာ၊

စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိဟောန္တိ၊

တေဒက္ခိဏေယျ သုဂတဿ သာဝကာ၊

တေသု ဒိန္နာနိ၊ မဟပ္ပလာနိ” စသည့် ဘုရားအစ

ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်

ရှစ်ပါးသည် အစုံအားဖြင့် လေးစုံရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်

သာဝကဖြစ်သော ထိုအရိယာတို့သည် မြတ်သောအလှူကို

ခံတော်မူထိုက်၏။ ထိုအရိယာတို့အား လှူတတ်သမျှ အလှူ

ဒါနများသည် အကျိုးကြီးမားလှပေ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား

သခင် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဤအရိယာများကား

အလှူကို အကျိုးကြီးရစေတတ်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ

ဂုဏ်များ ရှိကြ၍ အလှူမှန်၊ အလှူကောင်းကို ခံယူတော်

မူထိုက်သော ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်များပင် ဖြစ်ကြပေသည်။

ဒက္ခိဏေယျအရ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား

မှစ၍ သူတောင်းစားအထိ ဆယ်မျိုးရှိပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း

မိဘ၊ ဆရာသမားတို့လည်း ရှိပါသေး၏။ ဤဒက္ခိဏေယျ

ဂုဏ်တော်သည် သံဃာအရာဖြစ်၍ အရိယာသံဃာတော်နှင့်

သမ္မတိသံဃာကို ညွှန်းဆိုပါသည်။

သမ္မတိသံဃာသည် ရတနသုတ်တော်လာ သံဃာ

ဂုဏ်တော်အရ ဒက္ခိဏေယျ မဟုတ်ရကား လှ၍ အကျိုးကြီးကြီးရပါမည်လားဟု သံသယဖြစ်စရာ ရှိပေသည်။ အချို့ရဟန်းများမှာ ဝိနည်းသိက္ခာနှင့်မညီ၍ ဒါယကာတို့ စိတ်ကွက်တတ်ပေသည်။ မပေးချင်၊ မလှူချင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဈာန်တောင်းစားနှင့်ယှဉ်၍ သူတောင်းစားကိုသာ ပေးကောင်းပေးမည်။ ဤသို့သော ရဟန်းကို ပေးလှူလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။ သို့သော် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေးလှူခြင်းသည် ပုဂ္ဂလိကဒီနသာ ဖြစ်သည်။ သံယံက ဒါနအဖြစ်ချေ။ သံယံက ဒါနမဟုတ်က အလှူအကျိုးမကြီးနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် အလှူအကျိုးကြီးအောင် မြတ်စွာဘုရားရှင်က သံယံက ဒါနကို ဦးစားပေးတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်တော်မူပါသည်။ သံယံကဒါနသည် အိမ်ထောင်သားမွေးပြုလျက် သင်္ကန်းနှင့် လည်ပင်းမှာ ဖတ်ထားသည့် ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်၌သော်လည်း သံဃာကို ရည်မှတ်၍ အရိယာသံဃာနှင့် မခွဲခြားဘဲ လေးလေးစားစား ရိုရိုသေသေ ပေးလှူလျှင် ဘုရားအဖူးရှိသော အရိယာသံဃာတော်အား ပေးလှူရသကဲ့သို့ မရေမတွက်နိုင်သော ကောင်းကျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်လေသည်။

သံယံကဒါနပြောရာအောင် သံဃာအပေါ်၌ စိတ်ညွတ်ရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်။ သံဃာထဲမှာ စာရေးတံခဲသာမထေ့ကို ရခြင်းကြောင့် စိတ်မကြည်လင်ခဲ့သော်လည်း မထေ့ရကြီးကိုရခြင်းကြောင့် ဝမ်းသာအားရဖြစ်ခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာအပေါ်၌ စိတ်မရောက်တော့ပေ။ စာရေးတံခဲရသော သံဃာအပေါ် ဂုဏ်ကြီးဂုဏ်ငယ် မခွဲခြားဘဲ သံဃာအဖြစ်ဖြင့် ပေးလှူနိုင်မှသာလျှင် သံယံကဒါနအရာ ပြောကပ်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် ကျောင်းဒါယကာတစ်ဦးကို နမူနာယူပါက သင့်တော်ပါသည်။

သမုဒ္ဒရာ တစ်ဖက်ကမ်း၌ ကျောင်းဒါယကာသူကြွယ်သည် သံယံကအလှူ လှူအံ့ဟု သံဃာထံသွားကာ ရဟန်းတစ်ပါး တောင်းခံပါသည်။ ဒုဿီလရဟန်းတစ်ပါးကိုသာ ရခဲ့၏။ နေရာထိုင်ခင်း သန့်ရှင်းစွာ တန်ဆာဆင်၏။ အထက်မှာလည်း ဗိတာန်မျက်နှာကြက်အပြင် ပန်းနံ့သာအမွှေး အထုံတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ ရိုသေစွာ ခြေဆေးပေး၏။ ဆီလိမ်းပေး၏။ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်ကဲ့သို့ တရိတသေလှူဒါနပူဇော်၏။ မွန်းလွဲသောအခါ ဤရဟန်းလာ၍ ကျောင်းပြင်ရန် ပေါက်တူးတောင်း၏။ ထိုဒါယကာသည် နေရာမှမထ

ဘဲ ခြေဖြင့်ခတ်၍ ပေးလိုက်ပါသည်။
ထိုအထက်ပါအကြောင်းအရာကို အိမ်ရှိလူများက မေးသောအခါ နံနက်ကပြုခဲ့သော ရိုသေမှု၊ သံဃာအား ပြုသောရိုသေမှုသာ ဖြစ်သည်ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။
(ဥပရိပုဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၊ ဒက္ခိဝိဘင်္ဂသုတ်အဖွင့် ၂၂၅/၂၆၆)

ဒုဿီလမှန်းသိပါလျက် သံဃာအပေါ် စိတ်ညွတ်အောင် လှူဒါနနိုင်မှသာလျှင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား လှူရသော ပုဂ္ဂလိကဒါနထက် သံဃာ့ကိုယ်စားလှယ် ဒုဿီလရဟန်းအားလှူရသော သံယံကဒါနက သာလွန်မွန်မြတ်၏။ အကျိုးကြီး၏။

ထို့ကြောင့် သံယံက လှူဒါနသောအခါ သမ္မတိသံဃာများ၌ လှူရစေကာမူ အရိယာသံဃာကို ရည်စူး၍ လှူဒါနသင့်ပါသည်။ “အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရိယာသံဃာတော်တို့ကိုရည်စူး၍ သမ္မတိသံဃာကို လှူဒါန၏။ ထိုသူတို့သည် ကောင်းစွာလှူအပ်၊ ပူဇော်အပ်သည်မည်၏။ သံဃာ၌ ရောက်လျက်တည်သော ထိုအလှူကို ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏”ဟု ဘုရားရှင်တို့ ချီးမွမ်းခြင်းပြုတော်မူပါသည်။ ဤအကြောင်းကို ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော် (နဂ-၆၂)တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် သုပ္ပဋိပန္န စသော အကြောင်းဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတော်၏ အကျိုးဂုဏ် ငါးပါးအနက် တတိယအကျိုးဂုဏ်ဖြစ်သော “ဒက္ခိဏေယျ”ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီးသည် -

“သေ ဘဝဂတော သာဝကသံယော ဒက္ခိဏေယျော”
ဟု စိတ်က ရွတ်ဆိုကာ ပုတီးတစ်လုံး စိပ်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တဝါဟူသမျှ တရားရ ချမ်းမြသာယာ ရှိကြပါစေ။

ဒေါက်တာသန်းမိုင်းလင်း

စာကိုး

ကျော်လှိုင်၊ ဝိဇ္ဇာ(ဂုဏ်ထူး) မဟာဝိဇ္ဇာ (သက္ကတ)၏ မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုတီးစိပ်နည်း။

ကြောင်းကျိုးမျှတ လူ့ဘဝ

ရေကျော်စိုးအောင်

အကြောင်းတရားနှင့်ကင်းသော အကျိုးတရားမရှိ။ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ဆက်စပ်နေ၍ ဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝဟူသည် မွေးဖွားသည်မှ သေဆုံးချိန်အထိဟု သတ်မှတ်လေ့ရှိကြသည်။

လူ့ဘဝစသည်နှင့် အရေးသုံးပါးနှင့် ကင်းကွာ၍လည်း မရကောင်း။ အရေးသုံးပါးဟာ စားရေး၊ နေရေး၊ ဝတ်ရေးဟူ၍ ဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝဆိုသည့် စကားသုံးလုံး စားဝတ်နေရေးဟူ သည့် စကားသုံးလုံး ယင်းစာလုံး ခြောက်လုံးသည် အကြောင်း ကျိုးဆီလျော်စွာ တည်ရှိနေကြ၏။

စာရေးသူ၏ ငယ်စဉ်ဘဝ အချိန်တွင်း မှတ်မိသည့် အကြောင်းများလည်း ရှိ၏။ ရေးတေးတေး ဝါးတားတား ဘဝ အသိများလည်းရှိ၏။ အမှန်စင်စစ် လူ့ဘဝစေ့သည်နှင့် ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင်အတွေးများ၊ အလေ့အကျင့်ကောင်းများ ငယ်စဉ်က ရှိ နေခဲ့ပါလျှင် လူ့ဘဝကို ကောင်းကျိုးအတွေ့တွေနှင့် စနစ်တကျ ဖြတ်သန်းနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ရရှိလာသည့် လူ့ဘဝကို စနစ်တကျ နားလည်ရမှန်း မသိခဲ့ ကျောင်းသွား၏။ ကျောင်းစာကိုအပတ်တကျ ကြိုး စားမသင်အံ့မိခဲ့။ ကျောင်းလွတ်သည်နှင့် စာအုပ်၊ လွယ်အိတ်က တခြား လူကတစ်ဘာသာ ဖြစ်ခဲ့၏။ အမေက စာရေးသူတို့ အတွက် စားဝတ်နေရေးနှင့် ငွေရှာရ လုံးပန်းနေချိန်အတွင်း အဖေကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဆွေမျိုးအားပန်းတတ်သည့် အမေ သားသုံးယောက်၏ဘဝအား အရပ်ကိုအပ်ထားခဲ့သည်။

ငယ်သူငယ်ချင်းများ၏ စရိုက်တွေက အမျိုးမျိုး။ သူ့ စရိုက် သူ့သဘာဝအရ တော်ကြ၏။ ကျောင်းအားချိန်တွင် ကန်တော်ကြီးပန်းကန်ပြားကျွန်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်ရှိ တရုတ် အခေါင်းဆေးကန် မီးရထားလမ်းဘေးရှိ ကန်စွန်းအိုင်များဆို တာ စာရေးသူတို့ ရေကူးသင်ရာ ဌာနတွေသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

မကောင်းမြစ်တော၊ ကောင်းရာညွန့်လတ်ဆိုသကဲ့သို့ တားမြစ်ဆုံးမခဲ့သူများ ရှိခဲ့၏။ ပြန်မပြောနားမထောင်မိခဲ့ပါ။ ထို ငယ်စဉ်ဘဝက အသိဉာဏ်နှင့် ကြိုးစားမှုပြုခဲ့ကြလျှင် အရာရှိ ဘဝနှင့် ပင်စင်ယူရမည်ဖြစ်သလို အိုးပိုင်၊ အိမ်ပိုင် မိသားစုတွေ နှင့် လူ့ဘဝ ဖြတ်သန်းနေကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်ကသူငယ်ချင်းများမှာ သူ့စရိုက်နှင့် သူ့ဝါသနာ ဆိုသလို ဝီဟာ၊ ရုပ်ရှင် လက်တွေ့မှာ အစွမ်းအစပြခဲ့သူတွေထဲ မှာ အဆိုတော် တင်လှထွန်း၊ အကယ်ဒမီဒေါ်ခိုက်တာ ချစ်မင်းလူ့ လူငယ်ကြည်နိုင်တို့ဆိုတာ သမိုင်းသက်သေထူခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အသက်ကလေးရလာတော့ ပင်စင်စားဘဝ ရောက်ခဲ့ရ ပြန်သည်။ စာပေစာနယ်ဇင်းရုံးမှာ ဒုတိယရုံးမှူးတာဝန် ထမ်း ဆောင်ခဲ့ရချိန်မှာ ဆရာဦးလှမြိုင်(ကိုဆောင်း)၊ ဝိုလ်မှူးလှထွန်း (ငြိမ်း) တို့တေးလှထွန်း၊ ဆရာဦးခင်ဆွေ(ရွှေစွန်ညို)တို့နှင့် စာပေ စိတ်ရင်းမှန်နှင့် ခြောက်နှစ်တာကာလအထိ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ငယ်ဘဝပြန်ရောက်နေသလားလို့ တွေးထင်မိရင်း စိတ်ချမ်းသာ မှုအပြည့်ရခဲ့တာ အမှန်ပါ။

နောက်ပိုင်း ခင်မင်အားကိုးရသူတွေ အနားယူကြချိန်မှာ စာပေစာနယ်ဇင်းမှာ ဘယ်လိုမှနေလို့မဖြစ် အိမ်မပျော်အောင် စာပေသမားအမည်ခံသူတွေက သူတို့ဘဝကောင်းစားရေး အတွက် အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ပညာပြု ဆိုက်ပွားနည်းသုံးကြ တော့ စိတ်သောကရောက်နေချိန်။ အတွင်းမှာရှိကြသည့် မိတ် ကောင်းဆွေမွန် စာပေစိတ်ဓာတ်ပြည့်ဝသူတွေက အားအမျိုးမျိုး ပေးကြ၊ နှစ်သိမ့်ကြရုံမက လက်ရှိလစာ ခြောက်လစာနှင့် အနား ယူချိန်မှာ အခမ်းအနား တစ်ရပ်ကျင်းပပြီး စာရေးသူအပါအဝင် ဝန်ထမ်း(၃)ဦး ဂုဏ်ပြုခံခဲ့ရပါသည်။

ဝန်ထမ်းဘဝကျွတ်လွတ်ကာ လွတ်လပ်လာပြီးနောက် ဝါသနာပါရာ စာကတော့ အရေးမဖက်ပါ။ ဪ... ကောင်း လေစွ၊ ဪ... ကောင်းလေစွ။ ဒီအခါသမယတွေမှာ စိတ် ဓာတ်ကြံ့ခိုင် စာပေသွေး နီစွေးစွေးနှင့် စာပေစိတ်ဓာတ် ရှိပေမို့ သာပေါ့။ မဟုတ်ရင်ဖြင့် အစ်ကိုသဖွယ် စာပေတာဝန်ထမ်းခဲ့ သည့် ရုံးမှူးဟောင်းလို ခုန်ချမိလို့မဖြစ် အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာ တန်းနေမှာအမှတ်ပါ။

လူ့ဘဝ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး ပြည်ဖုံးကားချ နေဝင်ချိန် ကား နီးကပ်လျက်ပါ။ စားရေး၊ နေရေး၊ ဝတ်ရေး စသည့် အရေးသုံးပါးက အကြောင်းတရားပေါ်မှာ တည်မှီပြီး အကျိုး တရားဖြစ်ပေါ်ရတာ အမှန်မို့။

ကြုံလာခဲ့ရသည့် လူ့ဘဝတစ်လျှောက် ခါးသီးသည့် အတွေ့အကြုံတွေ ရယ်မောဖွယ်၊ သံဝေဂရဖွယ်တွေသာမက ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်အချက်တွေက သူ့နေရာနှင့်သူ အောင်ခွင့်ကျ ရှိနေတာမို့ မိမိဘဝ၏ ဘဝကို ဆင်ခြင်တုံတရား ပေတံနှင့်သာ ချင့်ချိန်တိုင်းတာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြပါစေဟုသာ ဆိုရင်ပါတော့သည်။

■ ရေကျော်စိုးအောင်

စာရေးဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာတစ်စောင်

ဆရာဦးအောင်မိုးတော်(အထက်တန်း နက္ခတ္တဗေဒ၊ လက္ခဏာပညာရှင်)အား ၁၉၈၃-ခုနှစ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ဘဝရှေ့ရေးများကို မေးမြန်းရာ ကျွန်တော်အား ၁၉၈၄ ခု ဩဂုတ်လအတွင်း မြန်မာပြည် အရှေ့မြောက်ဒေသ တိုင်ပြည်သို့ ပညာတော်သင်ခန်း သွားရောက်ရပြီဟု ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါတွင် ဆရာ၏ ဟောကြားချက်များအတိုင်း တရုတ်ပြည်သို့သွားတက်နိုင်သည့် (၁၅-၈-၁၉၈၄)နေ့တွင် ပညာတော်သင်အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ရပါသည်။ တိကျမှန်ကန်စွာ ဟောကြားခဲ့သော ဆရာ၏ပညာရပ်များကို အံ့ဩချီးကျူး ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါသည်။

စိန်ဝင်း
B.E (Mech.)
စက်ပစ္စည်းစက်ရုံ အမှတ်(၁)

၂၁ ၇၇၃
ဆရာဦးအောင်မိုးတော်

(Ex. စာပေဗိမာန်)

အထက်တန်းလက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်
ASTRO-PALMIST EXPERT
သင်တန်းနည်းပြ

အလုပ်ခန်းနေရာ
အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

“ကျားမွန်လျှင် အားသန်ရမည်”

ဝေးတစ်လုံးတက်ခြင်း၊ ကာမစိတ်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ လိင်ချောင်းသေးပြီး တိုဝင်ခြင်း၊ ဆီးပြတ် တောက် ပြတ်တောက်သွားခြင်း၊ လှုပ်ရှားရုံသာလှုပ်ရှားပြီး ပျော့နေခြင်း၊ မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ အိပ်ပျော်သော် လည်း တစ်ရေးနိုးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း စသည့် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းသေပန်းညှိုးရောဂါ)နှင့် မျက်စိဝေခြင်း၊ ခါးတောင့်တင်းခြင်း၊ ခါးနာခြင်း၊ ခြေလက်ထုံကျဉ်ခြင်း၊ စအိုပူခြင်း၊ ဝမ်းသွားသည့်အခါ သွေးပါခြင်း၊ ခါးခြေဆစ်လက်ဆစ် ကိုက်ခဲခြင်း၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း စသည့် ရောဂါရှင်များအတွက် ဆေးကုသက် (၄၅)နှစ်ကျော် ကုသ၍အောင်မြင်နေသော မြန်မာ့နန်းတွင်းအကြောပညာရှင် နေလဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးစံမြင့် (တဆ-၀၁၂၇၄) နှင့် သား ဆရာဦးစိုးမော် (တဆ-၀၂၆၁၁)တို့က အကြောပညာ၊ ဆေးပညာဖြင့် အထူးကုသပေးနေပါပြီ။

ဪဦးစိုးစိန်ဝင်း

အမှတ်(၁)၊ ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်းတော်အနီး၊ တောင်ဘက်မုခ်၊
ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်း၊ သစ်ခင်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည် ဒေါက်တာစောယုနွယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို
မိမိဘာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင်
ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို
ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ မှုတာပါပဲ။
ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ
တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ
တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း
စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့
ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့်
ဒီစာမျက်နှာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း
တစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ
မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို
မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့်

- အမှတ်(၂၀၅/က)
- ပီတောက်(၅)လမ်း၊
- မြို့သစ်(၈)
- ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အောင်မြင်မယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆန္ဒအတိုင်း အောင်မြင်ချင်သော ကိစ္စမှန်သမျှ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ လုံ့လ စိုက်ထုတ်ပြီး လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်လျှင် လိုချင်သောကိစ္စအားလုံး အောင်မြင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ် နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ အပျို၊ လူပျိုတွေအဖို့ အိမ်ထောင်ပြုရင် အကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း မိမိပြောဆိုသမျှ အရာရောက်နေမယ်။ အမွေဆိုင် ပစ္စည်း၊ မြေ ရောင်းဖို့ကြံရွယ်ထားရင် ခံစားစောင့်လိုက်ပါ။ ငွေစုရ လွယ်နေမယ်။ အိမ်သစ်ဆောက်နိုင်၊ အိမ်ဝယ်နိုင်တဲ့ ကာလဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်ပေါ် ခြင်း၊ လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့် မယ်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ ရာထူးတစ်ဆင့်တိုးခြင်း၊ ရပိုင်ခွင့်တစ်ဆင့်တိုးတတ် တယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်

တယ်။ ပြည်ပခရီးဝေးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ သွားရပါလိမ့်မယ်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးများနှင့် ပြန်ဆုံရမယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူများအဖို့ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်း ရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်းများ လုပ်ရတတ်တယ်။ သူ့ခိုးမျက်စိအကျခံရတတ်သော ကာလဖြစ်၍ သူ့ခိုးခိုးခံရတတ်သောကြောင့် သတိထားပါ။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသော သောကြာနံ့ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ ဘုရား ဆင်းတုတော်၊ စွယ်တော်ပုံ၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန်ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်မယ်။ မိသားစု အကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဖခင် ကျန်းမာရေးညံ့တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ မိသားစုနှင့် ခွဲခွာပြီး အလုပ်လုပ်ရသော ကာလဖြစ်တယ်။ ဆေးမှား အစာမှား ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်၌ ထန်း(၆)ညွန့် အုန်း(၆)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၃၊ ၆၄၊ ၄၁၊ ၄၆

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း မိမိအိမ်သို့ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမများ လာရောက်တည်းခိုလျှင် မြေ၊ အမွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းခြင်း ဆင်ခြင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားအား ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပေးပါ။ လပြည့်နေ့တိုင်း ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းကပ်ပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောတတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ပျော်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့ အလှူအတန်းတွေ ပြုလုပ်ရ တတ်တယ်။ မကြာခဏ ခရီးထွက်ရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း အကျိုး ပေးအောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ မြင့် တက်ခြင်းများ ကြုံရလိမ့်မယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ မိမိအား ပြဿနာလုပ်နေသူများရှိလျှင် အဆင်ပြေ သွားမယ်။ မသင့်မြတ်သူများနှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်မယ်။ ငွေအစုလိုက် အပုံ လိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝင်မယ်။ အိမ်ထောင် ရွှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် သောကရောက်ရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး၊ မိသားစုအကြီးအကဲများကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ပညာရေးကိစ္စများ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ရွှေဝယ်လျှင် အသစ်များ

သာ ဝယ်သင့်တယ်။ အပျက်၊ အဟောင်း မဝယ်သင့်။ သားသမီးထဲမှာ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးရှိလျှင် အနည်းငယ် ညှိတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆီးရောဂါ၊ မျက်စိရောဂါ၊ အစားမှားခြင်း၊ ဆေးမှားခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်း စေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ သပြေ(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီဖြူ(၇)ပွင့်၊ ထီးအဖြူ(၁၅)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၆

အထူးသတိပြုရန်

အရက်သေစာ လုံးဝရှောင်ရမည်။ မကြာခဏ ဒေါသကြီးခြင်း၊ ခက်ထန်စွာ ပြောဆိုခြင်းကို ရှောင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့တိုင်း ကြံပန်းခိုင်နှင့် နွားနို့ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ သွားဖို့ကြံရွယ် ထားတဲ့ ခရီးစဉ်တွေလည်း ပျက်သွားတတ်တယ်။ မထင်မှတ်သော ခရီး များ၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် ခရီးသွားရတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ လူမျိုးခြားက ကူညီမှု ပေးတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ် ထားရင် ဒီအချိန်မှာ သွားလိုက်ပါ။ စိတ်အနှာင့်အယှက်ဖြစ်စရာ အနည်းငယ် ကြုံရပေမယ့် အောင်မြင်မှု ရပါလိမ့်မယ်။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲ စရာတွေ ကြုံရတတ်တယ်။ ကိုယ်ရည်ရွယ်တာတခြား၊ မိသားစု ဖြစ်ချင်တာ တခြား ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အတတ်ပညာတစ်ခု သင်ကြားရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် အလုပ်နှင့်ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းတက်ရခြင်း၊ စာမေးပွဲ ပြေဆိုခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းပါတယ်။ တယ်လီဖုန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စတွေလည်း ဆောင်ရွက်ရတတ်

တယ်။ ငွေဝင်နည်းပေမယ့် ထိကံကောင်းတဲ့ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေတဲ့သူတွေအဖို့ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ လက်ရှိအလုပ်အကိုင်မှ ပြောင်းချင်စိတ် ပေါ်လာမယ်။ မပြောင်းပါနှင့် ပြောင်းလျှင် ပိုဆိုးသွားတတ်တယ်။ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်မိတ်ဆွေများနှင့် လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ အစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ရခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ကြွေးတင်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ သူများ၏ အမှုကို လိုက်လံဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ မိခင် ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်တယ်။ ရေနှင့်နီးသောနေရာတွင် ချော်လဲ၍ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေထောက်၊ ခါး၊ သွား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့် ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်းရောင်(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၁၊ ၅၂၊ ၅၅၊ ၅၉

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း မလုပ်ပါနှင့်။ သူများကိုလည်း မည်သည့်မစ္စည်းမှ မငှားပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ဝယာနို့ဆွမ်း(၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် မပြောပလောက်တဲ့ အညံ့လေးတွေ ကြုံရတတ်ပါတယ်။ မထင်မှတ်သော ခရီးများ၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် ခရီး သွားရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာ တတ်တယ်။ လူမျိုးခြား ကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ ပညာအသစ်တစ်ခု ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင် တော့မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့်လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်တယ်။ မနာလိုသူ ပေါ်လိမ့်မယ်။ မိမိ ထက် မြင့်သူ နိမ့်သူ နှစ်ဦးစလုံးက ဒုက္ခပေးတတ်သောအချိန်ဖြစ်တယ်။ ငြီးကဲသူ အထက်လူကြီးများကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ပျံ့ရွယ်သူတွေအဖို့

မင်္ဂလာပွဲအစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ကြွေးတင်ခြင်း၊ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်သူတွေအဖို့ အလုပ်တွင် အပျက်အစီး၊ အဆုံးအရှုံး၊ အလေအလွင့် များနေလိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စိတ်တိုင်းမကျခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ခါးအောက်ပိုင်း ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ကျော၌ ရောဂါဖြစ် တတ်တယ်။ ကျောက်ကပ်ဝေဒနာ အထူးဂရုစိုက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ ကြက်လျှာ(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

စနေ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ တနင်္လာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၄၊ ၅၇၊ ၇၅၊ ၇၆

အထူးသတိပြုရန်

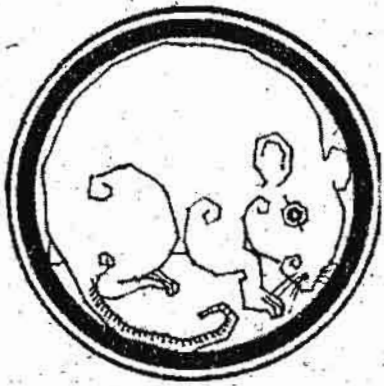
အမှုအခင်း မဖြစ်ရန် အထူးဂရုစိုက်ပါ။ ဖြစ်လျှင် မပြီးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ပေါင်မုန့်တို့ ထောပတ်သုတ်၍(သကြားမထည့်ရ) လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဘာလုပ်လုပ် ယောင်လည်လည် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ စိတ်လေနေခြင်း၊ အရှုပ်အထွေး အသေးအမွှား အမှုအခင်း လေးတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အမွေကိစ္စ၊ ခြံမြေ၊ အိမ်ငှား၊ မြေငှား၊ တရား မှုခင်းများ ကြုံနေရင်တော့ အနည်းငယ် နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ။ စက်ပစ္စည်း တစ်ခု ဝင်လိမ့်မယ်။ စက်ရုံဆောက်ဖို့ကိစ္စလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ စပ်တူလုပ်ရ လိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်လုပ်ဖို့ အဆက်အသွယ်ကောင်းတွေ ရတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ အင်္ဂါသားသမီးတွေက အကူအညီ ပေးတတ် တယ်။ စာချုပ်စာတမ်း လက်မှတ်ထိုးဖို့ ကိစ္စတွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ မသွား ချင်သောခရီး၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများလည်း မကြာခဏ သွားနေရတတ်ပါတယ်။ ဘိုးတော်တု၊ ဆရာတုများ ရောက်ရှိလာတတ်ပြီး ငွေလိမ်ခံရတတ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေနဲ့လည်း မမျှော်လင့်ဘဲ လမ်းခွဲရတတ်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခြေ၊ လက် မျက်ခြင်း၊ ခါးနာခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကံကော်(၂)ညွန့်၊ ဆီးညွန့်(၈)ညွန့်(ဆူးဖြုတ်)၊ ကုက္ကား(၁၉)ခု တို့ကို လှူပေးပါ။ အညှိများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ တနင်္ဂနွေ

ညံ့သောရက်

ကြာသပတေး၊ တနင်္လာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၁၊ ၃၂၊ ၁၃၊ ၁၇

အထူးသတိပြုရန်

ကားပွတ်တိုက်မိနိုင်သောကြောင့် တနင်္လာသားသမီး၊ ကြာသပတေး သားသမီးများနှင့် ပူးတွဲ၍ ကားနံပါတ်(၂၊ ၅)ပါသော ကားစီးမိပါက အထူးဂရုစိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

ကြာသပတေးနေ့နှင့် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ညနေ နေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် လမ်းပေါ်ကအွေးများကို ငါးမြစ်ချင်းဟင်းနှင့် ထမင်းနယ်ပြီး ကျွေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အညံ့ထဲကနေ အကောင်းလေးတွေ ခံစားရမယ့် ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ခရီးသွားဖို့ကိစ္စတွေလည်း ပေါ်လာတတ်တယ်။ ထိုခရီးစဉ် တွေကလည်း စိတ်ချမ်းသာစရာ ခရီးများ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ပြည်တွင်း ပြည်ပ ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မှုရမယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ပြုလုပ်နိုင်သလို လုပ်ငန်းဟောင်းများလည်း ပြန်ပေါ် တတ်တယ်။ ငွေရှာရလွယ်ခြင်း၊ ငွေအဝင်အထွက်ကြမ်းခြင်းများ ကြုံရလိမ့်မယ်။ အဖိုးတန်စက်ပစ္စည်းများ ဝင်မယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေ အနေ အဆင့်အတန်း မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရခြင်း၊ ပညာကောင်းများ ရမယ်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်းများနှင့် တွေ့မယ်။ ရင်းနှီးသူ မိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရခြင်း၊ စကားများ ဖြေရှင်းရခြင်း

ဖျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်း ကျန်းမာရေး အသည်းအသန် ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ဒူးနာခြင်း၊ လက်ထုံခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ မေမြို့ပန်း(၅)ပွင့်၊ သပြေ(၆)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂၀)လုံးတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ ဝနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၊ ၅၂၊ ၅၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် မည်သည့်နာရေးမှ မသွားပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း မုန့်စိမ်းပေါင်း(၈)ပန်းကန်(အုန်းသီးမထည့်ရ) လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အညံ့ဆုံးကာလလို့ ပြောရမလို့ ဖြစ်နေပါတယ်။ လက်ရှိအလုပ်မှ တခြားကို ပြောင်းချင်စိတ် ဖြစ်နေမယ်။ မပြောင်းပါနဲ့။ လက်ရှိအလုပ်က တော်သေးတယ်။ နောက်ပြောင်းမယ့်အလုပ်က သင့်ကို အကျိုးမပေးပါဘူး။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်း၊ ပြင်ဆင်ရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ခရီးကောင်းတွေလည်း သွားနေရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြားနဲ့ ပြောဆိုဆက်ဆံရာတွင် ဂရုစိုက်ပါ။ မအောင်မြင်တာ ဖြစ်တတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းတွေလည်း ပျက်တတ်တယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘာကိုမှ စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းတွေအဖို့ ပစ်တံ၊ တိုင်တတွေ လုပ်ခံရတတ်တယ်။ အမှုကိစ္စ ရင်ဆိုင်ရလျှင်လည်း ဒီကာလမှာ ရှောင်လိုက်ပါ။ ခရီးသွားတာကောင်းပေမယ့် ရေကြောင်းနဲ့ ကူးသန်းသွားလာ

အရောင်းအဝယ်လုပ်ခြင်းကို ရှောင်ပါ။ သင်သည် ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် ကဆုန်လပါရင်တော့ ကျန်းမာရေးမှာ ဆေးရုံတက်ရလောက်တဲ့အထိ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်း အကြီးအကဲထဲမှ အင်္ဂါနံ၊ စနေနံ ပါတဲ့လူတွေ ဆေးလာကုရင် လက်မခံပါနှင့်။ ကျန်းမာရေး ပိုညံ့သွားတတ်တယ်။ သင့်ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် နာတာရှည် ကူးစက်ရောဂါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းကို ရေနွေးပူလောင်ခြင်း၊ မီးဟပ်ခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြူတ်)၊ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ထီးနီ(၁၀)လက် တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၆၊ ၆၁၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးအနားတွင်သော်လည်းကောင်း၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်သော်လည်းကောင်း ငါးကျည်းစူးမိလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ရေမြွေကို တွေ့လျှင်သော်လည်းကောင်း မကောင်းသော အတတ်ပညာဖြင့်

ပြုစားခြင်း ခံရတတ်ပါတယ်။

ယခုကာလတွင် စပ်တူလုပ်ခြင်း၊ စာမေးပွဲ ပြေဆိုခြင်းများကို ရှောင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် စနေနေ့တိုင်း ထောပတ်ထမင်း(၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကောင်းတစ်ဝက်၊ ဆိုးတစ်ဝက် ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ အများနဲ့ ပူးပေါင်းလုပ်တဲ့ကိစ္စတွေ၊ စပ်တူလုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်တဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကာလဟာ အပျော်များရတဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့လာရလိမ့်မယ်။ အလှူအတန်းပြုရခြင်း၊ မင်္ဂလာပွဲ စီစဉ်ပေးရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ လူချစ်လူခင် ပေါများပါလိမ့်မယ်။ ဘုရား ဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာလျှင် သင့်အတွက် အလွန်ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ် တယ်။ ငွေရွာရ လွယ်ကူပေမယ့် စုဆောင်း၍ မရပါ။ ငွေဝင်လျှင် လက်ထဲမှာ

ဒီအတိုင်းမထားပါနှင့်။ ရွှေဝယ်ထားတိုက်ပါ။ သင်သည် ယခုကာလတွင် ပျော်ရွှင်မှုများ၊ စန်းပွင့်မှုများ၊ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်မှု များကြောင့် တင့်တယ်လှပပြီး အခြေအခံများဘုံ ကာလဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးမှု ဖြစ်လာတတ်တယ်။ အစွပ်အစွဲ အပြောအဆိုလည်း ခံရတတ်တယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် ကဆုန်လ၊ ဝါခေါင်လများ ပါနေရင်တော့ လုပ်ဖော်တိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများကြောင့် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ စိတ်ဝမ်းကွဲရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ အဖို့ လူပျိုတွေ အဖို့ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် တည်မြဲသော အိမ်ထောင်ရေး မဖြစ်နိုင်ပါ။ အမှုအခင်း ဖြစ်နေသူကို ငွေမချေးပါနှင့်။ အာမခံ မလိုက်ပါနှင့်။ သတိပြု၍ ဆောင်ကြဉ်ပါ။ ဝတ္တုခြား မြေ ထွက်တတ်တယ်။ ပြည်ပသင်္ဘောသားများအဖို့ ယခုကာလတွင် သင်္ဘောလိုက်နေခြင်းထက် သင်္ဘောနယ်ခြင်း စာပေးပွဲပြေဆိုခြင်းမျိုး ပြုလုပ်ပါက ပို၍ကောင်းပါတယ်။ အနောက်မြောက် အရပ်နှင့် အရှေ့တောင်အရပ်များသို့ ခရီးသွားသင့်ပါ။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေအနှစ်ကိစ္စများ ကြုံရတတ်တယ်။ တုန်းကနေအနေဖြင့် ဆေးမှားခြင်း၊ အစားမှားခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ သွေးထွက်သံယို ဖြစ်ခြင်း၊ သွားဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ သီတိုင်း(၆)ညွှန်၊ ထန်ညွှန်(၇)ညွှန်၊ ယပ်အဖြူ(၁၂)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေ ရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၆၊ ၅၇၊ ၇၁၊ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်းများ မပြုလုပ်ပါနှင့်။ အပျော်ခရီး မသွားရပါ။

ကံကောင်းပြီး လက်ရွှင်စေရန်

မိမိနေထိုင်ရာတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ယာဂုဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က) ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

ကွဲတွာနေသော ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးများနှင့် ပြန်လည်တွေ့မည်။ အလုပ်အတွင်း အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်တွေ ရှိနေတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်မှုတွေရမယ်။ ယခုကာလတွင် နှုတ်စောင့်စည်းပါ။ စကားများတတ်တယ်။ အလုပ်အကိုင်မှာ လက်ရှိအလုပ်နှင့်ပင် အဆင်ပြေနေမည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သရက်သီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ဖျော်ရည်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

အိမ်ပြင်ဆင်ခြင်း(သို့မဟုတ်)အိမ်အသစ်ဝင်ခြင်းနှင့် ကြုံမည်။ မိမိအပေါ် ပြဿနာဒုရာနေသူများနှင့် ပြေလည်မှု ရရှိမည်။ မိမိအလုပ်မှလည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍လည်းကောင်း ငွေဝင်မည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မော်တော်ကား သုံးစွဲခွင့် ရရှိမည်။ အလုပ်ခန်းအသစ်တွင် လုပ်ရမည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို နာနတ်သီးဖျော်ရည်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

မိမိအလုပ်အတွင်းမှာ ပြဿနာဟောင်းများ ပေါ်တတ်သည်။ ဆွေမျိုး သားချင်း၊ အလုပ်အကြီးအကဲများထံမှ နာရေးကြုံရမည်။ စိတ်မောလူမောကာလ ဖြစ်သည်။ အမွေကဲ့သို့သော ပစ္စည်းများ ရလာတတ်သည်။ သို့ရာတွင် အလဟဿ ကုန်သွားမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို စပါကလင်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးထွက်ရမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ထား ပါက အောင်မြင်မည်။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှုတွေ ကြုံရမည်။ သင်တန်း တက်ခြင်း၊ ရာထူးအတွက် စာမေးပွဲပြေရခြင်းများ ပြုလုပ်ရမည်။ လက်ရှိအလုပ်မှ ရာထူးတက်နိုင်သည်။ ဝင်ငွေပြောင်းလဲနိုင်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

လက်ရှိအလုပ်အပြင် အခြားအလုပ် လုပ်ရန်အတွက် တစ်စုံတစ်ယောက် က လာခေါ်ခဲ့ရစ် မငြင်းပါနှင့်။ ၎င်းအလုပ်က ငွေများများ ရမည်။ လူပျို အပျိုတွေ စန်းပွင့်ပြီး ချစ်သူရည်စားများ ရတတ်သည်။ စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး လောဘ မကြီးဖို့ လိုအပ်သည်။ မော်တော်ကား ပွတ်တိုက်မိတတ်သဖြင့် သတိပြုပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော မုန့်တစ်ခု လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရသောကာလဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာ ကောင်းများနှင့် တွေ့မည်။ အဖိုးတန်စက်ပစ္စည်းဝင်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေများ ဝင်လာမည်။ ဆုံးပြီထင်တဲ့ ငွေများ ပြန်ရမည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်မည်။ နေရာကောင်းရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပေါက်စိ ၃ လုံး လက်ဆောင်ပေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

သင်တန်းတစ်ခု တက်ရမည်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပပြောင်းရွှေ့ရ သော ကာလဖြစ်သည်။ အစွပ်အစွဲ အပြောအဆို ခံရတတ်သည်။ မထင်မှတ်သော ဆွေမျိုးတစ်ဦးက ကူညီလိမ့်မည်။ မရည်ရွယ်ဘဲ မြေဝင်တတ်သည်။ လူငယ်များ ဒီကာလမှာ အိမ်ထောင်မပြုသင့်ပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီး လက်ဆောင်ပေးပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

တစ်ဦးတည်းအလုပ်ထက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရသော ကိစ္စများ အောင် မြတ်မည်။ အဖက်ဖက်မှ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ကြုံရမည်။ ပျော်ရွှင်စရာများနှင့် ကြုံရ သော ကာလဖြစ်သည်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုသူများ အိမ်ထောင်မမြဲတတ်ပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ချောကလစ် လက်ဆောင်ပေးပါ။

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ဝိုင်အမ်ဘီအေ အသင်း၏ အသင်းခွဲများ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ဆုနှင်းသဘင်ပွဲများ ကျင်းပ

မြန်မာနိုင်ငံ ဝိုင်အမ်ဘီအေ (Y.M.B.A)အသင်းကြီး စတင်တည်ထောင်လာခဲ့သည်မှာ ၁၉၀၆ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အထိ ၁၀၇ နှစ်ပြည့်မြောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

ဝိုင်အမ်ဘီအေ (Y.M.B.A) အသင်းကြီးသည် မြန်မာပြည်တွင် သက်တော်ရှည် အသင်းကြီး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အသင်းခွဲများကို လက်ဆင့်ကမ်း ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ပညာများ ထပ်ဆင့်ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် အသင်းခွဲများ ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

စာပြောနအသင်းနှင့် အသင်းခွဲများ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းနိုင်ရေးအတွက် ပင်းတယမြို့နယ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသကြီး တောင်ပေါ်ကျေးရွာတွင် (၁၂-၉-၂၀၁၃)နေ့တွင် အသင်းခွဲ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ဆုနှင်းပွဲများ ကျင်းပခြင်း အခမ်းအနားသို့ ဝိုင်အမ်ဘီအေအသင်း ဒုဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင်ဦးနှင့် တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး ဦးစန်းမြင့်(စာရေးဆရာ ရေကျော်စိုးအောင်)တို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

ဦးစန်းမြင့်(မင်္ဂလာဓမ္မဇောတိကဓဇ)

“တေဇာရာမ” ဘ.က ပညာရေးကျောင်းသို့ EAC ကုမ္ပဏီမှ ကော်ဖီမစ်ထုပ်များ လှူဒါန်း

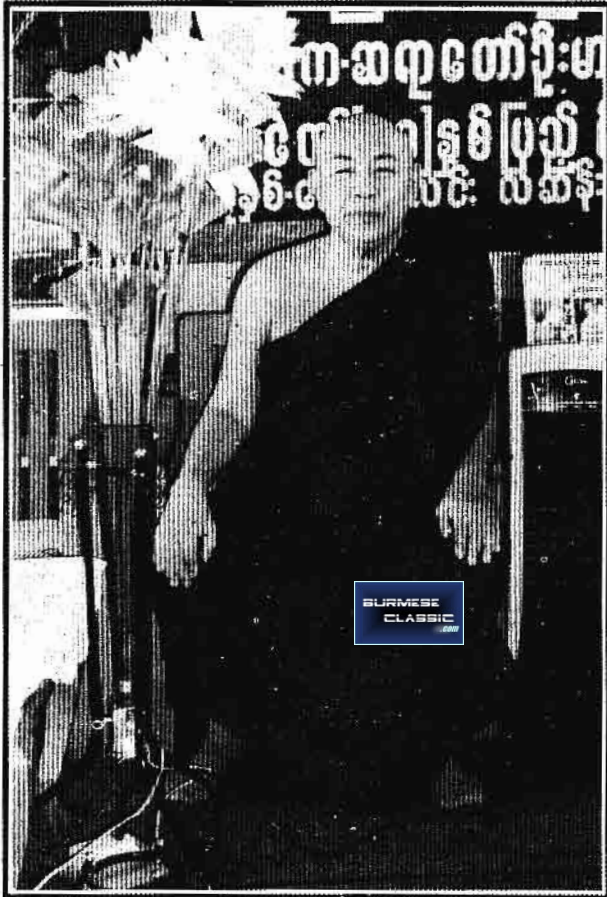
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ် ထ/၁၆ ရပ်ကွက်၊ မဟာဗန္ဓုလ လမ်းမပေါ်ရှိ “တေဇာရာမ” ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပရဟိတ ပညာရေး အလယ်တန်းကျောင်းသို့ EAC-Europe & Asia Commercial Company Limited ကုမ္ပဏီ အဖွဲ့မှ ကျောင်းရှိ သံဃာတော်များ ဆရာ၊ ဆရာမများ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအတွက် ၃၀-၈-၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သောကြာနေ့ ညနေ ၄ နာရီအချိန်က EMO ကော်ဖီမစ်ထုပ်များကို စေတနာသဒ္ဓါအဖြစ်ဖြင့် လာရောက်လှူဒါန်းကြသည်။ ဦးစီမံအနု နာယက ကျောင်းအုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဂန္တီရုပ္ပိ(ရွှေပြည်ခိုင်)မှ လက်ခံရယူ၍ ရေစက်သွန်းချ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ကြသည်။

တန်ဖိုး သိန်း ၄၀ ဖြစ်ပြီး ဆရာတော်မှ ကျောင်းရှိ သံဃာတော်များ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ စုစုပေါင်း ၁၉၀၀ ကျော်အား စည်းကမ်းစနစ်တကျဖြင့် ထပ်ဆင့်လှူဒါန်း ပေးဝေခဲ့ပါသည်။ အာဟာရဓါနအဖြစ် လှူဒါန်းသော EAC ကုမ္ပဏီ အဖွဲ့အား သံဃာတော်များ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့က ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ဆုတောင်းပထနာပြုကာ လှူဒါန်းပွဲ အခမ်းအနားကို ညနေ (၇:၃၀) နာရီအချိန်တွင် အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးသွားကြောင်း အထက်ပါ ကျောင်းတိုက်ကြီးမှ သတင်းရရှိပါသည်။

EAC ကုမ္ပဏီမှ EMO ကော်ဖီမစ် ၆၄ ဖာ၊ ကာလ

မြေလတ်-ကျော်ထင်ဦး

ရတနာပုံရိပ်ငြိမ် ဆရာတော်၏ သက်တော် (၇၁)နှစ်ပြည့် ဝိဇာတမင်္ဂလာပွဲ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သယံဇာတနှင့် ထုတ်လုပ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ ရတနာပုံရိပ်ငြိမ် ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေး ကျောင်း၊ ပဓာနနာယက ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်၊ ဦးမာယိဋ္ဌ(ပခုက္ကူ)၏ သက်တော် (၇၁)နှစ်ပြည့် ဝိဇာတ မင်္ဂလာပွဲကို ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း(၁)ရက် (၅-၉-၂၀၁၃) ကြာသပတေးနေ့တွင် စည်ကားသိုက် မြိုက်စွာ ကျင်းပဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ရတနာပုံရိပ်ငြိမ်ဆရာတော်မှ ပင့်သံယာ တော် အရှင်သူမြတ်များအား အရက်ဆွမ်း နေ့ဆွမ်းနှင့် ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည်။ ဦးမျိုးညွန့် (အငြိမ်းစား-သာသနာရေးဝန်ကြီး)မှလည်း အလှူငွေနှင့် သင်္ကန်း လာရောက်လှူဒါန်းပါသည်။ ဆရာတော်မှ မွေးနေ့အကြို (၄-၅-၂၀၁၃) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ဝါခေါင် လကွယ်နေ့ညတွင် ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သည့် ဖခင်ကြီး ဦးဘသစ် + မိခင်ကြီး ဒေါ်နက် တို့အား ရည်စူး၍ ပစ္စည်းမြတ်ဒေသနာတော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပါသည်။ အလှူရှင် ဒေါ်သီတာအုန်း(ရှေ့နေ)မှ ကြက်ဆီ ထမင်း ဒါနပြုပြီး ဦးတင်ငွေ+ဒေါ်ကျင်သန်း(ပန်းတစ်ရာ ရေခဲမုန့်)မှ ရေခဲမုန့် ဒါနပြုသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာမများလည်း ကုသိုလ်ပါဝင် ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်နေကြသလို ကျောင်းသားကလေးများလည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးနေတာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထိုကျောင်းတွင် လူမှုကူညီရေးအသင်း(ရန်ကုန်) ဖွင့်လှစ်ထားရှိပြီး ဆရာတော်အား ဦးထိပ်ထား၍ (အခမဲ့) ကူညီပံ့ပိုးပေးနေသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

အောင်ကောင်းမြ(သာကေတ)

နဂါးကိုးကောင် အမောက်ထောင် ကပ်ကျော်လာဘ်ခေါ် အောင်ဓာတ်ဆောင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ဘုရားတည် ကုသိုလ်ရှင်များ ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်

ရွှေမန်ကျီးတောတွင် “နဂါးကိုးကောင် အမောက်ထောင် ကပ်ကျော်လာဘ်ခေါ် အောင်ဓာတ်ဆောင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ဘုရား” ဟု ဘွဲ့တော်ပေးထားသည့် ဘုရားတစ်ဆူ တည်နေပါသဖြင့် ပစ္စန်းဆက် ဆွေတော်မျိုးတော်များအနေဖြင့် ပါဝင်လှူဒါန်းလိုလျှင် ဦးစင်းအောင်(၀၉-၄၄၀၃၃၂၂၀)၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်(၀၉- ၅၁၃၃၅၅၃)၊ ဆရာလေး ဒေါ်ပညာနန္ဒီ(၀၉-၄၉၃၄၈၈၈၃)တို့သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

စိုးဝင်းထွန်း

ရတနာပုံရိပ်ငြိမ် ဆရာတော်၏ သက်တော် (၇၁)နှစ်ပြည့် ဝိဇာတမင်္ဂလာပွဲ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ဆံတော်ရတနာစေတီတော်အတွက် အလှူငွေများ ပေးအပ်ပွဲနှင့် ပုဒ္ဂိုလ်ပွားတော်များ လှူဒါန်းပွဲ အခမ်းအနား ကျင်းပ

ဆံတော်ရတနာစေတီတော် တည်ထား ကိုးကွယ်ရန်အတွက် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် အလှူငွေ ပေးအပ်ပွဲနှင့် ပုဒ္ဂိုလ်ပွားတော်များ လှူဒါန်းပွဲ အခမ်းအနား ကို ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ပါဠိတက္ကသိုလ်၊ ညောင်တုန်းကျောင်းတိုက်၊ လှရတနာကျောင်းဆောင်၏ ဒုတိယထပ်၌ (၆-၁၀-၂၀၁၃)တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ(၄) နာရီတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ရာ အလှူရှင်များ တက်ရောက် ကြပြီး နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးမှ အနုမောဒနာတရားတော် ချီးမြှင့်၍ နမောတဿသံဃာကြီးမှ ရွတ်ဆို၍ ပူဇော်ပွင့်လှစ်ခဲ့ ကြောင်း သိရသည်။

ဆံတော်ရတနာ တည်ထားကိုးကွယ်ရန် အတွက် အလှူရှင်များစာရင်းကို ဖတ်ကြား၍ အလှူငွေ

များ လှူဒါန်းပြီး အလှူရှင်များ လှူဒါန်းကြသော ဘုရားဆင်းတု တော်တို့ကို လှရတနာဆရာတော်မှ သဟတ္ထိက ဒါနမြောက် ပေးလှူပြီး ကြွရောက်လာသော ပရိသတ်အပေါင်းအား ခေါ်လိလိမြင့် မိသားစုမှ ထိုင်းမှန်ဟင်းခါးဖြင့် ညှော်ခဲကျွေးမွေးခဲ့ ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆံတော်ရတနာစေတီတော်ကို တည်ထားကိုးကွယ် ပူဇော်ခြင်းကြောင့် ဦးခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါဘယများ ပျောက် ကင်းစေနိုင်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းနှင့် ဆက်စပ်သော အတွေးအခေါ် အယူအဆများ တိုးတက်မြင့်မားလာနိုင်စေခြင်း အစရှိသည့် အကျိုးတို့ ရရှိနိုင်ကြောင်း သိရသည်။

သားငယ်

(၂၂)ကြိမ်မြောက် ရှင်ဥပဂုတ္တနှင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်လေးပါး ရေမျှောပူဇော်ပွဲကျင်းပ

နစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သည့် အကြိမ်(၃၀)မြောက် ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဆီမီး မန်း တစ်ထောင် (၁၀၀၀) ပူဇော်ပွဲနှင့် (၂၂)ကြိမ်မြောက် ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာအရှင် မြတ်(၄)ပါးတို့အား ရေမျှောပူဇော်ပွဲကို ၂၀-၁၀-၂၀၁၃ နေ့ ညနေ ၃ နာရီတွင် စာရေးဆရာ ပထမဦးအောင်သူ ဦးဆောင်၍ ကျင်းပခဲ့ ကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

အဆိုပါ ရှင်ဥပဂုတ္တနှင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ် လေးပါးတို့ အား ၁၇-၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့မှ ၂၀-၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့အထိ (၄)ရက်တိုင်တိုင် နံနက် ၉ နာရီမှ ည ၉ နာရီအထိ ဗိုလ်တထောင်စေတီတော် ပုရီဂုဏ်အတွင်းရှိ စနေထောင့်(၁၅) ခန်းတွဲ ပူဇော်ထားရှိပြီး ၂၀-၁၀-၂၀၁၃ နေ့ ညနေ ၃ နာရီတွင် ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ၊ အကျိုးဆောင် ဦးစန်မြင့်၊ အကျိုး ဆောင် စာရေးဆရာ ကိုကိုလှ(ကမာမြေ)နှင့် အလှူရှင်များ စုံစုံညီညီဖြင့် ဗိုလ်တထောင်ဆိပ်ကမ်းလှေဆိပ်မှ ရေမျှောပူဇော်ပွဲ ကျင်းပပြီးစီးခဲ့၍ နတ်လူအပေါင်း သာဓုနမောဒေါစေကြောင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါသည်။

ရေကျော်စိုးအောင်

မေတ္တာစာအုပ်

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်က သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဆင်းရဲသား ပုဂ္ဂိုလ်လင်မယားရှိရာ အလွန်ဆင်းရဲသဖြင့် အပေါ်ရံ ခြံထည်တစ်ထည်သာရှိသည်။ လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ ပွဲလမ်းသဘင်ရှိလျှင် တစ်ယောက် အိမ်မှာနေပြီး တစ်ယောက် အပြင် ထွက်ရ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား ဇောဝန်ကျောင်းတွင် တရားနာသွားရာ စေတနာ အလွန်ထက်သန်သဖြင့် ထိုအပေါ်ရံ လေးအား မြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းမည်ဟု သဒ္ဓါတရား တဖွားဖွားပေါ်လာ၏။ သို့ရာတွင် ထိုခြံထည် လှူပါက လင်မယားနှစ်ယောက် အတွက် ပွဲတိုးစရာ ခြံထည်မရှိပြီဟု တွေးတောပြီး လှူရန်စိတ်ကူးကို ပယ်လိုက်ပြန်၏။

ဤသို့လှူရန် သဒ္ဓါပေါ်လိုက်၊ နှစ်နှစ်စိတ်ပေါ်လိုက်နှင့် ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး တရားပွဲ မပြီးမချင်း စိတ်မပြတ် ဖြစ်နေ၏။ တရားပွဲပြီးခါနီးမှ မရှိလို့မလှူ၊ မလှူလို့မရှိ ဤကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့်မှတွေ့၍ မလှူဖြစ်လိုက်လျှင် မိုက်ရာကျမည်ဟု ဆင်ခြင်စဉ်းစားမိ၍ မြတ်စွာဘုရားအား လက်တော်အရောက် အပေါ်ရံကို ကပ်လှူပြီးလျှင် အောင်ပြီ အောင်ပြီ အောင်ပြီဟု စစ်ပွဲ ကြီးကို နိုင်ခဲ့သော ဝိလ်ချပ်ကြီးတစ်ဦးကဲ့သို့ ဝင့်ကြားစွာ သုံးကြိမ်တိုင် ကြွေးကြော်လိုက်တော့၏။

ဤအကြောင်းကို သုံးသပ်ပါက အလှူဒါနတစ်ခုဖြစ်ပြောက်ရန် မည်မျှခက်ခဲကြောင်း ရောင်ပြန်ပရိသတ် သိမည်ဆိုပါလျှင်-